

A CONCISE
ORIYA DICTIONARY

BY

RAI MADHUSUDAN RAO, BAHADUR,

ପଞ୍ଜନ ସଂଗ୍ରହଣ

CUTTACK :

PRINTED AND PUBLISHED AT THE ORISSA MISSION PRESS,
BY S. F. ROBINSON,
1929

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ସାଠକ-ପାଠିକାମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ହୁଏତ ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଶା ଅଭିଯାନର ଅଭ୍ୟୁଦୟ-ପୁରସାରୀ ଏହି "ସୁଦ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏହାର ଅଧିକତ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ବା ପ୍ରଚଳନ-ସାଧ୍ୟମାନ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଗତ ସ୍ମୃତିରେ ଥିବାରୁ । ବୈଦିକ-ଶିଳ୍ପ-ପ୍ରଭୃତି ଲୁପ୍ତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସାଦୃଶ୍ୟ-ପ୍ରାପ୍ତି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତତ୍ତ୍ୱ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ମୂଳ-ନିରୂପଣ, ଏସବୁ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି । ମୁଁ ଏହି ଶ୍ରୀ ପ୍ରାକୃଷ୍ଟ ଅଭିଧାନ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟାକାଶର ପକ୍ଷରେ ସୁଦ-ବୋଧ ଓ ଉପଯୋଗୀ ବସ୍ତୁବୋଧର ଚିନ୍ତା କରି, ଯେତେବେଳେ ଲୁପ୍ତବାସୀ ହୋଇ-ଅଛି, ତାହା ସାଦୃଶ୍ୟ-ସେବା ସୁଶୀଳଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ।

ଉପସଂହାରରେ କହୁଅଛୁ ଏହି ଶ୍ରୀ ସଂସ୍କୃତ-ଅଭିଧାନ ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶନର ଶାସନ-ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶୀ ଶ୍ରୀମତ୍ର ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ସମାଜରୁ ଏହି ଅଭିଧାନର ସଂଗ୍ରହ ଏହିପରି ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧା ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟରେ ଲିଖିତ-ଲେଖିତ ଲେଖକ ।

କଟକ,
୮-୮-୧୯୧୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ । }

ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ରାୟ ।

ସାବେଲିକ ଚିତ୍ର ।

କ.	ବୈଦିକ ।
ଦ.	ବୈଦିକ ।
ଷ.	ବୈଦିକ ।
ଡି.	ଶିଳ୍ପ ।
ଧ.	ସଂସ୍କୃତ ।
ଡି. ବ.	ଶିଳ୍ପ-ବୈଦିକ ।

ଅକାଟ୍ଟି } ୧. ଶେଷ ପାଇଁ ବା ଅକାଟ୍ଟି } ଧାରଣ ବଳେ ସଂପାଦନ କାଟି ଅକାଟ୍ଟି } କାଟି ।	ଅକ୍ଷର-ବ. (ସ-କ୍ଷର) ପଠାଦଣ୍ଡ; ସଂକ୍ଷିପ୍ତ; ୧. ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଅକାଶ-ବ. (ସ-କାଶ = ସମସ୍ତ) ସମସ୍ତାଶୁ ।	ଅକ୍ଷିପତ୍ର-ବ. ମେରୁପତ୍ର ।
ଅକାଟ୍ୟ-ବ. ସଂକ୍ରମଣ ।	ଅକ୍ଷୟ-ବ. (ସ-କ୍ଷୟ) ଶକ୍ତିହୀନ ।
ଅକାନ୍ତବିନ୍ଦ-ବ. ପୁରୁଷସେବ ।	ଅକ୍ଷମାଳା-ବ. ହସମାଳା ।
ଅକାଞ୍ଚି } ଘାଟା ବାହାରିବା ମସାଞ୍ଚି ଅକାଞ୍ଚିକାଞ୍ଚି } ନ ଘାଟେ ।	ଅକ୍ଷୟ-ବ. (ସ-କ୍ଷୟ) ନିରନ୍ତର ।
ଅକାଳ ୧. ହୁଏତମୟ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।	ଅକ୍ଷର-ବ. ଯ, ଅ ପ୍ରଭୃତି ବର୍ଣ୍ଣ; ୧. ଅକ୍ଷର ।
ଅକାଳକୃଷ୍ଣାଶ୍ର-ବ. ଅବର୍ଣ୍ଣା (ବ-କ୍ରି ସମ- ଭାବେ) ।	ଅକ୍ଷରଶିଖି-ବ. ଭୁବୋଳର ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣର ମଣ୍ଡଳାବାର ଗୋପାବଶେଷ ।
ଅକ୍ଷୟ-ବ. (ସ-କ୍ଷୟ) ପରପୁ, ନିଧନ ।	ଅକ୍ଷାଂଶ-ବ. ବୃତ୍ତବନ୍ଧୁର ଉପର ପଶ୍ଚିମରେ ପୃଷ୍ଠ ପଶ୍ଚିମକୁ ୯୦° ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ ହେଉଥିବା; ବୃତ୍ତ ଏବଂ ଏକ ସଂଗତ ନାମ ଅକ୍ଷାଂଶ ।
ଅକ୍ଷୟକୃଷ୍ଣ-ବ. (ସ-କ୍ଷୟ-କୃଷ୍ଣ) ଶାମାତ୍ମ, ରୁକ୍ଷ ।	ଅକ୍ଷେ-ବ. ପଶୁ ।
ଅକାଞ୍ଚି-ବ. ନିରା, ଦୁର୍ଗମ ।	ଅକ୍ଷୁଦ୍ର-ବ. ପୁଣି, ଅକ୍ଷୁଦ୍ର ।
ଅକ୍ଷିପତ୍ର-ବ. (ସ-କ୍ଷିପ-ପତ୍ର) ନିରାପ ।	ଅକ୍ଷ-ବ. (ସକ୍ଷୟକର) ପାଣିର ଦୁଇ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବାସ୍ତୁପତ୍ର; ଅକ୍ଷାପ ।
ଅକ୍ଷିପତ୍ର-ବ. (ସ-କ୍ଷିପ-ପତ୍ର) ସମସ୍ତାଦି, ସମସ୍ତାଦି ।	ଅକ୍ଷିପତ୍ର-ବ. (ସ-କ୍ଷିପ) ସମସ୍ତ, ପୁଣି ।
ଅକ୍ଷିପ-ବ. ସମସ୍ତ ।	ଅକ୍ଷା-ବ. ହୋଇଥିବା ବସ୍ତୁ ।
ଅକ୍ଷିପ-ବ. (ସ-କ୍ଷିପ-କ୍ଷ) ସେ ଉପହାର ମାତ୍ର ନାହିଁ; ନିମ୍ନପ୍ରସ୍ତୁତ ।	ଅକ୍ଷାଦି-ବ. ସଂକ୍ରମଣାଦି (ସେବ) ।
ଅକ୍ଷିପିନ-ବ. (ସ + କ୍ଷ + ବିନ) ସମ୍ବନ୍ଧ ।	ଅକ୍ଷାଦି-ବ. (ସ + କ୍ଷ + ଦି) (ଭୁବୋଳରେ) ଉପସାପର ।
ଅକ୍ଷ-ବ. (ସକ୍ଷ + ଦି) ଉପ ।	ଅକ୍ଷିପ-ବ. ସେ ଗାଈ ନ ଯାଏ
ଅକ୍ଷିପ-ବ. ସମସ୍ତାଦି ।	ଅକ୍ଷିକ-ବ. ସମସ୍ତ ।
ଅକ୍ଷ-ବ. ପତା; ଉପସମସ୍ତାଦି ।	ଅକ୍ଷିପ-ବ. ଯାହାର ଶବ୍ଦ ନାହିଁ ।

ଅଫିସ୍-୧, ଜିଲ୍ଲା ।

ଅଂଶ-୧, (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦ) ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ଅଗିଣି-୧୦. (ସ-ପ୍ରଣ + ଅସ) ଅସ-ପ୍ରଣ !

ଅଗ୍ରଣୀ-୧. (ଅଫୁଲୁଲୁଲୁ) ଶୁଭ୍ରଧାରେ ଥିବା
ମେଘଭିମ୍ବ ।

ଅଗ୍ରଗୀ-୨. (ଗଣନାଗତ) ସହ-ସଂ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧ (ପ-ସମ-ସ) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ଅଗନି/ଅଗନି-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ଅଂଶ-୧. ନୂତନାୟ ।

ଅଗିତ୍ୟ:- ଅ., ଅନ୍ୟ, ଗତ ବା ହବାକୁ ।

ଅଗମିତ-ବ. (ସ + ଶମ୍ଭ-ସ) ଗାଢ଼ା ଶମ୍ଭବର
ସମ୍ଭବ ବା ଅସମ୍ଭବ ।

ଖୁଗରି-୧, (ପଞ୍ଚମ ଶବ୍ଦ) ଉପରେ ।

ଅଗ୍ରବଥ-୫. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. ଯେଉଁ ଖାତରେ ଗୁରୁତ୍ବ ୫ ଆଏ,
ଅପରାମ୍ଭ ।

ଅଗାଧ-ସଂ. ସଦଳକ୍ଷ୍ମଣ; ଅତି ଚତୁର ।

ଅଗ୍ରାଧିକାର-୩. ଯେ ଦାଖଲ ହାତୁ ।

ଅଗାଧିକାରୀ, ଶ୍ରଦ୍ଧା

ଅଗ୍ନିଶିଖା-୧, ବ୍ରହ୍ମଚରୀ ।

ଅଗ୍ନିଶିଖା-ବିଜ୍ଞାନ, ପୃଷ୍ଠା ୧୫

ଅର୍ଥ-୧. ଚିନ୍ତା, ସମ୍ବେଦନା ।

ଅଗ୍ନି ଶିଖା-୧. (ପଦ୍ମ-ପର୍ବ) ପୃଷ୍ଠା ୧୫୩ ।

ଅଗ୍ନିଶିଖାମ-୧. (ପର୍ବ + ଶୁ + ମ) ସାଗ-
ବିଶେଷ ।

ଅଗ୍ନି ହେ। ୩-୭. (ସଂ + ଋ + ଶ) ଦେଶବ
ହେ। ୮ ।

ଅଗ୍ର-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ଅଗ୍ରମ-୧. (ଅଗ୍ର-୧-୩) ହେ.ପୃ. ।

ଅନୁଶୀଳନ-୧. (ପଞ୍ଚ + ଳ) ସହଜ, ସେବାସନ ।

ଅଗ୍ରଦେ-ସ. ସମ୍ପର୍କରେ ।

ଅନୁସୂଚୀ ଟ-୧. ମାର୍ଗଶୀର୍ଷମାସ ।

ଅଗ୍ନିମ-ବ., (ସମ୍ବ-ପ୍ରମ) ପ୍ରମୁଦତ୍ତ ।

ଅବ-୧. ଗ/ଗ ।

ଅଘଟନି-୧, (ସ + ଗଠ + ପଠ) ଅସ୍ତରଠା,
ପଦମିତ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-ବ. (ଅର୍ଦ୍ଧ + ପ) ଚିତ୍ର, ସଂସାର, ବଳକ,
ହୋଇ ।

ଅଙ୍କନ-୧. (ଅନୁ + ଅନ) ଦେଖାଇବା, ଯେଉଁ
ପ୍ରକାର ବାସ ଭିନ୍ନ କରିବା ।

ଅଙ୍କଗାନୁ-୨, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ।

ଅନୁସୂଚି-୧. (ଅଞ୍ଚଳ + ୧) ଚିହ୍ନିତ ।

ଅଫିସ୍-୧ ପୃଷ୍ଠା ।

71541 = 0.0001000000

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

TIME: 8:00 PM

ଅନୁଷ୍ଠାନ-୨ ପ୍ରାଥମିକ ।

ଅଞ୍ଚଳ-୧, ପୃ. ୧୩ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧ ଲେଖକଙ୍କ ପ୍ରାଣପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

ଅଞ୍ଚଳ :- ୧. (ଅଞ୍ଚ-୧) ୧୩୩୩୦ ୭୨୩

ଅଙ୍ଗା-ବ. ସ୍ବରର ଏବଂ ଶ :	ଅଙ୍ଗ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରରହୁତ ; ବ. ଶେଷି ।
ଅଙ୍ଗାରାଜାମ୍ବି-ବ. ପୁଷ୍କର ବାହୁବଳେଷ ।	ଅଙ୍ଗଗର-ବ. ସ୍ବରହୁ ଶର୍ବ ।
ଅଙ୍ଗାଜା-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ରାଜା-ଅଙ୍ଗ) ବାବାର, ସମ୍ପଦ ।	ଅଙ୍ଗଡ଼ା-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଅଙ୍ଗାକୁତି-ବ. ସ୍ବାଦୁତ ।	ଅଙ୍ଗଗା-ବ. ଅଙ୍ଗ ; ଅଙ୍ଗର ।
ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-ବ. ରାମୁଷ୍ଠ ।	ଅଙ୍ଗପା-ବ. ଗାଡ଼ା ମୁତରେ ଚନ୍ଦ୍ରବାସ ଶାହି ।
ଅଙ୍ଗୁର-ବ. ପ୍ରାସାଦର ।	ଅଙ୍ଗମୁର-ବ. (ଅଙ୍ଗଗର ମନ୍ଦରୁ) ସେ ସ୍ବର ହୁଏ ଶାହି ବ ମରେ ଶାହି ।
ଅଙ୍ଗୁରୀୟ-ବ. ମୁତ ।	ଅଙ୍ଗର-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ରାଜା-ଅଙ୍ଗ) ଚନ୍ଦ୍ରରହୁତ ; ବ. ଚେରା ।
ଅଙ୍ଗୁର-ବ. ଗରଳ ।	ଅଙ୍ଗସ୍ତ-ବ. ଅଙ୍ଗର ।
ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-ବ. ପୁରୀସରାଜି ।	ଅଙ୍ଗା-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ଅ) ମାନ୍ଦିରାଜି ।
ଅଙ୍ଗର-ବ. (ଅ-ରାଜା-ଅ) ସ୍ବାଦୁର ।	ଅଙ୍ଗା-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ଅଙ୍ଗ) ମାନ୍ଦିରାଜି ବା ବିରା- ମର ।
ଅଙ୍ଗର-ବ. (ଅ-ରାଜା-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରରହୁତ, ବ. ସ୍ବର ।	ଅଙ୍ଗାଦିଅଙ୍ଗିବା-ବ. ଗାନ୍ଧାରୀଦୋର ପରା ।
ଅଙ୍ଗର-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରରହୁତ ମାନ୍ଦିରାଜି ।	ଅଙ୍ଗାଦିବା-ବ. ରାଜିବା ।
ଅଙ୍ଗନ୍ତା-ବ. ଶାଢ଼ା ଚିତ୍ରର ପରା ।	ଅଙ୍ଗାଶୁର-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ଅଶୁର) ବାମାନ ବା ଚନ୍ଦ୍ରର ବିରାମର ବା ମାନ୍ଦିରାଜି ।
ଅଙ୍ଗନ୍ତା-ବ. ଅଙ୍ଗରାଜି ।	ଅଙ୍ଗନ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରରହୁତ ।
ଅଙ୍ଗର-ବ. ଶରୀର ; ଚନ୍ଦ୍ର ।	ଅଙ୍ଗର-ବ. ଅଙ୍ଗର ।
ଅଙ୍ଗର-ବ. ଅଙ୍ଗରାଜି ; ଗାନ୍ଧାରୀ ।	ଅଙ୍ଗଶ୍ରୀ-ବ. (ଅ-ଅଶ୍ରୀ) ଚନ୍ଦ୍ରରହୁତ ସ୍ବର ।
ଅଙ୍ଗର-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରରାଜି ; ଚନ୍ଦ୍ର ।	ଅଙ୍ଗେୟ-ବ. (ଅ-ଅଙ୍ଗ) ଶାଢ଼ାବୁ ବା ସାଧ ଶାହି ।
ଅଙ୍ଗର } ବ. ଅଙ୍ଗରାଜି (ଚନ୍ଦ୍ରରାଜା) ।	ଅଙ୍ଗ-ବ. (ଅ-ଅ-ଅ) ଅଙ୍ଗର, ମୁତ ।
ଅଙ୍ଗର } ବ. ଅଙ୍ଗରାଜି (ଚନ୍ଦ୍ରରାଜା) ।	ଅଙ୍ଗରା-ବ. ମୁତରା ।
ଅଙ୍ଗ-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ଅଶ୍ରୀ) ସ୍ବରା ବା ଚନ୍ଦ୍ରରାଜି ଅଙ୍ଗର ।	ଅଙ୍ଗେୟ-ବ. (ଅ-ଅଙ୍ଗ) ଶାଢ଼ାବୁ ।
ଅଙ୍ଗ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରରାଜି ।	
ଅଙ୍ଗେୟ-ବ. (ଅ-ଅଶ୍ରୀ) ଶାଢ଼ା ଚନ୍ଦ୍ରରାଜି ବା ଚନ୍ଦ୍ରରାଜି ।	

ଅଞ୍ଜଳି-୧. ଶ୍ରୀରାମ ସମ୍ବନ୍ଧ ; ପ୍ରବେଶ ।

ଅଞ୍ଜନ-୧. (ଅଞ୍ଜୁ + ଅନ) ବଞ୍ଚନ ।

ଅଞ୍ଜନ-୧. ବାଧା, ବନ୍ଧ ।

ଅଞ୍ଜକଳି-୧. ଅନୁମାତ ; ଅନୀତ ।

ଅଞ୍ଜକାନ୍ତି-୧. ସ୍ଥାନ ।

ଅଞ୍ଜନ-୧. (ଅଞ୍ଜୁ + ଅନ) ବ୍ରଜନ ।

ଅଞ୍ଜଳି-୧. ସ୍ଥିତି ।

ଅଞ୍ଜନା-୧. ବନ୍ଧ ।

ଅଞ୍ଜା-୧. ଗୁପ୍ତ ଓ ଲୁଚାଇବାର ରୂପ ।

ଅଞ୍ଜୁବୁଦ୍ଧି-୧. ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧି ।

ଅଞ୍ଜୁଲୀ } ୧. ସୋଠାପତ୍ର ।

ଅଞ୍ଜୁଲିକା }

ଅଞ୍ଜେଇ-୧. ସୋରୁଗୁମ୍ଫା ।

ଅଠଭୁଜିଣ-୧. ୩ ।

ଅଠଭୁଜିଣ-୧. ୩ ।

ଅଠର-୧. (ଅଠାଠଶହକ) ୧୮ ସହସ୍ର ।

ଅଠଷଠି-୧. ୬୮ ।

ଅଠସ୍ତୁତି-୧. ୬୮ ।

ଅଠା-୧. ସୋତବାସୀରୁ ଶଯ୍ୟାସ ବା ଲେଟ ।

ଅଠାଉଣ-୧. ୮ ।

ଅଠାକାଠି } ୧. ଶରୀରର ଶରୀରର ଏକପ୍ରକାର

ଅଠାକାଶ୍ଚିତ୍ର } ବଳ ।

ଅଠାକାଶ୍ଚିତ୍ର-୧. ୮ ।

ଅଠାକାଶ୍ଚିତ୍ର-୧. ୮ ।

ଅଠାକାଶ୍ଚିତ୍ର-୧. ଅଠାକାଶ୍ଚିତ୍ରର ଶକ୍ତି ।

ଅଠାଶି-୧. ୮୮ ।

ଅଠାଶି-୧. ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ ବା ଲୁଚାଇ ଉପରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଅଠାଶି-୧. ଶାନ୍ତାତ୍ମା ମାୟାକାର ମାୟା ; ସୋପାନ
ସ୍ଥାନ ଲୁଚାଇ ଲୁଚାଇବାର ପଦ୍ଧତି ।

ଅଠାଶି-୧. ଶାନ୍ତାତ୍ମା । (ଅଠାଶି-୧) ।

ଅଠାଶି-୧. ଶାନ୍ତାତ୍ମା ବେଦା ; ଅଠାଶି-୧
ବେଦା ।

ଅଠାଶି-୧. ଶକ୍ତି ; ସୋପାନାତ୍ମା ; ଅଠାଶି-୧

ଅଠାଶି-୧. (ଅଠାଶି-୧) ବାହ୍ୟଶକ୍ତି ।

ଅଠାଶି-୧. (ଅଠାଶି-୧) ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଠାଶି-୧. ଶକ୍ତି ଓ ଏକ ଅଠାଶି ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ର ମାୟା,
ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ର ମାୟା ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ର ମାୟା ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଠାଶି-୧. ଶାନ୍ତାତ୍ମା ଅଠାଶି-୧ର ମାୟା ।

ଅଠାଶି-୧. (ଅଠାଶି-୧) ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଠାଶି-୧. ୪୮ ।

ଅଠାଶି-୧. ୮୮ ।

ଅଠାଶି-୧. ଶାନ୍ତାତ୍ମା ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଠାଶି-୧. ଅଠାଶି-୧ର ମାୟା,
ଅଠାଶି-୧ ।

ଅଶୀ-୧. ଶୋଭାବର୍ଣ୍ଣର ରାଜେ ।
 ଅଶୀ-ଅଶୀ-୧. ୫୧ ।
 ଅଶି-୧. ଏକପ୍ରକାରର ମୃତ୍ୟୁ ।
 ଅଶି-୧. ସୁସ୍ୱଦିନୀ ।
 ଅଶ୍ୱିକାଶିଣୀ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଚକ୍ରର
 ଏକୋତର ଶୁଦ୍ର ପଦାର୍ଥ ଚର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ସ୍ୱର ।
 ଅଶୋଭା-୧. ଏକପ୍ରକାର ଚଳେଇବା ।
 ଅଶ୍ୱା-୧. ବଞ୍ଚିତେଇ ।
 ଅଶ୍ୱାଶୋସା-୧. ପାଣ ।
 ଅଶ୍ୱି-୧. ଚିନ୍ତା ବସୁର ବାହାରୁତ ସନ୍ତୋଷ ।
 ଅଶ୍ୱିଧନ-୧. ଅଶ୍ୱିନର ରଶ୍ମିତ ସତ ।
 ଅଶ୍ୱିକା-୩. ଯଥେଷ୍ଟ ଦେବା ।
 ଅଶ୍ୱେନ୍ଦ୍ରା-୩. ପଦ୍ମରେ ଶେଷବା ।
 ଅଶ୍ୱି } ୧. (ସମ୍ + ଇ) ତମ୍ ।
 ଅଶ୍ୱି }
 ଅଶ୍ୱିକ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ତମ୍ଭୁ ତାତ ତମ୍ଭୁ ।
 ଅଶ୍ୱାକା-୧. ଚକ୍ରଣୀ ।
 ଅଶ୍ୱି-୧. (ସନ୍ତ + ଇ) ସ୍ୱ-ସ ବା ସୁରୁଷ-
 ତାତସ୍ତ ତମ୍ଭୁ ।
 ଅଶ୍ୱିକାଶିଣୀ-୧. ରାଜାସ୍ତବା ଶାସ ।
 ଅତଏବ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ) ଏହାବେଳୁ ।
 ଅତଡ଼ା-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ) ସ୍ୱପାତ ।
 ଅତଶ୍ଚି-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ) ଯେତେବେଳେ ଲଭାଯିବେ ।

ଅତର-୧. ଦୋଷଯାତ ସୁରୁତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତରଳ
 ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ।
 ଅତର-୧. ବର୍ଣ୍ଣବାସବ ଧନ ।
 ଅତର୍କିତ-୧. (ସ-୧-୧୧) ଅନୁଷ୍ଠିତ,
 ହଠାତ୍ ।
 ଅତର୍କି-୧. (ସନ୍ତ + ଚର୍ଚ୍ଚ) ମତାଭାବ ।
 ଅତଳ-୧. ଅସାଧ୍ୟ ।
 ଅତଳଶୃଙ୍ଗ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଅସାଧ୍ୟ;
 ଅନେଇଇ ।
 ଅତଶି-୧. ସୁସ୍ୱଦିନୀ ।
 ଅତ-ଅସ୍ତବ-ତାତର ଉପସର୍ଗ । ସନ୍ତ. ସନ୍ତ. ୩ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଉପସର୍ଗ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଅତ୍ରାନ୍ତ,
 ଉପସର୍ଗ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତ-୧. ଅନୁଷ୍ଠିତ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଅତ୍ରାନ୍ତ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ-୧. ଉପସର୍ଗ ଉପସର୍ଗ ବାସବ;
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେହର ସୁସ୍ୱଦିନୀ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ-୧. ଅନୁଷ୍ଠିତ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ-୧. ଅନୁଷ୍ଠିତ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ-୧. (ସନ୍ତ-୧-ଉତ୍ତ-ପଦ) ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ ।
 ଅତ୍ରାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତାନ୍ତ-୧. ଅନୁଷ୍ଠିତ ।

ଅଗଣସୌକ୍ତି-କ. ଅଗ୍ନି, ଅର୍ଥାନ୍ତକାର- ବଶେଷ ।	ଅଥାରି-ବିଠାସିହାନ୍ତକା ବାହ ।
ଅଗିଷ୍ଠାରି-କ. ଉଦଗମୟ ।	ଅଦା-କ. (ଅର୍ପଣପଦ) ପୁରୁଷେଷ ଓ ତାହାର ବନା ।
ଅଗ୍ରତ-କ. ରୁଦ୍ର, ବସନ୍ତ ।	ଅଦାଭି-କ. ଅବସ ।
ଅଗ୍ରତ୍ରୟ-କ. ଉତ୍ତ୍ରୟ ଅଗୋଚର, ଅପ୍ର- ତ୍ୟକ୍ଷ ।	ଅଦାଭି-କ. ବୟସଲୟ ।
ଅଗ୍ରବ-କ. (ପତ-ଭବ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।	ଅଦିତ-କ. ଦେବମାତା ।
ଅଗ୍ରୁଲ, ଅଗ୍ରୁଲ-କ. ଅନୁଗମ ।	ଅଦୂର-କ. ନିଃଶ ।
ଅଗ୍ରନ୍ତ-କ. (ପତ-ଅବ) ଅସ୍ତବ ।	ଅଦୃଷ୍ଟ-କ. (ସ-ସୁମ୍ନ+ତ) ସୁମ୍ନ; କ. ଅଦୃଷ୍ଟା ।
ଅଗ୍ରୟ-କ. (ପତ-ଭ-ଅ) ଅଗ୍ରୟ ।	ଅଦ୍ୟ-କ. ଅଜ ।
ଅଗ୍ରାୟ-କ. (ପତ-ଅ-ତ-ଅ) ଅଗ୍ରାୟ ।	ଅଦ୍ୟାଦିନ-କ. (ଅଦ୍ୟ-ଦିନ) ଅଜନ ।
ଅଗ୍ରାୟିତ-କ. (ପତ-ଅ-ଆ-ତ) ଅଗ୍ରାୟିତ ଭୟ ।	ଅଦ୍ୟାବିଧ-କ. (ଅଦ୍ୟ-ଅବିଧ) ଅଜ- ବିଧି ।
ଅଗ୍ରୁକ୍ତି-କ. (ଅପ-କ-କ) ଅଗ୍ରବ ଶକ୍ତି; ବଦେଇ ବହୁବା ।	ଅଦ୍ୱିତୀୟ-କ. (ଅ-ଦ୍ୱିତ) ଗର୍ଭରେ ଦୈବ ବା ଭୈବ ନାହିଁ ।
ଅଶ-କ. (ଭବମ-କ) ଏଠାରେ ।	ଅଦ୍ୱିତୀୟାଦି-କ. (ଅଦ୍ୱିତ-ବଦ୍-ଭବ) ଦେବମାନେ ବହୁତ ଉତ୍ତରଭବ ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ନାହିଁ ।
ଅଶଦ୍ୟ-କ. ବଦନ୍ତାଗ୍ର ।	ଅଭି-କ. ବସୁଧାବଦ ।
ଅଶ୍ବି-କ. ଉତ୍ତରଶେଷ ।	ଅଭି-କ. ବଦନ୍ତ ।
ଅଥ-କ. ଅବସ୍ତର ।	ଅଧ, ଅଧା, ଅଧ୍ୟ-କ. (ଅର୍ଦ୍ଧପଦକା ଅର୍ଦ୍ଧ) ।
ଅଥତ-କ. ତଥାପି ।	ଅଧ୍ୟ-କ. ଜନ୍ମ; ତଳ ପଦେଶ ।
ଅଥବା-କ. ଉତ୍ତର ବେଦ ।	ଅଧ୍ୟାୟାଦି-କ. ତଳକୁ ଗତିବା ; ଉତ୍ତର ଦେବା ।
ଅଥବା-କ. ଅଧିକ ; ତଥାପି ।	
ଅଥର୍ବା-କ. (ଅଧିରାଗାଦ ଶବ୍ଦରୁ) ଅଗାଧ ।	
ଅଥଳ-କ. (ଅ-ସ୍ଥଳ) ଶବ୍ଦର ।	

ଅଧମ-ବ. ଶର, ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧମଶ୍ରୀ-ବ. (ଅଧମ-ଶ୍ରୀ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
 ଅଧମାଙ୍ଗି-ବ. (ଅଧମ-ଅଙ୍ଗ) ଗାତ୍ର ; ଉତ୍ତମ ।
 ଅଧର-ବ. ନମ୍ବ ପେଶୁ ।
 ଅଧର୍ମ-ବ. ଗାତ୍ର ; କୁସୂତ ।
 ଅଧର୍ମ-ବ. ପରମାର ପର୍ବ ।
 ଅଧର୍ମବିଧି-ବ. (ଅଧର୍ମବିଧି) ଶାଢ଼ୀର ମୂଳ
 ପଦ୍ୟ ।
 ଅଧମୁନି-ବ. (ଅଧ-ମୁନି) ନମ୍ବୁ ; ଅଧମୁନି ।
 ଅଧୁ-ବ. ଅଧୁବ, ବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ-ବୋଧକ ଉପ-
 ପର୍ବ ।
 ଅଧୁନି-ବ. (ଅଧ-ନି) ବେଶ ।
 ଅଧୁନୁ-ବ. (ଅଧ-ନୁ) ଅଧୁନୁମୟ ।
 ଅଧୁନରାଜି-ବ. (ଅଧ-ର-ଅ-ଜି) ଅଧାର,
 ବ୍ୟବହାର-ବାସ୍ତବ୍ୟବେଷ ।
 ଅଧୁନାରି-ବ. (ଅଧ-ନ-ଅ-ରି) ବନ୍ଧୁ, ପ୍ରଭୁ ।
 ଅଧୁନାଶି-ବ. (ଅଧ-ନ-ଅ-ଶି) ପ୍ରଭୁ ।
 ଅଧୁନୁତି-ବ. ଅଧାନ ।
 ଅଧୁଗତି-ବ. (ଅଧ-ଗତି-ବ) ପ୍ରାପ୍ତ, ଶର ।
 ଅଧୁଗମନ-ବ. (ଅଧ-ଗମ-ନ) ପ୍ରାପ୍ତ ।
 ଅଧୁତିବିଧି-ବ. (ଅଧ-ତି-ବି-ଧି) ପଦ୍ମବ୍ରତ
 ଉପପନ୍ନ ପ୍ରମୋଦ ଭୂମି ।
 ଅଧୁନାୟିକ-ବ. (ଅଧ-ନା-ୟିକ) ପ୍ରଧାନ ନେତା,
 ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ।
 ଅଧୁନି-ବ. (ଅଧ-ନା-ୟି) ବ୍ରତା, ପ୍ରଭୁ ।
 ଅଧୁନାସି-ବ. (ଅଧୁ=ଅଧୁନ-ନାସ) ମଳମାସ ।

ଅଧୁନୁତି-ବ. (ଅଧ-ନୁ-ତି) ଉପପନ୍ନ, ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧୁଗତିବିଧି-ବ. (ଅଧ-ଗତି-ବି-ଧି) ପଦ୍ମ-
 ବ୍ରତ ।
 ଅଧୁନାୟି-ବ. (ଅଧ-ନା-ୟି) ନେତା ; ଶାସ୍ତ୍ର-
 ଉପପନ୍ନ ପ୍ରମୋଦ ଭୂମି ।
 ଅଧୁନାଶି-ବ. (ଅଧ-ନ-ଅ-ଶି) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧୁଗତିବିଧି-ବ. (ଅଧ-ଗତି-ବି-ଧି) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧୁନାୟି-ବ. (ଅଧ-ନା-ୟି) ନେତା ; ଶାସ୍ତ୍ର-
 ଉପପନ୍ନ ପ୍ରମୋଦ ଭୂମି ।
 ଅଧୁନାୟି-ବ. (ଅଧ-ନା-ୟି) ନେତା ; ଶାସ୍ତ୍ର-
 ଉପପନ୍ନ ପ୍ରମୋଦ ଭୂମି ।
 ଅଧିତି-ବ. (ଅଧ-ତି-ବ) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧିନ-ବ. (ଅଧ-ନି) ବ୍ରତା ; ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧିନି-ବ. (ଅ-ଧାନ) ଅଧାନ ; ଅଧାନ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. (ଅଧ-ଗତି-ବ) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧୁନା-ବ. ଅଧାନ ; ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧୁନାୟି-ବ. (ଅଧ-ନା-ୟି) ଅଧାନ ।
 ଅଧୁନି-ବ. ଅଧାନ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. (ଅ-ଧାନ-ଗ) ପଦ୍ମବ୍ରତ ;
 ବ. ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. (ଅଧ-ଗତି) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. ଅଧାନ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. ଅଧାନ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. (ଅଧ-ଗତି) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. (ଅଧ-ଗତି) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।
 ଅଧିଗତି-ବ. (ଅଧ-ଗତି) ପଦ୍ମବ୍ରତ ।

ଅନର୍ଥୀୟ-ବ. ଅବରମ୍ଭିତ ।	ଅନାଦି-ବ. (ସହ-ଅଦ) ଅବରମ୍ଭିତ ; ବ.
ଅନର୍ଥ-ବ. (ସହ-ଅର୍ଥ) ଅବୋପନ ।	ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନଳ-ବ. ଅଦ୍ଧି ।	ଅନାଦୃତ-ବ. (ସହ-ଅ-ଦୃ-ତ) ଅବହେତ ।
ଅନଳ୍ପ-ବ. (ସହ-ଅଳ୍ପ) ଅଧୁବ ; ମହତ ।	ଅନାମୟ-ବ. (ସହ-ଅମୟ) ଦେବସ୍ୱର ;
ଅନଳଦ୍ୟ-ବ. (ଅନ-ଅନଦ୍ୟ) ଅନଳଜାୟ ।	ବ. ଅସ୍ୱେଦନ ।
ଅନଳକ୍ଷାନ୍ତରା-ବ. (ସହ-ଅନ-କ୍ଷା-ଅନ-ତା) ଅମ୍ଳକୋଷୋଗ ।	ଅନାମିତା-ବ. (ସ-ନାମିତ-ଇତ୍-ଅ) ବଳସ୍ଥା-
ଅନଳବରଜ-ବ. ବ. (ସହ-ଅନ-ରମ୍ଭ-ବ) ବହଦା, ଶରତ୍ରୟ ।	ନିର୍ମିତ ଲକ୍ଷଣ ଅଫଳି । [ହୃଦେ ।
ଅନଳବସର-ବ. (ସହ-ଅବସର) ଅନଳବସର ।	ଅନାୟୁରି-ବ. (ସହ-ଅୟୁରି) ଯାହା ଅୟୁର
ଅନଳବସ୍ତିତ-ବ. (ସହ-ଅବ-ସ୍ତା-ତ) ଅସ୍ତିତ ।	ଅନାୟୁସି-ବ. (ସହ-ଅୟୁସି) ଅବହେତ ।
ଅନଳଗି-ବ. (ସହ-ଅଗ-ଅଗ) ଲବକାସ ।	ଅନାୟସି-ବ. ସ୍ୱପ୍ନରାସନ ।
ଅନଳଗି-ବ. (ସ-ଅଗ-ବଗ) ଅଗସ୍ତ୍ୟ ; ଅବ- ଶାନ୍ତ ।	ଅନାର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ସହ-ନ-ଅ) ଅସରନ ; ନତ ।
ଅନଳପ୍ରସ୍ତ-ବ. (ସହ-ଅପ୍ରସ୍ତ) ଦେବପ୍ରସ୍ତା ; ବ. ଅନିରାଶିବର ପ୍ରସ୍ତ ।	ଅନାର୍ଦ୍ଧିକ-ବ. (ସହ-ଅବଦ) ନମନ ।
ଅନାଲ୍ପକା-ବ. ସୁହେତା ।	ଅନାୟୁତି-ବ. (ସହ-ଅ-ୟୁ-ତି) ଶୋଭ ; ଅବରମ୍ଭଣ । [ଅବର ।
ଅନାୟୁଶି-ବ. ସହାୟ ; ବହାଣ ।	ଅନାୟୁତି-ବ. (ସହ-ଅ-ୟୁ-ତି) ବୃଦ୍ଧିର
ଅନାଗତ-ବ. (ସହ-ଅ-ଗମ୍ଭ-ତ) ଯାହା ଗତି ନାହିଁ ; ଲବଣତ । [ଅଗର ।	ଅନାୟୁ-ବ. ଅମୟ ; ଅନାୟୁର । [ବାସ ।
ଅନାୟୁରି-ବ. (ସହ-ଅ-ୟୁ-ରି) ଅୟୁର	ଅନାୟୁରି-ବ. (ସହ-ଅୟୁରି) ଅନାୟୁର, ଲବ-
ଅନାୟୁ-ବ. ପରା ।	ଅନାୟୁତି-ବ. (ସହ-ଅ-ୟୁ-ତି) ଅନାୟୁତି ।
ଅନାୟୁ-ବ. ନବୋପନ ।	ଅନାୟୁ-ବ. (ସହ-ଅୟୁ) ଲବଣ ଅୟୁ ; ଅନାୟୁର ।
ଅନାୟୁ-ବ. (ସହ-ଅୟୁ) ପ୍ରସ୍ତ ।	ଅନାୟୁ-ବ. (ସ-ଅୟୁ) ଲବଣ ।
ଅନାୟ-ବ. (ସ-ନାୟ) ଲବଣସ୍ତ ।	ଅନାୟ-ବ. (ସ-ଅୟୁ-ଅ) ଦୋଷସ୍ତ୍ରମ୍ଭ ।
ଅନାୟ-ବ. (ସହ-ଅ-ୟୁ-ଅ) ଅୟୁ ; ଅବହେତ ।	ଅନାୟସି, ଅନାୟସି-ବ. ପରମେଶ୍ୱର ।
	ଅନାୟୁତି-ବ. (ସ-ଅୟୁ-ତି) ଅୟୁର ; ଅନ-
	ୟୁତି । [ବହାଣ ।
	ଅନାୟୁତି-ବ. (ସ-ଅୟୁ-ତି) ଅୟୁର ; ଅନ-

ଅନୁସୂଚୀ-୧. (ପଞ୍ଚ-ପ୍ର-ଅସ୍ତ-ପ) ପଞ୍ଚା-
ସାମ୍ପାଦିତ ବାବଦାଲିଖାରି । [ବର୍ଣ୍ଣା ।

ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ-ସଂ. (ଅନୁ-ସଂ-ସଂ) ସଂସ୍କୃତ-

ଅନୁବ୍ରାତ-୧. (ପୃ-୧୭-୩) ଚର୍ଚ୍ଚନା ।

ଅନୁଭବ-୧. (ସନ୍-ର-ସ) ବୋଧ, ଭବନିକା ।

ଅନୁରାଗ-୧. (ପଦ୍ମର-ରୂ) ଯେ ପଦ୍ମର
ପରେ ।

ଅନୁଶିଳ୍ପ-୧. (ପଢ଼-ରୁ-ପଢ଼) ପ୍ରଶ୍ନକ : ଅଳ-
ହାଉସାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ-ପ୍ରଦ ଉତ୍ତର ।

ଅନ୍ତରାଳ-୨. (ସବ-ରୁ-ଓ) ଉପଲବ୍ଧ ।

ଅନୁଭବ-ବ. (ଅନୁ-ଭ-ବ) ଅନୁଭବ ।

ଅନୁମତି-୧. (ଅନୁ-ମତି-ତ) ଅନୁମୋଦନ ।

ଅନୁମତ-୧. (ଅ-ମତ-୧) ସଂଖ୍ୟା ; ମତ ।

ଅନୁମାନ-୧. (ଅବ-ମା-ଅନ୍) ଦେଖୁଛାନ୍ତି
ଉପଲବ୍ଧିରୁ ।

ଅନୁମିତ-୧. (ଅ-ମା-୧) ଦେବ ବା ଇନ୍ଦ୍ର-
ବ୍ରାହ୍ମ ଇତି ।

ଅନୁମିତ-୧, (ଅନୁ-ମା-ତ) ଅନୁମାତ ।

ଅନୁମେଷ-୧. (ଅନୁ-ମା-ସ) ଅନୁମାସ-
ସୋମ । [ସାଂ ।

ଅନୁମୋଦନ-ସଂ. (ଅ-ସ୍ତ-ଅ-ସଂ) ସମ୍ପାଦ-
କାରୀମାନଙ୍କୁ । (ଅ-ସ୍ତ-ଅ-ସଂ) ସମ୍ପାଦ-
କାରୀମାନଙ୍କୁ ।

११११।

ଅନୁସୂଚୀ-୧. (ପଦ-୨୫-ଏ) ପଦସଂଖ୍ୟା ୧

ଅନୁରଜି-୧: (ପୃ-୧୫୯-୧) ସେନା

४४५।

ଅନୁରକ୍ତି-୧. (ପଦ-ରହୁ-୧) ବସନ୍ତ, ଅସନ୍ତି ।

ଅନୁଗ୍ରହ-୦, (ଅହ-ରହ-ହ-ଅ) ସ୍ୱେଦ, ପ୍ରାଚ ।

ଅନୁଗାମୀ-୧. (ଅନୁ-ରାମ-ରାଜ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଅବସ୍ଥା:- ୧. ଶୁଦ୍ଧବସ୍ତ୍ର । [ପୃଷ୍ଠା ୧୫]

ଅନୁରାଗ-ପ୍ର. ଶାସନର ଅନୁସାରେ ନିୟମିତ-

୧୭୦୭-୧୮୦୮ : ୧୧ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ପ୍ର. ପଦ୍ୟ, ଛନ୍ଦ ।

ସମାପ୍ତ ।

ଅନୁବେଶନ-୨, ଯେମିତି କରାଯାଉ ।

ଅକ୍ଷର-୧. (ଅ-ଶ-ସ) ଅକ୍ଷର ।

ଅନୁଶାସନ-୧. (ଅବ-ଶାନ୍ତ-ଅବ) ପକ୍ଷ

ଉତ୍ତର ୧

ଅନୁଶିଷ୍ୟ-ହ, ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ! [ତରଳସ୍ବ

ଅନୁଶୀଳନ-୫, (ସଂ-ପାଠ-ପଞ୍ଚ) ପଞ୍ଜେରକ।

ଅନୁଶୋଚନା-୧. (ସହ-ଶୂନ୍ୟ-ଅନ-ଅ) ଶବ୍ଦ

ବିଶ୍ୱାସୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-୧. ସ୍ୱର୍ଗର; ଶତମାହାତ୍ମ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-୧. (ପଢ଼-ସ୍ଥା-ପଢ଼) ଧର୍ମବର୍ମ ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧. (ଅ-୫-୧) ଅରବି, ବ୍ରହ୍ମାବଦ

ଅନୁସନ୍ଧାନ-୩. (ଅନୁ-ସନ୍ଧ୍ୟା-ଅବ) ଅବ

圖 4

ଅନୁସୂଚିତ-୧. (ଅ-ସ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶନ

ଅନୁସାଂସ-୧. (ଅନୁ-ସଂ-ସଂ) ଅନୁସାଂସ ।

ଅନୁସାରେ-ଟି. କ. ଅନୁସାରେ

ଅନୁଷ୍ଠାନ-୧. ଅନୁଷ୍ଠାନ-୧

ଅନୁଚି-୫. (ଅ-ବ-୧) ପଦ୍ୟାବଳୀ ।

ଅନୁକ୍ର-୫. (ଅନୁ-କ୍ର) ପୃଷ୍ଠି ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-୧. (ଅନ୍ଧ-ଅର) ଜେଜିଆସ୍ ସ୍ଥାନ ।

ଅନୁ-୨, (ଅନୁ-୧ର) ଅନୁ, ତହିଁ ସ୍ୱରୂପ ।

ଅନୁଶୀ-୨. (ଅବ-ଭା-ଭବ) ସାଧାରଣ ଭାବ ।

ଅନୁତ-ପଂ. ମୈଥ୍ୟା ; ଅସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ।

ଅନୁନିମିତ୍ତ-ସଂ, (ପୃ-୧୯) ୪୭ରୁ ଅନୁବ ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧. (ଅ-୧-୨) ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ।

ଅନେକଦିନ-୧. ପୃଷ୍ଠ । [ସମ୍ପାଦକ]

ଅନୌଚିତ୍ୟ-୨. (ସହ-ରାଶି-୧) ସହଜେ

ଅନୁ-୧, ଶ୍ରେଣୀ : ପ୍ରଥମ ।

ଅନୁକ୍ର-୧. (ପଦ-୧) ସମ ।

ଅନୁସୂଚିତ।-୧, ଅନୁସୂଚିତ ୧

ଅନୁର, ଅନୁ-ଅ. ଉଚ୍ଚରେ । [ମନ ।

ଅନୁସୂଚିତ-୧, (ପଦ୍ମ-ବରଣ) ଦୁଇଟି

ଅନୁକ୍ରମ-ସଂ. (ସହ-ବସ୍ତ) ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ।

ପ୍ରା.ପ୍ର. (୧୦୫-୧୧-୧୧) ପୃଷ୍ଠା ୧

ଅନୁପ୍ରାସ-୧ (ଅଂଶ-୩୦) ୨୦୦୭୧୦ ।

7/2000 0 (7000-7) 00000: 0-0

॥ १ ॥

ଅନୁରାଜ-୧. (ସରକାର-ସମ୍ମତ) ଡାକ୍ତରୀ ।

ଅନୁଗ୍ରହ-୧. (ଅଢ଼େଇ-ଠ-ଏ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ

ବନ୍ଧୁ । [ଭବଭାବ]

ଅନୁକ୍ରମ-୧. (ଅମ୍ବ-୭-୫) ପରାମର୍ଶ

ଅନୁପ୍ରାଣ-୧: (ସଂସ୍କୃତ-ନାମ) ବୃକ୍ଷରୂପ;
ସମସ୍ତେ ।

ଅନୁସୂଚୀ-୧. (ସର୍ବତ୍ର-ଇ-ସ) ମଧ୍ୟ ଉପାଦାନ ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧, (ଅନୁ-ଅସ-ଅ) ଶେଷ୍ଟ ପ୍ରକ-

[illegible]

ଆନୁଗତ-୧, (ଅଭ୍ୟାସ-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧୫

ଅନୁଷ୍ଠାନ (ସରକାରୀ-ସ୍ୱା-ସହ) ଉପସାହ

20691 - 20700

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

पञ्चमस्कन्धः (पञ्चमस्कन्धः) पञ्चमस्कन्धः

ପ୍ରାୟଶାସନ-୧, (ଅଗଷ୍ଟ-ସେପ୍ଟେମ୍ବର) ଯେ ମୁଖ୍ୟ-
ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

କାଳିଆଁ : ଶ୍ରୀମତୀ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ।

पञ्चमस्क-४. (चतुर्थ)

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ପ. ସ୍ୱରୂପ ।

ଅକ୍ତିମ-୧. (ଅନ୍ତ-ରାମ) ଶେଷ, ଚରମ ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧. ସୁଭାଷଚନ୍ଦ୍ର ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧. (ଅକ୍ଷ-ବିନ୍ଦୁ-ଫଳ) ଗୁଣିତ ।

ଅନ୍ତ୍ରୀୟ-ପଂ. (ଅନ୍ତ୍ର-ସ) ଶେଷ ; ନାବ ।

ଅନୁଧ୍ୟାନ-୧, (ଅନୁ-୧୨-ଅ) ଶରଣାବଳୀ

ସେହି ସମୟରେ ଶ୍ରୀ ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଅନୁସୂଚିତ-ସ. (ଅନୁସୂଚିତ-ସ) ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ

ଅନୁ-୧. ଉପରୋକ୍ତ ହାତୀ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-କ. ସମ୍ବନ୍ଧନ ।

ଅମଳ-ବି. ଅବେଶ ।

[ପିତା-ସଂ. ବୃହତ୍ସମିତ ; ଅନ୍ତର ଗୁଣରୁ ।

ଅନିକାରି-ବ. (ଅନି-ଇ-ପ) ଅନାରି ।
 ଅନିପୁତ୍ତ-ପରି ଭାବରେ ବୋଧ ।
 ଅନିରାକଣୀ-ବ. ବାହାରେ ଶାସ୍ତ୍ରାଦି ବାହାରେ ।

ଅନିରାକଣ-ବ. ରାଜପଣ ।
 ଅନିଶୀ-ବ. ଯେଉଁ ବାଟ ।
 ଅନି-ବ. (ଅନି-ପ) ଅନି ; ଶାସ୍ତ୍ର ।
 ଅନିକା-ବ. (ଅନି-ପା-ପ) ଅନିକାପଣ, ଦୁର୍ଗ ।
 ଅନିପ୍ରାଣନ-ବ. ଶିଶୁର ପ୍ରାଣ ଅନିପ୍ରାଣ ।
 ଅନିମୟକା-ବ. ପ୍ରାଣପ୍ରାଣ ।
 ଅନି-ବ. ଶୁଦ୍ଧ, ପବନ ।

ଅନିମୟ-ବ. ଅନିମୟକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ।
 ଅନିମୟ-ବ. ଦୁର୍ଗପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପା) ଅନି, ପ୍ରାଣ ।
 ଅନିମୟ-ବ. ଅନି, ପ୍ରାଣ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ) ଅନି, ପ୍ରାଣ ।
 ଅନିମୟ-ବ. ଅନିମୟ ।

ଅନିମୟ-ବ. ଅନିମୟ ; ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. ଅନିମୟ ; ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ), ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ) ଅନି ; ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ) ଅନି ; ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ) ଅନି ; ଅନିମୟ ।

ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. ଅନିମୟ ।
 ଅନି-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. ଅନିମୟ ।

ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।

ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।

ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।
 ଅନିମୟ-ବ. (ଅନି-ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନିମୟ ।

ଅପଲବ୍ଧ-୧. ଦୁର୍ବଳତା ।	ଅପରିଣାମ-୧. (ଅ-ପରି-ପା-ତ) ଅପରିଣେତା ।
ଅପଲବ୍ଧ-୨. (ଅ-ପ-ପ-ପ) ଦୁର୍ବଳତା ।	ଅପଲବ୍ଧ-୨. (ଅ-ପ-ପ-ପ) ଅପରିଣେତା ।
ଅପଲବ୍ଧ-୩. ଶର-ପ୍ରାଣ-ପ୍ରାଣ-ପ୍ରାଣ-ପ୍ରାଣ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୩. ନୋକ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୪. ମୃତ ଶରଣ ପରବର୍ତ୍ତନ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୪. (ଅ-ପ-ପ-ପ) ନିନା ।
ଅପଲବ୍ଧ-୫. (ଅ-ପ-ମା-ପ) ଅପଲ, ଅପା- ପଲ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୫. (ଅ-ପ-ମା-ପ) ପ୍ରାଣ ଶରଣ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୬. (ଅ-ପ-ମୃ-ପ) ଅପଲବ୍ଧରେ	ଅପଲବ୍ଧ-୬. (ଅ-ପ-ମୃ-ପ) ପ୍ରାଣ ଶରଣ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୭. ନିନା ।	ଅପଲବ୍ଧ-୭. (ଅ-ପ-ମୃ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୮. ଅପ, ଅପ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୮. ମୂର୍ତ୍ତି-ଅପ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୯. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲ, ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୯. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୦. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୦. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୧. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୧. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୨. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୨. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୩. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୩. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୪. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୪. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୫. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୫. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୬. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୬. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୭. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୭. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୮. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୮. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୧୯. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୧୯. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।
ଅପଲବ୍ଧ-୨୦. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।	ଅପଲବ୍ଧ-୨୦. (ଅ-ପ-ପ-ପ-ପ) ଅପଲବ୍ଧ ।

ଅକସର-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ସବୁକାଣ ।	ଅକସ୍ୟା-ସଞ୍ଜ, ମାୟା ।
ଅକସାଦ-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) କ୍ଷାନ୍ତ ।	ଅକସ୍-ବ. ସବୁକା ।
ଅକସାଳ-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ଶେଷ ।	ଅକସୟ-ବ. ଧୃଷ୍ଣା, ସଶିଷ୍ଣା ।
ଅକସିତ-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ସମାପ୍ତ ।	ଅକନୟନ-ବ. (ସ-ବସୟ) ନିବନ୍ଧନ ।
ଅକସ୍ତା-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ସମା ।	ଅକନିତ-ବ. (ସ-ବସତ) ଉଦ୍ଭବ ; ସମା ।
ଅକସ୍ତାନି-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ତ୍ରିତ ।	ଅକମୃତ୍ୟୁକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ମୃତ୍ୟୁ-ସ-ବ-କ-ମୃତ୍ୟୁ)
ଅକସ୍ମିତ-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ତ୍ରିତ ।	ଯେ ସେଇ ନ ବଢ଼ି ବର୍ମ ବଢ଼େ ।
ଅକହ୍ନିତ-ବ. (ସବ-ସ୍-ସ) ମହୋଦୟା ।	ଅକର-ବ. ପ୍ରଭ ।
ଅକହ୍ନିତା-ବ. ସହବ ବେଳା ।	ଅକରତ-ବ. (ସ-ବ-ରତ-ବ) ସବବରତ ।
ଅକା-ସ. ସହା ।	ଅକରଲ-ବ. ବେଦ, ପଞ୍ଚ ।
ଅକାକ୍-ବ. ବାବ-ସ୍ତ୍ରୀ ।	ଅକରମ-ବ. ଅବଶାନ୍ତ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଅକାକ୍ଷି-ବ. ସଂସାର ।	ଅକବେଶ-ବ. (ସ-ବବେଶ-ବ) ବେଦବ-
ଅକାଶ-ବ. ସଶିଷ୍ଣା ।	ଅକଶ୍ଚାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ଶ୍ଚାନ୍ତ) ଅବଶାନ୍ତ ।
ଅକାଶି-ବ. (ସ-ବ-ସ) ଅବଶା ।	ଅକହ୍ନିତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ସହବରତ ।
ଅକାଟ-ବ. ଅମଢ଼ା ପଥ ।	ଅକାଶ-ବ. ସବବଶାନ୍ତ ।
ଅକାଧ-ବ. ବାସାବସ୍ତ ।	ଅକ୍ଷୟ-ବ. ଯେ ବୁଝେ ନାହିଁ ।
ଅକାଧ୍ୟ-ବ. (ସ-ବାଧ-ସ) ଅବଶାନ୍ତ ।	ଅବଶେଷ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ଅବଶେଷ ।
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ଅବଶେଷକ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ-ସ) ସେ
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ବେଦବେଦୀ ନୁହେଁ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ଅବେଶ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ସବବେଶ ; ସର୍ବୋ-
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ଅବେଶ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ସବବେଶ ।
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ଅବ୍ୟକ୍ତି-ବ. ଅପ୍ରକାଶ ।
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ଅବ୍ୟୟ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ସେହି ଶବ୍ଦ
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ବେଦି ନ ଶାବ । ସ. ଅବ୍ୟୟ ; ଅବଶାନ୍ତ ।
ଅକାନ୍ତ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ପ୍ରଧାନ ।	ଅବ୍ୟୟ-ବ. (ସ-ବ-ସ-ସ) ଅବ୍ୟୟ ।

ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତି-ବ. (ଅ-ବ-ଅବ-ସ୍ଥି-ତି) ଅସ୍ଥିତି ।	ଅଭିଧା-ବ. ଜ୍ଞାନ, ପର୍ଯ୍ୟାୟ । [ବୋଧ ।
ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ-ବ. (ଅ-ବ-ଅବ-ସ୍ଥି-ତ) ବ୍ୟବ- ସ୍ଥାପନ, ସ୍ଥିତିହୀନ । [ରହିତ ।	ଅଭିଧାନ-ବ. (ଅଭ-ଧା-ଅବ) ଜ୍ଞାନ ; ଗଣ- ଅଭିଧ୍ୟୟ-ବ. (ଅଭ-ଧା-ୟ) ବାରି ।
ଅବ୍ୟାହତି-ବ. (ଅ-ବ-ଅ-ହ-ତି) ବ୍ୟାପାତ- ଅବ୍ୟାହତି-ବ. (ଅ-ବ-ଅ-ହ-ତି) ନିପ୍ରାୟ- ସରସାଣ ।	ଅଭିନିନି-ବ. (ଅଭ-ନି-ଅବ) ପ୍ରଣୟା, ସାବର ଅଭି-ର୍ଥନା ।
ଅବ୍ୟ-ବ. (ଅବ-ବ-ଅ) ଶକ୍ତି ; ସତ୍ତ୍ୱ ।	ଅଭିନୟ-ବ. (ଅଭ-ନ-ଅ) ହାତକପ୍ତପର୍ଯ୍ୟବ ।
ଅଭ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣ ।	ଅଭିନବ-ବ. (ଅଭ-ନ-ଅ) ନୂତନ ।
ଅଭି-ବ. (ଅଭ-ଧା-ଭ) ସମୁଦ୍ର ।	ଅଭିନବିଷୟ-ବ. (ଅଭ-ନ-ବିଷ-ୟ) ମନୋ- ଯୋଗୀ ।
ଅଭିଭି-ବ. (ଅ-ଭିଭି) ଦୃଶ୍ୟ ; ଅଶ୍ରୁ ।	ଅଭିନବିବିଶି-ବ. (ଅଭ-ବି-ବି-ଅ-ଅ) (ଅଭ-ବି-ବି-ଅ-ଅ) ଏକାନ୍ତ ମନୋଯୋଗୀ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।
ଅଭିଭୂ-ବ. (ଅ-ଭି-ଭୂ) ରମ୍ୟରୂପ, ବ. ପରାସ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ରମ୍ୟରୂପରେ ଅଭିନେତା-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ଅଭିନେତା ।
ଅଭିଗା-ବ. ଦୃଶ୍ୟରୂପ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅ-ଭି-ତ) ରୋପନପଦ ।
ଅଭିଗ୍ୟ-ବ. ମନୋରୂପ ।	ଅଭିପ୍ରାୟ-ବ. (ଅଭ-ପ୍ର-ୟ-ଅ) ଅଶ୍ରୁ, ରୂପ । [ସମ୍ପଦ ।
ଅଭିଜନ-ବ. ଅବାହ, ଅସୋପନ ।	ଅଭିପ୍ରେତି-ବ. (ଅଭ-ପ୍ର-ୟ-ତ) ବାସ୍ତିତ ।
ଅଭିବ-ବ. ହନତା, ପ୍ରସୋଦତ ।	ଅଭିଭାବ-ବ. (ଅଭ-ଭ-ଅବ) ରକ୍ଷକ ।
ଅଭିବିନୟ-ବ. (ଅ-ଭି-ବିନୟ) ଅଭିବିନୟ ।	ଅଭିଭୂତି-ବ. ଅଭିଭୂତି, ଅବସର ।
ଅଭି-ଅ. (ଭବପର୍ଯ୍ୟ) ନୈବିଷ୍ଟ୍ୟ, ସବଦୋଭବ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିଧ୍ୟା-ବ. ଜ୍ଞାନ ; ଶୋଭା ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିଗମନ-ବ. ଅଭିଗମନ ପଦ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିପାତି-ବ. (ଅଭ-ପା-ତି) ଅପାତ, ଦୃଶ୍ୟ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିଜାତି-ବ. (ଅଭ-ଜା-ତି) ଜ୍ଞାନ, ରୂପ- ବିଶୟ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିଜି-ବ. (ଅଭ-ଜି-ଅ) ଜ୍ଞାନବାହ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିଜିତି-ବ. (ଅଭ-ଜି-ତି) ସମ୍ପଦ, ଶକ୍ତି ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।
ଅଭିଜ୍ଞାନ-ବ. (ଅଭ-ଜ୍ଞ-ଅ) ଜ୍ଞାନ, ପ୍ରାୟୋଗ ।	ଅଭିନିତ-ବ. (ଅଭ-ନି-ତ) ମନ ; ବ. ଅଭିନୟ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ବ. (ଅଭି-ସ୍ମୃତ-ବ) ପକାନ୍ତି ;
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ । [ବାଣୀ ; ବ୍ୟା.]

ଅଭିଯୋଗୀ-୧. (ଅଭି-ସ୍ୱଚ୍ଛ-୧) ଅଭିଯୋଗ-
ଅଭିଯୋଗୀ-୧. (ଅଭି-ସ୍ୱଚ୍ଛ-୧) ବାରିଷ୍ଟ ।

ଅନୁଗମ-ବ. (ଅନୁ-ଗମ-ଅ) ଗୁଣର; ପ୍ରିୟ ।

ଅଭିଭାବକ-୧. (ପର-ଭାବ-ର) ପୁଅ, ଶ୍ରୀ : ।

ଅନୁଲିଖିତ-ବା. (ପଦ-ଲିଖ-କ) ବାସ୍ତିତ,
ପଦ।

ଅଭିଳାଷ-କ, (ଅଭି-ଭାଷ-କ) ପୁରୀ, ବ.ହା ।

ଅଭିଭାବନ-୧. (ପର-ବତ୍-ଶିଷ୍-ଅନ୍) ବନବ,
ପ୍ରଶାନ୍ ।

ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି-୨. (ଅଭି-ବ୍ୟକ୍ତି-୨) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଅଭିଶପ୍ତ-୩. (ଅଭି-ଶପ୍ତ-୦) ଶାସନସ୍ତୁ ।

ଅଭିଶାପ-୧. (ସର-ସବୁ-୧) ଗାଘ, ଗର
ସମାପ ।

ଅଭିଷେକ-୧. ଶକ୍ତପୁର ।

ଅଭିଷେକ-୨. (ପର-ସ୍ତର-୩) ସ୍ତର, ଉଚ୍ଚ
ସତର ସ୍ତରସ୍ତର ।

ଅଭିଷେକ-୧. (ଅଭି-ସିଦ୍ଧ-ଅ) ମୁକ୍ତଲେ ସେବକ
ବଦଳେ ଦି-ଦ୍ଵାସରେ ସ୍ଥାପନ ।

ଅଭିଯୋଗ-୧. (ପଦ-ସମ୍ପର୍କ-ର) କିଛି ପଦ
ପ୍ରାୟ । [ପ୍ରାୟ]

ଅଭିଷେକ-୧. (ସର-ସମ୍-୧୫-୩) ଦର

ଅଭିସାର-୧. (ସର-ସ-ସ) ସହେତୁପ୍ରାନ୍ତ
ପ୍ରମତ । [ସହେତୁପ୍ରାନ୍ତବାମେନ]

ଅଭିଯୋଗ-୨. (ଅଭି-ସ୍ୱ-ଅବ-ସ୍ୱା-ଅ)

ଅନୁସୂଚି-କ, (ପଦ-ଧା-୦) ବସତ ।

ଅନୁକ୍ର-୧୦. (ଅନୁ-ଉପ-୧) ବ.ସିଂଘ ।

ଆବୁକୁ-ବ., (ଅ-ବୁ-ବ.) ଯେ ଦେବତା ବର-
ଦାୟ ।

ଅରୁଣାସୁଖ-୧, ଯଜ୍ଞଚନ୍ଦ୍ର । [ପୃଷ୍ଠା ୧୫]

ଅଭିଳାଷୀ-୧. (ଅ-ବେଶଭବରୁ ଶେଷ) ବସ-

ଅବିଭାଜ୍ୟ-୧. (ଅ ଉଚ୍ଚ-୧) ଭେଦର ପରିଣତ

ଅଭିଧାନ-୨ (ଅ-୨-୩-୩) ପୃଷ୍ଠା ୨ ।

ਅੰਤਿਮ-ਸ਼ਿਲਪ-ਸ਼ੀਲਾ (ਸ਼ਿਲਪ-ਸ਼ੀਲਾ-ਸ਼ੀਲਾ) ੨੨

ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରାୟ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର । [ଶେଷ]

[illegible]

ଅଭିଧାନ-୧ (ପରି-ସମ-ସ) ପୃଷ୍ଠା ୩୭, ୩୮, ୩୯

ପ୍ରାୟ ୧ [ସେକେଣ୍ଡ]

ଅଠପଞ୍ଚାଙ୍ଗ-୩. (ପଦ-୩୫-୫୩) ପଦ-

051

ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧, (ପରି-ଉତ୍ତର-ପ) ଉତ୍ତର :

ଅବୁ-ବ, ଅବ:ଶ; ମେଘ; ମେଘବିକାୟାକୁ ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧, ଘରାଣସ୍ଥାନୀ, ନେତୃତ୍ବ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ପ୍ର. (ସ-ପ୍ରଶ୍ନ-୭) ଉତ୍ତର ।

ଆସନ-୩, ପଟ୍ଟାଭିଷେକ । (ସମ୍ପାଦକ)

ଅମରାପୁର (ପ.ପର୍ଯ୍ୟାୟ) ପାଞ୍ଚା. ୨୦

ମାଡ଼ି ବାହୁ ।

ଅମଳ-ବ. (ଅ-ମଳ-ତ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମରା-ବ. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଯାହା ମଥା
ଦେଇ ନାହିଁ ।

ଅମର-ବ. (ଅ-ମୃ-ଅ) ଦେବତା, ବ. ଉତ୍ତମ-
ପୁର ।

ଅମରପୋଇ-ବ. ଉଦ୍ଭିଦବିଶେଷ ।

ଅମରବର୍ତ୍ତ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ରବଜ୍ର ।

ଅମଳ-ବ. (ଅ-ମଳ) ଚର୍ମଳ ।

ଅମଳ-ବ. ମାତବର ଫଳାବ ।

ଅମଳ-ବ. ଅଧିବାସ ।

ଅମା-ବ. (ଅ-ମା) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଅମାଘି-ବ. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଅମାନିତ୍ର-ଜା. ବ. ଅସିତ ।

ଅମାନିତ୍ର-ବ. ସେ ମାତେ ନାହିଁ ।

ଅମାପ-ବ. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମାବସ୍ୟା } ବ. (ଅମା-ବସ-ଅ) ଲୁପ୍ତବସ
ଅମାବାସ୍ୟା } ଶେଷଦିନ ।
ଅମାସ୍ୟା }

ଅମାସ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ଅ-ମାସ୍ତ୍ରୀ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମାର-ବ. ଶ୍ରବଣଗାର, ବୋଟ ।

ଅମାର-ବ. ବାଞ୍ଛାପ୍ରସନ୍ନ ବାଞ୍ଛା ।

ଅମାୟ-ବ. ବିଷ୍ଣୁବିଶେଷ ।

ଅମିତ-ବ. (ଅ-ମା-ତ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମିତ-ଜା. ବ. ଲୁପ୍ତବସମାତ୍ର ବର୍ମାବ ।

ଅମିତ-ବ. (ଅମିତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମିତ-ବ. (ଅ-ମିତ) ଉଦ୍ଭିଦ ।

ଅମୀର-ବ. ଧନ ।

ଅମୃତ } (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।
ଅମୃତକର }

ଅମୃତକ-ବ. (ଅ-ମୃତ-ବ) ମୃତ୍ୟୁରୁଦ୍ଧାର ; ମିଥ୍ୟା ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅ-ମୃତ) ଯାହାକୁ ଦେହ ମୃତ୍ୟୁ
ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧି ନ ଥାଏ । (ଅମୃତାୟା ;

ଅମୃତ-ବ. (ଅ-ମୃତ) ସୁଧା, ସୁଧାକୁ ବସ୍ତୁ, ବ.

ଅମୃତମଣି-ବ. ଉଦ୍ଭିଦାଦିର ଉଦ୍ଭିଦରେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମେଧ୍ୟ-ବ. (ଅ-ମେଧ୍ୟ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମେଷୁ-ବ. (ଅ-ମା-ଅ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମେଳ-ବ. ଶ୍ରେୟ ।

ଅମୋଦ-ବ. (ଅ-ମୋଦ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର, ଦେବ ।

ଅମୃତ-ବ. ଅବାସ ; ବସ୍ତୁ ।

ଅମୃତ-ବ. ମାତା, ଭୂର୍ଗା ।

ଅମୃତ-ବ. ଉଦ୍ଭିଦାଦି, ଭୂର୍ଗା ।

ଅମୃତ-ବ. ଚଳ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. ଚଳ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମୃତ-ବ. (ଅମୃତ-ଇବ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ଅମ୍ବୁ-ବ. ଶୁଣ ।

ଅମ୍ବୁତ୍ରିଅ-ବ. ଠାକୁରାନିବ ବୈବେକ ।

ଅସର-ବ. ପଟାପର, ପଟାସା ।

ଅସଥାର୍ଥ-ବ. (ଅ-ସଥା-ଅର୍ଥ) ଅସ୍ମଦ୍ ।

ଅସୁନି-ବ. ପଥ, ପଦ ।

ଅସଂଶୟ-ବ. (ଅ-ସଂଶୟ) ଅଶୟ ।

ଅସୁସ୍ଥ-ବ. କ୍ଷେପ ।

ଅସୁସ୍ଥାନ୍ତ-ବ. ଉତ୍ସବ ।

ଅସାଧିତ-ବ. (ଅ-ସାଧିତ) ଅସାଧିତ ।

ଅସୁକ୍ତି-ବ. (ଅ-ସୁକ୍ତି) ଅସୁକ୍ତି ।

ଅସୁଗ୍ଧ-ବ. (ଅ-ସୁଗ୍ଧ) ଅସୁଗ୍ଧ ।

ଅସୁଦ-ବ. ଅସୁଦ ।

ଅସ୍ତି } ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବୋଧନ ।
ଅସ୍ତ୍ୟେ }

ଅସୌକ୍ତିକ-ବ. (ଅ-ସୌକ୍ତିକ) ଅସୌକ୍ତିକ ।

ଅର-ବ. ଉତ୍ତର ନାମ ଓ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶାନ୍ତ-
କର ବାଣ୍ଟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. (ଅ-ରଣ୍ୟ) ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅରଣ୍ୟ-ବ. ଅରଣ୍ୟ ।

ଅର୍ଥବିଶ୍ୱ-ବ. (ଅର୍ଥ-ବି-ବି) ସମ୍ବାଦ ୪୭-
ଭର ହୁଏ ।

ଅର୍ଥାନ୍ତରି-ବ. (ଅର୍ଥ-ଅନ୍ତରି) ଅନ୍ୟଅର୍ଥ ।

ଅର୍ଥୀ-ବ. (ଅର୍ଥ-ଭର) ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅର୍ଥ-ବି) ବାଟିକ ।

ଅର୍ଥ-ବ. ଭୂମି ସମ୍ପାଦନ ଏବଂ ଅ-ଗ୍ର ।

ଅର୍ଥବିନ୍ଦୁ-ବ. ଶକ୍ତିବନ୍ଧୁ; ସବୁ ।

ଅର୍ଥାଙ୍ଗ-ବ. ଗପଗର ଅର୍ଥ, ବର୍ଣ୍ଣା ।

ଅର୍ଥଶ-ବ. (ଭ-ଶି-ଅର୍ଥ) ସମର୍ପଣ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଭ-ଶି-ବି) ବହ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅର୍ଥ-ବି) ବାଲକ, ଶିଶୁ ।

ଅର୍ଥମା-ବ. ସୁଖ ।

ଅର୍ଥାଗନ-ବ. ହୃଦୟ; ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. ବସବୋଧି ସଂକଳ୍ପ ।

ଅର୍ଥ-ବ. ସେବକଶେଷ ।

ଅର୍ଥ-ବ. (ଅର୍ଥ-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର, ଯୋଗ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. ରୁଚିବ୍ରତ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. କୁବେରପୁତ୍ର ।

ଅର୍ଥବି-ବ. ଘଣ୍ଟାଭସ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅର୍ଥ) ମହଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. ବ. ଅପୁଷ୍ପବରାହ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. ବସ୍ତୁ ରାଜିବାନିବି ରୁଦ୍ଧ ବା

ବସ୍ତୁ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅର୍ଥବି-ବ. (ଅ-ଭବ-ଅ) ଅପୁଷ୍ପ ।

ଅଧୀନ-ବ. (ଅ-ଧିନ-ଅ) ସୀମାବଦ୍ଧ ।
 ଅମ୍ବୁ-ବ. ଶୁକ୍ଳ, ଦୈତ୍ୟ ।
 ଅମ୍ବୁଗୁଣି-ବ. ପବୁର ।
 ଅମ୍ବୁର-ବ. ପଦାର୍ଥ ।
 ଅମ୍ବୁସାରି-ବ. (ଅ-ସୁ-ସା-ଅ) ଅବସ୍ଥା ।
 ଅମ୍ବୁସିଂହାଶି-ବ. ଦେଖି ସ୍ଥାନ ସୁଖି ପୁଣି
 ଦେଖି ନାହିଁ ।
 ଅମ୍ବୁସ୍-ବ. (ଅ-ସୁ-ଅ) ଦେଖ ; ଜାଣ ।
 ଅମ୍ବୁ-ବ. ଲକ୍ଷ ।
 ଅମ୍ବୁ-ବ. (ଅମ୍ବୁ-ଅ) ଶିଖିତ ; ବ. ଅସ୍ତତମତ ।
 ଅମ୍ବୁଦଳ-ବ. (ଅ-ହେଉଳ) ସେ ନାଶକ ।
 ଅମ୍ବୁମିତ-ବ. (ଅମ୍ବୁ-ମି-ତା) ଅସ୍ତତତ ; ହେ ।
 ଅମ୍ବୁତଳ-ବ. (ଅମ୍ବୁ-ଅତଳ) ବହିତ ପଶ୍ଚିମ
 ବଦଳ ।
 ଅମ୍ବୁତ୍ତ-ବ. (ଅମ୍ବୁ-ତ୍ତ) ବଦଳାବଦଳ ।
 ଅମ୍ବୁ-ବ. ଦେଖ ।
 ଅମ୍ବୁଦାୟ-ବ. ଅମ୍ବୁମାତ୍ରକ ବର୍ଣ୍ଣନାୟ ।
 ଅମ୍ବୁ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ । [ପାଞ୍ଚ ।
 ଅ-ତ୍ତା-ବ. (ଅ-ସ୍ଥାନ) ନିରସ୍ଥାନ, ଅସୋପ ।
 ଅ-ସ୍ଥାବିର-ବ. ଚଳନ୍ତି ।
 ଅ-ତ୍ତ-ବ. ତାହା ।
 ଅ-ସ୍ଥାନ-ବ. ଗଞ୍ଜଳ ।
 ଅ-ସ୍ଥାନ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ଅସୋପ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. ଅସ୍ଥବାସିତ, ଜୀବ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. (ଅସ୍ଥୁ-ତା) ମୁଁ ଅଛି ବୋଲି କହ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. ପଶୁ ; ବୋଧ ।

ଅସ୍ଥୁକାରି-ବ. (ଅସ୍ଥୁ-କା-ଅ) ଗଳ୍ପ ; ବନ୍ଧ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. ବଳ ; ବସ ।
 ଅସ୍ଥୁକା-ବ. (ଅସ୍ଥୁ-କା) ଅବକାର ; ଅବସ ।
 ଅସ୍ଥୁନିଶି-ବ. ବ. (ଅସ୍ଥୁ-ନିଶା-ଅ) ବଦଳା ;
 ଚଳପ୍ରଚଳ ।
 ଅସ୍ଥୁଲିନି-ବ. ବ. (ଅସ୍ଥୁ-ଅସ୍ଥୁ) ଗଞ୍ଜବଦ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. ଗଞ୍ଜବ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ଗୁଣି-ବ. ସାଧୁସବେନା ।
 ଅ-ସ୍ଥୁ-ବ. ଗଞ୍ଜବଦାବଦଳ ; ବଦଳ ।
 ଅ-ସ୍ଥୁ-ବ. ଅମ୍ବୁତଳ, ଅମ୍ବୁତଳ ।
 ଅସ୍ଥୁ ନିଲୁଳ-ବ. ସାଧୁବଦ ଶୁଦ୍ଧ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ଦେଶ-ବ. ଅସ୍ଥମ୍ବ ।
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ।
 ଅ-ସ୍ଥୁ-ବ. } ବ. ଦେଖୁଥିଲୁ ।
 ଅ-ସ୍ଥୁ-ବ. } [୧୫ ।
 ଅ-ସ୍ଥୁ-ବ. ଅସ୍ଥୁବୋଧକ ଅନୁ ; ବୋଧ-
 ଅସ୍ଥୁ-ବ. (ଅସ୍ଥୁ-ବଦ) ବଦଳ ।

ଅ ବିଜୟ ସୁରକ୍ଷି ।

ଅ-ଅ. ଶୁଦ୍ଧ-ସୀମା-ବୋଧି-ବୋଧକ-
 ବାଦକ ଅବସ ।
 ଅ-ଅ. ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଶୁଦ୍ଧବଦ ସୁର ।
 ଅ-ସି-ବ. (ଅ-ସି-ବଦ) ଅସୁର ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-୧. (ସ-ଶା-ସର-ଅ) ଉଚ୍ଚାରଣ :

ଅଗ-୧. (ସଂସ୍କୃତ) ସମ୍ପଦ; ସମ୍ପଦର ସମ୍ପଦ ।

ଅଗତି-୧. (ଅ-ଗମ-୦) ଉପସ୍ଥିତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଅଗ୍ରମୁଖ-୧. (ଅ-ଗମ-ରୁ-୧) ପରାମର୍ଶ ;
ପରମ୍ପରା ।

ଅଗକୁହା-ବ. ସେ ସମୟ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହେ ।

ଅଗଷ୍ଟ-୧୫, ୧୯୫୫ (ସପ୍ତ-ଦଶ) ଅନ୍ତାମ୍ ।

ଅଗରର
ଅଗରରେ } କି. ଅଗରର ହୋଇ ।

ଅଗସ୍ତ୍ୟ

ଅଗମ-କ. (କ-କମ୍-କ) ଦେବାଦ ଶାସ୍ତ୍ର ।
 ଅଗମ-ହି. ବ. ବଦନ୍ତ ।

ଅଗମନ-୧. (ଅ-ଗମ-ଅଗ) ଅଗିବା ; ଉପ-

ଅଗାମୀ-୧. (ଅ-ଉ-ଈ) ଭେଦନକ୍ତୁ :
ଉଷା । ପିଠିବାଦ :

ଅଗ୍ନିଶିଳ୍ପ-ସ, (ସର୍ବର ପ୍ରକଳ) ରେ ଅଭିଳେ ବ।

ଅନୁସାରେ-୧. (ପଞ୍ଚମର ଶବ୍ଦ) ଅବଶର ।

ଅବସ୍ଥା-ହେ. କ. ଅଗ୍ନେ; ପୂର୍ବେ ।

ଅଢ଼ଗା-ସଂ. ପ୍ରା ସ୍ୱୟଂସାଧକ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-କ. (ଅଗ୍ନି-୧୫) ଅଗ୍ନି ଶୁକ୍ରାବଳୀ ।

ଅଞ୍ଚଳ-୧, (ଅ-ସ୍ତବ-ଅ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-କ. (ଅ-ବୃହ-ଅ) ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ନା; ବ୍ୟା.

ଅପ୍ରାଣ-କ. (ଅ-ପ୍ରା-ଅହ) ଶକ୍ତିବଦ୍ଧଃ ;
ସ୍ବପ୍ନେ ।

ଅଢ଼ାତି-ବନ୍ଧୁ, ସୁଖା ଦୋହସୁଖା ।

ଅବିବି- (ସଜ ଧାତୁ) ଅଜ୍ଞ ବରଜା ।

ଅଗ୍ନି-କ. (ଅଗ୍ନି ଶବ୍ଦ) ଅଗ୍ନି ।

ଅଙ୍ଗୁଳ-୧. (ସଂକ୍ତି ଶବ୍ଦ) ସଂକ୍ତିପୁର ପର-
ମାଣ ।

ଅଙ୍ଗୁଳି-୧. (ପଞ୍ଚମି ଶବ୍ଦ) ପଞ୍ଚମି ।

ଅଠମନି-ବ, (ସ-ବମ-ଅଳ) ମୁଖପ୍ରସାଦେ ।

ଅଗଷ୍ଟ-୯, ୧୯୭୧ ।

ଅତିଥିବେ-ଡଃ. ବ. ପ୍ରମାଦ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ?

ଆଠରଶି-୧. (ଅ-ଚନ୍-ଅ-ପ) ପଦ୍ମସ୍ଥାପନ :
ବ୍ୟବହାର ।

ଅନୁରୋଧ-୧. (ସ-ପ୍ର-୭) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଭୁବ ।

ଅଗ୍ନି-ବ. (ଅ-ବ-ଅ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଅଗ୍ନି-ବ. (ଅ-ବ-ଅ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରସ୍ତୁତ

ଅଗ୍ନିଶିଖା-୧, (ଅ-ଚଉ-ପ) ବିଷାଦତ୍ତ ; ପ୍ରବେ-

ଅକ୍ଷର-୧. (ପ-୨୦-୦) ସମ୍ବଦ: ୧୨୨୨ ।

타이

ଅ. (ସଂସ୍କୃତ) ଭାଗ ; ସ. ଭାଗ ।

ଅଳ୍ପ ଦଳ-୧. (ଅ-ଛ-ଶିଶୁ-୦) ଅବତ ।

ଅନୁ-୨. ୧୧୧୧୧୧ ।

ଅଞ୍ଜ, ଅଞ୍ଜ-କ୍ଷେ. ବ. (ଅଞ୍ଜପ୍ରବଚନ) ଅଞ୍ଜ ।

ଅନୁଜ୍ଞା-ସଂ. ୧୦, ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-ବି. ବ. ଅକାଡ଼ମ୍ବ । [ସ୍ଥାପନା ୧]

ଅଜ୍ଞାନ-ବି. ବ. (ଅ-ବିଭା) ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମ ; ଯାହା-

ଅଜାମି-କି. ୧. (ଅ-ଞାମ) ଚାନ୍ଦପାଣି ।

ଅ-ଜାମ-୧, ଲବଣ ।

ଅଞ୍ଚ- (ଅଞ୍ଚ ଶାସ୍ତ୍ର) ପଦ୍ଧତି ।

ଅକ୍ଷର-୧. ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ବଳବତ୍ ବଢ଼ିବା ।

ଅଙ୍କ-୧. (ଅ-ସ-ନି-୧) ଅନୁ ୧

ଅଭିଜ୍ଞାନ-ବ. (ଅଭି-ଜ୍ଞ-ଆ-ଅ) ଗତି ବା ଅସ୍ତ-
ପେଶ୍ୱର ଗାତ । [ପ୍ରବେଶ ।]

ଅଭିପ୍ରାସି-ବ. (ଅଭି-ପ୍ର-ସା-ସ) ଅସ୍ତର

ଅଭିବିରୁ-ବ. (ଅଭି-ବି-ରୁ-ବି-ବ) ଅଭିଜ୍ଞାନ ।

ଅଭିମୁଖି-ବ. (ଅଭି-ମୁ-ଖ-ଇ-ଇ) ପାର୍ଥସର ;
ସେହି । [ଅଭିମୁଖ ।]

ଅଭିପାତ୍ତି-ଅ. (ଅଭି-ପା-ତ୍ତି) ଅପମାର

ଅଭି-ବ. କାହାସୁ ; ଅସେ ।

ଅଭିସ୍-ବ. (ଅଭି-ସ୍-ଇ-ସ୍) ଅଭିସମ୍ପର୍କାୟ ;
ବୁଝିବୁ ; ବେ ।

ଅଭିସୂଚି-ବ. ବୁଝା ।

ଅଭିର-ବ. (ଅ-ବି-ସ) ସମ୍ମାନ ।

ଅଭିରା-ବି-ବ. ଅଭିରାସି ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ।

ଅଭିର-ବ. (ଅ-ବି-ସ-ସ) ଦର୍ଶନ ; ଅଭିରାଗୀୟ
ବୁଝା ।

ଅଭାନ-ବ. (ଅ-ବା-ଆ) ଶବ୍ଦର ।

ଅଭାସି-ବ. (ଅ-ବା-ସ) ଶବ୍ଦର ।

ଅଭ-ବ. ପ୍ରଥମ ; ମୂଳ ।

ଅଭିକବି-ବ. କାଳୀକ ; ପ୍ରହ୍ଲା ।

ଅଭିଜ୍ୟ-ବ. (ଅଭି-ଜ୍ୟ-ସ) ଗତ ; ଦେବତା ।

ଅଭିପ୍ରାସି-ବ. କରଣ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱରୂପ ।

ଅଭିମ-ବ. (ଅଭ-ମ) ପ୍ରଥମ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅଭିଜ୍ଞ-ବ. (ଅ-ଭି-ଜ୍ଞ) ଅଭିଜ୍ଞାନୀ ।

ଅଭିଜି-ବ. (ଅ-ଭି-ଜି) ଅଭିଜ୍ଞାନୀ ; ସମ୍ମାନ ।

ଅଭିବି-ବ. (ଅ-ଭି-ବି) ଅଭିବିରୁ ; ବୁଝା ।

ଅଭିବି-ବ. (ଅ-ଭି-ବି) ଅଭିବିରୁ ; ବୁଝା ।

ଅଭିବି-ବ. (ଅ-ଭି-ବି) ଅଭିବିରୁ ; ବୁଝା ।

ଅଭ୍ୟା-ବ. (ଅଭ-ସ) ପ୍ରଥମ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଅଭ୍ୟାସି-ବ. (ଅଭ-ସି) ଅଭ୍ୟାସୀ ।

ଆମଳଭୂମି-ଝି., ବ., ମଲତୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠପଣିକା ।

ଅମ୍ଳଦି-୧. (ଅ-ମୃଦ-ସ) ପୂର୍ଣ୍ଣ; ସରଳ ।

ଅନୁ-ପ୍ର. ୧, ଘନ ।

ଅନୁ-୧. (ଅନୁଶାସନ) ଅନୁ :

ଅନୁକ୍ରମ-୧. ସ୍ବଚ୍ଛେଦନ ଓ ବାହାର ପଳ ।

ଅଗିଲି-ବି., (ଅମ୍ବୁଗବଡ଼) ଅମ୍ବୁ । ବ. ଅମ୍ବୁଗବ-
ଡ଼ର ବ୍ୟବହାର ।

ଅର୍ଥ-୧, (ଅ-ସା-ସ) ଭର ; ଧନାଦି ।

ଅନୁ-ବ. (ଅ-ଶବ୍ଦ-ର) ସମ୍ବେଦନା ସମାପ୍ତ-
ବଳ ଶେଷ ; ବ., ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଅର୍ଥ ଚିନ୍ତା-୧. (ଅ-୧୦-ଅଫ) ଚତୁର୍ଥ; ମୂଳ ।

ଅନୁ-୩. (ଅ-ମୂଳ-୩) ଅନୁ-୩ ।

ଅନୁସଂ-୧. (ଅନୁସଂ-ଅ-୧) ଲେଖିବିଶେଷ ।

ଅଗ୍ନି-୧. ପ୍ରାଣ; ବାସୀ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-୧. (ଅ-ସା-୧) ଅଗ୍ରହ; ୧୦. ଅଗ୍ରହ ।

ଅନୁ।ସି-୧, (ଅ-ପ୍ରଶ୍ନ-୯) ଗୁରୁତ୍ବ, ୫।୭ ।

ଅନୁ-୧, ଗ୍ରନ୍ଥ ; ପରମାତ୍ମ ।

ଅସ୍ତ୍ର-ବ. (ଅ-ସ୍ତ୍ର-ବ) ଅସ୍ତ୍ର-ବ. ।

ଅନୁବେଦ-୧. (ଅନୁ-ବେଦ ଚିନ୍ତାମଣି)

ଅସ୍ପଷ୍ଟ-୧. (ଅସ୍ପଷ୍ଟ-ମଢ଼) ଦର୍ଶାଉ ।

ଅବେଷ୍ଟାକ୍ରମ-୧. (ଶିଶୁ-ସ୍ତନ୍ୟ) ସଂପର୍କ
ସଦୃଶ ।

ଆରକ୍ଷ-୩. (ଅ-ଉନ-୧) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ

ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧, (ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧) ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧

ଅଭିଶାପ-୧, (ଅଭିଶାପ-୧) ବନ୍ଦୀତା 1

ଅରବି-୧, (ସ-ରମ-୧) ଚକ୍ର; ସଂସ୍କୃତ ।

ଅଂଗକ୍ର-୬. (ଅ-ରତ୍ନ-୧) ସାଦା ଅରତ୍ନ ବସ-
ତ୍ରୋତପତ୍ତି ।

ଅନୁ-୧, (ସ-ରା-ଅ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଅରବ, ଅରବି-୧. (ସ-ର-ସ) ଶବ୍ଦ ।

ଆରମ୍ଭ-(ଅବସ୍ଥା ଗବେଷଣା) ବର୍ଷ ୧ ; ଅବସ୍ଥା ୧ ।

ଆଶ୍ୱାସନୀ(-ର, (ସ-ର-ସନ-ସ) ରୂପାସନା ।

ଅନୁଧ୍ୟାନ-୨. (ଅ-ସହ-୨) ଉପାସନା ।

ଅଭିମ-୧, (ଅ-ଭିମ-୩) ଭବନ ୧ ।

ଅନୁମତ-୧. ପ୍ରସ୍ତାବ :

ଅନୁସଂ-୨, ଚନ୍ଦ୍ରବଦନେଶ୍ୱରୀ ।

ଅନୁ-୧, (ଅ-ନୁ-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧.

ଅନ୍ତର-ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଳା ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ପଦ୍ୟ, ପଦ୍ୟାବଳୀ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-କ. (ଅନୁସନ୍ଧାନ-କ) ପ୍ରାନ୍ତ : [ଭବା]

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ସଂ. (ସଂ-ସେପ୍ଟେ-୨) ବନ୍ଧୁକା ; ଲୁଗା-

ଅଟକସି-୧, (ଅ-ବୁ-୧-୧) ଅବେଶନ ।

ଅବଗତି-୫. (ଅ-ଗୁ-ଅ) ଚିହ୍ନ ।

ଅଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ-୨ (ଅ-ବୁ-ଇ-ଉ) ସୋପାନ

ଅନୁସନ୍ଧାନ-କ. (ଅ-ବୃତ୍ତ-୧୨) ଅନୁସନ୍ଧାନକାବ୍ୟ :

ଅକ୍ଷର, ଅକ୍ଷର-୧. (ରୂପ-ସ) ପ୍ରକାଶନ ।

ଅର୍ଥ-୧୫, (ସ-ର-୭) ପାଞ୍ଜିର; ବ୍ୟାୟାମ ।

ଅନୁ-୧. (ଅ-୧-୧) ଗାନ୍ଧୀ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-ସଂ. (ସର୍ବ-ର) ଓପା ; ଦିଶାବଳ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-୧, (ଅର୍ଦ୍ଧ-୨) ପୃଷ୍ଠା ।

ଅର୍ଥ- ୧. ୦୫୫୦୮୧୫

ଅର୍ଥ୍ୟ-୧. (ସ-ଉ-ସ) ସଭା; ଦୁଇ; କେଷୁ ।
୨. ଅଭିଚାର ।

ଅର୍ଥାତ୍-ସ. (ଅର୍ଥ-ଅବର୍ତ୍ତ) ଦମାଳୟ ଓ
ବିଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାଣ !

ଅନୁ-୧, (୧୦୦୭) ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଦା ପତ୍ର:

ଅନୁ-୧. (ସରଳ ପଦ) ଲେଖନୀ ।

ଅନୁସୂ-୧, (ସ-ଲଞ୍ଜ-ସ) ଶେଷ ।

ଅଲ୍‌ମୁନି-୧, (ଅ-ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ସହ) ପଦ୍ମଲତା
ସଂସ୍ଥା ।

ଅଲଗା-୧. (ଅ-ସ-ସ) ପୃଷ୍ଠା ।

ଅଲଗା-୧, ଉତ୍ତର ମଞ୍ଚ ।

ଅଲଗା-ଅ. (ଅଲଗା-ସ) ଅଲଗାସରଣ
ସାଧ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ]

ଅନାମିତ-୧. (ପ-ମସ-୪) ସଂଯୋଗବଦ୍ଧ

ଅନ୍ନ, ଅଳ୍ପ-୧. ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଶହ ଶହ ଶହ

ଅଭିଜ୍ଞାନ-୧, (ଅ-ସଂସ୍କୃତ-ଅଂ) ପଞ୍ଚମ
ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ ୧୯୫୫ ।

ଅନୁ-୧. (ଅ-୨-୧) ରୁଣିତ ; ଅସାଧନ

ଅନୁ-୧. ଶ୍ରେ ବନେଶ ଓ ତାହାର ମନ୍ଦିର

ଅନୁ ଅ-୧. (ଅନେକ ଶବ୍ଦ) ଅନେକ
ପଦାଂଶ ।

ଅନୁଲେଖ-ପ. (ଅ-ଉପ-ସ) ବିଷୟ ; ଛଦା

ଅଲୋ-ସଂ. ମାଠ ଟୁ. ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା

ଅନୁକ୍ର-୧, (ଅ-ଲେଖ-୪) ଦର୍ଶନ; ପଦ୍ୟ

ଅନୁକ୍ରମ-୧. (ଅ-କେ-ସଂ) ପୃଷ୍ଠା

ଅଲୋଚନା-୧. (ଅ-ଭୂ-ଅ-ସ) ଗଣେ
ଭବ : ଭବ ।

ଅଲୋଡ଼ିନି-୧. (ଶ-ରୁ-ପଦ) ମନ୍ତ୍ର :
 ଶବ୍ଦ : ନମଃ ।

ଅନୁକ୍ରମ-୧. (ଅ-୨୭-୯) ଅନୁକ୍ରମ

ଅବିଭକ୍ତ-ସଂ. ସମ୍ଭବ, ପୁଣି । [ଅବିଭକ୍ତ]

ଅବରଦ୍ଧି-(ସ-ସ୍ଥାପନ) ମୋର ବୋଉ

ଅବଗତି-୧, (ଅ-୧-ଅ) ଅନୁବନ୍ଧ ।

ଆବର୍ତ୍ତନ-୧. (ଅ-ବନ-ପଦ-ଅ) ହାତୀ ।

ଅବସ୍ଥିତି-୧. (ପ୍ର-୧୭-ସ) ବଳଭରଣୀ; ପଶ୍ଚିମ

ଅବସ୍ଥାନ-୧, (ଆ-୧୭-ପହ) କଟକ/ଭୁବନେଶ୍ୱର।

200

॥ १ ॥

ଅବଳୀ { ୧. ଶ୍ରେଣୀ ; ୨. ଶ୍ରୀ }

ଅବଶ୍ୟକ-୧, (ଅବଶ୍ୟକ-୨) ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ।

ଅବସ୍ଥା-୧. (ଅ-ବସ୍ଥା-ଅଥା) ପ୍ରା.ପ.

ଅବସ୍ଥ-୧: (ପ-୨୦-ସ) ଚନ୍ଦ୍ରବିଜୟ । ପ. ୩୮

५२५६ ।

ଅବସ୍ଥାନ-୩. ଚିତ୍ର ପ୍ରକାଶନ ; କଟକ

ଅବସ୍ଥା-୧. (ଅ-ବସ-ସ) ଗୁରୁ । [ଅବସ୍ଥା]

ଅବସ୍ଥାନ-୬ (ସ-ବସ୍ତୁ-୨-ପୃଷ୍ଠା) ନିମ୍ନଲିଖିତ

ଅବସ୍ଥା-୧. ଅବସ୍ଥା-୨. ୩. ୪. ୫. ୬. ୭. ୮. ୯. ୧୦. ୧୧. ୧୨. ୧୩. ୧୪. ୧୫. ୧୬. ୧୭. ୧୮. ୧୯. ୨୦. ୨୧. ୨୨. ୨୩. ୨୪. ୨୫. ୨୬. ୨୭. ୨୮. ୨୯. ୩୦. ୩୧. ୩୨. ୩୩. ୩୪. ୩୫. ୩୬. ୩୭. ୩୮. ୩୯. ୪୦. ୪୧. ୪୨. ୪୩. ୪୪. ୪୫. ୪୬. ୪୭. ୪୮. ୪୯. ୫୦. ୫୧. ୫୨. ୫୩. ୫୪. ୫୫. ୫୬. ୫୭. ୫୮. ୫୯. ୬୦. ୬୧. ୬୨. ୬୩. ୬୪. ୬୫. ୬୬. ୬୭. ୬୮. ୬୯. ୭୦. ୭୧. ୭୨. ୭୩. ୭୪. ୭୫. ୭୬. ୭୭. ୭୮. ୭୯. ୮୦. ୮୧. ୮୨. ୮୩. ୮୪. ୮୫. ୮୬. ୮୭. ୮୮. ୮୯. ୯୦. ୯୧. ୯୨. ୯୩. ୯୪. ୯୫. ୯୬. ୯୭. ୯୮. ୯୯. ୧୦୦.

ଅବକ ୧-୨, (ଅବକ-୧-୨) ମହାଶିବ

Q001

ଅବସ୍ଥା। ଇ-ବ. (ଅବସ୍ଥା-ବ. ଗ) ପ୍ରକାଶ

ଅବିଷ୍କୃତ-୧୦. (ଅବିଷ୍କୃତ-୧) ନୂତନ ପ୍ରକାଶିତ

ଅନୁଷ୍ଠାନ-୧ (ପଦ୍ମ-ବିଭା) ୧୦୦ ପୃଷ୍ଠା

ଅବସ୍ଥା-ସଂ. (ଅ-ବସ୍ଥା-ଓ) ନବମ

ଅନୁଲିନି-୧. ଏହା ପ୍ରକାଶ :

ଅସ୍ୟ-୧, (ଅଞ୍ଜ-୩) ମୁଗ ; ଅଞ୍ଜନ ।

ଅନୁସୂଚି-୧, (ଅ-୨୦-ଏ) ନିୟମକ୍ରମ ୧୫ ।

ଅନୁଦିନ-୧, (ଆ-ସଂ-ଘ-ଅନ) ସ୍ବାଦଶତକ ।

ଅନୁ-୧, (ଅ-୧-୧) ପଦାବଳୀ ।

ଅନୁରଣ-୧. (ଅ-ସ-ଅ) ସଂସଦ ।

ଅମ୍ଭେ-୧. (ସ-ହେ-ଧ) ଗପ : ଗପ ।

ଅନୁ:-ପୃ. ୧୧୩୭ରୁ ୧୧୩୮ ।

ଅମ୍ଭ:ର-୧. (ଅ-୧-ସ) ସେହିପ୍ର : ଶାବ୍ଦ ।

ଅନୁସୂଚୀ-୨, (ପ-୨-ସ) ଅବସ୍ଥା ; ଭଣ.

ଅନୁଦି-୧, (ମ-୫-୧) ଯୋଗିରେ ଘଟଣେଷ ।

ଅନୁରୂପ-ପଂ, ପୃଷ୍ଠ, ପଦ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-୧, ଶେଷାଂଶ, ଶୈବାଦିନିଷ ବର୍ଣ୍ଣନା

ଅନୁ-୧, (୩-୧୧-୧) ଶାସନ ।

ପ୍ରକାଶକ-ଡଃ. (ସବୁଜ-ରାଜ) ବୈଜୟା. ବ.
ପ୍ରକାଶନ-୧୯୭୩ ।

ଅନୁ. ୧-୦. (ପ-୨୦୦-ସ) ବର୍ଷ । ୧୦୦

ଅନୁଗ-୧, (ଧ-ସ୍ତ-ସହ) ସଂସ୍କୃତ; ଶବ୍ଦ-

Q

୧. ଛାତ୍ରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ।

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ବା ବରଫିଆଳିଆ
ପଥରେ ।

ଉତ୍ତ-ପ୍ର. ପ. ଶାସନ : [୧୯୭୧]

ଉତ୍ତର-୧. (୨୦. ୦୫.୨୦୧୧) ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ

ଉଚ୍ଚିତ-କ. (ଉଚ୍ଚିତ-କ) 'ସଂସ୍କୃତ' : ପାଠ ;
ଅ. ୧ ।

ଉତ୍ତର-ସଂ. ୭. ଶୁକ୍ଳପଞ୍ଚମୀ ।

ସ୍ୱଚ୍ଛ-୭, ବହିଷ୍କାର :

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉଷ-ଫ) ବାଞ୍ଛା ; ମୁଦ୍ରା ।

ଉତ୍ତର, ଉତ୍ତର-ପୂ. (ଉତ୍ତ-ଉ) ଉତ୍ତରାସନ ।

ଉତ୍କଳ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧୦ ।

ଉତ୍ତର-୧. ଉତ୍ତର ଶାସ୍ତ୍ରାଳୟ, ଖୁର୍ଦ୍ଧା ।

ଉତ୍କଳସ୍ତ୍ରୀ-୧. ଅଭିଯୋଗ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଉତ୍ତମ-୧. (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ସ-ଅ) ଶିକ୍ଷା; ପଢ଼ା ।

ଉତ୍ତୀ-୧. (ଉତ୍ତରାଂଶର) ଗୋଟିଏ ମାଟିପତ୍ର ।

ଉତ୍ତର-ସ. ୧. ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ।

ଉତ୍ତର-୫. (ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ) ଗାନ୍ଧିବା ।

ଉତ୍ତ-ବ. (କ-୭) ଶତ, ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ, ଦକ୍ଷିଣ, ପଶ୍ଚିମ ।

ଭୂଗୋଳ-୨. (ମୂଳ-ଉପାଧି) ପରୀକ୍ଷା :

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ) ଦିଗରେ ।

ଉତ୍ତ-ପ. (ଉ-ଉ) ବ୍ୟାପ୍ତି ।

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୩୩୩ ।

ଉତ୍ତମଧ୍ୟ-କି. ବ. ଏପ୍ରମଧ୍ୟ ।

ଉତ୍ତର-୧. (୩୦-୧୧-୦) ଉତ୍ତରାସ ।

ଉପସ୍ଥାପନା-୧, (କେନ୍ଦ୍ର-ଅବସ୍ଥା) ସୁବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

ଉତ୍ତମାସି-ସ. (ଲତ-ସଦ) ପ୍ରଭୃତ ।

ଉଦାହରଣ-ସଂ. (ଉଦୟ-ଦାନଂ) ସଂସ୍କୃତ ।

। । ଇନ୍ଦ୍ରାଜିତ-ବ., ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ।

ସ୍ୱା. ଭଗ. ସ୍ତ. ୧. ପ୍ରଶ୍ନା. ୧ ।

ଇନିଶ୍ଚିତ-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ରାଣୁ) ନିଶ୍ଚିତ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାବର-ବ. ଗରବର, ଗରବର ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ର) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଇନ୍ଦ୍ରମଣି-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ମଣି-ର) ପୁରୁଷା ; ଗର-
ବରାବର ପଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରନି-ବ. ମୁଖିକ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଲୋକା-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରବଳା ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ର) ଚନ୍ଦ୍ରବଳା । ବ. ଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲି-ବ. ଶେଷବାଳା ; ଗୁରୁକ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବ. ବାଲ୍ୟର ।

ଇନ୍ଦ୍ରଜିହ୍ଵା-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜିହ୍ଵା) ଶବ୍ଦଶାସ୍ତ୍ର ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଧନୁ-ବ. ମେଘଦେବତାଙ୍କ ପଦର ସିଦ୍ଧି
ଧନ ।

ଇନ୍ଦ୍ରମାଳମଣି-ବ. ମଣିବଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ସିଂହ-ବ. ପ୍ରାଚୀନ ସିଂହ । [ବଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ସିଂହ-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ସିଂହ) ଶବ୍ଦାର୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ର ଶବ୍ଦ-

ଇନ୍ଦ୍ରଲୁପ୍ତ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାବଳିରା ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମ, ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣୁଧ-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଆଣୁଧ) ଚନ୍ଦ୍ରାଣୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରପୁ-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦାର୍ଥ
ଏହା ଶବ୍ଦେନ୍ଦ୍ରପୁ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦ
ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପଦ) ଚନ୍ଦ୍ରାଣୁ ବାଣୀକ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. ପଦ୍ମ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପଦ) ବାଣୀ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାଣି ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାଣି ।

ଇନ୍ଦ୍ରା-ବ. ପୁରୁଷ ; ମେଘ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଇନ୍ଦ୍ରା-ବ. ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାଣ ।

ଇନ୍ଦ୍ରା-ବ. ବାଣୀ ।

ଇନ୍ଦ୍ରା-ବ. ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. ବାଣ, ଶବ୍ଦ । [ବାଣୀ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ବ) ବାଣୀ ; ପ୍ରାଣ । ବ.

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. ବ. ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ବ) ଶବ୍ଦବର୍ଣ୍ଣ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. ପୁରୁଷାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଶବ୍ଦାର୍ଥ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଶବ୍ଦାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାଣୁର ଶବ୍ଦାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାଣୁର ଶବ୍ଦ ।

 ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. ଶବ୍ଦାର୍ଥ-ପୁରୁଷାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପଦ) ଚନ୍ଦ୍ର ; ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ବ) ଚନ୍ଦ୍ର । [ପଦ୍ମ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ବ) ଚନ୍ଦ୍ରାଣି, ଶବ୍ଦାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପଦ୍ମ-ପ) ଶବ୍ଦାର୍ଥ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପଦ୍ମ-ପ) ବାଣୀ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣି, ଶବ୍ଦାର୍ଥ-ବ. ଶବ୍ଦାର୍ଥର ଶବ୍ଦ ; ଶବ୍ଦ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ପ) ଶବ୍ଦାର୍ଥ ; ଶବ୍ଦ ।

ଭୂମି-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ମହେଶ୍ୱର; ଭୂପତି-
ଭୂପତି-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ଭୂପତି ।

ଭୂମି-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ଭୂମି ।

ଭୂମି-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ମହାପଦ; ପରି-
ମେଶ୍ୱର; ପ୍ରଭୁ ।

ଭୂମି-ବ. ବ. ପଦ, ବହୁତ । [ଭୂମି ।

ଭୂମି-ବ. ବ. ଲୋକ ପଦ; ଲୋକର

ଭୂମି-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ଦେଶ; ମହା; ଲୋକ ।

ଭୂ

ବ. ପଦମାନଙ୍କୁ, ସମ୍ପାଦନ-ଭୂ
ବହୁପଦର ଅବସ୍ଥା ।

ଭୂ-ପ. ଶେଷ ବା ଦେଶବୋଧକ ଅବସ୍ଥା ।

ଭୂ-ପଦ ।

ଭୂ-ପ. (ପଦାବସ୍ଥା) ପଦାବସ୍ଥା; ପଦ ।

ଭୂ-ପ. ପଦାବସ୍ଥା ଦେଶ । ପଦାବସ୍ଥା ।

ଭୂ-ବ. ପଦାବସ୍ଥାବୋଧକ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ଭୂପତି ଦେଶ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ଦେଶ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ଭୂପତି ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ । [ଭୂ-ପଦ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଭୂ-ବ. (ଭୂ-ପଦ) ବହୁତ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ (ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର) ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର; ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର-ପୀଠ (ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର) ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର ।
ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର । (ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର-ପୀଠ) ଉତ୍କଳ-ସମ୍ଭାର-ପୀଠ ।

ଉତ୍କଳ-ସଂ. (ଉତ୍କଳ-ସଂ-ସ) ଶାସ୍ତ୍ର; ଶାସ୍ତ୍ର;
ଉତ୍କଳ-ସଂ; ଶାସ୍ତ୍ର ।

ଉତ୍କଳସିଂହ-ବ. ଅବତୀର୍ଣ୍ଣଦେଶର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ।

ଭୂମି-୫. (ଉତ୍ତ-ଜଳ) ଚେତୋମୟ ; ନିର୍ମଳ ।

ଉତ୍କଳ-ବି. ବି. କ. (ଉତ୍କଳ ଶାସନ) ପ୍ରୋଭେ
ଡ଼େସର ଦିଶେ ।

ଉତ୍ତର-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ଉତ୍କଳ-ଉପା-ଶ୍ରୀ, ବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀ ।

ଭିକ୍ଷୁଣୀ-୧. (ଛତ୍ର-କମ୍ପ-ସହ) ଦ୍ଵାଦଶାବଦୀ ।

ଉତ୍ତର-୧୫. (ଉତ୍କଳପଦ୍ମ) ପଦ୍ମସାଗର
ପଦ୍ମା ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-୧. ଅହାତନ (ସାମ୍ମୁଖ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିକାର) ।

○ ○ ○ ○ ○

ଉତ୍ତରାଧିପତି ।-ହେ, ସଦାକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଣା ।

ଉତ୍ତ-ବ. ଧାତୁ, ଓ କୈତବ ।

ଉତ୍କଳ-ସ୍ତବ, ପୃଷ୍ଠା ୧୩ ।

ଉତ୍ତର-୨. (କୃଷିକମଳ) ଅବସ୍ଥା ।

ଉଠିବ-ଈ, ଉଷିତ ଦେବା ; ଦଣ୍ଡାୟମାନ
ଦେବ ।

CC BY-SA

ଉତ୍ତର-୧, ଗାନ୍ଧୀପଥ; ଭିନ୍ନ ; ଭେଲ ।

ଉତ୍ତର-୧, (୧୦-୨-୨୧) ଡିଡିଏ।

ଉତ୍କଳ-ବି- (ଉତ୍କଳ-ବି-) ଉତ୍କଳ-ବି- ; ଯେ
ଉତ୍କଳ-ବି- (ଉତ୍କଳ-ବି-) ଉତ୍କଳ-ବି- ; ଯେ

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣନା-୩, (ଉତ୍ତ-ସ-ସଂ)ଉତ୍ତରା ।

ଉତ୍ତର :- ହଁ, ସେଇଭାବେ । ଉତ୍ତରାଳୟ ।

ଉତ୍ତ-ସ. ଉତ୍ତର ଓ ସତରେବ ଦୋଧକ
ଉପପର୍ଯ୍ୟ ।

ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟ-୧୦, ପଦପ୍ରସିଦ୍ଧିତଃ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । [ହେପ ।

ଉତ୍ତରୀ-୧. (ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ) ଉପକୂଳ; ଉତ୍ତର-

ଉତ୍କଳ-ସଂ. ଉପଦେଶ; ବିଶ୍ୱକ ।

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ଉପ-ସ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ଉତ୍କଳ-ବ. ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ।

ଉତ୍କଳଜାତୀ-୧, ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍କଳୀଶ୍ରୀ-ସଂ. (ଉତ୍କଳ-ସଂ. ୧) ଶ୍ଳୋ. ୩୦ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧) ଶ୍ରେଣୀ: ପ୍ରଥମ ।

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ : ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ : [କଟକ]

ଉତ୍ତରୀୟ-୩, (ଉତ୍ତରୀୟ-୩) ଉତ୍ତର, ପୃଷ୍ଠା-

ଉତ୍ତରୀୟ ୩-(ଉତ୍ତରୀୟ-୧)ଉତ୍ତରୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଉତ୍କଳେଶ୍ଵର-୧.(ଉତ୍କଳେଶ୍ଵର-୨)ଉତ୍କଳେଶ୍ଵର-୩।

ଉତ୍କଳ-୧୫, (ଉତ୍କଳ-୧୫) ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧-୧) ଉତ୍ତର; ଶ. ୧୨ ।

ଉତ୍କଳ-ସଂ. (ଉତ୍କଳ-ଭାଷା-ସଂ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ଉତ୍ତମସ୍ଥିତି-୦. (ଉତ୍ତମ-ଉତ୍ତମ) ଗୁଣବତ୍ତା ।

ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ-୧. (ଉତ୍ତମ-ଅଙ୍ଗ) ମୁକ୍ତବ; ଶିର ।

ଭୂମି-୧. (ଭୂ-୦୧) ଭୂମିଭାଗ ; ପ୍ରତି-

କରୁନା ; ଶେଷରେ ; ଅଶ୍ରୁ !

ଉତ୍କଳଜାତି-୧, ଉତ୍କଳଜାତି ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଉତ୍ତରାଂଶ. (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ. ଉପାଦାନ ପାଇଁ
ପଦ୍ମ ।

ଉତ୍କଳସ୍ୱଳ୍ପକାଣ୍ଡ-୧. (ଉତ୍କଳ ଅସ୍ତବାନ-ଉତ୍କଳ)
ଦାୟାଦ: ପରେ ଅସ୍ତବାନ ।

ଉତ୍ତରାଂଶ-୧. (ଉତ୍ତର-ପଦ୍ମ) ଦୁର୍ଗର
ଉତ୍ତରପଦ୍ମ ଗଡ଼ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଡି-୧, ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ।

ଉତ୍କଳୀୟ-୧. (ଉତ୍କଳ-ଉପ) ଦେଶ; ଯଥା-
ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍ତରୋତ୍ତର-୧୦ ବା. (ଉତ୍ତର-ଉତ୍ତର)
ସବୁ ସବୁ: ଶୁଣେ ଶୁଣେ ।

ଉତ୍କଳ-ଝା, (ଉତ୍କଳ-ଝା-ଝା) ଉତ୍କଳ-ଝା ; ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍ତର-୧, (୧୧-୧୨-ସ) ଗାବ; ଉତ୍ତର ।

ଭିତ୍ତିଭିତ୍ତି-ସଂ. (ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ) ଶବ୍ଦ ।

ଉତ୍କଳ-ବି. (ଉତ୍କଳ-ବି. ଉତ୍କଳ) ଉତ୍କଳ ; ଉତ୍କଳ
ଉତ୍କଳ ; ଉତ୍କଳ । [ଉତ୍କଳ]

ଉତ୍ତରୀ-୧, (ଉତ୍ତର-୧ -୧) ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-୧

ଉତ୍ତର-୧. (୧୦-୧୧) ଅପରାହ୍ନ ।

ଉତ୍ତର-୧. ଉତ୍ତର : ଉତ୍ତର ।

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ-୨. (କୃଷି-ଉଚ୍ଚ-ଅନୁ-ସ) ଜମା.

ବନ୍ଧା; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ।

ଉତ୍ତର-୧. ଲୁଗାପିନ୍ଧ । (ସେବକା ।)

ଉତ୍ତରାଂଶ-୧, (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ-ପକ୍ଷ) ଉପାଧାନ ;

ଉତ୍ସାହ-ବ. (ଉତ୍ସାହ-ସଂ)ଉଠିବା; ଉଦ୍ୟମ ।

ଉତ୍ସାହୀନ-୧. (ଉତ୍ତ-ପ୍ରା-ଉ-ସହ) ଉତ୍ତେଜକ;

ଉତ୍ତର ।

ଉତ୍ସାହ-ବ. ପ୍ରସାଦ ।

ଉତ୍ପତ୍ତି-୧. (ଉତ୍ତ-ସ୍ଥା-୧) ଉତ୍ପତ୍ତି; ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଉତ୍ପାଦ-୧. (ଉତ୍ପାଦ-୧) ଉତ୍ପାଦ ; ଉତ୍ପାଦ ।

ଉତ୍ପାଦନ-ସଂ. (ଉତ୍ତ-ପଦ୍-ସ) ଉତ୍ତମ ; ପ୍ରାଚୀନ

ଉତ୍କଳ-ବ. ପଦ୍ୟ । [ଉପେନ୍ଦ୍ର ।

ଉତ୍ପାଦନ-୨. (ଉତ୍ତ-ପାଟି-ଅଞ୍ଚ) ଉତ୍ତରାଞ୍ଚ ;

ଉତ୍ପାଦିତ-କ. (ଉତ୍ପ-ସଦ-ସ) ଉତ୍ପଦନ ;

ବୌଦ୍ଧ :

ଉତ୍ପାଦନ-ବ. (ଉତ୍ତ-ପାଦ-ବହ) ଚନ୍ଦ୍ରାଭବା ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଶୁଣାଯାଉ ।

ଉପାଦାନ-୧ (ସହ-ସାମାନ୍ୟ) ଶାଳା-

ପଦ୍ମାବତୀ: ପଦ୍ମାବତୀ ।

ଉତ୍ତର:- ୧. (କୃଷି-ସଂଗ୍ରହ-ସଂ) ଅର୍ଥାତ୍-

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର; ବର୍ତ୍ତମାନ । [ସ୍ଥିତି]

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ବ.) ପ୍ରକାଶ : ୧୯୮୫

ଉତ୍ତ-୧, (୧୧-୨) ପୃଷ୍ଠା : ୫୦ ।

ଉତ୍କଳ ବ. (୧୦-୧୨୧-ଅ) ଖୋରା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର, (୧୭-୭-୭୩) ପ୍ରତି ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧୫-୫) ଶ୍ରୀମତୀ. ୧୫. ୧୫.

ଉପସ୍ଥ-୧. (୧୦-୫-୩) ମହାବଳେଷୁ ।

১৯৭১/৭২-৭৩: (১৯৭১-৭২-৭৩) ১৯৭১

১৯৯০

ଉତ୍କଳ-ବି-ବ. (କଳ-ସହ-ଅ) ଶ୍ରୀମତୀ ଶ. ଶ. ଶ.

ଉତ୍ତରୀୟ-୧. (୧୭-୫୭-୦-୦) ୧୯୭୧

ଉତ୍କଳ-ବି. (ଉତ୍କଳ-ବି.ବି.) ପୃ. ୩ । [ପୃ.

0078-0. (88-85-0) 2-0. 000

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

ଉପସ୍ଥାପନା, (ଉପସ୍ଥାପନା) ଉପସ୍ଥାପନା ।

ଉତ୍ତର, ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧. (ଶୁଦ୍ଧ-ପଦ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଉଦ୍ୟୁ-୧. (୧୦-୧) ସମ୍ପଦ ।

ଉଦ୍ୟୋଗ-ବ. (ଉଦ୍-ଉଦ୍) ବାଣି ; ସମ୍ପାଦ ।

ଉଦୟ-୧. (ଉଦୟ-ଉ-ପ-) ଉଦୟ; ପ୍ରଦୀପ;
ସନ୍ଧ୍ୟା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧, ଫେବୃ ୧୯୫୫ । ୫

ଉଦାହରଣ (ଉଦାହରଣ) ଉଦାହରଣ; ମନୁଷ୍ୟ;
ବିଦ୍ୟାଳୟ । [ଉଦାହରଣ; ଉଦାହରଣ]

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧, ଶ୍ରୀମତୀର ବାସ୍ତବ ଶୃଙ୍ଖଳା ।

ଉଦାହରଣ-୧. (ଉତ୍ତ-ସ-ଉ-ସ) ମହତ୍ତ୍ୱ,
ବଦାହନ । [ସଂସ୍କୃତ; ଅସ୍ତ୍ରାପ୍ରବଳ ।]

ଉଦାହରଣ-୧. (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ-ଉତ୍ତର) ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ମତ

ଭଦ୍ରାହରିଣୀ-ବ. (ଭଦ୍ର-ଅ-ସ୍ତ-ଧନ) ପୁରାଣ ;
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ଉଦାହରଣ-୧. ବୃକ୍ଷକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାୟତଃ ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧. ଉତ୍ତମ : ପ୍ରକାଶନ

ଭୂମି-୫, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଉପାଦାନ-୧. (ଉତ୍ତ-ଉଚ୍ଚ-ସହ) ଉଚ୍ଚାଞ୍ଚନ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଶ୍ଵ-ବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ ।

ଉତ୍ପାଦନ-୧. ଗୁଣବତ୍ତର ଓ ଦୀର୍ଘାୟ ପଲ ।

ଉତ୍ତର-୧. ଯାହାଠାରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ପାଣି ।

ଉତ୍କଳ-ସଂ. (ଉତ୍କଳ-ସଂ. ଓ) ଉତ୍କଳ: ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍ତମ-କ. (ରବି-ସମ-ଆ) ଶ୍ରୀମତୀ ।

[illegible]

ଉତ୍ସାର) ୧. (ଉତ୍ତ-ସ୍ତ-ସ, ସହ) ବନ୍ଧନ ;

ଉତ୍ତରୀୟ ନିଃସରଣ ।

ଉତ୍କଳୀଶ୍ରୀ ଚ. (ଉତ୍କ-ଉ.ବ) ବସିତ ।

ଉତ୍କଳ-ବ-ସ. (ଉତ୍କଳ-ସାମ୍ରାଜ୍ୟ) ଉତ୍କଳ-ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ;
ଉତ୍କଳ । [ଉତ୍କଳ]

ଉତ୍ତରାଂଶନ-କ. (ଉତ୍ତର-ପାଞ୍ଚ-ଅକ୍ଷ) ଉତ୍ତର-

ଉଦାହରଣ-୧, (୧-୩ ମୁ-ସ) ଉଦାହରଣ ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୨. (ଉତ୍ତ-ସମ୍ପ-୭) ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ।

ଉତ୍କଳୀୟମାନ-୧. (ଉତ୍କଳ-ସାମ୍ରାଜ୍ୟ) ଉତ୍କଳେ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-କ. (ଉତ୍ତ-ସମ୍ପ-ସ) ରାଶି; ସହ-
ସମ୍ପାଦକ ।

ଉତ୍ତରାଂଶ-୧. (ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ) ଭାଗ ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୩. (ଉପ-ବୃଦ୍ଧ-୭) ଧୃଷ୍ଣୁ; ଅବଗାଧ ।

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପଦ୍ୟ ।

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ) ନିକଟ; ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ।

ଉଦ୍ଧାରକ-୩. ଯେ ଉଦ୍ଧାରକ ବଢ଼େ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧) ମୋଟ; ଉତ୍ତର ।

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ବନ୍ଧୁ) କେତେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ
ଦେଇ ମାରିବା !

ଉତ୍କଳଧାନ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ଭୂ-ପତ୍ର) ଜାଗତ-
ବରଣ ; ଶିଳୋପାପନ ।

ଉତ୍କଳ-ସଂ. (ଉତ୍କଳ-ସଂ. ସଂ. ଉତ୍କଳ)

ଉତ୍କଳବିନି-ସ. (ଉତ୍କଳ-ଗୁଣିତ-ସହ) ସୁକଳ
ବସନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ; ବଳହ ବଳହ ।

ଉତ୍କଳ-ପ୍ରାଚୀନ-ସଂ. (ଉତ୍କଳ-ପ୍ରାଚୀନ-ସଂ.) ପୃଷ୍ଠା ;
ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ (ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ) ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାପୀଠ ।
ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ (ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ) ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାପୀଠ ।

ସେ ଉଠେ ; ସୁଖଦେ ।

ଉତ୍କଳ-୧୧, (ଉତ୍କଳ-୧୧-୧) ଶାଳ, ଉତ୍କଳ ।

ଉଦ୍ୟୋଗ-୩, (ଉତ୍ତ-ସମ୍ମ-୩) ପୃଷ୍ଠା; ଉତ୍ତ. ୩

ଉଦ୍ୟାନ-୧, (ଉତ୍ତ-ପ୍ର-ପ) ଉଦ୍ୟୋଗ, ଯେହୁ ।

ଉଦ୍ୟାନ-୨. (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମ) ଉପବନ ।

ଉତ୍ସାହୀନ-କ. (ଉତ୍ତ-ସା-ଶିର-ଅର) ବ୍ରତାକ
ସମାପ୍ତ ।

ଉତ୍ସାହିତ-ବ. ସମାପିତ । [ଶବ୍ଦ]

ଉଦ୍ଘୋଷ-ପ. (ଉଦ୍ଘୋଷ-ପ) ଉଦ୍ଘୋଷ :

ଉତ୍ତରୀ-୧. ସହାନୁଭୂତି, ଭବନ ।

ଉତ୍କଳ-ବି. ଉତ୍କଳ । [୨୨]

ଉତ୍ତର-୧, (ଉତ୍ତର-୨) ବର୍ଷ; ଉତ୍ତର-

ଉତ୍କଳ-ସିଂହ, (ଲୁହ-ବହ-ସ) ସରାବ ୧

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧୨-୧) ଉତ୍ତର, ଉତ୍ତର
ଉତ୍ତର

ଉତ୍କଳ-୧୦, ଗ୍ରହ'ବାହୁ ୧

ଉତ୍କଳ-ବି-ଦ., (ଭକ୍ତ ସୁଧ-ଠାଁ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼ ।

ଉତ୍କଳ-ବି-ପ. (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି-ପ.) ଅଭିଜିତ ।
ବିଜୟ । (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି-ପ.)

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ବ.) ଉତ୍କଳ :

କ୍ରମେକ୍ରମେ } ଚ. (କ୍ରମ-କ୍ରମ) କ୍ରମେକ୍ରମେ

21910819

28-9 6099 1

ଉତ୍ପାଦିତ: ୧. ୧୩୫

ଉତ୍ତର-୧, (୨୦-୧୫-୧) ଭବ : ଉତ୍ତର

ଉତ୍ତର-୧ (୧୦-୧୧-୧) ଉତ୍ତର ପୃଷ୍ଠା:

【例 1】

[illegible]

ଉତ୍ତର-ବ. (ଉତ୍ତ-ବ-ବ) ଉଲ୍ଲେଖାତ୍ ।

ଉତ୍କଳ-ସଂସ୍କୃତି-ସମିତି (ଉତ୍କଳ-ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ) କଟକ
ଉପାଧିକାରୀ । [ପ୍ରାକାଶନ]

ଉତ୍କଳ-ବି. (ଉତ୍କଳ-ବି.) ଉତ୍କଳ-ବି. ;

ଉତ୍ତର-୧, ଉତ୍ତର : ଅନୁଗୋଷ୍ଠ ।

ଉତ୍ପାଦ-୧, (ଉତ୍ପାଦ-୩) ଚିହ୍ନକ୍ରମ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଶ୍ୱକୋଷ । [ଉଦ୍ୟୋଗ]

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ଅନ) ବସାୟ ;

ଉତ୍କଳ-ବି. (ଉତ୍କଳ-ସ୍ୱରାଜ୍ୟ) ମୁଦ୍ରା ।

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ସ୍ଥଳ) ଉତ୍କଳ; ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ଅଞ୍ଚଳ) ଉତ୍କଳ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଉତ୍ତର-୧ (ଉତ୍ତର-୧-ଅ) ଉତ୍ତର-୧ ।

ଉଲ୍ଲେଖନୀ-୧. (ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମ) ପଟ୍ଟା-
ଦେବା ।

ଉପ-ସ- ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ସ୍ୱାଧୀନ-ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ବୋଧ

ଉପକ୍ରମ-୧. ନିମ୍ନ ପ୍ରା. ୧

ଉପକଥା-ବ. (ଉପ-ବଧା) ବାହାଣୀ ।

ଉପକରଣ-୧. (ଉପ-ବ୍ୟୟ) ଉପାଦାନ ;
ପାଠ୍ୟ ।

ଉପକ୍ରମ (ପୃଷ୍ଠା ୩) ଶୁଦ୍ଧ ଅଟେ ।

ଉପସ୍ଥାପନା-୩: ଶେଷାଂଶ ।

১৯৭৬-৭৭

[illegible]

ଉପରୋକ୍ତ ବି. (ସିଏ-ସିଏ-ସି) ଉପରେ।

ଉପକ୍ରମଣିକା :- ଶ୍ରୀ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

ଶିକ୍ଷା ।

ଭିକ୍ଷୁ-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ+ଭ) ଚାନ୍ଦୁର ଭବନପଦ ।

ଭିକ୍ଷୁଲି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ+ଲି) ଅଭେଦବ୍ୟାପୀ ।

ଭିକ୍ଷୁ-ବ. ଭବେନିତ; ବ. ଭବନପଦ ।

ଭିକ୍ଷୁନାଭି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ+ନାଭି) ମାବଳ୍ୟା ।

ଭିକ୍ଷୁ-ବ. ଚରଣ; ଭବତ୍ ।

ଭିକ୍ଷୁଲୀ-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ+ଲୀ) ଭିକ୍ଷୁପୁତ୍ର ; ବ.
ଭକ୍ଷଣକ ପତ୍ନୀ ।

ଭିକ୍ଷର-ବ. ଭବଣାନ୍ତ; ବ. ଭବଣାନ୍ତ ଭୂମି ।

ଭିକ୍ଷ-ବ. (ଭିକ୍ଷ+ଭ) ବଦର୍ଭ ।

ଭିକ୍ଷ୍ୟ-ବ. (ଭିକ୍ଷ+ୟ) ଉର୍ବଣାୟ; ପ୍ରତୋକ ।

ଋ

ଋ. ସପ୍ତମ ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଋକ୍-ବ. ଋଷେଷ; ଦେବମନ୍ତ୍ର ।

ଋଷି-ବ. ଋଷୁତ; ଋଷି ।

ଋକ୍ଷୁ-ବ. ସରଳ; ସରତ ।

ଋଣି-ବ. (ଋ+ଣ) ବରକ; ଋଧାର ।

ଋଣୀ-ବ. (ଋ+ଣ) ଶାବକ ।

ଋତି-ବ. ସତ୍ୟ; ସାତତ ।

ଋତ୍ନ-ବ. ମାତୃସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଦି ବାଲ, ଛାଣ୍ଡ, ବର୍ଣ୍ଣ,
ସରତ, ଦେମନ୍ତ, ଶରୀର ଓ ବସତ୍ର;
ସ୍ତ୍ରୀରତ ।

ଋତ୍ନମୟ-ବ. (ଋତ୍ନ+ମୟ) ରତ୍ନମୟ ।

ଋତ୍ନରାଜି-ବ. ରତ୍ନରାଜା ।

ଋତ୍ନକ-ବ. (ଋତ୍ନ+କ) ଋଷେଷ ।

ଋଷି-ବ. (ଋଷ+ଷ) ସପ୍ତତ; ରତ ।

ଋଷି-ବ. ବୃକ୍ଷର; ଶଙ୍ଖାତ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କର
ମଧ୍ୟରେ ପିତୃତ୍ୱ ।

ଋଷି-ବ. (ଋଷି+ଇ) ମୁକ୍ତ ।

ଋଷିଭୂକ୍ତି-ବ. ବ୍ୟାଧିବେଶ ।

ଋଷି-ବ. ନୃପବେଶ ।

ଋଷିମୁକ୍ତି-ବ. ସ୍ଵାଧୀନବେଶ ।

ଋଷିଗୁଣି-ବ. ମୁକ୍ତିବେଶ ।

ଋ. ସପ୍ତମ ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣ; ସଂ.-ଏଠି, ଏହା ।

ଏକ-ସଂ. (ଏକ+ସଂ) ଅକ୍ଷୟ ।

ଏକ-ବ. ଅବସ୍ଥାବ୍ୟାପୀ ; ବ.-ଅକ୍ଷୟ ।

ଏକକ-ବ. (ଏକ+କ) ଏକାକୀ; ବ. ଅବସ୍ଥାବ୍ୟାପୀ ।

ଏକକାଳୀନ-ବ. ଏକ ବାକରେ କେବେ ଘଟେ ।

ଏକପରିସ୍ଵର-ବ. ସମାବେଶ ।

ଏକଲୁପ୍ତ-ବ. ଏକାକୀ ।

ଏକଲୁପ୍ତ-ବ. ଏକ । [ସଂସ୍କୃତେ ।

ଏକଲୁପ୍ତ-ବ. (ଏକ+ଲୁପ୍ତ) ଏକପରିସ୍ଵର; ଏକ-

ଏକଲୁପ୍ତା } ବ. ଏକପରିସ୍ଵର ବାକ୍ୟ ।

ଏକକାଳୀନ }

ଏକକାଳୀନ-ବ. ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।

ଏକକାଳୀନ-ବ. ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।

ଏକକାଳୀନ-ବ. ଏକକ; ସାମ୍ୟ । [ଏକାକୀ ।

ଏକକାଳୀନ-ବ. ଏକକ ମିଳିତ ସ୍ଵର; ବ.-

ଏକକାଳୀନ-ବ. ଏକ ।

ଏକବି-ଡି. ୧. ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନେ ।	ଏକବିଂଶ-୧. ଏକାଦଶ ।
ଏକଦ୍ୱ-୧. ଉଦ୍ୟ ; ଅଭେଦ ।	ଏକଦ୍ୱି-୧. ମୋଟ ।
ଏକଦ୍ୱା-ଡି. ୧. ଏବଂ ପ୍ରମୁଦେ ।	ଏକଦ୍ୱିଂଶ }
ଏକଦେଶ-୧. ଦଶମିତ ଅଂଶ ।	୧. ଦଶହଜାର ଦୁଇ ।
ଏକଥା-ଅ. ଏକପ୍ରକାରରେ ।	ଏକୋଇଶ-୧. ୨୧ ।
ଏକକାରିଶ୍ଚି-୧. ଅବ୍ୟୟ ।	ଏକୋଦଶ-୧. (ଏକ-ଉଦଶ) ସହୋଦର ।
ଏକଲ-୧. (ଏକଲ ଶବ୍ଦକୁ) ଏକାକୀ ।	ଏକୋଦିଶ-୧. ଏକ ଦଶିର ଉଦେଶରେ
ଏକପତି-୧. ୨୧ ।	ଅନୁଷ୍ଠିତ ।
ଏକପ୍ରା-୧. ୨୧ ।	ଏକଶି-ଡି. ୧. (ଏକ-ଶି) ଏକଶମରେ ।
ଏକ-୧. (ଏକ ଶବ୍ଦକୁ) ଏକକ ।	ଏଠାରେ-ଡି. ୧. ଏ ପ୍ରାଚୀନେ ।
ଏକାଶା-୧. ଏକକ ; ଅବ୍ୟୟ ।	ଏକିକା-ଡି. ଉଦ୍ୟ ; ଅଭେଦ ବଳବା ।
ଏକାଶ୍ର-୧. (ଏକ-ଅଶ୍ର) ଏକ ଦେଶରେ ।	ଏକେ-ଡି. ୧. ଏ ପ୍ରମାଣରେ ।
ନିଷ୍ଠ ।	ଏକ-୧ ନୂତନ ।
ଏକାଶ୍ର-ଡି. ୧. ଏକ ଦେଶରେ ଅଭିନବେଷ ।	ଏକିକ-ଡି. ୧. ଏ ଅଭିନବ ।
ଏକାଶ୍ର-୧. (ଏକ-ଅଶ୍ର) ଏକପ୍ରାଣ ।	ଏକା-୧. (ଏକ-ଉ) ନୂତନ ।
ଏକାଦଶୀ-୧. ଉଦ୍ୟବେଶ ।	ଏକା-ଅ. ଏକ ଦେଶକୁ ।
ଏକାନବେ-୧. ୨୧ ।	ଏକେ-ଅ. ଏକଦେ ।
ଏକାନ୍ତ-୧. (ଏକ-ଅନ୍ତ) ଅନ୍ତର ; ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।	ଏକେକେକେ-ଅ. ଏକକେ ଏକକେ ।
ଏକାନ୍ତ-୧. (ଏକ-ଅନ୍ତ) ଏକକ ପାଦ ।	ଏକା-ଅ. ପ୍ରମୁଦପଦେଶ, ଉଦ୍ୟବେଶ ।
ଏକାନ୍ତବର୍ତ୍ତୀ-୧. (ଏକ-ଅନ୍ତ-ବର୍ତ୍ତ-ଉଦ୍ୟ)	ଏକା-ଅ. ଉଦ୍ୟବେଶ ।
ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପାଦରେ ପାଦପ୍ରାଣ ।	ଏକାବିଶ-୧. (ଏକ-ବିଶ) ଏକଦଶ ।
ଏକାବିନ-୧. ୨୧ ।	ଏକାବିଶ-୧. (ଏକ-ବିଶ) ଏକଦଶ ପ୍ରମାଣ ;
ଏକାମ୍ରକାନନ-୧. (ଏକ-ଅମ୍ର-କାନନ) ଉଦ୍ୟ-	ଏକେ ।
ଦେଶରାଜ୍ୟ ।	ଏକେ-ଡି. ୧. ଏ ଦେଶରେ ।
ଏକାଶୀ-୧. ୮୧ ।	ଏକା-୧. ଏକଦଶ ।
ଏକାକରଣ-୧. (ଏକ-ଉ-କ-ଅନ୍ତ) ଏକକ	ଏକାଶ୍ର-୧. ଉଦ୍ୟବେଶ ।

ଏରୁଣ୍ଡି-ବ. ପ୍ରାଣବଳ ।

ଏକା-ବ. ଅବେଦନ ।

ଏକ-ସ. ଏହି ପ୍ରକାରେ ; ଅନୁସ୍ଥ ।

ଏକ-ବିଧି-ବ. ଏହିପ୍ରକାରେ ।

ଏକବି-ସ. କର୍ତ୍ତମାତ୍ର. ସ୍ବ-ପ୍ରତି ।

ଏକଶୀ-ବ. (ଇଶ୍ଵ-ପଦ୍ମ-ସ) ଅବେଷଣ ।

ଏକସ୍ତର-ବ. ସିଂହାର ସ୍ତର ବାଦ୍ୟସ୍ତର ।

ଐ

ଐଶ୍ଵର୍ୟ ବଳବର୍ଣ୍ଣ ।

[ଇବ ।

ଐକମତ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ମତ-ସ) ଏକମତ ବ୍ୟବହାର ।

ଐକାନ୍ତ-ବ. (ଏକାନ୍ତ-ଇବ) ପ୍ରକାଶ ; ସ୍ବ ।

ଐକାନ୍ତ-ବ. (ଏକ-ପଦ୍ମ-ଇବ) ଏକପଦ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଐକ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ସ) ଏକତା ।

ଐକ୍ତିକ-ବ. (ଇକ୍ତି-ଇବ) ଇକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଐକତ୍ଵାସିକ-ବ. (ଇକତ୍ଵାସ-ଇବ) ଇକତ୍ଵାସ-
ସଂଶୟ ।

ଐକତ୍ଵ୍ୟ-ବ. (ଇକ-ତ୍ଵ-ସ) ପ୍ରକାଶ ।

ଐକ-ବ. (ଇକ୍ତ-ସ) ଚକ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଐକ୍ତାନ୍ତ-ବ. (ଇକ୍ତ-ଆନ୍ତ-ଇବ) ଚକ୍ର-
କାଳବଳ ।

ଐକ୍ତବତ-ବ. (ଇକ୍ତ-ବତ୍-ସ) ଇକ୍ତବତ୍ ।

ଐଶ-ବ. (ଇଶ-ସ) ଇଶରସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଐଶର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଇଶର-ସ) ପରତ୍ଵ ; ବଳବ ।

ଐଶ୍ଵ-ବ. (ଇଶ୍ଵ-ଇବ) ଇଶ୍ଵରାଦିସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଐ

ଐଶ୍ଵର୍ୟ ବଳବର୍ଣ୍ଣ. ବ. ବ୍ରହ୍ମା ; ଅ.
ସ୍ବୟଂ ଧର୍ମ ।

ଐ-ସ. ପ୍ରକାଶ ; ଶ୍ରୀ ।

ଐ-ବ. ଅନୁଷ୍ଠାନବଶେଷ ।

ଐକର-ବ. ଘୋର ; ଘୃଷ୍ଣିତ୍ଵ ।

ଐକାନ୍ତ-ବି. (ଅବେଷଣରୁ) ଅବେଷଣ ।

ଐ-ବ. ପ୍ରକାଶ ; ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଐକ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ; କଳ ।

ଐକ-ବ. ଚୈତ୍ଵ ।

ଐକ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ; ଛନ୍ଦ ।

ଐକ୍ୟ-ବ. (ଐକ୍ୟ-ବ) ଚେତନା ; ଶରଣା ।

ଐ-ବ. ଚର୍ଚ୍ଚନାର ବାଦ୍ୟ ବଦନା । [ଚକ୍ର ।

ଐ-ବ. (ଇଶ୍ଵରାଦି ଚନ୍ଦ୍ର) ଶିକ୍ଷକ ; ଶି-

ଐ-ବି-ବି. ଅବେଷଣ ବଦନା ; ଶାନ୍ତି ।

ଐ-ବ. ଚର୍ଚ୍ଚନାର ପଦ୍ୟାଦି ଶିକ୍ଷା ।

ଐ-ବ. (ଐଶ୍ଵର୍ୟରୁ) ଶିକ୍ଷକ ।

ଐ, ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକାଦି ।

ଐ-ବ. ଶାନ୍ତିବଦନାର ମୁଖ ଶାନ୍ତି ବଦନ ।

ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକାଦି ଶିକ୍ଷା । [ଚକ୍ର ।

ଐ-ବ. (ଇଶ୍ଵରାଦି ଚନ୍ଦ୍ର) ଚନ୍ଦ୍ର ; ଶିକ୍ଷକ-
ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକ ।

ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକ ।

ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକ ।

ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକାଦି ଶିକ୍ଷା ।

ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକ ।

ଐ-ବ. ଶିକ୍ଷକ ।

ଓଢି-୧. ଉପରର ଶେଷଭାଗ; ପଟାଞ୍ଚ; ମୁଦୁବା-
ସାବବେଶ । [କର୍ମିତ ବୁଦୁଲା ।

ଓଢିଆ-୧. ଶସ୍ୟାଦ ବାନ୍ଧି ରଖିବାପାଇଁ ସାଳ-

ଓଷଧି-୧. ଜେ. ଲେଇଁତା; ଓଷଧି ।

ଓଷଧୀଣି-୧. (ଓଷଧି-ଉପ) ଉଦ୍ଧୃତ ।

ଓଷ୍ଠ-୧. ଓଠ ।

ଓଷ୍ଠ୍ୟ-୧. (ଓଷ୍ଠ-ର) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାରିତ ।

ଓଷା-୧. (ଉପବାସପରମ୍ପରା) ଉପବାସ; ଦ୍ରବ ।

ଓଷାରି-୧. ପ୍ରସ୍ତ; ଚୋରା ।

ଓଡ଼ିଲି-୧. (ଅବସେଦ୍ ଗ୍ରହଣ) ବରପତ୍ରରୁ
ପତ୍ରକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାହାରେ ।

ଓଡ଼ିଲିବା-ଟି. ପତ୍ରକୁ ଯେବା; ହୁଦ୍ଦବା ।

ଓଢ଼ାଇବା-ଟି. (ଅବସେଦ୍ ଗ୍ରହଣ) ଅବ-
ପତ୍ରର ବରଦା ।

ଓ

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱରୂପ ।

ଓଢ଼ିଆ-୧. (ଓଢ଼ିତ-ର) ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଓଷ୍ଠ୍ୟ-୧. (ଓଷ୍ଠ-ର) ଓଷ୍ଠଶ୍ଳୀ; ଅମ୍ଳତ ।

ଓଢ଼ିଲି-୧. (ଉପର-ଉପ) ଉପରମୁଖ;
ପେଟ । [ଉପାଧିପତା ।

ଓଢ଼ାସି-୧ (ଉପାରି-ର) ଉପାରିତା ;

ଓଢ଼ାସି } ୧. (ଉପାସ-ଉପାସାଦ-ର)

ଓଢ଼ାସାନ୍ୟ } ଦୈବତା; ଅନ୍ତରାତ୍ମା ।

ଓଢ଼ିଲିବେଶିତ-୧. (ଉପର-ଉପ-ଉପ) ଉପ-
ପବେଶସମ୍ଭବ । [କର୍ମିତ ଅପର ।

ଓଢ଼ିଲି-୧. (ଉପର-ମେଷ+ଅ) ଘେନ-

ଓଢ଼ିପ-୧. (ଉପର-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ଉପାପଦ;
ଧର୍ମପ୍ରାପ୍ତ ।

ଓଢ଼ିଲିବେଶିତ-୧. (ଉପ-ବେଶ-ଉପ) ମୁଦର
ବେଶର ସମ୍ଭବ ।

ଓଷଧି-୧. ଉଷଧି; ଉପଶାମକ ବସ୍ତୁ ।

ଓଷ୍ଠ୍ୟ-୧. (ଓଷ୍ଠ-ର) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାରିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।

କା ପ୍ରଥମ ବକ୍ତବ୍ୟ; ୧. ଜଳ; ଦ୍ରବ୍ୟ ।

କାଞ୍ଚା, କାଞ୍ଚା-ସ୍ୱଳ୍ପ. (୦. ଗ୍ରହଣ) ଉପ ।

କାଞ୍ଚାଲି-୧. (ବୋମଳପରମ୍ପରା) ମୃତ୍ୱ; ନିରାମ ।

କାଞ୍ଚି-୧. (ବୁଦ୍ଧପରମ୍ପରା) ପରମ୍ପରା ସ୍ୱରୂପପେଶ ।

କାଞ୍ଚିଆ-୧. ଉଦ୍ଧୃତ ।

କାଞ୍ଚିଆ-୧. ପରମ୍ପରା; ଅପର ।

କାଞ୍ଚିଲି, କାଞ୍ଚିଲି-୧. ବହୁତ ।

କାଞ୍ଚି-୧. ବେଶକର୍ମିତ ଧାରଣାପାତ୍ର ।

କାଞ୍ଚି-୧. (ବେଶାଣିପରମ୍ପରା) ମୟାବେଶ ।

କାଞ୍ଚି-୧. (ବେଶାଣିପରମ୍ପରା) ବେଶକର୍ମ ।

କାଞ୍ଚି-୧. ଅବସେଧ; ବଦ ।

କାଞ୍ଚି-୧. ବଦା ।

କାଞ୍ଚି-୧. ବାପ ବାମନ ଅପର ।

କାଞ୍ଚି-୧. ପ୍ରଥମରୁ ଚାଲି ।

କାଞ୍ଚି-୧. ମହାବ୍ରତ ।

କିରୁରି-ବ. ଦେ ।	[ପଥ ।	କିର୍ଷି-ବ. ଅପହ; ଅସିକ ।
କିଷି-ବ. ଦାସ; ପ୍ରବୋଧ; ଛଦ୍ମର ଗୁମନ		କିର୍ତ୍ତ-ବ. (ବୃହାତ୍ପତନ) ବୋଲିପାଠି ।
କିକି-ବ. ପ୍ରେମବାନ ସଙ୍ଗ ।		କିର୍ତ୍ତୁକି-ବ. ସାବର ଦାସ; ବସ୍ତ୍ର ।
କିକି-ବ. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ।		କିର୍ତ୍ତୁକା-ବ. (ବହୁ-ବ-ଭବ) ଅନ୍ତର୍ଗତର ବାବ- ରାସକ; ପର୍ବ ।
କିକି-ବ. ବନରୁଷଣ ବେଶ ।		କିର୍ତ୍ତ-ବ. (ବ-କ-ପ) ପଦ ।
କିକିକି-ବ. ପାଳୟ ।		କିଟି-ବ. ଦୁସ୍ତାର ଗ୍ରହପଥ ।
କିକିଲି-ବ. ପତ୍ନି-ପତ୍ନୀ ।	[ବେଶ ।	କିଟିକି-ବ. (ବ-ପ-ବ) ପଦର ପାଦବଳୟ । କରାଳ; ବାବରୁଷଣ; ପିତର ।
କିକିରୁ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣରୁପବତ) ଲତା ଓ ପଲ- କିକିରୁ, କିକି-ବ. ଶୁଭ ।		କିଟିକି-ବ. ବନାବସ୍ତ୍ର; ପଦ ।
କିକି-ବ. ଦେଶ; ବୃହତ୍ପତନ ।		କିଟି-ବ. କାଟିକ; ପିତା ।
କିକି-ବ. ମଧ୍ୟବସ୍ତ ।		କିଟି-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣରୁପବତ) ଦେଶ ।
କିକି-ବ. ମୁନୁ ବଡ଼; ଧାରପତ୍ରର ପତ୍ର । ବଡ଼; ପ୍ରବଳରେ ତଳେ ଲାଗିପକା ପତ୍ର ।		କିଟିକି-ବ. ପ୍ରାଣପ୍ରାଣ ।
କିକି-ବ. ପରିଷ ।		କିଟି-ବ. (ବ-ପ-ବ) ଅପାଦପତ୍ର; ଅପ- କିଟି, କିଟି-ବ. ଶୁଭବେଶ ।
କିକିକି-ବ. ପ୍ରବଳରେ ତଳେ ଲାଗିପକା ।		କିଟି-ବ. ଓଡ଼ିଶ ପରମାପ; ଚନ୍ଦ୍ର ।
କିକି-ବ. ସାବରୁଷଣ ।		କିଟି-ବ. ବନ ବନାଳ ।
କିକି-ବ. ପଦ୍ମବ ବେଶ ।		କିଟି-ବ. ବୋଧବେଶ ।
କିକି-ବ. ବ୍ୟବସାୟ; ବାଧ୍ୟାଳୟ ।		କିଟି-ବ. ପଥ ।
କିକି-ବ. ଅପହ; ଅପାୟ ।		କିଟିକି-ବ. (ବ-କ-ବ) ବନରବତ ।
କିକି-ବ. (ବେଶବତ) ମାତ ।		କିଟି-ବ. ବହୁ; ବସ୍ତ୍ର ।
କିକି-ବ. (ବେଶବତ) ପରାଧେୟ ବସ୍ତ୍ରର ବସ୍ତ୍ର ।		କିଟି-ବ. (ବୋଧବାଦବତ) ବଦର- କିଟି-ବ. ଶୁଭବେଶ ।
କିକି-ବ. କଳାପୟ ଦେଶ; ବସ୍ତ୍ର ।		କିଟି-ବ. (ବ-କ-ବ) ଶୁଭବେଶ ।
କିକି-ବ. (ବ-ପ-ପ) ବୃକ୍ଷ, ବେଶ ।		କି-ବ. ମୁଣ୍ଡବେଶ; ଶୁଭବେଶ ।
କିକି-ବ. ବାହୁ ।		କି-ବ. ବାହୁବତ୍ସବ; ପଦ ।
କିକି-ବ. ପଦ; ବ. ବୃକ୍ଷ ।		କି-ବ. ବୃକ୍ଷ; ପଦ; ଶୁଭ ।

ସ୍ବଚ୍ଛ-୨, ପୃଷ୍ଠା ।

କଟୋର-୩, (୩୦-୫୫) ବଢ଼ିନ; ପୁଷ୍ପର ।

କାହ୍ନୁ-୩, ୧୨, ୩୬, ୬୯, ୧୦୮, ୧୪୭, ୧୮୬, ୨୨୫, ୨୬୪, ୩୦୩, ୩୪୨, ୩୮୧, ୪୨୦, ୪୫୯, ୪୯୮, ୫୩୭, ୫୭୬, ୬୧୫, ୬୫୪, ୬୯୩, ୭୩୨, ୭୭୧, ୮୧୦, ୮୪୯, ୮୮୮, ୯୨୭, ୯୬୬, ୧୦୦୫, ୧୦୪୪, ୧୦୮୩, ୧୧୨୨, ୧୧୬୧, ୧୨୦୦, ୧୨୩୯, ୧୨୭୮, ୧୩୧୭, ୧୩୫୬, ୧୩୯୫, ୧୪୩୪, ୧୪୭୩, ୧୫୧୨, ୧୫୫୧, ୧୫୯୦, ୧୬୨୯, ୧୬୬୮, ୧୭୦୭, ୧୭୪୬, ୧୭୮୫, ୧୮୨୪, ୧୮୬୩, ୧୯୦୨, ୧୯୪୧, ୧୯୮୦, ୨୦୧୯, ୨୦୫୮, ୨୦୯୭, ୨୧୩୬, ୨୧୭୫, ୨୨୧୪, ୨୨୫୩, ୨୨୯୨, ୨୩୩୧, ୨୩୭୦, ୨୪୦୯, ୨୪୪୮, ୨୪୮୭, ୨୫୨୬, ୨୫୬୫, ୨୬୦୪, ୨୬୪୩, ୨୬୮୨, ୨୭୨୧, ୨୭୬୦, ୨୮୦୦, ୨୮୩୯, ୨୮୭୮, ୨୯୧୭, ୨୯୫୬, ୨୯୯୫, ୩୦୩୪, ୩୦୭୩, ୩୧୧୨, ୩୧୫୧, ୩୧୯୦, ୩୨୨୯, ୩୨୬୮, ୩୩୦୭, ୩୩୪୬, ୩୩୮୫, ୩୪୨୪, ୩୪୬୩, ୩୫୦୨, ୩୫୪୧, ୩୫୮୦, ୩୬୧୯, ୩୬୫୮, ୩୬୯୭, ୩୭୩୬, ୩୭୭୫, ୩୮୧୪, ୩୮୫୩, ୩୮୯୨, ୩୯୩୧, ୩୯୭୦, ୪୦୦୯, ୪୦୪୮, ୪୦୮୭, ୪୧୨୬, ୪୧୬୫, ୪୨୦୪, ୪୨୪୩, ୪୨୮୨, ୪୩୨୧, ୪୩୬୦, ୪୪୦୦, ୪୪୩୯, ୪୪୭୮, ୪୫୧୭, ୪୫୫୬, ୪୫୯୫, ୪୬୩୪, ୪୬୭୩, ୪୭୧୨, ୪୭୫୧, ୪୭୯୦, ୪୮୨୯, ୪୮୬୮, ୪୯୦୭, ୪୯୪୬, ୪୯୮୫, ୫୦୨୪, ୫୦୬୩, ୫୧୦୨, ୫୧୪୧, ୫୧୮୦, ୫୨୧୯, ୫୨୫୮, ୫୨୯୭, ୫୩୩୬, ୫୩୭୫, ୫୪୧୪, ୫୪୫୩, ୫୪୯୨, ୫୫୩୧, ୫୫୭୦, ୫୬୦୯, ୫୬୪୮, ୫୬୮୭, ୫୭୨୬, ୫୭୬୫, ୫୮୦୪, ୫୮୪୩, ୫୮୮୨, ୫୯୨୧, ୫୯୬୦, ୬୦୦୦, ୬୦୩୯, ୬୦୭୮, ୬୧୧୭, ୬୧୫୬, ୬୧୯୫, ୬୨୩୪, ୬୨୭୩, ୬୩୧୨, ୬୩୫୧, ୬୩୯୦, ୬୪୨୯, ୬୪୬୮, ୬୫୦୭, ୬୫୪୬, ୬୫୮୫, ୬୬୨୪, ୬୬୬୩, ୬୭୦୨, ୬୭୪୧, ୬୭୮୦, ୬୮୧୯, ୬୮୫୮, ୬୮୯୭, ୬୯୩୬, ୬୯୭୫, ୭୦୧୪, ୭୦୫୩, ୭୦୯୨, ୭୧୩୧, ୭୧୭୦, ୭୨୦୯, ୭୨୪୮, ୭୨୮୭, ୭୩୨୬, ୭୩୬୫, ୭୪୦୪, ୭୪୪୩, ୭୪୮୨, ୭୫୨୧, ୭୫୬୦, ୭୬୦୦, ୭୬୩୯, ୭୬୭୮, ୭୭୧୭, ୭୭୫୬, ୭୭୯୫, ୭୮୩୪, ୭୮୭୩, ୭୯୧୨, ୭୯୫୧, ୭୯୯୦, ୮୦୨୯, ୮୦୬୮, ୮୧୦୭, ୮୧୪୬, ୮୧୮୫, ୮୨୨୪, ୮୨୬୩, ୮୩୦୨, ୮୩୪୧, ୮୩୮୦, ୮୪୧୯, ୮୪୫୮, ୮୪୯୭, ୮୫୩୬, ୮୫୭୫, ୮୬୧୪, ୮୬୫୩, ୮୬୯୨, ୮୭୩୧, ୮୭୭୦, ୮୮୦୯, ୮୮୪୮, ୮୮୮୭, ୮୯୨୬, ୮୯୬୫, ୯୦୦୪, ୯୦୪୩, ୯୦୮୨, ୯୧୨୧, ୯୧୬୦, ୯୨୦୦, ୯୨୩୯, ୯୨୭୮, ୯୩୧୭, ୯୩୫୬, ୯୩୯୫, ୯୪୩୪, ୯୪୭୩, ୯୫୧୨, ୯୫୫୧, ୯୫୯୦, ୯୬୨୯, ୯୬୬୮, ୯୭୦୭, ୯୭୪୬, ୯୭୮୫, ୯୮୨୪, ୯୮୬୩, ୯୯୦୨, ୯୯୪୧, ୯୯୮୦, ୧୦୦୧୯, ୧୦୦୫୮, ୧୦୦୯୭, ୧୦୧୩୬, ୧୦୧୭୫, ୧୦୨୧୪, ୧୦୨୫୩, ୧୦୨୯୨, ୧୦୩୩୧, ୧୦୩୭୦, ୧୦୪୦୯, ୧୦୪୪୮, ୧୦୪୮୭, ୧୦୫୨୬, ୧୦୫୬୫, ୧୦୬୦୪, ୧୦୬୪୩, ୧୦୬୮୨, ୧୦୭୨୧, ୧୦୭୬୦, ୧୦୮୦୦, ୧୦୮୩୯, ୧୦୮୭୮, ୧୦୯୧୭, ୧୦୯୫୬, ୧୦୯୯୫, ୧୧୦୩୪, ୧୧୦୭୩, ୧୧୧୧୨, ୧୧୧୫୧, ୧୧୧୯୦, ୧୧୨୨୯, ୧୧୨୬୮, ୧୧୩୦୭, ୧୧୩୪୬, ୧୧୩୮୫, ୧୧୪୨୪, ୧୧୪୬୩, ୧୧୫୦୨, ୧୧୫୪୧, ୧୧୫୮୦, ୧୧୬୧୯, ୧୧୬୫୮, ୧୧୬୯୭, ୧୧୭୩୬, ୧୧୭୭୫, ୧୧୮୧୪, ୧୧୮୫୩, ୧୧୮୯୨, ୧୧୯୩୧, ୧୧୯୭୦, ୧୨୦୦୯, ୧୨୦୪୮, ୧୨୦୮୭, ୧୨୧୨୬, ୧୨୧୬୫, ୧୨୨୦୪, ୧୨୨୪୩, ୧୨୨୮୨, ୧୨୩୨୧, ୧୨୩୬୦, ୧୨୪୦୦, ୧୨୪୩୯, ୧୨୪୭୮, ୧୨୫୧୭, ୧୨୫୫୬, ୧୨୫୯୫, ୧୨୬୩୪, ୧୨୬୭୩, ୧୨୭୧୨, ୧୨୭୫୧, ୧୨୭୯୦, ୧୨୮୨୯, ୧୨୮୬୮, ୧୨୯୦୭, ୧୨୯୪୬, ୧୨୯୮୫, ୧୩୦୨୪, ୧୩୦୬୩, ୧୩୧୦୨, ୧୩୧୪୧, ୧୩୧୮୦, ୧୩୨୧୯, ୧୩୨୫୮, ୧୩୨୯୭, ୧୩୩୩୬, ୧୩୩୭୫, ୧୩୪୧୪, ୧୩୪୫୩, ୧୩୪୯୨, ୧୩୫୩୧, ୧୩୫୭୦, ୧୩୬୦୯, ୧୩୬୪୮, ୧୩୬୮୭, ୧୩୭୨୬, ୧୩୭୬୫, ୧୩୮୦୪, ୧୩୮୪୩, ୧୩୮୮୨, ୧୩୯୨୧, ୧୩୯୬୦, ୧୪୦୦୦, ୧୪୦୩୯, ୧୪୦୭୮, ୧୪୧୧୭, ୧୪୧୫୬, ୧୪୧୯୫, ୧୪୨୩୪, ୧୪୨୭୩, ୧୪୩୧୨, ୧୪୩୫୧, ୧୪୩୯୦, ୧୪୪୨୯, ୧୪୪୬୮, ୧୪୫୦୭, ୧୪୫୪୬, ୧୪୫୮୫, ୧୪୬୨୪, ୧୪୬୬୩, ୧୪୭୦୨, ୧୪୭୪୧, ୧୪୭୮୦, ୧୪୮୧୯, ୧୪୮୫୮, ୧୪୮୯୭, ୧୪୯୩୬, ୧୪୯୭୫, ୧୫୦୧୪, ୧୫୦୫୩, ୧୫୦୯୨,

ଜିଜ୍ଞାସା-ବ. ବରୁଣି ; ଯାହାକିମ୍ଭବ ବଳୟ ; ବ.
ବିଦ୍ୟା ।

ସାହିତ୍ୟ-ସମ୍ପାଦକ ।

କଟୁଥିବା, (ସଂଶ୍ଳେଷ) ରହି ।

ସଦ୍‌ଭାବ-ବି. କାହାଣୀକାହାଣୀ ।

କାଢ଼ି, କାଢ଼ି-କ, (ବଜ୍ରହସନ) ସୁଷୁବଦି ।

ଜିଜ୍ଞା, ଜିଜ୍ଞା-୨, ଅଗ; ପଞ୍ଚମସ୍ତ ଅଂଶ ।

ଜିଏମ୍-୧, (କାଗଜରୁ) ଏବଂ ଉପାଦାନ; ପ୍ରାୟ ୧

କିର୍ତ୍ତିତ-୧, (ସମ-ଅଢ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦର୍ଶନର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରଭ । [ଅଢ-୧]

କବି-ବ, ବା-ସର ଶାଂତା; ବର ମନ ପଦ୍ମବର

ଜଣିନୀ-୨. (ବୟ-ପଦ-ସ) ସ୍ତୁତ୍ୟା ; ଏବ-
ବୟା ।

ଡକ୍ଟ୍-ବ. ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ; ମାତ୍ର ।

କୃଷ୍ଣ-ସ. ବନ୍ଧା ; ଶଶି । [ବିସ୍ରାମ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-କ. (ବନ୍ଧୁ-୧୦) ସେମାନଙ୍କୁ; ୫୫-

ବିଶ୍ୱ-୨, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବାହୁଗୁପ୍ତଦେବ ।

କାର୍ଯ୍ୟ-୧, ଘରଫରସ୍ତ ; ପଲ୍ଲୀ

କିଣ୍ଠନାଳୀ-୧, ପଲ୍ଲୀର ଛାତ୍ରୀ :

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧୦. (ବନ୍ଧୁ-୧) ମୁଖ୍ୟ ।

ବିଶ୍ୱା-ବ. ବନ୍ଧୁର ମାଲୀ ।

କାର୍ଯ୍ୟ-୫- (ବନ୍ଧୁ-ସ) ସଂଗ୍ରହାଦିତ୍ୟ ।

କିଣ୍ଡି-୫. (ସଂସ୍କୃତ) ଶାବିତ୍ରୀ ।

କିଣ୍ଡି-କ, କୁଣ୍ଡିତ; କୁଣ୍ଡଳହେତୁ ।

କାହ୍ନୁ-କ. ପ୍ରକାଶନାଳୟ ।

ବିଭାଗ-୧. ଶ୍ରୀମତୀ ମଣିମା ।

କୃଷି-ବ. (ସମ୍ଭ-ପଞ୍ଚ) ଦେଖ ।

କଳ୍ପ-ବି. ଲବଣ ; ବ. ପାଣି ।

କାବିରାଜ-ଦ୍ର. ଶେଷ ।

କଥାସୂତ୍ର-ସଂ. ବୌଦ୍ଧପିଣ୍ଡବୀରେ ।

ଜୟନ୍ତି-ବ. (ବଧୂ-ପଞ୍ଚ) ରକ୍ତି; ବହୁବା ।

କଥାମାୟ-ବ. (ବଥ-ପରାୟ) ବକ୍ତବ୍ୟ; ବହୁ-
ବାରି ସାଧନ ।

କଥା-ବ. (ସଂ-ସ) ରକ୍ତି; ସନ୍ଧ୍ୟା; ରାତ୍ରୀ ।

କାର୍ଯ୍ୟ-୩. (୧୫-୯) ବା.ଗ୍ର; ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

କଟଥା/ପିକଥାନ-୧. (ବଥା-ଉପବଥାନ) ବଥା-
ବାର୍ଷି ।

ଜିଆଁ-କ. (ସେ-ସ) ବକ୍ତବ. ।

ଜିଏସ୍‌ଆଇ-୧. (କୃ-ଅକ୍ଷର) କୃଷିକ ଅକ୍ଷର ।

ଜାତୀୟ-ସ୍ତ, (ସ୍ତ-ଅସ୍ତ) ପାଠ୍ୟ; କଥା; ସାଧ୍ୟ ।

ଜିଏମ୍-୧. (କ-ଅନ) ପୁଷିତ ଅନୁ ।

କନ୍ୟା-ବ. ମାତୃଶ୍ରୀ ୧

କଦଳୀ-୧, ପ୍ରଥମା; ଉପାୟ ।

କାବ୍ୟ-ସଂ. ଶ୍ରୀମତୀ; ଜଣ ।

କାଦଳୀ-୧. ରମ୍ଭାଦୁଷ୍ଟ ଓ ପଦ :

କାହା-ଧନ, (କମ୍ପ-ଦା) ବେଦେ ।

କନ୍ୟାକାଶି-ସଂ. (ସ୍ଵ-ସମ୍ବନ୍ଧ) ଦଶା ।

କଦାଚି, କଦାଚିନି, କଦାଚିତ୍-ଅ. ବୋଧେ
ସମ୍ଭବରେ, ଅତି ଦୂରଭବରେ ।

ବିଦ୍ୟାଗୁରୁ-ଏ. କୁଶିକ ଅବତାର ।

କିଦାପି-ବ. (ବଦା-ଅପି) ବେଦେବେଦି ।

କିଦୁଷ୍ଟ-ବ. ଅଦୁଷ୍ଟ ।

କିଦୁ-ବ. ବନ୍ଧ-ବନ୍ଧନେ ବନ୍ଧି ।

କିନିବ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ।

କିନିଷ୍ଟ-ବ. (ବନ୍ଧ-କ୍ଷତ-କ୍ଷୁଦ୍ର) ବସ୍ତୁରେ ସାଦୃଶ୍ୟ ।

କିନିଷ୍ଟା-ବ. ବସ୍ତୁରେ କ୍ଷୁଦ୍ର । ବ. ବାଣି-
ଅନ୍ତର୍ଲି ।

କିନାମିକା-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ଚାପ ।

କିନାୟା-ବ. କଳ୍ପନା ।

କିନାୟାନ୍-ବ. (ବନ୍ଧ-କ୍ଷତ) ବନ୍ଧୁ; କ୍ଷତ ।

କିନ୍ଦୀ-ବ. ଘଣ୍ଟିବସ୍ତୁରୂପେ ଅସ୍ତ୍ରରୂପ ବା ଅନ୍ତା-
ବନ୍ଧ ।

କିନି-ବ. ଅଳ୍ପପ୍ରକାର ଉଷ୍ଣତା ସ୍ଥଳ ।

କିନିର, କିନିର-ବ. ଶବ୍ଦପ୍ରକାର ।

କିନିର୍-ବ. (ବ-ବୁ-ଅ) ବାମ; ମନ୍ଦର ।

କିନିଲ-ବ. ନୂତନପ୍ରକାର; ବନ୍ଦ ।

କିନିବ-ବ. କର୍ତ୍ତୃକାରୀର ସେବକା ।

କିନିର-ବ. (ବ-ଅ-ଅ) କ୍ଷାନ୍ତା; ବାକ ।

କିନିଆ-ବ. ପୁଣ୍ୟ; ଅବକାଶିତା ପୁଣ୍ୟ; ପ୍ରାମାଣ-
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରକାର ବା ପ୍ରାମାଣ ।

କିନିଟ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ; ଶୁଦ୍ଧ ।

କିନିଷ୍ଟା-ବ. (ବନ୍ଧ-କ୍ଷତ) ବନ୍ଧନପ୍ରକାର ।

କିନିର୍ }
କିନିବ } ବ. ବନ୍ଧନ; ଶେଷ ବନ୍ଧନ ।

କିନିଟ, କିନିଟ-ବ. ଦ୍ଵାରର ଅବରଣ ।

କିନିଲ-ବ. ଲମ୍ବତ; ବୃଦ୍ଧ; ଶବ୍ଦ ।

କିନାଲିଆ-ବ. ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧ ।

କିନି-ବ. ବାବଦ; ମାନ୍ୟତା ।

କିନିକାଲ-ବ. ସ୍ଵପ୍ନାବଦ୍ଧ ଉପାଦେୟ ବଦ ।

କିନିଷ୍ଟ-ବ. ବନ୍ଧନପ୍ରକାର ଶୁଦ୍ଧ ।

କିନିଲ-ବ. ପିଙ୍ଗଳ । ବ. ମୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ ।

କିନିଶ-ବ. ମାନ୍ୟତା ।

କିନିଶା-ବ. ବାନ୍ତାପ୍ରକାର ।

କିନିଲ-ବ. ଶୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ ।

କିନିଲ-କିନିଶ-ବ. ମନ୍ଦବଦ୍ଧ ଅନ୍ତର ବଦା ।

କିନି-ବ. ପ୍ରକାର ।

କିନିଶ-ବ. ବନ୍ଧନ ।

କିନିଶ-ବ. ମୁଦ୍ଧବସ୍ତୁରୂପେ ବଦ ।

କିନିବକାଲି-ବ. ମନ୍ଦବସ୍ତୁରୂପେ ।

କିନିଲ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁରୂପେ ବଦ ।

କିନିଲ-ବ. ବାବଦ ।

କିନିଲିଆ-ବ. ବାବଦବଦ । [ବଦ ।

କିନି-ବ. ବଦା ବ-ସୋପାନ ଯୋଗାଦ ଶୁଦ୍ଧ ।

କିନି-ବ. ପ୍ରକାର ବ. ପ୍ରକାର ଶୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ ।

କିନି-ବ. ଅନ୍ତ ।

କିନି-ବ. ବୃଦ୍ଧ; ବଦ । [ବାଦ ।

କିନିଲି-ବ. ସ୍ଵପ୍ନାବଦ୍ଧ ବାସ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ବଦ ।

କିନିଲି-ବ. (ବନ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରକାର; ମନ୍ଦ-
ବଦ ।

କିନିଲ-ବ. ବଦ; ବଦ ।

କିନିଲ-ବ. ବଦ; ବଦ ।

କିନିଲି-ବ. ବଦ ।

କମଳା-ବ. ରେମୁଣ୍ଡାପେଟ ।	କରଣୀ-ବ. (କୃ-ଅବ) ଉତ୍ପତ୍ତି; ବାଉଁଶପେଟ; ବାଉଁଶପେଟ ।
କମଳାକର-ବ. (ମମଳ-ଅବର) ଯେଉଁ ଯୁବ- ରଣାରେ ଅବେଦ ବସୁ ଯାଏ ।	କରଣୀ-ବ. (କୃଷାଭୁତୁ) ମାହାଶୟ; ସକଳିଷ୍ଠି- ମାହାଶୟ ଯେଉଁଠି ଶୟ । [ଭୂତିକ ।
କମଳାସନ-ବ. ପଦ୍ମାସନ; ବ୍ରହ୍ମା । [ଲତା ।	କରଣୀଶ୍ୱ-ବ. (କୃ-ଅମାସ) ଯାହା ବରଦା କରିଣ୍ଡ-ବ. ସେବ । [ବରଦା ।
କମଳମା-ବ. (ବମଳ-ଉତ୍-ଉ) ପଦ୍ମଜ; ଶବ୍ଦ- କମ୍ପ }	କରଣ-ବ. (ବରଦାଶୟଦୁ) ବାଠିରଦା ଶୟ; କରଣି-ବ. (ବର-ତଳ) ପ୍ରସର ତଳ ।
କମ୍ପନ-ବ. (ବେ-ଅ, ଅବ) ବଞ୍ଚିବା; ଅଭାବ ।	କରଣି-ବ. ହାତ ।
କମ୍ପନୀ-ବ. ବଞ୍ଚିପୁତ୍ର ।	କରଣି-ବ. ଦ୍ୱାଦଶାଳି ।
କମ୍ପିତ-ବ. (ବଞ୍ଚି-ତ) ବଞ୍ଚିପୁତ୍ର ।	କରଣି-ବ. (ବର-ତା-ଅ) ବରଦା ।
କମ୍ପିତ-ବ. ମେଘଭେଦମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ ।	କରଣି-ବ. ପ୍ରସରତଳ; ବରଦା ।
କମ୍ପି-ବ. ପତ୍ନୀ । [ପଳଦେଶ ।	କରଣି-ବ. ପୋଡ଼ାଦା, ବାହାଣି ।
କମ୍ପି-କ୍ରିୟା-ବ. ପତ୍ନୀପର ରୋଷାଶୟପୁତ୍ର	କରଣି-ବ. ପଦ୍ମ, ତରବାର ।
କର-ବ. (କୃ-ଅ) । ପୁତ୍ର; ଚରଣ; ପ୍ରସିଦ୍ଧିଶ୍ରୀ; ପରଣା ।	କରଣି-ବ. ପ୍ରସିଦ୍ଧିପେଟ ।
କରକିତ-ବ. ଅବଦାପଦାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲବଣ ।	କରଣି }
କରକିତ-ବ. ଘଣ୍ଟା ବା ପଥରପତ୍ରି ।	କରଣି }
କରକା-ବ. କୃଷକପଥ ।	କରଣି-ବ. ପ୍ରସିଦ୍ଧିପେଟ; ପ୍ରସିଦ୍ଧିପେଟ ।
କର-କୋଷ୍ଠୀ-ବ. ଶୁଦ୍ଧପଦ୍ମ ବସ୍ତୁପେଟ ।	କରଣି-ବ. ପଦ୍ମ; ଅପ୍ତନି । [ବେଶ ।
କରକ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।	କରଣି-ବ. (ବାଉଁଶପେଟଦୁ) ଚନ୍ଦ୍ରପଦ- କରଣି-ବ. ପିତଳ ବା ବାହାଣିର ପୋଷାଦାର ପଦ୍ମ ।
କରଣି-ବ. ଆଦୁଳିନି ଗୁଳା ।	କରଣି-ବ. ବାହାର ।
କରଣି-ବ. (ବର-ତଳ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ।	କରଣି-ବ. ଲତାପଦ୍ମ; ବସୁ ।
କରଣି-ବ. ବରଦାପଦ୍ମ ।	କରଣି-ବ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ । [ପ୍ରା-ଶ ।
କରଣି-ବ. ବାହାର ।	କରଣି-ବ. (ବେଶପେଟ) ଏବଂ ପଳର ଚନ୍ଦ୍ର-
କରଣି-ବ. ପଦ୍ମ; ପଦ୍ମ; ବ. ବେଶପେଟ ।	
କରଣି-ବ. (ବେଶପେଟ) ବାଉଁଶ ପତ୍ର ।	

କଣ୍ଠ-ବ. (ବର-ଭର) ବହା ।

କଣ୍ଠା-ବ. ବଢ଼ାକର, ବାଢ଼ିଗଢ଼ା ।

କରୁଣ-ବ. (କୃ-ଭବ) ଶୋକୋଦାତ୍ତ ;
ଦୟାପୂର୍ବ ।

କରୁଣା-ବ. ଦୟା ।

କରୋଣ-ବ. ହସ୍ତିକ ।

କରୋଷି-ବ. ମସ୍ତକର ଅସ୍ତି; ମୁଣ୍ଡର ଶୟର ।

କର୍କଟ-ବ. ବକ୍ରତା; ବର୍ତ୍ତମାନ ।

କର୍କଟକାନ୍ତ୍ର-ବ. ଉଦ୍‌ଯୋଦନାୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶୟନ-
ଠାରୁ ୨-୬ ଅଂଶ ଉତ୍ତରରେ ଥିବା ଅକ୍ଷ-
ରେଖା ଅଛି ।

କର୍କଟା } ବ. ବାକ୍ରତା; ବକ୍ରତା ।
କର୍କଟିକା }

କର୍କିତ୍ତ-ବ. ଦଉଡ଼ୋଇ ଗଛ ଓ ଫଳ ।

କର୍କିତ-ବ. ଗୋଡ଼ି ।

କର୍କିଣ-ବ. ବଢ଼ିବା; କର୍ପଣ; ଯୁଦ୍ଧବନ୍ଧୁ; ଶରଣାର୍ଥୀ ।

କର୍କିରୁ-ବ. ବସାରୁ ।

କର୍କି-ବ. ଉପ ।

କର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ; ତଳେ ଗଭୀର
ଜାମ; ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଧସଂଯୋଜକ ଯେଉଁ ।

କର୍ଣ୍ଣ-କୁହର-ବ. ବର୍ଣ୍ଣର ଛତ୍ର ।

କର୍ଣ୍ଣ-ରାଧି-ବ. ବାହର ମନ୍ଦରା ।

କର୍ଣ୍ଣ-ଧାର-ବ. ନାବକ; ନାହିଁ ।

କର୍ଣ୍ଣ-ପୁର-ବ. ବର୍ଣ୍ଣରୁଷ ।

କର୍ଣ୍ଣବେଧ-ବ. ବାହାଡ଼ୋଡ଼ା; ବର୍ଣ୍ଣଦୃଷ୍ଟରେ
ଛଦ୍ମ ବରଦାୟ ବଂଶୁରବଦେଶ ।

କର୍ଣ୍ଣାଟ-ବ. ଦେଶବିଶେଷ; ପ୍ରତିଶାବଦେଶ ।

କର୍ଣ୍ଣାକ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣରୁଷ ।

କର୍ଣ୍ଣାକାର-ବ. ବରପରମତ୍ତ ।

କର୍ଣ୍ଣୀରାଧି-ବ. ଶ୍ରବଣରାଧି ।

କର୍ଣ୍ଣ-କପ-ବ. ବାହାଡ଼ୋଡ଼ା; ଘୋରତା ।

କର୍ଣ୍ଣ-ବ. (କୃ-ଅକ୍ଷ) ହେତକ ।

କର୍ଣ୍ଣା-ବ. (କୃ-ଅକ୍ଷ-ର) ବର୍ଣ୍ଣ; ବରପ ।

କର୍ଣ୍ଣା-ବ. (କୃ-ଅକ୍ଷ) ବରପାୟ ।

କର୍ଣ୍ଣ-ବ. (କୃ-ଅ) ବାଧ୍ୟବାଦକ; ବ୍ୟାଧା ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. (କୃ-ଅ) ହେତକ ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ଅସଂବାର; ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. ବାରୁଅ; ବକ ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. ଛତ୍ର ଲୁଗା ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଉକ୍ତବ୍ୟ ବଦେଶ ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ରାଧି-ବ. ଘାଉର ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ; ବ. ବର୍ଣ୍ଣ ।

କର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. ନାହାବର୍ଣ୍ଣରେ ରକ୍ତିତ ।

କର୍ଣ୍ଣି-ବ. (କୃ-ଅକ୍ଷ) ବର୍ଣ୍ଣ; ଛାଣାବ ବର୍ଣ୍ଣ;
ବାବରଣରେ ବାଉବଦେଶ ।

କର୍ଣ୍ଣି-ଶିଷି-ବ. ବାଧ୍ୟବାଦକର ସ୍ଥାନ ।

କର୍ଣ୍ଣି-ରାଧି-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅକ୍ଷ-ର) ହେତକେତ
ସ୍ତର ବର ଅକ୍ଷର ବର୍ଣ୍ଣ ବଦେ ।

କର୍ଣ୍ଣି-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ; ବାରୁର ।

କର୍ଣ୍ଣି-ରାଧି-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ବର୍ଣ୍ଣବୋଧ ।

କର୍ଣ୍ଣି-ରାଧି-ବ. ସମ୍ପାଦକବେଶ ।

କର୍ଣ୍ଣି-ରାଧି-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅକ୍ଷ) ଅକ୍ଷବର୍ଣ୍ଣ ।

କର୍ମାରି-ବ. (ବର୍ମା-ର-ଅ) ବମାର ।

କର୍ମଣ୍ଡ-ବ. (ବର୍ମ-ର-ଂ) ବର୍ମକୁ ପକ ।

କର୍ମୀ-ବ. (ବର୍ମ-ର-ଂ) ବର୍ମବାସୀ ।

କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବ. (ବର୍ମ-ର-ଂ) ପ୍ରସ୍ତବ ପ୍ରସ୍ତବ
ବର୍ମନିବାସକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ । [ସାଧ ।

କର୍ଷ-ବ. (କର୍ଷ-ଅ) କର୍ଷଣ; ବରଷାମଧ୍ୟ ପର-

କର୍ଷକ-ବ. (କର୍ଷ-ଅ) କର୍ଷଣକ; କର୍ଷା ।

କର୍ଷଣ-ବ. (କର୍ଷ-ଅ) କର୍ଷଣକ; ଅବର୍ଷଣ ।

କର୍ଷିତ-ବ. (କର୍ଷ-ଶିତ-ଂ) କର୍ଷଣକରାୟଣ ।

କଳ-ବ. (କଳ-ଅ) ମଧୁର ପଦ୍ମ ଥିବା ।

କଳ-ବ. ପଦ୍ମ ।

କଳକର୍ଣ୍ଣ-ବ. ସୁସ୍ୱରକାରୀ । ବ. ବୋବଳ ।

କଳକଳ-ବ. (କଳ-କଳ) ବୋବଳବଳ ।

କଳକ-ବ. ମନ୍ଦଳାଦାତ; ଅବସମ ।

କଳକିତ-ବ. (କଳ-କିତ) କଳକପ୍ତ ।

କଳକୀ-ବ. (କଳ-କୀ) କଳ, କୀ ।

କଳକିମ୍ବା-ବ. କୂର୍ମମ ପକ୍ଷ ଶାବାର ।

କଳକି-ବ. କଳା; କୀ ।

କଳକୋର-ବ. କୃଷି ।

କଳକା-ବ. (କଳ-କା-ଅ) କାଳକା; କାଳା ।

କଳମ-ବ. କାଳକାଶେଷ; କେଶମ; ବୃଷ-
ଶାବାରୁ କାଳକାଶାବ ଉତ୍ପତ୍ତି ଶେଷ ଶେଷ
ବୃଷ ।

କଳମ୍ବ-ବ. ପର ।

କଳବିଲ-ବ. ପ୍ରସନ୍ନରେ ପଶ୍ଚିତ ।

କଳଶି-ବ. (କଳ-ଶି-ଅ) କଳ, କଶ ।

କଳହ-ବ. କଳହ; କଳାବ ।

କଳହ-ବ. କଳହ-ବ ।

କଳା-ବ. (କଳ-ଅ) କଳର ଶୋଭାପ୍ରଦ;
କଳା ବାଜି କିଶାବ ବେନୀ; କାଳର ଅ-
ବଶେଷ ।

କଳା-ବ. (କାଳଶବରୁ) କଳୁବର୍ଣ୍ଣ ।

କଳା-ବ. କଳା-ବ ।

କଳା-ବ. କଳା-ବ ।

କଳା-ବ. (କଳା-ବ) କଳା-ବ ।

କଳା-ବ. (କଳା-ବ) କଳା-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କଳ-ବ. କଳ-ବ ।

କାମଳ-ବ. ସେବକେଶ ।

କାମିନୀ-ବ. (ବନ୍ଧୁ-ଭବ-ଭ) ନାୟ ।

କାମୀ-ବ. (ବାମ-ଭବ) କାମୁକ ।

କାମୁକ-ବ. (ବନ୍ଧୁ-ଭବ) ବାମାଭୁର ।

କାମି-ବ. ଭବନ (ପ୍ରାଣ-ପ୍ରୟୋଗ) ।

କାମୋଦି-ବ. ଦେଶ ବେଶ ।

କାମ୍ୟ-ବ. (ବନ୍ଧୁ-ସ) ସମ୍ଭବପଣ ।

କାୟ-ବ. ଦେହ ।

କାୟା-ବ. (ବାୟୁପ୍ରକୃତି) ଦେହ ।

କାୟସ୍ତ-ବ. (ବାୟୁ-ସ୍ଥା-ପ) ନାଟକଶେଷ ।

କାୟିକ-ବ. (ବାୟୁ-ଭବ) ପ୍ରିୟତ୍ବ ।

କାରକ-ବ. (କ-ପଦ) ବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣ ; ବ୍ୟାପ-
ଭବର ବର୍ଣ୍ଣପଦ ବାଦକ ।

କାରଣ-ବ. (କ-ସ୍ଥିତି-ପଦ) ଦେହ ; ନିମିତ୍ତ ।

କାରଣିକ-ବ. ଦ-ସ୍ବରଶେଷ । [ବସବ ।

କାରଣିତା-ବ. (କ-ସ୍ଥିତି-ପଦ) ଯେ ଅବସ୍ଥାପ

କାରକାର-ବ. (କାରଣ) ବ୍ୟବସାୟ ।

କାର୍ଯ୍ୟ-ବ. ବ୍ୟାପାର ।

କାର୍ଯ୍ୟାର-ବ. (ବାସ-ଅପାର) ବ୍ୟାପାର ।

କାର୍ଯ୍ୟ } ବ. ଯେ ବସେ ।
କାର୍ଯ୍ୟ }

କାର୍ଯ୍ୟାର-ବ. (ବାସ-ଅପାର) ବ୍ୟାପାର ।

କାର୍ଯ୍ୟ-ବ. (କ-ସ୍ଥିତି) ପ୍ରିୟତ୍ବ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦେହ-ଭବ) ଦେହ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦେହ-ଭବ) ଦେହ ; ଦେହ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦର୍ଶନ-ସ) ପ୍ରତିହତା ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦେହ-ଭବ) ବାସିବେଶ ; ନାୟ
ବେଶ । [ପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦେହ-ଭବ) ଦେହ ବେଶ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦେହ-ଭବ) ଦେହ ବେଶ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟା ; ଦୃଢ଼ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦର୍ଶନ-ଭବ) ପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ବାସି ଯଦୁ) ବର୍ଣ୍ଣପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (କ-ସ୍ଥିତି) ବର୍ଣ୍ଣ ; ପ୍ରୟୋଗକ । ବ.
ବର୍ଣ୍ଣକ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ଦେହ-ସ୍ଥିତି) ବର୍ଣ୍ଣପଦ ; ବ୍ୟାପକ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବାସାର । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ବ୍ୟା-ପ) ବ୍ୟାପ ; ପଦ । ବ. ବ୍ୟା-
ପ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟାପ ; ବ୍ୟାପ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟାପ ; ବ୍ୟାପ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟାପ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟାପାରବ୍ୟାପ ବର୍ଣ୍ଣପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟାପାର ; ପ୍ରୟୋଗକ ବ୍ୟାପ-
ପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. ବ୍ୟାପାରବ୍ୟାପ ବର୍ଣ୍ଣପଦ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ } ବ. (ବ୍ୟାପାର) ବ୍ୟାପ, ବ. ପଦ
କାର୍ଯ୍ୟିକ } ବ୍ୟାପ ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ବାସ-ଅପାର) ବ୍ୟାପାର ;
ବ୍ୟାପାର ।

କାର୍ଯ୍ୟିକ-ବ. (ବାସ-ଅପାର) ବ୍ୟାପାର ; ବ୍ୟାପ ।

କୁଜି-୧. (କୁବୁ ଶବ୍ଦ) ବସେଷ୍ଟ । [୧୫ ।

କୁଜା-୧. (କୁବୁ ଶବ୍ଦ) ବସ; ଯାହାର ବସ୍ତ୍ର

କୁଜି-୨. ସାବ (ସଥା କୁଜି-ସ) ।

କୁଜୁଡ଼ି } ୧. (କୁ-ବୁ-ଇ-ଇ-ଅ) କୁଜୁଡ଼ି ।
କୁଜୁଡ଼ିକା }

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ ଧାତୁର) ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ।

କୁର୍ବିକୁର୍ବି-୧. କୁର୍ବି ।

କୁର୍ବି-୧. ମାଟିବାର ସାବବଶେଷ ।

କୁର୍ବିଲକା-୧. କୁର୍ବି ବରକା ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ) ବସାଲତ; ଫୁଲ ।

କୁର୍ବିକା-୧. ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ବସାଲତା ।

କୁର୍ବି-୧. ଲୁହ; ବୋଲିବସାପା ।

କୁର୍ବି-୧. ଲତାଲୁହ ।

କୁର୍ବି-୧. ବସ୍ତ୍ର ।

କୁର୍ବି-୧. ବୁର୍ବ; ବସତ ।

କୁର୍ବି-୧. ପିରମଞ୍ଜିବା, ପିତାବୋଧୁଅ ।

କୁର୍ବି-୧. ଶୁଣିବା ବରକା । ୧. ବେସ ।

କୁର୍ବିକା-୧. ପ୍ରହାର ବରକା; ବେଶିବା ।

କୁର୍ବି-୧. ବସ; ବସେଷ୍ଟ ।

କୁର୍ବି-୧. ବସିଶାଳା; ସାବବଶେଷ ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବୁ ବୁବୁଷକର

ବୁବୁଷକର ସବୁସ୍ତ୍ର । [୩୬ ।

କୁର୍ବି-୧. ବୁ ବୁବୁଷକର ବୁବୁଷକର ସବୁସ୍ତ୍ର ।

କୁର୍ବି-୧. ସେ ବୁ ଧାତୁ ବୁବୁଷ ।

କୁର୍ବି-୧. ପରକାରକର୍ତ୍ତା ।

କୁର୍ବି-୧. ମୁକୁର; ଫୁଲବର ।

କୁର୍ବି-୧. କୁର୍ବି; ଶାବ ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ସାବବଶେଷ ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ଶାବବଶେଷ; ବୁବୁଷକର ବା ସବୁ ।

କୁର୍ବି-୧. କୁର୍ବି ବରକା ।

କୁର୍ବି-୧. କୁର୍ବି, ବୁବୁଷ ।

କୁର୍ବି, କୁର୍ବି-୧. ସବୁବିଧ; ବେଶ ।

କୁର୍ବି-୧. କୁର୍ବି ବା ।

କୁର୍ବି-୧. ବୋଲିବାର ବେଶ; ବେଶବଶେଷ ।

କୁର୍ବି-୧. ବେଶବଶେଷ ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବେଶବଶେଷ; ବୋଲିବାର ବେଶ ବସାବଶେଷ ବରକା ।

କୁର୍ବି-୧. ବସାବଶେଷ ବାସବଶେଷ ବରକା ।

କୁର୍ବି-୧. ବସାବଶେଷ ବରକା ।

କୁର୍ବି-୧. ବସାବଶେଷ ବରକା ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବୋଲିବାର ବେଶ ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବୋଲି; ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. (କୁ ବୁ-ତ ଶବ୍ଦ) ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁର୍ବି-୧. ବୋଲି; ବୋଲି ।

କୁନ୍ତାଭାବ-ଟି. (କୁନ୍ତଳ ଶବ୍ଦ) କୁନ୍ତଳ
ବରଦା ।

କୁନ୍ତ-ବ. ପୁଷ୍ପ ବେଶେଷ ।

କୁନ୍ତନ } ବ. ଚିତ୍ତର ବରଦା ପତ୍ର; ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳ-
କୁନ୍ତ } କାରରେ ଶୁଭକାମ ବ୍ୟାଘାତ ବାମ ।

କୁନ୍ତବି-ଟି. ସନ୍ତରେ ଚିତ୍ତର ବରଦା ।

କୁପିତ-ବ. (କୁପ୍-ତ) କୋପାନ୍ତ ।

କୁନଳୟ-ବ. ଲଳପତ୍ର ।

କୁଟିବର-ବ. ଯଜ୍ଞପତ୍ର ।

କୁଟ୍ତି-ବ. ବନ୍ଧୁପୁଷ୍ପ; କୁଟା ।

କୁମ୍ଭର-ବ. (କୁମ୍ଭାରଣମତ) ପୁତ୍ର ।

କୁମ୍ଭାର-ବ. ବାହିବେଶ୍ବ; ବାନ୍ଧବ ।

କୁମ୍ଭଦ-ବ. ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ବ ।

କୁମ୍ଭଦିନ-ବ. (କୁମ୍ଭଦ-ଇନ୍-ଇ) କୁମ୍ଭଦ-
ପୁଷ୍ପରାଗ; କୁମ୍ଭଦଲତା ।

କୁମ୍ଭେନ୍ଦୁ-ବ. ପୁଷ୍ପଗର ପକ୍ଷିର ବେଶ୍ବ ।

କୁମ୍ଭା-ବ. ଦୈତ ଉଷିବାର ପାବ ।

କୁମ୍ଭି-ବ. (ବ-ଇନ୍-ସ) ଘଟକୂମ୍ଭ; ପଟ ।

କୁମ୍ଭଜ-ବ. ବ୍ୟାଘ୍ରବାଧର ବେଶ୍ବ ।

କୁମ୍ଭଜର୍ଣ୍ଣ-ବ. ଘଟକାନ୍ତର ବେଶ୍ବ । (କୁମ୍ଭାର ।

କୁମ୍ଭବାରି-ବ. (କୁମ୍ଭ-ବ-ସ) କାଳବେଶ୍ବ ;

କୁମ୍ଭାହୁର୍ଣ୍ଣ-ବ. ଶଙ୍ଖାବେଶ୍ବ ।

କୁମ୍ଭାର } ବ. (କୁମ୍ଭବାର ଶବ୍ଦ) କୁମ୍ଭବାର-
କୁମ୍ଭାର } ବାଦ ।

କୁମ୍ଭାପାଦ-ବ. ଶରବବେଶ୍ବ ।

କୁମ୍ଭାଗି-ବ. ଶମ୍ଭୁର ।

କୁରାଣି-ବ. (କୁ-ରନ୍-ସ) ଦରଶ; ମୁଖ ।

କୁରାଣି-ବ. (କୁ-ରାଣବଦ) କୁଠାର; ଶାନ୍ତି ।

କୁରୁ-ବ. ଦେଶବେଶ୍ବ; ଶବ୍ଦବେଶ୍ବ ।

କୁରୁଭାବ } ବ. ଦୃଶ୍ୟରେ ଥିବା ବରଦା ।
କୁରୁଭାବ }

କୁରୁଦଳ-ବ. ସୁଶବେଶ୍ବ ।

କୁରୁଦଳ-ବ. (କୁରୁ-ଦ-ସ) ସଦୃଶପକ୍ଷୀ ।

କୁର୍ଣ୍ଣ-ବ. ଅନ୍ଧାରଣ ।

କୁଳି-ବ. ବସ; ପତ୍ର ।

କୁଳ-କୁଳି-ବ. କୁଳପୌରବ ଲେଖକାଞ୍ଚ ।

କୁଳଟି-ବ. (କୁଳ-ପଟ୍-ସ) ଅସଦ୍‌ସ୍ତ୍ରୀ; କୁଣ୍ଡା ।

କୁଳି-ବ. (କୁଳବେଶ୍ବ) ଶଙ୍ଖାବ ପାତ୍ରବାର
ପାବ । [ଅନ୍ଧାର ବା ଅନ୍ଧାର ।

କୁଳାଙ୍ଗିର-ବ. (କୁଳ-ଅଙ୍ଗାର) କଞ୍ଚର

କୁଳାଙ୍ଗିର-ବ. (କୁଳ-ଅଙ୍ଗାର) କୁଳାଙ୍ଗିର ।

କୁଳୟ-ବ. ଶର; ପକ୍ଷୀର ବସ ।

କୁଳି-ବ. କୁମ୍ଭବାର ।

କୁଳି } ବ. ପୁଷ୍ପରେ ପାଣି ଲୁଗି କଳବଦ
କୁଳିକୁଣ୍ଡା } ବର ଲେଖ ।

କୁଳି-ବ. ମୁଦ୍ରା ।

କୁଳିଗି-ବ. (କୁଳି-ଗ) ଲତାର ବସ ।

କୁଳିଗି-ବ. (କୁଳି-ଗ) ଲତାର କୁଳିଗି ।

କୁଳିର-ବ. ବେଶ୍ବ ।

କୁଣି-ବ. ଦୁଶବେଶ୍ବ ।

କୁଣିଲ-ବ. ମଞ୍ଚର; ବନ୍ଧୁର; ନିବେଶ୍ବ ।

ବୁଣି-୧, (ବୁଣ-୨) ବୁଣସୁତ ;
ବୁଣସୁତ ।

ସୁଶୀରକ-୩, ପୃଷ୍ଠ: ୧୧୧ ।

ଶ୍ରୀ-୧. ମହାବଳାୟ ।

ବୁଝିଥିଲୁ-କି, ସାଧିବଜାହାଜ ।

କୃଷୀଦ }
କୃଷୀଦ } ୧. (କ-ସଦ-ସ) ସୂତ୍ର ।

ବୁଦ୍ଧି-ବ, ପ୍ରାଣ ।

କୃଷ୍ଣମିତ-୧୦, (୧୩-୧୨) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

କ୍ରମିକ-୧. (କ୍ରମ-୧) ବର୍ଷ ।

ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ } ୧. ଉପକାର; ଭେଦ ।

କୃଷି-ବ. (କ-ପ-ସ) ଗଛର; କୃଷିକ ।

ସ୍ବପ୍ନରାଶି-କେ. କୁଳକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଚରଣ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧, ଉତ୍କଳପାଠ ।

ସୂଚିକା-୫, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଡେପୋ ।

ସ୍ତୁତି-୧. ଅମ୍ଳାବାସନା; ବୋବଲଧୂନ ।

ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ-୧, ଅଗ୍ନି ଶୋଭେ ପ୍ରଭୁମତ ଦେବ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା-ଦିନ, ଶୁକ୍ରବାର ୧

ସୂଚୀ-୧. (ସମ୍ବଲପୁର) ସ୍ତମ୍ଭ ।

କୃଷ୍ଣ-୧. (କୃଷ୍ଣ-ଅଞ୍ଜ) ଅଞ୍ଜଳି ଧ୍ୟାନ ।

ବୃତ୍ତି-୧. (କୃ. ୧-୧) ବନ୍ଧାଉ ଧନ ।

କୃଷି-୨. (କୃଷି-ସ) ସମସ୍ତ ଶ୍ରମ; ମାୟା;

ଶୁଣିବୁ-ହ. ଉଦାହରଣ । [ବସନ୍ତ]

ସ୍ୱପ୍ନ-୨. ସ୍ୱପ୍ନ; ଶରୀର ।

ବୃଷ+ମୃଗୁକ-କ. ଅଭ୍ୟୁକ୍ତ ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

କର୍ମ-୧, ୧୨ଶ; ପୃଷ୍ଠା ।

99 0 32

999/9-6 1001

कृष्णान्तर्यामिणः ॥ ५ ॥

১৯৯০-৯১: (১-১) ১৯৯০

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

କୃଷି-କୃଷି-୧. ଭୂବାର୍ତ୍ତ । [ବାସ୍ତବ]

କ୍ର.ସଂ-୧. (୧୨-୧୨-୩) ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ପଦ-

କୃତଜ୍ଞ-ସଂ. (ଭୂତ-ଜା-ପ) ଭବବାର ସ୍ମରଣ-
ବାସ୍ତବ ।

କୃତ-ଦାତା-ବିଶ୍ଵାସ, ବ୍ୟାପାର (ମୁଦ୍ରା) ।

ବୃତ୍ତି-୧. (ବୃତ୍ତି-ସଂସ୍କୃତ) ବୃତ୍ତି-ସଂସ୍କୃତ ।

କୃତାନ୍ତ-୧. (କୃତ-ଅନ୍ତ) ସମ୍ପାଦନା

ବୃତ୍ତି-୧, (କୃଷି-ପର୍ଯ୍ୟ) ବୃତ୍ତି-୧, ୧

କୃଷି-ସ. (କୃଷି-ସ) ବାଣି; ଗୁଣସାଧନ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ସ. କୁମାରୀ, କା. ୧୫

କୃଷି-୧. (କୃଷ-କୃଷ୍ଣ) ବର୍ଣ୍ଣକୃଷ୍ଣ ।

କୃଷି-ବ. (କୃଷି-ବ) ବର୍ଷ ।

କୃଷିକା:-ପ. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବେହେରା ।

କୃଷି-ବ।ସି-ବ. ଚମ୍ପାସ; ମହାଦେବ ।

କୃଷି-ବ. (କୃଷି) ମୁଦ୍ରା-କୃଷି; ବନ୍ଦିତ ।

ଭୂମିସ୍ତ୍ରୀ-ସଂ. ପ୍ରବଳ ।

କୃଷ୍ଣ-୨, (ବୃହ-ସମ୍ଭ) ଶ୍ଳୋକ ୧

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବ., (କୃଷ୍ଣ-ସହ) ବ୍ୟବହାର; ନନ୍ଦ ।

କେତୁ-ଃ, ବଂ, ପ୍ରସବୀନେ ।	କୋତି-ବଂ, ମନିବ ।
କୈଟଭ-ବ. (କୈଟଭ-ଅ) ବାସୁକୀ; ବଂ ।	କୋଥଳ-ବ. ମୁଣି ।
କୈତବ-ବ. (କୈତବ-ଅ) ଭଲ; ବସନ୍ତ ।	କୋଦଣ୍ଡ-ବ. ଧନ ।
କୈତବ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣପୁର ।	କୋଦୀ-ବଂ, ମୋଟା ।
କୈଲାସ-ବ. ପଦ୍ମପଦ୍ମେଶ୍ଵର ।	କୋପ-ବ. (କୃତ୍-ଅ) କୋପ ।
କୈବର୍ତ୍ତ-ବ. ଦେବତା ।	କୋପନ-ବଂ, (କୃତ୍-ଅ) କୃତ୍ ।
କୈବଳ-ବ. (କୈବଳ-ଅ) ମୋଟା ।	କୋମଳ-ବଂ, ବ୍ୟଥା; ସୁକୁମାର ।
କୈଶୋର-ବ. (କୈଶୋର-ଅ) ବାଳକ ।	କୋମ୍ପ-ବ. ସେବକ ।
କୋଇ-ବ. ସୁବର୍ଣ୍ଣପ ଅଭିଷିକା ପାତ୍ର ।	କୋରକ-ବ. ବସି; ମୁକୁଳ । [ବୋଟ ।
କୋଇଲ-ବ. (କୃତ୍-ଅ) ବୋଇଲପତ୍ର ।	କୋରାଡ଼-ବ. (ବୋଟରପତ୍ର) ବୃକ୍ଷ ।
କୋଇଲ-ବ. (ବୋଟରପତ୍ର) ବୋଟଳ ।	କୋରଡ଼ା-ବ. ସୁବକ ।
କୋକ-ବ. ଗନ୍ଧାବ ।	କୋଲ-ବ. କୋଡ଼ । [ଧନ; ପୋଲମାନ ।
କୋକନପି-ବ. ଉତ୍ତମପଦ୍ମ; ଶୁଭକର୍ମ ।	କୋଲିଫିଲ-ବ. (ବୋଟ-ଅ-କୃତ୍-ଅ) ବଳବଳ ।
କୋକିଳ-ବ. ବୋଇଲ; ପିତ ।	କୋକିଦ-ବଂ, ପତ୍ରିକା; ଶୁଭ ।
କୋକିଳି-ବ. ବୃକ୍ଷପତ୍ର ଓ ତାହାର ପତ୍ର ।	କୋଶ-ବ. ପଦ୍ମର ପାତ୍ର; ପଦ୍ମପତ୍ରର ପତ୍ର ।
କୋଟି-ବ. ବୃକ୍ଷ ପତ୍ର ।	କୋଶ-ବ. (ବୋଟରପତ୍ର) ୮୦୦ ବାଟ ପଦ୍ମ-ମାନ ।
କୋଟି-ବ. ପଦ୍ମପତ୍ର; ପଦ୍ମପତ୍ର ।	କୋଷ-ବ. ଉତ୍ତମ; ଅଭିଷିକା ।
କୋଠି-ବ. ପଦ୍ମପତ୍ର ।	କୋଷ୍ଠ-ବ. ଉତ୍ତମ; ଅଭିଷିକା ।
କୋଠି-ବ. (ବୋଟରପତ୍ର) ପମାର; ପଦ୍ମ-ପତ୍ର ।	କୋଷ୍ଠି-ବ. ବସୁଧିବିଦା ।
କୋଡ଼ି-ବ. ମାଟି ବୋଲିବା ଶୁଭ ।	କୋଷ୍ଠି-ବଂ, (କୃତ୍-ଅ) ଉତ୍ତମ ।
କୋଡ଼ି-ବ. ମାଟି ବୋଲିବା ।	କୋଷ୍ଠି-ବ. (ବୋଟରପତ୍ର) ମନର ବଳବଳ ।
କୋଡ଼ି-ବ. (କୃତ୍-ଅ) ବସୁଧିବିଦା ।	କୋଡ଼ି-ବଂ, (ବୋଟରପତ୍ର) ମନ ।
କୋଶ-ବ. ପଦ୍ମପତ୍ର ବସୁ; ପଦ୍ମପତ୍ରର ପତ୍ର ।	କୋଡ଼ି-ବ. (କୃତ୍-ଅ) ବସୁଧିବିଦା; ପର୍ବ ।
	କୋଡ଼ି-ବ. (କୃତ୍-ଅ) ବସୁଧିବିଦା ।
	କୋଡ଼ି-ବ. ବୋଟର, ଲେଖି ।

କ୍ଷଣ-ପ୍ରଭ-ବ. ବହୁଃ ।

କ୍ଷଣିକ-ବ. (କ୍ଷଣ-ଇବ) କ୍ଷଣମାତ୍ରସ୍ତୁ ।

କ୍ଷତ-ବ. (କ୍ଷତ୍-ତ) ବ୍ରଣ; ପା । ବ. ବେ ;
ବ୍ୟର୍ଥ ।

କ୍ଷତ-ବ. (କ୍ଷତ୍-ତ) ଦାନ, କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷତ୍ର- } ବ. (କ୍ଷତ୍ର-ବୈ-ଅ-ଇଭ୍) ସମ୍ରାଟ୍ ।

କ୍ଷତ୍ରସ୍ତ୍ର- } ନାମ ।

କ୍ଷତ୍ରବ୍ୟ-ବ. (କ୍ଷତ୍ର-ବ୍ୟ) କ୍ଷମାର ସୋପାନ ।

କ୍ଷତ୍ରଶିଳ-ବ. ଦୌର୍ବ୍ୟ ସମ୍ଭାଷଣ ।

କ୍ଷପା-ବ. ଶୁଣି ।

କ୍ଷପିତ-ବ. (କ୍ଷପ-ନିତ୍-ତ) କ୍ଷାପିତ; କ୍ଷାପିତ ।

କ୍ଷମ-ବ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସମର୍ଥ ।

କ୍ଷମତା-ବ. ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

କ୍ଷମା-ବ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ଦୋଷମାଫତା ।

କ୍ଷୟ-ବ. (କ୍ଷି-ଅ) ଦ୍ରାବ; କ୍ଷୟ; ସେତବଶେଷ ।

କ୍ଷୟିତ-ବ. (କ୍ଷି-ନିତ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତିତ ।

କ୍ଷର-ବ. ଶର ।

କ୍ଷରଣ-ବ. (କ୍ଷର-ଅତ) ପ୍ରବଳ ।

କ୍ଷରକ-ବ. ନାସକ ।

କ୍ଷରଥ-ବ. ଶବ ।

କ୍ଷାତ୍ରି-ବ. (କ୍ଷତ୍ର-ଅ) କ୍ଷତ୍ରସ୍ତ୍ରବ୍ୟବହାର ।

କ୍ଷାନ୍ତ୍ର-ବ. (କ୍ଷମ୍-ତ) କ୍ଷମାପାତ; କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷାନ୍ତ୍ର-ବ. (କ୍ଷମ-ତ) କ୍ଷୟ; କ୍ଷମା ।

କ୍ଷାମ-ବ. (କ୍ଷି-ତ) କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷାର-ବ. (କ୍ଷର-ଅ) ଲବଣସମ୍ବନ୍ଧୀ ; ଶାର ।

କ୍ଷାଳନ-ବ. (କ୍ଷାଲ୍-ଅତ) ଧୋଇବାଲାଭ ।

କ୍ଷାଳିତ-ବ. ଧୋଇ; ସରଳ ।

କ୍ଷିତି-ବ. (କ୍ଷି-ତ) ପ୍ରସ୍ଥାପ । [କ୍ଷତ ।

କ୍ଷିତିକ-ବ. (କ୍ଷିତ-ତତ୍-ଅ) ତଳବାଳ; ମଫଳ-

କ୍ଷିପ୍ତ-ବ. (କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ଦେଖି ; ଉତ୍ତର ।

କ୍ଷିପ୍ତ-ବ. ଗାୟ; ପୁତ୍ର ।

କ୍ଷୀଣ-ବ. (କ୍ଷା-ଣ) କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷୀର-ବ. ତଳ; ଦୁଇ; ଅଠା ।

କ୍ଷୀରା-ବ. (କ୍ଷୀର-ବ୍ୟ) ପାୟସ ।

କ୍ଷୁଦ୍ଧ-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଚୂର୍ଣ୍ଣାକୃତ ; ଅତ୍ୟନ୍ତ ;

କ୍ଷୁଦ୍ଧ-ବ. କ୍ଷୁଧା । [ଦୁଃଖିତ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ର-ତ) କ୍ଷେତ୍ର; କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶୁ ।

କ୍ଷୁଧା-ବ. (କ୍ଷୁ-ଅ) ଦେହ ।

କ୍ଷୁଦ୍ଧ-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ର-ତ) କ୍ଷୋଭପ୍ରାପ୍ତ; ବେନିତ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ର-ଅ) ନାସିତର ଶର ।

କ୍ଷେଷ-ବ. କ୍ଷେଷ; ଘର୍ଷ; ଅଗ୍ନି; ବିଦୋଷାଦି ।

କ୍ଷେଷି-ବ. (କ୍ଷେଷ-କ୍ଷ-ଅ) କ୍ଷୋଭାପ୍ରାପ୍ତ; କ୍ଷେଷ ।

କ୍ଷେପ, କ୍ଷେପଣ-ବ. (କ୍ଷିପ୍-ଅ, ଅତ) ଉତ୍ଥେବ ;

ସାପଦ ।

କ୍ଷେପଣୀ-ବ. (କ୍ଷିପ୍-ଅତ-ଇ) ଅପ୍ତ ।

କ୍ଷେମ-ବ. (କ୍ଷି-ମ) ବ୍ୟାଧି, ଶୁଭ ।

କ୍ଷୋଦ-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ର-ଅ) ଶୁଦ୍ଧ; ପୁଣି ।

କ୍ଷୋଦିତ-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ର-ତ) ଅଶୁଦ୍ଧ; ଚୂର୍ଣ୍ଣାକୃତ ।

କ୍ଷେତ୍ର-୧, (କ୍ଷେତ୍ର-୨) ଗୁଣିତ; ଗୁଣିତ;

କ୍ଷେପ୍ର-୧. ଚାନ୍ଦ୍ର । [ସମ୍ବୋଧନ ।

ଶ୍ରୀମତୀ-ଡ. ଦମ୍ଭାସିଂହ ଦେବୀ ।

ଶ୍ଳୋକ-୧, (ଛଠା-ଅ) ମଧ୍ୟ ।

ଶ୍ରୋମ-୧. ପ୍ରକଳ୍ପ ।

କୌର-୧. (ଉପ-୩) ମୂଳ: କୌରବ୍ୟ ।

କ୍ରୀ-୧. (ସମ-ପ) ସଦ-ସଦା; ଦୃଶନ ।

ଶେଷିତ-୧, ଶେଷାବଳର ସଂସ୍କାର ।

୬ ଦ୍ଵିତୀୟ ବ୍ୟାଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣି ବ. ଅବ।ପ୍ର ;
ପ୍ରା. ।

ଉତ୍ତ-୧. (ପ୍ରା. ଶବ୍ଦାବଳୀ) ଦ୍ଵିତୀୟ ।

ସଂସ୍କୃତ-୧୫, ଶତାବ୍ଦୀର ।

ଉତ୍ତର-୧. (ବେଘର) ଶତକା ନିଃତ ମୟ
ଅଭିବାଦନ ମନ୍ତ୍ର । [ବୁଦ୍ଧର ଅଘା ।

ଫୋନ୍-୧. (ପ୍ରା. ପ୍ରବଚନ) ୨୫୫ ୫୫/୧

କୃଷି-୧, (କ-ଉମ୍ମ-ସ) ବର୍ଷ ।

[illegible]

ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ-ବ. ଅବାସମଣ୍ଡଳ ।

ଶେଷାଂଶ-୧. ସେ ମୁଣ୍ଡର ସ୍ଥଳ ।

ଶବ୍ଦ-୧. ଶୁଦ୍ଧ; ଚରଣ; ଶୁଦ୍ଧତା ।

ସମସ୍ତ-୦. (ସମ-୦) ଅବଦାନ; ଶେଷେ ।

402-୨, ୧୩୩୩ ।

ଶତକାଳୀ-୨୨୦ ।

ପ୍ରତିକ୍ଷା: ଏହି ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ।

ଉତ୍କଳ ସ୍ମୃତି-ବି. ବେଞ୍ଚିପାଠ୍ୟ ୧

ଶ୍ରୀ-୧. (ପୃଷ୍ଠ-୧) ଲେଖକ ।

संज्ञा

ଅନୁଷ୍ଠାନ

ଶ୍ରୀମତୀ-୧. ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ଶିଳ୍ପ-ପ୍ରଦର୍ଶନୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ବିଷୟ ।

ଶକ୍ତିବୀ-ଋ, ସ୍ୱଚ୍ଛାଦି ଶ୍ରେୟାଂସା ।

ଶ୍ରୀ-୨, ପୃ ୧

କୌଣସି-କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶାନ୍ତିରାଜ୍ୟ ଗଠନ ।

ଫୁଲିକା - ଶ୍ରୀ. ପ୍ରମୋଦ କୁମାର : ସେବାୟତ ।

ଖଟକି-୩. ଅଗ୍ରପରିଷଦ ।

031-0 at 1

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଶେଷ; ଶେଷ
ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଶେଷ; ଶେଷ

ଆହୁମ-ସ. ବାସୁପାଦୁରା
ଅପା...

ଶାନ୍ତି-ବି. ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ବ. ସବୁ କାଠି । [ବ୍ୟସନ] ।

ଶିଳ୍ପ-ବ. ଧନ-ସୁରକ୍ଷା

ଶ୍ରୀମଦ୍-ବ. ସ୍ୱାମୀଜୀ ସନ୍ତ ।

ଉଦ୍ଘ-୬. ଶ୍ରୀରାଜ ସେନା; ଶ୍ରୀ, ଚରଣାର ।

ଖତୀ-ବ. (ସଜ୍ଜ-ସଜ୍ଜ) ସଜ୍ଜାୟ; ବ. ସଜ୍ଜାୟ ।

ଶାଶି-ସ. (ସହାୟତା) ଶାଶି ସୋନିଆଲ

ଅନୁ-୧ (୨୫-୫୦୦) ଶୁଭ । [ମ]

$\frac{1}{2} \times 100 = 50$

ଶ୍ରୀମତୀ (ସଂ. ୩) ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ଖଣ୍ଡିନ-ବ. (ସେଣ୍ଟ-ସହ) ଶେଷତ ।

ଖଣ୍ଡି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରବାହ ।

ଖଣ୍ଡିଆ-ବ. (ସେଣ୍ଟସହ) ଶେଷତ ।

ଖଣ୍ଡିଆ-ବ. (ସେଣ୍ଟ-ସହ) ଶେଷତ ।

ଖଣ୍ଡିଆ-ବ. ଶେଷତ ବସ୍ତୁ ବସେଷ ।

ଖର-ବ. ସବୁ ପୋଷକ ପ୍ରକାର; ଖର ।

ଖରମାଲ-ବ. (ସେଣ୍ଟମାଲ) ମେଘ ।

ଖରପାଲ-ବ. ଜମି ଜମାଉ ପ୍ରକାର ବାଗିଚା ।

ଖରୋଇ ଚିତ୍ରବା-ବ. ବହୁତ ମୁଗଳମାସକ

ଖରଡ଼ା-ବ. ଖରବୁଣ । [ବିଦେଶବା ।

ଖର-ବ. ଶେଷ ଖୋର ।

ଖର-ବ. ଶେଷ ।

ଖରୋଇ-ବ. ଶେଷତ ବୋଧ ।

ଖରନ-ବ. (ସେଣ୍ଟ-ସହ) ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ସେ ବାସିବା ଯୋଗେ ବସା ବସେ ।

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟ-ସହ) ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟସହ) ଶେଷତ ବୋଧ ।

ଖ-ପୁ-ବ. ଅବାସ୍ତବ ବସ୍ତୁ ।

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟସହ) ମୁଣ୍ଡର ପୋଷଣ ।

ଖ-ମି-ବ. ଶୁଣି ।

ଖମା } ବ. ଖାଲ ।

ଖଣା } ବ. ଖାଲ ।

ଖମା-ବ. ଖାଲୀ ବା ଖାଲି ବାଲ ।

ଖମା } ବ. ଖାଲ; ଖାଲ ।

ଖମା } ବ. ଖାଲ; ଖାଲ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ବୋଧ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ; ଅଶେଷ; ବ. ଶେଷ; ଶେଷ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ବୋଧ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ । [ସହ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ବୋଧ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟସହ) ମୁଣ୍ଡର ପୋଷଣ ।

ଖର-ବ. ମନ; ହୃଦ; ବସ୍ତୁ ।

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟ) ବ. ଶେଷ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ; ମୁଣ୍ଡର ପୋଷଣ ।

ଖର-ବ. ସେଣ୍ଟସହ; ବ. ବାମନ; ଶେଷ ।

ଖର-ବ. ଶେଷ ।

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟସହ) ଶେଷତ ମର୍ଯ୍ୟଦା ।

ଖର-ବ. ଶାନ୍ତ ଅମଳ ବର୍ଣ୍ଣବାର ସ୍ଥାନ ।

ଖର-ବ. ମୁଣ୍ଡର ପୋଷଣ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ । [ସହ ।

ଖର-ବ. ଶେଷତ; ଶେଷତ; ଅଶେଷତ ଶେଷ-

ଖର-ବ. (ସେଣ୍ଟସହ) ଶେଷତ ଶେଷତ

ଶେଷତ ।

ଖାଲି-ବ. (ଶାବ୍ଦ ଧାତୁର) ବ୍ୟବହୃତିରା ପତ୍ତ ।	ଖୁଆ-ବ. ହୁଏତୁ ଫୁଟିବ ଶାବ୍ଦାନ୍ତର; ବସ୍ତୁ-
ଖାଲିକା-କି. (ଶାବ୍ଦ ଧାତୁର) ଦେଖିବ ବସ୍ତୁ ।	ମନ୍ତ୍ରକ ଦଣ୍ଡ; ବାହୁମୁକ ।
ଖାଲିକ-ବ. (ଶାବ୍ଦ ଧାତୁର) ପତ୍ତ ।	ଖୁଜୁଲି-ବ. ବାହୁ; ବୁଣିତ ।
ଖାଣ୍ଡି-ବ. ବହୁବଚନ ।	ଖୁଜୁଆ-ବ. ବାହୁରା ।
ଖାତ-ବ. (ଶବ୍ଦ-କ) ପତ୍ତ ।	ଖୁଜା-ବ. ବୁଣିବା ।
ଖାତକ-ବ. ରାଗ ।	ଖୁଣ୍ଟ-ବ. ପ୍ରାୟ ।
ଖାତା-ବ. ବହୁବଚନ ।	ଖୁଣ୍ଟା-ବ. ମେଢ଼; ଉତ୍ତରା । [ବହୁବଚନ ।
ଖାଦ-ବ. ଖାଦ୍ୟ ଧାତୁ ।	ଖୁଣ୍ଟିଆ-ବ. ବହୁବଚନ ବହୁବଚନ; ଉତ୍ତରା-
ଖାଦକ-ବ. (ଶାବ୍ଦ-ଧାତୁ) ରଖିବ ।	ଖୁଣ୍ଟିକା-କି. ବାହୁରା ।
ଖାଦ୍ୟ-ବ. (ଶାବ୍ଦ-ଧାତୁ) ରଖିବା । ବ. ବହୁବଚନ	ଖୁଣ୍ଟିତା-ବ. (ବହୁବଚନ ଉତ୍ତର) ବହୁବଚନ; ଉତ୍ତର ।
ଖାୟ-ବ. ପତ୍ତ ବାହୁ । [ପତ୍ତ ।	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. (ବହୁବଚନ ଉତ୍ତର) ବହୁବଚନ ।
ଖାରି-ବ. ଶାବ୍ଦ ।	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. ମୁଣ୍ଡର ମୁଣ୍ଡାବାହ । [ପତ୍ତ ।
ଖାସି-ବ. ଚିତ୍ତ; ପତ୍ତ; ବହୁ ।	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. ଶାବ୍ଦ ବହୁବଚନ ପତ୍ତ; ପତ୍ତାବହୁବଚନ
ଖାରିଆ-ବ. ଶାବ୍ଦାନ୍ତ; ଉତ୍ତରା ।	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. ବହୁବଚନ; ମୁଣ୍ଡାବାହ ।
ଖାଲି-ବ. ପତ୍ତ ବାହୁ ।	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. ବହୁବଚନ ବହୁବଚନ ।
ଖାଲି-ବ. ପତ୍ତ; ବହୁବଚନ ।	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. ବହୁ ।
ଖାସି-ବ. ଉତ୍ତର । [ପତ୍ତ ।	ଖୁଣ୍ଟିତା-ବ. ବହୁବଚନ ।
ଖାସି-ବ. ଶାବ୍ଦର ବୋଧ ବହୁବଚନ ବୋଧ-	ଖୁଣ୍ଟି-ବ. ଉତ୍ତର । ବ. ପତ୍ତାବହ ।
ଖିଆଲ-ବ. ଶାବ୍ଦ ।	ଖିଆଲ-ବ. (ଶାବ୍ଦ-ଧାତୁ) ପତ୍ତାବହ ପତ୍ତା ।
ଖିଆଲ-ବ. ଶାବ୍ଦାବାହ; ଶାବ୍ଦାବାହ ।	ଖିଆଲ-ବ. ଶାବ୍ଦାବାହ ମିଶ୍ରା ପତ୍ତା ।
ଖିଆମାନ-ବ. (ଶାବ୍ଦ + ପତ୍ତ) ପତ୍ତାବହ ।	ଖିଆ-ବ. ପତ୍ତ; ବହୁବଚନ ।
ଖିଆ-ବ. (ଶାବ୍ଦ-ଧାତୁ) ଶାବ୍ଦ; ବହୁବଚନ ।	ଖିଆ-ବ. (ଶାବ୍ଦ-ଧାତୁ) ଶାବ୍ଦ; ବହୁବଚନ ।
ଖିଆ-ବ. ଶାବ୍ଦାବାହ; ଶାବ୍ଦାବାହ ।	ଖିଆ-ବ. (ଶାବ୍ଦାବାହ) ଶାବ୍ଦାବାହ; ପତ୍ତ ।
ଖିଆ-ବ. ଶାବ୍ଦାବାହ ଶାବ୍ଦାବାହ ।	ଖିଆ-ବ. (ଶାବ୍ଦାବାହ) ଶାବ୍ଦାବାହ ।
	ଖିଆ-ବ. ଶାବ୍ଦାବାହ ।

ଗେହାରି-ବ. ପଦ୍ୟବିଶେଷ ।
 ଖୋଲି-ବ. ଅରାଧ୍ୟ ; ସ୍ୱପ୍ନ ।
 ଖୋଳି-ବ. ଅନ୍ଧାରର ପାଦପିତ ।
 ଖୋଳିବା-ବି. ଅନ୍ଦେଷଣ କରିବା ।
 ଖୋଲି-ବ. ଅସ୍ତେ ; ନିକେ ।
 ଖୋଦି-ବ. ଶୋଧନ ; ଉଦ୍ଧାର ।
 ଖୋପି-ବ. ବୃକ୍ଷାଦର ବୋଟର ; ପାଦପର ।
 ଖୋଲି-ବ. ପୁରୀ ; ପର୍ବ ।
 ଖୋଲି-ବ. ଯେଉଁ ; ଅବାଦନ ।
 ଖୋରାଣି-ବ. ବଡ଼ିତ ବସ୍ତୁବିଶେଷ ।
 ଖୋସା } ବ. (ବୋଗ ଗନ୍ଧକ) ଗୁଳ୍ମ ; ପଦ୍ମର
 ଖୋସା } ପୁଷ୍ପ ; ଛୁଆଁ ।
 ଖୋସିବା-ବି. ପୁଷ୍ପିବା ।
 ଖୋଦି-ବ. (ଖୋ-ଦ) ଖୁଦିବ ।
 ଖୋଦି-ବ. (ଖୋ-ଦ) ଖୁଦିବ ; ଯଶ ।
 ଖୋପିନି-ବ. ଶ୍ରଦ୍ଧର ବରଦା ।

ଗ ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣନା ଦ୍ରବ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଗ-ବ. (ଗନ୍ଧକ ଶେଷରେ) ପାନୀ ।
 ଗା-ବ. ବସ୍ତୁସ୍ୱରୂପ ଗନ୍ଧ ।
 ଗଉଡ଼ି-ବ. ବାହ୍ୟଦେଶ ; ଗୋପାଳ ।
 ଗଉଡ଼ିଣୀ-ବ. ଗୋପାଳିଣୀ ।
 ଗଉଡ଼ିଣୀ-ବ. (ଗୋପାଳଦଳ) ଶାନ୍ତନୟ ମାସିବାର
 ପରମାଣୁ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଗଗନି-ବ. ଅବାସ ; ଗୁଳ୍ମ । [ବିଶେଷ ।
 ଗଜାବିଭାଜି-ବ. (ଗଜାବିଶେଷ) ସ୍ୱପ୍ନବିଶେଷ-
 ଗଜା-ବ. ବୃକ୍ଷାଗ୍ରସ୍ଥିତ ବ୍ୟା ; ନାଭି ।
 ଗଜାଧର-ବ. (ଗଜା-ଧ-ଅ) ଶିବ ।
 ଗଜାସାଗ୍ର-ବ. ଗଜାଗ୍ରରେ ଶୁଣ୍ଢ ।
 ଗଜ-ବ. (ଗଜାଗ୍ରଦଳ) ବୃକ୍ଷ ।
 ଗଜୁବା-ବି. ପୁରୁଷ ବରଦା ।
 ଗଜିତି-ବ. ବ୍ୟସ୍ତ ; ତନ୍ମୟତାରେ ଶୁଣ୍ଢ ।
 ଗଜ-ବ. ବୃକ୍ଷ ; ବିଷ୍ଣୁ ପରମାତ୍ମ ।
 ଗଜପତି-ବି. ଅବିଭକ୍ତ ଦେବ ।
 ଗଜା-ବ. ଅବିଭକ୍ତ ; ମିତ୍ରାଦିବିଶେଷ ।
 ଗଜାନି-ବ. (ଗଜ-ଅ-ବ) ଗଜେଶ ।
 ଗଜି-ବ. ଶବ୍ଦର ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ପ୍ରାଦ ।
 ଗଜିନି-ବ. (ଗ-ନି-ଅ-ବ) ପୁଷ୍ପବାସ ।
 ଗଜନି-ବ. (ଗଜ-ଅ-ବ) ଗଜେଶ ; ଶାନ୍ତନୟ ।
 ଗଜା-ବ. ଶାନ୍ତନୟ ; ଗଜପତି ଓ ଗାଦାର
 ମାତ୍ରବ ବନ୍ଧ ।
 ଗଜିବା-ବି. ଗଜେଶ ବରଦା ।
 ଗଠନ-ବ. ଅବିଭକ୍ତ ; ନିର୍ମାଣ ।
 ଗଠିତି-ବ. ନିର୍ମାଣ ; ଗଠିତ ।
 ଗଠ-ବ. (ଗଠ-ଅ) ଗଜେଶ ; ପୂର୍ବ ।
 ଗଠିବା-ବି. ଅବିଭକ୍ତ ବାସ ।
 ଗଠିବା-ବି. (ଗଠ-ଅ) ଗଜେଶ ; ପୂର୍ବ ।
 ଗଠିବା-ବି. (ଗଠ-ଅ) ଗଜେଶ ; ପୂର୍ବ ।
 ଗଠିବା-ବି. (ଗଠ-ଅ) ଗଜେଶ ; ପୂର୍ବ ।

ଗଡ଼ିବିତ୍ତ-ବ. ଦୋଳମାଳ ।

ଗଡ଼ିଆ-ବ. ଶୁଭ ପୁଷ୍ପାଳା ।

ଗଡ଼ିବି-ବି. (ପ୍ରା) ଘେଟିବା; ନିମ୍ନଦାମାଦେବା ।

ଗଡ଼ି-ବ. ବିହଳନିମ୍ନତ ଲଳପାତ୍ର ।

ଗଡ଼ିଲିକା-ବ. (ଗଡ଼ିଲିକାଦେବ) ମେଷଶେନା ।

ଗଡ଼ିଲିକା ! ପ୍ରବାସି-ବ. ଏକମେଷାଦିକାମିନୀ
ମେଷଶେନାର ପ୍ରମତ; ମୂର୍ଖତାପ ଅନୁବରଣ ।

ଗଜାଗ-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଗର୍ଜନ ।

ଗଜିବି-ବି. (ଗଜାଗଦେବ) ଗର୍ଜନ ବରଦା ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜ-ଅ) ଗଜ; ସମୁଦ୍ର ।

ଗଜାଗ-ବ. (ଗଜ-ଅ) ଗଜାଦାସ; ଦୈବଜ୍ଞ ।

ଗଜାଗି-ବ. ଗଜାଗ ।

ଗଜାଗ } ବ. (ଗଜ-ଅ-ଅ) ଗଜାଦା ବାଣୀ ।
ଗଜାଗା }

ଗଜାମୟ-ବ. (ଗଜ-ଅମୟ) ଗଜା; ଶୋଭା ।

ଗଜାବି-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ବେଶ୍ୟା ।

ଗଜାବି-ବ. (ଗଜ-ଅ) ଗଜାମୟ । ବ. ଗଜା ।

ଗଜାବି-ବି. (ଗଜ-ଅ) ଗଜାମୟ ବେଶ୍ୟା ।

ଗଜାଗି-ବ. (ଗଜ-ଅ) ଗଜାମୟ, ଗଜାଗଦେବ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜା-ବ. (ଗଜାଗଦେବ) ଅମୟଜ୍ଞ; ବାଣୀ ।

ଗଜାଗାମ-ବ. ପ୍ରଧାନ ଗାମ ।

ଗଜାମାଳି-ବ. ଗଜାମାଳ ଅବୁ ସମୁଦ୍ର ।

ଗଜାଗିଲି-ବ. (ଗଜାଗିଲି) ଗଜାଗଦେବ ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗଜା-ବ. ଗଜାଗଦେବ; ଗଜାଗଦେବ ଗଜା ।

ଗନ୍ତବ୍ୟ-ବ. (ଗମ୍-ଭବ) ଗମନ, ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଗନ୍ତା-ବ. ଅଙ୍ଗରାଣୀ ।

ଗନ୍ତାଭିତ-ବ. ରଣାର ରଣବ ।

ଗନ୍ତାଭିତ-ବ. ରଣାରଭର ।

ଗନ୍ଧ-ବ. (ଗନ୍ଧ-ଅ) ପ୍ରାୟେନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାବ୍ୟ-
ପଦାର୍ଥ; ବାସନ୍ତ ।

ଗନ୍ଧବି-ବ. (ଗନ୍ଧ-ବ) ରସଧାରୁବେଶ ।

ଗନ୍ଧିକାଣ୍ଡ-ବ. (ଗନ୍ଧ-ବାଣ୍ଡ) ଅପ୍ରଭୁବାଠ;
ରମଣବାଠ ।

ଗନ୍ଧମାନ୍ଦି-ବ. ଶବ୍ଦଭବେଶ ।

ଗନ୍ଧମାନ୍ଦି-ବ. ଶୁଭକାନ୍ଦେଶ୍ଚ ବସୁକେଶ ।

ଗନ୍ଧମୁଖ-ବ. ବସୁକବାସୁକ ।

ଗନ୍ଧବି-ବ. ସ୍ବର୍ଗସ୍ବର ।

ଗନ୍ଧବି-ବ. (ଗନ୍ଧ-ବି-ଅ) ବାସୁ ।

ଗନ୍ଧ-ବ. (ଗନ୍ଧ-ଭବ) ବସା; ବାସାଣି ।

ଗନ୍ଧିକା-ବି. ବେଶି ବସୁବା ।

ଗନ୍ଧ-ବ. ବରଣେଶ୍ଚ, ବରାଣେଶ୍ଚ ।

ଗନ୍ଧ-ବ. (ଗନ୍ଧ-ଭ) ବାସ, ବାସ ।

ଗନ୍ଧ-ବ. (ଗନ୍ଧ-ଭ) ବୋଷୟକାୟ ।

ଗନ୍ଧସ୍ଥି-ବ. ବରଣ । [ବେଶସ୍ବାୟ ।

ଗନ୍ଧସ୍ଥିମାନ୍-ବ. (ଗନ୍ଧ-ସ୍ଥି-ମାନ୍) ସୁଖ; ବ. .

ଗନ୍ଧ-ବ. ବୁଢ଼ାରେ ବୋଷା ସ୍ବପ୍ନପୁଷ୍ପ ।

ଗନ୍ଧାର } ବ. ଅପାଧ; ପଦାର୍ଥ; ଉଦାର ।
ଗନ୍ଧାର }

ଗମନ-ବ. (ଗମ୍-ଅ) ଗତ ।

ଗମିକା-ବି. (ଗମ୍ଭାପୁତ) ଗମନବେଶା;
ପ୍ରବେଶବେଶା ।

ଗମ୍ଭାପୁତାମନ୍ତ୍ର } ବ. ସୁବେଶ; ସୁବେଶ୍ଚ ।
ଗମ୍ଭାପୁତାମନ୍ତ୍ର }

ଗମ୍ଭାପି-ବ. ଶବ୍ଦଭବ ବୋଠର ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଭ) ବେଶ; ପ୍ରାପ୍ତ; ଗମନ-

ଗମ୍ଭା-ବ. ବସୁକେଶ । [ବୋଷା ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଅ) ବେଶ ଶର୍ଯ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗ୍ମ୍-ଅ) ବେଶ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. ସୁବେଶା; ବୋଷା-ଶ । [ବେଶ ।

ଗମ୍ଭାପି-ବ. ଶାବ୍ୟକେଶବୋଷା ଅବର୍ଣ୍ଣନା ଶବ୍ଦ

ଗମ୍ଭା-ବ. ପ୍ରବୋଷ ।

ଗମ୍ଭାପି-ବ. ବୋଷା; ବୋଷ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଅ) ବେଶବୋଷା ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଭ) ବେଶ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗ୍ମ୍-ଅ) ବେଶ ।

ଗମ୍ଭା } ବ. (ଗମ୍ଭା-ଭ) ବିଶ୍ବ ବୋଷ ।
ଗମ୍ଭା }

ଗମ୍ଭାମା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ମାନ୍) ବୁଢ଼ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. ବରଣ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଭ) ବୋଷ । [ବୋଷ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଅ) ବୁଢ଼ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଭ) ବୋଷ । [ବୋଷ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଅ) ବୋଷା; ବୋଷା-ଶ ।

ଗମ୍ଭା-ବ. (ଗମ୍ଭା-ଭ) ବୋଷା ।

ଗରୁଡ଼ା-ବ. (ଗରୁଡ଼-ମତ୍ତ) ଗରୁଡ଼ ।

ଗର୍ଗୁ-ବ. ଗର୍ଗୁର ନମିତ୍ତ ପତ୍ତ ।

ଗର୍ଗୁନି-ବ. (ଗର୍ଗ-ଅର୍ଚ୍ଚ) ବି-ହାସର ଶବ୍ଦବିଶେଷ,
କ୍ଷେପରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଉଚ୍ଚପଦ ।

ଗର୍ଭ-ବ. (ସ୍ତ୍ର-ବ) ଗର୍ଭ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ଅର୍ଚ୍ଚ) ଗର୍ଭ ; ଗର୍ଭ ।

ଗର୍ଭ-ବ. (ସ୍ତ୍ର-ରା) ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭ ; ଅର୍ଚ୍ଚା ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ବ) ଗର୍ଭା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀମାନା ।

ଗର୍ଭାବିଶାଳ-ବ. ସ୍ତ୍ରୀର ମଧ୍ୟ ବେଶର ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ସ୍ତ୍ରା) ଗର୍ଭାବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭପାତ-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭପାତ ।

ଗର୍ଭାବି-ବ. (ଗର୍ଭ-ବି-ରା) ଗର୍ଭାବି ।

ଗର୍ଭାବି-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭାବି ପଦ ।

ଗର୍ଭାବି-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭାବି ପଦମଧ୍ୟରେ
ସ୍ତ୍ରୀପଦ ।

ଗର୍ଭାବି-ବ. ଗର୍ଭାବିର ଗର୍ଭାବି ପଦେଷ ।

ଗର୍ଭାବି-ବ. (ଗର୍ଭ-ବି-ରା) ଗର୍ଭାବି,
ଅର୍ଚ୍ଚାବି ।

ଗର୍ଭାବି-ବ. (ଗର୍ଭ-ବି-ରା) ଗର୍ଭାବି ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭ-ପାତ ।

ଗର୍ଭା } ବ. ଗର୍ଭାବି ; ଗର୍ଭ-ପାତ ।

ଗର୍ଭା }

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭା ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭ ।

ଗର୍ଭା } ବ. ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭ ।

ଗର୍ଭା }

ଗର୍ଭାବି-ବ. ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ; ଗର୍ଭାବି

ଗର୍ଭାବି-ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଅର୍ଚ୍ଚାବି ପଦ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ; ଗର୍ଭା

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭା । [ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭାବି ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ । [ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭାବି ; ଗର୍ଭାବି ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ; ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ-ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭା ; ଗର୍ଭା ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭା ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ; ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ ।

ଗର୍ଭା-ବ. (ଗର୍ଭାବିବିଶାଳ) ଗର୍ଭା ।

ଗର୍ଭା-ବ. ଗର୍ଭା ।

ଗୁଞ୍ଜା }
ଗୁଞ୍ଜା } ୧. ବାରିତ ।

ଗୁଞ୍ଜନ-୧. (ଗୁଞ୍ଜ-ଅନ୍ତ) ପୁଣ୍ୟପତ୍ର ଧୂଳି ।

ଗୁଞ୍ଜିବା-୧. ଘୋଷିବା ।

ଗୁଞ୍ଜି-୧. ଇନ୍ଦ୍ର ଉପାଦେୟ ବାତ ଶର୍ବର ।

ଗୁଞ୍ଜିତ-୧. ବାବୁରିନ ।

ଗୁଞ୍ଜା, ଗୁଞ୍ଜାକ, ଗୁଞ୍ଜାଏ, ଗୁଞ୍ଜି, ଗୁଞ୍ଜିକ,

ଗୁଞ୍ଜିଏ-(ଗୁଞ୍ଜ ଶବ୍ଦ) ସମୂହ ।

ଗୁଞ୍ଜାଭା-୧. ୧. ବେତାଭାବା ।

ଗୁଞ୍ଜାଘ୍ନ-୧. ପୁରୁଷାଘ୍ନ ।

ଗୁଞ୍ଜିଆ-୧. ପୁରୁଷାଘ୍ନ ପ୍ରସବନାଘ୍ନ ।

ଗୁଞ୍ଜୁଡ଼ି }
ଗୁଞ୍ଜୁଡ଼ି } ଲକ୍ଷଣାଘ୍ନ ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ଉତ୍ତମ; ଶୁଦ୍ଧ-ରସ-ରସ
ପ୍ରକାରର ଏହି ଖଣ୍ଡ ରୁଷ; ଧୂଳି ଧୂଳି; ଧୂଳି ।

ଗୁଣିକ-୧. (ଗୁଣ-ଅନ୍ତ) ଶାଢ଼ୀପାଦ ପୁଣ୍ୟ
ବସନାପ ।

ଗୁଣି-୧. ହାବର ଅନ୍ତାଘାତଘ୍ନ ।

ଗୁଣିଆ-୧. (ଗୁଣାଘ୍ନ) ଅଗ୍ରକାନ୍ତ ।

ଗୁଣିତ-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ପୁଣ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣିବା-୧. ୧. ପୁଣ୍ୟବଦନା; ଅନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅନ୍ତ) ପୁଣ୍ୟବାଦ; ସେ ପୁଣ୍ୟ
ପଦ ବାସନା ।

ଗୁଣି-୧. ଏକମାତ୍ର ରୁମ୍ଭର ଧୂଳି-ପାଦ ।

ଗୁଣି }
ଗୁଣି } ୧. (ଗୁଣ ଧାତୁ) ପୁଣ୍ୟ; ତମାସୁରୁଣି ।

ଗୁଣି-୧. ପୁଣ୍ୟ ଧାତୁ; ୧. ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ ।

ଗୁଣିତ-ଅନ୍ତ ଧାତୁ ।

ଗୁଣିତମୁଖ-୧. ମୁଣ୍ଡବଦନେଷ ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ରୁଣିତ; ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ପୋଷକ; ଅଗ୍ରବଦନେଷ ।

ଗୁଣିତ-୧. ଶେଷ; ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣିତ-୧. ପୁଣ୍ୟ; ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣିତା-୧. ପୁଣ୍ୟାନ୍ତାନ୍ତ; ମୋହରୁ ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣିତ-୧. (ଗୁଣ-ଅନ୍ତ) ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣି-୧. ପୁଣ୍ୟ; ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣିତ-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ଅନ୍ତାଘାତ; ଅନ୍ତାଘାତେଷ;

ସଂସ୍କୃତ ।

ଗୁଣିତ-୧. ୧. ପୁଣ୍ୟ ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣିତ }
ଗୁଣିତ } ୧. ମୁଣ୍ଡ; ଶେଷ ।

ଗୁଣି-ପାଦ-୧. ଶାଢ଼ୀ ପୁଣ୍ୟରେ ଶେଷ ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣି-୧. ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣିତ-୧. ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣିତ-୧. ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣି-୧. (ଗୁଣ-ଅ) ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣି-୧. ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ବାସନା; ପୋଷକାନ୍ତ;

ମୋହାପ । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଗୁଣି-୧. ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ, ଶାଢ଼ୀରେ ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଣି-୧. ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ।

ଗୁଳିକ-ବ. ପ୍ରାଣପତ୍ର ; ତୁଣ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣପତ୍ର) ଶ୍ଳେଷ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ଗାଈଦେବ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ଗଣ୍ଡିର ।

ଗୁଳି-ବ. ବାଣୀ ।

ଗୁଳି-ବ. ବୁଝାଏ ତଥାପି ; ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ଗୁଳିଲି-ବ. (ପୋ-ପଦ୍ମ) ଗୋରୁ ଉଡ଼ିବାରେ
ସ୍ବର । [ହାର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପୋପଦ୍ମ ; ବ. ମଳ-

ଗୁଳିକ-ବ. (ପ୍ରାଣ-ବ) କୁଳେଇବ ଅନୁଚର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପ୍ରେ ; ପଦ୍ମ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ଲୁହ ; ଦେଶ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ଶାସ୍ତ୍ରାଣୀ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପର ; ଶବ୍ଦବଦନ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପା-ପ) ସ୍ବର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପା-ପ) ପଦ୍ମ ; ପରାଣୀ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଦ ; ପଦ ; ବାଲ୍ୟ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ଅନ୍ଧାର ; ପ୍ରାଣପଦ୍ମ ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଦ୍ମ ; ପଥରପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ; ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୁଳି-ବ. (ପ୍ରାଣ-ପ) ପଥର ।

ଗୋ/୦-୧. (ସୋପାନକ) ପୃଷ୍ଠା; ଗଭ; ୧୫୫ପୃଷ୍ଠା ।

ଗୋଟିଏ-୨. ସୋଠରେ ବସା ସାରି ପ୍ରଦାନ ।

ଶେଷ-୩. ପାଠ : ୨୩ ।

ଗୋଡ଼ାଝୁଙ୍କ!-ହେ, ଅନ୍ଧାରବେଳେ ବଢ଼ିବା ।

ଶେଷ-୨, ୩, ୪ ଶବ୍ଦ ।

ଗୋଦିମ୍ପ-୧, ବ୍ରାହ୍ମଣାସୁତ୍ୟକା ମୁନି ।

ଚୋ।ସି-୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର ସଦସ୍ଯନ; ସମ୍ବତ୍ ୧୯୮୧ ।

ଗୋବିନ୍ଦ-୧, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ଶ୍ରେ/ବ/ବ୍ରଜ-ସ୍ତ. ୧୫୭୭

ଗୋଦାମୀ-୧, ଘଟ: ଜାମାଦ୍ଦୀର ଉପର ।

ଜୋର୍ଡ଼ି-୩, ସୋରସମ୍ବଦ ।

ଗୌରୀ

କୋଷାଂଶୁ } ଡ. ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର

CONTRAST

ମୋର ଶ୍ରୀ-ପଦ-ପାଦ-ପାଦ-ପାଦ ।

ଗୋପି-୧ (ଗୋପି-୨) ଗପିତା

ପ୍ରାପ୍ତି: ୨ (୧୧-୩୧) ୧୯୯୩: ୧୫୩

ଗୋ/ଉମାସ୍-୧୦. (ବୁଝ-ଅମାସ୍) ବୁଝନ୍ତୁ; ଅମ୍ଭ-
ପାଶ୍ୟ ।

ଶୋଷିତ-ସ୍ତ୍ରୀ (ସୋ-ସାଲ) ଗଢ଼ନ: ୧୫ ।

କୋଷିକା) ୧. (ସୋ. ୩-୬) ସମ୍ବେଦନା: ସୋ. ୩-

CS101	100
-------	-----

ଗୋପାଳବନ୍ଧୁ-ଏ ପଦ୍ମାବତୀ ।

ମୋରୀକା-୧ ଓ ୨ ଓ ୩ ଓ ୪ ।

ଗୋପୁର-୧. ପ୍ରଭାତ

ଗୋପୁ-ବ. (ସ୍ୱ-ସ୍ୱ) ରାଜ୍ୟ ।

ଗୋପୀ-ବନ୍ଧୁ (ବୁଦ୍ଧ-ର) ଚକ୍ରଗର୍ଭ; ଏବଂ ବନାୟ ।

ଶିକ୍ଷା/ବିଜ୍ଞାନ-ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଓ. ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଗଦ୍ୟ ।

ଗୋମନ୍ତ-୧. (ସ୍ତୋ-୧୦-୬) ଜ୍ଞାନବିଶେଷ ।

। ଟେ।ମିଡ଼ି-୭, (ସେ।-ମୁଗ) ଘୋଷଣା ।

କୋଟାସିଂହ-୨, (ସୋ-ମା-ସ) ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ

ଶୋ'ମ ଶ୍ରୀ-୧ ପଦ ଶେଷ ଅବସ୍ଥା ।

ବୈଦିକ-୧ ଗୋପସତ୍ତ୍ଵ: ସହେନ ।

ବିଶେଷ: ୧ (ପୃ. ୧୩) ପୃ. ୧୩: ୧୫ ।

ପ୍ରା.ପ୍ର.ପଦ=୩. (ସ୍ତୋତ୍ରପଦ), ସାମ୍ୟ ଓ
ପ୍ରା.ପ୍ର.ପଦ=୩. (ସ୍ତୋତ୍ରପଦ), ସାମ୍ୟ ଓ

ପୌର-୧: ପୌରପତି ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧ (୧୯୮୧-୮୨) ପୃଷ୍ଠା: ୩୩ ।

ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର-୧, (ଖୋ-କୁନ୍-ଅ-ଅ) ଖୋ-

ପ୍ରାୟ ୧୫ ଶହ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ନିର୍ବାସନ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି।

ମୋତି : ୧. ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର : ୧

୨୦୧୭	୧୫,୫୫,୫୫୫
୨୦୧୮	୧୫,୫୫,୫୫୫

6. 10. 2019

[illegible]

ପିଣ୍ଡାଦି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାଦାନ (ପ୍ରାୟ ୧୦୦)

ବିଶାଖାପାଟଣା-୨, ପୃଷ୍ଠା ୬୬

[illegible]

ପ୍ରାଥମିକ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ଗୋଲ୍‌ଫ୍‌ବଲ୍-୧. (ସୋ-ସେଡ) ଶୁଭ: ବୈଶୁ ଶୁ :

ଗୋବିନ୍ଦ-୧. (ସେବା-୦୯-ଆ ରୂପ; ୧୫)

ଗୋଷ୍ଠ-୧. (ଦୋ-ସ୍ତ୍ର) ଯୋଃ ।

ଶୋ:ଶ୍ରୀ-ବ. ସଂସ୍ତ; ପରିବାର; ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ଗୋଷ୍ଠୀ-ବ. (ଗୋ-ଗଦ) ଗୋଷ୍ଠୀଗଦ
ଗର୍ବ ।

ଗୋସ୍ୱାମୀ-୦. (ଗୋ-ସ୍ୱାମିନ୍) ଗୋସ୍ୱାମୀ :
ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ଗୋସ୍ୱଜନ୍ମର ଅଧିବାସୀ ।

ଶେଷ-୧, ପ୍ରଥମ ପଥ ।

ଶୌଚ-ସ୍ନାନ ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରକୁ ନେଇ ଯିବାକୁ କୁହାଗଲା ।

ଗୌଡ଼ୀ-୧. ବାବୁରୀ ଉପବନ୍ଧେଷ; ଉତ୍କଳାଦ
ସପ୍ତ ।

ଗୌଣ-୧୦, (ସହ-ସ) ସମ୍ପ୍ରସାଦ ।

ଶୌଚମ-୧. (ଶୌଚମ-ଅ) ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ;
ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ।

ଶୈବ-ବ., ଶ୍ଳୋ; ପ୍ରାଚୀନ ।

ଗୌରବ-୧. (ସହ-ସ) ସହସ୍ର; ସହସ୍ର ।

ଗୌରୀ-୨. (ଗୌର-ଅଞ୍ଜ) ଚୈତନ୍ୟଦେବ :
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଗୌରୀ-ସ. ଶାରଦା ; ଅନ୍ତର୍ଗତା ବନ୍ଦ୍ୟା ;
 ଶୈଳବନ୍ଧୀ ସୀ ।

ଉତ୍ପତ୍ତି-ବ. (ଉତ୍ପ-ବ) ପତ୍ତା; ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ବ୍ରହ୍ମ-ସ. (ପ୍ରତ୍ୟ-ସ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଏ, (ଶ୍ରୀ-ସହ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଉତ୍ତ-୧. (ଉତ୍ତ-୨) ବସାବର ସନ୍ଧି ; ଶାସରର
ସନ୍ଧି ; ସନ୍ଧି ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତର ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ-୩, (ଶୁଦ୍ଧ-ଅଢ଼) ଗାୟ ୧

ପ୍ରଶ୍ନ-୧୫. (କୃଷି-୭) ଗଳିତ; ଅସାଧ୍ୟ ।

ଶିଳ୍ପ-ବ. (ସାଂ-ଅ) ପୃଷ୍ଠା ୭ ନିକଟତଃ ଉପର ।

ଉତ୍ତରୀ-ସ. (ଉତ୍ତ-ଅଢ଼) ଦେଶବା ; ବାବାଇ ;
ସୁଖିକରର ଗାୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି

ପ୍ରସିଦ୍ଧି-ବ. (ପଦ-ପଦ୍ମ) ଉପାଦେୟ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-ସ. (ସଂ-ସଂସଦ) ପୃଷ୍ଠା ୩

ପ୍ରଶ୍ନ-୩-୧. (ପଦ-୩) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ପ୍ରାମ-କ, କେ କା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ୍ମୀ; ଗା ।

ଶ୍ରୀମତୀ-୧. (ସ୍ବାମୀ-ଜୀ) ସ୍ବାମୀଜୀ ପଦାଧୀନ

ଉପସ୍ଥାପନା-୧. (ସ୍ଥାନ-ନା) ସ୍ଥାନର ପ୍ରାଥମିକତା ।

ଉତ୍ତରୀୟ. (ଶାମ-ସ) ଶାମକାଳ ; ଶତ ;
ପ୍ରତିଦିନ ।

ଶ୍ରୀମ-ବ. (ସ୍ତବ-୩) ସଦ୍‌ଗୁଣ ଶେଷେ ।

ପ୍ରାପ୍ତି-୧. (ସଂ-ଅ) ଗୃହଣ; ଲମ୍ବାତ ।

ପ୍ରାକ୍ତ } ୧. (ସ୍ୱ-ସ୍ୱ, ଲଳ) ଶ୍ୱଶ୍ୱଶ୍ୱଶ୍ୱ ।

ପ୍ରା.ସ୍ୱ. (ପ୍ର.ସ୍ୱ.) ପ୍ରା.ସ୍ୱ. (ପ୍ର.ସ୍ୱ.)

ଶ୍ରୀ ବି-୩. ୧୩ ।

ଶ୍ରୀ ସ-ସ. ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ଲେଖକ ।

ଶ୍ରୀବେଦାନ୍ତ-ସ. (ଶ୍ରୀରାମ-ସ୍ତୋତ୍ର) ଶ୍ରୀରାମ
ସମାଧାନ ।

ସରକାର । [ସାଦର ।
 ଗୁପ୍ତିତ-୧. (ଗ୍ରେ-ସିନ୍-୦) ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ; ଅବ-

ଗୁ/ନି-୧, (ଗ୍ରେ-୧) ମୁଦ୍ରାକ; ଅସୁପ୍ତା;
ଅବସ୍ଥାତ ।

ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖ ।

ଘରା-ବ (ସ୍ୱଚ୍ଛଦିତ) ବାର ଗଡ଼ (ଶାମ୍ବର ପ୍ରସ୍ତୋତ) ।

ଘରାଡ଼ିବା-ଡି, ଚଢ଼ିବେବା ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. (ଘଟ ଗଣନ) ଘଣ୍ଟିଆ; ଘଣ୍ଟାଲିପି ।

ଘଟି-ଘ. (ଘଟ-ଘ) ଘଟଣ; ଘଣ୍ଟା ।

ଘଟିକ-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା ।

ଘଟଣ-ଘ. (ଘଟ-ଘଣନ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟଣା-ଘ. (ଘଟ-ଘଣ-ଘା) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟି-ଘ. (ଘଟ-ଘ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟାରିବା-ଘ. (ଘଟାରିବା) ଘଟାରିବା ।

ଘଟାଟିଆ-ଘ. (ଘଟ-ଘଟାଟିଆ) ଘଟାଟିଆ ।

ଘଟା } ଘ. (ଘଟ-ଘଟ) ଘଟାଟିଆ ।

ଘଟିକା } ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଟିକା-ଘ. (ଘଟ-ଘକ) ଘଟଣା; ଘଟଣା ।

ଘଣ୍ଟା } ଘ. ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଘଣ୍ଟା-ଘ. ୨. ୦୫ ବାର (ଘଣ୍ଟା ୨. ୦୫)

ଘଣ୍ଟାପିଆ-ଘ. ଘଣ୍ଟାପିଆ ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟିକା-ଘ. ଘଣ୍ଟିକା; ଘଣ୍ଟିକା ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ଘଣ୍ଟି-ଘ. ଘଣ୍ଟି; ଘଣ୍ଟି ।

ପରଶ -ବ. ପୁରାଣ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ପାଞ୍ଚ; ଛଦ୍ର ।

ପାର୍ବତୀ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ଗର୍ଭ; ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ଶବ୍ଦ ।

ପାର୍ବତୀ-ବ. ପାର୍ବତୀ ।

ପାର୍ମ-ବ. (ପୁ-ମ) ମାତୃ; ହୀନ । ବ. ଗରମ ।

ପାର୍ଶ୍ବ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅଙ୍ଗ) ମାର୍ଜନ; ଶ୍ରେୟା ।

ପାଶ-ବ. ଶୁଣ୍ଢାପାମ୍ପ ।

ପାଶ-ବ. ଅଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶକ । ବ. ପଶିତ ।

ପାଶିକା-ବ. (ପାର୍ଶ୍ବପଦ) ପାର୍ଶ୍ବ ବରଦା ।

ପାଶୁ-ବ. ପୁଣି; ଶବ୍ଦ ।

ପା-ବ. (ପାଦପଦ) ଶବ୍ଦ; କ୍ରମ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ବହାପୋତୁ ନିଷେଦ ଉପକରଣ
ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ପ୍ରାୟ ବାହର ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ପରମେଷ୍ଠ ବସୁବେଶ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. (ପରମେଷ୍ଠ, ଶୁଣ୍ଢାପାମ୍ପ; ପୁଷ୍ପ) ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ପୁଂ; ଶବ୍ଦ ପାରମେଷ୍ଠା ପ୍ରାୟ, ମାତୃ
ଅବାଧି ବରଦା ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ପରମେଷ୍ଠ; ପୁଷ୍ପ ପାରମେଷ୍ଠ ।

ପାଞ୍ଚିଆ-ବ. ପାଞ୍ଚିଆପାମ୍ପ ।

ପାଞ୍ଚିଆ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରପାରମେଷ୍ଠ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ପୋଲୋକା ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. (ପୁଷ୍ପ) ପ୍ରାୟ; ବଧ; ଶଶିରେ

ବୋଧିଷ୍ଠି ପ୍ରାୟ ବେଶ୍ଵ ପ୍ରାୟାସ ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚ ବ. ବା ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅଙ୍ଗ) ପ୍ରାୟ-
ପାଞ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣ; ବଧାପାମ୍ପ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. ବା ବ. (ପାଦ-ଅଙ୍ଗ) ବଧାପାମ୍ପ
ବଧାପାମ୍ପ ।

ପାଞ୍ଚ-ବ. (ପୁଷ୍ପାପାମ୍ପ) ପ୍ରାୟ; ପରମେଷ୍ଠ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. (ପୁଷ୍ପାପାମ୍ପ) ପ୍ରାୟ ବରଦା ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. ବସନ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅ) ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. (ପ୍ରାୟପଦ) ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିଆ-ବ. ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. (ପ୍ରାୟପଦ) ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. (ପ୍ରାୟପଦ) ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. ପ୍ରାୟ; ବଧିପ୍ରାୟପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ଅପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରପାମ୍ପ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. ପ୍ରାୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରପାମ୍ପାପାମ୍ପ ବାହର-
ପାଞ୍ଚି-ବ. ବାହର । [ନିର୍ମଳ ଚନ୍ଦ୍ର ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. ମାତୃ ଶାନ୍ତାପାମ୍ପ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ବାହର ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. (ପ୍ରାୟପଦ) ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. ପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚି-ବ. (ପ୍ରାୟପଦ) ପ୍ରାୟ; ବାହର ।

ପାଞ୍ଚିଆ-ବ. ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ପାଞ୍ଚିକା-ବ. ପ୍ରାୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରପାମ୍ପ ।

ଚଉ, ଚୌ-କ. (ଉତ୍କଳର) ଘର (ଅନ୍ୟ
ସବୁ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାରିକ) ।

ଚଉକ-କ. (ଉତ୍କଳର) ଘରକୁଣ୍ଡ; ବଜାର ।

ଚଉକୋଳି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଘରର
ମୁଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ବହୁଳ ସିବକାଦିଗଣ ।

ଚଉକ-କ. ଚଉକିଣ ।

ଚଉକ-କ. (ଉତ୍କଳର) ମୂଳଦାନୀର
ବେଦ; ଚଉକାଦିର ବେଦ ।

ଚଉକିଣ-କ. ଚଉକିଣର ଶବ୍ଦ ।

ଚଉକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚଉକିଣର ଶବ୍ଦ ।

ଚଉକି-କ. ଚଉକିଣ ।

ଚକ-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକ ; ଚକର ଏକ
ପଦ୍ଧତି ଚଉକିଣ ଗ୍ରାହ ।

ଚକଟି-କ. ଚଉକିଣର ଶବ୍ଦ ଓ ଶବ୍ଦ
ମିଶ୍ରଣ ଗ୍ରାହ ।

ଚକଟିକା-କ. ଚଉକିଣର ମିଶ୍ରଣ ।

ଚକଟି-କ. ଚଉକିଣର ମିଶ୍ରଣ ଗ୍ରାହ ;

ଚକମିଳି-କ. ଚଉକିଣର ମିଶ୍ରଣ । [ମିଶ୍ରଣ ।

ଚକ-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚଉକିଣ ।

ଚକ-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚଉକିଣର ମିଶ୍ରଣ ।

ଚକ-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚଉକିଣର ମିଶ୍ରଣ ;

ଚକି ।

ଚକି-କ. କ. ଚକିର ଶବ୍ଦ ; ଚକିର ।

ଚକି-କ. ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ; ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚକି-କ. (ଉତ୍କଳର) ଚକିର ଶବ୍ଦ ;

ଚକିର ଶବ୍ଦ ।

ଚଞ୍ଚଳ-୦. ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବହୁ-୨ ।

ଚଞ୍ଚୁ-୦. ପଞ୍ଚାଳ ଥର ।

ଚଟକ-୦. (ଚଟ-ଅବ) ଚରଚଟିଆ ।

ଚଟକଣୀ-୦. ଘୁଞ୍ଚିତା ।

ଚଟକା-୦. ଚେପା ।

ଚଟାଣ-୦. ପ୍ରବଚନ; ବହୁ ପ୍ରମୋଦ ଭୂମି ।

ଚଢ଼ି-୦. ପହଞ୍ଚିବାବଦ୍ଧ ବାସ ।

ଚଢ଼ି-୦. ବାଠର ବାସ ।

ଚଢ଼ିଆ-୦. ଗଢ଼ିଆ ।

ଚଢ଼ିଣୀ-୦. ଅମୃତେ ମୁଦପେତେ ପ୍ରଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଇଲ) ଚଞ୍ଚଳ; ଘରୁ ।

ଚଢ଼ିଲ, ଚଢ଼ିଲ-୦. ମଣିଷ ।

ଚଢ଼ିକ-୦. ବହୁ ।

ଚଢ଼ିକବା-୦. ଗଲୁ ଗଢ଼ିବା ।

ଚଢ଼ା-୦. ଦୟାଧରରେ ପଡ଼ିମାଟିର ଗିର ।

ଚଢ଼ିଲ, ଚଢ଼ିଲ-୦. ପଣ୍ୟ ।

ଚଢ଼ିଲବା-୦. ଶରୀର ବଦଳବା ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. ଅବସର ।

ଚଢ଼ିବା-୦. ଅବେଶ ବଦଳବା ।

ଚଢ଼ିକ-୦. ଚଣା; ବୁଝ ।

ଚଢ଼ି-୦. ଲବ୍ଧକର; ପ୍ରଦାନ; ପଞ୍ଚିତମ ।

ଚଢ଼ିଲ } ୦. (ଚଢ଼ି-ଅଲ-ଅ) ଚଢ଼ିଲମାନେ;

ଚଢ଼ିଲ } ପୁଣି ଚଢ଼ିକାବଦ୍ଧ ଯେବ ।

ଚଢ଼ିକା } ୦. (ଚଢ଼ି-ଅବ-ଅ, ଇ) ଚଢ଼ିକା;

ଚଢ଼ିକା } ଅବ ବୋଧବା ବା ।

ଚଢ଼ିକା-୦. (ଚଢ଼ିକା-ଅବ) ଚଢ଼ିକା-
ଲବ୍ଧ ବେଦ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. ଚଢ଼ିଲ; ପୁଣିମାନେ; ଚଢ଼ିଲ;
ଧର୍ମ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅଲ) ଚଢ଼ିଲ, ଅଲ,
ଗିର, ଗିର ପ୍ରଦାନପ୍ରଦାନ (ବେଦ) ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅଲ) ଚଢ଼ିଲ
ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅଲ) ଚଢ଼ିଲ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅଲ) ଚଢ଼ିଲ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ
ପ୍ରଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ
ପ୍ରଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. ଚଢ଼ିଲ ବା ଅମାବାସ୍ୟାର ପ୍ରଦାନ
ପ୍ରଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ,
ପ୍ରଦାନ ଓ ଚଢ଼ିଲ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ,
ପ୍ରଦାନ ଓ ଚଢ଼ିଲ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚଢ଼ିଲ-୦. (ଚଢ଼ି-ଅ) ଚଢ଼ିଲ ଅବଦାନ ।

ଚକ୍ରମୁଖ-ବ. (ଚକ୍ର-ମୁଖ) ଉଦ୍‌ଭେଦିନୀ ।	ଚପେଟ, ଚପେଟିକା-ବ. ଉପହାସ ।
ଚକ୍ର-ବ. ଘଟକ; ଘଟଣା ।	ଓମ, ଓମଡ଼ା-ବ. (ଓମ୍‌ପଦ) ଦେବତା ଛାନ୍ଦ ।
ଚକ୍ରାକ୍ଷ-ବ. (ଚକ୍ର-କ୍ଷ) ୪. ୪. ୩ ।	ଓମକ-ବ. ଉପରେ ଚିହ୍ନିତ ।
ଚକ୍ର-ବ. (ଓମ୍-ପଦ) ବ୍ରହ୍ମାମଣ୍ଡଳ ସ୍ଥଳ ;	ଓମଜା-ବ. (ଓମ୍‌ଜ-ପ) ଯଦ୍ୟତ୍ ;
ଚକ୍ରା-ବ. ଛାନ୍ଦ । [ଚକ୍ରବାଦ ।	ଓମଜା-ବ. ଯଦ୍ୟତ୍‌ବାଦ । [ବସୁ ।
ଚକ୍ର-ବ. (ଓମ୍-ର) ଚକ୍ରମା, ବଧୂ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ପଦା ।	ଓମଜା } ୧. ଗୁପ୍ତବେଶ ।
ଚକ୍ର-ବ. ମୟାବଦ୍ଧତା ଚକ୍ରବାଦ ଚିହ୍ନ ।	ଓମଜା }
ଚକ୍ର-କଳା-ବ. ଚକ୍ରର ବଳା; ଚକ୍ରମଣ୍ଡଳର	ଓମା-ବ. (ଓମ୍‌ବାଲକ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବ.
ସୋପାନ ସ୍ଥଳ ।	ଓମ୍‌-ବ. ସେବା; ସୈନ୍ୟ । [ବେଶ ।
ଚକ୍ରାକା-ବ. (ଚକ୍ର-ବାକ) ମଣିବେଶ ।	ଓମ୍‌ପଦ-ବ. ସୋପାନ ।
ଚକ୍ରାକା-ବ. (ଚକ୍ର-କା) ମହାଦେବ ।	ଓମ୍‌ପଦ-ବ. ମୁଗ୍ଧବେଶ ।
ଚକ୍ରାକା-ବ. ଚକ୍ରବେଶ ।	ଓମ୍‌-ବ. (ଓମ୍-ପଦ) ଚକ୍ରାକା; ଚକ୍ରାକା ;
ଚକ୍ରମା-ବ. (ଓମ୍‌ମା ଶବ୍ଦ) ଚକ୍ର ।	ଓମ୍‌-ବ. ପ୍ରସାଦ; ଗଳାପୁର ।
ଚକ୍ର-ଶାଳା-ବ. ଉଧ ଚକ୍ରା ଗ୍ରାସାଦର ଶିବେ-	ଓମ୍‌-ବ. ଚକ୍ରବେଶ; ଚକ୍ରାକା ।
ଚକ୍ର-ଶାଳା-ବ. ଶିବ । [ପଦ ।	ଓମ୍‌-ବ. ପଦ, ଗୁପ୍ତମୟ ବାବ-ମନ୍ତ୍ର ।
ଚକ୍ର-ଜା-ବ. ବନ୍ଧିତ ଅଳଙ୍କାର ବେଶ ।	ଓମ୍‌ମନ୍ତ୍ର-ବ. ଚକ୍ର-ମନ୍ତ୍ର-ବ. ଯେ-ସ୍ତବାବେଶ ।
ଚକ୍ର-ଜା-ବ. ଗୁପ୍ତ; ଶୈବ ।	ଓମ୍‌-ବ. ସମୁଦ୍ର, ସମି ।
ଚକ୍ରାକା-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଦେବତା; ଉଦ୍‌ଭେଦ ।	ଓମ୍‌-ବ. (ଓମ୍-ପଦ) ବ-ଶବ୍ଦ, ଚୋରିତା ।
ଚକ୍ରା-ବ. (ଓମ୍‌-ଲକ୍ଷ୍ମୀ) ଦେବତା; ମୟାବ-	ଓମ୍‌-ବ. (ଓମ୍-ପଦ) ଗୁପ୍ତ ବଦ । ୧. ଚକ୍ରମ ।
ବଦ୍ଧ ଚକ୍ର ।	ଓମ୍‌-ବ. ଦୈବ-ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶ ମୁକ୍ତବେଶ ।
ଚକ୍ର-ବ. ଯଦ୍ୟତ୍‌ବାଦ ବେଶ ।	ଓମ୍‌-ବ. (ଓମ୍‌ଶବ୍ଦ) ବ୍ରହ୍ମାକାଶିତା ସ୍ଥଳ ।
ଚପେଟ-ବ. ଗଳା; ଯଦ୍ୟତ । [ବାଦ ।	ଓମ୍‌-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଗାବ; ଶୃଙ୍ଗାବଳ
ଚପ୍ରାକା-ବ. ଦିଅତା; ଦୃଶ୍ୟମାତ୍ରର ଅକ୍ଷ-	ଚକ୍ରାକା, ପଦ-ର ଏବଂ-ଗ ।
ଚପ୍ରା-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଅକ୍ଷିତ; ଚକ୍ର ।	ଚକ୍ରାକା-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଗୁପ୍ତ ।
ଚପ୍ରା-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବହୁ-ପଦ ।	ଚକ୍ରମ-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଅକ୍ଷିତ ।
୧. ଅକ୍ଷିତ ।	ଚକ୍ରମା-ବ. (ଓମ୍‌-ଅକ୍ଷ) ଅକ୍ଷିତ ।

ତରୁ-ବ. ମାତ୍ର ପ୍ରବ. ବାହାଣ ।

ତରୁକା-ଟ. (ତରୁଧାତୁ) ଶୁଣିବୁ ବୁଝଇ
ପ୍ରାୟତଃ । [ସ୍ଥାବର ।

ତରୁତର-ବ. (ତରୁ-ଅତର) କ୍ରମେ ଓ

ତରୁତ-ବ. (ତରୁ-ତ) ଅତରଣ; ଶବ୍ଦ ବୁଝଇ ।

ତରୁତାର୍ଥ-ବ. ଭୂତାର୍ଥ ।

ତରୁଣ-ବ. (ତରୁ-ରୁଣ) ଅତରଣ; ବୁଝଇ ।

ତରୁକା-ଟ. (ତରୁଧାତୁ) ଶୁଣିମାନଙ୍କର ବୁଝ
ପାଇବା ।

ତରୁଷ୍ଟ-ବ. (ତରୁ-ରୁଷ୍ଟ) ସମସ୍ତଜାତି; କ୍ରମେ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ସଜ୍ଜାକୁ ପାଶୁପାଶୁ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ତରୁଣ ।

ତରୁଣ-ବ. ଗାତ ବାଦ୍ୟକୁ ଶୁଣିବବଶେଷ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ଅବସ୍ଥାନ; ବୁଝଇ;
ଭାବେ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ତରୁଣବାସ ଭାବେ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ଅବସ୍ଥାନ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ଭାବେ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ତରୁଣବାସ ।

ତରୁ-ବ. ତରୁଣ ବାସ ।

ତରୁ-ବ. ତରୁଣ; ତାର ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ଅତର, ବ) ତରୁଣ; ସମସ୍ତ ।

ତରୁ-ବ. ତରୁ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ଅତର) ସମସ୍ତ; କ୍ରମେ; ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. ଶିଶୁବାସ; ବୁଝିମାନ ।

ତରୁ-ବ. ଶୁଣିବ; ସମସ୍ତ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ତ) ସମସ୍ତ; ତରୁଣ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ଧାତୁ) ସମସ୍ତ ବୁଝଇ;
ଭାବେ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ସମସ୍ତଜାତି; କ୍ରମେ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ତରୁଣ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. ସମସ୍ତ ।

ତରୁ-ବ. ସମସ୍ତ ବାସ ।

ତରୁ-ବ. (ବର୍ଷବର୍ଷକ୍ରମେ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. ସମସ୍ତଜାତି ।

ତରୁ-ବ. ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. ବାସ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ତରୁ-ବ. (ତରୁ-ରୁ) ବୁଝଇ ।

ଭୂମିକା-କି. (ରଣଧାରୁକ) ଅସ୍ତ୍ରାବତ୍ତ ବୟା ।

ଭୂୟ-କ. ବାଦ୍ୟବେଶ ।

ଭୂଜାଳି-କ. ଭାସ; ସାହସବେଶ ।

ଭୂଚେତ୍ସ-କ. (ଚର୍ଚ୍ଚାସଦୃଶ୍ୟ) କୋଇଲାବାର
ଭୟ । [ସଦୃଶ ଭୟ ।

ଭୂର୍ଷ-କ. ବାରିବେଳସହଜମିତ ଅସ୍ତ୍ର, ହରିଶ-

ଭୂଷା-କ. (ରଣ-ସ) ରଣଭୟ ।

ଭୂଷିକା-କି. ଶତ୍ରୁତ୍ୟ ଭେଦକା ।

ଭୂଷ-କ. (ରଣ-ସଦୃଶ) ସ୍ତ୍ର ।

ଭୂଷାଳୀ-କ. ସ୍ତ୍ରୀମାଳା, ବାଂଞ୍ଛାଳୀ ।

ଭୂଷିକା-କି. ଭେଦକ ବୟା ।

ଭୂଷ୍ଟ-କ. (ରଣ-ସ) ସୁନ୍ଦରାଦ୍ୟ; ଶୋଭାମୋଦ ।

ଭୂଷ୍ଟାରି-କ. (ସୂ-କ-ସ) ସ୍ତ୍ରୀବତ୍, ଶୋଭା-
ମୋଦକା ।

ଭୂଷିକା-କ. କୋଇଲାବାରବେଶ ।

ଭୂଷାଳି-କ. ସୁନ୍ଦର ପଦର ବାଦ୍ୟ ବେଶ ।

ଭୂଷି-କ. କ. ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର; ବେଶ ।

ଭୂଷି-କ. ମେଦକ ଶାଳୀ ପକ୍ଷୀ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟ । [ବୌଦ୍ଧ; ଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ-ର) ଭୟଭୟା ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟା ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ-ସ) ଦ୍ରାବିଡ଼, ଶିବୁ,
ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ଏବଂ ଜାତ ବ୍ୟବସାୟ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟଭୟ ବ୍ୟବସାୟ, ଶିବ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟ; କୋପା; ପଦ୍ମ ଅପରାଧକା
ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟ ସମ୍ପର୍କ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସଦୃଶ) ଭୟଭୟ ବ୍ୟବସାୟ
ଭୟ ଅପରାଧକା ବାଦ୍ୟ ବେଶ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟ; ଭୟଭୟ ଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଭୂଷି-କ. (ଭୟ-ସ) ଭୟଭୟ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀ-୧, ପଦାବଳୀ; ସେନା ।

ଶ୍ରୀ-୧, ଶ୍ରୀ-୨, ଶ୍ରୀ-୩; ଦେବଦାସ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଟି. (ଉଚ୍ଚ ଧ୍ବନିରେ) ବସନ୍ତ ବର୍ଷା ।

ଖୁଦିରା-୧, (କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲା) ୪୦ ମାସୀୟ ।

ଗୁଳିଗା-୧. ଲୁଗା ବର୍ଷ ସମୟରେ ଦେଖିବା
କରିବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ-ସ. (ସମାପ୍ତ) ଶ୍ରୀମତୀ ସମାପ୍ତ
ସମାପ୍ତ ସମାପ୍ତ ସମାପ୍ତ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୧, ବୋମ୍ବେ ।

ଶୃଙ୍ଗ-୧, (କ୍ଷ-୩) ଭୂମିବର୍ମା; ଭୂମିବର୍ମା ।

ଗୁହାଣି-୧. ଅମ୍ଳାମ୍ବୁ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚା-କି. ସମାବେଶ ।

ପିଆଁ-ସ, ଚନ୍ଦ୍ର ଲୋଚନରେ ବାସିନା ।

ଡକ୍ଟର-ବ., ସାମୁଏଲ୍ ।

ଉତ୍କଳ-ସଂ. (ବିଶ୍ୱକର୍ମବଦ୍ଧ) ବର୍ତ୍ତମାନ; ଅଠାଳିଆ ।

ପିକ୍ସି-୧, (ବି.ସି.ସି.ସି.ସି.) ୨୫୫: ୨୫୫

ଉତ୍କଳ-୧, (ଉତ୍କଳ-ପ୍ରାଚୀନ) ଶ୍ଳୋକ, ୧

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ-୧. (୧୦+୨୦+୨) ସେକ୍ସର ପ୍ରତ୍ୟାବେଶ

ଉତ୍କଳ-ବି-ସାହାସୀ ଚିନ୍ତା ଏବଂ ଦୋଷ-
ପତ୍ନୀ ।

ପ୍ରକାଶନ:-ଡ. (ଇ-ସଂ-ସ) ବରଦାସ ଦତ୍ତ ।

ପଞ୍ଜୀକୃତ - ୧. (୧-୩୩-୧) ୩୩୩୧୩ ୩୩୩

১১১১-৯৫৫।

ପିପିଣ୍ଡି-୩, ଶେଫା ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ।

0000 0000-0000-0000-0000

ପଞ୍ଜୀ-୧, ଭେଦନି ।

ପ୍ରତିପଦ-ସଂ. ଗୁଣ, ପଦ୍ୟ ।

[illegible]

ପି-୧. ପୃଷ୍ଠା : ୧୫ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧ-କ୍ଷେ. କ୍ଷୋଧ ବରଦା; ବରଦ୍ଧ ପ୍ରଦାଣ

ପ୍ରଶ୍ନ-୩. (ବିଜ୍ଞ-୧୩) ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟା; ଯଦି

କ୍ର-୧. ରାଜ୍ୟ

ପଢ଼ାଉ, ଗଢ଼ାଉ-୨, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଡିଜିଟାଇଜ୍-ଡ. ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧରେଖ ମ

ପ୍ରତି-୧. (ବି-୧-ସ) ଶବ୍ଦବାର୍ତ୍ତା ଚିତ୍ରା ।

ପ୍ରତି-ବ. (ସଂସ୍କୃତ) ଉପସ୍ଥାପନା ।

ଚିତ୍ର-୩, (ଉତ୍ତ-୩) ସମ୍ଭାବନା ।

ପିତ୍ତି-ରୋ., (ଚ-ବୈ-ସ) ରକ୍ତକ ; ବର୍ଦ୍ଧକ ;
ଅସ୍ତ୍ରକ୍ତିକର । ବ. ଅଗ୍ନିପିଣ୍ଡ ; ଗୁଣ ; ହୃଦୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ଗଣ-୧) ସ୍ୱାଧୀନତା, କା.ସ୍ୱା.

ଚିତ୍ରାବଳୀ-କ. ପରୀ; ପରୀ । [ବିଶେଷ ।

ଡିସିଭିଏ-୧, ଗଜପତିସ୍ଥିତ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧, (ଟିଏ-ସ) ଉତ୍ତର ଦେଉ ।

ପିନି-୩, ପୋ.ସୁ.ପ. ପଦ୍ମବତୀ ।

(କନି)-ହ. ବୁଝି ଚାଲିଯାଇବାର ଓଜସ୍ବ ବଢ଼େଣ;
-ପ୍ରସନ୍ନହୃଦୟ ।

ଚିନ୍ତାମଣି, ଚିନ୍ତା-ବ. ଚିନ୍ତା ଯୋଗ୍ୟ ।

ଚିନ୍ତା-୧. (ବିଦ୍ୟା) ସ୍ୱଚ୍ଛା, ସ୍ୱଚ୍ଛା; ଅସ୍ୱଚ୍ଛା

ଉପରୋକ୍ତ (ବିବ-୧) ପଦ୍ୟ: ସମ୍ପାଦିତ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ବିଚାର) ସମସ୍ତଙ୍କ ।

ତୁଳାନ୍ତ୍ର-କ. (ତୁଳା-ଅନ୍ତ) ଯେଣ ।

ତୁଳା-ମଣି-କ. ଶିବେଇତ୍ତ; କ. କେଶ ।

ତୁଳି-କ. (ତୁଳ୍-ଇ) ଅମ୍ବପତ୍ତ; ଅମ୍ବ ।

ତୁଣ୍ଡି } କ. (ତୁଣ୍ଡି-ଅ, ଅବ) ପୁଣ୍ଡା; ତୁଣ୍ଡ ।
ତୁଣ୍ଡିକ }

ତୁଣ୍ଡିକୁନ୍ତଳି-କ. ଅନ୍ତବ ।

ତୁଳି-କ. ବେଶ; ତୁଳା ।

ତେଇକା-କି. (ତେଜାପତ୍ର) ତାପିକା ।

ତେକା-କ. ସାବ ବ-ଲବ୍ଧ ତଥାବାଦ ମୂଳକା-

ତେଜା-କ. ବସା । [ସନ୍ତ ।

ତେଜା-କ. ମୁଣ୍ଡାବେଶ ।

ତେଟି-କ. ଦାସ ।

ତେଟି-କ. ଚେର; ଦାସା ।

ତେଜା-କ. (ତିକ୍ତ-ଅବ୍) ଅବ୍; ତିକ୍ତ ।

ତେଜନ-କ. (ତିକ୍ତ-ଅବ୍) ତେଜନପୁତ୍ର;
କେଶବ; ତେଜନ ।

ତେଜନି-କ. (ତିକ୍ତ-ଅବ୍-ଅ) ଅ-ଅ: ତେଜନ ।

ତେଜକା-କି. (ତେଜପତ୍ର) ତେଜକା ।

ତେଜାଲିକା-କି. ଦେଜାଲିକା; ସର୍ବ ସବ-

ତେପ୍ପା-କ. ତେପା; ତେଜା । [ଲତା ।

ତେମପା-କ. ସାହା ସବ୍ଦରେ ଶବ୍ଦ ତାହା ।

ତେରି-କ. ମୂଳ ।

ତେଲି-କ. ବସ୍ତ୍ର; ପତ୍ରବସ୍ତ୍ର ।

ତେଲି-କ. ବୈଦ୍ୟମାତ୍ରକର ପିଣ ।

ତେଜା-କ. (ତେଜ-ଅ) ବାସି-ରେ ପ୍ରବଳ;
ବିଷ୍ଣୁ; ସବ୍ । [ବ. ଅପରାଜା ବିଷ୍ଣୁ ।

ତେଜିତ-କ. (ତେଜ-ତ) ତେଜାପୁତ୍ର ;

ତେଜିତ-କ. ମୁଣ୍ଡର ଅନ୍ତର ।

ତେଜନି-କ. (ତେଜ-ନ) ତେଜନା;
ବୈଦ୍ୟମାତ୍ରକର ଅର୍ପଣପୁତ୍ର ।

ତେଜି-କ. ପ୍ରବଳମୁଖ; ସମାଧାନାତ; କୌଣ-
ମାତ୍ରକର ପୁରାଣାତ; ତେଜପୁତ୍ର ।

ତେଜି-କ. (ତିକ୍ତ-ଅ) ତେଜନାତ; ମଧୁମାତ୍ର ।

ତେଜିତ-କ. କୃତେଇର ଉଦାତ ।

ତେଜି-କ. (ତେଜପତ୍ର) ପଦ୍ମରେ ବସ୍ତ୍ରବ
ତେଜିତ-କି. ତେଜା । [ପ୍ରମାଣିତ ।

ତେଜି-କ. ଅବ୍ଦର ଅପାତ ।

ତେଜି-କ. ବାତ; ପ୍ରବଳବ । [ପ୍ରବଳବ ।

ତେଜିତ-କ. (ତେଜ-ତ) ତେଜନାତ ;

ତେଜିତ-କ. (ତେଜ-ତ) ତେଜନାତ ; ଜଗତତ ।

ତେଜି-କ. ବସ; ଅବ୍ଦିଅବଦାନା ।

ତେଜି-କ. ବସନା ପଦ୍ମରେ ଶୁଭ ।

ତେଜିତ-କି. (ତେଜାପୁତ୍ର) ତେଜନାତ ।

ତେଜି-କ. ପଦ୍ମପୁରାଣପଦ୍ମ ।

ତେଜି-କ. ଅପରାଜା; ପଦ୍ମ ।

ତେଜିତ-କ. ଅପରାଜା ।

ତେଜି-କ. ବୈଶ୍ୟ; ଅପରାଜା ।

ତେଜି-କ. ବାସନା; (ବିଷ୍ଣୁ ପଦ୍ମରେ) ।

ତେଜିତ-କି. (ତେଜାପୁତ୍ର) ତେଜନାତ ; ତେଜନ
ଉପ ପିଣ ।

ଚୈଷ୍ୟ-ବ. (ଚୈଷ-ସ) ଚୈଷ୍ୟର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଚୈଳସ-ବ. ଚୈଳସକୁ ବା ଯାହାର ।

ଚୈଳା-ବ. ଚୈଳସର ମାର୍ଜନ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳ-ବାସ୍ତ) ବାଲକଳ ।

ଚୈଳ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ; ଚୈଷ୍ୟ ।

ଚୈଳସ } ବ. ଚୈଷ୍ୟ; ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳସାର } ବ. ଚୈଷ୍ୟ; ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ } ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ବା-

ଚୈଳାଠ } ବା ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ;

ଚୈଳାଠର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ; ଚୈଷ୍ୟାବକ; ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ;

ଚୈଳାଠର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ;

ଚୈଳାଠର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ; ୧ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ; ୧ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ; ୧ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ;

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ;

ଚୈଳାଠର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ । [ଚୈଳାଠ] .

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ-ନିକଟ-ସ୍ଥାନ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକର ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ, ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ;

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ, ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ; ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ । [ଚୈଳାଠ] .

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. ଚୈଷ୍ୟାବକ ବା ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଚୈଳାଠ-ବ. (ଚୈଳସରକ) ଚୈଷ୍ୟାବକ ।

ଛପି-ବ. (ବ୍ୟାଘ୍ର) ମୁଦ୍ରାଦିତ ।

ଛପା-ବ. ମୁଦ୍ରାବନ୍ଧ ।

ଛପାଖାଳି-ବ. ମୁଦ୍ରାସମାଧିଷ୍ଠ ।

ଛମୁ-ବ. (ସମ୍ବନ୍ଧବଦ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ସଦାକ୍ଷ ପଦ
ସମ୍ବନ୍ଧ-ସ୍ୱରୂପ ପଦ । [ସେବାଦ ।

ଛମୁକରିଣି-ବ. ସଦା ବା କର୍ମଦାରକର

ଛମୁ ଶିଳ୍ପୀ-ବ. ଛଦ୍ମାମୟ । [ସୁନିର୍ମିତ ।

ଛପା-ବ. (ଛୋ-ସ-ଅ) ଛନ୍ଦ; ବାନ୍ଧ; ପ୍ରବନ୍ଧ;

ଛପାପଥ-ବ. ପଦାନ୍ତର ଦେଶାନ୍ତର ପଥ;
ପଦପଥ ।

ଛରି-ବ. (ଛାରିପଦ) ମନ୍ଦ; ଅସାଧ୍ୟ; କଠିନ ।

ଛରିଆରି-ବ. (ଛାରିପଦ) ବହୁ ।

ଛରିଆରି-ବ. ଓଡ଼ିଆପଦ ।

ଛରି-ବ. ବଦନ; ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ।

ଛ-ସ. ପ୍ରକାଶପଦ ପଦ ।

ଛବି-ବ. ବାବଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ହେଉଥିବାମାନ ।

ଛବିକା-ବି. (ସଂସ୍କୃତପଦ) ସେବକ ବରଦା ।

ଛଟି-ବ. (ସଂସ୍କୃତପଦ) ଚିତ୍ରବସ୍ତୁ ।

ଛଟି-ବ. ବସ୍ତୁ; ବରଦା ।

ଛଡ଼ା-ବ. ଠିକ ।

ଛଡ଼ିକା-ବି. ଠିକ୍ କରାଯିବା ।

ଛଡ଼ିକା } ବି. (ଛନ୍ଦାଦି) ଛଦ୍ମ ଦେବା ।
ଛଡ଼ିକା }

ଛଣି-ବ. (ଛନ୍ଦାଦି) ଛଦ୍ମ ।

ଛଣିକା-ବି. ଛଦ୍ମ ବରଦା; ଛନ୍ଦାଦି ବରଦା ।

ଛଣିକା-ବ. ଛଦ୍ମ ବରଦା ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବିବର୍ତ୍ତ; ଛବି; ଦେଖ ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବିବର୍ତ୍ତ; ଛବି ।

ଛବି-ବ. ସମ୍ବନ୍ଧାବଦ; ପଦ ।

ଛବି-ବ. ଛଦ୍ମ ବରଦା ବରଦା ।

ଛବିକା-ବି. ଛଦ୍ମ ବରଦା ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବିକା } ବି. (ଛବି-ବ) ଛବି ।
ଛବି }

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛବି-ବ. (ଛବି-ବ) ଛବି ।

ଛେଲ-ବ. ପରମାଗତପେଶ ।

ଛେଲିବା-ବି. ଚାହିବା ।

ଛେଲି-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ।

ଛେଲି-ବ. ଶୁଭ; ବଦଳ ।

ଛେକାରି-ବ. (ଶରୀରପ୍ରକାର) ଉପପତ୍ତୀର ଉପ;
ବେଶ୍ୟାର ଉପ; ଉପାସ ।

ଛେଟି-ବ. (ସ୍ତ୍ରୀପ୍ରକାର) ସାମ; ବରଣ; ଅମ୍ଳ ।

ଛେଟି-ବ. ଲେଖନୀ ।

ଛେଟି-ବ. ଲେଖନୀ ।

ଜି କଟକବର୍ଣ୍ଣର ପଦ୍ୟ ପଢ଼ର ।

ଜି-ଜାତ (ପଦର) ଦେଖିଲେ ପ୍ରସନ୍ନ ।

ଜି-ବ. (ବସ୍ତ୍ରପ୍ରକାର) ଘଟ ।

ଜି-ଜି-ବ. ଉତ୍ତର ।

ଜି-ଜି-ବି. ଉପାଲପି ।

ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟପ୍ରକାର) ପ୍ରକାର ପଦ୍ୟ
ସେ ବୌଦ୍ଧ ଶ୍ରୀମତେ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ
ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ଉପରେ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ
ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ
ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ

ଜି-ଜି-ବ. କାବ୍ୟପଦ୍ୟପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ବ୍ୟାସ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜି-ଜି-ବ. (ପଦ୍ୟ-ପଦ୍ୟ) ପଦ୍ୟ ।

ଜାମି-୧. (କଲ୍-ଅ) ପରିବହ; ପୁରୁଷ;
 ବିଶେଷ ।

ଉତ୍ତର-୧, ନବମସ୍କନ୍ଧ; ପ୍ରଥମୋଽଂଶ ।

ଛାତ୍ର:-ହ, ଶ୍ରୀମତୀ । ଦଃ, ବାଲ ।

କ୍ରମ-୧. ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ।

ଜାତି-ସଂ. ଶ୍ରେ. ଧର୍ମପୁର ।

ଜାତିକ-୬, ମିଶ୍ରିତା; ଶବ୍ଦ ଦେଖା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-୧. (୧୯୯୫-୧୯୯୬) ପ୍ରତିଷ୍ଠା; ପ୍ରା. ୧।

ଜଣେ-୧- ପ୍ରତିପଦ୍ମ ।

ବିଶେଷ, (ବହୁଧାରୀ) ଯେହ; ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜିଣି-୧୦, (ଝାଡ଼ା) ଉପ ।

ଜି.ଏ.ଏ. (ସ୍ୱାଧୀନ) ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଜିଲ୍ଲା-୧. ଗଞ୍ଜ; ଶାଖା ।

ଚିଝି-ବ, ପ୍ରାୟତଃ ।

ଜିନି-ବ. (କଳ-ସ) ମନସ୍ୟ ।

ଜନିତ-୧. (ଜନ୍ମ-ଅବ) ପିତା; ବାଳକପିତା ।

ଜାମିନୀ-୧. (କଳ-କା) କଳସମୟ; ଭୂମି ।

ଜାନି-୧, (୧୧-୧୨) ଉପରେ ।

ଜିନିଷ-୧. (କହ-ଅହ-ହ) ମାତା ।

ଜିନିଷ-୧. ଦେଶ; ଯେବାଲୟ ।

ଜନସ୍ଥିତି-୧. (୧୯-୩-୭) ପୃଷ୍ଠା ।

ଜନସୂଚୀ-୭. (୧୯-୨-୯୫) ମାତା । ୧.
ଉପାଦେୟ ।

ଜନରାଜ୍ୟ } ୧. ସମ୍ବନ୍ଧନୀ; ଶୁଣାବଣୀ ।

କନିଷ୍ଠାମି-୧, ଭଣ୍ଡାରୀ, ଗୁରୁପୁର, ପୁରୀ ।

ଜନାବି-୧, ପୁଅପୁର ।

ଜନାଧିକାର-ର. (ସହ-ଅନୁଷ୍ଠ) ଗୋଷ୍ଠୀ ।

କନିଷ୍ଠ-୧, (୧-୩-୩) ୧୫ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧) ପୃ. ୧ ।

ଜିନିଷ-ସଂ. (ବହୁ-ବ) ରୂପାଦେ ।

ଜମା-୧. (କନ୍-ଇନ) ଉପସମ୍ପାଦନା ।

ଜିଲ୍ଲା-୧, (ସରକାରୀ) ପାଣି ବ୍ୟବହାର ମୋଟ, ୫

ଜନ୍ମ-ବ. (୧୯-୬) ପାଣୀ; ଶବ୍ଦ ।

ଜିନି-୧, ପିତାଭାବ, କେଶବ ।

ଜି.ସୁ.-ବ. (ବହ-ମହ) ଉପରେ :

ଜାମ୍ବୁଜ୍ୟୋତି-୧, (ବେଲୁ-ପଦ୍ମର) ଅଞ୍ଚଳ, ବରୁଣ ।

ଜନ୍ମସିଦ୍ଧି-କୀ-୧, ଘୋଡ଼ା; ଛାତ୍ରପତି ।

ଉତ୍କଳସମୀ-୧, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଚରଣାବଳୀ :

କ୍ରମ-୨.(କଠ-ଅ) ମୁଦ୍ରା ବାରିମାରୁ ଉଦ୍ଧାରଣ ।

କୃଷିମନ୍ତ୍ରାଳୟ-୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଉତ୍ତର:-ହ. ଶୁଭକେଶରୀ ।

କବି-ବ-ସ. ପ୍ରଭୃତି ।

ଜିମା-ଫ. ଅର୍ଥ; ସଂସାର ।

ଜମାଦ୍ଦିନୀ-୫, ସପ୍ତମ୍ବର ୧୯୯୩ ।

ଜୁମ୍ମା|ଉତ୍ତ-ସ. ବୈପ୍ଳବୀବଳ ।

ଉମି-କ, ଉମି; ଶେଷ ।

କ୍ରମିକ-୧. ରାମଚନ୍ଦ୍ରବୀର

କମ୍ବଳ-୧, ଝୁଞ୍ଚିବାର ।

ପ୍ରମୁଖ ଲିଖକ-ଡ. କୁମାର ।

କମ୍ବଳ-ବ. ଦେଶବାର ବଡ଼ ଲେଖ ।

ଜା.ଉ.-୧. (ଜାଣନାକର) ଜାଣିବୁଲ; ବ୍ୟାଘ୍ର-
ଜାଣି; ଦେହରୁ ଚିହ୍ନପ୍ରଦେଷ ।

ଜି(ଇ)-ବ. (ଜବାବଦେବ) ଅନୁମତି ।

ခါးချင်း၊ ရှေးဦး။

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ, ଦକ୍ଷିଣ ।

ଜାଗର-୧, (ଜାଗର-୫) ଅନନ୍ତା; ଶିବପୁରୀ ।

ଜାଗିରୀ-୨, (ପ୍ରାୟ-୩୫) ବର୍ଷରୁ କମ୍ବୟୀ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍-ପଞ୍ଚାବଳୀ (୧୫-୧୬) ପୃଷ୍ଠା ୧୧୧ ।

ଉପରୋକ୍ତ-୧, (କା-୨) ପ୍ରାଥମିକ;

ଜି.ବି.-ସ. ପ୍ରା. ୧ : [ବି.ପ୍ର.ସ.]

000000-000000000000

ଜା.ଗ୍ରହ-ବ. (କ-ସ-ସହ) ନିପ୍ରୋଡ଼ୁର;
ପ୍ରୋଡ଼ୁର ।

ପ୍ରା.ପ୍ର.ପ୍ର. (ପ୍ରା.ପ୍ର.ପ୍ର.) ପ୍ରା.ପ୍ର.ପ୍ର.

ଜି.ଜି.ମାମି-ସ, (ବୁଲ୍-ପୁଲ୍-ପୁଲ୍) ବେସା-

ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଆଧାର ରଖି

© 2000 by The McGraw-Hill Companies, Inc.

୨। ୦୦୦ (୦୦ ୦) ୦୦୦

ପା.ପି.ନଂ- (୧୫୮-୩) ଗୁରୁଗ୍ରାମ ।

ଜା/ଜେର୍ମ-୧. (ଜା/ଜେ-୧) ଜଗତସିଂହପୁର ।

ଉପରୋକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ଠିକଣା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଳି-୧. (୧୫-୭) ଗୁରୁକବିଶେଷୀ; କପାଳ
ପ୍ରସାଦ; ଗାୟକ ।

ॐ । नमः । शिवाय ॥

ଶ୍ରୀ ଚିତ୍ରାଳୟ-ବ. (ପ୍ରାଚୀନ-ସମ୍ପାଦନ) ପ୍ରାଚୀନାୟକ ।

ଜାତୀୟ-୧, (ହାତ-ହସ) ବାପସମ୍ବଳାୟ ।

જાણીય | જી-૬, પુસ્તક ૧ ।

ଉତ୍ତମ-ବ. (ସାମ-ସ) କୁଳୀନ; ଶେଷ ।

ଜା/ସ୍ଥି-ବ. (ବସ୍ତୁ ଗୁଣର) ଉର୍ଣ୍ଣସ୍ୱେଦର୍ବିଶେଷ ;
 ଉଷ୍ଣିକ ; ମାୟା ।

ଉତ୍ତରୀୟ-୧ (କଳାପ-୧) ଉପରାଞ୍ଚିତ; ପାଠ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୧. (ଚତୁର୍ଥ-ଅ) ଚତୁର୍ଥାଂଶ ।

ଜି।ଟି-୧, (ବିଏ-୧) ଉତ୍କଳଶିଳ୍ପ; ଅଣ୍ଡ ।

ଜାତୀୟ-୧. ଭୁବନ, [ପରାମର୍ଶ] ।

ଜାମିନିଆ-ବ. (ଜମିଦାରୀ-ସ) ଜମିଦାରୀ ପ୍ରଭ.

ଜାମା-୧, ବୃତ୍ତ; ଅଗ୍ରଭାଗ । [ଜୟର]

ଜାମାତି-୩. (ଛା-ମା-୩) ବହୁମାତ୍ର ପଦ ;

ଜାମି-୧. (ଜମ-ମି) ସଂସ୍କୃତ; ଭୃଗୁ ।

ଛାମୁ-୧. ବଜ୍ର; ପ୍ରଭାତ ।

ଜାମୁବାର୍-୧, (ବାର୍-୧୬) ଉତ୍ତରବଙ୍ଗ

ଛାତ୍ରାବଳୀ-୧, ୧୫ ।

କ୍ର-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ (ପ୍ରଶ୍ନ-ଉତ୍ତର) ପୃଷ୍ଠା ୧

ପ୍ରା.ପ୍ର.ପି.ପି.-୧ (ମା.ପ୍ର. ୧ ମତ୍ତ) ପ୍ରା.ପ୍ର.ପି.ପି.-୧

ପି/ସି-୧ (୧. ୩) ୧୩୩୩

[illegible]

ଜି.ଜି.ଏ. କଂ. ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଆୟୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପାକିସ୍ତାନ

ସୂଚକ

ଜା.ଉ.ଖ-୩, (୧-ଅ) ଉପାଦାନ ।

ଜା.ଲି.ବି. (କଲ୍ୟାଣ) ପୃଷ୍ଠା ୧

ଜାଲି-ବ. (ଦୁଇଥାପୁରୁ) ଜାଲିବା ବାଠ ।

ଜାଲି-ବ. (କଲ୍-ଅ) ଗଢ଼ନ ବା ସଂଗ୍ରହଣା ପ୍ରଭୃତି
ବହୁକାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳ ନିର୍ମିତ ସ୍ଥଳ ।

ଜାଲି-ବ. ନିଶା; ବସନ୍ତ; ଭୂମି ।

ଜାଲି-ପାଦ-ବ. ଦୁଃସ ।

ଜାଲିଜାଲି-ଅ-ବ. ଅସ୍ଥିକ । [ପ୍ରବନ୍ଧକ ।

ଜାଲିଜି-ବ. (ଜାଲ-ଇବ) ବ୍ୟାଧି; ଧାରକ ;

ଜାଲିଜି-ବ. ଛତ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକସଭା; ଚନ୍ଦ୍ର-
ଦେବରୁ ପିଠା ଇତ୍ୟାଦିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଜାଲି-ବ. ଜାଲପରି ସଂସାର ଛତ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର
ପିଣ୍ଡ ।

ଜାଲୁଜା-ବ. ସ୍ୱପ୍ନ ।

ଜାଲୁଜା-ବ. ଅସ୍ଥିବ୍ୟାଧି; ବୋଲକ ।

ଜାଲୁଜା-ବ. ବାଣି ଲୁଗାବାର ସ୍ୱପ୍ନପାତ୍ର ।

ଜାଲୁଜା-ବ. (କଲ୍-ଅ-ଇ) ଗଢା ।

ଜାଲି-ବ. ଶାନ୍ତିବେଶ; ଶାନ୍ତାଳ ।

ଜାଲିମିଶା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. ଶାନ୍ତି ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ଚ-ସମ୍ପ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ବସନ୍ତର ।

ଜାଲିଗୁ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରଗୁ । [ଉଚ୍ଚା ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗୁ-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ; ସମ୍ପ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ପ୍ରସ୍ତ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗୁ-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ଚନ୍ଦ୍ରବାସ (ସମ୍ପଦେଶ
ପ୍ରସ୍ତ) ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲିଗୁ-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ଚନ୍ଦ୍ରବାସ; ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ଚନ୍ଦ୍ରବାସ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ଚନ୍ଦ୍ରବାସ; ଚନ୍ଦ୍ରବାସ ;

ମୁକ୍ତସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. ପ୍ରସ୍ତ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଜାଲି-ବ. ସେଣ୍ଟର ଶାନ୍ତି ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ) ଚନ୍ଦ୍ର; ଚନ୍ଦ୍ର; ଚନ୍ଦ୍ରବାସ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. ସମ୍ପ ।

ଜାଲି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରବାସ ।

ଜାଲିଗା-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

ଜାଲି-ବ. (କ-ସମ୍ପ-ଅ) ସମ୍ପଦେଶ ।

କାଣ୍ଡି-ସଂସ୍କୃତ/ଉ-ସ. ମୁଦ୍ରାବଦ ।

ଖାଣ୍ଡେଇ-ବ. (ଅର୍ଦ୍ଧ-ଉଦ୍‌ବାର) ମରମର;
 ଶୁଣାଣୀ ।

ଜୀବି-୧. (ଆଦ-ଧ) ଶରୀର; ପ୍ରାଣୀ; ଶରୀର ।

କାବ୍ୟରାଜ:-କ, (ସାବର-ପଣ) କରବରାଜ ।

କାବିନୀ-କ. (କବ-ଅବ) ପ୍ରାଣ; କବିତା; କବି;
ମୁଖ; ଦାୟ ।

ଜୀବନୀ-୧. (ଭବ-ପଦ) ଉପରା: ଉପର ।

ଜୀବନ-ସଂ. (ସାବିତ୍ରୀ) ଜୟଦେବୀ
ସଂପାଦକମଣିମଣି ମୁଦ୍ରା । [ପ୍ରାୟ ।

ଜୀବନ-ସଂ. (ସେକ୍ସ-୧) ଶ୍ରବଣାବଳୀରେ ଶ୍ରବଣ-

ଆବେଦନ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧୩୭ ।

ଉଦ୍ଧୃତ-୧, ୩୭୩ ।

ଜାବି/ଡ-୧. (ଭା-ପ୍ରା.) ପ୍ରସଙ୍ଗ-୧୧ ପୃଷ୍ଠା ୫

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ:-ସ. (ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-ସ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାୟ;
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାୟ ।

କାର୍ଯ୍ୟ-କ୍ରମ, (ଭାଗ-୧) ଆବେଦନକାରୀ; ୨. ଆବେଦନକାରୀ

ଆବେଦନ-୧. (ଆବେଦନ-୧) ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।

ଶିଳ୍ପ-ବି. (ସ୍ଥଳ-ଉଡ଼) ଶାସ୍ତ୍ରବିଶିଷ୍ଟ (ଅନୁ-
ପ୍ରାପ୍ତବେଳେ ପ୍ରାପ୍ତ) ।

ଉତ୍ତ-୧. (ବି.ସମ୍ବନ୍ଧ) ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରସାରେ

ଜିଅନ୍ତି-୫ (ବାମ ଗଣପତି) ବାମାଂଶ ୧

[illegible]

ପ୍ରସିଦ୍ଧ-୧ ମନୋରମ ସୁନ୍ଦର ଗାୟକ :

ଉତ୍ପତ୍ତି-ସ. (ସ୍ଵପ୍ନାବସର) ଶୋୟ ଡୋରୁ
ବାନ୍ଧୁର ବାଠ ।

† ଛାତ୍ର-୧. (ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ) ସ୍ୱାଗତ୍ସଂପାଦନ ।

ଜଗନ୍ନାଥ-ବ. (ସ୍ୱପ୍ନ-ସହ-ଭ) ଜନା; ଦୟା ।

୨୨୭୩-୧- ୧୧୧: ୧୧୧

ଜୁଗୋପିଷା-୧. (ପୃଷ୍ଠ-ସହ-ସ) ଗୋଗର
ବହୁତାଳ ଗୋପା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ପଢ଼ା/ପ୍ରଶ୍ନ) ସେପକ୍ଷରୁ ଯେ ଚାହେଁ ।

05-6 00000

ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ : ଶାମ୍ବର : ଚର୍ଚ୍ଚାତମ୍ଭ ।

ପ୍ରାୟ ୧୦ ମାସର ଶିକ୍ଷା

୦୦୦୦୧ ମିଳି-୨ ଟଙ୍କା

ଉତ୍ତର-୧, ବନବିହାରରେ ଦ୍ଵାଦଶ ଯୋଡ଼ି
ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

[illegible]

ଜି.ଟି.-୧. (ଜି.ଟି.-ସ) ପ୍ରମାଣ ।

ଜି.ପି.-୧. (ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରିବା ପାଇଁ)

ଉତ୍ତର-୧ (ଉତ୍ତର-୩) ପୃଷ୍ଠା ୧୫୦

ଜମିନ-୧. (ଜମିନ-୧) ଜମିନ, ଜମିନ

ଜୁଲାଇ ୧, (କୁହୁ-ଅ-ଅ, ୧୭) ବାଲି

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

କେଉଁ-କି, ପ୍ରାୟଶଃ ।

କ୍ଷେତ୍ର :- ୧.୨୦,୫୭୦; ଗଭୀରତା :- ୧୫୦

ଜେଠିଆ-ବ. ଦେଶସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ-୧. ଦେଶସ୍ତରୀୟ; ଜେଡା/ସା ।

କେନ୍ଦ୍ର-୧. (୧-୨) ଉପର ।

- ହାଣ୍ଡିକା-କେ. ପରହାର କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି
 ହାଣ୍ଡିକା-କେ. ଚର୍ଚ୍ଚା; ପ୍ରହରା । [ପୁରୁଷା ।
 ହାମି-କେ. ପରମର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରବାକ୍ୟର ।
 ହାଣ୍ଡିକା-କେ. (ହାମିଗହଳ) ଉପରୁ ବଠାବ
 ପରମର୍ଯ୍ୟ ।
 ହାମି-କେ. (ହମ୍ପାବୁଦ) ଅତିପୁଣ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା; ମୁକ୍ତି ।
 ହାଲି-କେ. ପର୍ଯ୍ୟ; ସେବ ।
 ହାଲିର-କେ. ମହାର ପ୍ରସାଦରେ ହୃଦୟବା ବସ୍ତ୍ର ।
 ହାଲିକା-କେ. ସାବୁନମିତ୍ର ପାଣି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ମୟମତ ବସ୍ତୁବା; କର୍ମକର କରିବା ।
 ହାସି-କେ. ଅସ୍ତବଦନା ଉପେକ୍ଷାରେ କଳରେ
 ବା ଅତିରେ ପ୍ରବେଶ ।
 ହିଅ-କେ. ହୃଦୟ ।
 ହିଅର-କେ. ସ୍ୱର୍ଗର ହିଅ ।
 ହିକ-କେ. ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ପ୍ରଦେଶ ।
 ହିକର-କେ. ବଳ ଦୋଷ; ପ୍ରସବ ।
 ହିକା-କେ. ଚକ୍ରା ଉପରେ ବାଣ୍ଟି ରଖିବା
 ମୁକ୍ତିବାସ୍ତବ ।
 ହିକାହିକା-କେ. କେ. ଓଷଧିଓଷ ।
 ହିକିକା-କେ. ଓଷାଭାବ ।
 ହିକାହି-କେ. ହିକାସୋବ ।
 ହିକାହିକା-କେ. ପୁଣ୍ୟକ୍ତି ଅସାର କରିବା ।
 ହିକିପିକି-କେ. ଏକପ୍ରକାର ସ୍ତବ୍ଧ ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ।
 ହିକିକା-କେ. ପଦ୍ୟବିଶେଷ ।
 ହିନି-କେ. ପରୁ (ଦୟାସମ୍ପର୍କରେ) ।
 ହିପ୍ପି-କେ. (ଅନୁବରଣାଦି) ମନମତ ବସ୍ତୁ ।
 ହିମିଟି-କେ. ମୁଦୁର୍ତ୍ତ; ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ।
 ହିମିଟିକେଲ }
 ହିମାହିକେଲ } କେ. ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶ; ବାଦୁତିଶେଷ ।
 ହିଲି-କେ. ଦୋର; ବାଜା ।
 ହିଲିକା }
 ହିଲି } କେ. ହିଲିକା ।
 ହିଲିକା-କେ. ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବାଦିକା ।
 ହିଲି-କେ. (ହିଲିକା) ଶାଳଗ୍ରାମର ଚର୍ଚ୍ଚା ।
 ହିଲିକା-କେ. ଉତ୍ତରୋଷ୍ଣାଦିବଦ୍ଧ ବାମୁଡିକା ।
 ହିଲି-କେ. ଉତ୍ତର ବାଦରେ ଅଟେସ୍ତାସକ ।
 ହିଲି-କେ. ପଦାତ୍ମକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟବିଶେଷ ।
 ହିଲିକା-କେ. ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉପାଦାନରେ
 ଅସାର ବାଜିବା । [ବିଶେଷ ।
 ହିଲିକା-କେ. ସେଇକାବିଶେଷ; ବର୍ଣ୍ଣାଳକାର-
 ହିଲି-କେ. (ଅନୁବରଣ) ଅନ୍ୟାନ୍ୟବଦ୍ଧ ଉପ ।
 ହିଲି-କେ. ପୁଣି; ପୁଣି ।
 ହିଲି-କେ. ପୁଣ୍ୟବେଶ ଓ ବାଦାର ଶାବ ।
 ହିଲିକା-କେ. ପ୍ରସାଦ କରିବା ।
 ହିଲି-କେ. ଅଳଙ୍କାର; ଅତି ବନ୍ଦା । [ଉତ୍ତର ।
 ହିଲି-କେ. (ଦୋଳପଦ) ଉତ୍ତର ହିଲିକା
 ହିଲି-କେ. (ଦୋଳପଦ) ଦୋଳା ।
 ହିଲି-କେ. (ହୁଲିଆବୁଦ) ମୁକ୍ତି; ଦୋଷ ।
 ହିଲିକା-କେ. (ହୁଲିଆବୁଦ) ଦୋଳି ଓଷାକା ।

ହୋଟି-ବ. ହଳିତା ପ୍ରଭୃତି ବସ୍ତୁର ସ୍ଥଳରୁ
ବାହାରିବା ପ୍ରଭା ।

ହୋଲି-ବ. ଅଶ୍ୱ; ବ୍ୟବହାର ଲାଭ ।

ହୋଇ-ବ. ମୁଖି । [ମୁହିଁର ହେବା ।

ହୋଇ ମାରିବା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବା ;

ଓ

ବ୍ୟବହାରର ସମ୍ପର୍କ ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ
ଶୈଳୀର ପ୍ରତୀକ ଯଦର ଅର୍ଥରେ
ସ୍ୱକାର ଦେଖାଯାଏ ବାହା ।

ଠ

ବ୍ୟବହାର ବର୍ଣ୍ଣର ଏକାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠକ-ବ. ଘାରିବା ଘଳିବା ।

ଠକ୍କର-ବ. ପ୍ରତିପୋଷକ; ସମବସ୍ଥା ।

ଠକର-ବ. ସୁଖବଶେଷ ଓ ତାହାର ସ୍ୱ ।

ଠକ-ବ. ସଦାକର ନିମ୍ନରୁମି; ଠାଙ୍ଗି; ଠାଙ୍ଗିଆ;
ମୁଠା ।

ଠକ୍‌ଧର-ବ. (ଠକ୍-ଧ-ଦ) ମହାଦେବ ।

ଠକ୍‌ଶାଳା-ବ. ଯେଉଁ ସ୍ୱରରେ ଠକା ମୁଦ୍ରଣ
ହୁଏ ।

ଠକା-ବ. (ଠକ୍‌ଶବ୍ଦ) ଶୈଳୀମୁଦ୍ରା ।

ଠକାରି-ବ. (ଠ-ର-ଦ) ଧନର ଲାଗଣ ।

ଠକି-ବ. ସରବର ବଶେଷ ।

ଠକି-ବ. (ଠକ୍-ଦ) ଶରୀର; ଉଦ୍‌ଘାଟନ ।

ଠକି-ବ. (ଠକ୍-ର) ପ୍ରସ୍ତରମୟ ।

ଠକାରିବା-ବି. ଲଢ଼ାକାରିବା ।

ଠକା-ବ. ଠାଣିଧରବା ଲଢ଼ା ।

ଠକାଠି-ବି. ବ. ଓଷ୍ଠପ୍ରତିଷ୍ଠା ।

ଠକ୍‌ଠକ-ବି. ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକରର ସଦୃଶତା ।

ଠକିବା-ବି. ଚଳିବା; ଅବସ୍ଥା ବଦଳିବା ।

ଠକ୍‌-ବ. ଲେଖନଶେଷ ।

ଠମକ-ବ. ଚେରୁଆ; ପୋଷଣ ।

ଠଲଠଲ-ବ. ଅସ୍ଥିର; ଉଷ୍ମ ।

ଠଲିବା-ବି. (ଠଲ୍‌ଧାରୁତ) ବଦଳିତ ହେବା;

ଠକ୍‌ଠକ-ବ. ଅସ୍ଥିର । [ସୋହାବୁଦ୍ଧା ।

ଠକ୍‌-ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ ।

ଠକ୍‌ଲିଆ-ବ. ଅସ୍ଥିରାଭାବ ।

ଠକ୍‌ଲିବା-ବି. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ ବଦଳିବା ।

ଠା-ବେଦ ଓ ସଦାର୍ଥର ବ୍ୟାପାରରେ ଅବଶ୍ୟକତାରେ
ପ୍ରୟୋଗ । [ଅପାଦ ।

ଠାକର-ବ. ଅପାଦି ପ୍ରତିପାଦ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ

ଠାକର-ବ. ତାଳ ।

ଠାକିବା-ବି. ଅବସ୍ଥା ବଦଳିବା ।

ଠାକ୍‌-ବ. ଅସ୍ଥିରର ଅଞ୍ଚଳ; ତାଳି ।

ଠାକିବା-ବି. ସିଂହର ବାସ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଠାକ୍‌ଲିବା-ବି. ଲେଖନଶେଷ ହେବା; ଲେଖିବା ।

ଠାକିବା-ବ. (ଠାକ୍‌ଶବ୍ଦ) ସୋହାବୁଦ୍ଧା ।

ଠାକିର-ବ. ପ୍ରସ୍ତରମୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ଠାକିର-ବ. ବେଶସଜ୍ଜା ।

ଠାକିଆ } ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃନ୍ଦା ।

ଠାକା }

ଟାଙ୍ଗିକା-ଟି. ଲଟକାଇବା ।

ଟାଣି-ବ. ଶକ୍ତ; ଦୃଢ଼ ।

ଟାଣିକା-ଟି. ଓଟାଇବା ।

ଟାପିଲା-ବ. ଥଣ୍ଡା ।

ଟାପୁ-ବ. ବ୍ରାହ୍ମ; ପଶୁମାନଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଟାଳିଟୁଲି-ବ. ଠକାଠକ ।

ଟାରିକା-ଟି. ଢଳବା; ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ବକ ବାଚ
ବାଟିବା; ଅମାନ୍ୟ ଦେବା ।

ଟାସି-ବ. ବର୍ଷ ।

ଟାହୁ-ବ. ଉପହାସନିଶ୍ଚେ ଥଣ୍ଡା ।

ଟାହୁଲି-ବ. ଥଣ୍ଡା; ପରଦାସ ।

ଟି-ଲେବ ଓ ଶବାର୍ଦ୍ଧ ଶାମାନ୍ତ୍ର ବସ୍ତ୍ରାଭିଷେକେ
ବା ଶୁଭ୍ରତା ବ୍ରତାଭିଷେକ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଟିଅ ବ. ଶୁଭ ।

ଟିକରି-ବ. କୁପ; ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ।

ଟିକା-ବ. ଗନ୍ଧକ; ବସନ୍ତଋତୁ ନିବାଇଣାର୍ଥ
ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଶବ୍ଦ ବନ୍ଧ ବସନ୍ତବଳ ଶବ୍ଦ ।

ଟିକାଉତ } ବ. ସ୍ବପ୍ନ ।
ଟିକାଏତ }

ଟିକାଏ-ଟି. ବ. ଶେଷ ।

ଟିକିଟିକି-ବ. (ଅନୁବରଣ) ଗଣ୍ଡ ଗଣ୍ଡ; ଶବ୍ଦ
ଶବ୍ଦ; ଶେଷ ଶେଷ ।

ଟିକିଏ-ବ. ଅଳ୍ପ । [ଅଳ-ବାଇ ।

ଟିକିଲି-ବ. ସ୍ବାମୀଙ୍କର କୁସ୍ବପ୍ନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ

ଟିକିରି-ବ. ବାଦ୍ୟ-ସେଷ ।

ଟିକି-ବ. ପୋରୁମାଡ଼ିବ ଦେହର ଘାଟ ବସେଷ ।

ଟିଟୁରି-ବ. ଟେଟେସିଂ ପକ୍ଷୀ ।

ଟିନି-ବ. ଧାରୁବସେଷ । [ପରମାଣ ।

ଟିପ-ବ. ଘିର; ଅନୁଲିପ୍ତର ଅଳ୍ପପ୍ରାପ୍ତ

ଟିପଣା-ବ. (ଟିପ୍ପଣାଶବ୍ଦ) ସ୍ବରାଣାର୍ଥ ଲେଖା;
ହାତବ । [ଟେବ୍ ଥରକା ବାଠ ।

ଟିପାଲି-ବ. (ଟିପାବସେଷ) ଶବ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧମୁକ୍ତି

ଟିପିଟେକା-ଟି. (ଟିପ୍ପଣାଶବ୍ଦ) ଠାରୁଦେବା ।

ଟିପିକା-ଟି. (ଟିପ୍ପଣାଶବ୍ଦ) ସ୍ବରାଣାର୍ଥ ଲେଖିବ
ବସ୍ତୁ ଲେଖିବା ।

ଟିମା-ବ. ଲେଖା; ବାଞ୍ଛା; ଶବ୍ଦ ।

ଟୀକା-ବ. ଦେବ; ବ୍ୟାଘ୍ର ।

ଟୀକାକାରି-ବ. (ଟୀକା-ବ. ଅ) ବ୍ୟାଘ୍ରାବର୍ତ୍ତ ।

ଟେକ-ବ. ଉଚ୍ଚତା; ଗୋରୁ; ମାଢ଼ ।

ଟେକା-ବ. ଘେନୁ; ଶବ୍ଦ ।

ଟେକାଟେକି-ଟି. ବ. ଗୋରାଘେନ; ଧବସର ।

ଟେକିକା-ଟି. ଉଠାଇବା ।

ଟେରି-ବ. ବନ୍ଧୁକ୍ତି ।

ଟେକା-ବ. ମୁକ୍ତିବାସ୍ତବ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତନବା ।

ଟେକିବା-ଟି. ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ; ମନବାଞ୍ଛାରେ

ଟେକା-ବ. (ଟୋପଣବଳ) ବିକ୍ର ।

ଟୋକିକା-ଟି. ଶବ୍ଦକୁ ଶ୍ରେୟରେ ଗାୟବା ।

ଟୋକା }

ଟୋକଲୁ }

ଟୋକେଇ-ବ. ଲେଖା; ବେହର ।

ଟୋପି-ବ. ଗାଲ ।

ଟୋପିରି-ବ. ମୁକ୍ତି; ମୁକ୍ତିବାସ୍ତବ ବସେଷ ।

ଟେପା-ବ. ବହୁ ।
 ଟେପି-ବ. ମୁଦ୍ରାବଦନ ବସେଷ ।
 ଟେଲି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ପଂଠନାଳୀ ।
 ଟେଲି-ବ. ଡେରା ।

ବିଷୟବର୍ଣ୍ଣନା ସ୍ୱାସନ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠଉର-ବ. ଶଶିପୁ; ଦେବ । [ବରଦା ।
 ଠଉରୁକା-ବି. (ପ୍ରାଧାତୁକ) ଦେବ ପିତା
 ଠଉରୁକା-ବି. ପିତା ରାଜା ।
 ଠକ-ବ. ପ୍ରଦାନକ ।
 ଠକାଠକ-ବି. ବ. (ପଦପଦ) ରାଜାଭି ।
 ଠକା-ବି. ପ୍ରଦାନକ ବରଦା ।
 ଠକ-ବ. ସରକାର । ବ. ଶୋଭା ।
 ଠକ୍‌ଠକ୍‌-ବ. (ସମ୍ବେଦନ) ଶବ୍ଦଶ୍ରେଣୀ ।
 ଠକା-ବ. ପାଦ; ଶାନ୍ତଶୋଭା ।
 ଠକ୍‌ଠକ୍‌-ବି. ବ. ବରଦା ପ୍ରତି ପାଦବା ।
 ଠକା-ବ. ପ୍ରାଣ ।
 ଠା-ବ. (ପ୍ରାଧାତୁକ) ପ୍ରାଣ; ଶାନ୍ତ । [ପ୍ରାଣ ।
 ଠାକୁର-ବ. (ପଦ୍ମ ରାଜକ) ଦେବପ୍ରାଣୀ ;
 ଠାକୁରାଣୀ-ବ. (ପାଦ୍ମର-ଅଗ୍ର) ଦେବୀ; ରାଣୀ ।
 ଠାଣି-ବ. ଶ୍ରେଣୀ; ରାଣୀ ।
 ଠାଣି-ବ. ମୂଳ ।
 ଠାକ-ବ. (ପ୍ରାଧାତୁକ) ପ୍ରାଣ; ପ୍ରାଣକରଣ ।
 ଠାଲ-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠାଲି-ବ. (ପ୍ରାଧାତୁକ) ପ୍ରାଣ; ରାଜା ।

ଠିକ୍‌-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକିଣା-ବ. ପ୍ରାଣ; ପ୍ରାଣକରଣ ।
 ଠିକା-ବ. ସମ୍ବେଦନା କରଣ; ପ୍ରାଣ ।
 ଠିକି-ବି. ବ. ସଂସ୍କୃତରେ; ପ୍ରାଣରେ ।
 ଠିକ୍‌ଠିକ୍‌-ବ. (ସମ୍ବେଦନ) ଶବ୍ଦଶ୍ରେଣୀ ।
 ଠିକ୍‌-ବ. ପ୍ରାଣ; ପ୍ରାଣକରଣ ।
 ଠିକ୍‌-ବ. (ପ୍ରାଣକରଣ) ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ; ପ୍ରାଣ ।
 ଠିକା-ବ. ପ୍ରାଣକରଣ ମୂଳରେ ବସି ରାଜା ।
 ଠିକି-ବ. ମୂଳବାସୀବସେଷ ।
 ଠିକ୍‌ଠିକ୍‌-ବ. ଶ୍ରେଣୀ ।
 ଠିକି-ବ. ଶବ୍ଦଶ୍ରେଣୀ; ଶବ୍ଦଶ୍ରେଣୀ ।
 ଠିକି-ବ. ବରଦା; ପ୍ରାଣ ।
 ଠିକ୍‌ଠିକ୍‌-ବି. ବ. ବରଦାରେ ।
 ଠିକି-ବି. ବ. ବରଦାରେ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।
 ଠିକି-ବ. ସଂସ୍କୃତ ।

ବିଷୟବର୍ଣ୍ଣନା ସ୍ୱାସନ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠିକା-ବ. ଶିଳ୍ପୀ; ବରଦା; ବରଦା ।
 ଠିକାଠିକି-ବ. ଶ୍ରେଣୀ; ସଂସ୍କୃତରେ ।

ଡକାଉକା-ଡ. ଘେବଦାସ ଡାବଦା ।

ଡକାଡକି-ଡ. ବ. ପରସ୍ପର ଅଛାବ ।

ଡଗଡଗ-ଡ. ବ. ଯାସୁ ଶାସୁ ।

ଡଗରୁ-ବ. ବୁଦ; ଇର । [ନିମନ୍ତ୍ର ଘେବ ।

ଡଗରୁ-ବ. ବରାଣା ଘୋଷଣା ବରବାସାରି

ଡକି-ବ. ଲଦାର ସଦ ।

ଡକା-ବ. ଅଶବ ।

ଡକାରି-ବ. ବୃକ୍ଷବୃକ୍ଷେଷ ।

ଡକି-ବ. ଧାତୁନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବାଜଦବା ।

ଡକୁଣୀ-ବ. (ଡାକେଶବଦ) ଡାକଣୀ ।

ଡକୀ-ବ. ଶୁଦ୍ର ବୌଦା ।

ଡକନି-ବ. (ନି-ବଦ) ବାରଘୋଷା ପରମିତ ।

ଡମ }

ଡମ }

ଡମି-ବ. ଚୌକାଠରେ ବକାଟ ଶୂନ୍ୟକାର

ଡମର-ବ. ବଢା; ଅବମର ।

ଡମରୁ-ବ. (ଡମ୍-ରୁ-ର) ଶୁଦ୍ର ଚର୍ମାଞ୍ଜାପଦସ୍ତ୍ର

ଡମ୍-ବ. ବୃକ୍ଷ; ଇକବ । [ବାଦ୍ୟବୃକ୍ଷେଷ ।

ଡମ୍ବର-ବ. ଅବମର ।

ଡମ୍ବ-ବ. (ପରଶବଦ) ରସ ।

ଡମ୍ବରୁ }

ଡମ୍ବରୁ }

ଡମ୍ବର-ବ. (ବାଦ୍ୟବଦ) ବୃକ୍ଷ ।

ଡମ୍ବର-ବ. (ବଦ୍ୟାବଦ) ରସ ।

ଡମ୍ବର-ବ. ଚମ୍ପୁରମି ।

ଡାଆଣୀ-ବ. ରଜ; ଅଦାରଘେବ

ଡାଆଣୀ-ବ. (ଡାକେଶବଦ) ଡାକଣୀ;

ଘୋଷ ।

ଡାଙ୍ଗ-ବ. (ବ-ଶବଦ) ସମ୍ପଦ-ପଦ ମଣିବା ।

ଡାକି-ବ. ପ୍ରସେବ । ବ. ପଶ୍ଚାତ୍ତପ; ସାଧାର-

ଶବର ଗିରିପ୍ରସନ୍ନ ବଦନ ।

ଡାକରୁ-ବ. ଅଛାବ ।

ଡାକି-ବ. ଚହାଟ ବରଦା ।

ଡାକି-ବ. ଉଦାର ।

ଡାକି-ବ. ଅଦାରବାସ ।

ଡାଗରୁ-ବ. ବଡ଼ ଉତ୍ତୁଣା ।

ଡାଙ୍ଗ-ବ. ବାଡ଼ି; ବଠି । [ରସବଦ ।

ଡାମର-ବ. (ଡମ୍-ପର) ବୋଲାରୁ । ବ.

ଡାମରୁ-ବ. ବଡ଼ ବଡ଼ ବାର ।

ଡାମ୍-ବ. ବଡ଼ବୁଦ୍ଧ ।

ଡାଲି-ବ. ଶାଢ଼ୀ ।

ଡାଲି-ବ. (ବାଦୁରି) ଗୁଡ଼ବଦ ।

ଡାଲି-ବ. ବେଦ ବା ବାରିଷରେ ଚର୍ମିତ ବାବ ।

ଡାଲି-ବ. ବାଡ଼ିମତ ବା ଡାକାର ଗର ।

ଡାଲି-ବ. ଉଦା ମୁଦ ବରଦ ପ୍ରସନ୍ନର ବୁଦ ।

ଡାଲି-ବ. ଶାବ୍ୟବୃକ୍ଷେଷ ।

ଡାକି-ବ. ଶେଷବାସ ।

ଡାକି-ବ. (ବଶବଦ) ବଶିଷ ।

ଡାକି-ବ. (ବାଦ୍ୟବଦ) ବଶିଷେଷ ।

ଡାକି-ବ. (ପଥାବଦ) ବୁଦା ।

ତଙ୍ଗୀ-ବ. ଶୁଭ୍ର ଶୈବା ।

ତନ୍ତ୍ରମ-ବ. ଚୋରବାଦୀ ।

ତବା } ବ. ବରଦ, ବନ୍ଧା ।
ତବଅ }

ତବିତବ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରମଧୁକ ।

ତମିର-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ତମ୍ବ-ବ. ଅଗ୍ନି ।

ତମ୍ବିଜ-ବ. (ତମ୍ବ-ତମ୍ବ-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ତମ୍ବ-ବ. ଗିରି ।

ତମ୍ବ-ବ. ବାସୁରମି ।

ତମ୍ବୁର-ବ. ଧଣ୍ଡୁ ପ ।

ତମ୍ବିବା-ବ. ବୃତ୍ତିବା ।

ତେଉଁବା-ବ. (ଜା ଧାତୁର) ଦୂରବା ।

ତେଉଁଉଅ-ବ. ଅନନ୍ତାରବେଶ; ପ୍ରଭୁରରେ
ଧାରଣାର୍ଥ ଧାତୁରମିର ଶୁଭ ଉପଧାୟୀ ।

ତେଜୀ-ବ. ଲମ୍ବା ।

ତେଜୀ-ବ. ଦର୍ପାବୃତ (ସ୍ତ୍ରୀ) ।

ତେଜୁର-ବ. ନାପସ; ନାପସଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।

ତେଜୀ-ବ. (ଜା ଧାତୁର) ପକ୍ଷ ।

ତେଜୁଅ-ବ. (ସେତର) ପଥରରେଇ; ଟେକା ।

ତେଜି-ବ. ଫଳ ଓ ଫୁଲର ବାଡ଼ ।

ତେର-ବ. ବସୁନମିତ ସୁବ, ତମ୍ବ ।

ତେରବା-ବ. ଲଭାଇ ଥୋଇବା; ସାଜବା
(ବର୍ଣ୍ଣସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ତେବିର-ବ. ବାମ, ବା ।

ତୋର } ବ. ଲହୁ; ଚଉଡ଼ି ।
ତୋର }

ତୋରଅ-ବ. ଦାରଦାରବନ ରେଖାଗଠିତ
ବସୁବେଶ ।

ତୋଳା-ବ. ଅକ୍ଷର ଧିବୁକ୍ତି ।

ତୋଲ-ବ. (ତୁଲ୍ୟାତୁଳ) ଗତିପ ।

ତୋଲ-ବ. ପତିତ; ଧାବ୍ୟାଧାର ।

ତୋଲ-ବ. ପକ୍ଷ; ପକ୍ଷ; ଅଲଭା ବ. ସୁଦର ।

ଢ

ଢ଼ଞ୍ଜବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ଥଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଢ଼ିକ୍ତ-ବ. ବଡ଼ ଚୋର ।

ଢ଼ିକ୍ତାର-ବ. ବାବୁ ଟି ।

ଢ଼ି-ବ. ପ୍ରବାଦ; ସ୍ୱାଭାବ-ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରବାଦ ।

ଢ଼ି-ବ. ଶୁଭ; ଅନୁରଣ ।

ଢ଼ି-ବ. ଲଭକରଣ ।

ଢ଼ି-ବ. ଅଭୟ; ଦବ । [ସାହ]

ଢ଼ି-ବ. ପୋରୁ ସୁଅଭିହାର ବା-ପ୍ରକାଶକ

ଢ଼ି-ବ. ଉପମିତା ହାତୀ ବଥା ।

ଢ଼ି-ବ. (ବଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ;
ଶକ୍ତିଶାଳୀ; ପକ୍ଷ ।

ଢ଼ି-ବ. ଚଳନ ଧାତୁରମିତ ।

ଢ଼ି-ବ. ଏବଂ ଅଭୟ ଶକ୍ତିବା ।

ଢ଼ି-ବ. ମୁଣ୍ଡ ଲାଭେଇ ।

ଢ଼ି-ବ. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ତା'ର-ବ. ସେତୁପରି ସେତୁର ଯନ୍ତା ।

ତା'ର-ବି-ବି. ଅନ୍ତରାତ୍ମ ବରଦା; ସୋହେଇ
ରସିବା ।

ତା'କୁଣୀ-ବ. ଅନ୍ତରାତ୍ମ ।

ତା'ର-ବ. ଦର୍ପଣମୃତ ପଦ୍ମ ।

ତା'ଲି-ବ. ଧାରୁଣମୃତ ପଦ୍ମପାତ୍ରପଦ୍ମେଷ ।

ତା'ଦିବା-ବି. ଉତ୍ତରା; ଅନ୍ତରାତ୍ମ ।

ତା'ଲୁ-ବ. ଉତ୍ତରାତ୍ମ ।

ତା'ଲେ-ବି. ବ. ବାଲେ; ଥରେ ।

ତିବି } ବ. ଧାବ କୁଟିକାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ତିବିକି }

ତିପ-ବ. ଉତ୍ତରାତ୍ମ ବ. ବ. ।

ତିଶ-ବ. ଠେକ ।

ତିଲ-ବ. ପୁରୁଣା; ପିତଳ ।

ତିଲ-ବ. ନିପ୍ରାଣ ଅବେଶ । [ପତିବା ।

ତିଲାଇବା-ବି. ଉତ୍ତରାତ୍ମ; ନିପ୍ରାଣ ଅବେଶ ।

ତିଲାଇ-ବ. ଉତ୍ତରାତ୍ମ ।

ତିଲାଇ-ବ. ଉତ୍ତରାତ୍ମ ।

ତିଲମଣି-ବ. ତା'ର; ଉତ୍ତରାତ୍ମ; ପର୍ବତପେଶ ।

ତିଲୁ-ବ. ବହୁତ ।

ତିଲୁ-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତିଲି-ବ. ବହୁତ; ଦୂରବାସ । [ବହୁ ।

ତମସୁତ-ବ. ଘଣ୍ଟପୁରର ପ୍ରାସାଦ ।	ତିରୁକ୍ତି-ବ. ଭାବପ୍ରଣେଷ ବା ଭାବାରମ୍ଭ ।
ତମସ୍ମିନ-ବ. (ତମସ୍-ବଦ୍-ଇ)-ସହି ।	ତିରୁମା-ବ. ସୁଷାନ୍ତର ।
ତମ୍ନା-ବ. (ତମ-ଅ) ସହି; ତମାଦ ସଂସ ।	ତିରୁଲ-ବ. (ତୁ-ଅର) ପ୍ରବ; ତହନ ।
ତମାଞ୍ଜୁ-ବ. (ତାମ୍ରକୃଷ୍ଣବତ) ଧୂସର ।	ତିରୁଲିବା-ବି. ପ୍ରବଦେବା ।
ତମାସି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରିକା ସମତାପତ ।	ତିରୁବା-ବି-ବ. (ତର-ବ-ଅ-ଇ) ଶ୍ରୀ ।
ତମାଲ-ବ. ସୁନ୍ଦରପେଟ ।	ତିରୁସ୍ତୀ-ବ. (ତରୁ-ବଦ୍) ଦେବଦାସ; ପ୍ରତ- ପାମା ।
ତମିସ୍ତ୍ର-ବ. (ତମସ୍-ର) ଅନ୍ଧକାର ।	ତିରୁକ୍ତି-ବ. ଓଡ଼ିଆ କବିତାର ସବୁ ।
ତମୋମୟ-ବ. (ତମା-ମୟ) ଅନ୍ଧକାରପ୍ରଭ ।	ତିରୁଟି-ବ. ସୁନ୍ଦରପେଟ । [ବର ଘଣ୍ଟିବା ।
ତମ୍ନ-ବ. ବନ୍ଧନର ସର୍ବ ବେଶେଷ ।	ତିରୁଟିଘଣ୍ଟିବା-ବି. ଶୋଧରେ ତନ୍ତ୍ରବଦ୍ ଓ ବସ୍ତ୍ରତ
ତମ୍ନା-ବ. (ତାମ୍ରବତ) ଧାତୁବେଶେଷ ।	ତିରୁ-ବ. (ତ-ଇ-ଇ) କୌତା; ଚେଲା ।
ତମ୍ନି-ବ. ଧନବ-ତମବ ।	ତିରୁ-ବ. (ତୁ-ଇ) ସୁଖ ।
ତମ୍ନି-ବ. ପରୁଷ; ଶିଖର ।	ତିରୁଣ-ବ. (ତୁ-ଇ-ଇ) ସୁବା; ଦୁଃଖ ।
ତମ-ବ. ତୁଳସୀରେ ଏବଂ ଉତ୍ତର ବା ଅଗ- ବର୍ଷ-ବୋଧେ ପ୍ରତ୍ୟୟ ।	ତିରୁଣୀ-ବ. (ତରୁଣ-ଇ) ସୁବଦ୍ ।
ତମ-ବ. ଅବସର ।	ତିରୁରୁଦ୍ଧି-ବ. (ତରୁ-ରୁଦ୍ଧ) ସୁଖପରେ ବାତ ସୁଖ; ମଦ୍ୟ । [ତମାସୁପାୟ ।
ତିରୁବା-ବି-ବ. ତପସ; ବଂଶଜ ।	ତିରୁ-ବ. (ତର୍-ଅ) ଶୁଦ୍ଧି; ବାସାନ୍ତରାତ; ବୟସ;
ତିରୁକିବା-ବି. ସାବଧାନ ଦେବା ।	ତିରୁତି-ବ. (ତର୍-ତି) ସମାପତ; ଅନୁମିତ ।
ତିରୁକ୍ତି-ବ. ଦେଶାବାସ ।	ତିରୁନି-ବ. (ତର୍-ଅ-ଅ) ଉତ୍ତରପର୍ବତ; ବେଧ; ଭୂମି । [ଅପୂର୍ବ ।
ତିରୁଲ-ବ. (ତୁ-ଅର) ଲହରୀ ।	ତିରୁମା-ବ. (ତର୍-ଅ-ଅ-ଇ) ସୁବାସଲିଭ ନବପ୍ର
ତିରୁଲିବା-ବ. (ତରୁ-ଇ-ଇ) ବସ ।	ତିରୁତି-ବ. (ତର୍-ତି) ଉତ୍ତର; ତାଡ଼ିତ ।
ତିରୁଣ-ବ. (ତୁ-ଅର) ପାରିତୋଷ ।	ତିରୁଣ-ବ. (ତୁ-ଅ-ଅ) ଶିବଦେବ ପ୍ରାଦ-ପେ କଳତାତ; ପ୍ରାଣ ।
ତିରୁଣୀ-ବ. (ତୁ-ଅ-ଇ) କୌତା; ଶୁଣି ।	ତିରୁ-ବ. (ତରୁ-ଅ) ଅସୋରୁଷ; ପାତାଳ;
ତିରୁଣୀ-ବ. (ତୁ-ଅ-ଇ) କୌତା ।	ମୂଳର ତରୁବାସବର୍ଣ୍ଣା ସ୍ଥାପ; ମଦ୍ୟ ।
ତିରୁତଳ-ବି. ବ. (ତରୁ-ବଦ୍) ଚନ୍ଦ୍ର; [ମାୟା ।	
ତିରୁପଣ୍ୟ-ବ. (ତରୁ-ପଣ୍ୟ) ସୁପାରିତ ଦେବାଳୟ ।	

ଭଲ୍‌ବ-୧, ଉତ୍ତର । ମଧ୍ୟ-ତୁ ଗୋଷ୍ଠି ୫ ।

ତଳା/ତଳ-୧. (ତଳ-ଅବସ୍ଥା) ସ୍ୱପ୍ନା/ତଳ

ଜିଲ୍ଲା-୨. (ସରକାରୀ) ଅନୁସୂଚିତ :

2015-16-415413

ଭିନି-୩, ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତିର ପଢ଼ାବନ୍ଧ ।

ଉତ୍ତରୀ-୧, ପାଟଣା ।

ପ୍ରବଚନ-ସଂ. (ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର) ଚତୁର୍ଥ ।

୧୩୧-୧. ୧୩୧/୧

ଉତ୍ତ-୧. (କୃଷକମାନଙ୍କ) ଆମର ସେବା ।

ଉତ୍ପତ୍ତି-ପ୍ର. ସ୍ୱରୂପ; ଅବତାରରୂପ ।

ଉତ୍ତ-୨. ଉପାଦାନ ଗୁଣ

କହୁବଲ୍-୪, ସେବକ; ପାଣି ।

ଦ୍ଵି-ସ. ସେଠାରେ ।

ଦିନି-ସ. ସେପ୍ଟେମ୍ବର ।

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ । ପୃଷ୍ଠା ୧

ଉତ୍ତର-୧. (ବର୍ତ୍ତମାନ) ପ୍ରା. ବାଣିଜ୍ୟ

ଡାକ୍ତାରି-ବ. (୦୭-ଆଇ-ସ) ପୁରୀରବିଦ୍ୟା;
ଅଗ୍ରତ; ଅବଶା ।

ଚିଟି-୨. ପ୍ରାୟ: ୧.୫ ।

ଦି. ନି. ୧-୧, ବର୍ଷିକ ଶୁଦ୍ଧି ବର୍ଷେ ।

୦୩୯-୧୫, ୫୫, ୬୦ ।

ଭାଗ୍ୟ-୧. ଶାମ ବା ବାଲ୍ୟେଷୁ ନିର୍ମଳ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ।

କାହିଁକି-୧. ଅନେକଙ୍କର ପାଠକସୂଚୀ ।

ଭାଦ୍ର-୧, ବାହୁଲ୍ୟଶିଖର; ମାଞ୍ଜିରାସ; ମାଞ୍ଜିରା-
ଶରେ ମହାଭାରତ ।

ଉତ୍ତର :- ହ, ଶୁଣିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ତାହାକୁ । ୧. (ବନ୍ଧୁ, ଶିଳ୍ପ-ଆଦି-ସ) ବ୍ୟବହାର-
 ତାହାକୁ । ସାଧନ; ଉତ୍ପାଦନ; ପ୍ରଦାନ ।

ଡାକ୍ତର-୧ (୧୦-ଶିଶୁ-୧) ଅବସର: ୧୯୮୭ ।

[illegible]

କାହାଣୀ: ୧. (ପଞ୍ଚମ-୧) ପଞ୍ଚମ ଅଞ୍ଚଳରୁ ।

ଆମ୍ଭଙ୍କ-ଓ, ଅସୁବୁଧ ଘୋଳ ନୁହାନ୍ତି ।

ଡି.ଏ.ଏ. (ସାମାଜିକ) ସାମାଜିକ ସେବା ଶାସ୍ତ୍ର

ଡାକ୍ତା-ସଂ. (ସବୁ-ଶିକ୍ଷା-ସ) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଡାକ୍ତରୀ-୧, (୧୭-ଏ) ବ୍ଲକ୍; ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ଡାକି-ବ. ଦିବା; ସୁଦ୍ଧା-ବ.ଦ୍ୱି; ସେହିଭାବେ; ବସ ।

ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ରିକା, ଚନ୍ଦ୍ରିକା । [ବାଦ ।

ଡାକ୍ତାରିଆ-ସଂ. (ବିଭାଗ-ସଂ) ସେପ୍ଟେମ୍ବର

ତା.ସି.ସି. (ବିପ୍ଳବ) ଅଭିନୀତ : ମଣି ।

ଡାକ୍ତାରିଆ, (ବିଦ୍ୟାବିତ୍) ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର;
ସମ୍ପର୍କ ।

ତାହାକୁ } (କର୍ତ୍ତା-ବୃତ୍ତ) ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।
 ତାହାକୁ }

ଡିଜି-୧. (ବିପ୍-ସ) ଶ୍ରୀ-ସାଗରେ ସନ୍ତୋଷ ।

ଜାଗରୁକ-୧. (ଚାନ୍ଦ-ପୁର) କାହାବାର ନାବ-
ପୁର ବାସୀ ।

ଉତ୍ତର-୧: (୧୧-୩) ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ।

ଭାଗ୍ୟବତୀ-ଓ, ଯେଉଁ ଗୁଣଯୋଗୁଁ ଶାଶ୍ୱତ ।
ପ୍ରାଣ ଚଳୁଛି ତାହା ଜିନିଷ ହୁଏ ।

ଡାଏ-ଏ. (ବି.ଏ.ଏ) ଉପାଦାନ; ଚନ୍ଦ୍ର; ସୁନ୍ଦର ।

ଭାଗ୍ୟ-ବ., (ବସନ୍ତ-ବ) ବସନ୍ତ; ମୃତ ।

ତାପସ୍ୟ-ବ. (ତାପସ-ସ) ତାପସର ଧର୍ମ ; ବସ୍ୟାର ଅଭିରାମ ।	ତାରିନି-ବ. ଉଦାରତ ।
ତାପିତ୍ବ-ବ. ତପାଳବୃକ୍ଷ ।	ତାରିନିତ-ବ. (ତାରିନା-ନିତ) ତାରିନାପତ୍ର ।
ତାପିତ-ବ. (ତପ-ଶିତ-ତ) ତୁଷିତ; ଶେତା- ନିତ; ତାପପୁତ୍ର ।	ତାରିଣ-ବ. (ତୁ-ଶିତ-ଅତ) ଉଦାର । ବ. ଉଦାରବର୍ଣ୍ଣ ।
ତାମିରସ-ବ. ସତ୍ତ୍ୱ ।	ତାରିତମ୍ୟ-ବ. (ତରତମ-ସ) ନୂ-ବତା ବା ଅସ୍ତବ୍ୟ; ଉତ୍ତରତରଣ । [ଲତା ।
ତାମସ-ବ. (ତମସ-ସ) ଅଜ୍ଞାନାବସ୍ଥା; ତମୋ- ତାମସ-ବ. ଶୈବୁତ । [ବୁଣାନ୍ତ ।	ତାରିଲ-ବ. (ତରଳ-ସ) ତରଳତା; ତସ- ତାରି-ବ. (ତୁ-ଅ) ସନ୍ଧ୍ୟା; ସଂସାର ତୁଷ- କସ୍ତ୍ରାୟଦାରଣା ଯେତ ।
ତାମସିକ-ବ. (ତାମସ-ନିକ) ତମୋଦୁଃଖିତ; ବନ୍ଧୁମୟ ।	ତାରି-ପତି-ବ. (ତାପ-ପତି) ତନ୍ତ୍ର ।
ତାମସୀ-ବ. (ତାମସ-ସ) ଅଜ୍ଞାନାବସ୍ଥା ।	ତାରିଖ-ବ. (ଅରିଖ) ବସନ୍ତ; ପତ୍ନୀ ।
ତାମସ୍ତ୍ର-ବ. (ତମସ୍ତ୍ର-ସ) କୁସ୍ତ୍ରାୟ ।	ତାରିଣୀ-ବ. (ତୁ-ଶିତ-ନିତ-ସ) କସ୍ତ୍ରାୟ- ତାରିଣୀ-ବ. ପ୍ରସଂସା । [ବାରିଣୀ ।
ତାମ୍ବ-ବ. (ତମ୍ବ-ର) ତମ୍ବା; ଧାତୁବିଶେଷ ।	ତାରିଣ୍ୟ-ବ. (ତୁଣ୍ୟ-ସ) ଯୌବନାବସ୍ଥା ।
ତାମ୍ବକୁଟ-ବ. (ତାମ୍ବ-କୁଟ) ଧୂର୍ଜତ; ତମାବୁ ।	ତାଜି-ବ. (ତର୍ଜ-ନିକ) ତରଣାୟକ ।
ତାମ୍ବୁତ-ବ. (ତାମ୍ବ-ତୁତ) ବୁଡୁଟ ।	ତାଜ୍ୟ-ବ. ତରୁତ ପତ୍ର ।
ତାମ୍ବ-ବ. ତପ୍ତପଦ୍ମ ।	ତାଲ-ବ. (ତଲ-ତ) ତାଳପତ୍ର; ଗାନ୍ଧ ବାଦ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ତାଳ ଓ ଶିଘ୍ରାର ସରମାଣ ।
ତାମ୍ବୁଲ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ସମ (ଅହାସ୍ୟେ ଲତା ପୁଷ୍ପ ଫଳର ଓ ମୃଦୁ ସଂସ୍ଥା ଉପର) ।	ତାଲି-ବୁଦ୍ଧି-ବ. ତାଳପତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ।
ତାମ୍ବୁଲ-ତାରିକ-ବ. ସାବରକ୍ଷ ; ସାବରକା ।	ତାଲିବିଦି ଲି-ବ. ଉପଦେଶଦା ବିଶେଷ ।
ତାମ୍ବୁଲୀ-ବ. (ତାମ୍ବୁଲ-ଲୀ) ତାମ୍ବୁଲବ୍ୟ- ସାୟା; ତାମ୍ବୁଲି ଜାତି ।	ତାଲିବ୍ୟ-ବ. (ତାଲ-ସ) ତାଲପତ୍ରାୟ; ତାଲପତ୍ରାୟ ଉଦାରତ ।
ତାରି-ବ. (ତୁ-ଅ) ଅତରଳ (ପଦ୍ୟମୁକ୍ତରେ); ଉତ୍ତର । ବ. ଧାତୁବିଶେଷ ତପ୍ତ; ମୁକ୍ତା ।	ତାଲିସିକ-ବ. ତାଳପତ୍ରର ବୋମଳ ପତ୍ର ।
ତାରିକ }	ତାଲି-ବ. ସୋଲତ ।
ତାରିକା }	ତାଲି-ବ. (ତାଳପତ୍ର) ବୁଲି ବରଦତ୍ତ ଦ୍ୱାବ ତାଲିମ-ବ. (ଅରିକା) ଶିଖିତ । [ସଦାକ୍ଷୀ ।

ତାଳୀ-ବ. (ତାଳ-ର) କାଳକାଞ୍ଚି ବୃକ୍ଷ ।

ତାଲୁ-ବ. (ତୁ-ବ) ଚନ୍ଦ୍ରର ଉପରସ୍ଥ ପ୍ରଦ ।

ତାଲୁକ-ବ. (ଅରଣ୍ୟର) ନିମିତ୍ତ ।

ତାଳୁକି-ବ. ଧନୀ ।

ତାଳୁକ-ସ. (ତତ୍-ସମ୍ପାଦନ-କର) ସେହି
ସମ୍ପାଦନ, ତତ୍ତ୍ୱ । [ବିଶେଷ ।

ତାଳିକ-ବ. (ଅରଣ୍ୟ) ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ; ବନ୍ଧୁରୂପ ।

ତାଳି-ବ. ଶାଢ଼ୀର ନିମିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳି-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱପଦ) ସେହି ।

ତାଳିକା } ବି. ଉତ୍ତମର ବସ୍ତ୍ର ।
ତାଳିକା }

ତାଳିକ-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱପଦର) ତତ୍ତ୍ୱପଦ ।

ତାଳି-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ର) ବସ୍ତ୍ର; ବିଦା ।

ତାଳି-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ମ) ଗନ୍ଧ ।

ତାଳିକା-ବ. ସୁଧୀ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ସମ୍ପାଦନ) ସମ୍ପାଦନ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ସମ୍ପାଦନ) ସମ୍ପାଦନ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତୁ-ସମ୍ପାଦନ) ତତ୍ତ୍ୱପଦ ।

ତାଳିକା-ବ. ଗନ୍ଧାବେଶ ।

ତାଳି-ବ. (ସମ୍ପାଦନ) ତତ୍ତ୍ୱପଦର ଦ୍ୱାରା ବୃକ୍ଷ-
ସମ୍ପାଦନେ ପ୍ରତିପଦ୍ଧି ବିକାଶର ଶକ୍ତି-ସମ୍ପାଦନ-
କାରୀ ।

ତାଳି-ବ. (ବିଶେଷ) = ସଂଗୀତ ।

ତାଳିକା-ବ. ତତ୍ତ୍ୱପଦର ଓ ତାଳର ପଦ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱପଦର) ସମ୍ପାଦନ ।

ତାଳି } ବି. ସେହି ।
ତାଳିକ }

ତାଳି-ବ. ପ୍ରକାଶ ମଣ୍ଡଳାବେଶ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ବିଦା) ତାଳିକା ବିଦା ସେ
ସମ୍ପାଦନ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ର) ସମ୍ପାଦନ ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ତାଳିକା-ବ. (ତାଳି-ର) ତାଳିକା; ବସ୍ତ୍ର ।

ଭାରି-ବ. (ଭଲ୍-ସ) ହଠାତ୍; ବାଣ ।

ଭାରିନାହିଁ-ବ. (ସାକ୍ଷୀଶବ୍ଦ) ଅଭାବେଶବଦ ।

ଭୂର୍ଣ୍ଣି-ବ. (ଭୂ-ର୍ଣ୍ଣ) ଉଜ୍ଜ୍ୱାଳ ।

ଭର୍ଥ-ବ. (ଭୂ-ଥ) ସମାପ୍ତ ।

ଭାର୍ଯ୍ୟାବି-ବ. କୈତବ୍ୟମ୍ଭର ପ୍ରଭାବତଃ ୨୫ ପଦ
ମୁକ୍ତି ଶର୍ଯ୍ୟବିର ବା ସଦୃଶ ମହାବ୍ରହ୍ମଣ ବୋଲି
ପ୍ରକଟ ।

ଭାବୁ-ବ. (ଭାବ-ଭ) ଭୟ; ବନ୍ଧୁ; ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ।

ଭୁ, ଭୂହି-ସ. ଭୂମ୍ଭେ ଶବ୍ଦର ନବ ପ୍ରୟୋଗ ।

ଭୂର୍ଣ୍ଣି-ବ. ଉଜ୍ଜ୍ୱାଳ; ଉଜ୍ଜ୍ୱାଳ ।

ଭୂଜି-ବ. ସଂସାର; ଦେବ; ପୁର ।

ଭୂଷି-ବ. (ଭୂଷଣବଦ) ଶୁଭ; ଶାନ୍ତ; ସେବକ ।

ଭୂଜି-ବ. (ସୂକ୍ଷ୍ମାବଦ) ଲମ୍ବା ।

ଭୂଜି-ବ. (ସୂକ୍ଷ୍ମାବଦ) ଦୀନ; ଦୋଷ ।

ଭୂଜିବା-ବ. (ସୂକ୍ଷ୍ମାବଦ) ସାଧିବା ।

ଭୂଠ-ବ. ହଠାତ୍ ବା ପ୍ରସ୍ତୁତଶାରେ ପ୍ରଜ୍ଵଳିତବଦ ।

ଭୂଜି-ବ. ମୁକ୍ତବଦ; ଶୃଙ୍ଖଳ । [ସ୍ଥାନ ।

ଭୂଜିପୋଡ଼ା-ବ. ବନ୍ଧବସ୍ତ୍ରବଦେଶ ।

ଭୂଜି-ବ. ବାଲି ପ୍ରଭୃତି କଠୁର ବୃକ୍ଷବଦେଶ ।

ଭୂଜି-ବ. ସ୍ୱପ୍ନବଦେଶ; (ସପ୍ନରେ ବୋଧାତ୍ମକ
ବାଳିକ ବ୍ୟକ୍ତି) ।

ଭୂଜିବା-ବ. (ଭୂଜିପବଦେଶ) ମନୁଷ୍ୟବଦ ।

ଭୂଜି-ବ. (ଭୂଜିପବଦେଶ) ଉଦୟ; ଉତ୍ଥ ।

ଭୂଜି-ବ. ସେତ ।

ଭୂଜିଲି-ବ. (ଭୂଜି-ଲି) ସୁଲୋଚନ ।

ଭୂଜି-ବ. (ଭୂଜି-ବ) ବ୍ୟସତ ।

ଭୂମ୍ଭେ } ବ. ପୋର; ଉଜ୍ଜ୍ୱାଳ; ଉଦୟବଦ ।

ଭୂମ୍ଭେ } ବ. ଉଦୟବଦ; ଦଶାଦ ବାଦାୟବଦ
ଭୂମ୍ଭେ } ଦାନ୍ତି ବା ଅଧାର ।

ଭୂମ୍ଭେ } ବ. (ସୂକ୍ଷ୍ମାବଦ) ମଧ୍ୟମ ସବୁଷ ।

ଭୂଜିଲି } ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ଅଶ ।

ଭୂଜିଲି-ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ଶାନ୍ତ; ଶାନ୍ତ ।

ଭୂଜି-ବ. ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ; ମୁକ୍ତବଦ ବଦେଶ ।

ଭୂଜିବା-ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ଉଦୟ । ବ.
ସବୁଷ ।

ଭୂଜିବା } ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ଉଦୟ ।

ଭୂଜି } ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ଉଦୟ; ବଦା ।

ଭୂଜି } ବ. ସମ୍ଭବ ।

ଭୂଜିଲି-ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ସାମ୍ୟବେଶମ-
କରୁଣ ।

ଭୂଜିଲି-ବ. ସ୍ୱାମ୍ୟପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଦ । [ସପ୍ନ ।

ଭୂଜି-ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ଶୈଳବଦ ବଦି; ସପ୍ନମ

ଭୂଜି-ବ. (ଭୂଜି-ସମ୍ଭ-ସ) ମହିତା ବଦା; ଶୈଳି
ସବୁଷ ବଦ ।

ଭୂଜିବା-ବ. ସାମ୍ୟପ୍ରସିଦ୍ଧ ବଦ ।

ଭୂକା-ଦାନ-କ. ଭୂକାଦୁଷ୍ଟ; ଯଦି ଦେହର
ସ୍ୱର ସନ୍ତୋଷ ସୃଷ୍ଟିପଦାର ।

ଭୂକାମାନି-କ. ଭୂକାପଣ ବାସ ସନ୍ତୋଷ ।

ଭୂକାଭିଶି-କ. ଭୂକା ପିଣ୍ଡିତା ଲେଖ ।

ଭୂକି, } କ. (ଭୂକାଦୁଷ୍ଟ) ଚିତ୍ତବଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ।
ଭୂକିକା }

ଭୂକିତ-କ. (ଭୂକ-ତ) ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ; ଉତ୍ତମିତ;
ଉତ୍ତମିତ ।

ଭୂକିଦା-କି. ଭୂକା ସନ୍ତୋଷ; ଭୂକା ସନ୍ତୋଷ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକାପଣ) ଭୂକାପଣ ଲେଖ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକ-କ) ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ; ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକ-କ) ଆନନ୍ଦର ଲେଖ ।

ଭୂକାନିଳ-କ. (ଭୂକ-ନିଳ) ଭୂକାନିଳ
ଦେହବାସୁଦେବ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ।

ଭୂକାରି-କ. (ଭୂକ-ଆର) ଶରୀର; ବଳତ ।

ଭୂକାରି-ଗିରି-କ. ସମାଜସ୍ୱ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକ-କ) ଦୁଷ୍ଟ; ଅଜ୍ଞାନ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକ-କ) ସନ୍ତୋଷ; ଦୁଷ୍ଟ ।

ଭୂକିନି-କ. ହନ । କ. ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକିନାଶି-କ. (ଭୂକ-ନାଶି) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଭୂକି } କ. ଶରୀରର ଲକ୍ଷଣ; ବାଣୀ-
ଭୂକି } ଶାନ୍ତ ।
ଭୂକିର }

ଭୂକି } କ. (ଭୂକ-କ) ହୃଦୟ ।
ଭୂକି }

ଭୂକି-କି. କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକ-କ) ବସ୍ୟ ବାସ୍ୟ ।

ଭୂକି } କ. ଚିତ୍ତବଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ।
ଭୂକିକା }

ଭୂକି-କି-କ. (ଭୂକି-କି-କ) ଶାନ୍ତ ।
ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକି-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ; ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକାନା-କ. ଭୂକାନା ବାସ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ-
ବାସ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ।

ଭୂକାନା-କ. ବାସ୍ୟା ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଭୂକା-କ. (ଭୂକ-କ) ଶାନ୍ତ ।

ଦେଉଳ-ବ. (ଉଲ୍-ସିଲ୍-ତ) ପ୍ରାଣିତ; ଉଲ୍-
ତଳ । [ଦେଉଳ] ।

ଦେଉଳାୟି-ବ. (ଦେଉଳ୍-ୟାୟ) ଅପ
ଦେଉଳାମୟ-ବ. (ଦେଉଳ୍-ମୟ) ଦେଉଳ-
ମୟ; ଦେଉଳପୁଣି ।

ଦେଉଳ-ବ. (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ-ଉପର) ବସା ।

ଦେଉଳି-ବ. ବ. ସେହ ବସନ୍ତ ।

ଦେଉଳି-ବ. ବ. ସେ ବସନ୍ତ ।

ଦେଉଳି-ବ. ମୟାଦ ଉପର ବସନ୍ତର ଶବ୍ଦ-
ବଶେଷ; ଶେଷ ।

ଦେଉଳି-ବ. (ଋଷ୍ଟ୍ର-ଉପର) ଗଙ୍ଗାବଶେଷ ।

ଦେଉଳି-ବ. ତଳ ଉପରବାର ଶବ୍ଦବଶେଷ ।

ଦେଉଳି-ବ. (ବିଚଳଣବଦ) ଶରମବଦ ।

ଦେଉଳି-ବ. (ଶବ୍ଦ-ଉପରବଦ) ୧୧ ବ-ଦା ।

ଦେଉଳି-ବ. ସେବଣିକ ।

ଦେଉଳି-ବ. ସେବେ; ତତ୍ତ୍ବପରିମଳ ।

ଦେଉଳିବେଲେ-ବ. ସେହୁସମୟରେ ।

ଦେଉଳି-ବ. (ଉପରବଦ) ଦିଶାବଶ୍ଚ ବା
ଦାହାର ଅନୁପଦ ।

ଦେଉଳି-ବ. ୧୧ ବ-ଦା ।

ଦେଉଳି-ବ. ସେହୁବଦ ।

ଦେଉଳି-ବ. ୧୧ ବ-ଦା ।

ଦେଉଳି-ବ. (ଦୈନିକବଦ) ମାଲପା; ମାଲପଦ ।

ଦେଉଳି-ବ. ଦୈନିକ ପ୍ରବେଶର ଲେଖ ।

ଦେଉଳି-ବ. ବଲମ ।

ଦେଉଳି-ବ. (ଦୈନିକବଦ) ଦୈନିକବସାୟା ।

ଦେଉଳି-ବ. ସେହୁପଦ୍ୟ ଥା ।

ଦେଉଳି-ବ. ବ. ସେହୁପଦ୍ୟରେ ।

ଦେଉଳି-ବ. ବ. ସେହୁପଦ୍ୟରେ । [ବାଦ] ।

ଦୈନିକ-ବ. (ଦେଉଳ୍-ଦ) ଧାରୁଣିତ

ଦୈନିକ-ବ. (ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ-ଦ) ଉପରବଦ ।

ଦୈନିକ-ବ. ଦେଶବଶେଷ; ଦୈନିକ ପ୍ରବେ-
ଶର ଲେଖ ।

ଦୈନିକ } ବ. (ଦୈନିକ-ଦ, ଦ-ଦ)

ଦୈନିକାୟିକା } ଦେଶବୋଧ; ଅସରବଦ ।

ଦୈନିକ-ବ. (ଉପରବଦ) ଦୋର ।

ଦୈନିକ-ବ. ଉପରବଦେଶ ।

ଦୈନିକ-ବ. ଦୈନିକ ।

ଦୈନିକ-ବ. ଦେଶ; ପ୍ରୋକର ଦେଶ ।

ଦୈନିକ-ବ. ଶବ୍ଦର ଥର ।

ଦୈନିକ-ବ. ମୟାବଶେଷ ।

ଦୈନିକ-ବ. ଶୁଦ୍ଧବଶେଷ ।

ଦୈନିକ-ବ. ବସା ।

ଦୈନିକ-ବ. (ଦୈନିକ) ତଳ ।

ଦୈନିକ } ବ. (ଦୈନିକ-ଦ, ଦ-ଦ) ସମ୍ପଦ;

ଦୈନିକାୟିକା } ସାଗର ।

ଦୈନିକ-ବ. ଦୈନିକ; ଶବ୍ଦ ।

ଦୈନିକ-ବ. ଦୈନିକ; ମୟାବଦ ।

ଦୈନିକ-ବ. ପଦାର ବଦର ତଳ ।

ଦୈନିକ-ବ. (ଦୈନିକ-ଦ) ଦୋର; ଏବଦର ।

ଦୈନିକ-ବ. (ଦୈନିକ-ଦ) ଉପରବଦ; ଶବ୍ଦ ।

ତୋଳା-ବ. (ତୋଳବନ୍ଧନ) ଭୟ, ୧୦ ମଣା
ଓଢ଼ ।

ତୋଳିବା-ବି. (ଗୁଲ୍‌ଧାବୁଡ଼) ଭେଦବା;
ତରଳ ବସ୍ତୁ; ଜର୍ମିଣ ବସିବା ।

ତୋଣିବ-ବ. ବଜାଣା; ଗଦ ।

ତୋଷ-ବ. (ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ସୁଖ;
ସନ୍ତୋଷ ।

ତୋଷଣ-ବ. (ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟକରଣ ।

ତୋଷାମୋଦ-ବ. (ତାବଜବ) ଲୁହକରଣ;
ସେବାମୋଦ ।

ତୋଷାଶାଳୀ-ବ. (ଫାଣିଶତ) ବହୁବଳ
ରକ୍ଷା ।

ତୋଷିତ-ବ. (ତୁଷ୍-ଇତ) ସନ୍ତୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ତୋଷିତା-ବି. (ତୁଷ୍‌ଧାବୁଡ଼) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ।

ତୋଳି-ବ. ତମି ତମାବର ହୁସାବସ୍ୟ ।

ତୋଷି-ବ. (ତୁଷ୍-ଅ) ବାଦ ।

ତୋଷିବିକ-ବ. (ତୋଷି-ବିକ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ
ଓ ବାଦ୍ୟ ଏହି ବିକଳ ।

ତୋରି-ବ. ଗୁଳାସର ।

ତୋରିବା-ବି. ଓଢ଼ି ବସିବା ।

ତ୍ୟକ୍ତ-ବ. (ତ୍ୟ-ତ) ବର୍ଜିତ; ବ୍ୟକ୍ତ ।

ତ୍ୟକ୍ତିନ-ବ. (ତ୍ୟ-ଅ) ବାଦ ।

ତ୍ୟାଗ-ବ. (ତ୍ୟ-ଅ) ବର୍ଜିତ; ବ୍ୟକ୍ତିତ; ବାଦ;
ବ୍ୟକ୍ତିତ ।

ତ୍ୟାଗି-ବ. (ତ୍ୟା-ଅ) ବ୍ୟକ୍ତିତ ।

ତ୍ୟାଗି-ବ. (ତ୍ୟ-ଅ) ବ୍ୟକ୍ତିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ;
ବ୍ୟକ୍ତିତ ।

ସ୍ତୁତି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁତି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁ-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) * ସ-ଅ; (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ
ସ୍ତୁତି ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. * ସ-ଅ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ସ୍ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ସ୍ତୁ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ହିକୋଗମଣ୍ଡଳ କୁମି-କ. ନିମ୍ନପ୍ରାୟ ନବ-
କରେ ସ୍ୱା. ହିକୋଗ ଲୁଗା । [୦୮୧]

ହିଗୁଣି-କ. (ହି-ଗୁଣ) ଚଳନ୍ତା; ସବୁ, ଲଜା ଓ
ହିଜାଓବ-କ. ନାସିକା, ଅନାୟତ ଓ ଦେବ-
ପତ୍ର ।

ହି-ଜି-କ. ସେତାର ଜାମକ ବାଦ-ସବୁ ।

ହି-ଜି-କ. ଚଳିଯୋଡ଼ି; ଶବ୍ଦ ।

ହି-ଜା-କ. (ହି-ଜା) ଅନ୍ଧାରୀକ, ଅସ୍ପଷ୍ଟ-
ବଦ ଓ ଅସ୍ପଷ୍ଟବଦ ଏବଂ ହିକ୍ଷ ସମ୍ଭାବ ।

ହି-କଣ୍ଡ-କ. ବାଦପତ୍ର, ମନୋବତ୍ର ଓ ବାଦପତ୍ର ।

ହିକଣ୍ଡା-କ. (ହି-କଣ୍ଡ-କା) ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ।

ହିକଣ୍ଡ-କ. ଦେବତା । କ. ହି-କା ବା-କେ ।

ହିକଣ୍ଡା-କ. (ହିକଣ୍ଡ-କା) ଦେବତା; ଅସୁର ।

ହିକବ-କ. (ହି-କବ-କା) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅବାସ ।

ହିକବବଣ-କ. (ହିକବ-କା) ଲୁଗା ।

ହିକୋଷ-କ. (ହି-କୋଷ) ବାତ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ କଞ୍ଚଳ
ବୋସ ।

ହିକା } କ. (ହି-କା-କା) ଚଳିଯୋଡ଼ି ।
ହିକା } କ. (ହି-କା-କା) ଚଳିଯୋଡ଼ି ।

ହି-କବ-କ. ୧ = ସ-କା ।

ହି-ନୟନ-କ. ଶବ୍ଦ; ମହାଦେବ ।

ହିପକ୍ଷାଶି-କ. ୨୨ ସ-କା ।

ହି-ପକ୍ଷ-କ. ଦେବତା ।

ହିପଥା-କ. (ହିପଥ-ପଥ-କା) ହିପଥ-
ପଥକ; ଗଡ଼ । [୦୮୩]

ହିପଥ-କ. (ହି-ପଥ-କା) ଚଳିଯୋଡ଼ି ;

ହିପା-କ. ହିପକ୍ଷ; କଣ୍ଠ; କ. ହିପାକହଣ୍ଡି ।

ହିପିକ୍ଷ-କ. (ହି-ପିକ୍ଷ, କଣ୍ଠ) ହିପିକ୍ଷ;
ହିପିକ୍ଷ } କ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ହିପିକ୍ଷ-କ. ଲଜାରେ ଲଜାଦଳିତ ଚଳାଟି
ଲୋକ । [୦୮୩]

ହିପିକ୍ଷ-କ. (ହି-ପିକ୍ଷ-କା) ହିପିକ୍ଷ ଦଶପଦ-

ହିପିକ୍ଷ-କ. ଦଶପଦ, ବାଦାଦା ଓ ଅବାସ ।

ହି-କଳ-କ. ଲଜାରେ ମା-ସର ସ-କୋତ
କଳ ଲୋକାସ ।

ହିକୁଳ-କ. ହିକୋଗ କେଶ ।

ହି-କୁଳ-କ. ସୂର୍ଯ୍ୟ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ବାତାୟ ।

ହିକୁଳି-କ. (ହି-କୁଳି) କୁଳା, କଣ୍ଠ ଓ ମହାଦେବ ।

ହିକୁଳି-କ. (ହି-କୁଳି = କେଶ) ଶିବ ;
ମହାଦେବ ।

ହିକାମା-କ. (ହି-କାମା) ଲଜା ।

ହିଲୋକ-କ. (ହି-ଲୋକ-କା) ହିଲୋକ; ସୂର୍ଯ୍ୟ,
ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ବାତାୟ ।

ହି-କର-କ. ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ ବାସ ।

ହିକ୍ରମ-କ. (ହି-କେଶ) ହିପିକ୍ଷାସ ହିଲୋକ-
କାମା ବାମହାତୀ କଣ୍ଠ ।

ହିକୁଳ-କ. ଚଳିଯୋଡ଼ି ।

ହି-କୁଳ-କ. ହିପିକ୍ଷ ।

ହିବେଶୀ-କ. (ହି-ବେଶା) ବେଶିତାରେ ସତ୍ୟ,
ସମ୍ରାଟ ଓ ସରସ୍ୱତୀ ଲୋକ ।

ହିବେଶୀ-କ. (ହି-ବେଶ-କା) ଲଜା, ସନ୍ଧ୍ୟା,
ସାମ ଏବଂ ଦେବଦେବ ଶକ୍ତି (ଦ୍ରାହ୍ମଣ) ।

ସିଶିତ-ବ. ଶରୀର, ୩୦୦ ।

ସି-ଶୁଳ-ବ. ସିଂହକବୟସ୍ତ୍ର ସସ୍ତ୍ର, ଶିବାସ୍ତ୍ର ।

ସିଶୁଲୀ-ବ. (ସିଶୁଲ-ଇତ୍) ଶିବ ।

ସି-ସନ୍ଧ୍ୟା-ବ. ସ୍ଥାପନା, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାଞ୍ଜ ।

ସି-ସପ୍ତ-ବ. ସାତର ରାତ୍ରୀ, ୮୯ ସଂସାର ।

ସିସପ୍ତା-ବ. ୮୯ ସଂସାର ।

ସୁକ୍ତି-ବ. (ସୁକ୍ତି-ଇ) ନୂତନତା; ଶକ୍ତି; ଦୋଷ ।

ସୁକ୍ତିତ-ବ. (ସୁକ୍ତି-ତ) ଶକ୍ତି; ଲକ୍ଷ ।

ତେଜା-ବ. (ସି-ଇତ-ଆ) ସିଂହ ଶୁଭ ।

ତେଜା-ବି. ବ. ତେଜସ୍ବୀୟ ।

ତେଜୁଶ୍ୟ-ବ. ସଜ୍ଜ, ଲଜ୍ଜା ଓ ଭୟ ଏହି ଗୁଣ-
ଶବ୍ଦର ସମୃଦ୍ଧି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ମାତ୍ରସଂ-
ସଂସାର ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶବ୍ଦର ସମୃଦ୍ଧି । [ସାଂସାର ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ସର୍ବ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ସାଂସାରୀ ଶବ୍ଦର
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ବ. ଏହିଶବ୍ଦର ନାମାନ୍ତରାଣ୍ୟ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. ତେଜୁ; ସନ୍ଧ୍ୟା ଇତ୍ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ସି-ଆ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ସି-ଆ-ଇତ୍) ଏହିଶବ୍ଦର ନାମ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ତେଜୁ; ସର୍ବଶ୍ରୁତ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. ତେଜୁ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ତେଜୁଶ୍ୟକ-ବ. (ତେଜୁଶ୍ୟ-ଇତ୍) ତେଜୁଶ୍ୟକ ।

ଅ ବ୍ୟବହାରର ସମ୍ବନ୍ଧର ତତ୍ତ୍ବ ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅକା-ବ. (ଅକା-ଇତ୍) ଅକା; ଅକା ।

ଅନ୍ତର-କ. ଶିବା; ମୋଟା । [ସଂସ୍କୃତ ।	ଅକା-କି. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ରହବା ।
ଅପ୍ତ-କ. କୋଣରୁ ଚାଲି ଯିବା; ଶୋଭା ।	ଅପ୍ତ-କ. ଶୁଭ; ଉତ୍ତମ ।
ଅବର-କ. (ପ୍ରବରଣକ) ବନ୍ଧ ।	ଅପ୍ତୋଦ୍ଧ-କ. ବନ୍ଧନା ସ୍ଥାନରୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତାଦ୍ୱା;
ଅଗ୍ନି-କି. (ପ୍ରସ୍ତୁତକ) ପଟ୍ଟବିତା; ଉତ୍ତମିତା ।	ବନ୍ଧନ ପଦାର୍ଥମାନ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ।
ଅସ୍ତ-କ. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ଶୁଭ ।	ଅସ୍ତ-କ. ହେବ ।
ଅଭ-କ. (ପ୍ରବରଣକ) ବାନ୍ଧ ।	ଅସ୍ତ୍ରୀ-କ. ଶାସ୍ତ୍ରାଦି; ମୁଣ୍ଡ ।
ଅଭିଭାବ-କି. କ. ବାସନା ।	ଅଭିଭାବ-କ. ହେବ ପଦାର୍ଥ ।
ଅଭ୍ୟାସ-କ. ବଞ୍ଚିତ ।	ଅଭ୍ୟାସ-କ. ଅନାବସ; ଅବ୍ୟାଧି ।
ଅଭିବା-କି. ବଞ୍ଚିତା; ବଞ୍ଚିତ ଦେବା ।	ଅଭ୍ୟାସି-କ. ଦାସୀ; ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଅଳ-କ. (ପ୍ରବରଣକ) ରୁମ୍ପି; ଉପରେ ପରିଷ୍କାର କରି ଗ୍ରାହ ।	ଅଭ୍ୟାସି-କି. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ରକ୍ଷିତା ।
ଅଳି-କ. (ପ୍ରବରଣକ) ମୁଣା; ଶୁଳା ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆଦି-କି. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ରହବା ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆଦି-କ. ଅତି ମୋଟା ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆଦି-କ. ଶୈବ୍ୟ ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆଦି-କ. ପଞ୍ଚିତ ଯଜ୍ଞ ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନ-କ. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ରୁମ୍ପି ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନୁମୁଦ୍ରା-କ. ପଞ୍ଚସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ତରାଦିକ ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନି-କ. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ଚାରିପା ଗ୍ରାହ ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନ-କ. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ଶାସ୍ତ୍ରାଦି ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆସିବା-କି. (ଶିଳ୍ପରୁ ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ଶାସ୍ତ୍ରାଦି ବଞ୍ଚିତା ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନ-କ. ଉତ୍ତରାଦିକରେ ଚର୍ମିତ ଉଷାଦିକ ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନୁଷ୍ଠ-କ. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ଶୁଭାଦିକା;	ଅଭ୍ୟାସି }
ଭେଦାଦି ।	ଅଭ୍ୟାସି }
ଆନି-କ. (ସ୍ତ୍ରୀଧାତୁରୁ) ଶାସ୍ତ୍ର ଚର୍ମିତ ବାଦି-	ଅଭ୍ୟାସି }

ଘ ବଞ୍ଚେନଥିଲେ ଅତ୍ୟାଧମ ଦଣ୍ଡ; ଶପାଦେ
ଦାତା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ।

ଦଧିଶା-ବ. ସ୍ୱପ୍ନଦଶେଷ । [ସରସା ।

ଦଇନା ଜରକା-କେ. (ଦୈନିକ-ପଦ୍ୟ) ବିକଳ

ଦଇନ୍ତି-ବ. (ଜୋରପଦ୍ୟ) ରକ୍ତ ।

ଦଇନ୍ତିକା-କେ. (ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ) ଶାନ୍ତିବା ।

ଦଂଶ-ବ. (ଦନ୍ତ-ଅ) ଦଂଶନ; ଡାଣ ।

ଦଂଶକ-ବ. (ଦନ୍ତ-ଅ) ଯେ ଦଂଶନ ଦେଇ ।

ଦଂଶନ-ବ. (ଦନ୍ତ-ଅ) ଦନ୍ତ ବା ନାଡ଼ୁର
ଦ୍ୱାରା ଅପାତ ।

ଦଂଶିତ-ବ. ଚକ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ଅପାତ ।

ଦଂଶୁ-ବ. (ଦନ୍ତ-ଅ) ଦନ୍ତପ୍ରଭୃତି ବଡ଼
ଦାନ୍ତ ।

ଦକ } ବ. ଲୟ; ତିଳା ।
ଦକା }

ଦକ୍ଷ-ବ. (ଦକ୍ଷ-ଅ) ସମର୍ଥ; ଉତ୍କର୍ଷ । ବ. ସ୍ୱପ୍ନ-
ଶୋଭା ପ୍ରଦାୟକ ଦଶେଷ ।

ଦକ୍ଷିଣ-ବ. (ଦକ୍ଷ-ଅ) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତା ।

ଦକ୍ଷିଣ-ବ. (ଦକ୍ଷ-ଅ) ଦାତା, ଦାନେତର;
ଉତ୍କଳର ବସନ୍ତ (ଦକ୍ଷ) । ବ. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ ।

ଦକ୍ଷିଣ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୁବେଦିତର ଦକ୍ଷିଣ;
ଦକ୍ଷିଣପର୍ବ ।

ଦକ୍ଷିଣାକିଳି-ବ. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅନନ୍ତ) ମଳସ୍ୱବଦ ।

ଦକ୍ଷିଣା-ପଥ-ବ. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ; ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ।

ଦକ୍ଷିଣାୟନ-ବ. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅପର) ବସୁଦ-
ନେଶର ଦକ୍ଷିଣଦକ୍ଷିଣ ଦୃଶ୍ୟମାନ ।

ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ-ବ. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅବର୍ତ୍ତ) ପକ୍ଷିଣ
ଅବର୍ତ୍ତ, ଅବର୍ତ୍ତ ।

ଦଖଲ-ବ. ଅଧିକାର ।

ଦଖଲ-ବ. ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ଦଗା-ବ. ପ୍ରବେଶ; ଚେତ ।

ଦଗାଦଥ } ବ. ପ୍ରବେଶ;
ଦଗାଦାର }

ଦଗା-ବ. ବରଦ ।

ଦଗ୍ଧ-ବ. (ଦଗ୍ଧ-ଅ) ଦୂର୍ଜିତ; ଉତ୍ତାପିତ ।

ଦତ-ବ. (ଦତ୍ତ-ଅ) ଦତ୍ତ; ମନ୍ତ୍ରଦତ୍ତ ।

ଦତ୍ତ-ବ. (ଦତ୍ତ-ଅ) ଦତ୍ତ; ଶାସନ; ଶିକ୍ଷା;
୧. ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ସମ୍ପଦ ।

ଦତ୍ତକାକି-ବ. ଜାମଦଗ୍ଧି । [ବିଶେଷ ।

ଦତ୍ତକାକିଣୀ-ବ. ସମାୟତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମହିଳା-
ଦତ୍ତ-ଶିଳ୍ପିଣୀ-ବ. ସ୍ୱପ୍ନାସାଦିନ ଅବଲମ୍ବକ

(ଦତ୍ତ) ସ୍ୱପ୍ନାସାମାନଙ୍କ ଦମ୍ଭରେ ଦତ୍ତ ଧାରଣ
କରନ୍ତି) ।

ଦତ୍ତଧର-ବ. (ଦତ୍ତ-ଧର) ଯେ ଦତ୍ତ ଧାରଣ
କରେ; ଦତ୍ତା; ସମ; ଦତ୍ତଧାରୀ ।

ଦତ୍ତନି-ବ. ଶାସନ ।

ଦତ୍ତନାଭ-ବ. ଦକ୍ଷିଣ ।

ଦତ୍ତନାୟ-ବ. (ଦତ୍ତ-ଅବର) ଦତ୍ତାତ୍ମ, ଦତ୍ତ
ସାମକାର ଯୋଗୀ ।

ଦତ୍ତକିହି-ବ. (ଦତ୍ତ-ବହି) ଦତ୍ତପ୍ରାୟ କୁହୁ
ପ୍ରଦାନ । [ବିଶେଷ ।

ଦତ୍ତବିଧି-ବ. (ଦତ୍ତ-ବିଧି) ଅପବିତ୍ରର ଦତ୍ତ-

ଦଣ୍ଡା-କ. (ଦଣ୍ଡଦଳ) ଶବ୍ଦର ପଣ୍ୟ; ପୋଡ଼ି
ଶିଖାର କାଟି ।

ଦଣ୍ଡାୟମାନି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅର୍ଥ-ମାନ) ଦଣ୍ଡ-
ପ୍ରାୟ ସେବାସକରେ ଠିକ ।

ଦଣ୍ଡାରି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର-ଅ) ବୁଲାଇବା ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଡାହାଣର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଥିବା ।

ଦଣ୍ଡିତ-କ. (ଦଣ୍ଡ-ତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡିତାରି-କ. ଯେ ଶୁଭର ଲଭ୍ୟାଦ ଓକର
ବରେ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଇତ) ସଦ୍‌ବାସୀ; ଭୁଲ୍‌ଭାଗ ।

ଦଣ୍ଡିଅସି-କ. (ଦଣ୍ଡପାଣିଶବ୍ଦ) ଗୋବତ୍ସ;
ଭୁକ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ପ) ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦା-ତ) ଦଣ୍ଡକ; ଉଦ୍‌ବୃକ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡିନିପୁତ୍ର-କ. ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ।

ଦଣ୍ଡିପତ୍ନୀ-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅର୍ଥ-ପତ୍ନୀ) ଦଣ୍ଡ
ପତ୍ନୀ ଯେ ଶେଷକାଳ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଦଣ୍ଡକାୟ; ଶକ୍ତି ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଡାକୁ; ଦର୍ଶନେ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଧା-ର) ଦଣ୍ଡ । [ସୂଚି ।

ଦଣ୍ଡିର-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର) ଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡ;

ଦଣ୍ଡିମାନ-କ. ଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଡୋର ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର) ଦଣ୍ଡକାୟ; ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-କ-ଅ) ଦଣ୍ଡକ; ଦାଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ତ) ଦଣ୍ଡକ; ଦାଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡି-କ-କ. ଦଣ୍ଡ । [ସୂଚି ।

ଦଣ୍ଡିଆଦିନ-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଆଦି-ଅ) ଦାଣ୍ଡ

ଦଣ୍ଡାଦିନ-କ. (ଦଣ୍ଡ-ନା) ଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର) ଦଣ୍ଡକାୟ; ଦଣ୍ଡକ । କ.

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର) ଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଦଣ୍ଡକାୟଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ସ) ଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ସ-ଅ-ଅ) ଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡକାୟ
ଦାଣ୍ଡ । କ. ଦଣ୍ଡ; ଦଣ୍ଡକ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡକାୟ) ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଯେ ଦାଣ୍ଡକାୟଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡକାୟ
ଯେ ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡକାୟ) ଦଣ୍ଡକାୟ; ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅ) ଦଣ୍ଡକ; ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଦଣ୍ଡକ; ଦଣ୍ଡକାୟ; ଦଣ୍ଡକ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅ) ଦଣ୍ଡକ; ଦଣ୍ଡକାୟ;
ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅ) ଦଣ୍ଡକାୟ ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅ-ଅ-ଅ) ଦଣ୍ଡକାୟ
ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. ଦାଣ୍ଡ ଓ ଦଣ୍ଡ; ଦଣ୍ଡ-ଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅ) ଦଣ୍ଡ; ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର) ଦଣ୍ଡ; ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ର-ଅ) ଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡି-କ. (ଦଣ୍ଡ-ଅ) ଦଣ୍ଡକାୟ ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଭାଗ; ଚରଦୁଃଖ-ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।
[ଦାମ ବରେ ।

ଦୟାକାର-କ. ଚରଦୁଃଖ-ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର୍ଥେ ଯେ ପ୍ରାଣ

ଦୟାକୁ-କ. (ଦୟା-ସକ୍ତ) ଦୟାକାର ।

ଦୟିତ-କ. ପ୍ରିୟ । କ. ପ୍ରଣୟୀ ।

ଦୟିତା-କ. ପ୍ରିୟା । କ. ପ୍ରଣୟିଣୀ ।

ଦୟି-କ. ସଦ୍ଧା । କ. ଉଦ୍ଧା; ଭୟ; ମୁକ୍ତି ।

ଦୟାଳ-କ. (ଦାୟା) ସଦ୍ଧାବାଚକବାଦ ।

ଦୟାଦ-କ. ଦାୟା; ଦୁଃଖ; ଦେବତା ।

ଦୟାଭ-କ. (ଦାୟା) ସଦ୍ଧା ।

ଦୟାମାତ୍ରା-କ. (ଦାୟା) ଦେବତା ।

ଦୟାଶ୍ରୟ-କ. ଅଶ୍ରୁକାୟା; ଦେବତା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା) ଶିରସ୍ୟାଦୟ; ସଦ୍ଧାଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଶରଣ ।

ଦୟାଦୟ-କ. ଶରଣଭାବ ।

ଦୟାଦୟ-କ. ଅର୍ପଣ; ସଦ୍ଧା ।

ଦୟାଦୟ-କ. (ଦାୟା) ଦାୟାଦୟ ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଭୟ; ମେଘ ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଭୟ; ସଦ୍ଧା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା । କ.
ଭୟାଦୟ ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା । କ. ଦୟା-
ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. ଦୟା ।

ଦୟା-କ. ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦୟା-କ. (ଦୟା-ସ) ଦୟା; ଦୟା ।

ଦଶମ-ବ. (ଦଶ-ମ) ୧୦ ସଂଖ୍ୟାରୁ ପ୍ରଭବ ।

ଦଶମିକ-ବ. (ଦଶମ-ଇକ) ଗୁଣିତା ଦ୍ଵାରା
ବୌଦ୍ଧି ଅଗ୍ରଣି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦାନ ଶକ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥାଏ ।

ଦଶମି-ବ. (ଦଶମ-ଇ) ପ୍ରକାଶନ ।

ଦଶମୁଲି-ବ. ସଂକଳନପ୍ରଣାଳୀ ।

ଦଶରଥ-ବ. ପ୍ରାଚୀନର ଉପ ପ୍ରକାଶନ
ସାଧ୍ୟ; ପ୍ରକାଶନରୁ ପ୍ରକାଶ ।

ଦଶହରି-ବ. ଦେବ ଶୁକ୍ରପ୍ରଣାମା; ଶରଣ
ଶୁକ୍ରପ୍ରଣାମା ।

ଦଶା-ବ. (ଦଶ-ଅ) ଦଶମା; ଦଶମ ପ୍ରାନ୍ତ;
ଦଶମ ବର୍ଷ; ଦଶମାବସ୍ଥାବଦ୍ଧିତ ଶେଷର
ଭାଗ ।

ଦଶାବତାର-ବ. (ଦଶ-ଅବତାର) ମୟ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ, ବସନ୍ତ, ବୃଷି-ବୃ, କାମର, ପୂର୍ଣ୍ଣସିନ୍ଧୁ,
ପ୍ରକାଶନ, ଶୁକ୍ର, ବୃଷି ଓ ବଳା, ପ୍ରକାଶନ
ଏହି ପ୍ରକାଶନ ।

ଦଶା-ବିପର୍ୟୟ-ବ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।

ଦଶି-ବ. ଦଶମ ପ୍ରାନ୍ତ ।

ଦଶିଅ-ବ. ମୋକ୍ଷା ବ୍ୟବସାୟ ।

ଦଶେଇଲି-ବ. ମନୁଷ୍ୟ ।

ଦଶୁବି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ ।

ଦଶୁ-ବ. ଦଶମ ପ୍ରାନ୍ତ ।

ଦଶୁବିଜି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ । [ବ୍ୟବସାୟ] ।

ଦଶି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ ପ୍ରାନ୍ତର ଦଶମା-
ବିଷୟ ।

ଦଶୁଲି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ ପ୍ରାନ୍ତର ଦଶମା-
ବିଷୟ ।

ଦଶୁ-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ ପ୍ରାନ୍ତର ଦଶମା-
ବିଷୟ ।

ଦଶି-ବ. ଦଶ; ଦଶମା ।

ଦଶି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ; ଦଶମା ।

ଦଶିଲି-ବ. ଦଶମା ।

ଦଶିଲି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମା ।

ଦଶି-ବ. (ଦଶ-ବି) ଦଶମ; ଦଶମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ । [ବ୍ୟବସାୟ] ।

ଦଶିମାମି-ବ. (ଦଶ-ମା-ମି) ଦଶମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବ. (ଦା-ବି) ଦାମ; ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବ. ଦାମା; ଦାମା ପ୍ରକାଶ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. ଦାମା; ଦାମା ପ୍ରକାଶ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦା-ବି-ବି-ବ. (ଦା-ବି-ବି) ଦାମା ପ୍ରକାଶ-
ବିଷୟ ।

ଦାଦା-୧. (ଦା-ଦ) ଦାଦପର୍ବ ।
 ଦାଦୁଧ-୧. ଦାଦୁଧ ବସ୍ତ୍ର ।
 ଦାଣ୍ଡ-୧. (ଦେ-୧) ଦୁର୍ଗାତ ଛେଦନ କରିବାର
 ଅସ୍ତ୍ରପ୍ରକାର ।
 ଦାଦନ-୧. (ଦାଣ୍ଡ) ବନ୍ଦନ ।
 ଦାଦା-୧. ବନ୍ଦନ; ଚିତ୍ରଣ; ଦେବାନୁ ।
 ଦାଦ-୧. ଚିତ୍ରଣ । [ଦ୍ରଷ୍ଟାନ୍ତ ମତେନ ।
 ଦାନ-୧. (ଦା-ଦ) ; (ଦା-ଦ) ବଦନ;
 ଦାନପତ୍ର-୧. ଦାନର ଦଣ୍ଡର ଦା ଶବ୍ଦ ।
 ଦାନପ-୧. (ଦେ-ଦ) ଦେବନା ଅସ୍ତ୍ର ।
 ଦାନବାରି-୧. (ଦାବ-ଦ) ଦେବଦା ।
 ଦାନ-ଦାରି-୧. ଦ୍ରଷ୍ଟାନ୍ତ ମତେନ ।
 ଦାନ-ଦାରି-୧. ଦାନ ବସ୍ତ୍ରରେ ବଦନାଦା ।
 ଦାନ-ଶାଳ-୧. ବଦନ-ବସ୍ତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ।
 ଦାନ-୧. ଶରଣରେ ଗତ ।
 ଦାନ-୧. (ଦାନ-ଦ) ଦାନ ।
 ଦାନ-୧. (ଦେ-ଦ) ଦେ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ;
 ଉଦେଶ୍ୟ ।
 ଦାନ-୧. (ଦେଶବଦ) ଦେଶ । [ବାଟି ।
 ଦାନାଦା-୧. ଦାନ ବସ୍ତ୍ରରେ ବଦନାଦା
 ଦାନାଦା-୧. ଦାନ ବସ୍ତ୍ରରେ ବଦନାଦା ।
 ଦାନାଦା } ୧. (ଦେଶବଦ) ଦାନାଦା ବଦନାଦା
 ଦାନାଦା } ବଦନାଦା ବଦନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. ଦେଶ ବଦନାଦା ।
 ଦାନ-୧. ମୁକ୍ତ ।
 ଦାନ-୧. (ଦାନବଦନ) ଦେଶ; ମାତା ।

ଦାନାଦା-୧. ଦେଶବଦନ ବଦନ ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନବ-ଦେଶ) ଦେଶବଦନ ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦେଶ-ଦ) ଦେଶ ବଦନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦେଶ-ଦ) ଦେଶବଦନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦା-ଦ) ଦେଶବଦନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. ଦାନାଦା; (ଦାନାଦା ପ୍ରକାର) ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନ-ଦ-ଦା-ଦ) ଦେଶବଦନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନ-ଦ) ଦାନାଦା (ଦାନାଦା);
 ଦାନାଦା-୧. (ଦ-ଦ) ଦାନାଦା । [ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦ-ଦ) ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନ-ଦାନ) ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନ-ଦାନ) ଦାନାଦା; [ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦ-ଦ) ଦାନାଦା; ୧. ଦାନା-
 ଦାନାଦା-୧. ଦାନାଦା; ଦେଶନା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦ-ଦାନ-ଦ) ଦାନାଦା; ଦେଶନା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦେଶ-ଦ) ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନାଦାନ) ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦ-ଦ) ଦାନାଦା; ଦେଶନା;
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନାଦାନ) ଦାନାଦାନା । [ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦ-ଦ) ଦାନାଦା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନ-ଦାନ-ଦ) ଦାନାଦାନା ।
 ଦାନାଦା-୧. (ଦାନ-ଦାନ) ଦାନାଦାନା; ଦାନା-
 ଦାନାଦା; ୧. ଦାନାଦାନା ଦେଶନା ।

ଦାଘି-ବ. (ଦଳପଦ) ମୁଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି ନାମ ।

ଦାବି-ବ. ବନ୍ଧ; ବନ୍ଧନ ।

ଦାବାଗ୍ନି } ବ. (ଦାବ-ପତ୍ନୀ, ଅନଳ)

ଦାବାନଳ } ବନୋଇବ ଯଦି ।

ଦାବି-ବ. ଅସ୍ତବାଣ; ସ୍ବପ୍ନ ।

ଦାବିବା-ବି. ଲୁହେବା । [ବିନୋଦନ]

ଦାଗରିଥି-ବ. (ଦଗରିଥି-ଇ) ଦଗରିଥିର ସ୍ବର;

ଦାଗରିଇ-ବ. (ଦଗରିଇ-ଅ) ନଳୁରୁମି
ସମ୍ଭବାର; ବ. ଲୁହ ।

ଦାସ-ବ. (ଦାସ-ଅ) ସେବକ; ଭାବ ।

ଦାସକେଉଣ୍ଡା-ବ. ଗୁରୁତ୍ବଶେଷ ।

ଦାସର-ବ. ଭାବନା ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦାସୀ-ବ. (ଦାସ-ଇ) ଲବପଣ ।

ଦାସ୍ୟ-ବ. (ଦାସ-ଅ) ଦାସତ୍ବ; ସେବାକରଣ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ଅ) ଦାସତ୍ବ; ନାମ ।

ଦାସିକ-ବ. (ଦାସ-ଅ) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସିନ-ବ. (ଦାସ-ନିର-ଅ) ବୋଧିବା ।

ଦାସିନ-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବଯୋଗ୍ୟ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦାସି-ବ. (ଦାସ-ନି) ଦାସତ୍ବ ।

ଦଦା-ବ. ବଦ ।

ଦଦାକରି-ବ. (ଦଦା-କ-ପ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦଦ୍ୟ-ବ. (ଦଦ-ଯ) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପବନ; ସୁନ୍ଦର ।

ଦଦ୍ୟାଦିଷ୍ଟ-ବ. ସପ୍ତରସ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ବର-
ତାର ଫଳ ।

ଦଣ-ବ. ଘଣ୍ଟ; ସହ ।

ଦଣିକା-ବ. (ସୁସ୍ଥାଦୃଢ଼) ଦେହାଟିକା ।

ଦଣିଦଣି-ବ. ଦେବ ଦେବ ।

ଦନ୍ତ-ବ. (ଦନ୍ତ-ତ) ଧବଳ; ଉପଦନ୍ତ; ପଦନ୍ତ ।

ଦନ୍ତ୍ରୀ-ବ. ଯଦା ସରସର ସିନା (ବସୁସମ୍ବନ୍ଧରେ);
ବ. ୨୪ ପର୍ବ ବାତର ।

ଦନ୍ତୁଡ଼ି-ବ. ମସାର ।

ଦାଣି-ବ. (ଦାଣ-ଅ) ଉପଦେଶ; ଦୟାକର
ହତ; ସର୍ବବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହେତୁ ।

ଦାଣ୍ଡାଗୁରୁ-ବ. ମନ୍ତ୍ରଦାତା; ଉପଦେଶ ।

ଦାଣ୍ଡିତ-ବ. (ଦାଣ୍ଡ-ତ) ଉପଦନ୍ତ; ସର୍ବବ୍ୟବସ୍ଥାରେ
ପ୍ରସବ ।

ଦାଦୀ-ବ. (ଦାଦି-ପାଦକ) ଦାଦି ଲୋକପାତ୍ର ।

ଦାଧୁକି-ବ. (ଦାଧୁ-କ) କରଣ; ଅସଦ୍‌ବ ।

ଦାନ-ବ. (ଦା-ତ) ଦାନପୁତ୍ର; ବାତର; ନନ୍ଦ ।

ଦାନ-ତା-ବ. ଦାନପୁତ୍ର ବାତରତା; ହସ୍ତତା ।

ଦାନାର-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ର ।

ଦାପ-ବ. (ଦାପ-ଅ) ପ୍ରଦାପ ।

ଦାପକ-ବ. (ଦାପ-ଅ) ଦାପିକାରକ; ପ୍ରଦାପକ;
ବ. ସମାପନ ପଦବ୍ୟବସ୍ଥା । [ବ୍ୟବସ୍ଥା]

ଦାପ-ଦଣ୍ଡି-ବ. ସୁସ୍ଥାବସ୍ଥା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେହକ-

ଦାପନି-ବ. (ଦାପ-ଅ) ଦେହକ; ବ. ଉପ-

ଦାପ-ଦୁଷ୍ଟ-ବ. ଦାପନାର । [ବ୍ୟବସ୍ଥା]

ଦାପ-ଶିଳାକା-ବ. ସମାପନ ।

ଦାପାଳୀ-ବ. (ଦାପ-ଅ) ଦାପନାର; ଦାପନାର
ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଦାପିକା-ବ. ପ୍ରଦାପିକା; ବ. ଦେହାତ୍ମା ।

ଦାପିତ-ବ. (ଦାପ-ତ) ଦାନିତ ।

ଦାପୁ-ବ. (ଦାପ-ତ) ଦାନିତ; ଦାନିତ ।

ଦାପୁ ବ. (ଦାପ-ତ) ଦାନିତ; ଦାନିତ । [ମାତ୍ର]

ଦାପୁମା-ବ. (ଦାପ-ମ) ପ୍ରଦାପିକା; ଦାନି-

ଦାପୁମାନ-ବ. (ଦାପ-ମ-ଅ) ଦାପିକାର ଦାପି
ଦାନିକ ।

ଦାପୁ-ବ. (ଦାପ-ଅ) ଦାପିକାର ।

ଦାପୁମାନ-ବ. (ଦା-ଅ-ଅ) ଦାପିକାର ଦାନି-
କାରକ । [ଦିନାଦାନପୁତ୍ର (ବରଦଣ୍ଡି)]

ଦାପ-ବ. (ଦାପ-ଅ) ଦାନି; ଦାନି; ବ. ଦାନି;

ଦାପ-କିନ୍ତୁ-ବ. ଦାନିକାର ଦାପିକାର; ବ. ଦାନି ।

ଦାପିକା-ବ. (ଦାପ-କିନ୍ତୁ-ଅ) ଦାନିକାର
ଦାନିକ । [ବ୍ୟବସ୍ଥା]

ଦାପ-ସୁଷ-ବ. ଦାନିକାର; ବ. ଦାନିକାର

ଦାପିକାର-ବ. ଦାନିକାର ।

ଦାପିକାର-ବ. ଦାନିକାରରେ ଦାନିକାର ।

ଦାପିକାର-ବ. (ଦାନି-ଅ) ଦାନିକାର ।

ଦାପିକା-ବ. (ଦାନି-ଅ) ଦାନିକାର ।

ଦାପି-ବ. (ଦାନି-ଅ) ଦାନିକାର; ଦାନି ।

ଦାନି-ବ. ଦାନି ।

ପୁରୀ-ବ. (ପୁରୀ-ସ) ବେଢ଼ା; ଶେଷ; ମନ-
ସାଥ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [ସ ବର ।

ଭୂଖାର୍ବ-୧. (ଭୂଖ-ଅର୍ବ) ଭୂଖରେ
ଭୂଖିତ-୧. (ଭୂଖ-ତ) ଭୂଖଗତ ।

ପୁଣି-୧. (ପୁଣି-୧୨) ପୁଣି-୧୩; ୧୪. ୧୫.

ପୁରୀ-୧. (ପୁରୀ-୧-୨) ପୁରୀ ।
୨. ପୁରୀ-୧-୩ ପୁରୀ ।

ପ୍ରାଣୀ-ବି. (ପ୍ରାଣୀ-ବି.) ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାବିଧି-୧. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-୩-୧) ଅନୁସାରେ ।

ଦୁଃସମୟ-ବ. (ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ-ସମୟ) ମତ ସମୟ :
 ଯଦାନ, ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ । [ବାସ୍ୟା]

ପୁରସ୍କାର-୧. (ତୁର-ମହ-ସ) ଅଞ୍ଚଳ ଦେଶ-

ପୁରସ୍କାର-୧. (ଭୁବନେଶ୍ୱର-ସ) ବୃଷଭ; ୧୦-

ବନ୍ଧୁମାଧ୍ୟମ । [ସାଦୃଶ ।

ପ୍ରଶ୍ନ।-୨. (ଚୁର-ସାହସ) ଅନୁଦିତ

ପୁରୀସ୍ଥିତି-୧. (ପୁରୀ-ଗାନ୍ଧୀ-ଘର) ସମାଜ-
ସାହିତ୍ୟ-ସମିତି

ବିଶିଷ୍ଟ-ସଂ. (କ.ପ-ପା-ସଂ) ପଦପଂ: ଉପପଦପଂ:

ପି.ସି.ଏ. (୧୦-୩-୦) ଉପାଦେୟ ଅବସ୍ଥିତି ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-୧ (୧୦-୩-୧) ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ଉତ୍ତର-୧୨) ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷେ ।

ପ୍ରତିପଦ-୨, ଏ. ପଦ୍ମେଶ୍ଵର ବସନ୍ତ ।

ସୂଚନା-୧. ଶ୍ରେଣୀ ଲଗା; ଶୁଭକ୍ଷ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (୧୫-୫) ଦୃଷ୍ଟ ।

ଦୁଗ୍ଧ-ପେଷା-ବ୍ୟ-ପଦ, ଶିଶୁ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା (୧୯୯୯-୨୦୦୦) ଅନୁସାରେ ।

ପୁରୁଷ-୫, ଧୃତ୍ୟା ।

ପୃଥ-୩, (ପୃଷ୍ଠା ୩୩) ପୃଷ୍ଠା ୩, ଶାଢ଼ୀ ୩

ପୁରୁଷ-କ. (ପୁରୁ-କ-କ) ସଦୃଶ ଚକ୍ର ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ବୁଦ୍ଧାଶ୍ରମ) ସାମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ପୁରସ୍କାର-୧, (ପୁରୁଷ-ଶତ-୩) ସାଥୀ
ଲବିତା ପୁରାଣ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବ. (ପୁରୁଷୋତ୍ତମ) ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ଦୁଇଜଣ-ଏ. (ଦୁଇ-ପକ୍ଷ) ଶାନ୍ତିପଥରେ
ଘେଉଟିବେ ।

ଦୁଇପିନେସ୍-ବ. (ବୁଲ୍-ସବ-ମ-ସ) ସାହା
 ଅସହଯୁକ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ।

ପୁରୀବିଶାଳ-ବ. (ପୁରୀ-ପଦ-ପାଠ-ପ) ପୁରୀ-
ବିଶାଳ, ବଞ୍ଚିତ ।

ଦୁଇବସ୍ତ୍ର-ବ., (ଦୁଇ-ଅବସ୍ତ୍ର) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଦେବ ।

ବୁଦ୍ଧବଂଶ:-୧. ବୃଷଭା ।

ପୁରୀ, ଡି-୧. (ଭୁବନେଶ୍ୱର) ବୁଦ୍ଧ ଶାସନ :
ବୁଦ୍ଧ, ବସୁନ୍ଦରୀ ଶାସନ ।

ପୁରାଣ-କ. (ପୁରାଣ-ଅଗ୍ର) ପୁରାଣ-କ.

ପୁରୀ-୨. (ଭୁବନେଶ୍ୱର) ବନ୍ଦୁକାମା ।
 ବ. ଭୁବନେଶ୍ୱର । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ଦୁର୍ଗା-୧. (ବୁଲ୍-ଅସହ) ଦୁଃ; ଶାପାୟ;
ଦୁର୍ଗା-୨. (ବୁଲ୍-ଅ-କଟ୍-ଆ) ଦୁର୍ଗାଶାପାୟ।

ଦୁଇବେଢ଼ି-ଏ. (ଦୁଇ-ଏ-ଦୁଇ-ଏ) ଏବଂ ବେଢ଼ି
ଏବେବେଶାସ; ଏବେବେ ।

ଦୁଇଗଣ୍ଡ-୧. (ଦୁଇ-ଅଗଣ୍ଡ) ଯାହାର ଗଣ୍ଡ-
ପାଖ ଦୁଇ ।

ଦୁରାଶ-୧. (ଦୁର-ଅଶ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖରାବ ।

ତୁଷ୍ଟିମାମିନ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ମ-ଅବ) ଶାଦାବୁ
 ବୋହୁ ବସନ୍ତାଳୟ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ) ବାଣ୍ଟିବଦ; ବସନ୍ତବଦନାଳୟ;
 ତୁଷ୍ଟିକା ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. ବାଣ୍ଟି-ବ-ହୁଅ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ସ) ବୁଝଇ ବାଣ୍ଟି; ବୁଝଇଧର୍ମ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. ବୁଝଇବଦନେ ଶ୍ରବ; ବ. ଅବଦ ।

ତୁଷ୍ଟିବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ବର୍ଣ୍ଣ-ଇତ୍) ଅବଦେବ ଦୁଇ
 ପର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଦେଖିବାରେ; ପରମାମିତରୀ;
 ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟିବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ବର୍ଣ୍ଣ-ଇତ୍) ବୁଝଇବଦ ।

ତୁଷ୍ଟିବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ବ-ଇତ୍-ଅବ) ଅବଦୁଇ
 ବଦ ଦେଖିବାରେ ପଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ସ୍ତ-ଅ) ବୁଝଇବର୍ଣ୍ଣ ।

ତୁଷ୍ଟିବୁଦ୍ଧ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ବୁଦ୍ଧ-ଇତ୍) ତାଡ଼ିତ;
 ବୁଝଇବଦ ।

ତୁଷ୍ଟିବୁଦ୍ଧ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ବୁଦ୍ଧ-ଇତ୍) ବୁଝଇ ଅବ-

ଦୁର୍ବ-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଅ-ଅ) ବୁଝଇବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଅବ) ଯେ ଦୋଷବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଅବ) ଦୋଷ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ଦୋଷବଦ; ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ସ) ଦୁଷ୍ଟାୟ; ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବ. (ତୁଷ୍ଟ-ଇ) ବଦ ।

ଦେଶୀ-ବ. ଘଣ ।	[ମାତ୍ର ।	ଦେବିଶ୍ରୀ-ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉପାଧି ।
ଦେଶପାମନା-ବ. (ବାହୁ-ପତ୍ର-ଅବ) ନାମକ- ଦେବ-ବ. (ଦା-ସ) ସାହା ଦେବା ଉଚିତ ।		ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ-ବ. ଶିଳ୍ପୀ । [ସହ ।
ଦେଶ-ବ. (ସାଣ୍ଠି) କଲ୍ୟାଣ ।		ଦେବ-ସ୍ତ୍ରୀ-ବ. ଦେବସେବାକ୍ଷିତ୍ର ଅର୍ପଣ ବସ୍ତ୍ର ବା ଦେବୀ-ଶି. ଦାସ ବରଦା ।
ଦେବ-ବ. (ଦତ୍ତ-ସ) ସୁର; ଦେବତା; ସତା; ଶେଷଭେଦ ।		ଦେବୀଲୟ-ବ. ଦେଉଳ; ମନ୍ଦିର ।
ଦେବପା-ବ. ପ୍ରଭୁପୁତ୍ରଜନ ।		ଦେବୀ-ବ. (ଦତ୍ତ-ସ-ର) ଦେବତା; ତାମ୍ରପଣା; ମାବଳୀ ବା ।
ଦେବଗୁରୁ-ବ. (ଦେବ-ପତ୍ନୀ) ବୃହତ୍ ।		ଦେବୀଭୂଷ-ବ. (ଦେବ-ଭୂଷଣ) ଦେବ- ସେବାକ୍ଷିତ୍ର ଅର୍ପଣ । [ସାହ ।
ଦେବତା-ବ. (ଦେବ-ଦା) ଦେବ; ଅମର ।		ଦେଶୀ-ବ. (ଦତ୍ତ-ସ) ପୁରୀର ଅ-ପବିତ୍ରସ୍ଥ;
ଦେବସ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ଦେବ-ସ୍ତ୍ରୀ-ସ) ଦେବତାସେବା- କ୍ଷିତ୍ର ପ୍ରଦତ୍ତ ।		ଦେଶୀକାଳି-ବ. (ଦେଶ-କାଳ-କା-ସ) ଶେଷ ବ-କ୍ଷିତ୍ର ଦେଶୀ ବାଳ ବୁଝେ ବାଳି ବରେ ।
ଦେବଦ-ବ. (ଦେବ-ଦ) ଦେବତାଙ୍କର ପୁଅ ।		ଦେଶୀଗୁରୁ-ବ. (ଦେଶ-ଅମର) ଦେଶୀ ଭୂଷ; ଦେଶର ବ୍ୟବହାର । [ସୁରଦେଶ ।
ଦେବ-ଦାତା-ବ. ଦତ୍ତଦେବ; ମହାଦେବ ।		ଦେଶୀକ୍ରମ-ବ. (ଦେଶ-ଅମର) ଅନ୍ୟଦେଶ;
ଦେବ-ପୁତ୍ର-ବ. ଉତ୍ତମସ୍ତ୍ରୀ; ଅମରଦେବ ।		ଦେଶୀ-ବ. (ଦେଶ-ଭୂଷ) ପରଦେଶ-ର ସୁଦେଶସମ୍ପାଦ ।
ଦେବଭୂଷ-ବ. (ଦେବ-ଭୂଷ) ମହାବଳ; ବର୍ଣ୍ଣ- ଦେବ-ମଣି-ବ. କୌତୁଳମଣି । [ଭଜା ।		ଦେଶୀସ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ଦେଶ-ଭୂଷ) ଦେଶସମ୍ପାଦ ।
ଦେବ-ମାତା-ବ. ଅର୍ପଣ; ବର୍ଣ୍ଣାବହାର ।		ଦେଶ-ବ. (ଦତ୍ତ-ସ) ଅର୍ପଣ; ପଦ୍ମର ।
ଦେବମାତୃତ୍ବ-ବ. (ଦେବ-ମାତା-ବ) ବୃଦ୍ଧି- କୋପନ ଶକ୍ତିବାସ ପାଳିତ ।		ଦେଶିକ-ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣପଣ ସ୍ଥାବ; ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେଶିକୀ] କଲ ବା ଉପର ବା ।
ଦେବ-ଯୋନି-ବ. ଉପଦେବତା; ଭୂଷଣେତ୍ର ।		ଦେଶ-ବ. (ଦେବ-ଭୂଷ) ଦେଶୀୟ; ସାଣ୍ଠୀ; ଅର୍ପଣ ।
ଦେବର-ବ. (ଦେବ-ସର) ସରର ବଳପ୍ରଦାତା ।		ଦେଶ୍ୟ-ବ. (ଦତ୍ତ-ସ) ଦେଶ୍ୟ; ଅର୍ପଣ ।
ଦେବଶିଳ୍ପ-ବ. (ଦେବ-ସତ୍ତ୍ବ) ଉତ୍ତମ ।		ଦେଶ୍ୟ-ବ. (ଦତ୍ତ-ସ) ଦେଶ୍ୟ; ଅର୍ପଣ ।
ଦେବସ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ଦେବ-ସ୍ତ୍ରୀ) ଦେବତା ଅର୍ପଣ ଭୂଷ; ନାମଦାୟକ ।		ଦେଶ୍ୟ-ବ. (ଦେବ-ସତ୍ତ୍ବ) ଦେଶ୍ୟ; ଅର୍ପଣ ।
ଦେବକା-ବ. ଦେବତା-ଭୂଷାବାସ ଉପଦେଶ- ନାମଦାୟକ ବାହୁଷ ।		ଦେଶ୍ୟ-ବ. (ଦେବ-ସତ୍ତ୍ବ) ଦେଶ୍ୟ; ଅର୍ପଣ ।

ଓଡ଼ିଶା-୧୫. (୧୭-୧୯-୯୫) ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦୀଗାରୀ ।

ଦୈନିକ-୧୦, (୧୧-୧୨) ଗ୍ରାମ୍ୟରୂପ ।

ଦୈନିକ-୧, (ସଂ-୨) ଖଞ୍ଜା ; ବାସ୍ତବ ।

ବୈଦ୍ୟ-୧, (ବାର୍ଦ୍ଧ-ସ) ଅର୍ଦ୍ଧ-୧; ଇନ୍ଦ୍ରବରମାଳା ।

ବୈଦି-ପ., (ଦେବ-ସ) ଦେବସ୍ୱାମୀ ; ୭.-

ଆଦି-ବହୁତ ; ବ. ବ୍ୟାପାର ।

ଦୈବଜି-ସ. (ଦୈବ-ସ୍ତ-ସ) ଗଣକ ଦଃ. ସେ
ଭାଗ, ଗଣନାବଳ୍ଲେ ।

ଡ଼ିଏ-କାଣି-୫. ଦେବଦାରୁ ବାଣୀ ।

ଦୈବ-ବିଜ୍ଞାନୀ-ଏ. ଦୈବର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ;
ବସୁଦେବ !

ଦୈବଦୋଷ-ବ. ଦୈବଦୋଷ, ।

ଢେଙ୍କାଲି-ସ. (ବୈଷ-ସହ) ଦୈନିକପତ୍ର ;
 ସମସ୍ତାହ ; ଚୁଠାହ । [ସଂପାଦ ।

ଦୈନିକୀ-ପଂ. (ଦୈନିକ-ଅଗ୍ର) ବସୁବ୍ୟାହର

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩. (ଦେବ-ଇନ୍ଦ୍ର) ଦେବସମ୍ମତାୟ ;
ଦେବସଂହିତା । [ସା. ୧. ୧. ୧.]

ଡିଜି-୧, (୧୧୫-ସ-୩) ବହୁବ୍ୟାପାର ସମ୍ପ

ଚୌଶିକ-୧. (ଦେଶ-ଈ) ବେଶବ୍ୟକ୍ତାୟ ;
ବେଶବ୍ୟକ୍ତ !

ଦୈନିକ-୦୧. (ପେଟ-ଭାଗ) ସେବସମ୍ପାଦନ ।

ଦେ/ସ/ନ-୧, (ପ୍ରାର୍ଥନା) ପରମପୁରୀ :

ଦେ/ଗୁ/-ବ., (ବୁଦ୍ଧ-ବ) ଦୋଷପ୍ରବର୍ତ୍ତ ।

ଦେବପୁରୀମାନଙ୍କ, (ବୁଲ୍-ସହ-ସହ) ପ୍ରମା
ପ୍ରମା ଦେବାପ୍ରମା । [ବହୁ ।

ଡୋକ୍ତରୀ-୧. (ଡି-ସ୍ନା) ଚନ୍ଦ୍ର ଗଜା ନନ୍ଦ

ଦୋଷୁଅ-୧, ଅସରା ! [ବଣ !]

ବେଦାଦି-କ, (ବୋର-ବଣ) ବାହୁବଣ; ପୁର-

ଦେଲି-ର. (ତୁଳ୍-ସ) ଦୋଳତ ; ଦୋତ ;
 ଶୂନ୍ୟ । [ଦୋହଲୁ ଧଳ ।

ଡେଲିଲିଂସାମି-୧୦, (ସୋଲ-ସ-ସ୍ପର) ଶାଢ଼ୀ

ଦେଲାଇସିଓ-୧., (ସୋଇ-ସ-୧) ରବିବାର
ସମୋଜିତ ।

ଦେଖି-୧. ଶରଣ : ଭୋଗ । [ବିରାଟ ।

ଦେ/ସି-୧ : ଶୁଷ୍କ-ଦ) ଅବସ୍ଥା; ନିୟମିତତା ;

ଦେ/ଖଗ୍ରାସ୍-କ. (ଦୋଷ-ହତ-ହତ) ସେ

ଦେ[ଖ]-୧. ପ୍ରଶ୍ନ : [ଦୋଷ ଯଦୁର ବଢେ ।

ଦେଖା-କରି-କ, ସୁଶିବାଳା

ଦେ/ସ/କହ-ବ (ଦୋଷ-ଅବଦ) ଦୋଷସ୍ତୁ ।

ଡେ. ସି-୧୦. ଅପରାହ୍ନ ।

ଦୋଷିକଦଳୀ-ସ. (ଦୋଷ-ଏବଂ-ଦୁଷ୍ଟ-ଉତ୍ତ)
ସେ ବେଳେ ଦୋଷ ଦେଖେ ।

ଜେ/ସି-୧. (ବି-ସି) ବିଭାଗ ; ଶାଖା ।

ବୋମ୍ବେ-୧, ବିଭାଗ ; ପୃଷ୍ଠା ।

ବେଢ଼ି-୧, (୧୧-୧୨) ବେଢ଼ି-୨ ।

ଦୋହା-୧, (ବୋହ-୧) ଗର୍ଭିଣୀର ଅବ-
ସ୍ଥାପନା ; ପରୀକ୍ଷା ।

ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନ-୧, (ବେଢ଼ି-ଉପ-ଉପ-ଉପ) ଶାସ୍ତ୍ରୀ।

ଦେ/ସିନି-ବ. (ବୁଦ୍ଧ-ସତ) ବୁଦ୍ଧବା ; ବ-ସଦ-
ବରଣ ।

ବୋହୂର } ୧, ଦିଅରବାର ମ

ଦୋହଲିଦା-ଶି. ଶେଷା ; ଦୁଇଦା ।

5912

ଦୋଷ । ଇ

ଦୌଡ଼ିବା-ଝି.(ଏ ଧାତୁ)ଶାବ ପ୍ରମୁଦବଦ୍ଧା ।

ବୌଦ୍ଧ-୧. (୨୭-୩) ୨୭ରୁ ୩ର୍ଯ୍ୟ ।

କୌଶଲ୍ୟ-ସ. (ଦୁଃସ୍ମନ୍-ସ) ଦୁର୍ଭାଷଣ,
ସହଯୋଗ ।

ଦୌବିଧୀ-୧. (ପଦ୍ୟ-ସ) ବଦନିଧୀ ।

ଦୌର୍ଭାଗ୍ୟ-କ. (ବୁଦ୍ଧ-ସ୍ବପ୍ନ) ଭାଗ; ଗର୍ଭିଣୀର
୫୭।

ବୌଦ୍ଧ-ବ. (ଅଗ୍ନି) ୪୭ । [ସା. ୧ ।

ବୌଦ୍ଧ-୧, (୧୩-୧୪) ପୃଷ୍ଠା: ୨୩୨-

ଦୌରସି-କ. (ଦୁଇ-ଅ) ଦୁଇଦିନ ପ୍ରତି;
 ଥାନା । [ବିଷୟ: ଶ୍ରୀମତୀ ।]

ବୌଦ୍ଧ-୧. (୧୫୯-୧-୧) : ୧୧୩୩

ଦିବାକାଘୁଷ୍ପୀ-୧. (ବେନି-ଗୁଣ୍ଡା) ଯବାଗ୍ର ଓ
ଗୁଣ୍ଡା ।

ଦ୍ରୁପ-୧. (୧୬-୧୭) ବୃଷ୍ଟି; ଯଜ୍ଞାଗ୍ର; ଶତ ।

ସ୍ୱପ୍ନ-ବ. (ଦ-ହ-ଇ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରକାଶ; ଗୋରୁ ।

ସ୍ୱାଧିକାର-ସଂ. (୧୫୭-୧୬-ସ) ଉପସ୍ଥାପନ ।

ବୁଦ୍ଧିମାନ-ଫ. (ବିଦ-ମତ୍ତ) ଶକ୍ତିମାନ ।

ପୃଥ ମଣି-୭ ପ୍ରକାଶ ।

ପୁସ୍ତକ-୧. (ବି-ମୁ-ସ) ଧନ; ସୁବର୍ଣ୍ଣ; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବ. (୧-୧୯୯) ଶ୍ରୀମତୀ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ-ଋ. (ଦ୍ଵିତୀୟ) ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ।

ଦେଖାଦିକ-ବ. (ଦୁଇ-ପଦ) ପ୍ରସାଦନ ।

ବେଫା/ଭଳି-ଓ, (ଓ,ଓ-ଅବ) ଗ୍ରହାଣ୍ଡ ।

ଦେୟ/ଭରଣା-୨, (ବେ-ସହ) ସାପ୍ତମାସ ।

ବେଫି-୧, ପ୍ରକାଶ: ୨୦୧୮ ।

ବିଶ୍ୱସ୍ତ-ପ୍ର. (୧୧-୧୨୨) ୧୧୨। ୧

911-10: (00-00) 7000 1

ପ୍ରତି-୧: (ବି-ସ) ୨୦୧୧ ।

[illegible]

ଭବିଷ୍ୟ-ଓ. (୧-୧୭) ୫୦ ।

ପ୍ରକାଶକରଣ-୧, (ପ୍ରମ-ଉପାଦାନ-୧୯୯୩) ପ୍ରମ
ମିଳନା : ୧୯୯୩ ମିଳନା ।

ପ୍ରଶ୍ନକ୍ରମ-୧୦. (୧୧-୮-୧୯) ଦେଖିବ ।

ଦିବ୍ୟ-ପ. (ପ-ସ) ସଦର୍ପ : ପାଞ୍ଚମା ।

ପ୍ରଶ୍ନବ୍ୟ-୧୦. (ବୁଲ୍-୧୭୭) ବର୍ତ୍ତମାନ ; ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାସରେ ।

ଫଳ-ସଂ. (ସମ-ସ) ଚର୍ଚ୍ଚିତ : ଗଣନା ।

ଦାକ୍ତା-୧, ଶ୍ରେଣିପତ୍ର : ୧୨୨୦ ।

ଦ୍ରାବିଡ଼-୧. (ଅର୍ଦ୍ଧ-ଇମ୍ମର୍) ଦୈର୍ଘ୍ୟ; ତୁଷୋଳ-
ସାପରେ ଉଚ୍ଚତମେନ-ଦେଖା ହେବ ପ୍ରାୟ-

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟାଦି-୨. (ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-ଅଂଶ) ୧୫ରୁ ୨୦

ମା-ଉଠାକୁ ଅନ୍ଧା ପ୍ରାଣିମା-ସ ଚାହିଁବୁ ବୁଝି

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-୧. (ସର୍ବ-ଘଣ୍ଟ) ଅବସର ସା

ଉ.ବିଜ୍ଞ-ବ. (ଉ-ଅବ) ଉଦ୍‌ବାରଣ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ-ବ. (ପ୍ର-ସିଦ୍ଧ-ପଦ) ଦେଖାଦେଖ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବ. ପ୍ରାଚୀନବିଶେଷ ; ବ. ପ୍ରାଚୀନ-

ଦ୍ଵିବିଧ-ବ. (ଦ୍ଵି-ବିଧ) ଦ୍ଵିବିଧବାଦ ।
 ଦ୍ଵିଷତ୍ଵ-ବ. (ଦ୍ଵିଷ୍ଟ-ପଦ) ଶତ୍ରୁ ।
 ଦ୍ଵାପ-ବ. (ଦ୍ଵି-ପଦ-ପ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରେ ଜଳ-
 ବେଶ୍ଟିତ ସ୍ଥଳ ; କାଦରମ୍ଭ ।
 ଦ୍ଵାପୀ-ବ. (ଦ୍ଵାପ-ଇତ୍) ବ୍ୟାପ ।
 ଦ୍ଵେଷ-ବ. (ଦ୍ଵିଷ୍ଟ-ପ) ଶତ୍ରୁତା ; ଈର୍ଷା ।
 ଦ୍ଵେଷୀ-ବ. (ଦ୍ଵିଷ୍ଟ-ଇତ୍) ଦ୍ଵେଷସମ୍ବନ୍ଧ ।
 ଦ୍ଵେଷ୍ଟା-ବ. (ଦ୍ଵିଷ୍ଟ-ତ୍) ଦ୍ଵେଷବର୍ଣ୍ଣ ।
 ଦ୍ଵୈତବାଦ-ବ. (ଦ୍ଵୈତ-ବଦ-ପ) ଯେ ମତରେ
 ଈବାସ୍ତୁ ଓ ପରମାତ୍ମା ଭିନ୍ନ ।
 ଦ୍ଵୈଧ-ବ. (ଦ୍ଵିଧ-ପ) ଦ୍ଵିଧାର ବ୍ୟବ ; ମତଭେଦ ;
 ସନ୍ଦେହ ।
 ଦ୍ଵୈପାସ୍ତ୍ୟ-ବ. (ଦ୍ଵାପ-ସଦ୍‌ବଦ୍) ଦ୍ଵାପ ସାଦାର
 ଚରୁସ୍ଥାନ ; କାସଦେବ ।
 ଦ୍ଵୈମାତୃତ୍ଵ-ବ. (ଦ୍ଵିମାତୃ-ପ) ଦୁଇ ମାତାଓ
 ସ୍ତ୍ରୀତ୍ଵ ; ଦଶେଷ ।
 ଦ୍ଵୈମାତୃକ-ବ. (ଦ୍ଵି-ମାତୃ-ବ) ଦୁହିତର ଓ
 ଜନକର ଦ୍ଵାପ ପାଇତ । [ସମସ୍ତ]
 ଦ୍ଵିଗୁଣ-ବ. (ଦ୍ଵି-ପଦ-ବ) ଦୁଇ ପରମାତ୍ମାର
 ଦ୍ଵିଧର୍ମ-ବ. (ଦ୍ଵି-ପର୍ଯ୍ୟ) ଦ୍ଵିଧର୍ମ ପର୍ଯ୍ୟବୋଧକ ।

ଧ ବନ୍ଧବଂଶୀର ଉତ୍ତର-ପ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧର୍ମ-ବ. ବାସ୍ତବେଷ ବଶେଷ ।
 ଧର୍ମଧର୍ମ-ବ. ଦେବତା-ବଶେଷ ।
 ଧର୍ମା-ବ. ଠେଣ ; ପଦାବ ।

ଧକାନ୍ତକା-ବି. ଧରଣାଶ ପଦାନ୍ତକା ।
 ଧକ୍ଷୀ-ବ. ଧ୍ଵାସଦ୍ୱି ।
 ଧକ୍ଷ-ବ. ଧକ୍ଷର ।
 ଧକ୍ଷିଣ-ବି. ବ. ଶାସ୍ତ୍ର ।
 ଧକ୍ଷା-ବ. (ଧକ୍ଷଣବଦ୍) ଦେହ ; ଅର୍ଦ୍ଧଲବାଠ ।
 ଧକ୍ଷୀ-ବ. (ଧକ୍ଷଣବଦ୍) ଚନ୍ଦ୍ରର ଚର ବ ।
 ଧକ୍ଷିଣ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଧକ୍ଷି-ବ. (ଧକ୍ଷଣବଦ୍) ସର୍ବବଶେଷ ।
 ଧକ୍ଷି-ବ. ସ୍ଵପ୍ନର ବରଣାଳା ।
 ଧନ-ବ. (ଧନ-ପ) ସମ୍ପଦ ; ସ୍ଵେଦାଦିଭାବ ।
 ଧନଞ୍ଜୟ-ବ. (ଧନ-ଜ-ପ) ଯେ ଧନ ଜୟ କରେ;
 ମଧ୍ୟମ ବାସ୍ତବ ପର୍ବଦ୍ୱିତ । [ବୁଦ୍ଧେଇ]
 ଧନଦ-ବ. (ଧନ-ଦ-ପ) ଧନଦାତା ; ବ. .
 ଧନଦାନ୍ତି-ବ. (ଧନ-ଦନ୍ତି) କହ୍ନାଣୀ ।
 ଧନାଗମ-ବ. (ଧନ-ଅଗମ) ପର୍ଯ୍ୟାଗମ ; ସ୍ଵପ୍ନ ।
 ଧନୀୟ-ବ. (ଧନାଗବଦ୍) ବୋଧମୈତ୍ର ଧନ ।
 ଧନିକ-ବ. ଧନୀତ୍ଵ ।
 ଧନିଷ୍ଠା-ବ. (ଧନ-ଇଷ୍ଠ-ପ) ବସନ୍ତବେଶେଷ ।
 ଧନୀ-ବ. (ଧନ-ଇତ୍) ଧନଶାଳୀ ।
 ଧନୀ-ବ. ଧନୁକର ।
 ଧନୁ } ବ. (ଧନ-ଇ, ଇତ୍) ବାନ୍ତି ବା ପୁରଦ୍ରୁଷ୍ଟ
 ଧନୁଷ୍ଠ } ପରମାତ୍ମା ; ବଶେଷ ।
 ଧନୁର୍ଗୁଣ-ବ. (ଧନୁ-ଗୁଣ) ଧନୁରାବଳୀ ।
 ଧନୁର୍ଭିର-ବ. (ଧନୁ-ଧି-ପ) ଧନୁରାବଳୀ ; ଧନୁ ।
 ଧନୁର୍ଭିର-ବ. (ଧନୁ-ବେଦ) ଧନୁର୍ଭିରା ।

ଅର୍ଥ-ରାଜ୍ୟ-ବ. (ଅର୍ଥ-ରାଜ୍ୟ) ଦମ୍ଭ: ଶାସ୍ତ୍ରମ୍ଭିର ।

ଧର୍ମ-ଲକ୍ଷଣ-ହ. ଧୃତ, ଜ୍ଞାନୀ, ଦୟା, ଅସ୍ତେୟ,
ଶୌଚ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ, ଧୀ, ବ୍ୟାଧୀ, ସତ୍ୟ,
ଅବ୍ୟାଧି ଏବଂ ଦଶ ଧର୍ମଲକ୍ଷଣ ।

ଧର୍ମ-ବୁଦ୍ଧି-ବୋ, ଧର୍ମ ବେଗରେ ଖେଳୁ ।

ଧର୍ମ ଶାଳା-୧, ଧର୍ମିଆ ବୁଦ୍ଧ ।

ଧର୍ମ-ଶିଳ୍ପ-ବି., ଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମୀୟତା-କ. (ଧର୍ମ-ଅଧ-କ-ଅ) ନିମ୍ନ
ଅବସ୍ଥାର ବ୍ୟବସ୍ଥା; ଅଧାର; ବ୍ୟ-
ବସ୍ଥା ।

ଧର୍ମାଧିକାରୀ-କ. (ଧର୍ମ-ଅଧିକାରୀ) ଯାହା
ହାତରେ ଜବାବ୍ ଅବଦାନ କରୁଥିବା ଭଲ
ମନୁଷ୍ୟ ଧାରୀ ।

ଧର୍ମଧ୍ୟକ୍ଷ-କ. (ସର୍ବ-ସାଧକ) ସେବକ :

ଅନୁବିଭାଗ-୧. (ଅର୍ଥ-ସହତାର) ମୁଦ୍ରଣାଦି
ଅର୍ଥ !

ଧର୍ମବ୍ରତ-୧. (ଧର୍ମ-ସବଦ) ଧର୍ମର ଗୁଣବତ୍ତା :

ଧର୍ମସିଦ୍ଧ-୧, (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଅବସ୍ଥା) ବରପୁସ୍ତକ ।

ସମ୍ପର୍କ-୧୦. (ଧର୍ମ-ରୁପ ଅବଧାନିବ ।

ଅର୍ଥ-୧, (ଅର୍ଥ-୧୧) ଉପରୋକ୍ତ ।

୧.୨୩-୧. (ଅର୍ମ-ସ) ଅର୍ମର ଅବସ୍ଥାପନ ।

ପ୍ରଶ୍ନ } ୧. (ସୂକ୍ଷ୍ମ-ଅ, ଅଞ୍ଜ) ସ୍ୱଚ୍ଛାଦନ; ସ୍ୱଚ୍ଛାଦନ;
 ପ୍ରଶ୍ନ } ଅବସାହତା ।

ଧର୍ମ-ବ. (ଧର୍ମ-ସିଦ୍ଧ) ଅବସ୍ଥାରେ; ଶାନ୍ତ-
ଭବସ୍ଥାରେ ।

ଧଳା-୧- (ଧରଣପଦ) ଯେଉଁ, ଶବ୍ଦ ।

ଧର୍ମ-ସ. (ଧ-ସ) ଶବ୍ଦ; ବ୍ରହ୍ମବିଶେଷ ।

ଧକଳି-କ., (ଧର-ପଲ) ଶୁଭ କ. ଶେଷେଶୁ !

ଅବସ୍ଥା-୧, (ଅବସ୍ଥା-୧) ଶାସନ

ଅବଲମ୍ବନ-୧. (ଅବଲମ୍ବନ-ପ୍ରମାଣ) ଶୁଦ୍ଧ ।

ଆର୍ଦ୍ଧକ-ଝି. (ସାବ୍ୟାହୁତ) ଦୌଡ଼ବା; ଯାବ-
ମାତ୍ର ଦେବା ।

ଧର୍ମ-୧. (ଧର୍ମାବହର) ଉପସ୍ଥାପନା: ୧/୨ ।

ଅ।ଫି-୭. (ଧାବୁପଦ୍ମ) ଶ୍ରେଣୀ :

ଅ।ପିଲି-କ. ପ୍ରସବନଶେଷ ।

ଧାତା-ବ. (ଧା-ବୁ) ବ୍ୟାଜା; ବ., ଖରାବର୍ତ୍ତ;
ବିଷାବର୍ତ୍ତ ।

ଧାତୁ-କ. (ଧା-ତୁ) ଦେବ ଧାରକବନ୍ଧୁ; ଯଥା
ବାଦ, ଚିତ୍ତ, ବସ, ଗୋପିତ, ମାଂସ, ମେଘ,
ମହା, ଅଗ୍ନି, ଶୁକ ପ୍ରଭୃତି; ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ, ଗୌରୀ,
ବାହ୍ୟ, ତାମ୍ର, ବାସୀ, ଇଫ, କୌତୁ ଏହି
ସବୁବସ୍ତୁ ଚୈତ୍ବ ଯଥାର୍ଥ; ବ୍ୟବହାରରେ ଲୁ.
ଲୁ ପ୍ରଭୃତି ଶୃଙ୍ଖଳାବାଦ ପ୍ରଭୃତି; ସ୍ବପ୍ନ;
ଗପାବାର ।

ଅାତ୍ମ-ଦାସକ-କ, ଶ୍ରେଣୀକା ।

ସା.ରା.ମ.ବ. - ୧୫. ସା.ରା.ମ.ବ. ।

ଆଣ୍ଡି-ବ. (ଆ-ବୁ-ଇ) ନାଚା ବ ହୋଇ ଯେ
ବୁଦ୍ଧ ଶିଖର; ଅପଳା ।

ଅନି-କ. (ସାହସରେ) ସାହସ ।

ଧାମ୍ମ-ବ. (ଧା-ପଦ୍ମ-ର) ଅର୍ଥାତ୍ : ସ୍ଥାପନ
(ପ୍ରତିଷ୍ଠା) ।

1. ପ୍ରଶ୍ନ-୧: (୧-୫-୧୫) କେଉଁ

ଅଧିକ-୨. (ଆ-ପ୍ର-୩) ଧାର: ଶୁଦ୍ଧବେଶ ।

ଅ/ନିଧି-୧, ପ୍ରକଳ୍ପ: ୪୫୧୩ ।

ଧୂଆଁପିଣ୍ଡ-କ. (ଧୂମପଣ୍ଡ) ତମାକୁ ପତ୍ର ।

ଧୂଉ କ. (ଧୂ-ଓ) ବସ୍ତ୍ର ।

ଧୂଳିକ-କ. (ଧୂଳ-ସହ) ହୁଣ୍ଟା ।

ଧୂଳିନି-କ. (ଧୂ-ଶିଳ-ସହ) ବସ୍ତ୍ର ।

ଧୂପ-କ. (ଧୂପ-ସ) ଉତ୍ତପ୍ତକ କେଶର ଧୂମ ।

ଧୂପି କ. (ଧୂପ-ଓ) ଧୂପଦାନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ।

ଧୂମ-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମ ।

ଧୂମ-କେତୁ-କ. ଲଜ୍ଜାକାରୀ ।

ଧୂମପ-କ. (ଧୂମ-ବା-ସ) ଧୂମପାନକାରୀ ।

ଧୂମପାୟୀ-କ. (ଧୂମ-ବା-ପାୟ) ଧୂମପାନକାରୀ ।

ଧୂମଲ-କ. (ଧୂମ-ଲ) ଧୂମପତ୍ର; ଉଷ୍ଣଭେଦକ ।

ଧୂମିକା-କ. (ଧୂମ-ଲହ-ସ) କୁମୁଦିନୀ; କୁମୁଦିନୀ ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂମ-ସ-ସ) କୁମୁଦେଶବ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂମ-କଟ-ଲ) ପିତ୍ତ ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂମ-କ) ଘଠ; ପ୍ରବନ୍ଧକ ।

ଧୂମ-କ. ଶୁଣ୍ଠଭେଦ ।

ଧୂମ-ପଟଳ-କ. ଧୂମିପତ୍ର । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧୂମର-କ. (ଧୂ-ଧର) ଧୂମିପତ୍ର; ଉଷ୍ଣକ ପାଣ୍ଡୁ ।

ଧୂମରିତ-କ. (ଧୂମର-ଇତ) ଉଷ୍ଣକ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧୂମ-କ. (ଧୂ-କ) ପୁଷ୍ପକ; ଅବଲମ୍ବିକ; ପ୍ରାପିତ ।

ଧୂମ-ଗୁଣ୍ଡ-କ. ମହାକରତୋତ୍ର କରୁଣ ବର ।

ଧୂମ-କ. (ଧୂ-କ) ଧୂମି ।

ଧୂମିମାନ୍-କ. (ଧୂମ-ମାନ୍) ଧୂମିମାନ୍ ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କା-କ. ଧୂମିକାରୀ ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂମି-କ. (ଧୂ-ମ) ଧୂମି ।

ଧୂ-ରାଜି-କ. ସୂର୍ଯ୍ୟ-ବିଶେଷ ।

ଧୂ-ସ କ. (ଧୂ-ସ) ତାପ ; ଶୁଷ୍କ ।

ଧୂ-ସନି-କ. (ଧୂ-ସନ) ବାୟୁ ; ଶବ୍ଦ ; ଗନ୍ତବ୍ୟ ।

ଧୂ-ତ-କ. (ଧୂ-ସ) ପତାକା ; ଶିଳ ।

ଧୂ-ତ-ରାଜି-କ. ଦ୍ରାବିଡ଼ବନ୍ଧବ ଦେବବିଶେଷ ।

ଧୂ-ଜା-କ. (ଧୂ-ସ) ବେତକ ; ଶତାବା ।

ଧୂ-କ-କ. (ଧୂ-ସ) ଶବ୍ଦ ; କ.ଫ.ଅର୍ଥ ।

ଧୂ-ନି-କ. (ଧୂ-ସ) ହଃସ୍ୟ ; ଶବ୍ଦ ।

ଧୂ-ସ୍ତ-କ. (ଧୂ-ସ-ସ) ବେତକ ।

ଧୂ-ଜ-କ. (ଧୂ-ସ) ଶବ୍ଦ ।

ଧୂ-ଗ୍ର-କ. (ଧୂ-ସ) ଅବସାର ।

ଧୂ-ଗ୍ରା-କ. (ଧୂ-ସ-ସ) ଶୁଣିବା ; ଅସ୍ତି ।

କ.ଫ.ଅ. ବର୍ଣ୍ଣନା କ.ଫ.ଅ. ଶିକ୍ଷା
ବୋଧକ ବା ଅସ୍ତବ ବୋଧକ ଅବସାର ।

ନି-ଅ-କ. (ନି-ସ) ଶବ୍ଦ ; ଶତାବା ରାଜ୍ୟ ;
ସରଳବନ୍ଧ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନି-କି-କ. (ନି-ସ) ବନ୍ଧବ ; ବନ୍ଧବ ।

ନଗ୍ନିକା-ବ. (ନୃ-ବ-ଅ) ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ
 ଶାସ; ବେଶ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନିଚେତ୍ରି-ଅ. (ନି-ଚେତ୍) ଅଭୁଜ୍ଞ ।

ନିଜ୍ଜା-ବ. (ଅଭିଜ) ପୃଷ୍ଠି; ଉତ୍ତରାଧାନ ;
 ଉପହାର ।

ନିଜାରି-ବ. (ଅଭିଜ) ଭୋଗରାଶି ।

ନିଟ୍-ବ. (ନି-ଅ) ନର୍ତ୍ତକ ; ଅଭିନୟବାଦୀ ।

ନିଟିନି-ବ. (ନି-ଅ) ନୃତ୍ୟ ।

ନିଟୀ-ବ. (ନି-ଇ) ନର୍ତ୍ତକୀ; ଅଭିନୟବାଦିଣୀ ।

ନିନ୍ଦା-ବ. (ନିନ୍ଦା) କ୍ଷତି ।

ନିନ୍ଦିତ-ବ. (ନିନ୍ଦା) କ୍ଷତିକରଣ ; ନିନ୍ଦାଦେୟ ।

ନିଶାନ-ବ. (ନିଶାନ) ଚିହ୍ନ ; ଉପାଦାନ ।

ନିଶାନି-ବ. (ନିଶାନ) ଚିହ୍ନ ; ଉପାଦାନ ।

ନିଶା-ବ. (ନିଶା) ଚିହ୍ନ ।

ନିଧ-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ଅ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଧି-ବ. (ନି-ଇ) ନିଧାନ ; ନିଧାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିଦା-ବ. (ନି-ଇ) ନିଦାନ ; ନିଦାନ ।

ନିମ୍ନୋକ୍ତ-୧, (ସଂସ୍କ-ମଣି) ପୃଷ୍ଠ ।

ନିକ୍ଷେପକ୍ରମ-୧. (ମୂଳ-ମଣ୍ଡଳ) ପଦାଂଶ-
ମୂଳ !

ନିମ୍ନ-ଅ. (କମ-ଅସ) ସମସ୍ତ ।

କମଳ-ଝୁ. (ନମ-ସଞ୍ଜ) ହୃଦ ଦେବା; ପ୍ରଣାମ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଦ୍ୟା-ପୀଠ (ବିଜୟ-ପୁର) ବ୍ରହ୍ମପୁରାଣ ।

ନିମ୍ନୋକ୍ତ-୧. (ନମ୍ର-୧-ଏ) ଉଦ୍ଧୃତବ ମତ୍ର-
ବଳି କମଳ । ସ୍ତ୍ରୀର ବସନାଭିଷେପ ।

ନମ୍ବର-୯. (୧୫୫-୯-୯) ଶାହାଜୀ ବନ-

ଜମିଦାର-ବ. (ଜମିଦାର-ର) ପ୍ରଦାନ : ମହାଲ-
ଯୋଗ : ୧ [ଉପକ୍ରମ : ୧]

ନିମ୍ନା-୧. (ଅଭିନୀତ) ମୁଖ୍ୟମାନ୍ୟମାନଙ୍କର

କମିଶନ-ସ. (୧୩-୧) ଚକ୍ରାବତୀ: ୧୫୫୭ ।

ସମସ୍ତ-୧. (୧-୨୦-୦) ଅନୁସନ୍ଧାନ

ବିପ୍ରଦ-ପ୍ରଦ-ପ୍ର. ୧୫ ।

ମୋଡ଼ା-୧ (ସାର୍ବତ୍ରିକ) ଅବସ୍ଥା ।

ନିଉମ୍ବର - ୧, ପୃଷ୍ଠା ୧୭୩ ।

ନିମ୍ନ-ବ. (ନମ-ସ) ଦମନଂ ।

ନିମ୍ନ-୧. (୧୫-୭) ବ୍ୟାଘ୍ର; ଷଷ୍ଠ ।

୧୧୩୩-୧ (୧୧-୦୧) ଶେଷପୃଷ୍ଠା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ପ. (ଜା-ଅ) ରୂପଦେଶ; ଲେଖ; ଜାତଶାସ୍ତ୍ର;
ଜାତାବେଶ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧: (କ-ସହ) ରକ୍ଷା: ପ୍ରାପକ ।

ନିଉ କି-୧. (ସମ-୧୦-୧୧) ଲାଭଶୀଳତା ।

ଦିନି-କ. (ନି-ସ) ମନୁଷ୍ୟ; ସ୍ୱପ୍ନ; ଅବତାର-
ରୂପ ।

ନିଉଜି-୧. (୫-୩୨) ପରାମେତେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ
ଦ୍ଵାରାପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଶିଳାଲେଖ ।

ନିଉନାମିତ୍ର-ବ. (ସରବ-ସନ୍ନିବ) ନମ୍ବ :
 ନାମସ୍ତୁତ । | ଶେଷସ୍ତୁତ ।

ନିଉନିଉସ-୫. (୧୫-୧୦୦) ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ରାବଳୀ

ନିଗ-ପିପ୍ପ-୫, ସୁନା ।

ନିଉ-ସ୍କଟ୍‌ଲ୍ୟାଣ୍ଡ-୧, କଲକତ୍ତା ।

ନିଉମ୍ବ-୧୫, (ଜଗନ୍ନାଥ ?) ବୋମ୍ବେ ।

ନିରାକୃଷ୍ଣ-କ. (ହରି-କେତ) ମହାପ୍ରଭାତ;
ମର୍ତ୍ତ୍ୟକେତ. ବିଦ୍ୟାବତ୍ ସାବ ।

ନିଉଦିପ୍ତିନ-୧, (ନିଉ-ବୀରୁଣ) ମୁଖ୍ୟସ୍ତମ୍ଭ

ନବ-ସିଂହ-ବ. ପ୍ରସାଶୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର :

ନିଉ-ହାଉସ-୫, ଶୁଭଶାନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ଅବତାର ।

ନିରାଧାର-କ. (ବିର-ଅଧାର) ନିରାଧାର, ନିରାଧାର, ଅଧାର
ଦେଖ ।

ନବୋଦୟ-୧, (ଜେ-୧୩୩) ମୁଦ୍ରାଭିଜ୍ଞ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନୂତନ-ଅବସ୍ଥା) ଦୃଷ୍ଟି; ଚିତ୍ରାବଳୀ ।

ନିଉନି-୧, (ବୁଦ୍ଧ-ଅବସ୍ଥା) ପୃଷ୍ଠା; ବାମ ।

ମୂଲ୍ୟ-୧. (୧୫-୦) ଟୋଲେଇ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, ପାଣି ବହୁଥିବାଠାରେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (୨୨-୭) ଶୁଦ୍ଧିତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କ-ମତ) ବାଦା; ବୋଲୁଅ ।

ନିମ୍ନବିଧି. (ଉତ୍କଳ-ବା-ସ) ଶ୍ରୀମାତୁଳେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧-ଅ. ୩) ବ୍ୟବହାର

ଉତ୍ତର ଶ୍ରୀମତୀ ।

ନି-୧. (ହଲି-୧) ଉଦ୍ଧାର; ଉଦ୍ଧାର-ବିଶେଷ

ମାୟା-ବଦନା; ଯୁବାକାନ୍ତ ଦୁର୍ଗାସେଷ ।

ନିଲି-ବ. (କାଳଶଯକ) କର୍ମଣା; ପ୍ରଣାଳୀ ।

ନିଲିକା-ବ. (କଳି-ବ-ଅ) କଳେ; ଲୁହା; ଦୁଶ ।

ନିଲିତା-ବ. (ବଳ-ବ-ଅ) ବୃକ୍ଷବଶେଷ; ନିଲିତା
ସବ; ଏ ଗଛରୁ ହୋଟି ଲୁହୁରୁ ନିଏ ।

ନିଲିନ-ବ. (ବଳ-ଲ-ଅ) ସଦୃଶ ।

ନିଲିନୀ ବ. (ବଳ-ଲ-ବ-ଇ) ସଦୃଶୀ ବନଳ-
ସମୂହ । [ସମୂ ।

ନିଲି-ବ. (କଳଶଯକ) କଳା; କଳ୍ପଦ; ବ-.

ନିବ-ବ. (ନୁ-ଅ) ନୁହେଁ, ନୁହେଁ ।

ନିବ-ବ. (ବଦନ୍ତ-ଇ) ୧ ବ-ଦନା ।

ନିବ-ସ୍ତ୍ରୀ-ବ. ପ୍ରାୟତଃ କେନାଦିଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁ-
ସାରେ ପୁଣି, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ, ବୃହସ୍ପତି,
ଶୁକ୍ର, ଶନି, ଗୁରୁ, ବେଳୁ ଏହି ନବଗ୍ରହ ।

ନିବିଡି-ବ. (ବଦନ୍ତ-ଇ) ୧୦ ବ-ଦନା ।

ନିବି-ଦଳି-ବ. ନୁହେଁ, ନୁହେଁ ।

ନିବି-ସ୍ତ୍ରୀ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରବସ୍ତ୍ର, ନାସାବସ୍ତ୍ର,
ମୁଦ୍ର, ପାଶୁ ଓ ଉପସ୍ଥ, ପାଶୁରର ଏହି ନବ-
ଦ୍ୱାର ।

ନିବିଧି-ବ. (ବଦନ୍ତ-ଧା) ନବପ୍ରକାର ।

ନିବି-ନିବିଡି-ବ. ୧୧, ବ-ଦନା ।

ନିବିନାଦ-ବ. ଲବ୍ଧ୍ୟା; ଲବ୍ଧା ।

ନିବି-ବିଧି-ବ. ନୁହେଁ ବଦାହତାପୀ ।

ନିବିମ-ବ. (ବଦନ୍ତ-ମ) ୧ ବ-ଦନାର ସୁରୁଣ ।

ନିବି-ମନ୍ତ୍ରିକା } ବ. ନିଅଳା ପ୍ରଭ ।

ନିବି-ମାଳିକା } ବ. ନିଅଳା ପ୍ରଭ ।

ନିବିମା-ବ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ନିବି-ବି-ବ. ସୂତାର ଉପସ୍ଥ ।

ନିବି-ଗାନ୍ଧି-ବ. ନାମା ଲକ୍ଷୀ ବା ଶକା ।

ନିବିଗାନ୍ଧି-ବ. ମୁକ୍ତ, ମାଣିକ୍ୟ, କୈଶିକ, ପୋ-
ନେକ, ସ୍ତ୍ରୀବଦ୍ଧ, ସଦୃଶ, ମନୁଷ୍ୟ,
ନୀଳବାସ୍ତ୍ର ଏହି ନିବିଗାନ୍ଧି । ବନମାଦ୍ୟେ ସଦା-
କର ନବକଳା ସ୍ତ୍ରୀବଦ୍ଧେ ଯଥା ;—ଅନୁଷ୍ଠାନ,
ସପତନ, ଅମଳସେବ, ଶୁଦ୍ଧ, ଦେବାନୁଷ୍ଠାନ,
ସଂକର୍ଷଣ, କାଳିଦାସ, କବିବ୍ରଜନ, ବିନି-
ଭୁକ୍ତ ।

ନିବିଗାନ୍ଧି-ବ. ଅଳଙ୍କାର ଶାସ୍ତ୍ରର ନବବିଧି,
ଯଥା ;—ଶୁଦ୍ଧା, ଶରୀ, ବରୁଣ, ଅଳକ,
ଦାସ୍ୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଅଳକ, ଶୈଳ, ଶାନ୍ତ
ଏହି ନବବିଧି ।

ନିବି-ବି-ବ. ବଦ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଅଳ) ନୁହେଁ, ନୁହେଁ ।

ନିବି-ବି-ବ. କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ନାମକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;
ସଦୃଶ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବନ) ସୁନ୍ଦର
ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିବି-ବି-ବ. (ବଦ-ଇ-ବ) ନୁହେଁ, ବନେଷ ।

ନିମ୍ନ-୧୦, ଉପରାଞ୍ଚି ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (ଅନୁଷ୍ଠାନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ନିମ୍ନ-ସ. (ହସ=ହାସା-ସ) ହାସ (କାହାଣୀର
ସୂକ୍ଷ୍ମ ମୋଡ଼ ରହି) ।

ନିଷିଦ୍ଧ । ମି-ସ, ଜଣାଯାଏ ।

ନିମ୍ନ-୧, (ସଂସ୍କରଣ) ରୂପେ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି-୧, ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ଦିଅ ।

ନି।-ସଂ. ଜଣେ ଧର୍ମାତ୍ମକ ସଦସ୍ୟ ।

ନିଜି-ବ. (ନ-ଅବ) ପୂର୍ବ; (ନିଷିଦାଶନ)
 ଦାଶନୀୟ ।

ନାମାଂକିତ-ସ. ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ନିକଟ-ବ. ପ୍ରତ୍ୟେ : [ବାହୁ ଶୃଙ୍ଖଳା]

ନି.ରା.ସଂ-୧, ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ବିଭାଗ ବିଭାଗ ବିଭାଗ

ନା.ସଂ.ସି-୧୦, (୧୯୫୫-୫୬) ପ୍ରଶ୍ନସଂଖ୍ୟା ୩୧୩ ।

ଜାଗ-୧, ପୃଷ୍ଠ: ୧୩ । [ଏକ ସମ୍ପାଦନା]

ନା.ଗ. କେଶରୀ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୩୫୫; ୩୫୬-

ନାଗ-ଚିତ୍ର-୧, (ମୁଖ-ପୃଷ୍ଠ) ଶ୍ରୀରାମେଷ ।

ନିଗି-ଦମ୍ଭ-ହ. ବାହରେ ଯୋଗା ଗଲ ।

ନାଗ-ପାଗ-ଓ. ବହୁକର ଅସ୍ତ୍ର; ସର୍ବଭୂତ
ପାପ: ଉର୍ବେଦ, ଶକ୍ତିବିଶେଷ ।

ନାଗରିକ-ସଂ. (ସଂସ୍କରଣ-ସ) ସଂସ୍କରଣାତ୍ମକ ; ସଂସ୍କରଣାତ୍ମକ ; ସଂସ୍କରଣାତ୍ମକ ।

କାଗଜ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩. (ପାଠ-ସମ୍ପର୍କ) ଅନୁସାରେ; ସର୍ବସମ୍ପର୍କ
ଅନୁସାରେ ହେବ ।

ନାଗପୁର-୫, (ସପ୍ତ-ମସ) ସପ୍ତମସୀୟ

ଜାଗରୁ-ବ. ରୁଷିକା; ବୁଲଣା ପ୍ରାୟ

ନି।ଗବେଷି-୧. ଭାରତରାଜ୍ୟ; ପାଣ୍ଡବ

ନାଗ-ବେଲ-୬, ପାଣିପାଣି ।

ନି.ଗ୍ରା-୧. ସଙ୍ଗୀତାବଳେଖ; ପ୍ରାଚୀନର ଅପଭ୍ରା
ତାବଳେଖ । ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ନିର୍ବାଚନ-୧, (ମା.ସ.ପଦ) ଉପକ୍ରମ; ପୃଷ୍ଠା

ନିଗୋଶ-୧, (ନାମ-ଉତ୍ତର) ପୃଷ୍ଠପେଷ ।

ନାମ-ପ୍ର. (ନବମସ୍କନ୍ଧ) ଗର୍ଭମ୍ଭ ।

ନାଗୁର-୧, (ପାର୍ଶ୍ୱ) ଅବସ୍ଥା, ଚିତ୍ରାବଳୀ ।

ନା.ଛବି-୩, (ଲକ୍ଷ୍ମୀଭୂତ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ନିଟି-୧. (୧୫-୫/୧୯) ନିମ୍ନ, ଅନୁସୂଚିତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ହଟ-ଅବସ୍ଥା ଦୃଶ୍ୟବାହକ) ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ପ୍ର. (ଚାନ୍ଦିନୀ-ଭବ) ଗାୟକ-କା. ଭ.

ନିର୍ମାଣ-୧. ଦେବମନ୍ଦିରସମ୍ମୁଖ ପ୍ରାଙ୍ଗ ।

ନାଟିକା-୧, (୧୫-ଅବ-ଅ) ଶୁଭ ନାଟକ-
ବିଷୟ : [ବିଦ୍ୟା; ବଳବିଦ୍ୟା ।]

ନାଟ୍ୟ-ବ. (ବହୁ-ସ) ବୃତ୍ତ, ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ ଏବଂ

ନି:ଶ୍ଚୟ-ଶ୍ରୀଲିପି-ଦ୍ଵ. କାଟକର, କାଟକର
ରାଜ୍ୟର ।

ନାମ୍ବି-୧, (୧୫-୧) ରକ୍ତଧରଣ ।

ନାମାବଳୀ-୧. (ନାମା-ବିଷୟ) ଚନ୍ଦ୍ରବିଷୟ ।

ନାହିଁ-ପ୍ରଶ୍ନ-କ. କାଳହା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ. ସୋପାନରେ ଉଠିବୁ ।

ନାହିଁ-୧. (ସପ୍ତଶତ) ପୁରୁଷା ସଦ୍‌ଗୁଣା ପୁରୁଷା

ନାଗୁଣୀ-୧. (ପ୍ରସାଦବତ) ସୁନ୍ଦ୍ର ବା ବନ୍ଦନାର୍ଥେ
 ହେ ।

ନାଥ-କ. (ହୃ-ସ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାଦ-କ. (ହୃ-ସ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନାଦିତ-କ. (ହୃ-ଦ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନାଦି-କ. (ହୃ-ଭୂ) ସେ ଶବ୍ଦକରେ
(ଶବ୍ଦାବେଶ ପ୍ରସୂତି) ।

ନାଦୋର୍ଥ-କ. (ହୃ-ଶ୍ୱ) ହୃଦୟମୁଖ୍ୟ ।

ନାନା-ସ. ବହୁବିଧ ।

ନାନା-ଦ. ବହୁଭିନ୍ନତା ।

ନାନା-କ. (ହୃ-ଭୂ) ନାଟକାଦି ପ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କ
ଦେବତାପଦ୍ମର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବା ବହୁତା; ମଞ୍ଚନା-
ଭବନ ।

ନାନା-ମୁଖ-କ. ବହୁବାଦ ଶୁଭବର୍ମରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ ।

ନାମିତ-କ. ଜାତବିଶେଷ; ଭଗ୍ନାଭ ।

ନାଭି-କ. (ହୃ-ଭୂ) ଭବନର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ;
ନାଭି । [ପ୍ରସ୍ତୁତି] ।

ନାଭିଜ୍ୟୋତି-କ. (ହୃ-ହୃ-ଭୂ) ଶରୀରାକାଶ;
ନାଭିଜ୍ୟୋତି-କ. ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ।

ନାଭି-କ. ଶରୀର; ଶରୀର ।

ନାଭି-କ. ଶରୀର; ଶରୀର ।

ନାମନିରାଶି-କ. (ହୃ-ଭୂ-ସହ) ବ୍ୟସ୍ତବ୍ୟସ
ସ୍ୱଭାବର ନାମନିରାଶି । [ସନ୍ତୋଷ] ।

ନାମନେତ୍ୱ-କ. (ହୃ-ଭୂ-ସହ) ନାମ; ସନ୍ତୋଷ;

ନାମ-ମୁଦ୍ରା-କ. ନାମାବିଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରା ।

ନାମାବିଳି-କ. (ହୃ-ସହଜା) ଦେବତା-
ନାମାବିଷ୍ଟ ଉଦ୍ଭବ ।

ନାୟିକ-କ. (ନ-ସହ) ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଥମ ବଞ୍ଚିତା
ବନ୍ଧୁ; ସେବାପଦ; ପ୍ରସନ୍ନାହୁତା; ଦେବତା ।

ନାୟିକା-କ. (ନ-ସହ-ସ) ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଥମ
ବଞ୍ଚିତା; ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରସନ୍ନାହୁତା ।

ନାୟିକା-କ. (ସି-ସହ) ଦମ୍ପତୀଦ୍ୱୟର ପ୍ରକାଶ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ଭୂ-ଭୂ) ହୃଦୟଦେବତା;
ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. ଦେବତାବିଶେଷ ।

ନାୟିକା-କ. ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ; ହୃଦୟ-
ଦେବତା; ହୃଦୟଦେବତା ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ଭୂ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା-
ସାବିତ୍ରୀ; ସାବିତ୍ରୀ; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ-ଭୂ) ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା;
(ହୃଦୟଦେବତା) ହୃଦୟଦେବତା ।

ନାୟିକା-କ. ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ନାୟିକା-କ. (ହୃ-ସହ) ହୃଦୟଦେବତା; ସାବିତ୍ରୀ ।

ଜାଣି-ବ, (ବିଶ୍ୱ-କ) ଧୂସ; ମୁକ୍ତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (ନିୟମ-୧୨) ଜାରି କରାଯାଉ ।

ନି/ଶିନି-୫. (କୃଷ୍ଣ-ଅଳ୍ପ) ଉଲ୍ଲେଖ; ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ନାଗିଡ଼-୧, (୧୫-୧୦-୭) ବନାର୍ଦ୍ଦ; ନବର ।

ନିଧି-କ. (କୃଷ୍ଣ-ପ୍ରଭୃତି) ଧର୍ମପତ୍ର ରହି ।

ନି:ସଂସ୍କ-ସ, ପରିଚାଳନାକୁ ଦୃଷ୍ଟି ।

ନାସିକା } ବ. ନାସିକ; ଗୁଜରାଟ ।

ନିସ୍ତ-ସଂ. (ନ-ସଂସ୍ତି) ସଂସ୍ତି ।

ନାମ୍ବିକ-ବ. (ଡାକ୍ତ-ବ) ଯେଉଁ ଲୋକ ଉଲ୍ଲ-
... ବରୁ ପତ୍ରକୁ ଯନ୍ତ୍ରା ପରଲୋକ ସ୍ଥାପନ କରି
ହାଉ ।

ନାମିକରା । ୧. (ହାତ୍ତବ-ତା, ଯ) ଶୟର ବା
ନାମିକରା । ୨. ଗୁଣବତ୍ତ୍ୱରେ ଅବଶ୍ୟତ ।

ଉପସ୍ଥାପନା-୧, (କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ) ପୃଷ୍ଠା ୨୫ ।

ନି:ସ୍ଥିତ-ଓ. (ବି:ବ୍ୟାପକ): ଶୈବ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ସମୟରେ ଶୁଦ୍ଧିକାରୀଙ୍କୁ ହାସଲ ।

ନି-(ଉପସର୍ଗ ଅଂଶ) ଅନ୍ତର୍ଭବିତ: ଶୁଦ୍ଧା,
ଅକ୍ଷେପନ; ନିବେଶ; ନିଶେଧ-ପ୍ରଭୃତି ଇତ୍ୟାଦି
ବୁଝାଏ ।

ନିଉଁ } (ବୁଦ୍ଧପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳ) ଅଗ୍ରବୀ; ନିଗେୟ;
ନିଃ } ନିତାବୁ; ବହୁସ୍ଥାନୀ ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦକୁ
 } ବୁଝାଏ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୩. (ନର-ସତ୍ତ୍ୱ) ଶର୍ବତ୍ରାହ୍ମଣ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିଉ-ପ୍ରାଣ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

କାଶୀରାମ ୧୦. (ପର-ପର) ଗରବ । [ସଂକଳ୍ପ]

ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ-୧୦, (ଲଭ-ହେଷ) ଯେଉଁଠି :

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନି:ଗେଷ-ସଂ) ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରାଯିବ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ-୧. (କ୍ର-କେଶା, ଚନ୍ଦ୍ରା: ୧୫)

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା { ୧. (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ଅଂ, ୩) ପ୍ରାଣ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ { ୨. ବାସନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ନିଃସଙ୍ଗ-୧. (ନିରା ସଙ୍ଗ) ସଙ୍ଗରହୀନ; ସମ୍ପର୍କ-
ହୀନ ।

ନିଃସନ୍ଦିଗ୍ଧ-ଓ, (ଉଚ୍ଚ-ଶକ୍ତି) ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ।

ନି-ସମ୍ବଳ-୨. ସଂପାଦକ-୧ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର)

ନିଃସାରଣ-୧. (ନିଉ-ସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ-ସିଟି-ଏଫ) ଶବ୍ଦ

ନିଷପାରିତ-ବ. (ନିର-ପର-ଶିତ-ତ) ବହୁବଚ.

କଟକସ୍ଥାନା-୧, ସିମିଲଭଦ୍ର ।

କୃଷି-ବି. (କୃଷି-ବି.ବି.) କର୍ମ; ବୃଦ୍ଧି

ନିଷ୍ପତ୍ତି-ନ. ସ୍ୱର୍ଗ-ରାଜ୍ୟ; ନିଷ୍ପାତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧: (ନିଉ-୧-୧) ଶୁଭ: ଶୁଭ:

ପଦ୍ୟର ଗୁଣମୟ !

ନିଃସ୍ୱ-କ. (କରୁ-୧) ବରଦ୍ରୁ; ଅସଦାୟ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: ଡ. ବସନ୍ତ କୁମାର

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (୧୧ମାର୍ଚ୍ଚ/୧୯୯୯) ପ୍ରକାଶନ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ଡଃ. (ଡଃ. ପ୍ରମୋଦ-ଶତପଥୀ) ବରାହପା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ପ. (ଡ. ପ୍ରତାପ-ଶତପଥ) ବନାସ

ନିଜ-ବୋ: ସ୍ୱଭାବ; ଗୁଣଧର । [ବିଭକ୍ତି]

ନିଃଶେଷ-ସଂ. (ନି-ସଂ-ସ) ସମୀପ; ଅନୁର ।

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ-ସଂ. (ନିଗା-ସଂସ୍ଥାପନ) ପ୍ରମାଣ

১৯৯০ ১ ১৯৯০

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କ-ଘ-ଞ) ଶୁଦ୍ଧ; ସଂସ୍କୃତ; ବ୍ୟାକରଣ

ନିବନ୍ଧନ-୧. (ନି-ବନ୍ଧ-ଅ) ବାନ୍ଧନ; ବେଢ଼ା;
ଅବଲମ୍ବନ ।

ନିବନ୍ଧନୀ-୧. (ନି-ବନ୍ଧ-ଅ) ଉଚ୍ଚେଦ; ବଧ ।

ନିବିଡ଼-୧. ଘାତ; ପଟ ।

ନିଭି-୧. (ନି-ଭ-ଅ) ସଦୃଶ; ସୁଖ ।

ନିଭୁତି-୧. (ନି-ଭ-ଅ) ପୁଣି, ନିର୍ଭୟ ।

ନିମି-୧. (ନିମି-ଅ) ନିମିଷ ।

ନିମିକ୍-୧. (ନିମିକ୍-ଅ) ଲବଣ ।

ନିମିକ୍-ହାସି-୧. ଲବଣ ।

ନିମିତ୍ତ-୧. (ନି-ମିତ୍ତ-ଅ) ବୁଦ୍ଧିରହସ୍ୟା;
ସମାପ୍ତି ତିଳେ ଅବସ୍ଥା ।

ନିମିତ୍ତନ-୧. (ନି-ମିତ୍ତ-ଅ) ତଳେ ବୁଦ୍ଧିରା;
ଅବସ୍ଥାବଦ୍ଧ ।

ନିମିତ୍ତଣୀ-୧. (ନି-ମିତ୍ତ-ଅ) ସ୍ବାଭାବ ଅହୀନ;
ସ୍ବେଚ୍ଛାର୍ଥ ଅହୀନ ।

ନିମିତ୍ତା-୧. (ନି-ମିତ୍ତ-ଅ) ସ୍ବାଭାବେ ଅବଦ୍ଧ ।

ନିମିତ୍ତ-୧. (ନି-ମିତ୍ତ-ଅ) ବାନ୍ଧନ; ପ୍ରସ୍ତୋତନ;
ଲକ୍ଷଣ ।

ନିମିଷ } ୧. { ନି-ମିଷ୍ଟ-ଅ } ସମ୍ଭବ; ସମ୍ଭା-
ନିମିଷ } { ନି-ମିଷ୍ଟ-ଅ } ସାଧ ।

ନିମିଳନ-୧. (ନି-ମିଳ-ଅ) ଅସିଦ୍ଧିକରା;
ସଂକୋଚକରଣ ।

ନିମ୍ନ-୧. ନୀଚ; ଅଧଃଶ୍ରିତ ।

ନିମ୍ନ-ଗା-୧. ହସ ।

ନିମ୍ନ-୧. ନିମ୍ନଗତ । [୧. ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ପ୍ରିୟ । ୧.

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ଅଧଃଶ୍ରିତ; ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ଲକ୍ଷଣ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
[ସାଧନ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ; ସଂକୋଚ; ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ; ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିମ୍ନ-୧. (ନି-ମି-ଅ) ସଂକୋଚ; ସାଧନ;
ସଂକୋଚ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ଚକ୍ର-ପ୍ରଣାଳୀ) ସାବଧାନ ;
ସମ୍ପର୍କ ।

ନିଉସ୍-୧, (ନିଉ-ଅସ-ଅ) ନିଉସ୍-୧; ନିଉସ୍-୧

ନିଗ୍ରହାଭି-କ., (ଶର-ଅର୍ପଣ) ଅସ୍ତ୍ରାଭିଷେକ ।

ନିରାପତ୍ତ-କ. (ନିର-ରାପ୍ତ-ପ୍ତ) ଦର୍ଶକ; ଯେ
ନିରାପତ୍ତ ହେବେ ।

ନିଶ୍ଚୟ-୧. (କିନ୍ତୁ-ଉପ-ସହ) ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ନିରୀକ୍ଷିତ-କ. (ନିରୁ-ରସ୍-କ) ବୃଦ୍ଧ; ଅବ-
ସେବକ।

କିରୁଣ୍ଡ-୧, (କିରୁଣ୍ଡ-୧) ଗାନ୍ଧୀ ।

ନିରୀକ୍ଷିତ ବ୍ୟ. (ନିର-ଉଦ୍) ନିଃସନ୍ତ; ଯେ ବାଦାୟ
ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତେଷେ ଗଲେ ଡାକି ।

ନିରୁକ୍ତି-ସଂ. (ନିରୁ-ବରୁ-ତ) ବେଦାଂଶୁ-
ବ୍ୟାସ । [ନାମଃ-ସ୍ତ ।]

ନିଉକ୍ଲି-୧. (ନିଉ-୧୭-୭୧ ଚେମ୍ବର ବ୍ୟବହାର)

ନିରୁତ୍ତର-୩. (ନିରୁ-ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରଦାସରେ
ସଂସ୍ପର୍ଶ ।

ନିରୁଦ୍ଧ-୧. (ଉ-୧୫-୧) ନିର୍ବାଚନ: ଶୁଭେ ।

ନିରୁପମ-୨, (ଜି-୨୨୩) ପୃଷ୍ଠା ।

ନିତୁପଣ ୧. (ନ-ଉପ-ସହ) ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହେବେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକ-ଡି. (କା-ଉତ୍ପାଦନ) ଦେଖିବା;
ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନି-୧୪-୩) ବାରିଶ ; ଜଗତ ।

ନିଶ୍ଚିତ-୧. (ନ-ବି-ସଂ-ସଂ) ଉପସଂହାର ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: ଡଃ. ନିର୍ମଳା; ଗର୍ଭଜାତୀ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ସାହୁ
ଅଭିନେତା: ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ସାହୁ

ନିର୍ଗତି-ବ. (ନିଗ୍-ପାତ୍-ଓ) ବହୁର୍ଦ୍ଧଃ; ନି.୩୦ ।

ନିର୍ବାସନ } ୧. (ନିର୍ବାସନ-ଅ, ଅଞ୍ଚଳ) ବହୁର୍ବଚନ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩. (ନିର-୩) ଦୁଇଗୁଡ଼ିଏ; ୭. ସ୍ୱ-
ରାସସ୍ୟାପାତନମଃ; ଶିବୋପଶମ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧. (ବିରୁ-ସଂ-୨) ସୁନାପତ୍ର; କର୍ତ୍ତୃକା;
ବିରପତ୍ର: ପିତାମାତା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: ଡ. (ଜି.ସି.ଏ.) ବାସୁଦେବ ସିଂହ
ସାଥୀ: ଡ. ଡ. ଡ. ଡ. ଡ.

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩, (ନିଉ-ପ୍ରାଣ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ପ୍ରାଣାୟାମ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧. (ନିଉ-ସିଷ୍ଟମ) ଗମ୍ଭୀର

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିମ୍ନ-ପଦ) ଉପଯୁକ୍ତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: (ସ୍ୱ.ସ୍ୱ.) ଦେବତା; ବିଦ୍ୟା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିଉ-୫-୧) ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୨. (ନିଉ-୫-୨) ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

କିମ୍ବା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩. (ନିଉ-ହର) ଶିକ୍ଷା, ବାରିପଦା.୨ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କଲେକ୍ଟର-ସ୍ଥାନ) ଦେ;

00000

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କିନ୍ତୁ-ଜା-ସ) ଚିହ୍ନ ସମ; ଚିହ୍ନ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (ନିଉ-ନ-ଏସ) ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ବିଶେଷ, ପ୍ରାଚୀନକାଳୀନ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ-୧. (କିମ୍ବଦନ୍ତୀ; ପୁରାଣ; ମୁଦ୍ରା ।
 ୨. (କିମ୍ବଦନ୍ତୀ; ପୁରାଣ; ମୁଦ୍ରା ।

১৯৮১-৮২: (১৯৮১-৮২) ১৯৮১-৮২
 ১৯৮২-৮৩: (১৯৮২-৮৩) ১৯৮২-৮৩

ନିର୍ବାଚନ-ସମ୍ପର୍କ (ନିର୍ବାଚନ-ସମ୍ପର୍କ) ନିର୍ବାଚନ ସମ୍ପର୍କ-
ସମ୍ପର୍କ ।

ଚିହ୍ନ-୫. (ନର-ଦୟା) ନିସ୍ତର ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୧. (ନିର-୧୫-୭) ଚର୍ଚ୍ଚାଭାଗ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିଉ-ସ୍ପ୍ର-ସି) ଫାଇଲ, ଅବଧାନକରି।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କ୍ର-୧୦୧୫) ଅବସ୍ଥାଗତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (ନିଉ-ଧନ) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-କ. (ନିର-ଧାର-ପଦ) ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧା-
ରଣ କରେ । [ନିମ୍ନ-ପା ।]

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିମ୍ନ-ଆଦେଶ-ଅନୁ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ :

କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ (ପ୍ର-ପ୍ର-ପ୍ର) କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ

ଉତ୍ତରୀୟ-୧୦. (୧୦-୫୦-୨) ଚତୁର୍ଥାଂଶ ।

କିଛି ଚି-ପି. (ପି-ସି-ସି). ସମ୍ପର୍କ: କିଛି

ଉତ୍ତର-୧ (୧୦-୧୬-ଏ) ଉତ୍ତର: ୨୩୦ ।

ଜି.ଏଲ୍-୨. (୧୦-୧୧) ୭୫୩୧, ୫୩୭ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କର୍ମ-ସଂ) ସ୍ୱାଗତ୍ୟ; ଭରଣା;
 ୩. ୧୫ । [ଉପଦେଶ]

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କର-ସ-୧) ବର୍ତ୍ତମାନ; ଭବ-

ନିର୍ମିତ-୧. (ନିର୍ମିତ-୧) ମସିହା ୧୨
ନିର୍ମିତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିଉ-ମସ୍କୁ-ସମ୍ମ) ମାସକକା ;

ନିର୍ମାଣ: ୧. (ନିଉ-ସ୍କୁଲ) ପ୍ରାୟ: ୧୦-୧୨
୧୫-୧୬ ।

ନିମ୍ନ-୩: (କର-ମମ) ମମତାଭାବ; ବାସ୍ତବ-
ହୃଦୟ; ସେବକାଳ; ଉପସ୍ଥାନ ।

ନିମ୍ନ ୫- (କେ-ମଉ) ଶ୍ରମ; ୧୫ ।

କୃତ୍ତି-୫. (ନୂତନରଚନା) ନବମାସ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ-ବ. (ଲେଖକ-ସହ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର;
ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ବାବଦ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩, (ଭେ-ମା-୧) ନିର୍ଦ୍ଦେଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ସ, ଶ୍ରେଣୀ-୧)
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ଦେବନାଗରି ଲିପିରେ; ଦେବ-
ନାଗରି ଲିପି ।

ନିମ୍ନ-୧ (ସ୍ୱ-ମା-୧) ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ; ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ-କ. (କେ. ମୁ. ୧) - ବାରିକଟା ଗ୍ରାମ :
କ. ବରହ ମୁ. ୧ ।

ନିର୍ମାଣ-ସଂ. (ବେ. ମଲ) ପ୍ରକାଶନ: ୧୯୭୭ ।

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

କ୍ରମିକ-୧. (କେ-୧୧-୧) ଶିକ୍ଷକ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର-୧) ପ୍ରାୟତଃ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-କ୍ଷ (ପଦ-ପ୍ରା-କ) ବିଶ୍ୱାସ-ପଦ୍ମକ

ବିଶିଷ୍ଟ/ବିଭିନ୍ନ (କିମ୍ବା ସମ-ଶିତ-ସମ) ପ୍ରକାର: ୩

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କିନ୍ତୁ-କିନ୍ତୁ-ସ) କିନ୍ତୁ-କିନ୍ତୁ-ସ

088-089) 088-089

[illegible]

ନିର୍ବାଚନ-୧. (କର-ବର-ପଞ୍ଚ) ପିତୃଭୋଗ

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହୁ; ଅକ୍ଷାତ ପରବେଶଣ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ଡ. (ଲେ. - ୧୧ - ପଦ) ବୋମ୍ବେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା-ସଂ. (ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା-ସଂ.) ବାହୁ ପ୍ରଭା
ବରଦା । [ନାମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧-ଅ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ବାସ୍ତବ

ନିର୍ବାଚିତ-ସଂ. (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି-୧) ବ.ସ୍ୱ.ଗୁରୁତ୍ୱ; ହିନ୍ଦୁ ।

ନିର୍ବାଚନ-୧. (ନିର୍ବା-ସି.୦) ନିୟମାବଳୀ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ନିୟମ-୧-୧) ନିମ୍ନଲିଖିତ ।

ନିର୍ବାହନ-କ. (କର୍ମ-ବସ୍ତୁ-ଶିକ୍ଷ-ଅଳ) ଦେଖନ୍ତୁ
ବହୁସ୍ଥଳୀ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ: ଦେବରାଜ ବହୁଶ୍ରୀ ।

ଶିବାର୍ତ୍ତ ବ. (ନର-ବଦ୍-ଘ) ସମ୍ପାଦକ; ଶାସକ-
ସମ୍ପାଦକ ।

ନିର୍ବାହୀ-୩. (କର-ବାହ-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

[illegible]

ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା-୧. (କର-ବ୍ୟୟ) ବ୍ୟୟରାଶି ।

କୃଷି-ସଂ. (୧୯-୫୦) ଦେଖନ୍ତୁ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ଡଃ. (ବି.ଏ.ସି.ସି.) ଅବତୋଷା ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧, (ନିଉ-ସ୍କୋଲ) ଭେଲେଟ୍;
 ପଲ୍ଲୀ । [ଉପ]

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩. (ଜଗ-୭୩-୭) ରୁ; ଅନୁରୂପ;

ବିଦ୍ୟା-ସଂ. (ନିର-ସଂସ୍କୃତ) ବା.ସଂ. ୧୫/୧୫/୧୫

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କଲ୍-ସି) ବୁକିଂସ୍; ନବୋପାୟ;
ସେବା ।

ନିର୍ବାଚନ-କ. (କେ.ସ.ସ.) ମୁଦ୍ରିତ; ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

କିନ୍ତୁ ଏହା (ପ୍ରଶ୍ନ-ଉତ୍ତର) ନୁହେଁ; ଏହା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ।

କଟକ-୧, (୧୧-୧୨-୮) ବିଭାଗୀୟ, ଶାସନ-
ଶାସନ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୬. (ନିଉ-ପଦ-ସ) ବେତନ; ଘୋଷ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧୫. (କଲ-୧-୧୯-୭) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ସମାପ୍ତ ।

ନିଧୁ । ଦି-ଓ, (ନିଧୁ-ଦାଦ-ଅ) ନିଧୁ-ଦ; ଧନ ।

ନିଜସ୍ୱ-୧. (୧-୩-୮) ଘରସ; ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିର୍ଲାସ-କ. (ପୋଷ୍ଟଘର ଘରା) ସେ ବେଢ଼ି
ଘର ଘର, ଘରାଘର ଘର ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧୦. (୧-ସ-୧) ଜମି; ସଂରକ୍ଷଣ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (୧-୧୦-୯) ନିମ୍ନ: ଶାଳ ।

ନିବର୍ତ୍ତନ-୧. (ନି-ସ୍ବ-ସହ) ନିବାରଣ;
ନିବର୍ତ୍ତନ ।

ବିନିମିତ୍ତ: (୧-୨୦-୫୦-୦) ପତ୍ର/ପୃଷ୍ଠା :

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ: ଡି. ପ୍ରମୋଦ କୁମାର

ଜି.ପି.ଏ. (ଜି.ପି.ଏ.) ଶାଖା ।

ଜି.ଏ.ଏ. (ଜି.ଏ.ଏ. ୧) ପରୀକ୍ଷା: ୨୦୦୦

ନିଉନି-୧ (ନିଉନି-୧) ନିଉନି-୧

ପିପି/ପି-୧: (୧୯୯୯୦୦୦) ଟଙ୍କା ୧୯୯୯୦୦୦

ଜିଉଜିଉ-ସଂ: (ଜିଉଜିଉ) ପୁରୀ; ମଞ୍ଜୁରୀ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ଡଃ. (କଳାକାର) ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ; ଶ୍ରୀ. ପ୍ରମୋଦ

৩৩। [৩৩]

ନିର୍ବାଚନ-୧. (ଡ-ସ-ମି-ସ-ସ) ପ୍ରଶ୍ନ :

ନିବିଧି-୨. (ବି-୨-୩୦-୧) ନଷ୍ଟ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ପ୍ର-ଉପ-ପ) ଭାଗସମ୍ପାଦନ ।

ଜି.ସି.ପି.-୧୦. (ପ-୧୨-୧୩) ବାମପାଞ୍ଚ ।

ନିବୃତ୍ତି-୧୦, (୧-୧୭) ପୃଷ୍ଠା: ୩୭ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (୧-୧୦) ଲେଖ ପଢ଼େଇବା ପରେ

ଉତ୍ତର : { ଶ୍ରୀମତୀ }

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (ଉ-୧୧-୭) ଅନୁସାରେ; ନବୋ-

ନିର୍ବାଚ-୩. (ନ-ସ-୭) ପରାରେ ମାଲାରୁ

ପରମ୍ପରା ପରମ୍ପରା; ଉତ୍କଳସ୍ୱା ।

ବିଭୂତି-୨. (ନି-ସୂ.୨) ସେବା; ଶାନ୍ତି ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କ-୨୭-୦) ଦେଖ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ

ବସନ୍ତ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି-୧, (ନିରା.ଭାଗ-୩) ପୃଷ୍ଠା ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି-ବ. (ନିରୁ-ଭୁଷ୍-ପଦ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ବରଦା।
ରାଜରାଜ ।

ଶିଳ୍ପ-୩. (କରୁ-କରା) କରାଯିବ; କରାଯାଏ;
 ୨. ପରାବରୁ । [କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ]

ନିଶ୍ଚାଳିତ ବ. (ନେ-ପା) ବାମବାହୁକ ;

ନିଷ୍ପାଦନ-କ, (କରି-ହସ-ଶିବ-ଅଳ)ବହୁସ୍ତରୀୟ;

ନିଷ୍ପାଦିତ-୧. (ନିଷ୍ପାଦିତ-୧) ବହୁସ୍ୱର,
ତାଳିତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୩, (କେ-ଭ-୭) ନମ୍ବର: ୨୦୧୧/୧୫ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ-ଡ. (ନି-କୁ-ସି-ସି) ବୋଷ
ଭାରତୀୟ ।

ନିଶ୍ଚୟିତ ହ. ସେବାପତ୍ର ନିଶ୍ଚୟିତ ।

ନିଉନି-୧ (୧: ୫୦-ସଂ) ଲବ୍ଧମତ ।

କିଷ୍କିନ୍ଧ୍ୟୁ-ବ. (କ-କା-ସ) ମୂଳ; ଛତାଶୋଧ; ବସନ ।

ନିଷ୍ପାଦିତ୍ୱ ବା. (ନା-କମ-ବ) ବହୁର୍ବଚ ।

ନିଶ୍ଚୟ ମ. (ପ୍ର-ଶିଖା) ଶିଖା ଶମ.

କିଷ୍କିନ୍ଦ (୧୨-୩) ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମି.ସୁକୁମାର-କ. ପୃଷ୍ଠା: ୧୩୩ ।

ନିର୍ବାଚନ ୧. (୧-୫୭-୭୭) ଲେଖ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି-ଫ. (ନି-ସ୍ତା-ମୂଳ) କର; କର୍ମସ୍ତୁ ।

ନିମ୍ନାଂକିତ ବ. (କ-ସ-୧) ପ୍ରକାଶ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ୧. (ନିର୍ଦ୍ଦେଶ) ଅବଧାନ ;
ମାମା-ସା । - [ସମ୍ପର୍କ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି କ. (କର-ପଦ-କ) ଶିଳ; ସମାପ୍ତ ;

ନିଷ୍ପାଦନ-୧, (ଉତ୍ତର-ପାଞ୍ଚ-ଅଞ୍ଚଳ) ଉତ୍କଳସଭା ।

ନିଷ୍ପାଦିତ-ବ. (ନିଷ୍ପାଦିତ-ବ) ବ୍ୟା. - ୧ ;
ନିଷ୍ପାଦିତ । (ନିଷ୍ପାଦିତ) ।

ନିମ୍ନାବଳୀ-୧. (କିଲୋ-ଗ୍ରାମ୍-ସେଣ୍ଟିମିଟର) ଉପ-ପଦ୍ଧତି ।

ନିକ୍ଷେପଣ-ର. (ଚର୍-ସ୍ଥ-ପର) ଦେଖନ ;
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ।

ନିଉ-ସି. (ବି-ପି) ପ୍ରକାଶନ: ୧୯୯୧

କିଷ୍କିନ୍ଧ୍ୟା/କିନି-ବ. (କର-ପ-ପଦ-ଅନ୍ତ)

ପିତୃଭିଃ (ପିତା ଶବ୍ଦ) ଶବ୍ଦଶବ୍ଦ- ଗୁଣରୂପ

ନିମ୍ନ-(ଉପର) ନିଗ୍ରହ, ନିପୁଣ, ଅଭ୍ୟାସ ;

ନିସର୍ଗ-୧. (୧-ସଂ-୩) ସ୍ୱପ୍ନ, ପ୍ରଭାତ ।

ନିକ୍ଷାପି-ବ. ବର୍ଣ୍ଣନା । [ସଂଗ୍ରହାବଳୀ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି-୧, (ନି-ସ୍ପ-ସ୍ତ) ବହାଗ ; ୧୦.

ନିଉସ୍-୧. (ନ-ସହ-୧) ପ୍ରେମଦ ; ୨୫୫ ।

ନିମ୍ନରୁ ବ. (କ-ପ୍ରବନ୍ଧ-୭) ପ୍ରଶ୍ନିତ, ବହୁବଚନ
 ଉତ୍ତର : [୩୩୭]

ଉତ୍ତର-୩ (୧୦-୧-୧୯୯୯) ଗଜପତି

0201-02 (01-000 3) 0000

ନିୟମ-୧. (ନିୟମ-୨-ସ) ରହିବ ।

ନିମ୍ନ ଉପର (ବେ-କ୍ସ) ଉପର
ପ୍ରଭୃତି ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ୫, (ସର-୭୭-ଏ) ଦେଖାଯୁଏ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୧. (କ-ସ୍ତମ୍ଭ-୪) ଉପରଠାରୁ; ସ୍ଥିର :

ନିମ୍ନ-କ. (୧-୫୩) ଅବ. ୧-୧୨୫

ନିସ୍ତ୍ୟକ୍ତ-୩. (କ-ସ, ଗ-ଘ) ଶବ୍ଦ ।

କୃଷ୍ଣସିଂହ-୧୩, ଶ୍ଳୋକ ।

ନିମ୍ନ-୧. (କ-ସ -ଫ) ଶ୍ରେଣୀ; ଶ୍ରେଣୀଭରଣ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, (ଶତ-ସଂ) ନଂ ୧୨ ।

କିସ୍ତକ-୧. (କ-୧୨-ସ) ଧର; ଗର ।

ନିମ୍ନ-୧. (୧-୧୫-୦) ଟଙ୍କା ପ୍ରତିଶତ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଶ ୧. ବନ୍ଦେ ବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣର ଅସ-
ହମ୍ଭେ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ-ସଂ. ନବମ (ମହାବର୍ଣ୍ଣରେ) ।

ନାମ-୧୫ (ନି-ଧା-୭) ପ୍ରାସେତ; ଅବିତ ।

ନିଜର { ଶ. (ବ-ସ-ସ, ଶ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ପ୍ରତ୍ୟା-
ନିଜର { ରଣା ।

ମୁଦ୍ରା-୨, ପୃଷ୍ଠା: ୧୧୭ ।

ମାଟି-୧, ଘର-୧; ଘର-୧ ।

ମାଗ୍ନେସିୟମ-୧. (ସବୁ-ଅବସ୍ଥା) ସ୍ୱଚ୍ଛ ।

ମାର୍ଚ୍ଚ-୧୫, ୧୯୫୫ ।

ନୀତି-୫. (କ-ଓକ-ଅ) ଶୋଭା କଥା; କଥା ।

ମାତ୍ର-୧, (ମ-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ନୀତି ୧. (ଗ-୧) ଉଚ୍ଚିତାବୃତ୍ତିତ ବ୍ୟୟ; ସୁଲଭତଃ
ବ୍ୟୟବିଶାୟ-ବର୍ମ ।

ମାଧବ ୧୩, (ମାଧବ-ଜ୍ଞ-ସ) ମାଧବ୍ୟାପ୍ତବତ୍ ।

କାପ ୧. (ଳ-୩) ବଦଳୁଅଛି ।

ନାବି.ର.ସ. କେନ୍ଦ୍ର; ବାଙ୍କୀ:ପା.୨ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ସ. (ସ୍ଥଳ-ଇ) ସ୍ଥାନାବଳୀର ସଂଶୋଧନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଜାତୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, (କ୍ଷ-ସଂଖ୍ୟା) ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ।

ମାରି-୧. (ମା-୧) ବଳ, ଉତ୍ତମ ।

ମାର୍ଗଶ୍ରବ. ୩୪. (୩୧-୧୨) ସରଣ, ସହାୟ ।

ମାଗଣ-୧. (ମାଗଣ-୧-୧) ଗୁଣ; ୧୦]

ମାରିଚି-୧, (ମାରିଚି-୩-୪) ନେପା ।

ମାରିବା-୧. (କିଲ-କଲ) ବା: ଚଢ଼ା ।

ମାଉସ-ଦ. (ନିରୁ-ର) ଶବ୍ଦଶୁଦ୍ଧ; ବାସ-
ରୂପ ।

ମାରିଥିବନ୍ତୁ, (କିନ୍ତୁ-କିନ୍ତୁ) ରକ୍ଷାକାର; ଶୁଭ ।

ମାତ୍ରାକ୍ରମ: ୧. (ଉ-ଅ-ଅ-ଅ) ପଦମ୍ବୁ ।

ନାଟକର ନା. (କଳା-ସେବା) ସେବାପତ୍ର: ୧୩ ।

ନୀଳ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ; ବ. ଗାଈବର୍ଣ୍ଣପକ୍ୱ ।

ମାଲ-କଣ୍ଠ-ବ. ଶିବ; ମୟାଳ ।

ମାଲି-କାନ୍ତ-୨, ଉପସଙ୍ଗ-୨ ।

ମାଲି-୧, ମାଲିକପୁରୀ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ।

ମାଳାତୀ-୧. (ମାଳା-ଅକ୍ଷର) ମାଳାକ୍ଷର; ସ୍ୱର-

ଜାଲାରୁ-୧. (କଳ-ଅନ୍ତ-ସାହାର) ସମ୍ମତ ।

ମାତ୍ରମାନ-୧. (କେନ୍ଦ୍ର-ସମ୍ପର୍କ) ଶାନ୍ତ; ଶାନ୍ତ ।

ନିଶ୍ଚଳାପୁର-୧. (ଆଇ-ଉପଲ) ଶତବର୍ଷ :

Q9179 I

ଜାଣି-କ. ପୁନର୍ବାର ସଫଳ ହେବ ।

ମାତୃତ୍ୱ-ବି. ସ୍ୱା. ମା. ୧

ନାହିଁ । ଯିକି-କି. ତରୁର ଅଘୋରର ଶରଣସୁତ ।

ଦୃଷ୍ଟିକା-ଝି. (ଜଗନ୍ନାଥପୁର: ୧୦ ବର୍ଷକା ।

ମୁଦ୍ରାଙ୍କୁଶି-୨- (୩୫-୨-ଶ୍ରମ) ପୁରସ୍କାରପାତ୍ର :

! ରତ୍ନାବଳୀ ।

କୁଞ୍ଜୁସ-ବ. ମାତସ; ଅଭିବୃଦ୍ଧ ।

କୁଞ୍ଜି-ବ. ଭଲତା ଦୃଶ୍ୟଶ୍ରୀ ।

କୁଞ୍ଜି-ବ. (କୁ-ଞ) ଶୁଦ୍ଧ; ପ୍ରମାଣ ।

କୁଞ୍ଜି-ବ. (କୁଞ୍ଜଶବ୍ଦ) ନୁହେଁ ।

କୁଞ୍ଜି-ବ. (କୁ-ଞ) ନିବାର; ନୁହେଁ ।

କୁଞ୍ଜୁ-ବ. (କୁ-ଞ-ଅ) ଶବ୍ଦରୂପ; ନେହୁର ।

କୁ-ବ. (କ-ଞ) ବର; ପୁରୁଷ । [କାତ ।

କୁଞ୍ଜ-ବ. (କୁଞ୍ଜ-ଞ) ଶବ୍ଦରୂପ ଅବଶେଷ;

କୁଞ୍ଜ } ବ. (କୁ-ଞ-ଅ; କୁ-ଞ-ଞ) ଶୁଦ୍ଧ;
କୁଞ୍ଜଞ } ନିବାର ।

କୁଞ୍ଜି-ବ. କୁ-ଞ-ଅ) ନିବାର; ପ୍ରତି ପୁ-ଞ୍ଜ; ଶବ୍ଦ । [ସଂଗ୍ରହ ।

କୁଞ୍ଜି-ବ. (କୁ-ଞ-ଞ) ବହୁବଚ୍ଚ ଅବତାର-

ନେତୃତ୍ୱିୟ-ବ. ଶାବଦେଶ୍ୟ ।

ନେତୃତ୍ୱିୟ-ବ. (ନ-ତ୍ୱ-ଅ) ନେତୃତ୍ୱାଦି ।

ନେତୃତ୍ୱିୟ-ବ. (ନେତୃତ୍ୱ-ଅ) ନେତୃତ୍ୱାଦି;

ନେତୃତ୍ୱିୟ-ବ. ଶେଷ । [ସଂଗ୍ରହ ।

ନେତ୍ତି-ବ. ବରଦଳ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ନେତୃତ୍ୱାଦି; ବରଦଳ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନ-ତ୍ୱ) ନେତୃତ୍ୱାଦି; ବରଦଳ; ପ୍ରତି ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନ-ତ୍ୱ) ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନ-ତ୍ୱ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ଅବଶେଷ) ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ଅବଶେଷ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ନେତ୍ତି-ବ. (ନେତ୍ତି-ଅ) ଅବଶେଷ; ଅବଶେଷ ।

ଚିନି-ସ-ସା; ନାହିଁ; ନିଷେଧ ।

ଚିନିଟି-୧. ଶିହଳ ତାଲ ।

ଚିନିଦିନି-୧. (ମୃଦୁ-ସହ) ଚନ୍ଦ୍ରାଣ; ଚିତାଘଣ ।

ଚିନାଲି-୧. ବର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।

ଚିନାହିଁଚଲି-ସ-ସହେତୁ ।

ଚିନି } ୧. (ମୃଦୁ ଥି; ବ-ସ) ଭରଣା;
ଚିନିକା } ଜଳଯାନ୍ତ ।

ଚିନି-ବିଦ୍ୟା-୧. ପାବକ-ବଦନା ।

ନିଧବୁ-ଭି-୧. (ବ-ବ-ବାଲ) ଦୃଶ୍ୟ ।

ନିଧବୁ-ଧି-୧. (ବ-ବ-ସେଷ) ବଡ଼ବୁଝ ।

ନିଧି-୧. (ନି-ସହ-ତ) ଶକ୍ତିସ୍ତ୍ର; ତ-ସ୍ତ୍ର;
ସହିତ । [ପାଞ୍ଚ ।

ନିଧି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ; ସୁକ୍ତି; ଚର୍ଚ୍ଚ-

ନିଧି-ସି-୧. ନିଧିବାହ ।

ନିଧି-ସି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ; ଉଚିତ ।

ନିଧି-ସି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ନିଧିବାହ; ନିଧି-ସି-
ସହସ୍ର ।

ନିଧି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ନିଷେଧ; ସର୍ବଣ ।
ତାପ; ଚକ୍ତିତ ବସ୍ତୁ; ନିଧିବାହ ଧର
ନିଧିବାହ ଶବ୍ଦର ଓ ତାପ ସହତ ମଧ୍ୟ-
ପ୍ରକାର ।

ନିଧି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ବସ୍ତୁ; ସହସ୍ର ବା ଧନର
ଉପକରଣ; ଉପକରଣ ।

ନିଧି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ସହ; ଉଚିତ ।

ନିଧି-୧. (ନି-ସହ-ସ) ସହବା; ଶୁଦ୍ଧତା ।

ପ ବ-ହତ ବର୍ଣ୍ଣର ବଦନ-ସ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପି-(ପା-ସ) ସାହବାସ; ସାହବାସ; ସହ
(ସହବାସ ସହସ୍ର) ।

ପି-ସହ-୧. ଶୁଦ୍ଧତା ।

ପି-୧. ଶୁଦ୍ଧ ନାଳା ।

ପି-୧. ପ୍ରାଚୀନର ବସେଷ ।

ପି-୧. (ପା-ସ) ସାହବାସ; ସାହବାସ; ସହ
ସହବାସ ।

ପି-୧. (ପ୍ରାଚୀନ-ସହ) ପ୍ରାଚୀନ ବସେଷ;
ବସେଷ ସହବାସରେ ଦେଖା ।

ପି-୧. (ପ୍ରାଚୀନ-ସହ) ବସି ବସିତ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ ।

ପି-୧. ଶୁଦ୍ଧତା ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ** ।

ପି-୧. ତାମ୍ରସ୍ତ୍ର ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ । [ସହ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପି-୧. (ସହବାସରେ) ସହବାସରେ; ସହବାସରେ ।

ପକ୍ଷପାତ୍ରିତା-ବ. (ପକ୍ଷପାତ୍ର-ତା) ଏକପକ୍ଷ
ପ୍ରତି ପରମ୍ପରା । [ଅନୁପ୍ରାସ] ।

ପକ୍ଷପାତ୍ରୀ-ବ. (ପକ୍ଷ-ପାତ୍ର-ଇତ୍ୟ) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି

ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅପାରା) ଦ୍ୱେଷବୋଧେ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତର-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ତରାଳ ।

ପକ୍ଷିଣୀ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଇତ୍ୟ-ଇ) ବହୁତା; ସ୍ତ୍ରୀପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷିରାଜ-ବ. (ପକ୍ଷି-ରାଜ) ପକ୍ଷୀ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଇତ୍ୟ) ଚକ୍ରପା; ପକ୍ଷୀ ।

ପକ୍ଷୀନ୍ତ-ବ. (ପକ୍ଷି-ଇତ୍ୟ) ପକ୍ଷୀ; ଅନ୍ତରାଳ ।

ପକ୍ଷି-ବ. ଦେବଦେବ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. (ପକ୍ଷପକ୍ଷ) ଦେଶ; ମୁଖ୍ୟର ଶ୍ରେଣୀ ।

ପକ୍ଷୀକ-ବ. (ପ-କ୍ଷା-କ୍ଷାତୁରୁ) କଳରେ ପକ୍ଷୀ-
କିର ଶବ୍ଦ ।

ପକ୍ଷୀକା-ବ. (କ୍ଷାତୁରୁ) ଧୋଇବା ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. ତାଳପତ୍ରର ଗନ୍ଧାପଲବଣେଷ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. ତାଳପତ୍ର-ବୋଧେ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. ଗୁଣାଳ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. ଗୋସ୍ତାସନର କାହାବଳ ।

ପକ୍ଷୀ-ବ. ଗୋରୁ ଓ ବାହୁର ବାନ୍ଧିବାର ବଳ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ବର୍ତ୍ତମାନ; ସାଧ । [ତାଳ] ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ; ବ. ପକ୍ଷରୁ

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ; ବ. ପକ୍ଷରୁ

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ; ବ. ପକ୍ଷରୁ

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ; ବ. ପକ୍ଷରୁ

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ; ବ. ପକ୍ଷରୁ

ପକ୍ଷ-ବ. (ପ-କ୍ଷ-ଅ-) ଏକ ପକ୍ଷରେ ବସି
ଅବସାନ ।

ପକ୍ଷ-ବ. ଦେବଦେବ, ଦେବ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପାଦ; ଉପର ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. ପକ୍ଷ-ଅ- ; ୨ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପ-) ଦେବଦେବ; ଦେବଦେବ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ ; ୨ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷରୁ ;
ବାହୁର ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷରୁ ;
ପ୍ରଥମସ୍ତ, ମନ୍ତ୍ରମସ୍ତ, କ୍ଷେତ୍ରମସ୍ତ ଓ ଅନ୍ତ-
ମସ୍ତ, ଅପ୍ତର ଏହି ପକ୍ଷବୋଧ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ
ପକ୍ଷରୁ ଏହି ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ,
ବାହୁ ଓ ଅନ୍ତର ଏହି ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ,
ବାହୁ ଏହି ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ,
ବାହୁ ଏହି ପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ବ. (ପକ୍ଷ-ଅ-) ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ, ପକ୍ଷ,
ବାହୁ ଏହି ପକ୍ଷ ।

ପଞ୍ଚଦଶି-ବ. (ପଞ୍ଚଦ-ଦଶ-ଦ୍ୱ) ପଞ୍ଚଦଶ ସଂସାର
ରୁଦ୍ଧ । [ପୂର୍ଣ୍ଣମା ।

ପଞ୍ଚଦଶି-ବ. (ପଞ୍ଚଦଶ-ଇ) ଅମାବାସ୍ୟା ;

ପଞ୍ଚଧା-ବି. ବ. (ପଞ୍ଚ-ଧା) ପାଞ୍ଚପ୍ରକାର ।

ପଞ୍ଚନିଦ-ବ. (ପଞ୍ଚ-ନିଦ) ଶବ୍ଦ, ବସାଣା,
ଲବଙ୍ଗ, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଓ କେନ୍ଦ୍ରା ଏହି ପଞ୍ଚନିଦ-
ପଦ୍ମ ଦେଶ; ପଞ୍ଚାବ ।

ପଞ୍ଚନିମ୍ବ-ବ. (ପଞ୍ଚ-ନିମ୍ବ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷର ପତ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର,
ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଫଳ ଓ ମୂଳ ।

ପଞ୍ଚପ୍ରାଣି-ବ. ପ୍ରାଣ, ଅପାନ, ସମାହ, ଭୃତାହ
ଓ କ୍ଳାନ୍ତ, ଶରୀରର ଏହି ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ।

ପଞ୍ଚରୁଦ୍ର-ବ. (ପଞ୍ଚ-ରୁଦ୍ର) ହିର, କଳ, ଦେବୀ,
ହୃମ୍ବରୁଦ୍ର ଓ କୋମଳ ଏହି ପଞ୍ଚ ମହାରୁଦ୍ର ।

ପଞ୍ଚମ-ବ. (ପଞ୍ଚ-ମ) ପାଞ୍ଚମ ପୁରାଣ; ବ. ପର-
ବଶେଷ; ବୋଧଲର ରବ ।

ପଞ୍ଚମତ୍ତାମିତ୍ର-ବ. ମତ୍ତବ-ହୃଦା ମତ୍ତରେ ଦେବ-
ସକ୍ତ, ଭୃତସକ୍ତ, ପିତୃସକ୍ତ, ମୁନିସକ୍ତ ଓ ଶତ୍ରୁ
ପୁତ୍ରସକ୍ତ ଏହି ପଞ୍ଚମତ୍ର ବା ନିତ୍ୟ ପର୍ବବ-
ର୍ମ ।

ପଞ୍ଚମୀ-ବ. (ପଞ୍ଚମ-ଇ) ଚତୁର୍ଥେଷ ।

ପଞ୍ଚମୁଖି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ମୁଖ) ଶିବ; ଶିବ ।

ପଞ୍ଚସକ୍ତ-ବ. (ପଞ୍ଚ-ସକ୍ତ) ବ୍ରହ୍ମସକ୍ତ, ନୃସକ୍ତ,
ଦେବସକ୍ତ, ଦେବସକ୍ତ, ଭୃତସକ୍ତ ।

ପଞ୍ଚଭୂତ-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଭୂତ) ବସବ, ସ୍ୱାଦବ,
ମୁକ୍ତା, ମାଳବାସ୍ତ ଓ ଶରଦ୍ଭବ ଏହି ପଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣାବି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ବର୍ଣ୍ଣାବ) ସ୍ୱର୍ଗ, ଭୃତ,
ଭାସ୍ତ୍ର, ଭାସ୍ତ୍ର ଓ ସ୍ୱାସ୍ତ୍ର ଏହି ପଞ୍ଚ-
ଧାତୁ ।

ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣାବି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରବାଣୀଶ୍ୱର ନିବିଷଣେଷ ।

ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣାବି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ବର୍ଣ୍ଣାବ, ପର) ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ
ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣାବି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ବର୍ଣ୍ଣାବ, ପର) ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ
ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣାବି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ବର୍ଣ୍ଣାବ, ପର) ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ
ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣାବି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ବର୍ଣ୍ଣାବ, ପର) ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ

ପଞ୍ଚାଙ୍ଗି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଙ୍ଗ) ଚନ୍ଦ୍ର, ବାୟୁ, ବସନ୍ତ,
ଦେବ ଓ ବରଣ, ଦେବ ଶକ୍ତିବ୍ୟାପାର ଏହି
ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ; ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ।

ପଞ୍ଚାନିନି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅନିନି) ଶିବ; ଶିବ ।

ପଞ୍ଚାନିନି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅନିନି) ଚନ୍ଦ୍ର, ବ୍ରହ୍ମ, ବରଣ,
ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ଶରଦ୍ଭବ ଏହି ପଞ୍ଚ । [ବଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାନିନି-ବ. ବୌଦ୍ଧି ବସନ୍ତ ନିଷ୍ପନ୍ନ ବରଣ-
ପାଦ ପାଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣବର ପଦ । [ବଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ ବରଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ-
ପଞ୍ଚାଳି-ବ. ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ ବରଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ-

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ ବରଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚୟ-

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଞ୍ଚାଳି-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଅଳି) ୮୫ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପଟିକା-ବ. ବାହୁଡ଼-ପ୍ରଭୃତି ତାଳପତ୍ର-ବଳ ।	ପଠାଣି-ବ. ମୁଖଲମ୍ବାମୁଖାବଳ ଶବ୍ଦବର୍ତ୍ତ ।
ପଟିଣା-ବ. (ପଟୁଣପତ୍ର) ସାମୟିକ ।	ପଠିକ-ବ. (ପଠ-କ) ପଞ୍ଚାବ; ଉଦାତ୍ତ ।
ପଟ-ମଣ୍ଡପ-ବ. ତରୁ ।	ପଠ୍ୟମାନି-ବ. (ପଠି-ସ-ଅବ) ସାହିତ୍ୟ ପଦା- ସାଧ୍ୟପତ୍ର ।
ପଟିଲ-ବ. (ପଟ୍-ଅଳ) ଉଲ; ପତ୍ରପୁ; ତରୁ- ସେପଟେପେ ।	ପଠା-ବ. ସାହ; ସାମ ବା ନବରତ୍ନ ଅ-ଶ ।
ପଟିହ-ବ. (ପଟ-ହା-ଅ) ନାମସ୍ତ; ଶିଖରପା ।	ପଠି-ବ. ବୌଦ୍ଧି ଯେବର ଉଦ୍‌ଗୋପାଶାସ୍ୟ ବହୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହାସ୍ୟ । [ଉମି ।
ପଟି-ବ. ତରୁ ।	ପଠିଆ-ବ. (ପଠପତ୍ରବଳ) ଅବୁଦ୍ଧ ଦୁର୍ଗ; ପଦା- ପଠିକା-ବ. (ପଠ୍ୟାଦୁରୁ) ପତ୍ରବଳେବା ।
ପଟାନ୍ତର-ବ. (ପଟ-ଅନ୍ତର) ଦୁଇପା; ଉପମା ।	ପଠିହାନ୍ତ-ବ. (ପଠହାପତ୍ରବଳ) ହାରାହାଳ; ଦେବପୁତ୍ର ବଂଶେଷ ।
ପଟିକା } ବ. ବହୁବଂଶେଷ; ପଞ୍ଚା; ପତ୍ରପୁଷ୍ପର	ପଠିଆସି-ବ. (ପଠ୍ୟାସାମବଳ) ପ୍ରତ୍ୟାସା ।
ପଟି } ତଟ-ଅ; ଶିଖରବଳ ପଦା ।	ପଠା-ବ. ପଠିକ ।
ପଟିମା-ବ. (ପଟ୍-ଇମା) ପଟୁକା; ପଟକା ।	ପଠିକା-ବ. (ପଠ-କାଦୁରୁ) ପାଠ ବରଦା; ଅଧ୍ୟାୟକ ବରଦା ।
ପଟ-ବ. ନୟନ; ପତ୍ର ।	ପଠିଆ-ବ. (ପଠ୍ୟାଦୁରୁ) ଶୁଦ୍ଧ; ପାଠକ ।
ପଟୁଆରି-ବ. ତମି ମାଗିକାର ବର୍ମଭସ୍ମ ।	ପଣ-ବ. (ପଣ-ଅ) ପ୍ରଜ୍ଞା, ବାଚସାଧକା; ମୂଢ଼ା; ୨. ଉତ୍ତା ପରମାଣ । [ବ୍ୟବହାର ।
ପଟେଇ-ବ. ଉଦାତ୍ତପେଷ ଓ ତାହାର ପଳ ।	ପଣ-ବ. ଉଦ, ଅପଞ୍ଚା (ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦ୍ୟୁତ୍ତପେ ପଣାଳିଆ-ବ. ବାହାର ପଣପୁତ୍ର ପ୍ରମାଣା ।
ପଟୁ-ବ. (ପଟ୍-କ) ପଦାସତ; ପଳବ; ପଟ; ପାଟକୁପା; ବ., ପ୍ରଧାନ ।	ପଣାନ୍ତ-ବ. ପାଟାନ୍ତ ବାଳ ।
ପଟୁଗୁଡ଼-ବ. ତରୁ; ବହୁନିର୍ମିତ ଉଦ ।	ପଣିକ-ବ. ବାଚ-ସମ୍ବନ୍ଧେଷ ।
ପଟୁଦେବା } ବ. ପାଟ-ପଣା; ପଦାର ପ୍ରଧାନ	ପଣିଷ-ବ. ପତ୍ରବଂଶେଷ ।
ପଟୁମୁଣି } ମହତୀ ।	ପଣି-ବ. (ପ୍ରପାତ୍ରବଳ) ପର୍ବପର୍ବତେ ତଳ ।
ପଟୁ-ବ. ତମି ଯେପ ବରଦାର ଅନୁମତ-ପଟ ।	ପଣାଣି-ବ. (ପଣ-ଅନ୍ତର) ବେଶ୍ୟା ।
ପଟୁଣି-ବ. ପ୍ରଜ୍ଞା ବହୁବଂଶେଷ ।	ପଣାସିନ୍ଧି-ବ. ମହାବହୁ ବ୍ୟାଧାନ୍ତ ।
ପଠ-ବ. (ପଠ-ଅ) ପାଠ; ଅଧ୍ୟାୟକ ।	
ପଠ୍ୟାୟ-ବ. (ପଠ-ଅନ୍ତର) ପାଠ୍ୟୋଦ୍ୟ ।	
ପଠା-ବ. ପ୍ରସ୍ତୁତ; ଉପମା-ସ୍ଥ ବୋଧରପ୍ରାକ ।	
ପଠାଭି-ବ. ପ୍ରୋତ୍ତ ବରଦା ।	

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-୭. (ପୃଷ୍ଠା-୭) ବନ୍ଧନ; ବାନ୍ଧ ।

ପିଣ୍ଡ-ଦ. (ସଣ୍ଡ-ଅ) ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଲକ୍ଷ୍ୟବଦ୍ଧ; ଗ୍ରାସିତ ;
କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ପଦ୍ୟବଦ୍ଧ ।

ପାଣ୍ଡି-୨, ଅଗ୍ନିଶମ୍ଭୁତ ।

ପଣ୍ଡିତ-ଦ. (ଗ୍ରନ୍ଥ-ପତ୍ର) ଶାସ୍ତ୍ର; ବ୍ରାହ୍ମ ;
 ଶୁଦ୍ଧ ; ଦଶ ; ଶେଷାଦି ।

ପିଣ୍ଡିଆନି-ବ. ସେ ପିଣ୍ଡିଆ ବୋଲି ଅଭିମାନ
କରେ ।

ପ୍ରତି-୧. (ଗଣ-ପ) ବାବଦ ; ବାବଦାନ୍ତ ।

ପ୍ରାଣୀ-ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ର, ବସନ୍ତ; ଶେଷାବସ୍ଥା ଦେଖାଏ ।

ପ୍ରଣୟ-ଶ୍ରୀନି-ବ. ଦୋବାବ ; ଦାଃ ।

ପାଣିପିଆଣ-୧, ୧୯୭୩ ।

ପଦ୍ମ (ପଦ୍ମ-ପଦ୍ମ-୩) ପଦ୍ମ-ପଦ୍ମ-୩

ପ୍ରକାଶନ : ପୃଷ୍ଠା : ୧୫

ମାଧ୍ୟମିକ (ଏମ୍.ଏସ୍.ସି.) ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ର ।

ପଠନୀ-୧ (ପଠନୀ-୧) ପଠନୀ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା - (୧୯୫୫-୫୬) ପ୍ରା. ୧୫

ସଂସ୍କୃତ - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଗୀତା, ଅଧ୍ୟାୟ ୧୫, ଶ୍ଳୋକ ୨୦ ।

ପଠରାଶିଭୁବ୍ଧୀ ବ. ଗ.ବଲ୍ଲଭ ସ୍ୱାମୀଦେବ

ପ୍ରତିପଦ୍ୟ (ପଦ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର) ଶିକ୍ଷା ଓ ଗବେଷଣା

ସିଡ଼ିଗା-କ. (ସରକାରୀ-ସରକାରୀ) ସରକାରୀ

ପ୍ରତି- (ପ୍ର. ୩୦) ଦର୍ଶ. ୨୦ ।

ପରି=୧ (ପରସ୍ପର, ପରାସ୍ପର, ପରାସ୍ପର, ପରାସ୍ପର)

ପ୍ରତିଦିନ-୧୫, (ସପ୍ତ-୯) ସ୍ଥାନିକ; ଭୁବନ; ପାଟଣା ।

ପରି-ଦେବତା-ବ. ସହ ଦେବତା ଶାହାର ;
ସହ ।

ପ୍ରଭାତ-ପାଞ୍ଜି-୭, ପ୍ରଭାତ ୫:୩୦

ପରି-ପ୍ରାଣୀ-କ. ଚକ୍ରାଣ ସାଦାର; ସଂ ।

ପରିମ୍ପୁର-୧. (୧୭-୧୫-୮୫) ୧୧୫.୨୫ ।

ପତିବ୍ରତା-ସ. ସତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯାହାର : ସତ୍ତ୍ୱ-
ବସୁଧା ।

ପଞ୍ଜିନ ସ. (ସହ-ସହ) ସଫଳା; ଜୟନ୍ତ ।

ପଢ଼ି-କ, (ଶବ୍ଦ-ର) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପର୍ବ-୧. (ସଂ-୧) ସଂସ୍କୃତ ; ପର୍ବ ; ସଂସ୍କୃତ
ସଂସ୍କୃତ ; ପର୍ବ ; ସଂସ୍କୃତ ।

ପଦ୍ମିନୀ । { ବ. (ପଦ୍ମ-ବ-ଅ; ପଦ୍ମ-ଭାବ) ଭାବି
ପଦ୍ମ । ଭାବି ।

0.01-0.1000

ପ୍ରଥମ-ଶ୍ରୀ (ପ୍ରଥମ-ଅଂଶ) : ପ୍ରଥମ : ପାର୍ବତୀ : ପାଞ୍ଚ

ପୃଷ୍ଠ-୨ (ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର) ଗାଣିତ

ପ୍ରଥମ-ଶ୍ରମ (ପ୍ରଥମ-ପଦ) ମେଳ

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (୧୫-୧) ରାଜ୍ୟରେ ଲବଣସମ୍ପାଦ

ପ୍ରାୟ: ୧୫-୨୦ ମିନିଟ୍ ।

ଉତ୍ପାଦନ-୫, ପ୍ରାପ୍ତି-୫

ପଥରୁଆ-୧, ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା

924-8. (78-9) 80038. 8

ସୋଭିଏତ ଶାସନ ।

ପରି-କାଳି-କ. ଭବନବାଳ ; ଇନ୍ଦ୍ରଭବନର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାଳ ।

ପରିଜାୟ-କ. (ପର-ବ-ଉଷ୍) ଅନ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ପରିଜ୍ଞ-କ. (ପରିଜ୍ଞାପକ) ପରିଜ୍ଞା ।

ପରିଗଣା-କ. (ପାଣି) ଦେହର ଏବଂ ଅଂଶ ।

ପରିତ-କ. (ପରିତପୁଷ୍ପକ) ପରିତପ୍ତ ; ତିନା ।

ପରିଚ୍ଛନ୍ନାନୁବର୍ତ୍ତୀ-କ. (ପର-ଛନ୍ନ-ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ)
ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଅଭିଳାଷର ଅନ୍ତରାଳ ।

ପରି-ତିବ୍-କ. ପରାଧୀନ ।

ପରିତେ-କ. (ପର-ପୁଷ୍ପକ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ; ବ୍ୟାପ ।

ପରିଷ୍ଠି-ଅ. (ପର-ଠି) ପରିବାରରେ ।

ପରିହୀ-କ. (ହୀ) ସଜ୍ଜାବା ; ଅବରଣ ।

ପରିହା-ନିର୍ଦ୍ଦି-କ. (ହୀ) ଅବସେଷକାରିଣୀ ।

ପରି-ହା-କ. ପରିହା ; ପରିହାସମତ ।

ପରିଗ୍ରାସ-କ. (ପର-ଗ୍ରାସ) ଗ୍ରହଣ ଗ୍ରାସ-
ଦାୟକ ।

ପରିଗ୍ରା-ଅ. (ପର-ଗ୍ରା) ଗ୍ରହଣ ; ଅସ୍ତବସ୍ତୁ ।

ପରି-ପୁଷ୍ଟି-କ. ବୋଧକ ; କ. ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା
ପାଳିତ । [ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ପରି-ପୁଷ୍ଟି-କ. ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ରପକ୍ଷ କାୟା ପରି

ପରି-ବିଶି-କ. ସପକ୍ଷୀନ ।

ପରି-କ୍ରଷ୍ଟି କ. ପରିମେଶର ; ପରିମେଶପୁଷ୍ଟ ।

ପରିକାଳ-କ. (କାଳ) କାଳକ୍ରାନ୍ତି ।

ପରିକ୍ରାନ୍ତିପାପକାଳ-କ. (ପର-କ୍ରାନ୍ତି-ପାପ-
କାଳ-ପାପ) ଯେ ପରିକ୍ରାନ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରି ଲୋକାନ୍ତ ନିର୍ବାହ କରେ ।

ପରିମ-କ. (ପର-ମା-ଅ) କେନ୍ଦ୍ର ; ପ୍ରଧାନ ;
ଅନ୍ୟତ୍ର ; ପେଷା ।

ପରିମ-ପରି-କ. ମୁକ୍ତି ; କେନ୍ଦ୍ର ଅଙ୍ଗ ।

ପରିମ ହି-ସି-କ. ମହାପୋଷା ; କେନ୍ଦ୍ରସମ୍ପର୍କୀ ।

ପରିମାଣ-କ. (ପରିମ-ଅଣ) ପରାଧୀନ ଶ୍ରେଣୀ
ତମ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଂଶ ।

ପରିମାଣୁ-କ. (ପରିମ-ଅଣୁ) ପରିମେଶର ।

ପରିମାଣୁ-କ. (ପରିମ-ଅଣୁ) କେଶପଣି-କ୍ର
ଲୋକବାଳ ।

ପରିମାର୍ଥ-କ. (ପରିମ-ଅର୍ଥ) ଧର୍ମ ; କେନ୍ଦ୍ରବଦ୍ଧ ।

ପରିମେଶର-କ. (ପରିମ-ଶର) ପରିମାୟ ।

ପରିମେଷ୍ଟି-କ. (ପରିମ-ଶା-ଇ) ବ୍ରହ୍ମା ; ପର-
ମେଶର । [ଅନୁଷ୍ଠାନ ; କଣ ।

ପରିମିତ-କ. (ପର-ପରି-ଅ) ଯାଦୁ ; କେଶୀ ;

ପରିଲ-କ. ଦେଶସେବକ ସେବକ । [ମୁକ୍ତି ।

ପରି-ଲୋକ-କ. ଇନ୍ଦ୍ରଭବନର ଅପକ୍ଷ ଲୋକ ;

ପରିକାଳ-କ. (ପର-କାଳ) ପରାଧୀନ ।

ପରିଶ-ଅଧିର-କ. (ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ) ପୂର୍ବମଧ୍ୟ ;
ସାହାର ପୂର୍ବରେ ଉଦା ହୁଏତ୍ତ ଦୋଳନାଦ ।

ପରିଶ୍ଚି-କ. (ପର-ଶ୍ଚି-ଉ) ପ୍ରାଚୀନ ; ବୃଦ୍ଧା ।

ପରିଶ୍ଚି-ଶ୍ଚି-କ. ପ୍ରସାଦୋକ୍ତ ଶିଷ୍ୟ ଶିଷ୍ଟ ଓ
ବ୍ରାହ୍ମଣଗଣ । ସେ ପିତାଶ୍ରମଧ୍ୟରେ ମାତୃବଦ୍ଧ
ବିଦ୍ୟାରେ ଓ ପୁଷ୍ପକ୍ତ ଶିଷ୍ୟପୁଷ୍ଟି ବଳ-
ସାଧକ । [ପାଦାର ପରିବନ୍ଧ ; ପରିବନ୍ଧ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ-ଅ. (ପର-ଶିଷ୍ଟ=ଅସଂସାଧ୍ୟା)

ପରିଶ୍ଚିର-କ. ଅବେଶାବନ୍ଧ ; ଶବ୍ଦ ଅଭେଦ ।

ପରିଶ୍ରମୀନୀ-କ., (ପର-ପ-ରାମ ଦ) କବି
 ଚନ୍ଦ୍ର ସେବକ ଦେବ, କବିରାଜ ଚାନ୍ଦ୍ରା
 ସେବକଦାସ କବି-ବିଦ୍ୟାମୟ କବି ।

ପରିପୁର-ବ. (ପରି-ପୁ-ଅ) ଦଶଳ ।

ପିତୃତ୍ୱ-ବି-୧୫. (ସହ-ସ-୧) ଶ୍ରେଣୀ; ପା.୧୭ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ-କ. (ପରି-ବର୍ତ୍ତ-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତନ; ରୂପ
ବଦଳ ।

ପିତୃଭ୍ୟ-ଃ, (ପିତୃ-ଭ୍ୟ-ଃ) ପଦ୍ମଭ୍ୟ-ଃ; ଅବଶା ।

ଉତ୍ତର-୧. (ପର-ପ୍ରଶ୍ନ-୧) ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ ।
ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ କି ହେଉ । [ପରୀକ୍ଷକ]

ପିତୃଭୃତ୍ୟଃ । (ପର-ଭ-ଃ) ପରାଭାସ ;

ପରିମଳ-୧. (ପରି-ମଳ) ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ପରିମାଣ-୧, (ଘର-ମା-ଘର) ମାତ୍ର, ଓଡ଼ିଶା ;
 ବ୍ୟବହାରକାରୀ । [ପରିମାଣାବଳୀ]

ପରିମେଦ-୧, (ବର-ମା-୧) ଯଥାସ୍ଥାବନ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ-ଡ. (ସ୍ୱା.ସ୍ୱା.ପ. ପରିମାଣ ।

ପରିମେୟ- ୧୦. (ପର-ମା-ସ) ପରମାଣ-
ସୋଢ଼; ପରମେୟ ।

ଫିରିଙ୍ଗି-୩. (ପରି-ଗିରି-୩) ଅଭ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ ।

ପରିଚୟ-୩. (ପର-ରା-ସ) ଅବିଷୟ ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ } ୦. (ପରି-ସୂଚ-ସ, ଅଞ୍ଜ) ବଦଳ;
ପରିବର୍ତ୍ତନ } ବଳମୟ ।

ପରିବର୍ତ୍ତିତ-୧. (ପର-ବର୍ତ୍ତିତ) ଗା/ବା ବଦଳ
ବସ ହୋଇପାରେ !

ପରିବ୍ରାଜକ-୧, ମୁଖ୍ୟ ପରିବ୍ରାଜକ ।

ପରିଚାଳନା (ପ୍ରଶାସନ) ଅବସ୍ଥା; ନିମ୍ନ ।

ଓଡ଼ିଆଦିନୀ-୧ (ପର-ବନ୍ଧୁ-ଇ) ସମ୍ପାଦନା-
ବିଶ୍ୱାସୀ । [ସାବର]

ପ୍ରତିଦିନିଆ-କ. (ସହ-ବଦ-ହସ) ଜଗତ; ଅସ-

ପରିବାର-୧. (ସର-ସ-ସ) ସରକାର ସେବା

ପାରିବାରିକ-୫, (ପର-ପାରି-୫) ବେଞ୍ଚିତ ।

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ-୧. (ପର-ବନ୍ଧୁ-ଅ) ଜନସଂଖ୍ୟା ;
ମୁଦ୍ରାଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ସ. (ସମ୍ପର୍କ-ସମ୍ପର୍କ) ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଉତ୍ତରବିଶି-୨. (ପର-୧୭-୩) ପରସ୍ତ; ଉତ୍ତରା
ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡଳ । [ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅର୍ଥକ ।

ପରିବେଶିକା, (ପର-ବସ୍-ଅନ୍) ଭଣିବସ୍ତୁ

ପରିବେଶିନୀ-ର, (ଗୁରୁ-ବେଦ-ସହ) ଗୁରୁ-
ଅନ୍ତରେ ବେଶୁର । [ଭ୍ରମଣବାର ।

ପଞ୍ଚବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ. (ପର-ବ୍ରହ୍ମ-ଅବ) ସମ୍ଭାଷା ;

ପରିଚାଳକ:-**ଡ. (ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ସହ-ଅ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-
ବିଜ୍ଞାନ; ଭୁବନେଶ୍ୱର ।**

ପରିଶିଷ୍ଟ-୧, (ଗୁରୁ-ଚିନ୍ତା-୧) ଅବଶିଷ୍ଟ; ଶ୍ରୀ-
ଗୁରୁଗୋପବନ୍ଧୁ ଶ୍ରୀ-ନିଧି-୧ । (ଗୁରୁ-୧)

ପରିଶୁଦ୍ଧ-୩. (ପରି-ଶୁଦ୍ଧ-୦) ସଂଶୋଧନ ;

ପରିଶ୍ରୁଷ୍ଟ-୧୦. (ପର-ଶ୍ରୁଷ୍ଟ-୧) ସମସ୍ତ ଶ୍ରୀ ।

ପରୀକ୍ଷା-୧. (ପରୀକ୍ଷା-୨) ପରୀକ୍ଷା ।

ପଦଗୋଧ-୧. (ପଦ-ଶୂନ୍ୟ-ସ) ଶବ୍ଦଗୋଷ୍ଠ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ-୧. (ଚଉ-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଅଭାବ; ବର୍ମର

ଅନୁସୂଚୀ-୧. (୨୦୧୧-୧୨) ଶତକଡ଼ା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତିକାରୀ: (ମୂଳ-ସମ-ସ) ପାଠକ ।

ପରିଷଦ-୧, (୧୦-୧୧-୧୨) ଶ୍ରୀମତୀ ।

400-800-8000

ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା-କ. (ପର-ଉତ୍-ଅସ୍-କ) ପରବସ୍ଥା ।	ପଲ୍ଲବ-କ. ପାଳ; ପ୍ରସବ; ପ୍ରସବୁଷ ।
ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା-କ. (ପର-ବସ୍-କ) ପରବସ୍ଥାସ୍ତ୍ର; ବିଷ ।	ପଲ୍ଲବି-କ. ପତ୍ର; କଂଶୁର ବୃକ୍ଷ ।
ପର୍ବ-କ. (ପ-ବର୍) ପବ; ଉତ୍ସବ; ଅଧ୍ୟାୟ ।	ପଲ୍ଲବି-କ. (ପର-ବ) ଶୁକ୍ରାଳୟ-ବେଶ ।
ପର୍ବତ-କ. (ପର୍ବତ-କ) ପିନ୍ଧ; ପିନ୍ଧ ।	ପଲ୍ଲବି-କ. (ପର-ଲ-ଅ) ଉତ୍ତରପତ୍ର; କପଳୟ ।
ପର୍ବତାଶି-କ. (ପର୍ବତ-ଅଶି) ଉତ୍ତ ।	ପଲ୍ଲବତ୍ରାଣ୍ଡା-କ. ସେ କାହା ବସନ୍ତରେ ଅଳ୍ପ ଶାବ ଲଭିବ । [ବନ୍ଧୁକାୟକ ।
ପର୍ଣ୍ଣ-କ. (ପର-ପ୍ଳ-କ) ପରପ୍ଳ; କୁଠାର ।	ପଲ୍ଲବିତ-କ. (ପର-ବ-କ) ପଲ୍ଲବିତ; ପଲ୍ଲବିତ୍ରାଣ୍ଡା ।
ପର୍ଣ୍ଣିକା-କି. ପରବେଶଣ କରଣ ।	ପଲ୍ଲବି-କ. (ପର-ବ-କ) ଉତ୍ତରକାୟକ; ପାଦିଅ ।
ପଳ-କ. (ପର-ଅ) ଓଳିଆପେଶ; ପ୍ରଶ୍ନବାଳ;	ପର୍ବ-କ. (ପର-ପର) ପର୍ବ ।
ପଲ-କ. ପ୍ରମୁଦ; ପର । [ମା-ସ ।	ପର୍ବନ-କ. (ପ୍ର-ଅନ) ବାୟୁ ।
ପଲକ-କ. ଅସିଦତା ।	ପର୍ବନ-ନିର୍ମଳ-କ. ଲୁଗା; ବହୁମାତ୍ର ।
ପଲକ-କ. ପଟ ।	ପର୍ବନା-କ. (ପ-ଅନ) ବାୟୁ; ପର ।
ପଲ୍ଲବି-କ. ପେଶାପର ।	ପର୍ବନାଶି-କ. (ପର-ଅଶି) ପର୍ବ ।
ପଲ୍ଲବି-କ. ମା-ସ; ପବ । [ପ୍ର-ସ ।	ପର୍ବନା-କ. (ପ୍ର-ଅ-ଅ) ବାୟୁ; ପର ।
ପଲ୍ଲବି-କ. (ପ- plaster ପର) ଲେପନାୟ	ପର୍ବ-କ. (ପ୍ର-କ) ଅପର; ବହୁ ।
ପଲ୍ଲବି-କ. ମାଟିରମିତ ବରଦେ ।	ପର୍ବିତ୍ରା-କ. (ପ୍ର-ବ) ସେ ପବନ ବର ।
ପଲ୍ଲ-କ. ଫେରାପତ୍ରପତ୍ରାର ଲେପନାୟ ।	ପର୍ବିତ୍ର-କ. (ପ୍ର-କ) ପ୍ରକ; ବହୁ; କ. ବୁଝ; ପର । [ପରବୁଝ ।
ପଲ୍ଲବି-କି. କ. (ପରାୟଣପତ୍ର) ପରା- ୟଣ ବରଦେ । [ପରବୁଝ ।	ପର୍ବିତ୍ର-କ. (ପର-କ) ବା-ପୋଷକ;
ପଲ୍ଲବି-କ. (ପର୍ବ-ଅଶି) ପୋଷି ବରଦେ ।	ପର୍ବିତ୍ର-କ. (ପା-ଅଶି) ପର୍ବ; ବରଦେ ।
ପଲ୍ଲବି-କ. ପିନ୍ଧ । [ପରବୁଝ ।	ପର୍ବି-କ. (ପର-କ) ପରବୁଝିତ ପରବୁଝ- ପର୍ବ; ପର୍ବ ।
ପଲ୍ଲବି-କ. (ପର-ଅଶି) ମା-ସପତ୍ର ଅଳ୍ପ;	ପର୍ବି-ପତ୍ର-କ. ପିନ୍ଧ । [ପରବୁଝ ।
ପଲ୍ଲବି-କ. (ପର-ଅଶି-ଅଶି) ଉତ୍ତରେ ପ୍ରକ ପର୍ବ ।	ପର୍ବି-ପାଳ-କ. (ପର-ପାଳ) ପରବୁଝ;
ପଲ୍ଲବି-କ. ସେ ପରାୟଣପତ୍ର ।	
ପଲ୍ଲବି-କ. ଉତ୍ତରେ ପ୍ରକ ପର୍ବ ।	

ପଶୁ-ରାଜ-ବ. ଷଃ-୧; ମୁଦେନ ।

ପ୍ରାୟ: ୩, ୪

ପିଣ୍ଡାଦି-ପଂ, ଶୁଦ୍ଧ; ଶୁଦ୍ଧ ।

ପୃଷ୍ଠା ୩୫-୬୬ (ପୃଷ୍ଠା ୬୬-୬୭) ଅନୁସାରେ ।

ପିଣ୍ଡୁର୍ଜି-୧. ଅଗସ୍ତ୍ୟ ; ବାସଠାରୁ ଜାଣି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ବନ୍ଧାବିଧାନ) ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ
ସ୍ତ୍ରୀ, ପ୍ରଶ୍ନ: ୧୦. ଶ୍ରୀମତୀ ।

ପିପିଲି-୬, ଅଳମୋରା; ଅଳମୋରା-୬

ପ୍ରସିଦ୍ଧ-ଡ. ବକ୍ସର ଦେବପ୍ରସାଦଙ୍କ ଗାଥା

ପ୍ରସାଦ-୨, ଡୋହାଲ; ବସନ୍ତବାଣୀ ।

ପିପ୍ପାରି-୧. (ପିପ୍ପାରିମନ୍ଦିର) ବ୍ରହ୍ମା-
ପିପ୍ପାରି ମନ୍ଦିର ।

ଅମୃତା-କ. (ଘଟ-ସଦ୍ଧ) ବାସସ୍ବେର ।

ଅନୁଶିଳ୍ପ-୧, ପଢ଼-କ୍ଷେତ୍ର ।

ପ୍ରମୁଖ-୧, ଶାନ୍ତନୁପୁର ।

ପ୍ରକୃତି-୧. (ପ୍ରକୃତି-୧) ୧୧ ।

১৯-৬, ১৯৭১

ପ୍ରାୟ-୧. ଯେଉଁ ଲୋକ ୧

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-୧ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ପୃଷ୍ଠା: ୩୭, ୧

ପ୍ରକୃତ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ପୃଷ୍ଠ-୭, ଗପନୀ: ୭୫୦୫ । [୭୫୦୫]

ପ୍ରତିଯୋଗିତା-ଶିଳ୍ପ, ପରିଷଦ, ବରଦ୍ଧା: ଖେଳନା

ପରିଶିଷ୍ଟ-୩. ସହଯୋଗ ସମ୍ପର୍କ ସୂଚୀ ।

ପାଠକ-୧ (ସାଧାରଣ) ପଢ଼ାଯିବ: ଶେଷରେ

ପାଠ୍ୟାଳୟ:-୧, ୨ରୁ ୧୨ ଶ୍ରେଣୀର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପଢ଼ାଏ ।

ପାରିକାମା-୩. ନମ୍ରାଘର ପରଜନ୍ମଯେଷ ।

ପା. ଉଚ୍ଚ-୧, ପ୍ରାଚୀନ ଶାସନ ।

ପ୍ରା.ଭା.ଶି-୧. (ପ୍ରା.ପଦ୍ୟଶିଳ୍ପ) ପ୍ରା.ପଦ୍ୟ ୧

ପାଞ୍ଜିର-ବ. (ପ୍ରାପ୍ତିମତ) ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନବଦ୍ଧ,
ରସିକ । [ଧନି; ସାଧ ।

ପାଞ୍ଜିରୀ-କ. (ସା-ଶୁଭରକ) ସା-ଶୁ; ଉତ୍ତ;

ପାଠକ-୧. ଅଭ୍ୟାସର ବାକ୍ସର ପାଠପୁରଣ
କରିବେ ବ୍ୟା ।

ପାଂଶୁଳ-କ., (ସାଂଶୁ-କ) ଧୂଳିଗ୍ରନ୍ଥ; ସାଂଶୁଳିକ ।

ପାଂଶୁଳି-୨. (ପାଂଶୁଳି-ଅ) ଉପର ପୃଷ୍ଠା ।

ପାଞ୍ଜି-୭.(ପୃ-୩) ଉତ୍ତର, ପୃଷ୍ଠା ୧୨; ପୃଷ୍ଠା ୧୩ ।

ପି|କଳି-ବ., (ପାବ-ଲ) ବରଦେବ-ପ୍ରାଣ

ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ-୧୦୦, ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ; ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ।

ପାଞ୍ଜି-ଶାଳି-ସ. ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ । [ଉତ୍ତର]

ପାଳି-ଶାସନ-ଦ୍ଵ. ପ୍ରାଚୀନମତ ସମ୍ବନ୍ଧର ବୁଝା;

ପାଞ୍ଜି-ଶାସନ-ବ. ଉପାଦାନ; ଉପାଦାନ

ପାଠକଙ୍କୁ-ପ. (ପ୍ରାଚୀନ-ସ୍ଥଳୀ) ଉପରେ ଯେଉଁ
ଅ.ପରେ ଶୁଭ ଗପାର୍ଥ ଲେଖି ହୁଏ ।

ପାଞ୍ଜିଅ-୧୦, ଉତ୍ତମପୁର ।

ପାଞ୍ଜିର-୧. ସେମନ୍ତ । [ପୃଷ୍ଠା ୧୫]

ପାଞ୍ଚକ-ବ. (ପଞ୍ଚ-ଋ) ପଞ୍ଚ ବା ପଞ୍ଚମାସ-

ଭାଗ-୭, (ପାର୍ଶ୍ୱପୃଷ୍ଠ) ଡକ୍ଟର; ପ୍ରମାଣ ।

ପାଖି-ବନ୍ଧୁ, ବର୍ଷ : ୧୯୭୫

ପ୍ରା.ଶି.ଭା. - ୧. ପୃଷ୍ଠର ଅ. ୧ ।

ପାଖେଇବା)-ହ, ଏବଂ ପାଠକୁ ପିନା ।

ପାରି-କ, ପ୍ରତି, ପ୍ରତି, ପ୍ରତି ଓ ପ୍ରତି
ପ୍ରତି ।

ପ୍ରାଚୀନ-ସଂ. ବାବୁନ; ଉତ୍କଳ ।

ପାଟ୍ଟାଭୂଷଣ-ବ. (ପାଟ୍ଟା-ପଦ୍ମ) ଏକ ପଦ୍ମବିଧି
ବୃକ୍ଷପାତ୍ର । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଠକ-କ. (ପର-ଧର) ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର୍ଦ୍ଧନ; ପାଠ-

ପାଠନୀ-ବ. (ସର୍ବ-ଶିର୍ଷ-ସହ) ଉପସ୍ଥାପନ ଦ୍ରବ୍ୟର
ବାସ ।

ପାଠେଇ-କ (ସା.ଗରମକଳ) ବେଳାକାଳ ।

ମାଡ଼ିଆ-୧, (ପ୍ରବେଶଦେଶ) ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ୧୫ ୧

ପାହୁଡ଼ିଆ-କି, ବୁଲେଇ ଗୁଡ଼ିକ ।

ପାଠଶାଳିକା-୧, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଶର୍ମା ।

ପାଠ-୧. ୫ ପ୍ର-ଶ୍ନା; ୭, ୮, ୯, ୧୦, ୧୧, ୧୨ ।

ପି. ଶ୍ରୀନିବାସ, (ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼-ସ) ବସୁନ୍ଦରୀ ପାଠ୍ୟ ;
ଅତି । [ପୃଷ୍ଠା ୧]

ପି/ସି/ଶି-୧, (ପ୍ରାଚୀନପୁର) ଗଜପତି-ଭାଗ-୨-

ପି.ସି.ଇ. (ବି.ଇ.-ଏ) ଦେଶବିଦ୍ୟା ।

ପାଞ୍ଚାଳୀ-୧. (ସଞ୍ଚାଳ ଇ) ଶ୍ରୋତବ୍ୟ : ବାୟୁ-
୧୨ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ପାଞ୍ଚବିଂଶତି-ଶ୍ଳୋକ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ।

ପାଣ୍ଡି-ବ. (ପଞ୍ଚଶବ୍ଦ) ଦେବାଦର ନାମାଂଶ
ବୁଦ୍ଧ; ହସ୍ତାବତାର ।

ପାଠ-୧. (ସଂସ୍କୃତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୁଗା ।

ପାଟି-୧. ପ୍ରାନ୍ତର; ଯଥା, ଦେଶପାଟ ।

ପ୍ରା. ୫୭-୧. ପାଦର ସନ୍ତାନର ବଳ ।

ପାଠନୀ-୫. (ପଢ଼-ଶିକ୍ଷ-ଅଞ୍ଜ) ଶ୍ରେଣୀ ୧ ।

ପାଟଣାପୁର-୧. (ଉତ୍କଳପ୍ରଦେଶର)
ପ୍ରଧାନ ସଭା ।

ପାଟଣା-ସ. ପ୍ରସବନସାଧା; ସା.ସେତି ।

ପାଟିଶାଃ-ବ. (ବାଟସ-ପଣ) ବାଟସର
ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆଟ-ସାଗୀ-୧. (ଚଟ-ସାଗୀ) ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠା ।

ପାଠକ-୧, (ପାଠକ-ସ) ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା
ଓ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ।

ପି.ଟି.ସି.ଏ. (ବିଶେଷ-୧) ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ :

ପାଟଣାପୁର-୧. ବାହାଲବେଶିଆ ଗ୍ରା. ୧

ପାଠକ ଶ୍ରୀ. (ପଞ୍ଚ-ସ) ପଞ୍ଚମ, ଦୈନିକୀକ ୫

ନାଟ-ପ୍ରାଣ-କ, (ପଞ୍ଚ-ପ୍ରାଣ) ଶରୀରର ପ୍ରାଣ

ପାଠି-ବ, ଗୁଣ, ଉପଶବ୍ଦ । [ବସ୍ତ୍ର] ।

ପାଟିଆ-ବ. (ବଞ୍ଚ-ଗିର-କ) ଭଗ୍ନ ; ଶେଷେ ।

ପାଟି-୧. (ପାଟି-୨) ଶୂନ୍ୟ, ଅବଶେଷ :

ପାଠ୍ୟ-ଗଣିତ-୨, ଅନୁବନ୍ଧ ୧ ।

ଶାଂ. କ. (ଶଂ-ସ) ଅବୁଲ, ଅକ୍ଷୟକୃଷ୍ଣ ।

ପାଠକ-ସଂ. (ପଠକ-ସଂ) ପାଠକ-ସଂ, ପ୍ରଶ୍ନ :
(ପଠକ-ସଂ-ସଂ) ପାଠକ-ସଂ ।

ପାଠନୀ-୧. (ସଂ. ଶିକ୍ଷା-ଅବ-ସ) ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ।

ପାଠିକ-୧. ଅଧ୍ୟାସିକ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବି. (ପଦ୍ୟ-ଭାଗ) ପ୍ରାଚୀନ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବି. (ସଂ-ସ) ପ୍ରାଚୀନୋଦ୍ୟମ ।

ପଞ୍ଜି-୩, ପୃଷ୍ଠା ୧୧୩ । [ସାହିତ୍ୟ]

ପାଠ୍ୟ-ସଂ. ସେ ଧାର କେଉଁ ପରିସରାଧି କରେ

ପି/ଶି-୩, ଶ୍ରୀ ୩।୩।୩।୩।

ପାଣି-ବ. (ପାଣି-ବ.) ବହୁ ।

ପାଣି-ବ. (ସାମାନ୍ୟସ୍ଥଳ) ଉଚ୍ଚ :

ପାଣିଆ-୩, କଲିକତା ।

ପାଣିପ୍ରସୂୟା } ୧. (ବାଣି-ସ୍ତବ, ବାଦନ)
 ପାଣିଆଁତଳ } ବୋହ ।

ପାଣିନି-ବ. ବନାବରଣ ସ୍ବବର୍ଣ୍ଣ ମୁନିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ପିଂଚିକା-ବ. ଜଳସ୍ବରୂପ ।

ପାଣ୍ଡୁ ୧. ଜମାସ୍ଥିତି । [ସୁଦୃବଣି ।

ପାଣ୍ଡୁରି-ବ. (ପାଣ୍ଡୁ-ସର) ପାଦ-ଶୁଦ୍ଧବର୍ଣ୍ଣ ;

ପାଣ୍ଡୁବି-ବ. (ପାଣ୍ଡୁ-ସ) ପାଣ୍ଡୁବର ପୁତ୍ର ।

ପାଣ୍ଡୁଭ୍ୟ-ବ. (ପଣ୍ଡୁ-ଭ) ପଣ୍ଡୁଭର ଭବ ;
 ବଦନ । [ବର ପିତା ।

ପାଣ୍ଡୁ-ବ. ଯେତଦର୍ଶି ; ଶିବା ; ୧. ପାଣ୍ଡବମାନ-

ପାଣ୍ଡୁରି-ବ. (ପାଣ୍ଡୁ-ର) ପୁତ୍ରପାତ ; ପୁତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡୁଶ୍ରୀ } ୧. (ପାଣ୍ଡୁ-ନାଭି, ଲେଖ) ପଦ୍ମା
 ପାଣ୍ଡୁଲେଖା } ଅଥବା ଦେବୀ ।

ପାଣ୍ଡୁଲି-ବ. (ଲେଖାବଦ୍ଧବଦ) ତୋତା ।

ପାତ ୧. (ପଦ-ସ) ପତନ ; କ୍ର-ପ ।

ପାତଳ-ବ. (ପଦ-ଶିଳ୍ପ-ସଦ) ପାତା ଲେଖକୁ
 ତେଜ ବା ଲୁହ ବଦନ ; ପାତ ।

ପାତାଣି-ବ. (ପାତବ-ମୂଳ) ପାତା ।

ପାତାଞ୍ଜଳି-ବ. ପାତାଞ୍ଜଳିପ୍ରଣାମ ପର୍ବବିଧି ।

ପାତନି ୧. (ପାତ-ନ) ଅଧ୍ୟାୟବଦ୍ଧ ; ବଦନାପ,

ପାତଳ-ବ. ପଦୁ ; ପାତ । [ବସ୍ତ୍ରାଭାସ ।

ପାତା-ବ. (ପା-ତ) ଲକ୍ଷ୍ୟବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାତାଲି-ବ. (ପଦ-ସର) ଅଧୋଭୁବନ ; ତଳ,
 ଦରବ, ପରଲ, ଉତଳ, ତଳାବଳ, ମହାତଳ
 ଓ ସୁତଳ ଏହି ସପ୍ତସ୍ଥାନାଳ ।

ପାତାଲି-ପିଂଚି-ବ. ପାତାଲିଲେଖ ।

ପାତି-ବ. ବାହରବିଶେଷ । [ଲୁହବ ।

ପାତିଆ-ବ. ପୁଣି କୁପାର ସ୍ବରୂପବଦ୍ଧ ; ବାହିଷ୍ଠନ ।

ପାତିତ-ବ. (ପଦ-ଶିଳ୍ପ-ସ) ପଦକୁ ଲିଖିତ ।

ପାତିପ୍ରତି-ବ. (ପଦପ୍ରତି-ସ) ସଦୃଶ ।

ପାସି-ବ. (ପା-ସ) ଅଧାର ; ବର ; ପୋଷ୍ୟ-

ପାସିତା-ବ. ଯୋଗ୍ୟତା । [ବ-ସ୍ଥି ।

ପାସି-ବ. (ପା-ସ-ର) ବଦନ ; ପୋଷ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାଥ-ବ. ଜଳ । [ବାହତର୍ଣ ।

ପାଥେୟ-ବ. (ପଥେୟ-ସ) ସପର ଧନ,

ପାଥେୟାଳିପ୍ତ-ବ. (ପାଥ-ଲିପ୍ତ) ସମୁଦ୍ର ।

ପାଦ-ବ. (ପଦ-ସ) ଉଭୟ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ ; ବ୍ୟାମୁଳ ;
 ଉତ୍ତରାୟ ।

ପାଦ-ପିତ-ବ. ପାଦପାଦ ଭ୍ରମଣ ।

ପାଦ-ବ. (ପାଦ-ପା-ସ) ପଦ ।

ପାଦ-ପିତ-ବ. ପାଦପାଦାର୍ଥ ଅବନ ।

ପାଦ-ଶିଳି-ବ. ପଦପଦ ଲବଣସ୍ଥ ଶୁଦ୍ଧଶିଳି ।

ପାଦୁଜି-ବ. (ପାଦୋଦହରଣ) ପାଦୋଦହ ।

ପାଦୁକା-ବ. (ପାଦ-ଉଦ-ସ) ପଦାଳ ; ଯୋଗ୍ୟ ।

ପାଦ୍ୟ-ବ. (ପାଦ-ସ) ପାଦପ୍ରଣାମାର୍ଥ ଜଳ ।

ପାନି-ବ. (ପା-ସ) ପିତା ।

ପାନି-ବ. (ପଣ୍ଡିତମତ) ତାମ୍ରାଳ ।

ପାନି-ବ. ତାମ୍ରାଳ ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ପାନି-ବିଷା-ବ. ତାମ୍ରାଳାଧାର ।

ପାନିଆ-ବ. ମୁଣ୍ଡ କୁଶେଦ୍ଧବାର ବଦନ ।

ପାରିବା-ଟି. ସମର୍ଥ ଦେବା ।

ପାରିବା-ଟି. ପାରିବା; ସମ୍ପର୍କ ।

ପାରିବାସିକ-ବ. (ପରିବ୍ରାଜ-ର) ପରିବ୍ରାଜ-
ସମ୍ପର୍କ ।

ପାରିସଦ-ବ. (ପରିସଦ-ସ) ସମସ୍ତ ।

ପାରିତ-ବ. ବି-ତ ।

ପାରିଷ୍ୟ-ବ. (ପରିଷ୍ୟ-ସ) ସର୍ବଜନ ।

ପାର୍ଥ-ବ. (ପୁରୀ-ସ) ପୁରୀ-ସ୍ଥ, ଅର୍ଜୁନ ।

ପାର୍ଥକ୍ୟ-ବ. (ପୁରୁଷ-ସ) ପୁରୁଷ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ।

ପାର୍ଥିବ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ସ) ପୁଷ୍ପ ସମ୍ପର୍କ ।

ପାଟଣା-ବ. (ପଟ-ସ) ପଟାପାଟଣା ପଦ୍ଧତି
ବହୁତ ।

ପାଟଣ-ବ. (ପଟ-ସ-ର) ରାଜା, ଦୁର୍ଗ ।

ପାଟଣାବ-ବ. (ପଟ-ରସ) ଶକ୍ତି ସମ୍ପ-

ପାର୍ଥ-ବ. ପ୍ରାଣ, ସବୁବେଳେ, ସାଧ । [କାବ୍ୟ ।

ପାର୍ଥ-ବ. ଦୋଷ ।

ପାଳ-ବ. (ପାଳ-ସ) ରାଜ୍ୟ (ରାଜାଦେ) ।

ପାଳ-ବ. ପୁଅ, ଶୁଣ ।

ପାଳ-ବ. ଶିକାରୀ ପହାଡ଼ ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ରାଜ୍ୟ

ପାଳି-ବ. ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳିପାଳି) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି } ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳି, ପାଳିପାଳି,
ପାଳି } ବ.

ପାଳି-ବ. ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି
ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି;
ବ. ପାଳି । [(ପାଳିପାଳି ପାଳି)

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାଳି-ବ. (ପାଳି-ସ) ପାଳିପାଳି, ପାଳିପାଳି ।

ପାହାଡ଼-କ. (ସାବରମତୀ) ସୋପାନ ।	ପିଚ୍ଚିଳି-କ. ଗପସ ।
ପାହାଡ଼-କ. ଶୁଣି ପଦ ।	ପିଚ୍ଚିଲି-କ. ବଜ୍ରସମ୍ପାଦ ।
ପାହାଡ଼ିଆ-କ. ସାବରମ୍ବ ।	ପିଚ୍ଚିଲି-କ. (ପିଚ୍ଚିଲି-ଅର) ପିଚ୍ଚିଲି ।
ପାହାରି-କ. (ପ୍ରଦାନପଦ) ମାଡ଼, ଅପାଦ ।	ପିଚ୍ଚି-କ. ମଞ୍ଜିରୀ (ବୁଝା) ।
ପାହୁ-କ. ପାହୁର; ପଦସା ।	ପିଚ୍ଚିକା-କି. ଦୁଇର ମଞ୍ଜି ଗୁଡ଼ାୟନ ।
ପାହୁ-କ. ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର (ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ) ।	ପିଚ୍ଚିକ-କ. (ପିଚ୍ଚି-ଅବ) ଗୋଷ୍ଠ ।
ପାହୁଡ଼ି-କ. ପାହୁର ଅନୁବାଦ ।	ପିଚ୍ଚି-କ. ମାଡ଼ ।
ପାହୁଲି-କ. ପଦସା ଦୁଇପା-କ; ପାହୁ ।	ପିଚ୍ଚିକା-କି. ମାରିବା ।
ପିଆରି-କ. (ପିଆରି-ପଦ) ବିତା, ତାତ ।	ପିଠା-କ. (ପିଚ୍ଚିରମତ) ପୁଅ ।
ପିଆରି-କ. ପଦସା ।	ପିଠି-କ. (ପୁଷ୍ପପଦ) ପୁଷ୍ପ । [ପଦସା ।
ପିଆରିଲି-କ. ପୁଷ୍ପପଦ ଓ ପାହାରି ମାତ୍ର ।	ପିଠିଆ-କ. ପିଠା ଗମ୍ଭୀର କଥା ଦ୍ରୁତ ଓ
ପିଇବା-କି. (ପାହାରି-ପଦ) ପାହାରି କରବା ।	ପିଠି-କ. (ପିଠିପଦ) କେବ; ଗମ୍ଭୀର ।
ପିଇସା-କ. ପିଇସାର ପଦ ।	ପିଠି-କ. (ପିଠିପଦ) ବାହାରି; ପଦସା
ପିଇସା-କ. (ପିଠିପଦ) ପିଠିର ରାଜ୍ୟ ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ଶାବର
ପିଇ-କ. ପଦସା ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ ଗମ୍ଭୀର; ପଦସା ।
ପିଇ-କ. ପାହାରିପଦସା କେବ ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା
ପିଇବା-କି. ପିଇ ପଦସା ପାହାରି ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଇ } କ. ଅମ୍ଳାସା ଅମ୍ଳାସାର ପଦ ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଇ } କ. ଅମ୍ଳାସା ଅମ୍ଳାସାର ପଦ ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଇ } କ. (ପିଠି-ଅ) ପିଠିର ପଦ; ପଦସା	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଇଲି } ପାହାରି ପଦ ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଇ-କ. (ପିଠିପଦ) ପଦସା ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଇଶୁଣି-କ. (ପିଠିପଦ) ପାହାରି ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଠିମଦ-କ. ପଦସା ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।
ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।	ପିଠି-କ. (ପିଠି-ଅ) ପୋଲପଦ; ପଦସା ।

ପିତୃବ୍ୟ-ବ. (ପିତୃ-ବ୍ୟ) ବିଦାର ଶ୍ରାଦ୍ଧ ।

ପିତୃଶ୍ରମ-୧. (ଓଡ଼ିଆ-ସଂସ୍କୃତ) ଶିକ୍ଷା, ବିଭାଗ
ଭବନ ।

ପିତୃପୂର୍ବ-୩. (ଚନ୍ଦ୍ର-ସ୍ଥ-ଉତ୍ତର) ପରମାତ୍ମ

ପିଣ୍ଡ ୧. (ଅତି-ହୋ-କ) ଶେଷରୁ ଧାତୁ ବାହାରେ ।

ପିତୃଳ ୧. (ବିହ-ନା-ଅ) ତାମ୍ର ଓ ସାମବ-
ହିତ୍ତେ ଯାହାବେଶ ।

ପିଣ୍ଡ ୫, (ସିନ୍ଧୁ-ସ) ବିଦ୍ୟାମୁଖ୍ୟ ।

ପିତୁଳି } ୧. ୩୩୩୩ ୩୩୩୩ ।

ପିତୃକା

ପିଥାମି-୧, (ଅମି-ଧା-ଅକ୍ଷ) ଅକ୍ଷାଦକ୍ଷ, ଅକ୍ଷାଦକ୍ଷ

ପିନିଆ-୨, (ପି-୨୨-୭) ଘରପୁର; ଉତ୍ତର

ପିନିଆ-ବ. (ପା-ଅବ) ଶବ୍ଦର ଧ୍ବନି ବାଦ୍ୟ-
ପିନିଆ-ବ. (ପା-ଅବ) ଶବ୍ଦର ଧ୍ବନି ବାଦ୍ୟ-

ପିପ୍ପାସା: ୧ (ପା-ସଂ-୩) ବିପଦର ଲକ୍ଷ ।

ପିତା/ପିତା-୧, (ପା-୫୫-୧) ପାଞ୍ଚେଇ, ଚଣ୍ଡିଠ

ପିପ୍ପାସ-୧, (ପା-ସବ-ଉ) ପାଟଣ, କଟକ

ପିତାମହ-ବ. ପିତାମହ :

ପ୍ରାୟ ୧୫, ୨୦୦୦ ୧

ପଞ୍ଚୁଳି-୨, ବିନ୍ଧୁରୀଘର ଓ ବାହାର ପଥ ।

ପିଲାଙ୍କୁ ବାବଦରେ
ବିବରଣ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ

ପିଣ୍ଡାବଳୀ-୧ (ପିଣ୍ଡାବଳୀ-୧) ପିଣ୍ଡାବଳୀ-୧ ।

ପିଣ୍ଡାତି-୨, (ପିଣ୍ଡାତି-ସମ୍ପା-ସ) ୧୫୫୫୫୫

ପିଣ୍ଡ-୧, (ପିଣ୍ଡ-୨) ମାତ୍ର ।

ପିଣ୍ଡୁ-୯, (ପିଣ୍ଡୁ-୧୧) ଶଳ; ସ୍ୱର ।

ପିଣ୍ଡ-୧. (ପିଣ୍ଡ-୧) ମୂଳ; ଗୁଣ୍ଡ ।

ପୈଶ୍ବରୀ-୧. (ପୈଶ୍ବରୀ-୧) ପୈଶ୍ବରୀ ।

ପିତୃପି-ବ. ଭୂବନ ।

ଅନୁଚିତ-କ. (ଅ-ସି-ଧା-ଓ) ଗହ୍ୱାବଳ, ଘରକୁଳ ।

ପାଠ-୩. (ପଢ଼-ଅ) ବସ୍ତିକାର ଗୌରବ ବା
ପିତା ।

ଆଦେଶ-୧ (ମାତ୍ର-୨୫) ଉପରେ ମାତ୍ର-୨୫

ପାଠ୍ୟ-କ. (ସାଂ-ସ) ବ୍ୟା. ତାତ୍. ଶ୍ରେଣୀ:

ଉତ୍ତରା : [ସ୍ବରାଜ୍ୟ]

ଶାନ୍ତି-ବି. (ସାମା-ସ୍ୱ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରାୟତଃ

ପାଠ-୧, (ସା-୩) ବୃତ୍ତାବଳୀ, ବୃତ୍ତାବଳୀ

ପ୍ରତି-୧, (ବିଶେଷ) ପ୍ରତି-୧: ପ୍ରତି-୧: ୧

ପୀତାମ୍ବର-୩, (ବାବ-ଅମ୍ବର) ରୂପ ।

ପାନି-ବ. ସ୍ଥଳ ; ମୋଟା ।

ପାନସ-ବ. ୨:ଶିବାଇ ସେଗସେଗ 1

ଆଜିଆ-୧. (ସାମ-ଉପ-ଉ) ସୁଲଭନ

ପାଠ୍ୟ-୧. (ପାଠ୍ୟ-୧) ଅନୁବ୍ରତ । [ବାସ

ପ୍ରାକୃତ-ବ. (ସଂସ୍କୃତ-ବିଭ) ପୁରୀ; ବଳପୁର ।

[ସେଣା]

୩୭ ।

ପ୍ରଶ୍ନକ୍ରମ-୧. (ପ୍ରଶ୍ନ ସଂଖ୍ୟା-୧) ଉତ୍ତର: ଅପର

ପ୍ରତିକଳ୍ପ-୧, (ପ୍ରମୁଖ-ପ୍ର-ଅଂଶ) ଶାସ୍ତ୍ରାଳୟ

ଶାର୍ବ ବ-ସ୍ଥାନ । [ସୋହନ
ସଂପ୍ରାପ୍ତିର (ସଂପ୍ରାପ୍ତିର) ପାଣି

(ପୃଷ୍ଠା ୧୫୫-୧୫୬) (ପୃଷ୍ଠା ୧୫୫-୧୫୬) ୧୫୫

ସ୍ୱ.ସ୍ତ-୧. (ପ୍ରମେ-୯) ସ୍ୱ.ସ୍ତ, ଶ୍ୱ. ।

ପ୍ରଥ-୧. (ସୁଦେଶନ) ଚନ୍ଦ୍ର, ୧୯୧୧ ।

ପୃଥ-୩, (ପ୍ରସିଦ୍ଧ) ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ସମସ୍ତ-ପଦ୍ୟ) ବାଣୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ
ସ୍ଥାନ; ପଦ୍ୟ ।

ପୁଣ୍ୟନିପୁଣ୍ୟ-୧, (୧୯-୨୦୧୯) ପୃଷ୍ଠା-୧

ପୁରୀ ୧. (ସୁମନ୍ତ-ରମ-ଅ) ରାଧି, ସମନ୍ତ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପ୍ରମୁଖ-ଦୋଷ) ବୁଝ; (ଉଦାହରଣ) ଦେଖ ।

ପ୍ରତି-୧, (ବିଜ୍ଞ-ସ) ଲଗଲ; ପଦ୍ୟାବଳୀ ।

ପୃଷ୍ଠ-୧: ଶକ୍ତି, ସମ୍ପଦ ।

ପୃଷ୍ଠ-୧. ଶାନ୍ତି, ନିରାଶ ।

ପୃଷ୍ଠ-୭୫, ପୃଷ୍ଠ-୭୬

ପୁଟି-୧, (ପୁଟି-୨) ଧରଣର; ଅଞ୍ଚଳ: ବାହ ।

ପିଟି-୧, ପୃଷ୍ଠା ।

ସ୍ଥିତି ୧. (ସଂଶ୍ଳେଷ) ସୋହୋ ।

ସ୍ଥିତି-୧, (ସଂସ୍କୃତ) ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହ ।

ପୁଣି-ସଂ. (ସଂସ୍କୃତସଂସ୍କୃତ) ସଂସ୍କୃତ ।

ପୁରୀ, ୧୫-୧୨-୨୦୧୭

ପୁଣ୍ୟସ୍ନାନ-କ. (ପୁଣ୍ୟସ୍ନାନ-ଅଗ୍ନି) ପଦ୍ୟମୟ;

ସ୍ତ୍ରୀ } ୧. (ସ୍ତ୍ରୀ-ସ୍ତ୍ରୀ) ଦିଶ; ଗଳ୍ପ ।

ପୁରୀ-୧, (ପୁରୀ-୨) ଧର୍ମ, ସୁଲଭ; ଇ. ଶବ୍ଦ,
ନିର୍ମଳ ।

ପୁଣ୍ୟବାନ-ବ. (ସୁଗନ୍ଧ-ବଦ୍ଧ) ଅର୍ପଣ ।

ପୁଣ୍ୟ-ଶ୍ରୀକ-ବ., ବାବୁଆ; ବାବୁଆ

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. ଶରୀର ପ୍ରାୟ ।

ପୁରୁଷ-
ପୁରୁଷକ । } ୧. ପୁରୁଷ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ପୁତ୍ର } ୧. (ପୁତ୍ର-ବୈ-ପ) (ପୁ-ବ) ପୁତ୍ର, ବେଦ ।
ପୁତ୍ର }

ପ୍ରାଣୀ
ପ୍ରାଣୀ

ପ୍ରକାଶନ-ସ୍ଥାନ: ପୁରୀ ।

ପୁନଃ-ପୁନଃ-ଅ. (ପ୍ରକୃତ-ପ୍ରକୃତ) କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ।

ପ୍ରତିଭା-୧, (୫.୨-୫.୩) ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୃଷ୍ଠାରେ ।

ପ୍ରମାଣ-୩. (ପୃଷ୍ଠ-୩୩୫) ପୃଷ୍ଠାରେ ଶା-
ସନର ପ୍ରମାଣମାନ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପ୍ତ ୧. (ପୃଷ୍ଠା-୨୩) ଚଣ୍ଡୀବିଜେତ୍ର ୧-

ପ୍ରତିଦିନ - ୧ ଟଙ୍କା । ବୋମ୍ବ ୭୫ ପଇସା ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-ସଂଖ୍ୟା : ୧୦୯୮

ପ୍ରା.ଶି.ବି.ବି. ୧୦୧୦୦୦ ୧୧୧ ୧

ପ୍ରସିଦ୍ଧ-ପ୍ର. ୧୫: ୧୦୫ ।

ଶ୍ରୀମତୀ-ସ୍ତ୍ରୀ (ସ-ସ) ପରମ୍ପରା ସମ୍ପର୍କ ।

ପିତା-ପୁ. ପ୍ରଭୃତି: ପଦେ ।

ପ୍ରକାଶନ-ଡ. (ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ପ୍ର-ସ) ସହକାରୀ : ସହକାରୀ ।

ପୁରୁଷ-ସ. (ପୁର-ପୁ) ସନ୍ଧେ; ସନ୍ଧ୍ୟାରେ,
ଅଭିମୁଖରେ ।

ପୁରାମରି-କ. (ପୁର-ମ-ସ) ଲତ୍ତ ।

ପୁରାନ୍ତ୍ରୀ-କ. (ପୁର-ଧ-ସ-ଉ) ପର-ପ୍ରତ୍ୟୟ ପୁରା,

ପୁର-ପାଳି-କ. ନିକଟରାଶକ । [ପୁରାଣ ।

ପୁରାସ୍ତୁରିଣ-କ. (ପୁରା-ତୁରିଣ) ମନ୍ତ୍ର, ତପ, ଦୋମ ପ୍ରଭୃତି ବ୍ରାହ୍ମଣେଶ୍ୱରୀୟ ପୁରା ।

ପୁରାସ୍ତୁରି-କ. (ପୁରା-ସ୍ତୁ-ସ) ବ୍ୟାସର ; ବାସିବେଶିବଦାଃ । [ପ୍ରମାଣ ।

ପୁରାସ୍ତୁରି-କ. (ପୁରା-ସ୍ତୁ-ତ) ପୁରାସ୍ତୁରିପ୍ରାପ୍ତ ;

ପୁରା-ସ. (ପୁ-ସ) ପ୍ରତ୍ୟାକାର ।

ପୁରାଣ-କ. (ପୁର-ଣ) ପ୍ରାଚୀନ ; କ, ପ୍ରାଚୀନ ବାକ୍ୟର କାମା ତରତରୁଣି ଧର୍ମ-ସତ୍ତ । ପୁରାଣ ଅନ୍ତାଦିଶ ; ଯଥା, ଦ୍ରବ୍ୟ, ପଦ୍ମ, କଳ୍ପ, ଶିବ, ବସବତ, ନାଗବ, ମାର୍ବଣି ଅଗ୍ନି, ଭବଣ, ଦ୍ରବ୍ୟ-ବିବର୍ଣ୍ଣ, ଇତ୍ୟ, ବସବ, ପୁର, ବାମନ, ବର୍ମ, ମୟା, ଗୁରୁତ ଓ ଦ୍ରବ୍ୟାଣ୍ଡପୁରାଣ ।

ପୁରାଣ-ପୁରୁଷ-କ. ଅପସ୍ତୁଷ, ଗରମେଶ ।

ପୁରା-ପିତୃ-କ. ପ୍ରାଚୀନବାକ୍ୟର ତଥା ।

ପୁରାପିତ-କ. (ପୁର-ପିତ) ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୁରାପୁତ୍ର-କ. (ପୁର-ପୁତ୍ର-କ) ପୁରାପୁତ୍ର, ଲବହାସ ।

ପୁରାପୁତ୍ର-କ. (ପୁର-ପୁତ୍ର-ସ) ଲତ୍ତ ।

ପୁତ୍ର-କ. ପ୍ରତ୍ୟୟଃ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଗ୍ରହଣ ପଞ୍ଚମ-ବିଶେଷ । [ସର୍ବ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ପୁତ୍ରୀ-କ. (ପୁତ୍ର-ସ) ବସବ ; ଲବହ ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ-

ପୁତ୍ରୀସ-କ. (ପୁ-ସ୍ତ୍ର) ବସ୍ତ୍ର, ମଳ ।

ପୁତ୍ର-କ. (ପୁ-ସ୍ତ୍ର) ପ୍ରତ୍ୟୟ ; କ. ପ୍ରାଚୀନବାକ୍ୟର ନିକଟରାଶକ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୁତ୍ରାଣୀ-କ. (ପୁତ୍ରାଣବତ) ପ୍ରାଚୀନ, ପୁରାତନ ;

ପୁତ୍ରାଣୀ-କ. ଶାବରାଶେଷ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁ-ସ୍ତ୍ର) ପୁରାଣ, ମତ୍ୟୁ ; ଅନ୍ତା ।

ପୁତ୍ରାଣ-କାଳି-କ. କୌତୁସ ; ଲବ-ମ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ମନ୍ତ୍ରାଣ-କ, କୌତୁସ ; ଦାଣ୍ଡ, ଲବହାସ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁ-ସ୍ତ୍ର) ଲବହାସ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ, ଅର୍ଥ, ବାମ ମୋକ୍ଷରୂପ ପ୍ରତ୍ୟାକାର ; ପୁତ୍ର ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ଲବହାସ ; ପୁରାଣ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ର-କ) ଲତ୍ତ । [ବାମ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ଲବହାସ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ଲବହାସ ; ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ; ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ । [ମତ୍ୟୁ ଏବଂ ଲବ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ; ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ; ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ; ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁତ୍ରାଣ-କ. (ପୁତ୍ରାଣ-କ) ପୁତ୍ରାଣ-କେଶୁ ।

ପୁରସ୍କ-୧. ପ୍ରଦାନ !

ପ୍ରତିନି-୧. (ପ୍ରାଣୀ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ପୁରୋମଜ୍ଜୀ-କ. (ପୁରୋମଜ୍ଜ-କହ-ସ-ଅ) ପଦ,
ଉତ୍ତରୀ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପ୍ରଶ୍ନ-୧ର) ଗତ; କଲ ।

ପୃଷ୍ଠା ୧. (ପୃଷ୍ଠା-୨୨-୩) ଗୋଷ୍ଠୀ,
ପଦ୍ୟ ।

ପୃଷ୍ଠା ୧୫ (ପ୍ରଶ୍ନ-୧୧) ଉତ୍ତର: ୧୦୦ ।

ପୃଷ୍ଠ ୧୫. (ସମ୍ପ-୯) ପ୍ରକାଶନାଳୟ: ଭୈରବୀ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପୃଷ୍ଠ-୧) ଦେଖନ୍ତୁ: ଦିବି ।

ପ୍ରଶ୍ନକର-ନ., (ପ୍ରଶ୍ନ-୭୭) ପୁଷିକାରକ, ବଳ-
ବାନକ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ସଂ-ସ) ଗଲ. କେଉଁ ।

ପ୍ରମୁଦ-୧ (୩୫-୧) ଚାଲେ-୧୫ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପନୀ - ୧ (୧୫-୨/୭୩) ଉପରାଜ୍ୟ

0899-0 000000

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-୧ (୧୫-୦୫) ଶାନ୍ତି ସମ୍ପାଦନା ।

ପ୍ରଶ୍ନ-କ୍ରମ-୩. ଗୋଟିଏ ବାସନରେ ପାଣିର ଗୋଟିଏ ଲିଟର ।

ପ୍ରଶ୍ନ-କାହିଁକି-୧ ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ।

ପ୍ରକାଶନ: (୧୫-୦୯) ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ପ୍ରକାଶନ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୦. (ପୃଷ୍ଠ-୦୫) ଉପର ।

ପ୍ରାୟ ୧-୨ (ପର-ପ-ଫ) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ମନ-ପତ୍ର ଗଳ୍ପ, ଗୋଷ୍ଠୀ)

ପୁସ୍ତକାଗାର-୧ (ସମ୍ବର-ଅଗାରି) ସମ୍ବରାଜ୍ୟ ।

ସୂଚିକାବଳୀ-୩, ପୃଷ୍ଠା ୧୨୩୩ ।

ସୂଚି-୫. (ସ-ମ) ପ୍ରକାଶ, ପଦ :

ପିଜିସି-୫, (ଗୁରୁ-ସବୁ) ଉପାସନା, ସେପ୍ଟେମ୍ବର ।

ପ୍ରକଳ୍ପ-୧, (ସହ-ସହ) ସହ, ସହକା ।

ପୁରୀ-୩, (ପୁରୀ-ଅନାବ) ପୁରୀର ପ୍ରାଚୀନ,
ପୁରୀ । ପୁରୀ : ପୁରୀ ।

ପ୍ରତି-୧ (୧୧-୩) ଅର୍ଥାତ୍ ୧୧୫୫

[illegible]

ପ୍ରତିଦିନ (ପ୍ରାୟ ୨୦-୩୦ ଗ୍ରାମ) ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ ।

ସୂଚୀ । ବିଶ୍ୱାସ । (ପ୍ରକାଶନ) । ସେକ୍ସନ ।
 ପ୍ରାଣୀ ।

ପଞ୍ଜିକ-୩. (୨୭-୦) ପଞ୍ଜିକ, ୧୯୭୭ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ (ସହ-ସ) ସମାପନ ସମାପନ ।

ପି.ସି.ଏମ୍.ସି-୩, ଗୋବିନ୍ଦପୁର ।

110-01 (a-c) 0000 0

ପରିସୀମା: ୧୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ

ପୂଜ୍ୟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବତ୍ସରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
ପ୍ରକାଶକ : ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ପ୍ରତିଷ୍ଠା - (ପୃଷ୍ଠା-୧୫) ପୃଷ୍ଠା-୧୫

पूँछक :- व. (घुमू-घ-व-व) बघाईनाच ।

ସ୍ୱାଧୀନ-ଫ. (ସ୍ୱା-ସ୍ୱା) ଦୁଇଟି ।

ସୂଚ-୫. (ସ୍-ସଜ୍) ଶକ୍ତି, ସଂ।

ପ୍ରାୟ-୧, (ପ୍ରାୟ-୧) ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରାୟ ।

ପୁର-୧, (ପୁର-୨) ଜଳପଥ; ପ୍ରବାହ; ପା-

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୧ (ପ୍ରତି-ସମ୍ପର୍କ) ପ୍ରତି-ସମ୍ପର୍କ

ପ୍ରତିପଦିତ: (ପଦ: ୧୦-୧) ମେ ମର୍ମ୍ମ ଶୁଦ୍ଧେ ।

ପ୍ରଥମ-ପଦ (ପ-୧) ପଢ଼ନ୍ତି ।

গত ১৭

ସଂସ୍କୃତାଦି { ୧. (ପୁରୁଷ-ମା, ମାତା) ପୁରୁଷାଦିତ୍ୟେ

॥ ५५ ॥

ପୁଣ୍ଡିଆ-ବ. (ପୁଣ୍ଡି-ଅସ୍ତ୍ର) ଶରବର୍ଣ୍ଣପୁଣ୍ଡିନିଦ
ଭବତବାଳ । [ବନା ଚପ ।

ପୁଣ୍ଡିମା-ବ. (ପୁଣ୍ଡି-ଇମ-ଅ) ଶୁଭ୍ରଗନ୍ଧର ପଟ-

ପୁର-ବ. (ପୁ-ତ) ସାଧାରଣର ଉପବାସର୍ଣ୍ଣ
ଜନାସମ୍ବଳ ଚନ୍ଦନ ।

ପୁର-ବ. (ପୁର-ଧ) ପୁରଣ । [ପାଠକ ।

ପୁର-ବ. (ପୁର-ଅ) ଯଦ; ପ୍ରାଘବଦ; ବ.

ପୁର-ପୁରୁଷ-ବ. ବିଦ୍ ବିଦାରଦାବ ।

ପୁରାଣ-ରା. ମା-ବ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତନେଷ ।

ପୁର-ରାବପଦ-ବ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତନେଷ ।

ପୁର-ରାବ-ବ. ବାସବ ବାସିବାର ପରସ୍ପର
ପ୍ରତି ପ୍ରତିକାରପୁର ।

ପୁରାପାତା-ବ. (ପୁର-ଅପାତା) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତନେଷ ।

ପୁରାପୁ-ବ. (ପୁର-ଅପୁ) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ-
ଭବ ।

ପୁରାକାଳ-ବ. (ପୁର-ରାକା) ପୁରାବସ୍ତୁ ।

ପୁଷା-ବ. (ପୁଷ-ଅ) ପୁଷ ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ତ) ମିତ୍ରତ; ସ୍ବାଭବ ।

ପୁଷ୍ପା-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅ) ପୁଷ୍ପ, ଚକ୍ରପା ।

ପୁଷ୍ପନା-ବ. ସେବା, ସୈନ୍ୟବଳ ।

ପୁଥକ-ଅ. (ପୁଥ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର । [ପଦ୍ମ ।

ପୁଥା-ବ. (ପୁଥ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର, ପାଣ୍ଡୁରାବ

ପୁଥକ }

ବ. (ପୁଥ-ରା) ଚନ୍ଦ୍ର, ଧବ ।

ପୁଥା-ବ. (ପୁଥ-ର) ଚନ୍ଦ୍ର ; ଚନ୍ଦ୍ର ; ଚନ୍ଦ୍ର ;
ବ. ପାଠକବାଳର ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତନେଷ ।

ପୁଥା-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ପୁଥା-ବ. (ପୁଥ-ର) ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର ; ଚନ୍ଦ୍ର ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. ପୁଷ୍ପ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ପୁଷ୍ପାଦି-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ରା) ବାସ ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ର) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅ) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ, ପିତ୍ତି ; ଚକ୍ର-
ବର୍ତ୍ତ ଏବଂ ବାସ ।

ପୁଷ୍ପ-ବ. ପିତ୍ତିର ମିତ୍ରଦାତ୍ତ ।

ପୁଷ୍ପାଦି-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ରା) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ,
ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଚକ୍ରାଦି ।

ପେତ-ବ. ପେତ ।

ପେତକ-ବ. (ପେତ-ଅ) ପେତ ।

ପେକ-ବ. ପେତର ମିତ୍ରଦାତ୍ତ ।

ପେଟ-ବ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ।

ପେଟକ-ବ. ପେଟ ।

ପେଟିକା-ବ. ପେଟ ।

ପେଟିକା-ବ. ପେଟ ।

ପେଟିକା-ବ. ପେଟ ।

ପେଟିକା-ବ. ପେଟ ।

ପେଟିକା-ବ. (ପେଟିକା) ପେଟିକା ।

ପେଟିକା-ବ. (ପେଟିକା) ପେଟିକା ବା ଚକ୍ର
ବାସାବ ଚକ୍ର ।

ପେଟିକା-ବ. ପେଟ, ଦାସ ।

ପେଣ୍ଡି-କ. ଶୁଭା ଓ ବାଘବ ।	ପୋଟଳ-କ. (ପ୍ରହରପଦ) ଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ରୀ ।
ପେଣ୍ଡା-କ. ପ୍ରହର, ଦାନ ।	ପୋଟ୍ଟା-କ. (ସ୍ଵରୂପାପଦ) ସ୍ଵରୂପା ।
ପେସ୍-କ. (ପା-ର) ପାଳୟ, ପାଳର ଘୋର ।	ପୋଷାଣ-କ. ଅପୋଷଣ ବାଳକ ।
ପେଲ-କ. ଅଶ୍ଵକୋଷ ।	ପୋଷିକା-କି. (ପ୍ର-ରୂପାଦୁରୁ) ମାର୍ତ୍ତବରଦା,
ପେଲକ-କ. ବୋମଳ, ମୁକୁ ।	ପୋଡ଼ା-କ. ପଡ଼ । [ପରସ୍ପର ସରଦା ।
ପେଲକା-କି. ପେଲକା । [ବର ।	ପୋଡ଼ିକା-କି. ପଡ଼ିଲେ ପଡ଼ି ସଜବା ।
ପେଣକି-କ. (ପ୍ରାଣୀ) ସାମନ୍ତଦୂତ-ପଦ-ପଦ-	ପୋଡ଼ୁଆ-କ. (ପ୍ରଥମପଦ) ପ୍ରଥମପଦ ।
ପେଲକାରି-କ. (ପ୍ରାଣୀ) ।	ପୋଡ଼ି-କ. ଶାବକ; ଜାହାଜ ।
ପେଲି-କ. ସୁନ୍ଦର; କୋମଳ ।	ପୋଡ଼ିକ-କ. ଘଟକପେଟ ।
ପେଣା-କ. (ପ୍ରାଣୀ) କବସାୟ ।	ପୋଡ଼ି-କ. ପୋଷକ ।
ପେଣା-କ. ମା-ସପେଶ ।	ପୋଡ଼ାଧ୍ୟାୟ-କ. (ପୋଡ଼-ଅଧ୍ୟାୟ) ଜାହାଜ-ପର ବାହାବ, ଜାହାଜରସର ।
ପେଷଣ-କ. (ପିଣ୍ଡ-ଅଳ୍ପ) ଲୁଣିତ ।	ପୋଡ଼ାଶୟ-କ. (ପୋଡ଼-ଅଶୟ) ଜାହାଜର ଲବପଦସ୍ଥାପ ।
ପେଷଣୀ-କ. ପେଷଣସର ।	ପୋଡ଼ିକା-କି. ପୋଷକ ବରଦା ।
ପେଷିକା-କି. (ପିଣ୍ଡାଦୁରୁ) ଲୁଣି ବରଦା ।	ପୋଷି-କ. ପୁରୁଷ ମୁଦ୍ରାମ ।
ପେଷିକା-କି. (ପ୍ର-ରୂପାଦୁରୁ) ପେରଣ ବରଦା (ସଦେବ କବଚଦୁର) ।	ପୋଷି-କ. (ପ୍ରହରପଦ-ଅପୋଷି) ପ୍ରହର ।
ପେଡ଼ା-କ. (ସଦେବପଦ) ଯଜ୍ଞପତ୍ର ।	ପୋଡ଼ାରି-କ. (ପ୍ରାଣୀ) ଛକା ପଦସର ।
ପେଡ଼ିକ-କ. (ପିଣ୍ଡ-କା) ପିଣ୍ଡୋପଦାବ ସମ-କାୟ ।	ପୋପା-କ. ବୋକପିତ, ପୁଷିତ ।
ପେଣାତ { କ. (ପିଣ୍ଡାତ-ଅ, ଯକ) ପିଣ୍ଡାତ-ପେଣାତକ } ସମକାୟ; ଅସ୍ତର ।	ପୋକାରି-କ. (ବାବରପଦ) ପଦାର ପଦ-ପଦାର ପଦ ।
ପୋଇ-କ. ପୁରକା ଯାବ ।	ପୋଇଆ-କ. ଅତି ପୁରୁଣା, ଲୁଣି ।
ପୋଇଲି-କ. ବାଜା ।	ପୋଲି-କ. ସେତୁ; ଶୂନ୍ୟ-ମଧ୍ୟ ।
ପୋକ-କ. ଘଟ ।	ପୋଲି-କ. ମାବଣୀ; ପ୍ରମା ।
ପୋକର-କ. ବୋକ-ପିତ ।	ପୋଷି-କ. ଅପୋଷି ।
ପୋଷିତ-କ. (ପ୍ରାଣୀ) ଗଡ଼; ପୁର ।	ପୋଷିଣ-କ. (ପ୍ରହର-ଅଳ୍ପ) ପାଳକ ।

ପୋଷା-ବ. (ପୁଷ୍ୟାଦୁରୁ) ପାଳିତ ।

ପୋଷାକ-ବ. (ପାଶୀ) ପରଜାତ ।

ପୋଷ୍ଟା-ବ. (ପୁଷ୍ଟ-ଦୁ) ପୋଷଣବର୍ତ୍ତ ।

ପୋଷ୍ୟ-ବ. (ପୁଷ୍ଟ-ସ) ପୋଷଣୀୟ, ପ୍ରଦ

ପୋଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର-ବ. ପୁତ୍ରପୁତ୍ର । [ପାଳନୀୟ ।

ପୋଷ୍ଟ-ବ. (ପାଳୀ) ଅଗ୍ନି ଗଳ ।

ପୋଷ୍ଟିକା-ବ. (ପ୍ରବାଳପଦ୍ମ) ପ୍ରବାଳ ।

ପୌଗଣ୍ଡ-ବ. (ପୋଗଣ୍ଡ-ଅ) କାଳବାଳ ।

ପୌରୁକ-ବ. (ପୁରୁ-ବ) ପ୍ରମୋଦପୁର ।

ପୌତ୍ର-ବ. (ପୁତ୍ର-ଅ) ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର, ଜାତ ।

ପୌତ୍ରି-ବ. (ପୁତ୍ର-ଅ-ଇ) ପୁତ୍ରର ସନ୍ତାନ,
ହାତୁଣୀ । [ପୁତ୍ର-ଜାତ ।

ପୌନଃପୁନିତ-ବ. (ପୁନଃପୁନଃ-ଇବ) ପୁନଃ-

ପୌର-ବ. (ପୁର-ଅ) ପଦରପୁରାଣୀୟ; ବ.
ପଦରବାଣୀ ।

ପୌରବ-ବ. (ପୁରୁ-ଅ) ପୁରୁବଦ୍ଧାୟ (ସନ୍ତାନ) ।

ପୌରସ୍ତ୍ୟ-ବ. (ପୁରସ୍ତ-ବ) ପ୍ରାଚୀ; ପ୍ରାଥମିକ

ପୌରୁଣିକ-ବ. (ପୁରୁଣ-ଇବ) ପୁରୁଣ ସନ୍ତାନ-
ବାୟ; ବ. ପୁରୁଣାୟୁରେ ପଡ଼ିତ ।

ପୌରୁଷ-ବ. (ପୁରୁଷ-ଅ) ପୁରୁଷର, ପୁରୁଷ;
ବେତ୍ତ । [ମହତ୍ତ୍ୱ-ରହିତ ।

ପୌରୁଷେୟ-ବ. (ପୁରୁଷ-ୟ) ପୁରୁଷରୁତ,

ପୌରୋହିତ୍ୟ-ବ. (ପୁରୋହିତ-ଅ) ପୁରୋହିତର
ବର୍ଗ ।

ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ-ବ. (ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ-ଅ) ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ।

ପୌର୍ଣ୍ଣାସ୍ୟୀ-ବ. (ପୁର୍ଣ୍ଣାସ୍ୟ-ଅ) ପୁର୍ଣ୍ଣାସ୍ୟରୁ,
ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ପୌରସ୍ତ୍ୟ-ବ. (ପୁରସ୍ତ୍ୟ-ଅ) ପୁରସ୍ତ୍ୟ-ସନ୍ତାନ,
କୁଳେଇ; ସନ୍ତାନ । [ପଦ ।

ପୌଲୋମୀ-ବ. (ପୁଲୋମ-ଅ-ଇ) ଲମ୍ବାଣୀ,

ପୌଷ-ବ. (ପୁଷ୍ୟ-ଅ) ଯେଉଁ ମାସର ପୁଷ୍ୟାବଦି
ପୁଷ୍ୟାବଦିରୁ ହୁଏ ।

ପୌଷ୍ଟିକ-ବ. (ପୁଷ୍ଟି-ବ) ପୁଷ୍ଟିକାରକ ।

ଫୁଲପର୍ବ, ଅ. ପରମ୍ପ, ଉତ୍ତର, ଶ୍ୟାଫ,
ଅଧ୍ୟୁଷ, ପ୍ରଭୃତି ଯୁଗର ବୋଧକ ।

ପ୍ରକଟ-ବ. ବ୍ୟକ୍ତ ।

ପ୍ରକଟିକ-ବ. (ପ୍ର-କଟ-ଅ) ପ୍ରକାଶକ ।

ପ୍ରକଟିତ-ବ. (ପ୍ର-କଟ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରକର-ବ. (ପ୍ର-କ-ଅ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମ୍ପାଦନ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ପ୍ରକରଣ-ବ. (ପ୍ର-କ-ଅ-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ପ୍ରସଙ୍ଗ;
ଅଧ୍ୟାୟ ।

ପ୍ରକର୍ଷ-ବ. (ପ୍ର-କର୍ଷ-ଅ) ଉତ୍ତର, ଅଧ୍ୟୁଷ ।

ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ-ଅ) ପଦ ବୁଝେ ।

ପ୍ରକାରି-ବ. (ପ୍ର-କା-ଅ) ପ୍ରକାର; ଜାତ;
କ୍ଷେପା; ଘଟ ।

ପ୍ରକାଶିତ-ବ. (ପ୍ରକାଶ-ଅ-ଇ) ଅନ୍ୟ-
ପ୍ରକାର । [ପ୍ରକଟ; ବ୍ୟବହାର, ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ-ଅ) ଅଗ୍ନି; ବ. ପ୍ରସଙ୍ଗ ;

ପ୍ରକାଶକ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ-ଅ-ଅ) ପ୍ରକାଶକାରୀ ।

ପ୍ରକାଶିତ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ-ଅ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରକାଶିତ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ;
ଅଗ୍ନିତ; ବ୍ୟବହାର ।

ପ୍ରକାଶ୍ୟ-ବ. (ପ୍ର-କାଶ-ଅ) ପ୍ରକାଶ୍ୟୋକ ।

ପ୍ରକାଶି-ବ. (ପ୍ର-କା-ତ) ବ୍ୟକ୍ତ ।

ପ୍ରଜାପତି-ବ., (୨-୧୨-୧) ଚର୍ଚ୍ଚିତ; ବସନ୍ତ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପ-କ., (ପ୍ର-କ୍ଷେପ-କ.) ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ।

ପ୍ରକୃତ-୧. (ପ୍ର-ଭୁ-କ) ଚଧାର୍ଥ; ପ୍ରସାରକ ।

ପ୍ରକୃତି-ସ, (ପ-କୃ-ତ) ସୃଷ୍ଟି; ସ୍ୱଭାବ ; ପଦା ;
ମୂଳ ଶବ୍ଦ ବା ଧାତୁ । (ସମ୍ଭା ।

ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ-୧. (ପ୍ରକୃତି-ସ୍ଥା-୩) ନିଜ ଭବାସକ୍ତ;

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବ୍ୟ. (ପ୍ର-କୃଷ୍ଣ-ତ) ଶେଷ, ପରସ୍ତ,
ଭବିଷ୍ୟ । [ସେଠାର ଉଲଟିବା ।]

ପ୍ରଜେ|ଅ-ବ. (ପ-କ୍ଷ-ପ) ଅଭିଶପ୍ତ ବୋଲି;

ହିତକାମୀ-ସ୍ୱ- (ପ-କୁ ଶ୍ର-ଠ) କୋଠରୀ; ବହୁଶି-
ଠାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବାହୁ-ରାଜ ।

ପ୍ରତିମ-୧. (ସ-୫୫-ସ) ପଥମାଂଶ: ଉପଶମ ।

ପ୍ରତି ୧-୦, (ପ୍ର-କୃ-ସ-ଅ) ବାଣିଜ୍ୟିକା;
ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରକାଶ-ସଂ. (ସଂ-୧୫-ଏ) ଦାଖଲନଂ: ୪୫୫ ।

ପ୍ରକାଶନ-୧. (ପ୍ର-ସ୍ଥାନ-୩୭) ଯୋଗଦେଶ;
ପ୍ରକାଶନ-୨.

ପ୍ରକ୍ତି-୧. (୨-ଶିଶୁ-୨) ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ: ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ।

କଟକ-୧. (ପ୍ର-ଶ୍ରେଣୀ-ଏ) ଉତ୍ତର ।

ପ୍ରସ୍ତୋତନ-୧, ଲୋକପଦ୍ୟ ବାଦ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ-୧. (ପ୍ର-ସ୍ତୁତ) ପଦ; ପଦ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-ପଦ୍ୟ (ପ୍ର-ପଦ୍ୟ) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି; ପଦ୍ୟ, ପଦ୍ୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (୨-ସମ୍ଭ-୧) ସ୍ୱପ୍ନାବସର; ଉଦାହରଣ ।

ପ୍ରତିନି-ବ. (ପ୍ର-ପ୍ରତି-ବ) ରବିତ; ନିତ୍ୟାତ୍ମକ;
ପ୍ରାପ୍ତ୍ୟା । [ନିତ୍ୟତ; ପ୍ରାପ୍ତ୍ୟା ।

ପ୍ରଗତି-୧, (ପ୍ର-ସାହ-୧) ପଦପୁସ୍ତକ ବର୍ଷ,

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବ. ଶ୍ରେଣୀ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୧. (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ, ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ।

ପ୍ରତିନି-୧. (ସ-ବ-ସ) ପ୍ରସ୍ତୁତ, ୧୯୯୫ ।

ଉତ୍ତର-ବ. (ସ-ଚଳ-୭) ପଦ୍ମବିଜୟ; ସାହା
ବିଜୟ । [ସଂସ୍କୃତ ।]

ପ୍ରଶ୍ନ-୧, (୨-ଭାଗ-୩) ଉତ୍ତର; ପ୍ରଶ୍ନ-୧;

ପ୍ରଶ୍ନ-୧୦. (ପ୍ର-ଉତ୍ତର-ଦିଗ୍-ସହ) କେ ପ୍ରଶ୍ନର
 ଉତ୍ତର । ୧ [ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ]

ପ୍ରଶ୍ନ-୩. (ପ୍ର-୩-ଶି-୩) ବର୍ଣ୍ଣନା କର,

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୧. (ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୩) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି, ବହୁଳ ।

ପ୍ରତିଦିନ-୧. (ପ୍ର-ବେଳା) ବହୁଳ; ମୁଖ-
ବ୍ୟୟ । [ନିଶ୍ଚୟେତ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପତି-ଶ୍ରୀ. (ପ୍ର-ସ୍ୱା-ସି-ସ) ସେନା;

ପ୍ରକ୍ତି-୧. (ପ୍ର-୨୦-୧) ଗଢ଼ାବଳ, ପୃଷ୍ଠ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା-୧, (ପ୍ର. ୧୦-ଏ) ସମ୍ପଦ ।

ଉତ୍କଳ ବିଳାସ (ପ୍ର-ହସ୍-ବିଲ୍-ସହ) ଅଗ୍ରାଦେ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା-୭, (ପ୍ର-ବି-ସ-ସ) ସନ୍ତାନ, ସଜାର
ଅଧ୍ୟାୟ ୬୫ ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ପ୍ରାସବ ୧ - [ବାବଦ-ବଦଳ ।

ପିତ୍ତି-ରୋ. (ପି-ରୋ.): ଶ୍ୱେତ ପିତ୍ତରୋ. ପ୍ରତିଷେଧକ

ପ୍ରଶ୍ନ-୩ (ସ-ଉ-ସ) ଉତ୍ତର: ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ।

ପ୍ରତିଭା-୧: (୧-୧୧-୧)

১৯৭১

ପ୍ରଣିତ: ଡ. (ପ୍ର-୨୨-୭) ରବିଶଙ୍କର ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପ୍ର-ପ୍ର-ପ୍ର) ପ୍ରଶ୍ନମାନ :

ହିତାୟ-୧. (ପ୍ର-କ-ସ) ପ୍ରାଚୀନ; ପ୍ରାଚୀନ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ-୧, (ପ୍ର-ସା-ସଂ) ରତ୍ନାକର, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧, (ପ୍ରଶ୍ନ-୧୫) ଅନୁକ୍ରମ ୧୫୫୫

ପ୍ରଣୟନା. ୧. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍-ଇ) ଅନୁରକ୍ତା ।
 ବାଣିଜ୍ୟ । ଓଷାଘ ।

ପ୍ରଣାବ-୫, (ପ୍ର-୫-ଏ) ଦେବତାଙ୍କ ଅବତାର;

ପ୍ରଶ୍ନ-୬. (ପ୍ର-୧୨-ଏ) ଗଣତ: କମ୍ପ୍ୟୁଟର ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପ୍ର-କାଳୀ) ଜଳ ବର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ,
ସ୍ୱପ୍ନ, ଧ୍ୟାନ । [ନିବେଦନ ।

ପ୍ରତିଧାନ-୧, (ପ୍ର-ନ-ଧ-ଅ-ସହ) ଧରାଫ; ନିଜେ-

ପ୍ରତିଷ୍ଠ-୧. (୨-୧-୫୫-୩) ବୃତ୍ତ ।

ପ୍ରତିପାଦ-୧. (ପ୍ର-ଜ-ପଦ-ସ) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୀତ-୧. (ପ-୩-୧) ରଟ୍ଟି ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୧, (ପ୍ର.ନ-୭) ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର-୧. (ସ୍ୱ-ହସ୍ତ-ଶିର-ର) ସ୍ତେରକ;
ଭଳିକ ।

ପ୍ର-ଚିନ୍ତ-ନା. ସହ. ଭାଗ । [୧୨ ।

ପ୍ରତିନିଧି-କ, (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ସ) ଶ୍ରୀମତୀ; ଶ୍ରୀମତୀ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ: (ପ୍ର-ପଦ-ସ) ପ୍ରଭୃତି; ଦେଖ: ।

ପ୍ରତିଭା-ବ. (ପ୍ର-ଭ-ବ) ବ୍ୟବ ।

ପ୍ରତିଭାଶିଳ୍ପ-ବ. (ପ୍ର-ବ. -ପଦ-ମ) ପ୍ରବନ୍ଧକ୍ରମ :

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-ସ. (ପ୍ର-ସ-ଶି-ସ) ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ପ୍ରତି-ଫ. ଉପର-ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ବସନ୍ତ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା,
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରତିଷ୍ଠା !

ପ୍ରତିକାର } ୧. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ଅ) ପ୍ରତିବନ୍ଧନ;
ପ୍ରତିକାର } ଉପାଦାନସ୍ଥାପନ; ବିକଳା ।

ପ୍ରତିକୂଳ-ସଂ. (ମୃତ-ସଂ) ମୃତଗଣ: ୫୯୭ ।

99999-0 (99 9 9) 99999: 9:99

ପ୍ରତିଦିନ ୧୦-୧୫ ମିନିଟ୍ ପଢ଼ାଯିବ ।

ପ୍ରତିଯୋଗରେ ଟିପ୍ପ । ।

ପ୍ରତିକ୍ଷା-୩, ୩. (ପ୍ରତି-କ୍ଷା) ଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-୧, (ପ୍ରତି-ପ୍ରତି-୩) ବାହାରିବ;

ବେଶ୍ୟାବେଶ୍ୟା ।

ପ୍ରତିବାଦ-୧, (ପ୍ରଥମ-ଦୃଶ୍ୟ-ଅ) ଦେଖାଯିବ ଶବ୍ଦାଳୀ

ଅନ୍ଧାର ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନର ଅନ୍ଧାର ସମୟ

ଅରୁଣ ସହାୟ ଶୁକ୍ରବାର ଭାବକୁ ହେ

ପରିଷଦ ।

ପ୍ରତି-କ୍ଷମା-ପ. ଚନ୍ଦ୍ରା ମୁଲରେ ସଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ, (ପ୍ରତି-ଛାତ୍ରୀ, ସ୍ୱାଧୀନ, ସାମାଜିକ)

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା: ୧୯୮୫ । (୧୫; ୧୯୮୫)

ପ୍ରତିଦିନ ୫-୬. (ପ୍ରତି-ଦିନ-ସମୟ) ସମସ୍ତଙ୍କ ।

ପ୍ରକାଶନ-ଡ. ବି. ପ୍ରକାଶନ ।

ସଂସ୍କୃତ-୩. (ପ୍ରତି ପଦ-୧୨) ପ୍ରତିପଦ,

১৯-২০

ସ୍ତବ-ସ୍ତବ ।

ପ୍ରତିନିଧି-୧. (ପ୍ରତିନିଧି-୧) ଗଣସଭା ସଭା

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ; ପ୍ରଭୃତି ।

ପ୍ରତି-ନିବୃତ୍ତି-କୃତ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ସ୍ଥଳପିଣ୍ଡ-୧, (ପ୍ରତି-ପଦ୍ମ) ଚପଟ, ପତ୍ର ।

ପ୍ରତିପତ୍ନି-ବ. (ପ୍ରତି-ପତ୍ନି) ପ୍ରତିପତ୍ନି; ପ୍ରତିପତ୍ନି,
ପ୍ରତିପତ୍ନି ।

ପ୍ରତିଦିନ-କ. ଶୁଦ୍ଧ ବା ଲୁହାଣର ପ୍ରାୟ ୩୫ ।

ପ୍ରତିପଦ-୩. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍-୩) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ: ପ୍ରମା-
ନିତ ।

ପ୍ରତିପାଦକ-ଶ୍ରୀ. (ପ୍ରତି-ପଦ-ଶିଳ୍ପ-ସବ)

ପ୍ରତିପାଦନ-୧, (ପ୍ରତ୍ୟକ୍-ସିଦ୍ଧି-ସହ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ;
 ଶିକ୍ଷକ; ପ୍ରଶ୍ନକରଣ ।

ପ୍ରତିପାଳକ- ଡଃ. ରଞ୍ଜନ । [ସୋପେଇ]

ପ୍ରତିପାଳନ-୧. (ପ୍ରତି-ପାଳ-ସହ) ରାଣୀ,

ପ୍ରତି ଫଳିକା-ର ପ୍ରତ୍ୟେକାଃ; ପ୍ରତ୍ୟେକାଃ; ପ୍ରତ୍ୟେକା-

ବ୍ୟାପାର ।

ପ୍ରକାଶନୀ-ଡ. । ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ସିଂହ) ପ୍ରକାଶକ ।

ପ୍ରକାଶନ: ୧୫, ପ୍ରଥମ ପଥ ।

ପ୍ରତିଦିନ କର୍ମ-ର. (ପ୍ରତି-ବନ୍ଧୁ-ସହ) ଗାୟା ; ବସୁ,
ବି.ସା.ସା. । ଶାନ୍ତି ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବ. (ପ୍ରତି-ପ୍ର.ପ୍ର.) ପ୍ରତି: ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ

ପ୍ରତିଭା-ବ. (ପ୍ରତି-ଭା-ବ) ପ୍ରକାଶିତ; ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରତିଭାସିତ-୧. (ପ୍ରତି-ଭାସିତ) ପ୍ରାକୃତ :

ମୋରୁଦ ।

ସ୍ଥଳ-ବ. (ପ୍ର-ବ.) ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା: ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଶିଳା ଦେବୀ

ଉପକ୍ରମ: ଡ. (ଗୁରୁ-ମା-ସ-ସ) ସାହୁଜୀ; ଉପ-
କ୍ରମ: ମହାପଦ ।

ପ୍ରତିମା-୧. (୧୦-୧୫) ପଦମା, ପଦକ୍ଷର ।

ପ୍ରତିନିଧି-୧. (ପ୍ରତିନିଧି-୧) ପ୍ରତିନିଧି ।

ପ୍ରତିରୂପ-୩. ପ୍ରତ୍ୟେକ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୧. (ପ୍ରତି-ଶ୍ରୁତି-ସ) ବାରିଶ :

ପ୍ରତିକ୍ଷେପ-୧. ପ୍ରତିକ୍ଷେପ ।

ପ୍ରତିଦିନ-୧. (ପ୍ରତି-ବର୍ଷ-୧) ବର୍ଷ

ବିଶ୍ୱାସୀ, ଅସତ୍ୟ । [ଅସତ୍ୟ]

ପ୍ରତିପାଦନା (ପ୍ରତିପାଦନା) ପ୍ରତିପାଦନା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା: ୧୯୮୫-୮୬ (ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ) ଓ ୧୯୮୬-୮୭ (ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷ)

ପ୍ରତିକୃଷ୍ଣ ୧-୧ (ପୃ-୧-୫-୧୨-୫) ୧୦

ମୂଲ୍ୟ ଏ ମାତ୍ର । [ସଂକଳନ ୦

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରୀ-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ପ୍ରତିବେଶୀ କ. (ପ୍ରତି-ବେଶ-କ) ପ୍ରତିକା

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୧. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ; ବ୍ୟକ୍ତ ଅଟେ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-୩. ପୃଷ୍ଠା ୧୦ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବ. ଅନାବାର ;

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-କ. (ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-ଅ) ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ-ବ., ନୂଆପଲ୍ଲୀ, କଟକ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବ. (ପ୍ରତି-ପ୍ରତି-ସ) ବାଧା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବ. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ଅ) ସ୍ଥାପନା; ସ୍ଥାପ

୧୯୯୯ ସୁଦ୍ଧାରେ ଉତ୍ପାଦିତ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ ବ. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ପ) ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି,

ପ୍ରତିପଦ୍ୟ ୩. ପୂର୍ବମଣ୍ଡଳ ; ବହୁଭୁଜା ଏଣୁ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-ସଂ. (ପ୍ରତି-ସଂ-ସ) ବ୍ୟାପକ ।

ପ୍ରତିହାର୍ତ୍ତା-ବ. (ପ୍ରତି-ହ-ଅ-ଭାବ) ହାର୍ତ୍ତା

ପ୍ରତି-ପ୍ରଶ୍ନ:- ଡ. ଦେବଦାସ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୩-୧. (ପ୍ରତି-ଉତ୍ତର-ପ୍ରତି) ଉତ୍ତର ;

ପ୍ରକାଶ-୧, ଚାରିମସିହା ।

ପ୍ରକାଶନ } ଫ. ପବ୍ଲିକେସନ୍ ପ୍ରମୋଟର୍ସ ।
ପ୍ରକାଶକ }

ପ୍ରାଣୀ-୧, (ପ୍ର-ଉ-୧) ଶ୍ରେଣୀ; ପ୍ରାଣୀ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପ୍ରତି-୧-୧) କ୍ଷମା, ଦୟା ।

ପ୍ରକାଶକ-ଡଃ. (ସ୍ତ୍ରୀ-ପଦ-ସ) ପ୍ରଭାକର, ବସନ୍ତ ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ-୧. (ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ସତ୍ୟ) ଶିକ୍ଷାମାନ :
 ଯାହା କଥାସାଧୁଙ୍କୁ ଦିଏ :

ପ୍ରତିଦିନ-୧. (ପ୍ର-ପଦ-ସ) ଶୁକ୍ରବ; ସାହାଣ ।

ପ୍ରତି-କ୍ଷ, ପ୍ରସବନ । [ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ]

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ସଂ. (ପ୍ରତ୍ୟ-ସଂ) ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ; ଉତ୍କଳ-

ସ୍ତବ୍ୟ-୧. ଶବ୍ଦ, ଶବ୍ଦ, ଶବ୍ଦ ।

ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ-ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ।

ପ୍ରକାଶନ-ସଂ. ପ୍ରାଚୀନ । [ଭା. ୨ : ପୃଷ୍ଠା ୧୫]

ସ୍ୱାଧୀନତା-ଦିନ '4୭ ଫେବ' ପତ୍ରାବଳୀ-

ହୃଦୟର ଏ ସ୍ୱାଗତ ; ଶାନ୍ତ ; ବ୍ୟାବହାରିକ
ପରିସରରେ ହେଉଛି । [ବାଦ୍ୟ]

ପ୍ରତିଧର୍ମ-୨ (୧୭-୧୨-୧୩) ଶତକ: ୧୦-

ପରିସଂଖ୍ୟା-୧. (ସମ୍ପର୍କୀତ) ସମସ୍ତାଂଶ : ଶେଷାଂଶ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-ସମ୍ପର୍କରେ । [୫୭୩]

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପ୍ତ-୧. (ପ୍ରତିଷ୍ଠାପ୍ତ-୧) ଅନୁସନ୍ଧାନ ;
ପ୍ରାପ୍ତ: କରମାନ ମନୁଷ୍ୟ ।

ପ୍ରତିଯୁକ୍ତି-୧ (ଫର-ସର) ୧୯୭୭ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ-୦. (ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ-୦) ଅସମ୍ଭବ,
ନିରାଶ । [୧୦୦ ଅସମ୍ଭବ]

ପଦ୍ମାବତୀ (ପଦ୍ମାବତୀ-ପଦ୍ମାବତୀ)

ପ୍ରତିଯୋଗିତା-ବିଭାଗ, ପ୍ରଭାତବିହାର ।

ପ୍ରତିଯୋଗିତା-ର. ଶେଷପରିକା ।

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବ. ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ; ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ।

ପ୍ରତିନିଧି-୯ (ସହ-ସଭା) ଭବନ ।

ପ୍ରକାଶନ-୧ (୨୦୧୩-୧୪) ପୃ. ୨୨୫

459 |

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-ସ. (ପ୍ରତି-ସମ-ସ) ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ।

ପ୍ରାୟଶଃ-୧. (ସେ-କଣ୍ଠ' ଉପସ୍ଥାପନା)

ଉପଦ୍ୟ: "ବାଣିଜ୍ୟବାନରେ ଉଦୟ । [କୁର୍ବ]

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ମିତ୍ର-ବଂ. ବୀର୍ଯ୍ୟବାନବିଦ୍ ଭବନ୍ତି

ପ୍ରତ୍ୟେକପୃଷ୍ଠା-୧. (ପ୍ରତ୍ୟେକପୃଷ୍ଠା-୧) ମାତ୍ର.

କଳ୍ପିତମାନେ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚେଟି ଘଟିକା ।

ପ୍ରତିପଦ୍ୟାବଳୀ-୧. (ପ୍ରତି-ପଦ୍ୟାବଳୀ) ଉପବର୍ଣ୍ଣ

ଉତ୍ତର ଉପତ୍ୟକା

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ । ୧. (୧୦-୧୫, ୧୫) ପୃଷ୍ଠା.

ପ୍ରତିପଦା ୧୫ ପ୍ରତିପଦା ୧୫

ପରିସଂଖ୍ୟା-୧ (୧୯୯୯-୦୦)ରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ସମ୍ପାଦନା

10049-2 b. (66-4B) 4B 4B 5B

ସମ୍ପଦୀ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ପ. (ପ୍ରତି-ପ୍ର) ମତ. ୧୦୫. ୧

ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ: (ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ) ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ: ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ

ପଥ-୧: (ପଥ-୩-୩) ଚନ୍ଦ୍ର ଯାତ୍ରା ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧: (ପଥ-୧) ପୃଷ୍ଠ ୩-୧୭ ।

ପ୍ରଶ୍ନ - ୫ (ସମ୍ପ-୦୨୨) ଉତ୍ତର: ୧୩/୦୮/୧୯

ପ୍ରତି-ପ୍ର. (ପ୍ର.ର-ସ) ରାଜରାଜ (ପ୍ରାୟତଃ) :

ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ-ବ. (ପ୍ର-ଦକ୍ଷିଣ) ପୂର୍ବ, ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ	ପ୍ରସା }	ବ. (ପ୍ର-ସା, ଅବ) ସାବଣସାଣୀ ;
ସବୁରୁ ଉତ୍ତରଦେ ବୃକ୍ଷକା; ବନବା ।	ପ୍ରସାନ }	କଳବେ ।
ପ୍ରଦତ୍ତ ବ. (ପ୍ର-ଦା-ତ) ସମର୍ପିତ, ଯାହା ଦୟା	ପ୍ରସାଦ-ବ. (ପ୍ର-ସଦ-ଦ) ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	ପ୍ରଦାତା ।
ଯାଇଅଛି ।		
ପ୍ରଦର-ବ. (ପ୍ର ଦୃ-ଦ) ସ୍ଥା ସେତେବେଳେ ।	ପ୍ରସିଦାମିତ୍ର-ବ. (ପ୍ର-ସଦାମିତ୍ର) ଦିନାମଦର	
ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ନିର-ଅବ) ପ୍ରଦର୍ଶନବାଣୀ ।	ପ୍ରତିଭା-ବ. (ପ୍ର-ପ୍ରତିଭା) ସୌମନ୍ଦ୍ର ବଦ୍ରାବ,	
ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ନିର-ଅବ) ଦେଖାଇବା ।	ଅଶକ୍ତି ।	
ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ନିର-ଅ) ଯାହା	ପ୍ରସିଦ୍ଧି-ବ. (ପ୍ର-ସିଦ୍ଧି) ପ୍ରସିଦ୍ଧି; ପ୍ରସବ ।	
ଦେଖାଇ ଦେଖାଇଅଛି; ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।	ପ୍ରଦର୍ଶ-ବ. (ପ୍ର-ଦର୍ଶ-ଅ) ଲଭଣା; ସନ୍ଦେହବଦ୍ଧ	
ପ୍ରଦାନ-ବ. (ପ୍ର-ଦା-ଅବ) ଦାତା, ଦତ୍ତରଣ ।	ବାସନାବନ୍ତ ।	
ପ୍ରଦାନ-ବ. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଦାତା; ଅନେକବର୍ତ୍ତୁତ ।	ପ୍ରଦଳି ବ. (ପ୍ର-ଦେ) ଅଳ୍ପକାଳ ବଳବାନ୍ତ ।	
ପ୍ରଦାନ-ବ. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ପ୍ରଦାନିତ; ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।	ପ୍ରଦଳି-ବ. (ପ୍ର-ଦେ-ଅ) ସୋହେଲା, ବହୁମ ।	
ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ପ୍ରଦାତା ଯୋଗ ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଦେବ ବ. (ପ୍ର-ଦେଶ) ସ୍ଥାନ; ଦେଶ; ଦେଶର	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ଦେଶ ।		
ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦେଶ) ସାଧୁ-ବାଳ ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍) ବଦର୍ତ୍ତ । [ଅସ୍ତି ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର ଦୃ-ଦ-ଅ) ଅନେକ ;	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍) ପ୍ରଦେବ ।		
ପ୍ରଧନ-ବ. ପ୍ରଧାନ; ଉପଧାନ । [ସମ୍ପର୍କ ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଧାନ-ବ. (ପ୍ର-ଧା-ଅବ) ପ୍ରଧାନ; ବ. ପର-	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଧାନ-ବ. (ପ୍ର-ଧା-ଅ) ପ୍ରଧାନ । [ସମ୍ପର୍କ ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଧାନ-ବ. (ପ୍ର-ପ୍ର-ଅ) ପ୍ର-ପ୍ରାଣ; ମାୟା ;	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଧାନ-ବ. ପ୍ରାକାଶ; ଉଦୟପ୍ରାଣ ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	
ପ୍ରଧାନ-ବ. (ପ୍ର-ପ୍ର-ଅ) ପ୍ରାଣ; ଉଦୟପ୍ରାଣ ।	ପ୍ରଦେବ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦାତାରଣ; ଶାନ୍ତା ।	

ପ୍ରଭୃତି-କ. (ପ୍ର-ଭୃ-ତି) ପ୍ରଭୃତି, ବହୁତ ।

ପ୍ରଭୃତି-କ. (ପ୍ର-ଭୃ-ତି) ଇତ୍ୟାଦି (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ
ପ୍ରଭୃତି) ।

ପ୍ରଭୃତି-କ. (ପ୍ର-ଭୃ-ତି) ପ୍ରବାନ; ବହୁତ ।

ପ୍ରମତ୍ତ-କ. (ପ୍ର-ମତ୍ତ-କ) ପ୍ରମାତୃତ୍ତ୍ୱ; ଅତ-
ମତ୍ତ; ଅସାଧ୍ୟାତ ।

ପ୍ରମଥ-କ. (ପ୍ର-ମଥ-କ) ପ୍ରମଥତ୍ୱ ।

ପ୍ରମଥ-ସ୍ତ୍ରୀ-କ. ପ୍ରମଥମାତ୍ରକର ପ୍ରଭୃତି, ପ୍ରମଥ ।

ପ୍ରମଦା-କ. (ପ୍ର-ମଦ-କ) ପ୍ରମଦ-ପରିଚା ଶାସ୍ତ୍ର;
ପ୍ରମଦ ନାମ ।

ପ୍ରମା-କ. (ପ୍ର-ମା-କ-କ) ପ୍ରମାତୃତ୍ୱ ବୋଧ ।

ପ୍ରମାଣ-କ. (ପ୍ର-ମା-ପଣ) ମହତ୍ତ୍ୱର ବେଦ;
ପ୍ରମାଣ ବାଦ-ପ୍ରମାଣବୋଧ ।

ପ୍ରମାଣୀକୃତି-କ. ପ୍ରମାଣକୃତ୍ୱେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ପ୍ରମାଣୀ-କ. (ପ୍ର-ମା-ପଣ) ପ୍ରମାଣୀତ୍ୱ ।

ପ୍ରମାଦ-କ. (ପ୍ର-ମଦ-କ) ଅତ୍ୟନ୍ତମତ୍ତ, ଭ୍ରମ ।

ପ୍ରମାତୃକ-କ. (ପ୍ର-ମା-ତୃକ) ମହତ୍ତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ।

ପ୍ରମିତି-କ. (ପ୍ର-ମା-ତି) ମିତିତ ।

ପ୍ରମିତି-କ. (ପ୍ର-ମା-ତି) ମିତିତ ଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରମିତି-କ. (ପ୍ର-ମା-ତି) ମିତି, ମିତିତ ।

ପ୍ରମୁଖ-କ. ପ୍ରମୁଖ; ପ୍ରଧାନ ।

ପ୍ରମୁଖା-କ. ପ୍ରମୁଖ ।

ପ୍ରମୁଦିତ-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୁଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦ-କ. ଅବସାଧନ ।

ପ୍ରମୋଦ-କ. ମୁଖ୍ୟତଃ ବସେଷ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ଅମୋଦ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ପ୍ରମୋଦିତ-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ଅମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୁଦି-କ. ପ୍ରମୁଦ, ପ୍ରମୋଦ ।

ପ୍ରମୁଦି-କ. ପ୍ରମୋଦମୁଦର ଅବସାଧନ ।

ପ୍ରମୁଦି-କ. (ପ୍ର-ମା-ପଣ) ପ୍ରମୋଦ, ପ୍ରମୋଦ ।

ପ୍ରମୁଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦ, ପ୍ରମୋଦ ।

ପ୍ରମୁଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦ; ପ୍ରମୋଦିତ;
ପ୍ରମୋଦ; ପ୍ରମୋଦିତ । [ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ;
ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦ-
ଇତ୍ୟାଦି; ଅବସାଧନ; ଅବସାଧନ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ;
ପ୍ରମୋଦି-କ. ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ;
ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରମୋଦି-କ. (ପ୍ର-ମୁଦ-ତି) ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ; ପ୍ରମୋଦିତ ।

ପ୍ରବଚନ-ବ. ରତ୍ନବିହାର; ପ୍ରାସବଦନ ।	ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବ. (ପ୍ର-ବୃତ୍ତ-ବ) ଘଟା ; ବାଣୀ ; ପଦ ।
ପ୍ରବନ୍ଧ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପଦ) ପ୍ରକାରକ ।	ପ୍ରବୃନ୍ନ-ବ. (ପ୍ର-ବୃନ୍ନ-ବ) ପଦ ବୃଦ୍ଧିପୁର ।
ପ୍ରବନ୍ଧିତ-ବ. ପ୍ରକାରକ । [ଉଦାହରଣ ।	ପ୍ରବେଶ-ବ. (ପ୍ର-ବେଶ-ପ) ଅନ୍ତର୍ଗତେୟା; ଉଦ-
ପ୍ରବଣ-ବ. (ପ୍ର-ବଣ-ପ) ଯତ ; ଶକ୍ତିମୟ ;	ରତ୍ନ ପିତା ।
ପ୍ରବର-ବ. (ପ୍ର-ବର) ଘୋଷ ; ସମ୍ବନ୍ଧ ; ଚ-	ପ୍ରବେଶିତ-ବ. ପ୍ରବେଶ-ବାହର ।
କ୍ଷେପ । [ପ୍ରଯୋଗ ।	ପ୍ରବେଶ୍ୟ-ବ. ପ୍ରବେଶଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବ. (ପ୍ର-ବର୍ତ୍ତ-ପଦ) ଚଳାଇବାପଦ ;	ପ୍ରବେଶ୍ୟା-ବ. (ପ୍ର-ବେଶ-ପ) ପ୍ରବେଶବାଦ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବ. (ପ୍ର-ବର୍ତ୍ତ-ପଦ) ପରମ୍ପରା ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତ-	ପ୍ରବୃତ୍ତିତ-ବ. (ପ୍ର-ବୃତ୍ତି-ପ) ବୃଦ୍ଧିପଦ ବୃଦ୍ଧି
ବାଦ । [ପ୍ରଯୋଗ ।	ବଦ ; ବ. ସ୍ୱଭାବ ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ପ. (ପ୍ର-ବର୍ତ୍ତ-ପଦ-ପ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ;	ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବ. (ପ୍ର-ବୃତ୍ତି-ପ-ପ) ସ୍ୱଭାବଶାସ୍ତ୍ର ।
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବ. (ପ୍ର-ବର୍ତ୍ତ-ପଦ-ବ) ବୃଦ୍ଧି ;	ପ୍ରଶଂସନୀୟ-ବ. (ପ୍ର-ଶଂସ-ପଦ) ପ୍ରଶଂସା
ଅଭିପ୍ରାୟ ।	ଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରବନ୍ଧ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) ବାସ୍ତବଶେଷ ।	ପ୍ରଶଂସା-ବ. (ପ୍ର-ଶଂସ-ପ) ସୁତ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
ପ୍ରକାଶ-ବ. ବାସ୍ତବକ, ବାସ୍ତବକ ।	ପ୍ରଶଂସିତ-ବ. (ପ୍ର-ଶଂସ-ପ) ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ।
ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) ବେଶବ ; ପରମ୍ପରା-	ପ୍ରଶମନ-ବ. (ପ୍ର-ଶମ-ପଦ) ଶାନ୍ତ ବେଶ ;
ପଦ ବାଦ ।	ନିବାହନ ।
ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ବସ୍ତୁ ।	ପ୍ରଶମିତ-ବ. (ପ୍ର-ଶମି-ପ) ନିବାହନ ।
ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) ବେଶବରେ ବାସ ।	ପ୍ରଶମ୍ଭ-ବ. (ପ୍ର-ଶମ୍ଭ-ପ) କ୍ଷେପ ; ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ;
ପ୍ରକାଶି-ବ. (ପ୍ରକାଶ-ପଦ) ବେଶବବାସ ।	ସ୍ୱଦତ୍ତ ଓ ସ୍ୱଦତ୍ତ ।
ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) କ୍ଷେପ ; ଅନ୍ତର୍ଗତ	ପ୍ରଶମ୍ଭି-ବ. (ପ୍ର-ଶମ୍ଭ-ପ) ପ୍ରଶଂସା ।
ପଦ । [ପ୍ରଯୋଗ ।	ପ୍ରଶାନ୍ତ-ବ. (ପ୍ର-ଶାନ୍ତ-ପ) ପ୍ରିୟ ; ପ୍ରିୟପିତ ।
ପ୍ରକାଶିତ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପଦ-ପ) ପ୍ରୋତ୍ସାହନ	ପ୍ରଶମ୍ଭ୍ୟ-ବ. ପ୍ରିୟ-ପଦ ପ୍ରିୟ ।
ପ୍ରକାଶିତ-ବ. (ପ୍ରକାଶ-ପଦ-ପ) ପ୍ରୋତ୍ସାହନ	ପ୍ରଶ୍ନ-ବ. (ପ୍ରଶ୍ନ-ପ) ପ୍ରଶ୍ନ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
ପ୍ରବନ୍ଧ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।	ପ୍ରଶ୍ନ-ବ. (ପ୍ର-ଶ୍ନ-ପ) ପ୍ରଶ୍ନ ; ବେଶ ; ଅନ୍ତର୍ଗତ
ପ୍ରକାଶ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ-ପ) ବେଶ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।	ପ୍ରଶ୍ନ-ବ. (ପ୍ର-ଶ୍ନ-ପ) ବାସ୍ତବବାସ ବାସ୍ତବ
ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବ. (ପ୍ର-ବୃତ୍ତି-ପ) ଘଟା ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ;	ବେଶବ ।
ବସ୍ତୁ ।	

ପ୍ରସ୍ତୁତି-୧, (ଶ-ଦ୍ର-ଅ) ବରାବର୍ତ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ ।

ପ୍ରତିଭା-୧, (ପ୍ର-ପ୍ର-ପ୍ର) ପ୍ରତିଭା, ପ୍ରତିଭା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-କ, (ପ୍ରବନ୍ଧ-ଉଦ୍ଧ) ଗୌରବଦାନ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-୫. (ପ୍ର-୨-୯) ପ୍ରତାପବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧି-କ. (ପ-ବସ-ଅଃ) ସବୁର ବାସ୍ୟ;
ବାସ୍ୟର ସମସ୍ତେ ହାତକ ।

ପ୍ରତିଭା-୧. (ପ୍ର-ବ-ପ) ଗପାକ; ସଂସ୍କୃତ ।

ସ୍ଥିତି-୧. (ପ-୨-୧) ପଦାର୍ଥସ୍ଥ; ଅପାଦ-
ପାତ୍ର ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ବ. (ପ୍ର-ସଂ-ବ) ଅନୁସାରେ ହେବ ।

ପ୍ରବେଶକାରୀ । { ୧. (ପ୍ର-ବେଶ-କାରୀ) ପ୍ରବେଶକାରୀ;
ପ୍ରବେଶକାରୀ । { ୨. (ପ୍ର-ବେଶ-କାରୀ) ପ୍ରବେଶକାରୀ ।

ପ୍ରତିଦିନ (ପ୍ର-ହାସ) ଅନ୍ତରାଳ; ପ୍ରତିଦିନ
ବିଶ୍ରାମ ସମୟ । [ବ. ଅନୁବାଦକ ।

ପ୍ରତିଦିନ-୧୦ (ପ୍ର-୩।୭-ସଞ୍ଜ) ଅନୁକ୍ରମିକ;

ପ୍ରାକୃ-ବି. ଉତ୍ତ; ଚେନା । [ପ୍ରାମେ]

ପ୍ରାଚୀନ-ସଂ. (ପ୍ର-ସଂସ୍କୃତ-ସଂସ୍କୃତ) ପ୍ରାଚୀନ; ଅଗ୍ରଣ;

ପ୍ରାକାଶନ-ସ୍ଥ. (ପ୍ର-ସ-କ-ସ) ପ୍ରାଣନା; କେନ୍ଦ୍ର ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ବ.- (ପ-ଅ-ଭ-ବ) ସାଧାରଣ,
ସାମାନ୍ୟ; ପ୍ରଭବସମ୍ଭବ; ସଂସ୍କୃତସ୍ୱଭାବ
ସମ୍ଭବ ବୁଝା ।

ପ୍ରାକୃତିକ-ବ. (ପ୍ରକୃତ ଲବ) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବେ ;
ପ୍ରକୃତସ୍ୱରୂପ । [ପଦ୍ୟ, ଗୁଣ ।]

ପ୍ରାକ୍ତନ-ବ., (ପ୍ରା-ବ-ବ) ପଦ୍ୟାଳୟ, ୨.

ପ୍ରା.ସି.ସି-୧, (ପ୍ରସର-୨) ପ୍ରସରଣ, ଗନ୍ଧା ।

ପ୍ରାଚୀନ-୧, (ପ୍ରସଙ୍ଗ-୩) ପ୍ରସଙ୍ଗସ୍ତମ୍ଭ ।

ପ୍ରାଗୁକ୍ତି-୧, (ପ୍ରାଚୀନ-ସମ୍ଭାଷଣ) ପ୍ରାଚୀନ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ବିଶ୍ୱନାଥ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବ. (ପ୍ର-ଅଙ୍ଗ-ଅଞ୍ଜ) ଅବସ୍ଥା ।

ପ୍ରା. ଶ-୧. (ପ୍ରା. ଶ-୧ ପ୍ରା. ଶ-୧)

ପି(ସି)-୧ (୧:୧-୧) ୧୦୦୧

ପ୍ରାଚୀନ-ବଂ. (ପ୍ରାଚୀନ-ବଂ) ପୁରାତନତା, ପୁରାତନତା ।

ପ୍ରାଚୀନ-୧ (୧-୩-୩-୦) ଶାସନ ।

ପା.ବି.ପି.ଏ. (୧୦୦-୨) ୨୦୦୭, ପୃଷ୍ଠା-୩

ପ୍ରା.ପି.ସି. (ପ୍ରା.ପି.ସି.) ପ୍ରା.ପି.ସି. (ପ୍ରା.ପି.ସି.)

ମା.ପି.ପି-୨ (ସ-ଅ-୩୦-ଆଞ୍ଚ) ମା.ହ.ସ.

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ-ପୂର୍ବ ।

ପ୍ରା. ବି-୧୦, (ପ୍ର-ସ-ସ୍ଥ-ସ) ୧୭, ୧୮

ସା.ନି.ସ. ୧୦୦୦, ୧୦୦୧ ।

ପ୍ରାକ୍ତି-୧. (୨-୪୭୯-୪୯) ପଦ୍ମ: ୧୯-

উপস্থিত: ১০ জন

ପ୍ରାକ୍ତି-୦- (ପ-ଅକ୍ଷର) ବ୍ୟାକରଣ ।

ପ୍ରାଚୀନବିଦ୍ୟା- (ପ୍ରାଚୀନବିଦ୍ୟା-) ପ୍ରାଚୀନ
ବିଦ୍ୟା ।

ପ୍ରାଣ-ସ୍ତ୍ରୀ (ସ୍ତ୍ରୀ-ସ୍ତ୍ରୀ-ସ୍ତ୍ରୀ) କବିତା ସଂଗ୍ରହ : ଶ୍ରୀମତୀ

ପ୍ର(ଶ-ପ୍ର(ଶ)-୧, ଶବ୍ଦ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ପ୍ରା.ଗ୍ରା.ପ୍ର.ମି-୧, ଶ୍ରୀ.ଗ୍ରା.ପ୍ର.ମି-୧, ଶ୍ରୀ.ଗ୍ରା.ପ୍ର.ମି-୧, ଶ୍ରୀ.ଗ୍ରା.ପ୍ର.ମି-୧

ଜିଜ୍ଞାସକ ପ୍ରତିଶ୍ରାବ ।

ପ୍ରାଣୀ-୧. (ପ୍ରାଣ-ପ୍ର) କରୁନୁ । ଧର୍ମବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରାଚୀନକବି-ସମ୍ମାନ (ପ୍ରାଚୀନ-କବି) ପ୍ରାଚୀନକବି

ପ୍ରା. ଡଃ-ଜ. (ପ୍ର-ଅନୁ-ଅର) ପୃଷ୍ଠ ୧ ।

ପ୍ରାଦେଶ-୧. (ପ୍ରାଚୀନ-ସମ୍ବ-ସ) ପ୍ରାଚୀନ-ସମ୍ବ-ସ
ବିଭାଗ;

ପ୍ରା.ପ୍ର.ଲେ-୧, (ପ୍ର.ପ୍ର.ଲେ-୨) ପ୍ରା.ପ୍ର.ଲେ-୩ ।

ପ୍ରାଥମିକ-ବ. (ପ୍ରଥମ-ବର୍ଗ), ଶରଣ; ପ୍ରଥମ-
ବର୍ଗୀୟ । [ପ୍ରଥମ-ବର୍ଗୀୟ ।

ପ୍ରାବୃତ୍ତି-୧. (ପ୍ରାବୃତ୍ତି-ଉ-ଅ) ସମ୍ପର୍କ;

ପ୍ରାଚୀନ ଚି-ବ. (ପ୍ରାଚୀନ-ବି-ବ) ପ୍ରକାଶିତ;
ପ୍ରକାଶକ । | ପ୍ରକାଶକୀୟ ; ଚ-ବିଶି ।

ପ୍ରାଦେଶିକ-୧, (ପଦେଶ-୨୫) ପଦେଶ-

ପ୍ରାଧାନିକ-୧, (ପ୍ରାଧାନ-ସ) ଶ୍ରେଣୀ; ପ୍ରାଧାନ-୨

ପ୍ରା.ନି-୧. (ପ-ଅକ୍ଷ) ପ୍ରା.ନି. ୧: ୧୧୩୩।

ପ୍ରାକ୍ତିରିକ-୧, (ପ୍ର-ଅନୁର) ବୃତ୍ତସମ୍ବନ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ପ୍ରାପ୍ତି-୧୦, (୧-ଅ-ଶି-୧) ଅନୁସନ୍ଧାନ,

১৫০০

ପ୍ରାପ୍ତି-୧, (ପ୍ର-ସର୍-୧) ରୂପ; ଉପସ୍ଥିତ !

ପ୍ରାପ୍ତି-୧, (୧-ଅବ-୧) ଘର, ଘାଟୁଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରାପ୍ୟ-୧. (ସ୍ତ-ଅଶ୍-୫) ପ୍ରସ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରାବଲ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରବଳ-ସ) ପ୍ରବଳତା ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-୯, (ପ୍ରସବ-୨୪) ପ୍ରସବକାଳୀନ ।

ପ୍ରାମାଣିକ କ., (ପ୍ରମାଣ-ଘର) ପ୍ରମାଣ କ !

ପ୍ରାପ୍ତି-ବ. (ପ-ଉ-ଧ) ଉତ୍ତାପୁରର ଅବସ୍ଥିତି-

ମୃତ୍ୟୁ; ଏଂ. ସଦୃଶ, ଭୂକ, ଭୂସ୍ପର୍ଶକାଳ ।

ପ୍ରାୟଶଃ-ଅ. (ପ୍ରାୟ-ଅସ୍ତ) ଭୁବିଷ୍ଟୁରୁପେ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା-୧, (ପ୍ରାର୍ଥନା-ବିଶେଷ) ପାଠକମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ାଯିବ।

ପ୍ରାୟ: ୧. (ଗ-ଘ-ଙ) ଗୁଣ୍ୟା; ଅ-
ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟୁରୂପେ ।

ପ୍ରାୟୋଗୀୟ-୧. (ପ୍ରାୟ-୨୩) ଯେଉଁ ରୂପ-
ଶିଳ୍ପ ପ୍ରାୟ ଚଳାଉଥିବା ବେଳେ ।

ପ୍ରାୟୋଗବେଶି-୧. (ପ୍ରାୟ-ଉପବେଶି)
 ଉପାସନା-ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ।

ପ୍ରାବେଶ-୨ :- (ପ୍ର-ଅ-ଉଚ୍ଚ-୭) ପ୍ରବେଶ; ୧,
ସଂଖ୍ୟା ।

ପ୍ରା.ରମ୍ଭ-୧୦, (୧-୫୦୦) ଉପରେ, ଅନୁ. ୧ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା-ସ. (ପ.ସର୍ବ-ସହ-ସ) ମା.ରାଜ:

ମାତୃତ୍ୱ ।

ପ୍ରାୟତଃ-୧୦. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ-୧) ଯାଚିବ; ଅଭିଳାଷିତ ।

ପ୍ରାଚୀନ-ବ. (ପ୍ରାଚୀନ-ଅ) ଦୃଶ୍ୟ, ଶିଳା ।

ପ୍ରାବେଶ) ଚ. (ପ୍ର. ଘ-୧୩ ଅଞ୍ଚ, ଘ) ଅବଲୋକ-

ପ୍ରାକାର ୨ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରାକୀର୍ଣ୍ଣ-୧, (ପ୍ରସାଦ-୨) ବକ୍ଷତା ।

ପ୍ରାବୃଟ୍-୧. (ପ-ଅ-ବୃଟ୍-ବୃଦ୍) ବର୍ଣ୍ଣାବଳୀ ।

ପ୍ରାଣିନ-କ. (ପ୍ର-ଅଶ୍-ଅଳ) ଶ୍ରେୟସ, ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାସି

212 } 2000

ପ୍ରଶ୍ନ ୧୨

ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ-୧. (ଚିତ୍ର-୧୧) ପରମାତ୍ମା

ଉତ୍ତର ।

ପ୍ରାଧିକ-୨.(ପ-ଅ-ସ୍-ଅ) ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ରା.ସ୍ତ-୧. (ପ୍ର-ଅବସ୍ଥ) ପ୍ରା.ସ୍ତ-୧; ଦେବତା ପ୍ରା.ସ୍ତ

Q Q I (Q Q I

ପ୍ରଶ୍ନ-୧୦. (ସ୍ତ୍ରୀ-ସ) ପ୍ରାଚୀନ ଗାନ୍ଧୀ, ରାମା; ବ.

ହିସ୍ତାଙ୍ଗ-କ. ଲତାବଂଶେଷ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗିନୀ-କ. ସୁବ୍ରତା, ସୁଭର ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗିନୀ-କ. (ହିସ୍ତାଙ୍ଗ-କ) ଯେ ହିସ୍ତାଙ୍ଗ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ରା-ପ-ଅ) ଉଚ୍ଚ । [ସ୍ତବ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗ-କ. (ପ୍ରା ଶିଳ୍ପ-ପଦ) ତୋଷଣ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ରା-କ) ପୁରୀ; ସମୁଦ୍ର; ଅଜ୍ଞାପଦ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ରା-କ) ପ୍ରସନ୍ନ; ଅହଂସ; ଶତ୍ରୁକ୍ଷ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗ-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପଦ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ-ଅ) ପ୍ରଭା; ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭା-କ) ମୁକ୍ତ ବ-କ୍ତିର ଅର୍ଥାତ୍ ;
କ. ମୁକ୍ତ ।

ହିସ୍ତାପଦ } କ. (ପ୍ରୋତ-ପଦ, ଶବ୍ଦ) ପ୍ରମ ।
ହିସ୍ତାପଦ }

ହିସ୍ତାପଦ-କ. ପ୍ରମାଦପଦ । [ଶବ୍ଦ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ପଦ-ପ-ଭା) ପାଦପାଦ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ହିସ୍ତା-ପଦ) ଅହଂସ; ପ୍ରାଣ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗ-କ. (ପ୍ରୋତ-ପଦ) ପ୍ରୋତ; ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ରୋତ-ପଦ) ପ୍ରୋତ; ଅହଂସ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗି-କ. (ହିସ୍ତା-ପଦ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗି-କ. (ହିସ୍ତା-ପଦ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗ } କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପଦ, ଅ) ପ୍ରୋତ,
ହିସ୍ତାଙ୍ଗ } ପ୍ରୋତ; ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତାଙ୍ଗ-କ. ପ୍ରୋତ; ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ହିସ୍ତା-ପଦ) ହିସ୍ତା ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ରୋତ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ହିସ୍ତା-କ. (ପ୍ର-ଭାଷ-ପ) ପ୍ରୋତ ।

ଫି ବନ୍ଧନବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ଵାଦ-ଶବର୍ତ୍ତ ।

ଫିକା } ବ. ବାଣର ବର୍ତ୍ତ ।

ଫିକାସି-ବ. ଘମ୍ ।

ଫିକ୍କିକା-ବ. ବୁଝୁ ପ୍ରସ୍ତ ।

ଫିକ୍କିର-ବ. ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀମାନ; ଉଚ୍ଚର ।

ଫିକ୍କି-ବ. (ଫିକ୍କି ଶବ୍ଦର-ପରା-ଶ) ଘର ।

ଫିକ୍କିଶ-ବ. (ଫାଲୁ ଶବ୍ଦର ଅପରା-ପ) ବୁଝିମାନ ।

ଫିଟକା-ବ. ପଡ଼ିବା ।

ଫିଟା-ବ. ଗାଈପୁତ୍ର; ଉଦା ।

ଫିଟାଉଦା-ବ. ବସନ୍ତ ବରଦା ।

ଫିଫୁଫୁ-ବ. ଶ୍ଵାସପ୍ରଣେ ।

ଫିଫୁସା-ବ. ସଦାବା ।

ଫିଫା-ବ. ବାଣ୍ଟ ଚୋରର ପତ୍ର; ବ. ଗିର ।

ଫିଫିଅ } ବ. ଅନ୍ଧାର ବଢ଼ିବାର ସମସ୍ତ ଚରଣ;

ଫିଫିଅ } ଗୋଡ଼ର ସମ୍ପର୍କର ପ-ଶ ।

ଫିଫି } ବ. (ଫିଫି-ପ, ପ) ସର୍ବର ବସ୍ତ୍ରାଞ୍ଚଳ

ଫିଫା } ମସ୍ତକ ।

ଫିଫାଫିଶା-ବ. ବୁଝିବଶେଷ ।

ଫିଫା-ବ. (ଫିଫି-ପ) ସର୍ବ; ଫାଶର ସର୍ବ ।

ଫିଫାଫି-ବ. (ଫିଫି-ଫି) ସର୍ବସଦ୍; ବାସ୍ତବ ।

ଫିଫେ-ବ. (ଫାଶ) ଚକ୍ର ।

ଫିଫେ-ବ. ବାହାବର ପାଦପଦ ।

ଫିଫା-ବ. ଫିଫି, ଅବଲମ୍ବ, ଘରବା ।

ଫିଫା-ବ. ଫିଫି, ଘରବା ।

ଫିଫା-ବ. ଫିଫା; ଫିଫା-ଫିଫା-ଶବ୍ଦ ।

ଫିଫିଫି-ବ. (ଫାଶ) ଗୋବରମାନ ଚକ୍ର-
ପଦ । [ବାଲ ଶବ୍ଦ ।

ଫିଫିଫି-ବ. ଅବଲମ୍ବ; ଫିଫି. ଫାଶର ଚକ୍ର-
ପଦ ।

ଫିଫିଫି-ବ. (ଫାଶ) ଅବଲମ୍ବ ।

ଫିଫି-ବ. ଫିଫି, ଫିଫି ଅବଲମ୍ବ ।

ଫିଫିଫି-ବ. ଫିଫିଫି, ଫିଫି ଫିଫି ଚକ୍ର-
ପଦ ବା ଫିଫିଫି ଫାଶ ।

ଫିଫିଫି-ବ. ଫିଫିଫି; ଚକ୍ର ।

ଫିଫିଫି-ବ. ଫାଶର ଚକ୍ର; ଫିଫିଫି ଫାଶ ।

ଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ) ଫିଫିଫିଫି ଫାଶ ଫିଫି;
ଫିଫିଫି ଫିଫି; ଫାଶିଫିଫି; ଫିଫିଫି ଫିଫିଫି ।

ଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ) ଫାଶ; ଫିଫି ।

ଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ) ଫିଫି ଫିଫିଫି;
ଫିଫିଫି ।

ଫିଫିଫି } ବ. ଫିଫିଫିଫି, ଫାଶ ଫିଫିଫି ।

ଫିଫିଫି } ବ. ଫିଫିଫିଫି, ଫାଶ ଫିଫିଫି ।

ଫିଫିଫିଫିଫି-ବ. ଫିଫି ଫାଶିଫିଫି ଫିଫି ଫିଫି-
ମାନ ମାନସ । [ଫାଶ ଫିଫି ।

ଫିଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ-ଫା-ପ) ଫିଫି ଫିଫି

ଫିଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ-ଫା-ପ) ଫିଫି ଫିଫିଫି ।

ଫିଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ-ଫା-ପ) ଫାଶଫିଫି ।

ଫିଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ-ଫା-ପ) ଫାଶଫିଫି ।

ଫିଫିଫିଫି-ବ. (ଫିଫି-ପ-ଫା-ପ) ଫାଶଫିଫି ।

ପଢ଼କାପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-୧, (ଗଳ-ଉଷ-ସା-ସଂସ୍କ)
 ଗଢ଼ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ । [ପଢ଼କା]

ପଦ୍ମ-ବ. (ପଦ୍ମ-ବ.) ପଦ୍ମ; ବ. ପଦ୍ମ; ପଦ୍ମ-

ପାଲି ୨ } ୧. ପାଲି ୨ ନାହିଁ ।
ପାଲି ୩ }

ପାସଲ-୨. (ପାଶୀ) ଲୁଣି, ଲୁଣିତା ଓ ଗଣା ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧୦. ଦ୍ଵାରୁ ବା, ଯେ ଜାଣି ବା ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ ।

ପ୍ରାଉ-୧. (ସ୍ତୁତିପଦ୍ୟ) ପଢନ୍ତୁ ଉଭୟ ।

ପାଞ୍ଚ-୬. ଶୁକ୍ର; ସନ୍ତର ।

ପାଠ-ସ. (ସ୍ଵାଧିକାର) ଉପ୍ର ।

ପାଠକ-୧, ବହୁବାର ।
ପାଠକ-୨, (ଆମେ ଏହି)

ପି:ନିଅ-୩, ଗୋ:ମେଘା:ପର ଗେହୃମେଷ ।

ପ୍ରାକ୍ରିକ-୫, ଚିତ୍ରକା: ଗଣ ଗଣ ବରଦା ।

ପି. ଶ୍ରୀ-ବ. ରଘୁନାଥରେ ନିଶିପ୍ତ ଉପକରଣ ବ୍ୟାପାର

ପାଣ୍ଡି-ବ. ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବର୍ମରୂପକୁ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ।

ପି.ନିରଂ-୧. (ପାଣି) ବାପାଙ୍କୁ ନିମ୍ନ ଆସ;

ପାନି-ବ. ଶାସ : [ଭାଲିବାର ପାଣିବସେଷ ।

ପ୍ରା. ୧-୧, ଉପାଦେୟତା; ଉପାଦେୟତା ୧୫୫୫ ।

ପୌର ଚି-୧ (ସଂସ୍କୃତ-୩) ଶ୍ରୀମତୀ ସାମାଜିକ

ପ୍ରା. ୧-୩ (ସାମାନ୍ୟ) ପ୍ରା. ୧-୩

ପାଣି-୧. (ସା.ଶାସ୍ତ୍ର) ଉପଦେଶ; ପଦ୍ମ।

ସାଗ ଦେଇ ପ୍ରାୟଶଃ । [ବ]

ପ୍ରାପ୍ତି-୧, ୧୫ ଓ ୩୫ ବର୍ଷର ଶିଶୁମାନଙ୍କର

ପୌର-୧, ବୌଦ୍ଧ ।

ପଞ୍ଜିକା-୩, ଲେଖକ ସରଳା ।

ଫିଟ୍‌ଲେଉଟ୍-ଟି. ମୋଡ଼ ବରଦା ।

ପିଠି-ସ. ସ୍ୱରୂପସ୍ତ-ସଃ । [ସଂ ।

ମୂଲ୍ୟ:- ଟ. ୧୦୦ ଓ ବାଣ୍ଟୁ ବ୍ୟବସାୟ ସଂଗ୍ରହ
ମୂଲ୍ୟ:- ଟ. (ପ୍ରତ୍ୟେକ) ୫ ପ୍ରତ୍ୟେକ

ମୁଣ୍ଡରୁ ବାୟୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥାଏ; ମଣ୍ଡ ପକ୍ତି
ହାଲିଆ ।

ଫିଟ୍-୧, (ଇଂରାଜୀ) : ୨ ସରଳ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ।

ପାଠ:-୧୦. ପ୍ରସ୍ତୁତି ।

ପିଞ୍ଜି-୧. ଫଳବୟସ ।

ପିଣ୍ଡିକା-କି. (ସ୍ତ୍ରୀ ଉପାଦ୍ରୁତ) ବଦନିକ ଦେବା ।

ପ୍ରତିନିଧି-ବ. (ସ୍ୱେଚ୍ଛା ସହ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭ୍ୟୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ

ପଞ୍ଜିକା-୧. (୨୦-୧୨) ଖ ଗ ଘ ଙ ।

ଓଡ଼ିଶା-୧, ପୃଷ୍ଠା: ୧୭୭ ।

ପି.ଇ.-୧. (ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ) ପୃଷ୍ଠା ।

ପାଞ୍ଚ ଗାଡ଼ି-୧, ବୁଧବେଳେ ।

ଫୁଲଗୁଣା-୧. ହାସିବାରୁ ପଲହାରୁବଗେଷ ।

ଫିଲ୍ମ-୧, ଚନ୍ଦ୍ର ସେକ୍ଟରରେ; ଗ୍ରାମ ସେକ୍ଟର ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପକ: ଶ୍ରୀ ରବି କୁମାର ମହାନ୍ତି ।

ପିଲା-୧. (ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା) ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଉତ୍ତରରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୩. କାହାରେ ଗୁଣସବୁ ବହୁତାଳ ରହେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. ଶବ୍ଦର ସ୍ୱରାଂଶ !

ଫୁଲଲତା-କି. ଲୁଗାଲତା ।

ଫେଟା-ବ. ଫୋଟ ।

ଫେଡ଼ାକି-ବ. ବାବୁଲତା, ବାସୋଗ ।

ଫେଡ଼ିକା } କି. ଗିଟାଲତା ; ମୋରଡ଼ ବରଦା ;

ଫେରକା } ବାବୁଲତା ବରଦା ।

ଫେଣ } ବ. ଚନ୍ଦାବ ଲୁଗାରେ ବସୁଥିବା ।

ଫେକ } ବୁଦ୍ଧୁ ।

ଫେଣା-ବ. ଚନ୍ଦାବା ଚାମଚ ମିଶ୍ରାବ ।

ଫେଣିକା-କି. (ଫାଣ୍ଡୁବର) ଫେଣେଲତା ।

ଫେନିଲ-ବ. ଫେନସବୁ ।

ଫେର-ବ. ବସୁର ବେଶ୍ଟି ; ବସନ୍ତି ।

ଫେରଫାରି-ବ. ବଦଳାବଦଳି ।

ଫେରକା }

ଫେରଣି } ବ. ଶୁଦ୍ଧାଳ ।

ଫେରୁ }

ଫେରକା-ବ. ଲେଉଟିବା । [ବୁଦ୍ଧୁ ।

ଫୋଟକା-ବ. (ଫୋଟବରଦ) ଫୋଟିକା ;

ଫୋଡ଼ା-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ଲୁଗା ।

ଫୋଡ଼ାକା-ବ. ଫୋଡ଼ ବରଦାଲ ଶବ୍ଦ ।

ଫୋଡ଼ିକା-କି. (ଫୋଡ଼ିକାବର) ଶୁଦ୍ଧ ବରଦା ।

ଫୋଡ଼ାଡ଼ିକା-କି. ନିଶେଷ ବରଦା ।

ଫୋଡ଼ିକା }

ଫୋଡ଼ିକା } ବ. (ଫୋଡ଼ିକା) ବରଦା ।

ଫୋଡ଼ିକା-ବ. ଫୋଡ଼ିକା ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରାଜ-
ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପାଦନ ।

(ଚର୍ଚ୍ଚାସ୍ତ୍ର) ବରଦାବରଦ ବାବୁଲତା ।

ବରଦା-ବ. (ବରଦାବରଦ) ବରଦା ବରଦା

ବାବୁଲତା ବରଦା ; ଫୋଡ଼ିକା ।

ବରଦା-କି. ଫୋଡ଼ିକା ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବର (ବରଦା) ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା-ବାବୁଲତା ବରଦା ; ମଦନ-
ବରଦା-ବ. ବରଦା । [ବରଦା-ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା । [ବରଦା-ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା ।

ବରଦା-ବ. ମାତ୍ର ଧରଣ ବରଦା, ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. (ବରଦାବରଦ) ବରଦାବରଦ ବରଦା ଶାନ୍ତି

ବରଦା ବରଦା ।

ବରଦା } ବ. ବରଦାବରଦ ବରଦା ବରଦା ବରଦା

ବରଦା }

ବରଦା-ବ. (ବରଦା) ବରଦା ; ଶାନ୍ତି ; ବରଦା ;

ବରଦା ; ବରଦା । [ବରଦାବରଦ ।

ବରଦା-ବ. (ବରଦାବରଦ) ବରଦାବରଦ ;

ବରଦା-ବରଦା-ବ. ବରଦା-ବରଦା ; ବରଦା-
ବରଦା ବରଦା ଅବସ୍ଥା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା ; ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦାବରଦ ବରଦାବରଦ ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା, ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦାବରଦ ; ବରଦାବରଦ ବରଦା

ବରଦା ଅବସ୍ଥା ବରଦା ।

ବରଦା-ବ. ବରଦା, ବରଦାବରଦ ବରଦା ।

ବନ୍ଧ-୧. (ବନ୍ଧୁ-ସ) ବନ୍ଧନ; ଘେନି; ବନ୍ଧନାସ; ଉଚ୍ଚତାବଶେଷ; ଅସନ୍ନି ।	ବଳାବଦ୍ଧି
ବନ୍ଧକ-୧. ଘଣ୍ଟାମିତ୍ର ପରିଚ ସମ୍ପର୍କ ।	ବଳାବଦ୍ଧି } ୧. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବେଶ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ବନ୍ଧନ-୧. (ବନ୍ଧୁ-ସ) ବାନ୍ଧିବା; ଅବଶେଷ; ବନ୍ଧନାର୍ଥ ଉନ୍ନତ ବା ଶୂନ୍ୟ ।	ବଳାବଦ୍ଧି-୧. (ବଳ-ବଦ୍ଧ) ବଳଶାଳୀ, ସମର୍ଥ ।
ବନ୍ଧନୀ-୧. (ବନ୍ଧୁ-ସ-ଇ) ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୁଖ ବା ରହ; ପରିଚରେ ଅବେଶଗ୍ରସ୍ତ ପରିଚ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସରଫାର ସ୍ତ୍ରୀ ଚିତ ।	ବଳାବଦ୍ଧି-୧. ବଳ-ଶେଷୀ ।
ବନ୍ଧ-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ଯେ ସ୍ୱେଦ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନ କରେ; ମିଶ୍ର; ଶୁଦ୍ଧ ।	ବଳାବଦ୍ଧି-୧. (ବଳାବଦ୍ଧ-ବାଦ) କୋର ଦ୍ୱାର ସରଫା; ଅନ୍ୟାୟ । [ମର୍ଥ ।
ବନ୍ଧୁଜୀବି } ୧. ବ୍ୟୁତ ପତ୍ର ଓ ପାଦାର ଉତ୍ତ- ବନ୍ଧୁଜୀବି } ବର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତର ।	ବଳାବଦ୍ଧି-୧. (ବଳ-ଅବଳ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଅସା-
ବନ୍ଧୁଜୀବି } ୧. ବନ୍ଧୁ-ସମ୍ପର୍କ, ମିତ୍ରତା ।	ବଳାବଦ୍ଧି-୧. ମେଘ ।
ବନ୍ଧୁଜୀବି-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ଉନ୍ନତାନ୍ତର ।	ବଳି-୧. ପ୍ରକାର ସାମଗ୍ରୀ; ଦେବତାଙ୍କୁ ବଡ଼ ସାମଗ୍ରୀ; ଉତ୍ତମତା ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶାନ୍ତ- ବାଦ ।
ବନ୍ଧ୍ୟ-୧. (ବନ୍ଧୁ-ସ) ପତନ-ସ୍ଥାନ; ଉତ୍ତର ।	ବଳିଷ୍ଠ } ୧. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ, ବନ୍ଧ୍ୟ-୧. ପିତାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ । (ବିହ ।	ବଳିଷ୍ଠାବଦ୍ଧି } ୧. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. ବନ୍ଧୁକୃତି ଶବ୍ଦ ।	ବଳିଷ୍ଠାବଦ୍ଧି-୧. ବଳି ଶାମକ ଦୈବତର ମୁଦ୍ର; ସାଦାର ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. ମେଘ; ମୂର୍ତ୍ତି ।	ବଳି-୧. (ବଳ-ଇ) ବଳଶାଳୀ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. ବନ୍ଧୁକୃତ ।	ବଳିବଦ୍ଧି-୧. ବନ୍ଧୁ; ବନ୍ଧନ ।
ବନ୍ଧ୍ୟ-୧. ମୂର୍ତ୍ତିବଦ୍ଧି; ପତ୍ର ।	ବଳିବଦ୍ଧି-୧. ମୋଦାଳ, ଗରୁଡ଼ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବଳିବଦ୍ଧି-୧. ପରାଜୟ । [ବନ୍ଧ୍ୟା]
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବନ୍ଧ୍ୟାବଦ୍ଧି-୧. ବନ୍ଧନର ଦେଶାନ୍ତର ପ୍ରାମ
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବନ୍ଧ୍ୟାବଦ୍ଧି-୧. ପତ୍ର; ସାନ୍ତ; ଦୃଢ଼ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବନ୍ଧ୍ୟାବଦ୍ଧି-୧. ବାଦାରେ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବନ୍ଧ୍ୟାବଦ୍ଧି-୧. ଉଦ୍ଧୃତ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବନ୍ଧ୍ୟାବଦ୍ଧି-୧. ଉଦ୍ଧୃତ; ଉଦ୍ଧୃତ ।
ବନ୍ଧ୍ୟା-୧. (ବନ୍ଧୁ-ଇ) ମୟ ।	ବନ୍ଧ୍ୟାବଦ୍ଧି-୧. ମାମ ବା ମୟର ଉଦ୍ଧୃତ ।

କିନ୍ନିକି-ବ. ବେଲେଇ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସ-ବ. ଭେସେଇ ।
କିନ-ବ. ଡୋରା ; ସହୁସାର ; କ୍ଷୁଦ୍ର ଗିରି ।	କୁନ୍ନିକ୍ସ-ବ. ବଡ଼, ପ୍ରମାଣ ।
କିନ୍-ବ. ପ୍ରବେଶ ; ମଣ୍ଡଳ ; କର୍ମପୁର ; ବହୁ-	କୁନ୍ନିକ୍ସା-ବ. ଅର୍ଦ୍ଧ ।
କିନ୍ନିକି-ବ. ପ୍ରବେଶିତ । [ବାକ୍ସି ଗଳ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. ଶତ୍ରୁବେଶ ; ଦେବପୁର ।
କିଲ-ବ. ଶର୍ତ୍ତ । [ଶପଥ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. (ବଡ଼-ଲବ) ବାବନାୟା ?
କିଲେଗିୟ-ବ. (କିଲେ-ଶା-ପ) ପର୍ବ ; ମୁଣିବ ;	କୁନ୍ନିକ୍ସା-ବ. (ବୁଧ-ବୁ) ଜ୍ଞାନ ।
କିଲ୍-ବ. ବେଲପତ୍ର ବା କାର୍ତ୍ତାବ ଗଳ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସ-ବ. (ବୁଧ-ପ) ଜ୍ଞାନ । [ଜ୍ଞାନପଦ ।
କିପ ବ. ମୁଣାଳ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. (ବୁଧ-ପଦ) ଜ୍ଞାନ, ବୁଦ୍ଧ ;
କିଜ-ବ. ମନ୍ତ୍ର ; ବାଦନ ; ଶୁକ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. (ବୁଧ-ପଦ) ଜ୍ଞାନ ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
କିଜିକ-ବ. ଲେଖୁ ଗଳ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସ-ବ. ଅନୁବ୍ରତ ; ବୋବା ।
କିଜ-କୋପି-ବ. ବାଦ-ଧାରକ କୁର୍ତ୍ତ ବା ବାହ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. ଜ୍ଞାନ ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
କିଜିକି-ବ. (କିଜ-ପଦ) ବାଦ ପ୍ରଥମ	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. କୌଣ୍ୟ ଚପଟା ।
କିଜିକି-ବ. (ବୁଧ-ପଦ) ବାଦ ; କିଜ ; କିଜ ;	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. କୌଣ୍ୟଶ୍ରବଣା ; ବ. ବୁଦ୍ଧି- ଶ୍ରବଣାୟ ।
କୁନ୍ନି-ବ. ବୁଧ, ଚନ୍ଦ୍ର ; ଗୁପ୍ତ ।	କୁନ୍ନି-ବ. ବରମ ବୁ ; ବେଦ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
କୁନ୍ନିକ୍ସ-ବ. ବାସିନୋକା ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତର ବୁଦ୍ଧ ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ଜ୍ଞାନ-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ;	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. (ବୁଦ୍ଧ-ବ-ଲବ) ଉପବେଶ ଉପରେ ଯେ ବୁଦ୍ଧବେଶେ ଧର୍ମଶିଳା ବେଶ ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନି-କାଲି-ବ. ମହତ୍ତ୍ୱ, ମହତ୍ତ୍ୱ-ବୁଦ୍ଧିବୁଦ୍ଧି ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. ପ୍ରବେଶପଥ ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନିକ୍ସି-ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗୋପ ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନି-ବୁଦ୍ଧି-ବ. କିନ୍ନିକ୍ସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନି-ବୁଦ୍ଧି-ବ. ବେଦାଧ୍ୟାୟ ।
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନି-ବୁଦ୍ଧି-ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଲବ ; ବୁଦ୍ଧି-ଶ୍ରବଣବେଶ
କୁନ୍ନି-ବ. (ବୁଧ-ବ) ବୁଦ୍ଧି-ପାତ୍ର ; କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।	କୁନ୍ନି-ବୁଦ୍ଧି-ବ. ବୁଦ୍ଧବେଶ । [ପ୍ରବେଶ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା-ଦ. ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ପୃ. ୧ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବିଭାଗ-୩, ବ୍ରହ୍ମପୁର ।

ବିଜ୍ଞ-ସି-୧, ପଞ୍ଜାବପୁର ।

ବିଜ୍ଞାନ-୧. ପ୍ରକୃତରୂପ; ଉପର ଓ ତଳେ

ସଞ୍ଜ୍ଞା-୧. (ବହୁ-ଅଣ) ଚରଣ ।

ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ-୧. ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ-୧ରୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ । [ଅପ୍ତ]

ବିଜ୍ଞାପନ-ସ. (ବନ୍ଧୁ-ସମ୍ପାଦକ) ଗବେଷଣା ସମ୍ପାଦକ

କୃଷ୍ଣାବଳୀ-ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ, ପୃଷ୍ଠା ୧୫ (ଉପର) ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବ. (ବହୁ-ସ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ଭବ; ଶବ୍ଦସ;
 ବ. ବ୍ରାହ୍ମସମ୍ଭବମ୍ଭା ।

କ୍ରାନ୍ତି-ପ. (ବୁଦ୍ଧ-ପଥ) ବୁଦ୍ଧ: ସାରବର୍ତ୍ତ
ନୟନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଦୋଷ ଗଣନ କରି ତା ଗାତ୍ର
ବେଦର ସଂଶ୍ଳଷଣେ । [ପୃଷ୍ଠା ୧୧]

କ୍ରାନ୍ତିଶୀଳ-୧, କ୍ରାନ୍ତିପାଠକାଳୀ ସ୍ତ୍ରୀ; କ୍ରାନ୍ତି-
କାଳି-ମୁଦ୍ରା-୧, ଶେଷ ପୃଷ୍ଠା ଦୃଶ୍ୟ ।

କ୍ରାନ୍ତି-ବିପ୍ଳବ-ମୁକ୍ତିଯୁଗରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାରଣ ବଦାନ୍ତ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପଦାଂଶ ।

ଉତ୍କଳ-ବି. ଶ୍ଳୋ. (ଉପାସନା ; ସଂସ୍କୃତ)

ଉତ୍ତର-୧, (ଉତ୍ତର-୧) ପୃଷ୍ଠା : ୧, ପୃଷ୍ଠା

ଭବ-ବସୁନ୍ଧା-ଂ. ଭବ ପ୍ରତି ସେବକ

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧. (ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧) ପ୍ରତି, ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନୁସନ୍ଧାନ;
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ: ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ଉତ୍କଳ-ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟ (ଇଂରାଜୀ) ଗୁଣଗ୍ରହଣ :

ବିଷୟ-ବ. (ଇନ୍-ସବ୍) ଲେଖକ/ସା. ।

ବି.ସି.ଏ-୧, (ଉପ-ସହ) ଶେଷେ ।

ବି. ଶ୍ରୀ-ପ. (ଉତ୍ତ-ପ) ଉତ୍ତରୀୟ, ଉତ୍ତରୀ-

ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-୧. (୧୫-୧) ଶାନ୍ତନୁ । (୧୫-୧)

ଉତ୍ତ-୧. (ଉତ୍ତ-ଅ) ଆକର୍ଷଣ; ହେଉଛିନିଶ୍ଚୟ;
ମୌଳିକତା : ମୌଳିକ : ପଦ-ବେଶ ।

ବିଶ୍ୱନାଥ-୧, (ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨) ଗୁରୁପ୍ରସାଦ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩. (ଭଦ୍ର-ବହୁ-ଭ) ପୂର୍ବ : ୩.
ପୂର୍ବ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ (ପୃଷ୍ଠା-୨୨) ପୃଷ୍ଠା: ୨୨

ବିଶାଳ-୨ (୧୦-୩୦) ଶୈବର ମେଞ୍ଚ

ବିଷୟ-ବିଷୟ-୧ ୨୩୫ । [ଅନୁଷ୍ଠାନ]

බලය

ଉତ୍ତରୀ { ୧. (ଉତ୍ତର-ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରୀ, ଶୁଭୋ-
ଉତ୍ତରୀ { ୨. ୧ ।

କୃତ୍ତିକା-୨ ପୃଷ୍ଠା ୧୩୧୧

୧୬-୯ (୧୧-୧) ୧୯୫ : ୩୦୦ : ୩୫୦

ଉତ୍କଳ-ବ. (ଉତ୍କଳ-ବ.) ଯେଉଁ ଯାହା ବାଦ

ଚଢ଼ିଲି-୫ (୧୯୯୯-୦) ପଦ୍ମାବତୀ ।

୧ ବାହୁବଳୀର ଚତୁର୍ଥ-ପ୍ରକଟି; ସମସ୍ତ ।

2000

ଉପର-ବ. (ବ୍ରହ୍ମନିରାକର) ବ୍ରହ୍ମନ, ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ-ପଶ୍ଚିମ-ଦିଗରେ ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଶକ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ।

ଉତ୍ତରୀୟ. (ଭୂମଧ୍ୟସାଗର) ଚଳୁଛନ୍ତି,
ମୃତ୍ୟୁ ।

ବିଦ୍ୟା-୧. (ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ) ପଢ଼ିବା ୨୫। ୫

ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସ) ଗଣନ; ଭବ୍ବ ହେବା, ଭବ୍ବ ।	ଭିକ୍ଷିତା-ବ. ସ୍ତ୍ରୀ ବା ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶକରେ ଭେଦ-ବର ଜାମସବାର ।
ଭିକ୍ଷି-ପ୍ରବଣ-ବ. ଯାହା ସବୁଦିନେ ଶୁଣିଯାଏ ।	ଭିକ୍ଷିକା-ବି. (ଭିକ୍ଷାପୁରୁ) ଭିକ୍ଷା; ବହୁତା ।
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ପଦ) ଭବ୍ବ, ଭୁକ୍ତ ।	ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସ) ମସ୍ତକ, ଭଣ୍ଡ; ବସତାଭାବ ।
ଭିକ୍ଷିମା-ବ. (ଭିକ୍ଷ-ମମତ) ଭୟା; ବଞ୍ଚିବ ।	ଭିକ୍ଷିଭାଷଣ-ବ. (ଭିକ୍ଷ-ବସନା) ବସତବସନା, ବସନ ।
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ଭ) ଭବ୍ବ; ଶୋଭା ।	ଭିକ୍ଷି-ବ. ଗୋଦର ସେଣ୍ଡା ; ବଦଳା ଭଣ୍ଡା ।
ଭିକ୍ଷୁର ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ଭର) ଭୟପକ୍ଷ, ବଞ୍ଚି ।	ଭିକ୍ଷୁଭିକା-ବି. ପଦକା ।
ଭି-ପଦ-ବ. ସମ୍ପର୍କ ।	ଭିକ୍ଷିଭି-ବ. (ସ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦ) ଦୋଷ ।
ଭିକ୍ଷିନ-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସହ) ଦେବାସ୍ୟା; ଭିକ୍ଷି-ଭିକ୍ଷିନୀ-ବ. ପତ୍ନୀ । [ସ-ବାଦ ।	ଭିକ୍ଷିଭି-ବ. ବାହର, ବାହାର ; ବୋଷାଧାର ।
ଭିକ୍ଷି-ବ. ଭଣ୍ଡବ-ସ୍ତ୍ରୀ ।	ଭିକ୍ଷିଭୁକ୍ତି-ବ. ବାସିତ ଶ୍ରୀ ।
ଭିକ୍ଷିକା-ବ. ପୁରୀ ବସବା । [ସେ ସଙ୍ଗେ ।	ଭିକ୍ଷୁର {
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସହ) ଗଣନ; ଭୟା; ବ. ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସ) ଶୋଭା ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସ), ବହୁତ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. ଭୁକ୍ତର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିକା ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. ପଦ୍ମ; ସ୍ତ୍ରୀ, ସୁତ-ସାପକ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷିଭିକ-ବ. ପୁରୀ ଜନ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷିଭିକା-ବ. ମାତଙ୍ଗ ଶ୍ରୀ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସହ) ପଦର ପୁରୀଗୋଷ୍ଠି ବାବଦର କର୍ମର ଦେଖି ମୁକ୍ତି ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. ଦେଶ-ବିଦେଶର ସବାସ ବାବଦ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସ) ଭୟାବର ପୁରୁ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷିଭି-ବ. ମାତ୍ର ପଦର ପଦକ୍ଷେପ ।	ଭିକ୍ଷିଭି {
ଭିକ୍ଷି-ବ. (ଭିକ୍ଷୁ-ସ) ବସତ; ଭିକ୍ଷି ।	ଭିକ୍ଷିଭି {

ଭରଣ-ବ. (ଭ-ପତ) ପରଣ; ପୋଷଣ;
ଧାରଣ; ଦେହନ; ୮୦ ବୌଦ୍ଧ ।

ଭରଣୀ ବ. ବନ୍ଧବବନ୍ଧେଷ ।

ଭରତ-ବ. (ଭ-ପତ) ନାଟ୍ୟ-ପ୍ରାୟ-ପ୍ରଣେତା
ମୁକ; ବୃଦ୍ଧବନ୍ଧେଷ, ସାହାଜର ନାମରୁ ଦେଶର
ନାମ ଭରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ।

ଭରତୀୟ-ବ. ପଶିବନ୍ଧେଷ ।

ଭରତୀଜ ବ. (ଭର-ଦ୍ଵା-ଜ) ମୁନବନ୍ଧେଷ;
ପଶିବନ୍ଧେଷ, ଭରତଭିଷ ଚିହ୍ନ ।

ଭରସା-ବ. ଜଗା; ବନ୍ଧାସ; ସାହସ ।

ଭରା-ବ. (ଭ୍ରା-ପୁତ) ଭର, ଚେଷ; ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଭରଣି-ବ. ଧାରଣ ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ।

ଭର-ବ. (ଭ୍ରା-ପୁତ) ପରମସା ଶକ୍ତି ।

ଭରତ-ବ. (ଭ-ପତ) ପରତ ।

ଭରତୀ-ବ. (ଭ୍ରା-ପୁତ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରଣ ।

ଭର୍ତ୍ତ-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ଶିଷ୍ୟ ଦେଶ ।

ଭର୍ତ୍ତନ ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ଭଜନ ।

ଭର୍ତ୍ତିତ-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ଭଜା ।

ଭର୍ତ୍ତିକ୍ୟ-ବ. (ଭ-ପତ) ପୋଷଣାସ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ-ପତ) ପର; ସତ୍ତା; ବ. ସାଧନ

ଭର୍ତ୍ତି ବ. (ଭର୍ତ୍ତି-ପୁତ) ପ୍ରବେଶ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଭର୍ତ୍ତି ଦାରିକ-ବ. (ଭର୍ତ୍ତି-ଦାରିକ) ଭର୍ତ୍ତିକର
ପୁତ୍ର, ସଂପୁତ୍ର ।

ଭର୍ତ୍ତି ଦାରିକା-ବ. ସନ୍ଧବନୀ ।

ଭର୍ତ୍ତି ବ. ସାଧନବର୍ତ୍ତୀ ।

ଭର୍ତ୍ତିନୀ-ବ. (ଭର୍ତ୍ତି-ପତ-ପ) ନଦୀ; ପରିସ୍ରାବୀ ।

ଭର୍ତ୍ତିତ-ବ. (ଭର୍ତ୍ତି-ପତ) ନିମନ୍ତ; ଭେଦ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ଭଜନ, ଅନ୍ତା, ବ.

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. ପରା (ବରଣିରେ) । [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. ପ୍ରବାର ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. ପ୍ରବାର ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭର୍ତ୍ତି-ବ. (ଭ୍ର-ପତ) ସନ୍ଧବ ।

ଭିଜେଇବା-କି. ଯଦି ବରଦା, ଚଳନ୍ତ
ଭିଜି-ବ. ଘେବଣମୁଦ୍ରା ଚଢ଼ବା । [ବରଦା ।

ଭିଜିବା-କି. ବୃନ୍ଦାବନେ ଛାଣିବା; ଛନ୍ଦବା ।

ଭିଜିବା-କି. ଗିଞ୍ଜିବା, ବଦାଉବା ।

ଭିଜୋଇ-ବ. ଉପେକ୍ଷଣ । [ମଧ୍ୟ ।

ଭିଜଇ-ବ. (ଘର-ମୁଣ୍ଡ଼ପକେ) ଅଭ୍ୟାସ ;

ଭିଜି-ବ. (ଉଦ-ତ) ବାଜି ।

ଭିଜି-ବ. (ଉଦ-ବସ) ବଦାଉଣ, ଘେବଣ ;
ଘେବଣବର୍ତ୍ତ ; (ଘରାବେ) ।

ଭିଜୁଇ-ବ. (ଉଦ-ଭର) ଘେବଣାଇ, ଉଠୁଇ ।

ଭିଜୁଆଳି-ବ. ଶେଷମାସ ଅପୃଥକ୍ ଘେଣ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉଦ-ତ) ପୁଅ ; ପତ୍ନୀ ; ବ୍ୟାଞ୍ଜି ;
ଗଣିତ ।

ଭିଜି-ବ. ଅସ୍ତର ଗାତବ୍ୟେଷ, ଭଲ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉଦ-ଅର) ଦେବ, ଗିଞ୍ଜିବା ।

ଭି } ବ. (ଉ-ତ) ଭବ, ବାସ, ଶକା ।
ଭି }

ଭିଜ-ବ. (ଉ-ତ) ଭବପୁତ୍ର, ଗଣିତ : ବ.
ଭବ ।

ଭିମ ବ. (ଉ-ମ) ଭିମସ ; ବ. ପିତାପୁତ୍ର ବାଣିଜ୍ୟ ।

ଭିମୁ-ବ. (ଉ-ତ) ଭିମପୁତ୍ର ।

ଭିମି-ବ. (ଉ-ମି-ଅ) ଭିମିକର ।

ଭିମୁ-ବ. (ଉ-ମ) ଭିମବର ; ବ. ମହାଭାରତର ।

ଭିମ-ବ. ଅସ୍ତର ଘେଣ । [ପ୍ରସିଦ୍ଧ କର ।

ଭିମପୁଣି-ବ. ଭବପୁତ୍ର । [(ଘରାବେ) ।

ଭିମି-ବ. (ଉ-ତ) ଭେଷ୍ଟା, ଯେ ଘେବଣ ବଦାଉ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ତ) ଭଣିତ : ଭବପୁତ୍ର ;
ଅସ୍ତର ।

ଭିଜିଭୋଗି-ବ. ବାଣିଜ୍ୟର ଅନୁଭବବାସ ।

ଭିଜିଭୋଗି-ବ. (ଉ-ତ-ଅସ୍ତର) ଅଭିଜା ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ତ) ଭେଷ୍ଟ ; ଭେଷ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ତ) ବାସ ; ବସ୍ତା ; ଭବପୁତ୍ର ;
ବେଦାବର ଘେଣ ।

ଭିଜି-ବିଜି-ବ. ବାସ ।

ଭିଜିଗ }
ଭିଜିଗି } ବ. (ଉ-ତ-ଅ-ଅ) ବର୍ତ୍ତ ।
ଭିଜିଗମ }

ଭିଜି-ବ. ଭୁଜା ମୁଦି ଗୁପ୍ତ ଗାତବ୍ୟେଷ ।

ଭିଜିବା-କି. (ଉ-ତାପୁତ୍ର) ଭେଷ ବରଦା ;

ଭିଜି-ବ. ଭୁଜ । [ଭେଷ୍ଟ ବରଦା ;

ଭିଜି-ବ. ଅସ୍ତର ।

ଭିଜି ବ. ବ୍ୟବହାର ବସ୍ତୁବ୍ୟେଷ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ତାପୁତ୍ର) ବସ୍ତୁତ, ଭୁମ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ଭା) ଭୁଜ ।

ଭିଜିବା-କି. ଭୁଜ ବରଦା ; ବାସୋଭବା ।

ଭିଜିବା-କି. ଭୁମପୁତ୍ର ବରଦା ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ବ-ବିଷାତ) ଘେଣ ।

ଭିଜି-ବିଜି-ବ. (ଉ-ବ-ଭିମର) ଭବପୁ-
ତ୍ର ; ବସ୍ତୁବ୍ୟେଷ ଶିକ୍ଷଣବ୍ୟେଷ ।

ଭିଜି-ବ. (ଉ-ବ) ଅସ୍ତର ।

ଭିଜି-ବିଜି-ବ. (ଉ-ବ-ଭେଷ) ପୁଷ୍ପ ଓ
ସୁନ୍ଦର ମଧ୍ୟ-ପ୍ରଦେଶ ।

ଭୂସିଦ୍ଧା-୩, ବନ୍ଧିବା, ଦେଖିବା । [ପଢ଼ିବା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୫. ପ୍ରଠାପୁ ବ୍ୟାଣ୍ଟି ଚେରା ବା ଧରି-

ଉତ୍ତରୀ-୧. ଯଦି ଶେଷାଞ୍ଚଳରେ ଶେଷା ।

ଭି-୩. (ଇ-୩) ପୃଷ୍ଠା, ଉପି ।

ଉତ୍ତ-୧. (ଉତ୍ତରପୂର୍ବ) ଉତ୍ତ ।

ଉ-ଗଉ-୧, ପ୍ରଥମର ପ୍ରଥମ, ଉତ୍ତମ ।

ଉତ୍ତରାଳିଂ. (ଉ-ଦେଇ) ଉତ୍ତରାଳିଂ ।

ଉପରୋକ୍ତ (ଉ-୧୧) ସମ୍ମତ ।

ଭୂ-୧, (ଭୂ-୨) ସମତ; ବନ; ସ୍ଥଳ;
୧, ମନ ସହାୟ; ପ୍ରାଣ ।

ଉତ୍ତ-ସା-ଶି-୧, ପୃଷ୍ଠା ୮

ଉତ୍ତ-ପ୍ରତି-ମ. ଶିକ୍ଷା ।

ଉତ୍ତର-୧. ଯାହା ଶାଢ଼ୀରେ ଥିଲା ।

ଉତ୍କଳବନ-୨, (ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨) ପୃଷ୍ଠି ୨୩।

ଭୂ-୧. (ଭ-୧) ପୃଷ୍ଠା: ୧୦୩: ୧

ଉ-ପେଟ-୫, ଡାହାଣ ।

ଭୂଧର-ପ. (ଉ-ସ-ସ) ସଂସ୍କୃତ : ୨/୧୫ ।

ଉପ

ଉପର { ୫. (ଉ-ପ, ପର, ପାଠ) ସହା ।

७५३

ଭୂମି-ବ. (ବହୁ-ଭାଗ) ମହାତ୍ମା ; ଭୂମିକା :

୧. ସୁଦର୍ଶନୀ ପୁରୁଷ ।

ଭୂମି-୧. (ଭୂ-ମି) ପୃଷ୍ଠା ; ଭୂମି ।

ଭୂମିକା-୧. (ଭୂମି-୧-ଅ) ଶକ୍ତିର ମୁଖ୍ୟତା ;

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ମୃତି

ଭୂମିଷ୍ଠ-କ., (ଭୂମି-ସ୍ଥା-ପ-) ଭୂମିରେ' ଗଠନ,
୭/୧ ; ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ଉତ୍ସାହ-ବନ୍ଧୁ (ବନ୍ଧୁ-ଉତ୍ସାହ) ଅଧ୍ୟୁକ ।

ଉତ୍ତର-୧, (୧୧-୧୫) ଫେବୃଆରୀ, ୧୯୫୫ ।

ଉପେକ୍ଷା-ପ୍ରା. (ପ୍ରା.ପ୍ରା.) ପ୍ରା.ପ୍ରା.

১৯-শ্রী : ৩৪০ : ৩৬০০ । ১৯৮৭

ଜି.ଏ.ଏ.-୧ (୧-୧୦-୫) ପୃଷ୍ଠା ୧୦।

7-9-61 (1961) 22, 231.

[illegible][illegible]

ଉତ୍ତର-୧. (ଉତ୍ତର) ସମସ୍ତ ; ଶେଷ ।

ଭୂସ୍ଥାମି-୧. (ଭୂ-ସ୍ଥାମି) ସତ୍ୟ; ଜନବାଇ ।

ଉତ୍ତର-୧. ମୁକ୍ତବେଶ : ସ୍ବାଧୀନ ; ସ୍ବାଧୀନ

ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା (ପ୍ରତିଷ୍ଠା) ପ୍ରକଳ୍ପ

ପିପି=ପ: (୧-୧୭) ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ: ୪/୧୭୭

பி.பி. (பி.பி.) பி.பி. : 198

ଶ୍ରୀମତୀ-୧. (୧-୧-୭) ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତି ୦୦-୧

७७-५. १९७७ ।

24-2. (2-5)

କୃଷ୍ଣ-୭. (କୃଷ୍ଣ-୭) ପୃଷ୍ଠା

ଡେକ-୧, (ଏ-୧) ମଣ୍ଡପ, ଦେଉ ।

କୌଣ-କ, ଦେଶ; ବୈଷ୍ଣବ ପଦ୍ମନାଭ

ଡେ଼ଟ-୧. ସାକ୍ଷାତ୍, ଦେଶୀ । [ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ]

ଭୈଞ୍ଜିକା-କେ. ସାକ୍ଷୀରୁ ବରଦା ।

ଭୈଞ୍ଜି-ବ. ଭୈରବୋଦ୍ଧ ।

ଭୈଞ୍ଜି-ବ. ସେଣା, ଦାଉଡ଼, ଶରପ ଭୂମି ।

ଭୈଞ୍ଜି-ବ. ଯୁଦ୍ଧାୟୁଷ ।

ଭୈଞ୍ଜି-ବ. ସରଦା-ସରସସେଷ ।

ଭୈଦ-ବ. (ଭୈ-ସ) ଦେହର, ବଳ ବରଦା;
ଅସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା; ବିଭିନ୍ନଶୟନ; ଭଞ୍ଜ; ବରଦା ।

ଭୈଦ-ବ. (ଭୈ-ସ) ବଦାୟନ; ସୁଧବ-
ବାୟବ ।

ଭୈଦନି-ବ. (ଭୈ-ସ) ବଦାୟନ; ଦେହର ।

ଭୈଦା-ବ. ଭୈ । [ସଦବଲ୍ଲଭ ।

ଭୈଦିତ-ବ. (ଭୈ-ଶିର-ତ) ବଦାୟନ;

ଭୈଦା-ବ. (ଭୈ-ଭୈ) ଭୈରବଦା ।

ଭୈଦ୍ୟ-ବ. (ଭୈ-ସ)ଭୈରବୋଦ୍ଧା,ବ୍ୟାଧିକାରୀ ।

ଭୈଭୈ-ବ. ଗଦବଦ୍ଧ ।

ଭୈଭୈ-ବ. ଭୈ, ବାଦ୍ୟସ୍ବରସେଷ ।

ଭୈଲକି-ବ. ଭୈଳବ । [ସତ୍ତ୍ୱ; ଭୈରବ ।

ଭୈଳା-ବ. (ଭୈରବଶବ୍ଦ) ସାମିରେ ସ୍ବପିକାର

ଭୈଷଜ-ବ. (ଭୈଷ-ଜ-ସ) ଔଷଧ ।

ଭୈଷଜା-ବ. ବଞ୍ଚିତ ।

ଭୈଷ-ବ. (ଭୈଷ-ସ) ଭୈରବବ୍ରହ୍ମ ।

ଭୈଷାଶୀ-ବ. (ଭୈଷ-ସ-ଶୀ) ଭୈରବ ।

ଭୈରବ-ବ. (ଭୈ-ସ) ଭୈରବ; ବ. ସ-ସା-
ଚର ସରବେଷ; ଭୈରବ, ଶିବ ।

ଭୈରବ-ବ. ଭୈରବ, ଭୈରବ-ଶିବ-ସୁଦତ୍ତ ।

ଭୈଷଜ୍ୟ-ବ. (ଭୈଷ-ସ) ଔଷଧ ।

ଭୈ-ସ. ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ।

ଭୈର-ବ. ଭୈରବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପ୍ରଭୃତି ବାସୁଦେବ
ସାକ୍ଷୀରେ ପାଦ; ବାୟବ ।

ଭୈକ-ବ. (ଭୈରବଶବ୍ଦ) ଭୈ ।

ଭୈକଲ } ବ. ଶୂନ୍ୟ ।

ଭୈକ୍ତିବ୍ୟ-ବ. (ଭୈ-ବ) ଭୈରବୋଦ୍ଧା ।

ଭୈକ୍ତି-ବ. (ଭୈ-ବ) ଭୈରବବର୍ଣ୍ଣ; ଭୈରବ ।

ଭୈଜ-ବ. (ଭୈ-ସ) ସ୍ବପ୍ନ ଭୈରବବର୍ଣ୍ଣ; ସର୍ବ-
ପ୍ରକାର । [ଭଞ୍ଜ ।

ଭୈଗବତ୍ୟ-ବ. (ଭୈ-ବ-ସ) ସାକ୍ଷୀ-
ଭୈରବ ।

ଭୈଗା-ବ. (ଭୈ-ସ) ସ୍ବପ୍ନଭୈରବବର୍ଣ୍ଣ;
ବ. ସର୍ବ ।

ଭୈଗେର-ବ. ଭୈରବ ।

ଭୈଗ୍ୟ-ବ. (ଭୈ-ସ) ଭୈରବ ସାକ୍ଷୀ ।

ଭୈଜ-ବ. ସ୍ବପ୍ନଭୈରବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନୃପସେଷ ।

ଭୈଜନି-ବ. (ଭୈ-ସ) ଭୈରବ ।

ଭୈଜବିଦ୍ୟା-ବ. ଭୈରବବର୍ଣ୍ଣ ବଦାୟନ; ଭୈ ।

ଭୈଜ୍ୟ-ବ. (ଭୈ-ସ) ଭୈରବ; ସ୍ବପ୍ନଭୈ-
ସର ଅନୁଭୂତ ସେଷ ।

ଭୈପା-ବ. ଭୈରବର ସ୍ବପ୍ନବର୍ଣ୍ଣ, ବ. ସେଷ, ବଦେବଦ୍ଧ ।

ଭୈଲ-ବ. (ଭୈରବଶବ୍ଦ) ବୈରବ; ଭୈ ।

ଭୈଷିକ-ବ. (ଭୈ-ସ) ଭୈରବବର୍ଣ୍ଣ;
ଭୈରବବ୍ରହ୍ମ । [ଭଞ୍ଜ ।

ଭୈମ-ବ. (ଭୈ-ସ) ଭୈରବବର୍ଣ୍ଣ; ବ.

ଭୌମିକ-ବ. (ଭୂମି-ଭବ) ଭୂମିସ୍ଥିତ ।

ଭୂଗ-ବ. (ଭୂମି-ସ) ଗରଜ, ଭୀଷ, ବାଘ ।

ଭୂମି-ବ. (ଭୂମି-ସ) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞତା; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ଭ୍ରମଣ ।

ଭୂମିଶି-ବ. (ଭୂମି-ସହ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୃଦ୍ଧି ।

ଭୂମିମାଣ-ବ. (ଭୂମି-ସହ) ଯେ ବା ସାଥୀ
ରୁଦ୍ଧପକ୍ଷ ।

ଭୂମିର-ବ. (ଭୂମି-ସହ) ରୂପର, ସଦା ।

ଭୂମି-ବ. (ଭୂମି-ଭ) ପୂର୍ଣ୍ଣବଳ, ପବର୍ତ୍ତ ।

ଭୂଷି-ବ. (ଭୂଷ-ଭ) ଭୂଷ, ପଥାପଥକ ;

ଭୂଷା-ବ. ବ୍ୟୟସରଣୀ । [ପଥାପଥକ ।

ଭୂଜକ-ବ. (ଭୂଜ-ସହ) ଉପକାରକ ।

ଭୂତା-ବ. (ଭୂତ-ଭ) ସଦା ।

ଭୂତସ୍ଥିତି-ବ. (ଭୂତା-ସହ) ସ୍ଥିତିର ସ୍ଥିତି ।

ଭୂତ-ଜାତୀ-ବ. ସ୍ୱରୂପ ।

ଭୂତବ୍ୟ-ବ. ସ୍ୱରୂପ, ସ୍ୱରୂପ ।

ଭୂତ-ବ. (ଭୂମି-ଭ) ପୂର୍ଣ୍ଣାବସ୍ଥା, ସ୍ୱରୂପ ।

ଭୂତ-ବ. (ଭୂମି-ଭ) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞତା, ଭ୍ରମ ।

ଭୂତମାନ-ବ. (ଭୂତ-ସହ) ଭୂତସ୍ଥିତି ।

ଭୂମି-ବ. (ଭୂମି-ସହ) ଭୂମିସ୍ଥିତ ।

ଭୂମିମାଣ-ବ. (ଭୂମି-ସହ) ସାଥୀରୂପେ
ବଦ୍ଧପକ୍ଷ । [ଭେଦ ବଳ ।

ଭୂ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଲବ୍ଧର ଉପସ୍ଥିତି

ଭୂଭୂତି } ବ. (ଭୂ-ଭୂତି-ଭ) ଭୂଭାଗ,

ଭୂଭୂତି } ଶୋଷାଦ ବାଦ ଭୂଭୂତିକା ।

ଭୂଭୂତି-ବ. (ଭୂ-ଭୂତି) ଭୂଭାଗ, ଭୂଭୂତିକା ।

ଭୂଗ-ବ. (ଭୂ-ସହ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୃଦ୍ଧି ।

ଭୂଗିତ୍ୟା-ବ. ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୃଦ୍ଧି ।

ଭୂ-କଳାପ-ବ. ଭୂଭୂତିକା ।

ଭୂଭୂତି, }

ଭୂଭୂତି } ବ. ଭୂଭୂତି ।

ଭୂଭୂତି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରର ଉପସ୍ଥିତି ଯେଉଁ ଶେଷ
ଭୂଭୂତି ।

ମ

ବ. ଗରଜରୂପେ ପଥାପଥକ ।

ମନ୍ଦି-ବ. ଶେଷର ଶେଷା ସ୍ଥିତିର ଗରଜ

ବୃଦ୍ଧ ବାଘ ବା ବାଘର ଗରଜ ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. ଗରଜରୂପେ ପଥାପଥକ ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. ପାଦପଥ ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. ପଥପଥକ । [ଗରଜରୂପେ ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. (ମନ୍ଦିତା-ସହ) ପଥାପଥକ

ମନ୍ଦିତା, ମନ୍ଦିତା-ବ. (ମନ୍ଦିତା-ସହ) ମନ୍ଦିତା ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. (ମନ୍ଦିତା-ସହ) ମନ୍ଦିତା ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. (ମାନ୍ଦିତା-ସହ) ମାନ୍ଦିତା, ମାନ୍ଦିତା ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. (ମନ୍ଦିତା-ସହ) ମାନ୍ଦିତା ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. ମାନ୍ଦିତାର ପଥ ।

ମନ୍ଦିତା-ବ. (ମନ୍ଦିତା-ସହ) ମନ୍ଦିତା-ସହ; ଶେଷ-
ସ୍ଥିତି ପଥପଥକ ।

ମନ୍ଦିତା-ଭୂଭୂତି-ବ. ମନ୍ଦିତାର ଗରଜ ।

ମକରକେତନ }
ମକରକେତୁ } ୧. ବର୍ଷ ।
ମକରଧ୍ବଜ }

ମକରକ୍ରାନ୍ତି-୧. ଚରଣଭେଦାର ୨^୫ ଅଂଶ

ପଶ୍ଚିମରେ ପଡ଼ିବ ଭେଦ ।

ମକରବି-୧. ଦକ୍ଷିଣ ।

ମକରମି-୧. (ପରା) ଏକପ୍ରକାର ରୂପାମ୍ବ ।

ମକରମା-୧. (ପରା) ସତପ୍ରାଣରେ ପରା-

ମକରମି-୧. ପୁଣି ମଧ୍ୟ । [ସୋପ ।

ମକରଲୟ-୧. (ମକର-ଅଠରୁ) ସମୁଦ୍ର ।

ମକା-୧. ଫଳବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକୂଟ-୧. (ମକୂ-ଘଟ) ମୁକୂଟ, ଶିରେରୁଷଣ ।

ମକୂଟା-୧. ରେଖାମା ବସ୍ତ୍ରବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷିକା-୧. (ମକ୍ଷ-ଅବ-ଅ) ଘଟବୃକ୍ଷେଷ, ମାଛ ।

ମକ୍ଷ-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଯାତ୍ର, ସଜ୍ଜ ।

ମକ୍ଷଳ-୧. ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମକ୍ଷମନ୍ତ-୧. ଏକପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର ।

ମକ୍ଷଜ-୧. (ପାଣି) ମନ୍ତ୍ରଣ ।

ମକ୍ଷଧ-୧. ବହୁର ପ୍ରବେଶ ।

ମକ୍ଷର-୧. (ମକ୍ଷରବଦନ) ମକର, ଚଳଚକ୍ର

ମକ୍ଷର-୧. ଅପାଧ୍ୟ । [ବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷ-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଅପାଧ୍ୟବ୍ୟ, ବୃକ୍ଷରାୟବ୍ୟା ।

ମକ୍ଷା-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଘର ।

ମକ୍ଷା-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଗଣବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷ-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଶୈବାୟ ଶିବେବଦ ।

ମକ୍ଷିନ-୧. (ମକ୍ଷରବଦନ) ବ୍ୟାଧିର ପ୍ରାଣବଦନ ।

ମକ୍ଷିଳ-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଶୁଭ, ବୃକ୍ଷେଷ ;
ମକ୍ଷରବଦନ ; ୧. ଶୁଭବଦନ ।

ମକ୍ଷିଳବି-୧. ଦୁର୍ଗାପ୍ରାଣ, ଶୈବବଦନ ।

ମକ୍ଷିଳା-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଦେବବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷିଳାବି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ବର୍ଷ-
ଅରମ୍ଭରେ ଶୁଭବଦନ ବଦନ । [ବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷିଳ-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଶୁଭବଦନ, ବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷିକା-୧. ୧. ସମ୍ପଦ ଦେବା ।

ମକ୍ଷିକା-୧. ୧. ମୋକ୍ଷ ଦୋଷବିଦ୍ୟା, ଉଷ୍ଣ

ମକ୍ଷିଳା-୧. ବୃକ୍ଷେଷ ବୃକ୍ଷେଷ । [ବିଦ୍ୟା ।

ମକ୍ଷି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ମଧ୍ୟ, ମାଛ ।

ମକ୍ଷିକା-୧. ବ୍ୟାଧିବଦନ, ସଜ୍ଜ ।

ମକ୍ଷି-୧. ଅମୋକ୍ଷ ; ତାମ୍ରାସ ।

ମକ୍ଷି-୧. ପରାମୋକ୍ଷ ।

ମକ୍ଷି-୧. ପରାମୋକ୍ଷ ମୁକ୍ତି ।

ମକ୍ଷି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଅବ୍ୟାଧିବଦନ, ବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଅପାଧ୍ୟ ଓ ବାହ୍ୟ ମଧ୍ୟ-
ବୃକ୍ଷେଷ ; ବୃକ୍ଷେଷ ।

ମକ୍ଷି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ମଧ୍ୟ-ବଦନ । [ମଧ୍ୟ ।

ମକ୍ଷି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ଉପର ମଧ୍ୟ, ବେଦ.

ମକ୍ଷି-୧. (ମକ୍ଷ-ଅ) ବ୍ୟାଧିର ଓ ବାହ୍ୟବଦନ

ମକ୍ଷି-୧. ମୁକ୍ତିବଦନ । [ବାହ୍ୟବଦନ ।

ମକ୍ଷି-୧. ମୁକ୍ତିବଦନ ।

ମକ୍ଷି-୧. ବଦନା ବ୍ୟାଧିର ମକ୍ଷ ।

ମଞ୍ଜାରି-କ. (ମାର୍ଜାରଣକ) ବସନ୍ତ, ମାର୍ଜାର ।	ମଣିକର୍ଣ୍ଣିକା-କ. ବର୍ଣ୍ଣରୂପ; ବାମାନ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚ- ବେଶ । [ମଣିରତ୍ନବ ।
ମଞ୍ଜୁ } କ. (ମଞ୍ଜୁ-ଇ) ଶବ୍ଦ ।	ମଣିକାରି-କ. (ମଣି-ର-ଅ) ମଣିପରିସଂହାର;
ମଞ୍ଜୁ }	ମଣିବନ୍ଧ-କ. (ମଣି-ବନ୍ଧ) ହାତର ବନ୍ଧ ।
ମଞ୍ଜୁଷା-କ. ଉତ୍ତରଣ ଲତାବେଶ ।	ମଣିକା-କି. (ମନ୍ତ୍ରାଦୃତ) ମନ୍ତ୍ର ବରଦା, ବୋଧ ବରଦା । [ସମ୍ବୋଧକ ପଦ ।
ମଞ୍ଜୁରି-କ. ବୃନ୍ଦ ।	ମଣିମା-କ. ପରା ଓ ସମାଜ ଚଳ ପ୍ରଯୋଗ-
ମଞ୍ଜୁ-କ. (ମଞ୍ଜୁ-ଇ) ମହୋଦୟ ।	ମଣିକା-କି-କ. ପରାବର ରୋଚକ ।
ମଞ୍ଜୁରି-କ. (ପାର୍ଶ୍ବ) ଅନ୍ତରାୟ, ଅନ୍ତର ।	ମଣ୍ଡ-କ. (ମଣ୍ଡ-ଅ) ଦେବ; ସାର ।
ମଞ୍ଜୁଳ-କ. (ମଞ୍ଜୁ-ଇ) ମହୋଦୟ; ସୁନ୍ଦର;	ମଣ୍ଡବି-କ. (ମଣ୍ଡାଦୃତ) ସହା, ରୂପ ।
ମଞ୍ଜୁଷା-କ. ପେଟା; ପିନ୍ଧ । [ମଧୁର ।	ମଣ୍ଡନ-କ. (ମଣ୍ଡ-ଅଦ) ରୂପ, ଅଳଙ୍କାର ।
ମଞ୍ଜୁରି-କ. ଏକପ୍ରକାର ତାଲ ।	ମଣ୍ଡପ-କ. (ମଣ୍ଡ-ପା-ଅ) ମେଘ ବୈଦିପବର;
ମଞ୍ଜୁମି-କ. ସମବୋଧବୈଷ୍ଣବ ଯନ୍ତ୍ର ।	ଦେବୋଦେଶେ ବା ସୁବର୍ଣ୍ଣମିତ୍ର ଚୁପ୍ତ ଶେଷ ପରି ।
ମଞ୍ଜୁକା-କ. ଉତ୍ତର, ଯାହା ସବୁକରେ ରାଜି-	ମଣ୍ଡଳି-କ. (ମଣ୍ଡ-ଅଦ) ବୃଦ୍ଧ; ବୟ; ଉଦାହାର ବେଶ୍ବର; ସମୁଦ୍ଧ; ଦେଶ୍ବର ପ୍ରଦେଶ ।
ମଞ୍ଜୁଲି-କ. ବୈଦି । [ସାଧ ।	ମଣ୍ଡଳୀ-କ. ସମୁଦ୍ଧ; ସର୍ବ । [ସମୁଦ୍ଧ ।
ମଞ୍ଜୁ-କ. (ମଞ୍ଜୁ-ଅ) ମନ୍ଦର; ବୈଦିପାମାତ୍ରକର	ମଣ୍ଡଳିଲିଲି-କ. (ମଣ୍ଡଳ-ଲିଲି) ସହା;
ମଞ୍ଜୁ-କ. ବଳୟ; ଅଳଙ୍କାର । [ଅଶ୍ରମ ।	ମଣ୍ଡା-କ. ପିନ୍ଧିବବେଶ ।
ମଞ୍ଜୁ-କ. ତପସ୍ବର ବସୁବେଶ ।	ମଣ୍ଡିତ-କ. (ମଣ୍ଡ-ତ) ରୂପିତ, ସଜ୍ଜିତ ।
ମଞ୍ଜୁ-କ. ଅଳଙ୍କାର ।	ମଣ୍ଡିକା-କି. (ମଣ୍ଡାଦୃତ) ରୂପିତ ବରଦା ।
ମଞ୍ଜୁ-କ. (ମନ୍ଦବେଶକ) ମାୟାବଦ୍ଧ ।	ମଣ୍ଡିକା } କ. (ମଣ୍ଡ-ଇ, ଉ) ଲେବ, ଦେବ ।
ମଞ୍ଜୁ-କ. (ମୁଦବେଶ) ମନ୍ଦବେଶ ମୁଦବେଶ,	ମଣ୍ଡିକା }
ମଞ୍ଜୁ-କ. ପଶୁର ମୁଦବେଶ । [ସହ ।	ମଣ୍ଡିକା }
ମଞ୍ଜୁଷା-କି-କ. ଶୁଦ୍ଧାକାର ଅବାଧ୍ୟାୟ- ମାତ୍ରକ ଲିଖିତ ତାଳପଦ-ପିନ୍ଧିବବେଶ ବେଶ ।	ମଣ୍ଡିକା }
ମଣି-କ. ଅଳଙ୍କାର । [ବେଶ ।	ମଣ୍ଡିକା }
ମଣି-କି-କି. (ମଣ୍ଡାଦୃତ) ବୃଦ୍ଧାବଦ୍ଧ ।	ମଣ୍ଡି-କ. (ମଣ୍ଡ-ଇ) ଅଳଙ୍କାର, ସମ୍ବନ୍ଧ; ଶ; ସମ୍ବନ୍ଧ; ଅଳଙ୍କାର ।
ମଣି-କ. ଉଦ୍ଧ (ବହୁମୁଖ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମୁକ୍ତା) ।	

ମନଜି-ବ. ମାତଙ୍ଗ, ଦୁଷ୍ଟ ।
 ମନ-ବ. (ମନ-ବ) ବୁଦ୍ଧି; ମତ୍ତା; ଅସ୍ତବେଶ୍ୱରୀ;
 ଶ୍ରବଣ; ଘଣ୍ଟା ।
 ମନମାନ୍-ବ. (ମନ-ମତ୍ତ) ସୁଖ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।
 ମନୁଆ-ବ. ଗମକ; ଭବୁତ ।
 ମନୁ-ବ. ମୋହର (ଅନ୍ତଃ ଶବ୍ଦବଦେ) ।
 ମନୁକୁଶ-ବ. ଶୁଭସାଧକ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ବ) ବହୁଳ; ଭବୁତ । ଶ୍ରୀ ।
 ମନୁକାଶିନୀ-ବ. (ମନୁ-କାଶ-ଭବୁ-ଭ) ଭବୁମା-
 ମନୁକା-ବ. (ଅଭ୍ୟା) ଅଭ୍ୟାସ ।
 ମନୁ }
 ମନୁ } ବ. (ମନୁ-ବ, ବା) ମାତ୍ର ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ବର) ଦେବ; ଭୂଷା; ବ-
 ବରଦାୟକ ।
 ମନୁ-ଜାଣି-ବ. ଜାଣି, ବେଦିତ ।
 ମନୁ-ରାଜି-ବ. ବେଦମାତ୍ର ।
 ମନୁ-ବେଦିନୀ-ବ. (ମନୁ-ବେଦ-ଅନ୍ତ-ଭ)
 ବେଦ, ବେଦିନୀ । [ମୋହିତା ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଅନ୍ତ) ମନୁତ; ବଳାନ୍ତ ;
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଅନ୍ତ) ମନୁତ, ମୁଣ୍ଡ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ବ) ବେଦେତ; ବଳାନ୍ତ ।
 ମନୁ-ବ. ଶ୍ରବଣ ବେଦବେଦେ ।
 ମନୁ-ମାନ-ବ. (ମନୁ-ସ-ଅନ୍ତ) ଅଭ୍ୟାସମାତ୍ର ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଅ) ମନୁତା ; ଭବ ; ମୋହ ;
 ଦୁଷ୍ଟାର ପଣ-ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦ ଚଳ; ମନ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. ମନୁବଦେ ଅସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦବାଦ ।

ମନୁ-ବ. ମାତ୍ର-ବେଦବେଦେ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଅନ୍ତ) ବେଦ ; ବେଦବାଦ ।
 ମନୁ-ମାନ-ବ. (ମନୁ-ମୋହ) ଶ୍ରବଣ;
 ବ. ଅଭ୍ୟାସ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. ପ୍ରାୟ-ବେଦ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଅନ୍ତ) ମନୁତାସୋର୍ତ୍ତ ହତା-
 ହତ-ବୋଧଶୂନ୍ୟ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. ବାମନ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଭବ) ମନୁ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଭବ-ଅ) ସୁଦ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. (ମନୁ-ଅନ୍ତ) ମନୁବେଦ ।
 ମନୁ-ବ. (ଅନ୍ତ-ଭବ) ମନୁବେଦାୟ,
 ମୋହର ।
 ମନୁ-ବ. ମନୁ-ବାଦୀ, ମନୁ-ଅନ୍ତ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. (ମନୁ-ଭବ) ମନୁ ମନୁ ;
 ମନୁ-ବ. ମାନୁ ମାନ । [ମନୁ-ବେଦ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଅ) ସୁଦ, ମନୁ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ବା-ଅ) ସୁଦବାଦୀ, ମେ
 ମନୁ ବାଦ ବେଦ ।
 ମନୁ-ବ. ପଞ୍ଚାବଳ ପାଞ୍ଚାବଳ ପ୍ରବେଶ ।
 ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ଭ) ମନୁ; ପ୍ରାୟଶ; ମନୁ-ଭବ;
 ସୁଦ; ବେଦବାଦ ; ଦେବମାୟ ; ବ. ହିନ୍ଦୁ,
 ମନୁ-ବ. ମନୁ-ଭବ । [ମନୁ-ଭବ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. ବୋଧକ ।
 ମନୁ-କାଳି-ବ. ମନୁ-ଭବ ।

ମଧୁକୋଷ-ବ. ମହାଦେବୀ ।

ମଧୁ-କ୍ରମି-ବ. ମହାଦେବୀ ।

ମଧୁ-ବ. (ମଧୁ-ପା-ପ) ଭ୍ରମର, ମଧୁବର ।

ମଧୁପିଟଳ-ବ. ମହାଦେବୀ ।

ମଧୁମର୍କ-ବ. (ମଧୁ-ସ୍ବର-ପ) ଦ୍ରବ, ଶର୍ବର, ଜଳ,
ତରଳ ଓ ମଧୁସୂକ୍ତି ରକ୍ଷଣବେଶ ।

ମଧୁମୟ-ବ. ମାଧୁର୍ଯ୍ୟମୟ ।

ମଧୁମାଳ-ବ. (ମଧୁ-ମଳ) ମାଧୁର୍ଯ୍ୟସୂକ୍ତି ।

ମଧୁର-ବ. (ମଧୁ-ର-ପ) ମିଷ୍ଟଭୋଗ; ବ. ମିଷ୍ଟଭୋଗ-
ସୂକ୍ତି; ମହୋଦର ।

ମଧୁସୂଦନ-ବ. (ମଧୁ-ସ୍ବର-ପଦ) ଶୁକ୍ଳ ।

ମଧୁଭି-ବ. (ମଧୁ-ଭି-ପ୍ରା-ପ) ମହମ ।

ମଧ୍ୟ-ବ. ମଧ୍ୟ; ବର୍ତ୍ତମାନ; ପରାନ୍ତର ।

ମଧ୍ୟଦେଶ-ବ. ପ୍ରାୟାଗର ପଶ୍ଚିମପ୍ରାନ୍ତ ଦେଶ ।

ମଧ୍ୟକଳି-ବ. (ମଧ୍ୟ-କଳ) କପର ମଧ୍ୟରୂପ ;
ମଧ୍ୟକାଳ ; [ତରୁ ବୃକ୍ଷବେଶ]

ମଧ୍ୟମ-ବ. (ମଧ୍ୟ-ମ) ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା ; ବ. ସଂସାରୀ

ମଧ୍ୟମ-ଲୋକ-ବ. ସ୍ବର୍ଗ ଓ ପାତାଳର ମଧ୍ୟ-
ସ୍ଥିତି ପୃଷ୍ଠା ।

ମଧ୍ୟ-ଭୂ-ବ. ପର୍ବତ । [ସ୍ଥିତି]

ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା-ବ. (ମଧ୍ୟ-କର୍ତ୍ତ-ଭବ) ମଧ୍ୟରେ

ମଧ୍ୟ-କାର୍ତ୍ତ-ବ. ଯେ ଧନ ବା ଭରପୁ ମୁଦ୍ରା ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ବ. (ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥା-ପ) ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା ; ଯେ
ବୌଦ୍ଧ ଗଣରେ ଲିପ୍ତ କୁଣ୍ଡଳ ; ଉପାସୀକ ।

ମଧ୍ୟାଦି-ବ. (ମଧ୍ୟ-ପଦ) ଦକ୍ଷିଣ ମଧ୍ୟରୂପ ।

ମନ-ବ. (ମନ-ପଦ) ଚିତ୍ତ, ଅଭ୍ୟାସବଳ ;
ଅଭ୍ୟାସ । [ବେଶ]

ମନଶିଳା-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବାବଦ୍ଧ ଯାନ୍ତ୍ର-

ମନଶିଳା-ବ. ମନରେ ହିତ ; ବ. ଅଭ୍ୟାସ ।

ମନନ-ବ. (ମନ-ପଦ) ଚିନ୍ତନ ବାଲକାର
ଚିନ୍ତନ ।

ମନସିଜ-ବ. (ମନସି-ଜନ୍ମ-ପ) ବଦର୍ପ ।

ମନସ୍ଥାମି-ବ. ମନର ଅଭ୍ୟାସ ।

ମନସ୍ଥାପି-ବ. ମନର ଦେହ ; ଅବସ୍ଥାପନ ।

ମନସ୍ଥାନ-ବ. ମନସ୍ଥାପନର ସ୍ଥାନ ।

ମନସ୍ତୀ-ବ. (ମନସ୍ତୀ-ପଦ) ପ୍ରଶସ୍ତ ଅଭ୍ୟାସବଳ-
ପରିଷ୍ଟ, ମହାମନ ।

ମନ-ବ. ଚିନ୍ତନ, ବାଲକାର ।

ମନାଭିପା-ବ. ଯେନାଭ୍ୟାସ ; ସମ୍ବନ୍ଧ ବସନ୍ତକା ।

ମନାସ-ବ. (ମନାସ-ପଦ) ବାହ୍ୟ, ଭାଷା,

ମନାସିକା-ବ. ବାହ୍ୟ କରକାର । [ମନୋରଥ]

ମନାସି-ବ. (ମନାସି-ପଦ) ବୃକ୍ଷ, ପ୍ରଜା ।

ମନାସି-ବ. (ମନାସି-ପଦ) ବୃକ୍ଷନାମ, ବସନ୍ତ ।

ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ପଦ) ଦୁଷ୍ଟାବଳ ସ୍ବତ୍ତ୍ବ, ଅପ ମନୁଷ୍ୟ ;
ଅମୃତାବଳାବଳା ମୂଳବେଶ ।

ମନୁ-ବ. (ମନୁ-ପଦ) ମନୁର ଅପଦ ;
ମନୁଷ୍ୟ ।

ମନୁଷ୍ୟ-ବ. (ମନୁଷ୍ୟ-ପଦ) ମନୁଷ୍ୟର ବୃକ୍ଷ ; ମନୁଷ୍ୟାଦିକ
ମନୁଷ୍ୟାଦି ।

ମନୋମତି-ବ. (ମନୋ-ପଦ) ମନରେ ହିତ ;

ମନୋଜ୍ଞ-ବ. (ମନସ୍-ଜ୍ଞ) ବରଦ; ବ. ମନୋ-
ଜ୍ଞାତ ।

ମନୋଜ୍ଞ-ବ. (ମନୋ-ଜ୍ଞ-ଅ) ମନୋହର ।

ମନୋମାତି-ବ. (ମନସ୍-ମା-ତି) ମନୋମତ,
ମନର ଅଭିମତ, ସମ୍ମତ ।

ମନୋରଞ୍ଜନ-ବ. ଚିତ୍ତର ପ୍ରସନ୍ନତା-ସାଧକ ।

ମନୋରଥ-ବ. (ମନୋ-ରଥ) ବାଞ୍ଛା, ବାମନା ।

ମନୋରମ-ବ. (ମନୋ-ରମ-ଅ) ମନୋହର,
ସୁମର ।

ମନୋକୁଞ୍ଜ-ବ. (ମନସ୍-କୁଞ୍ଜ) ଚିତ୍ତସ୍ୱର ।

ମନୋହର-ବ. (ମନୋ-ହ-ର) ସୁମର, ରମ-
ଣୀୟ । [ବ. ବସୁଧାବତୀ ମତ ।

ମନୁଷ୍ୟ-ବ. (ମନୁ-ବ୍ୟ) ଚିତ୍ରମୟ, ବ୍ୟକ୍ତି;

ମନ୍ତ୍ର-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ବ୍) ମନ୍ତ୍ରବର୍ତ୍ତ ।

ମନ୍ତ୍ର-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ଦେବର ଅମ୍ବରଶେଷ;
ତୁଳାର ତାବକ ବା ଘୋଡ଼ା; ଗୁରୁତ୍ୱର ସନ୍ଧ୍ୟା-
ବଦ; ମନ୍ତ୍ରଣୀ ।

ମନ୍ତ୍ର-ସ୍ମୃତି-ବ. ମନ୍ତ୍ରଣା ବରଦାର ଛାବ ।

ମନ୍ତ୍ରଣୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ-ଅ) ଘୋଷତରେ ବସୁର ।

ମନ୍ତ୍ର-ଦୀପ୍ତି-ବ. ଗନ୍ଧାପୁରୁ; ବ. ସସମର୍ଥତା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଅମାତ୍ୟ, ସଚିବ; ବ.

ସସମର୍ଥ ବାତା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ; ମନ୍ତ୍ରବ

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ବ୍ୟବହାର; ଗୋସ୍ଥୀ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ରୀ; ଅଭ୍ୟାସ;

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ । [ବଦ୍ଧ ।

ମନ୍ତ୍ର-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ଶବ୍ଦ; ଗର; ଅସ୍ତ୍ର;

ଅସ୍ତ୍ରଶୁକ୍ର; ଚକ୍ର; ମନ୍ତ୍ରର; ମୃତ୍ୟୁ; ଅସ୍ତ୍ର ।

ମନ୍ତ୍ର-ଜାମି-ବ. ମୃତ୍ୟୁବିମୁକ୍ତକାଳ ।

ମନ୍ତ୍ର-ବ. ସେହି ଗର୍ବରୁ ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ ବର
ଦେବାସୁରମାନେ ସମ୍ପ୍ରଦି ମନ୍ତ୍ରବ ବରଦାୟକ
(ବୌଦ୍ଧବଦ୍ଧ ବାସୀ) ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. ମନ୍ତ୍ର ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. ଅଳ୍ପ-ସମ୍ବଳାସ (ସାମି) ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ-ଇନ୍-ଇ) ସର୍ବଗତା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ଇନ୍ଦ୍ରା, ସ୍ୱପ୍ନା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ଶ୍ରୀରାମ ଅବତାର ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ବକ୍ତିତ ସର୍ବସ୍ୱସ୍ତ; ଶ୍ରୀ-
ସ୍ୱସ୍ତ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଗୁରୁ; ଦେବାନୟ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. ବା-ସ-ଶର୍ମିଷ୍ଠ ବା-ସ-ଶର୍ମିଷ୍ଠେଷ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇ (ବି) ଅସମ-ବି-ବ)

ଅନୁରୂପ, ସମ୍ପଦାୟକା; ଶ୍ରୀରାମ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍-ଅ) ଅଶ୍ରୁକା ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. ଦୈତ୍ୟ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍-ଇ) ସବରାସ୍ତ୍ର;

ଶ୍ରୀରାମବଦ୍ଧ । [ବେଶ୍ୟ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇ) ମନ୍ତ୍ରୀ; ବ. ବା-ସ-ଶର୍ମ-
ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ-ଅ) ବାମଦେବ, ବରଦ,

ମନ୍ତ୍ର ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଇ) ଗୋଡ଼; ଶୋକ; ମନ୍ତ୍ର ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ ବର୍ତ୍ତା-

ଗାୟକ ବାଳ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ ବର୍ତ୍ତା-

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ ବର୍ତ୍ତା-

ମନ୍ତ୍ରୀ-ବ. (ମନ୍ତ୍ର-ଅବ) ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ ବର୍ତ୍ତା-

ମମତା } ୧. (ମମ-ତା, ତୁ) ମାୟା; ଯତ୍ନକାର;
ମମତା } ସ୍ନେହ ।

ମୟ-୧. ଦାତବ୍ୟାବଦୟ ଶିଳ୍ପୀ; ବ୍ୟାବହାରିକ
ପ୍ରଦାୟ ବେଶ୍ୟ ।

ମୟା-୧. (ମା-ୟା) ଚକ୍ରଣ; ଶକ୍ତି ।

ମୟା-ମାୟା-୧. ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ମୟା-୧. ଶକ୍ତିବେଶ୍ୟ, ଶିଳ୍ପୀ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ମୟା; ୧. ମୟାଧାର ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ମୟା, ମୟ ।

ମୟା-୧. ଦୃଢ଼ବର୍ଣ୍ଣ ମୟାବେଶ୍ୟ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ମୟ ।

ମୟା-୧. ପ୍ରଭାବ ।

ମୟା-୧. (ମୟ-ୟ) ମୟା ଓ ସେବା ।

ମୟା-୧. ସ୍ନେହ ।

ମୟା } ୧. ଗୋପନଶୀଳ ।

ମୟା }

ମୟା-୧. ଶକ୍ତି, ଶକ୍ତି; ମୃତବେଶ୍ୟ ।

ମୟା-୧. (ମୟା-୧-ୟ) ମୃତବ୍ୟା, ସୂକ୍ଷ୍ମ-
ବ୍ୟାବହାରିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଳାକ୍ରମ ।

ମୟା-ମାୟା-୧. ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ଦତ୍ତ-ଦୃଶ୍ୟ-ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରଦେଶ ।

ମୟା-୧. ସମସ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନବେଶ୍ୟ ।

ମୟା-୧. ସମସ୍ତ ।

ମୟା } ୧. କାର୍ଯ୍ୟ; ସେବା ।

ମୟା }

ମୟା-୧. (ମୟା-୧-ୟ) ମୟା; ମେଘ ।

ମୟା-୧. (ମୟା-୧-ୟ) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ସର୍ବ ।

ମୟା } ୧. (ମୟା-ୟ, ଶୂନ୍ୟ) ଦତ୍ତ-ଦୃଶ୍ୟ-
ମୟା-୧. ସ୍ନେହ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କ୍ରମ ।

ମୟା-୧. ସ୍ନେହ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କ୍ରମ ।

ମୟା-୧. ସ୍ନେହ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କ୍ରମ ।

ମୟା-୧. (ମୟା-୧-ୟ) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ମାୟା ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ; ୧. ମୟାଧାର ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ, ଦତ୍ତ, ଶୂନ୍ୟ, ସ୍ନେହ ।

ମୟା-୧. କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ମାୟା ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ; ଦୃଢ଼ବର୍ଣ୍ଣ

ସ୍ୱପ୍ନ; ଦାୟା, ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୟା-୧. (ମୁ-ୟ) ସ୍ୱପ୍ନ-ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମଳୟ-ବ. (ମଳ-ୟ-ସ) ଦାଣ୍ଡିନୀତର ମଳ-
ପରି ସଦୃଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ୍ରହ ପ୍ରଦେଶ ।

ମଳୟୁଜ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ମଳୟୁଜାଲି-ବ. (ମଳୟ-ଅରଣ୍ୟ) ମଳୟ-
ଦେଶରୁ ଯବାହତ ବସନ୍ତକାର୍ତ୍ତିକ ବାୟୁ ।

ମଳା-ବ. ମଳା ।

ମଳ-ବ. (ମଳଶବ୍ଦ) ମୟଳା ।

ମଳ-ବ. (ମଳ-ଲହ) ମଳଯୁକ୍ତ ; ମୁଞ୍ଚ ।

ମଳନମା-ବ. (ମଳିତ-ଲମ୍ବ) ମଳିନତା ।

ମଲ୍ଲ-ବ. (ମଲ୍ଲ-ସ) ବାନ୍ତ୍ରଯୋଗୀ, ମାଲ ।

ମଲ୍ଲ-ସୁଦ-ବ. ବାହୁସୁଦ ।

ମଲ୍ଲିଲ-ବ. ସଂନାତର ଉପବିଶେଷ ।

ମଲ୍ଲିକା-ବ. ମନ୍ତ୍ରାଣୁ ।

ମଲ୍ଲିକ-ବ. ମଣା । [ଚରଣ]

ମଣିପୁର-ବ. ମଣାପ, ମଣିପୁରବାସୀ ବ୍ୟା-

ମଣାଣି-ବ. (ଶୁଣାବଦନ) ଶୁଣାବ, ଶବ୍ଦଦାତ୍ର-

ମଣାଲ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର । [ଶ୍ରୀ]

ମସଲ-ବ. ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ; ଉପବିଶେଷ ।

ମସି }
ମସି } ବ. ଲେଖିକାର ବାଳୀ ।

ମସି-ଜାମି-ବ. ସେ ଲେଖିକା ଦ୍ଵାରା ଲେଖା

ମସିଣା-ବ. ଚଢ଼େଇ । [ଅର୍ଚ୍ଚକ ସମ୍ବେଦ]

ମସୁଲ-ବ. ଡାକ୍ତରଶେଷ ।

ମସୁଲିକା-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରସମ୍ବେଦ ।

ମସୁଣ-ବ. (ମସୁ-ଲଣ) କୋମଳ ; ସ୍ଫୁଟ ।

ମସୁଣା-ବ. ସରସାସକ, ଲଗ୍ନ । [ସର୍ବୋପାଦ]

ମସୁଣ-ବ. ମସୁଣା, ଯାତ୍ରା ସଦୃଶ ସଦାତର

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ସ) ଶିଳା, ମୁଣ୍ଡ ; ଅସରୁଦ ।

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ଓ-ସ) ମସୁଣର ସ୍ଵପ୍ନ, ମନନ ।

ମସୁ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ଫଳରର କଳାୟ ଅଂଶ ।

ମସୁ }
ମସୁ } ବ. (ମସୁ-ସ, ସସୁ) ଉତ୍ସବ ; ଯଜ୍ଞ ;

ମସୁ } ଚେତା ।

ମସୁକ-ବ. ବହୁସ୍ତ୍ରାବକାଶୀ ସୁବଚ୍ଚ ।

ମସୁଣ-ବ. ଓଡ଼ିଆର ସରମାଣବଶେଷ, ଲୁଣିଶ
ସେବା ; ମଦ୍ୟ । [ଉପାଦ]

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ସଦ) ସଦୃଶ, ସଦୃଶ, ସମାନ ;

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ବଦ) ବଦୃଶ, ବଦୃଶ, ସମାନ ;
ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ବଦ) ବଦୃଶ (ସାଂସ-
ମସୁଣି) ।

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ବଦ) ବଦୃଶ ; ଉପାଦ ।

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ସମାସ) ସମାସର ମାତ୍ରା ।

ମସୁଣି-ବ. ମଠାଧର ।

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ସେବ) ସେବିତ୍ର ପତ୍ର-
ସେବ ମଧ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରର୍ଥ ସେବ ।

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ସମି) ପ୍ରଧାନ ସମିତି ।

ମସୁଣି-ବ. ପର ; ପ୍ରସାସ ।

ମସୁଣି-ବ. ଅବକାଶ ।

ମସୁଣି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର (ଏବଂ ବା ବୁଦ୍ଧମତ) ।

ମସୁଣି-ବ. ବଡ଼ । [ଅନୁବାଦ]

ମସୁଣି-ବ. (ମସୁ-ବଦ) ବୁଦ୍ଧ, ଶିବ ।

ମସୁଣି-ବ. ବୋଧିଶି ସେଷ ହାସ୍ୟ ବା

ବସ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବଦୃଶ ବାକ୍ୟ ।

ମହାଶ୍ରୀବ-ବ. (ମହତ-ଜାବା) ଉତ୍ତୁ ।

ମହାଶ୍ରୟ-ବ. (ମହତ-ଶ୍ରୟ) ବଃସଃ ।

ମହାଜନି-ବ. (ମହତ-ଜନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁସ୍ତୁଷ୍ଟ;
ବଶିଷ୍ଠ; ଲକ୍ଷ୍ମଣ ।

ମହାଜ୍ଞାନୀ-ବ. ଜ୍ଞା। ବରଜ ଦେବ। ବାଲଦାର ।

ମହାମୁନି-ବ. (ମହତ-ଅମୁତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁସ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ମହାଦେବି-ବ. (ମହାଦେବୀମନ୍ତ୍ର) ପାଠକଣୀ ।

ମହାଦେବ-ବ. ଶିବ; ସରସମୟ ।

ମହାଦେବୀ-ବ. ଦୁର୍ଗା; ସଃସରା ।

ମହାଦେବୀ-ବ. ଅନେକ ଦେବୀମନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀମତୀ

ମହାଧାତୁ-ବ. ଦୁର୍ଗା । [ଉଦୟ ।

ମହାନିଧି-ବ. ଓଠଶାଳ ବୃକ୍ଷମୟ ।

ମହାନିଧି-ବ. (ମହତ-ଅନିଧି) ଲକ୍ଷ୍ମଣସ୍ତୁ ।

ମହାନିଧି-ବ. ମୁନି ।

ମହାନୁଭବ-ବ. (ମହତ-ଅନୁଭବ, ଅନୁଭବ)

ମହାନୁଭବ-ବ. ଲବଣସବ ।

ମହାପଦ୍ମ-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣାଃ ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମହାପୁରୁଷ-ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁସ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ମହାସ୍ନାନୀ-ବ. (ମହତ-ସ୍ନାନ) ଅପରାଧ ଶୈ-
ବର-ଶାଳା; ମହାଶୟ ।

ମହାସ୍ନାନି-ବ. (ମହତ-ସ୍ନାନ) ସ୍ନାନକର
ଲକ୍ଷ୍ମଣାଃ ମହାଶୟ । [ଶାଳା ।

ମହାସ୍ନାନ-ବ. (ମହତ-ସ୍ନାନ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ

ମହାସ୍ନାନ-ବ. ସହସ୍ର (ହିତାପଦେବୀମନ୍ତ୍ର-
ବଶିଷ୍ଠ) ।

ମହାମନୀ-ବ. (ମହତ-ମନସ) ଉଦାରଚିତ୍ ।

ମହାମହମ-ବ. (ମହତ-ମହମ) ଅଥ ମହମା-

ମହାମାଂସ-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣାଂସ । [ଲୁପ୍ତ ।

ମହାମାତ୍ରୀ-ବ. (ମହତ-ମାତ୍ରା) ସରମଣୀ ।

ମହାମାୟା-ବ. ଦୁର୍ଗା ।

ମହାମାୟା-ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ ।

ମହାରଥ-ବ. (ମହତ-ରଥ) ମହାସୋହା ।

ମହାରାଜ-ବ. (ମହତ-ରାଜ) ପ୍ରଧାନ ସରା ।

ମହାରାଜାସ୍ତ୍ରାଜ-ବ. (ମହତ-ସରା-ଅସ୍ତ୍ରାଜ)
ସଦାଧ୍ୟାୟ ସରା ।

ମହାର୍ଦ୍ଦ-ବ. (ମହତ-ସର୍ବ) ମହାମୁକ୍ତ ।

ମହାଲୟ-ବ. ଅନେକ-ଦେବତାମୟ ମହାଶୟ ।

ମହାକାନ୍ତ-ବ. ସରମଣୀ; ଲକ୍ଷ୍ମଣାଂସ୍ତୁ;
ବରମଣ ।

ମହାକାନ୍ତା-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରମଣୀ

ମହାକାନ୍ତ-ବ. ମେଷ ସାଂସ୍ତ୍ର । [ଦେବୀ ।

ମହାକାନ୍ତ-ବ. ପ୍ରଧାନ ସରା; ବରମଣ ।

ମହାକାନ୍ତ-ବ. ବୃକ୍ଷ ଉଦୟ ସେବ ।

ମହାକାନ୍ତା-ବ. ପଦକ ଗ୍ରାହଣ ।

ମହାଶାଳୀ-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣାଂସ୍ତୁ; ବର ମେଷ
ସଂସ୍ତ୍ର ।

ମହାଶାୟ-ବ. (ମହତ-ଅଶୟ) ମହାମନୀ ।

ମହାଶୟା-ବ. ସରମଣୀ ।

ମହାଶ୍ରୀ-ବ. ଅନେକ ଶ୍ରୀପଦମୟ ଅଶ୍ରୁମା ।

ମହା-ସାନ୍ତାପନ-ବ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଖାଧ୍ୟାୟ ଦ୍ରବ-
ବଶିଷ୍ଠ ।

ମହାସେନୀ-ବ. (ମହତ-ସେନା) ବାହିସେବ ।

ମହାଦ-କ. (ମହ-ଦ-ହାତ) ।

ମହାମା-କ. (ମହ-ଦ-ମହା) ଶୌରବ; ମାହାତ୍ମ୍ୟ;
ଆଶର୍ଯ୍ୟ ।

ମହାଲୀ-କ. (ମହ-ଲୀ-ଦ) ମାହାଲୀ; ହାଲ ।

ମହାସ-କ. (ମହ-ଲୀ) ପଶୁବର୍ଣ୍ଣେଷ; ଅସୁର-

ମହାସ-ବାହୁଳ-କ. ଶ୍ରମ । [ବିଶେଷ ।

ମହାସ-ମର୍ଦ୍ଦିନୀ-କ. ଦୁର୍ଯ୍ୟ ।

ମହାସୀ-କ. (ମହ-ସ-ର) ସ୍ତ୍ରୀ ମହାସ; ବନ୍ଧା ।

ମହାସ୍ତ-କ. (ମହ-ଦ-ସ୍ତ) ଅଭିମତ ।

ମହା-କ. (ମହ-ର) ସୁସା, ଶତ ।

ମହାଧର-କ. (ମହ-ଧ-ସ) ସହର ।

ମହା-ପତି } କ. ସତ୍ୟ, ଉପକ ।

ମହା-ପାଳ } କ. ସତ୍ୟ, ଉପକ ।

ମହାସୁଧୀ-କ. (ମହ-ସୁ-ଧ) ଅଭିମତ ।

ମହାସୁଧୀ-କ. (ମହ-ସୁ-ଧ) ଅଭିମତ ।
ମହାସୁଧୀ, ଉପକ ।

ମହାସୁଧୀ-କ. (ମହ-ସୁ-ଧ) ଅଭିମତ ।

ମହାଲୀ-କ. କମ । [ବିଶେଷ ।

ମହାତ-କ. (ମହ-ତ-ଦ) ମହାତ, ବୃତ୍ତା ;

ମହାତ-କ. ବାହାବେଶ ।

ମହାତ-କ. ବୈ-ବାହାଲି, ବୃତ୍ତ ।

ମହାତ-କ. ମଧ୍ୟ ବଶ ଓ ବାହାର ମିଶ୍ର ସତ୍ତ୍ୱ ।

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ) ଉପ, ସର୍ବତ୍ର ପଦା;
ସଦାବେଶ ।

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ, ଉପ) ଶିବ;

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ, ଉପ) ଶିବ;

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ, ଉପ) ମହାତ-
କ. କ. ସଦାବେଶ ।

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ) ସଦାବେଶ ।

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ) ମହାତ-
କ. କ. ବାହାଲି । [ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ।

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ) ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ, ମହା-

ମହାତ-କ. (ମହ-ଦ-ମହ) ମହାମହା,

ମା-କ. ମାତା; ଲକ୍ଷ୍ମୀ । [ମହାତ-କ.]

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାତ-କ. (ମା-ତ-କ) ଶ୍ରୀମତୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ମାଖୁନା-ବ. ଶୁଣୁଛୁ ଶୁଣ-ମୁଣ୍ଡବନ୍ଧିଷୁ ଲେବ ।
 ମାଗଣ-ବ. ଲେବା ; ଘର ।
 ମାଗଣା-ବ. ସୋଘ ।
 ମାଗଧ-ବ. (ମଗଧ-ସ) ସୁବସାଠବ, ବୃଷ ।
 ମାଗିଥିଅ-ବ. ଗୋଘଣ୍ଟିସ ।
 ମାଗିବା-ବି. ଉଣାବରଣ ।
 ମାଗୁଣି-ବ. ପ୍ରାର୍ଥନା ।
 ମାଗୁର-ବ. (ମଗୁ-ରାଗତକ) ମଗୁ-ବେଶ ।
 ମାଗ ବ. (ମଗ-ସ) ଗମନ ମାଗ ।
 ମାଙ୍ଗ-ବ. ବାମାଳ ।
 ମାଙ୍ଗୁ-ବ. (ମଙ୍ଗ-ସ) ମଙ୍ଗଳବଦନ ।
 ମାନ୍ତି-ବ. (ମଗୁ-ପଦକ) ମାନ୍ତି, ମଗୁ ।
 ମାନ୍ତିରାଜା-ବ. (ମଗୁ-ରାଜଗବନ) ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ।
 ମାନ୍ତି-ବ. (ମତିବାପଦକ) ଗବନ ବେଶ ।
 ମାଜିବା-ବ. (ମାଜିବାପଦକ) ଗୁର ।
 ମାଜିବା-ବି. (ମାଜିବାପଦକ) ଗବିବା ; ଗରୁ-
 ବାର ବରଣ ।
 ମାଜି-ବ. ବାଉଁଶ, ବାବ ।
 ମାଜି ବ. (ମୁରବାପଦକ) ରମି ।
 ମାଜିଅ-ବ. ମୁରବାବନ୍ଧି ଶିଳ୍ପ ।
 ମାଠ-ବ. ଘର ମୋଟା ଘର ।
 ମାଠିଅ-ବ. ଘର, ମୁରବାବାବ ବେଶ ।
 ମାଠିବା-ବି. ଶିଳ୍ପ ବରଣ ।
 ମାଠି-ବ. (ମାଉସବନ୍ଧୁ) ପ୍ରଦାନ ।
 ମାଠିବା ବି. (ମୁରବାବନ୍ଧୁ) ଗବିବା ; ବାବବା ;
 ରାଜେଶ୍ବର ।

ମାଢୁଅ-ବ. ମାଡ଼ ବାଉବାରେ ଘରମୁ ।
 ମାଡ଼-ବ. ଗରମାଣ ବେଶ, ଗରମିନା ।
 ମାଣ-ବ. ବୁଝା ; ୨୫ ପୁଣ୍ଡ ରୁମି । [ବାଲବ ।
 ମାଣବଜ-ବ. (ମହ-ସ-ବ) ବାଲବ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ
 ମାଣିବ୍ୟ-ବ. (ମଣି-ବି-ସ) ମାଣିବ ; ଉତ୍ତ-
 ବେଶ ।
 ମାଣି-ବ. ଉତ୍ତବିଦାଣି ଉତ୍ତରେ ଗବିବା ବାଠ ।
 ମାଣି-ବ. ଉତ୍ତବଦନ ବଦନ, ଉତ୍ତବଦନ
 ମାଣି-ବ. ଉତ୍ତବ । [ଗହୀ ।
 ମାଣିଅ-ବ. ଉତ୍ତବେଶ । [ଗୋଦାବ ।
 ମାଣି-ବ. (ଉତ୍ତରେ ଧର ଉତ୍ତମ ବରଣର ଉତ୍ତ
 ମାଣିଅ-ବ. ଉତ୍ତବେଶ ।
 ମାଠିଙ୍ଗ-ବ. (ମଠିଙ୍ଗ-ସ) ଉତ୍ତା ; ଉତ୍ତାଳ ।
 ମାଠିଙ୍ଗ-ବ. ଉତ୍ତା ।
 ମାଠିଙ୍ଗା-ବ. (ମାଠିଙ୍ଗ-ସ-ସ) ବାପୁ ।
 ମାଠି-ବ. ଉତ୍ତ ବାଉଷ ।
 ମାଠିବୁ-ବ. (ଗାଣୀ) ପ୍ରମାଦ ।
 ମାଠି-ବ. (ମା-ବୁ) ଉତ୍ତା ; ପ୍ରମାଦ ।
 ମାଠାମୁ-ବ. (ମା-ବୁ-ସ) ମାଠାଉ ଗିତା,
 ଗତା । [ପର ।
 ମାଠାମୁ-ବ. (ମାଠାମୁ-ସ) ମାଠାଉ ମାଠା,
 ମାଠିବା-ବି. ଉତ୍ତବ ବେଶ । [ମାଣୁ ।
 ମାଠି-ବ. (ମାଠି-ଉତ୍ତ) ମାଠାଉ ବୁଦା ;
 ମାଠିଲା }
 ମାଠିଲା } ବ. ମାଠିଲା ବୁଦା, ମାଠି ।

ମାତୁଳୁର୍ଣ୍ଣ-ବ. ଭାଜିମ୍ବ; ଏକପ୍ରକାର ଭେମ୍ବ ।	ମାନି-ବ. (ମନ୍-ଅ) ସନ୍ଧ୍ୟା; ଅଭିମାନ ।
ମାତୁଳା-ବ. (ମାତୁ-ଅ) ମାତା, ଶାଶୁ ।	ମାନିତ-ବ. ମାନବିତ ବ୍ରତ ।
ମାତୁଷ୍ଠା-ବ. (ମାତୁ-ସ୍ଠା) ମାତାର ଭତିଜ, ମାଝି ।	ମାନିତ-ବ. (ମାତ-ସ୍ଠା-ଅ) ସନ୍ଧ୍ୟା-ସ୍ତବ ।
ମାତ୍-ଅ. (ମା-ଅ) ବେଦନ; ଦୃଢ଼; ସୁଖୀ ।	ମାନି-ଦ୍ରୁତ-ବ. ଦରମାନଦ୍ରୁତ, ମାଗବାଜୀ ।
ମାତ୍-ବ. (ମା-ଅ-ଅ) ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ; ଦୃଢ଼ର ଭଜାରଣବାନ; ଅସ୍ଫୁଟର ଭବରଭେଦ ।	ମାନମା-ବ. (ମାନ୍-ଅ-ଅ) ସନ୍ଧ୍ୟାବେଦନ ।
ମାୟୁର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ମୟୁ-ର) ପରିଶ୍ରାମାତରତା ।	ମାନିନୀୟ-ବ. (ମାନ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ ; ମାନ୍ୟ ।
ମାଦିକ-ବ. (ମଦ୍-ଅକ) ମଦ୍‌ତାତକ ; ବ. ଚନ୍ଦ୍ରାଦ୍ରବ୍ୟ ।	ମାନ-ମନିତ-ବ. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଯଦ୍ ବସନ୍ତ-ରତ ପର୍ଯ୍ୟବେଶନ ହେଉଥାଏ ।
ମାଦିକ-ବ. (ମର୍ଦ୍ଦନଶବ୍ଦ) ମୃତଦେଶେଷ ; ପୁଣ୍ୟପଦ-ରୂପ ଶବ୍ଦର ଯବନ ।	ମାନିତ-ବ. (ମନ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣ, ସ୍ମରଣ ।
ମାଦିଶ-ବ. (ଅସ୍ତ୍ର-ଦୃଶ୍-ଅ) ମଦ୍‌ଭୁକ୍ତ, ମୋଷଣ ।	ମାନିତ-ବ. (ମନ୍-ଅ-ଅ) ମନ୍ତ୍ରା; ଅଭିଶାପ ।
ମାଧକ-ବ. (ମା-ଧକ) ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି, ବସୁ ।	ମାନିଶିକ-ବ. (ମନ୍-ଅ-ଇକ) ଅଭିଶାପ, ମନ୍ତ୍ରଣ-ଶବ୍ଦ । {ମାନ୍‌ଶିକ୍ଷା ।
ମାଧକ-ବ. (ମଧୁ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରବାନ; ବୈଶାଖ-ମାସ ।	ମାନିନୀ-ବ. (ମାନ୍-ଇନ୍-ୟ) ମାନ୍‌ବଦ୍, ଅଦ-ମାନିକା-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା ବରଣା; ଭକ୍ତିପୁରକ ମନ୍ତ୍ରଣ ବରଣା ।
ମାଧକ-ବ. ଲୋକଦେଶ । [ମାସ ।	ମାନି-ବ. (ମାନ୍-ଇନ୍) ଅଭିମାନୀ ।
ମାଧୁକିଶି-ବ. (ମଧୁ-କିଶ-ଅ-ଇ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଅଭିଶାପ ବଦ୍ । [ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।	ମାନୁଷ-ବ. (ମନ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣ ।
ମାଧୁକ-ବ. (ମଧୁ-କ-ଅ-ଇ) ମଧୁରତା ;	ମାନୁଷିକ-ବ. ମନ୍ତ୍ରଣାବସରାତ୍ ।
ମାଧୁର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ମଧୁ-ର-ଅ) ମଧୁରତା ; ପୁରସ୍ତ-ରାହତା । [ସାନ୍ଧ୍ୟ ।	ମାନୁଷୀ-ବ. ବାସ ।
ମାଧ୍ୟମ୍ବି-ବ. (ମଧ୍ୟ-ସ୍ଵ-ଅ) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା; ଶୁଭା-ମାଧ୍ୟମ୍ବିର୍ଣ୍ଣ-ବ. ବେଳୁ ଅଦଳୁ ଅବର୍ଣ୍ଣନ ବରଣ-ରାତ୍ ଯନ୍ତ୍ର ।	ମାନି-ବ. (ମନ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣା; ଚନ୍ଦ୍ରତା; ଅଭିମାନ ।
ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ-ବ. ବେଳୁ ଅଦଳୁ ଅବର୍ଣ୍ଣନ ବରଣ-ରାତ୍ ଯନ୍ତ୍ର ।	ମାନିତା-ବ. ଅତି ସୁବଚନ ହୃଦୟବେଶେଷ ।
ମାଧ୍ୟା-ବ. (ମଧ୍ୟ-ଅ-ଇ) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଯନ୍ତ୍ର ବସୁ ।	ମାନି-ବ. (ମାନ୍-ଅ) ମାନ୍‌ବଦ୍; ଅଦରଣୀୟ ।
ମାନି-ବ. (ମା-ଅକ) ପରିମାଣ, ମାସ ।	ମାଧ୍ୟ-ବ. (ମାଧ୍ୟା-ରୁକ) ପରିମାଣ ।
	ମାଧୁର୍ଣ୍ଣ-ବ. ପରିମାଣବଦ୍, ପରିମାଣବାସ ।

ମାଫ-ବ. (ଦୀର୍ଘ) ଜମା ।

ମାମିଲ-ବ. ମୋକଦ୍ଦମା ।

ମାମୁ-ବ. ମାକାର ସର ।

ମାମୁଲ-ବ. (ଦୀର୍ଘ) ତିରସରକିତ ।

ମାୟା-ବ. (ମା-ଯ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲି; ମୋହ;
ଶୂନ୍ୟ; କପ୍ତଳେଷ; ସ୍ୱପ୍ନ; ଦୟା ।

ମାୟାବା } ବ. (ମାୟା-ବହୁ, ଇନ୍ଦ୍ର) ବସନ୍ତ-
ମାୟା } ସ୍ୱପ୍ନ; ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲବ ।

ମାଲ-ବ. (ମୁ-ଅ) ମୃଦୁ; ସଜର୍ବ; କହାତ ।

ମାଲକ-ବ. (ମୁ-ଶିର-ଅବ) ବଜାଣବ; ବ.
ଅଶୁର ଶବ୍ଦ ।

ମାଲତୀ-ବ. (ମୁ-ଶିର-ଅବ) ସୁନ୍ଦର, ବନ୍ଧ ।

ମାଲିଣୀ-ବ. ହତନାବାଣ୍ଡ ଶବ୍ଦ; କୋଟିବାଦବ ।

ମାଲିଙ୍ଗ-ବ. (ଦୀର୍ଘ) ଜମା, ବସନ୍ତ ।

ମାଲିକ-ବ. (ମାଲ-ଅମୁଦ-ବ) ସାଂସାରବ.
ପ୍ରାଣନାଶକ ।

ମାଲିକୀ-ବ. (ମୁଖାନ୍ତ) ପଦ୍ମର ସରକା;
ସଦାତ ସରକା । [ବନ୍ଧି ।

ମାଲିଷ-ବ. (ମୁଷ-ଅ) ଡାକେନାକ୍ରିରେ ମାବନ

ମାୟା-ବ. (ମା-ଇ) ମରବ, ବିଶିଷ୍ଟ ।

ମାୟୁ-ବ. କଷ୍ଟ; ଅସବ୍ୟ ।

ମାୟୁତ-ବ. (ମୟୁତ-ଅ) ପବନ, ବାୟୁ ।

ମାୟୁତ-ବ. (ମୟୁତ-ଇ) ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ; ଭୟ ।

ମାର୍ଜଣ୍ଡ }
ମାର୍ଜଣ୍ଡେଶ୍ୱ } ବ. (ମୁବହ-ଅ, ଏଷ୍) ମୁନିବଂଶେଷ ।

ମାର୍ଗ-ବ. (ମାର୍-ଅ) ପଥ । [ପଦ ।

ମାର୍ଗଣ-ବ. (ମାର୍-ଅବ) ଅନୁସନ୍ଧାନ; ବାଣ,

ମାର୍ଗଶିର }
ମାର୍ଗଶିର୍ଷ } ବ. ଅଗ୍ରହାଣ୍ଡ ମାସ ।

ମାର୍ଜିତ }
ମାର୍ଜିତା } ବ. (ମୁଦ୍-ଅବ-ଅ) ପରିଷ୍କାରଣ;
ପ୍ରକାଶନ; ଜନା ।

ମାର୍ଜିନୀ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅବ-ଇ) ସାଦା ଦାସ
ମାର୍ଜନୀ ବସଦାସ; (ଦାମୁଗ୍ର ପରିତ) ।

ମାର୍ଜିନୀୟ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅବ-ଇ) ଜମାଦୋଷ ।

ମାର୍ଜ୍ଜିର-ବ. ବସନ୍ତ ।

ମାର୍ଜ୍ଜିତ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ) ପରିଷ୍କାର; ପ୍ରକାଶିତ ।

ମାର୍ଜ୍ଜିତ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମାର୍ଜ୍ଜିତ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ-ଅ) ମୁଦ୍-ଅବ-ଅବ ।

ମାର୍ଜ୍ଜିତ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ) ମୁଦ୍-ଅବ, ବୋଧନୀୟ ।

ମାଳ-ବ. ଉଦ୍ଭବ ରୁମ୍ଭି ।

ମାଲ୍-ବ. (ଅରବ) ସଜ୍ଜନ, ଧନ, କାଶିକ-ପ୍ରଦାନ

ମାଲ୍-ବ. (ମଲ୍ଲପଦ) ସୋଦା ।

ମାଲ୍ଲୀକୀ-ବ. ପକ୍ଷୀପାତା ।

ମାଲିଣୀ-ବ. ମାଳପତ୍ତନା ଓ ସୁସ୍ଥ ।

ମାଲିପା-ବ. ଚେର, ଯୁବାଦୟ ।

ମାଳା }
ମାଳାକା } ବ. ସୁସ୍ଥମାୟା; ଦାର; ଫେରା ।

ମାଳକା }
ମାଳକା } ବ. ସୁସ୍ଥ ।

ମାଲ-ବ. ମାଳା ।

ମାଲିକ-ବ. (ଅରବ) ପ୍ରଭୁ, ସାମା ।

ମାଲିକାନୀ-ବ. (ଅରବ) ଶରଣା ।

ମାଲିନୀ-ବ. (ମଳିନୀ-ସ) ମଳିନୀ ।	ମିଶିତ-ବ. ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ।
ମାଲି-ବ. ମାଳାକାର; ଉଦ୍ୟୋଗକାର ।	ମିତ-ବ. (ମିତ୍ରପଦ) ମିତ୍ର, ବନ୍ଧ ।
ମାଲୁଣୀ-ବ. ମାଳିକାପତ୍ନୀ ।	ମିତ-ବ. (ମା-ତ) ପରିମିତ; ଚିତ୍ତ ।
ମାଲ୍ଲ-ବ. ପୁଷ୍ପମାଳା ।	ମିତ-ରାଣୀ-ବ. ଅବରୋଧ ।
ମାଣ୍ଡଲ-ବ. (ସିଂହ) ଶୁକ୍ର; ବର ।	ମିତ-କ୍ୟାଣ୍ଡି-ବ. ଅନ୍ୟ-କ୍ୟାଣ୍ଡି ।
ମାଂସ-ବ. ପୁର ।	ମିତି-ବ. ସରମାଣ ।
ମାସକ-ବ. ଏକ ମସା (୫୭୭) ।	ମିଷ-ବ. (ମିଷ-ସ) ବନ୍ଧ, ପତା ।
ମାସି-ବ. (ମା-ସସ୍-ସ) ବର୍ଷର କାର୍ତ୍ତିକ ଋତୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟହାସ ପିତୃଶାନ୍ତର କାର; ଶୈବ-ମାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦ୍ଵାରା ପରିମିତ କାର ।	ମିଷିତା-ବ. ବନ୍ଧନା, ଶୈବାର୍ଯ୍ୟ ।
ମାସାନ୍ତ-ବ. (ମାସ ପତ୍ର) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ।	ମିଶ୍ରାଣର-ବ. ପଦ୍ମରେ ତରଳେ ତରଳେ ଲଗଣା-ଜଳର ମେଳ ।
ମାସିକ-ବ. ମାସେ ମାସେ ଦେଖିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ।	ମିଥୁନ-ବ. (ମିଥୁ-ରାତ୍ର) ଶୁକ୍ର ଋତୁର ଯୁଗଳ ଯୋଗରେ ସମ୍ପର୍କପଥ ।
ମାସଲ-ବ. (ଉତ୍ତରାଷାଢ଼ କୃଷ୍ଣାତ୍ମ) ଜାତୀ-କର ଉପରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭ । [ମସ୍ତକ] ।	ମିଥ୍ୟା-ସଂ. (ମିଥ୍ୟା-ସଂ) ମିଥ୍ୟା, ଅସତ୍ୟ; କଳ୍ପ-ମିଥ୍ୟାକାଦ୍ୟା-ବ. ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ । ଥିବ ।
ମାସାନ୍ତ୍ୟ-ବ. (ମସାନ୍ତ୍ୟ-ସ) ପ୍ରବନ୍ଧ; ପୌରସ୍ୟ ।	ମିନି-ବ. (ବନ୍ଧନପଦ) ଦଳିତ ପ୍ରାଣୀ ।
ମାସାନ୍ତ-ବ. ଦେବାନ୍ତରାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ।	ମିଳନ-ବ. (ମିଳ-ସଂ) ମିଳନ, ସଂଯୋଗ; ସାମୁଗ୍ଧ୍ୟ ।
ମାସାନ୍ତ-ବ. ସୁଖପଥେ ।	ମିଳାଉକା-ବ. (ମିଳୁଥାଉ) ଗୁଳିକା ଦ୍ଵାରା ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ତ ବରଦା ।
ମାସାନ୍ତ୍ୟ-ବ. ଅବାରଣ; ବୋଧେ ।	ମିଳିତ-ବ. (ମିଳ-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ମାସାନ୍ତ-ବ. ପ୍ରସାର ଉପକ୍ରମ ।	ମିଳିତ-ବ. ଭ୍ରମର ।
ମାସେନ୍ଦ୍ର-ଶର-ବ. ଶୁଭକ୍ଷିଣ ।	ମିଳିମିଳି-ବ. ଦେବପଥେ ।
ମାସେନ୍ଦ୍ର-ବ. (ମସେନ୍ଦ୍ର-ସ) ଶିବୋପାସନ ।	ମିଳିକା-ବ. ଏକତ୍ର ଦେବା; ସମୁଦ୍ଧି ।
ମିଳ-ବ. (ମିଳନପଦ) ଅସତ୍ୟ ।	ମିଶା-ବ. (ମିଶ୍ରପଦ) ଝିଅ ।
ମିଳୁଥା-ବ. ମିଥ୍ୟାକାଦ୍ୟ ।	ମିଶାଣୀ-ବ. (ମିଶ୍ରପଦ) ଏକୋପରଣ ।
ମିଳାଉକା-ବ. ଯେଣ ବରଦା; ଲଘୁ ବରଦା ।	ମିଶିକା-ବ. (ମିଶ୍ରାତ୍ମା) ଏକତ୍ର ଦେବା ।
ମିଳା-ବ. (ମିଳନପଦ) ମିତ୍ର, ସୁସ୍ଥାତ୍ମ, ମଧୁର ।	
ମିଳା-ବ. ମିତ୍ରାତ୍ମ; ମିତ୍ରପଦ ।	

ମିଶ୍ର-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ) ମିଳିତ; ମିଶ୍ରା; ବ. ଉଷା-
 ମିଶ୍ରଣ ବ. ମିଳନ, ଘୋଷ । [ସୁବେଶ]
 ମିଶ୍ରଣ ବ. (ମିଶ୍ର-ତ) ମିଳିତ, ସୁସ୍ଥ ।
 ମିଶ୍ର-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ) ଛଳ । [ବ. ମିଶ୍ରାଣ]
 ମିଶ୍ର-ବ. (ମିଶ୍ର-ତ) ମଧୁର, ସୁସ୍ବାଦୁ, ସମଧୁର;
 ମିଶ୍ରାଣ-ବ. (ମିଶ୍ର-ପଦ) ମଧୁର-ସାଦନ; ମିଳେଇ ।
 ମିଶ୍ରଲ-ବ. (ଅରଣ୍ୟ) ମଦନମା ସମ୍ବଳପ୍ରଦ ।
 ମିଶ୍ରେ-ବ. ଉନ୍ନମାର୍ଗଦାର୍ଯ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।
 ମିଶ୍ରଣ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ସମସ୍ତ ଗର୍ବ ।
 ମିଶ୍ରଲ-ବ. (ମିଶ୍ର-ଲକ୍ଷ) ସୁଧୀ ।
 ମାନ-ବ. (ମା-ତ) ମଣ୍ଡ୍ୟ; ତୋଷଣିକ ସମ୍ପ୍ର-
 ମାନ-କେତନ-ବ. ସଦର୍ପ । [ବେଶ]
 ମାମା-ସା-ବ. (ମାତ୍ର-ସନ୍-ସ) ବିକାଶ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ;
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବମାୟାବେଶ୍ୟ ।
 ମାଳିନ-ବ. ଗନ୍ଧ ବୁଲବା ବା ସା-ସୋଦର ।
 ମାଳିନ-ବ. (ମାଳ-ତ) ମୁଦୁର, ସବବସିତ ।
 ମୂ-ବ. (ସମୁଦ୍ରସର) ସମ୍ପେ, ମୁହଁ ।
 ମୂ-ଅ-ବ. ଓଇ ବମା ମୁଦିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଶ୍ରା-
 ବେଶ୍ୟ ।
 ମୁକୁଟ-ବ. (ମନ୍ଦ-ଭଟ୍ଟ) କପଟ; ବିଦେଶ୍ୟ ।
 ମୁକୁନ୍ଦ-ବ. (ମୁଦୁ-ବ) ମୁକ୍ତିଦାତା ; ବନ୍ଧୁ ।
 ମୁକୁନ୍ଦ-ବ. (ମନ୍ଦୁ-ଭର) ଉର୍ବର, ଯଶ ।
 ମୁକୁନ୍ଦ-ବ. (ମୁଦୁ-ଭର) ବଳବା, ବଳି ।
 ମୁକୁଳା-ବ. ମେଘ, ଗୋଘ ।
 ମୁକୁନ୍ଦ-ବ. ଉଷଦ୍ଧ ବସନ୍ତି ।

ମୁକୁ-ବ. (ମୁକୁ-ତ) ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ; ବଳବତ୍ତ
 ଉଷଦ୍ଧ ; ଚକ୍ର ✓
 ମୁକୁ-ନିଶ୍ଚ-ବ. ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ ।
 ମୁକୁ-ସିନ୍ଧୁ-ବ. ଗାନ୍ଧାରୀ ।
 ମୁକୁ-ବ. ମୋକ୍ତିବ, ମୋକ୍ତ ।
 ମୁକୁ-ଅ-ବ. ମୋକ୍ତ । *ସୁଦ୍ଧାଶ୍ୟ
 ମୁକୁ-ବ. (ମୁଦ-ତ) ସ-ସାଦ-ବଳବତ୍ତ ଉଦ୍ଧାର; *
 ମୁଖ ବ. ଅବଦ, ବଦନ ।
 ମୁଖର-ବ. (ମୁଦ-ର) ବାୟୁ; ଶବ୍ଦ ।
 ମୁଖର-ବ. (ମୁଦର-ଭର) ଯଦାୟମାତ,
 ଧୃବତଃ
 ମୁଖ-ବେଶ୍ୟ-ବ. ବାସା ବହୁବାରେ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
 ମୁଖାଗ୍ନି-ବ. (ମୁଦ-ସମ୍ପ୍ର) ଶବ୍ଦମୁଖରେ ପ୍ରବଦ୍ଧ
 ଅସ୍ତ୍ର ।
 ମୁଖାପେକ୍ଷା-ବ. (ମୁଦ-ସମ୍ପେକ୍ଷା) ପକ୍ଷପାତ ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. (ମୁଦ-ସ) ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. (ମୁଖସର) ଗାନ୍ଧାରୀ ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. (ମୁଖସର) ପ୍ରସ୍ତୁତବେଶ୍ୟ ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. (ମୁଖସର) ଲଜ୍ଜା ବା କେତୁ-
 ବାସ ମୁଖସର ବାସ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. (ମୁଦ-ତ) ମୁଦ; ସଦନ; ମୋକ୍ତ ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. ସରଳସଦ୍‌ବା ବାସ୍ୟା; ଲଜ୍ଜାତା ।
 ମୁଖ୍ୟାଗ୍ନି-ବ. ଏକପ୍ରକାର-ସଂସ୍ଥ ।
 ମୁଖ୍ୟାଗ୍ନି-ବ. ଗନ୍ଧ, ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ମୁଖ୍ୟ-ବ. (ମୁଖସର) ବୃହତ ବଳବତ୍ତ;
 ଉଦ୍ଧାର ବେଶ୍ୟ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡେଇକ) ମୁଣ୍ଡିମେରୁ ବୁଦ୍ଧ; ଡାବି-
ବର ଶୁଦ୍ଧ ରଖିବାରୁ ଥଳୀ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡେଇକ) ବଳିଶାଠାରୁ ମୁଠା-
ବଳିଶ ।

ମୁଠି-କ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ଲକ୍ଷ୍ମଣର ।

ମୁଠି-କ. ଥଳୀ ।

ମୁଠା-କ. ଠାରେ, ଥାଣ୍ଡି ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଶିରୀ, ମୁଣ୍ଡ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୁଣ୍ଡ ବଳିଶ ।

ମୁଠି-କ. ଘୋରାଘର ମୁଣ୍ଡ ।

ମୁଠି-କ. ବାହୁରୁ ।

ମୁଠି-କ. ବେଘ-ମୁଣ୍ଡରୁ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡେଇକ) ମୁଣ୍ଡ, ଘର ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡେଇକ) ବାହୁରୁରୁ ଶେଷ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଶୀତ, ବର୍ଷ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡାବୁରୁ) ମୁଣ୍ଡ, ଶୁଣ୍ଠ ।

ମୁଠି-କ. ମୁଣ୍ଡ, ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ବୁଝ, ଶୀତ, ଅଜ୍ଞାତ ।

ମୁଠି-କ. ଶି. ବର ବର ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମେଘ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୁଣ୍ଡ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଘର, ମୁଣ୍ଡ ।

ମୁଠି-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୁଣ୍ଡବରଣ ; ଅଗ୍ରଭା-
ଗ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୋହର ; ଶୁଣ ;
ମୋହର ଶିରୀ ବରଣା ପ୍ରଭୃତି ; ଘରାବ
ସମୟରେ ବୁଝ ମୁଣ୍ଡବର ଘର ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଶୁଣା ବରଣ ।

ମୁଠା-କ. ମୁଠା ବରଣର ଶୁଣ ; ଶୁଣା
ବରଣର ବର । [ଶୁଣ ; ମୁଣ୍ଡର ଶୁଣ ।

ମୁଠା-କ. ମୁଣ୍ଡ ; ଘୋରର ଶୁଣିବୁଝ ଅଗ୍ରଭା-
ଗ ।

ମୁଠା-କ. ମୁଣ୍ଡାବୁରୁ ଶିରୀ ; ଶୁଣା ; ଶୁଣା ।

ମୁଠା-କ. ଅଗ୍ରଭାଗ ଶୁଣ ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମୁଠା-କ. (ଶୁଣ) ଶୁଣ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଶୁଣ, ଅଗ୍ରଭାଗ ; ମୋହର ।

ମୁଠା-କ. ମୁଣ୍ଡେଇକ । [ଶୁଣ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୁଣ୍ଡ ବାହୁରୁ

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୋହର ; ଶ. ଶୁଣ,
ଶୁଣ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ମୋହର ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଅଗ୍ରଭାଗ, ମୁଣ୍ଡ-
ମୁଣ୍ଡ ।

ମୁଠା-କ. ମୁଣ୍ଡ । [ଶୁଣ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ-ଅ) ଶୁଣ, ବେଶ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଶୁଣ ।

ମୁଠା-କ. ଶୁଣ ଓ ଶୁଣିବୁଝ ।

ମୁଠା-କ. ଶୁଣ । [ଶୁଣ ବରଣ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡେଇକ) ଶୁଣ ବରଣ,

ମୁଠା-କ. ଶିରୀ ; ମୁଣ୍ଡ ।

ମୁଠା-କ. (ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଶୁଣିବୁଝ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟ-କ) ଘେନିତ, ଅପଦ୍ମକ ;
ବହୁତ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ଅଶ୍ରୁକୋଷ । [ବିର ଦେଖ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟ-କ) ବୁଝିତ ବସ୍ତୁ, ମୁଠା ; ସତ୍ତା-

ମୁଷ୍ଟିମେଷୁ-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ମେଷ) ମୁଷ୍ଟିବାସ ପରି-
ମେଷ, ଅନୁସନ୍ଧାନୀ, ଅନୁସନ୍ଧାନକ ।

ମୁଷ୍ଟିମାନ-କ. ମୁଷ୍ଟିମାନ-ଧର୍ମବଳମା ।

ମୁଷ୍ଟିମାନ-କ. (ଅରଣ୍ୟ) ବୃକ୍ଷମାଳା ।

ମୁଷ୍ଟିମାନ-କ. (ଅରଣ୍ୟ) ବୃକ୍ଷମାଳା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟିବଳ) ମୁଷ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ଅପଦ୍ମବଳ) ମୁଷ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ପ୍ରତ୍ୟେକ, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ଶରଣାଳୟ ; ପଦାବଳି ** ଉପର
ପଦ ଉପର ।

ମୁଷ୍ଟିମାନ-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ମାନ) ବହୁବଳି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି) ବାସନାବଳି, ବୋଧ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ବାସନାବଳି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି) ମୁଷ୍ଟ, ଅଶ୍ରୁ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି) ମୁଷ୍ଟ, ଅଶ୍ରୁ, ଅଶ୍ରୁ ମୁଷ୍ଟି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ମୁଷ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି) ପ୍ରତ୍ୟେକ । [ସାଧ ।

ମୁଷ୍ଟିଗଣ-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ତଳପେଟ, ମୁଷ୍ଟ-

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ଅଶ୍ରୁ, ମୁଷ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ବାସନାବଳି
ପରି ଅପଦ୍ମକ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ଅପଦ୍ମକ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ମୁଷ୍ଟିବଳ । [ସାଧ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ଅଶ୍ରୁ, ପଦମା ; ପଦମା ।

ମୁଷ୍ଟିମାନ-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ମୁଷ୍ଟି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟିବଳ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ପଦମା, ପଦମା ; ପଦମା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି । [ଅପଦ୍ମ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ବାସନା, ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା, ବାସନା । [ଅପଦ୍ମ ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ବାସନାବଳି ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. ମୁଷ୍ଟି, ମୁଷ୍ଟି ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା ; ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. } କ. ମୁଷ୍ଟିବା, ମୁଷ୍ଟିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ-
ଗଣ ବାସନାବଳି ବାସନା-
ମୁଷ୍ଟିବା } ଭ୍ରମ ; ତୁଷ୍ଟିବା ମୁଷ୍ଟିବାବଳି
ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ମୁଷ୍ଟି, ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା, ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା, ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା, ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଷ୍ଟି-କ. (ମୁଷ୍ଟି-ଗଣ) ବାସନା, ବାସନା, ବାସନା ।

ମୁଗ-ଭଜ-ବ. ବି-ବୁ ।
 ମୁଗ-କାହିନ-ବ. ପଦ୍ମ ।
 ମୁଗଶିରାଃ } ବ. (ମୁଗ-ଶିରାଃ, ଶାର୍ଝ) ବନ୍ଧନ-
 ମୁଗଶିରାଃ } ବନ୍ଧନ ।
 ମୁଗାଳ-ବ. (ମୁଗ-ପତ୍ର) ଗନ୍ଧ । [ବି.ସ ।
 ମୁଗାଦଳ-ବ. (ମୁଗ-ପତ୍ର-ପତ୍ର) ଚନ୍ଦ୍ର, ଚିତ୍ର ।
 ମୁଗେନ୍ଦ୍ର-ବ. (ମୁଗ-ଇନ୍ଦ୍ର) ସମୁଦ୍ର ।
 ମୁଗୁ-ବ. (ମୁଗ-ସ) ଅବେଶମୟ ।
 ମୁଗ୍ଧ-ବ. (ମୁଗ୍ଧ-ସ) ଶିବ, ନିଦାଦେବ ।
 ମୁଗ୍ଧାଙ୍ଗ-ବ. ଦୁର୍ଗା ।
 ମୁଗାଳ-ବ. (ମୁଗ୍ଧ-ପତ୍ର) ବଦନାଳ ।
 ମୁଗାଳିଙ୍ଗ-ବ. (ମୁଗାଳ-ଇନ୍ଦ୍ର-ଇ) ପଦ୍ମିନୀ ।
 ମୁଗୁରୁ-ବ. (ମୁଗୁ-ମୟ) ମୁଗୁରାମୟ ।
 ମୁଦ-ବ. (ମୁ-ଦ) ମୁଗୁରାମୟ, ପଦ୍ମାମୟ ।
 ମୁଦକ-ବ. ମୁଗୁରାମୟ ।
 ମୁଦ-କଳ୍ପ-ବ. ମୁଦକାଳ ।
 ମୁଦ-କଳ୍ପା-ବ. ମେଘର ସମ୍ଭାବନା କାଳ ।
 ମୁଦ-ବ. (ମୁ-ଦ) ମୁଗ ।
 ମୁଦିକା-ବ. (ମୁଦ-କବ-ସ) ମାଟି; ଭୂମି ।
 ମୁଦୁ-ବ. (ମୁ-ଦୁ) ଶ୍ରୀମଦେଶ, ମରଣ ।
 ମୁଦୁକ୍ଷୁ-ବ. (ମୁଦୁ-କ-ସ) ଯେ ମୁଦୁକୁ କରେ,
 ପରମେଶ୍ଵର ।
 ମୁଦୁଙ୍ଗ-ବ. (ମୁଦୁ-ପତ୍ର) ମୁଦୁ; ପଦ୍ମାମୟ ।
 ମୁଦୁଙ୍ଗାଳ-ବ. (ମୁଦୁ-ପତ୍ରାଳ) ପଦ୍ମାମୟାଳୟ ।
 ମୁଦୁ-ବ. (ମୁଦୁ-ଇ) ପୋଷଳ, ଚନ୍ଦ୍ରମା; ମଦ ।

ମୁଦୁଳ-ବ. (ମୁଦୁ-ଇ) ପୋଷଳ, ଚନ୍ଦ୍ରମା ।
 ମୁଦୁ-ବ. (ମୁଦୁ-ଇ) ପୋଷଳାଳୟ ।
 ମୁଷା-ବ. ମିଥ୍ୟା ।
 ମୁଷ୍ଟି-ବ. (ମୁଷ୍ଟ-ଦ) ମାର୍ଦଦ ।
 ମେକଲ-କନ୍ଦିନୀ-ବ. କର୍ମଦାୟକ ।
 ମେକାପ-ବ. ବଦନାମୟ ପଦ୍ମ-ରକ୍ଷାଦାୟ ।
 ମେଖାଳା-ବ. (ମେ-ଖାଳ-ସ) ବଡ଼ିଶୁଭ, ବଡ଼ି-
 ରକ୍ଷଣ ।
 ମେଘ-ବ. (ମେ-ଘ) ବରଦ, ପଦ୍ମାବ ।
 ମେଘ-କାଦ-ବ. ମେଘଧର; ପଦ୍ମାମୟ ଇନ୍ଦ୍ର-
 ଚକ୍ର ।
 ମେଘାଗମ-ବ. (ମେଘ-ଅଗମ) ବର୍ଷା ଶରଣ ।
 ମେଘା-ବ. ମେଘାବୟ ।
 ମେଘକ-ବ. (ମେଘ-କବ) ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ, ଶ୍ୟାମ ।
 ମେଘ-ବ. (ଅରଣ୍ୟ) ପ୍ରବଳ ରକ୍ଷିତାଳ ବାହ୍ୟା-
 ମେଘା-ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣ । [ସଦୃଶ ।
 ମେଘ-ବ. ପ୍ରବଳା ଉପକାଳ ସୃଷ୍ଟି ଶ୍ରୀ ।
 ମେଘା, ମେଘି-ବ. ପ୍ରମାଦର ବୃଦ୍ଧା; ଅଦେବ
 ପଦ୍ମ ଧାର-ବେଶ୍ଵର ସମ୍ପ୍ରତି ।
 ମେଘାଦି-ବ. ପ୍ରବଳ ଦେବୀ; ମାୟା-ସୃଷ୍ଟି ଦେବୀ ।
 ମେଘା-ବ. (ମେଘାଗମ) ମେଘ, ପଦ୍ମ ବେଶ ।
 ମେଘ }
 ମେଘା } ବ. ମେଘାବ, ମେଘପଦ ।
 ମେଘ } ବ. (ମି-ଘ, ଅ-ଘ) ଅସ୍ଥିର ମହା;
 ମେଘା } ବସା, ବର୍ଷ ।

ମେଘନା-ବ. (ମେଘ-ନା-ବ) ସୁସନା ।
 ମେଘୁର-ବ. (ମିଶ୍ର-ର) ଚିତ୍ରଣ ; ସ୍ୱିତ୍ ;
 ଶ୍ୟାମଳ ।
 ମେଧ-ବ. (ମେଧ-ସ) ଯଜ୍ଞ, ଯାଗ । [ଶକ୍ତି]
 ମେଧା-ବ. (ମେଧ-ସ) ଧାରଣାବଳୀ ବୁଦ୍ଧି ; ସ୍ମୃତି-
 ମେଧାଗା-ବ. (ମେଧା-ବ) ମେଧାବଶିଷ୍ଟ ;
 ଧ୍ୟାନୀ ।
 ମେଧ୍ୟ-ବ. (ମେଧ-ସ) ଶୁଦ୍ଧ, ସଦୃଶ ; ଘଟ୍ଟାୟ ।
 ମେନକା } ବ. କୁମାରସୁତ୍ରୀ ; ବର୍ଦ୍ଧିତ୍ୟା-
 ମେନା } ବଶେଷ ।
 ମେଘୁ-ବ. (ମା-ସ) ପରମେଶ୍ୱର ; ଅନୁମେଶ୍ୱର ।
 ମେଘୁଅ-ବ. ଜଳ-କଳି ।
 ମେଘୁ-ବ. (ମେ-ରୁ) ସୁବନୋକ୍ତ ସୁମେରୁ ପଦ୍ୟ ;
 ଶୁଭକାର ଲବର ଓ ଚକ୍ରିତ ପ୍ରାୟ ; ପୁଷ୍ପବ୍ୟସ ;
 ଲବମାଳାୟ ଲବରୁ ପ୍ରଧାନ ପଦ ।
 ମେଘୁ-ବିଶ୍ୱ-ବ. ଚିତ୍ତିର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଯନ୍ତ୍ର ; ଲୁଗୋ-
 ନରେ ବେପ୍ରାୟ ଶରଳରେଣ ।
 ମେଳି-ବ. (ମିଳ-ସ) ଐକ୍ୟ, ମିଳନ । [ମିଶିକା ।
 ମେଳନ-ବ. (ମିଳ-ସ) ଏକତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧା ;
 ମେଳା-ବ. ଉତ୍ସବ ବା କାଶିଭାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ-
 ପ୍ରମାପନ ।
 ମେଲି-ବ. ପ୍ରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନ ; ବାନ୍ତ ନ ସ୍ଥଳୀ ପର ;
 ମେଲି-ବ. ବଦାୟ । [ବ. ଶୋଭା ।
 ମେଲିଅ-ବ. ଅନେକ ଶ୍ରେଣୀ ମିଳାଇ ଅନେ-
 କ ବସ୍ତୁ ବା ବସ୍ତୁ ।
 ମେଲିବା-ବ. ପ୍ରକାଶ ବସ୍ତୁ ; ଚନ୍ଦ୍ରାଣ ବସ୍ତୁ ।

ମେଷ-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ) ମେଷ ; ଚୋରପୁର
 ସନ୍ଦେହେଷ ; ଲବ୍ଧବଶେଷ ।
 ମେଷ-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ) ଶୁଦ୍ଧତ୍ୱ ସେବକଶେଷ ।
 ମେଷନି-ବ. (ଯରକ) ବରଜନ ।
 ମେଷିନି-ବ. (ଯରକ) ମାଦାୟ ; ଯେ
 ମଇଳା ସ୍ୱଚାବରେ ।
 ମେଷିକା-ବ. ଚୋରଣ, ଶିଳଣ ।
 ମେଷି-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ) ମିଷତା, ଶୋଭାର୍ଯ୍ୟ ।
 ମେଷି }
 ମେଷି } ବ. (ମିଶ୍ର-ସ-ର) ମିଷତା, ଶୋଭାର୍ଯ୍ୟ
 ମେଷିକା-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ-ର) ସ୍ୱଚା, ଶାନ୍ତ ।
 ମେଷିନ-ବ. (ମିଶ୍ର-ସ) ଲବ୍ଧବେଷ ।
 ମେଷିନି-ବ. ପରମ, ବର ; ମଳକାୟ ।
 ମେଷି-ବ. ଶାନ୍ତ ।
 ମେଷିକା-ବ. (ମେଷ-ସ) ସଦେବଶେଷ ।
 ମେଷିକିର-ବ. ଭୂପଥ ।
 ମେଷିକା-ବ. ବସ୍ତୁ ; ବ. ମରିଅ । [ବର୍ଦ୍ଧି ।
 ମୋକ୍ତା-ବ. (ମୁକ୍ତ-ସ) ମୋକ୍ତବର୍ଦ୍ଧି ; ଶାନ୍ତ-
 ମୋକ୍ତା-ବ. ବାସ ବା ପ୍ରକାଶ ବଶେଷ
 ଚକାକ ଯେବା ସେବ ।
 ମୋକ୍ଷ-ବ. (ମୋକ୍ଷ-ସ) ମୁକ୍ତି । [ବରଣ ।
 ମୋକ୍ଷି-ବ. (ମୋକ୍ଷ-ସ) ମୋକ୍ତ, ଲବ୍ଧା-
 ମୋକ୍ଷି-ବ. ମୁକ୍ତବର୍ଦ୍ଧି ଶାନ୍ତବଶେଷ ।
 ମୋକ୍ଷ-ବ. (ମୁକ୍ତ-ସ) ବର୍ଦ୍ଧି ।
 ମୋକ୍ଷି-ବ. ବରଣାୟ ।
 ମୋକ୍ଷି-ବ. (ମୁକ୍ତ-ସ) ମୁକ୍ତି, ସରଣୀ ।

ମୋତି-ବ. ଘଡ଼ା-କଣିକା ।
 ମୋତି-ବ. ମୋତି-ଯୋଗ ।
 ମୋତି-ବ. ସମ୍ଭବତଃ; ବ. ସୁନା ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ଶ୍ରୀବାଦରେ ପ୍ରୟୋ-
 ମୋତି-ବ. ସୁନା । [ତଳାସ୍ତ୍ର ଲବ୍ଧ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. ବାବ । [ବିଶେଷ; ପଥା ।
 ମୋତି-ବ. ବା-ସ ଓ ବେଶ ଲମ୍ବିତ ଅସହ-
 ମୋତି-ବ. ବି. ବନ୍ଧ ବରଦା ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସ) ଅମୋଦ, ବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ଶିର-ସହ) ମିଶ୍ର ଔଷଧ-
 ତରଙ୍ଗ ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ଶିର-ସହ) ଅଜ୍ଞାପଦ ।
 ମୋତି-ବ. ଶୁଭଳ ଚାନ୍ଦି ଚନ୍ଦ୍ର ବାବସାୟା ।
 ମୋତି } ବ. (ମୁତ୍-ସ, ସହ) ଅସହଜ ।
 ମୋତି }
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସ) ମୁଖୀ, ଅଜ୍ଞାପଦ, ମୁଦା ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ଶିର-ସହ) ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ;
 ବ. ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ; ମୋତିବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. ବର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା । [ମୁଦ୍ରା ।
 ମୋତି-ବ. (ମୋତି-ସହ) ମୋତିପାତ୍ର ;
 ମୋତି-ବ. (ମୋତି-ସହ) ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. ମୋତି ବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. ବାବ, ବାବ ।
 ମୋତି-ବ. ମୁଦ୍ରା, ମୋତି । [ବାବ ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ;

ମୋତି-ବ. ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।
 ମୋତି-ବ. (ପରା) ଶ୍ରୀମ ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ମୋତି ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦା, ମୁଦା ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ, ମୋତି ।
 ମୋତି-ବ. (ମୋତି-ସହ) ମୋତିବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ମୋତି ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ଅସହଜ ।
 ମୋତି-ବ. ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ମୋତି ।
 ମୋତି-ବ. (ମୋତି-ସହ) ମୋତି ।
 ମୋତି-ବ. ଶିରା, ମୁଦ୍ରା; ମୁଦ୍ରା; ମୁଦ୍ରା ।
 ମୋତି-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୋତି-ବ. ବି. ବିଶିଷ୍ଟ, ମୁଦ୍ରା ବର୍ଣ୍ଣ ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୋତି ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।
 ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁତ୍-ସହ) ମୁଦ୍ରା ।

ଯ ବନ୍ଧବର୍ଣ୍ଣ ମୁଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯବ-ବ. (ମ-ସହ) ବିଶିଷ୍ଟ ।
 ଯବ-ବ. (ମ-ସହ) ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଯିକ୍ଷା-ବ. (ଯକ୍ଷ-ମତ୍) ଶବ୍ଦସେବ, ମାତ୍ରଦ୍ୱୟ
ବାସସେବ ।

ଯଜନ-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲଭ, ପୁରତ ।

ଯଜମାନ-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞକାରକ; ଯେ
କୃତ୍ରି ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟା ଭେଦ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୟା ।

ଯଜ୍ଞ-ବ. (ଯଜ୍-ଭବ୍) ଯଜ୍ଞଦେବ ।

ଯଜ୍ଞଚୋପା-ବ. ପଦ୍ମଦେବପଦ୍ମସାରେ ବର୍ଣ୍ଣବାସ ।

ଯଜ୍ଞ-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯାଜ୍ଞ, ଶତ୍ରୁ; ଦ୍ୱୋମ ।

ଯଜ୍ଞ-ପଣ୍ଡ-ବ. ଯଜ୍ଞରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଅଥ ବା

ଯଜ୍ଞ-ବାଟ-ବ. ଯଜ୍ଞରମ୍ଭ । [ସ୍ଥାପ ।

ଯଜ୍ଞସ୍ତୁତି-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ସ୍ତୁତି) ଯଜ୍ଞେଷ୍ଠଦେବ, ଚୈତା ।

ଯଜ୍ଞିତ-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞିତ ।

ଯଜ୍ଞା-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞପୁରସ୍କାର ଯାତ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯଜ୍ଞ-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯାଜ୍ଞ; ଶତ୍ରୁ; ଯଜ୍ଞମିତ;
ନୟସ୍ତୁତି ।

ଯଜମାନ-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞକାରକ ।

ଯଜାମ୍ନ-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞ-ଯଜ୍ଞିତ ।

ଯଜି-ବ. (ଯଜ୍-ଭା) ଯଜ୍ଞିତ, ଯଜ୍ଞାତା; ଯଜ୍ଞା-
କର ସ୍ତୁତିବଳେଷ-ପ୍ରାପ୍ତ । [ଯାଜ୍ଞ; ଶତ୍ରୁ ।

ଯଜିତଶ୍ରୁତି-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞିତ ଶ୍ରୁତି-
ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଯଜି-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞିତ; ଯଜ୍ଞାତା; ଯଜ୍ଞା-
କର ।

ଯଜି-ବ. (ଯଜ୍-ଅତ୍) ଯଜ୍ଞିତରେ, ଯଜ୍ଞିତ
ପ୍ରାପ୍ତ । [ଯୋଗ୍ୟତା ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ, ସାଦୃଶ୍ୟ;

ଯଥାକଥାଶ୍ରୁତି-ବ. ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ, ଯଥାପ୍ରାପ୍ତ ।

ଯଥାକଥା-ବ. (ଯଥା-କଥା) ଯଥାର୍ଥରେ;
ଯଥାର୍ଥ ।

ଯଥାକଥା-ବ. (ଯଥା-କଥା) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥାର୍ଥ-ବ. (ଯଥା-ଅର୍ଥ) ସତ୍ୟ, ପ୍ରଭୃତ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ଶ୍ରୁତି-ବ. (ଯଥା-ଶ୍ରୁତି) ଯଥାର୍ଥରେ, ଯଥା-
ସାଧ୍ୟ । [ସେବାଦେବ ।

ଯଥାକଥାକଥା-ବ. (ଯଥା-କଥା-ଅର୍ଥ)

ଯଥାକଥା-ବ. (ଯଥା-କଥା) ଯଥାର୍ଥରେ,
ଯଥାକଥା; ଯଥାର୍ଥ । [ସେବାଦେବ ।

ଯଥାକଥା-ବ. (ଯଥା-କଥା) ଯଥାର୍ଥରେ;

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ, ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯଥା-ବ. (ଯଥା-ଅ) ଯଥାର୍ଥରେ ।

ଯମନ-ବ. (ଯମ-ବ) ଯମାଳଙ୍କାର ବସେଷ ।	ଯଶସ୍ବିନ-ବ. (ଯଶା-ସ୍ବ-ଅ) ଯଶସବଦ୍ ।
ଯମଜ-ବ. (ଯମ-ଜ) ଯମୁତାତ, ଯାଅଳା, ଏବଂ ଦର୍ଭରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନବର୍ଗ ।	ଯଶସ୍ବିନ-ବ. (ଯଶସ୍-ବଦ୍) ଯଶସାତ୍ ।
ଯମ-ଓ-ମ-ବ. ଶାନ୍ତନୁବଂଶ, ଯମିନୀବଂଶ ।	ଯଶସ୍ବିନ-ବ. (ଯଶସ୍-ବଦ୍) ଯଶସାତ୍, ବସନାତ ।
ଯମଦ୍ବିତୀୟ-ବ. ଦାସିକ ଶୁଦ୍ର ଦ୍ବିତୀୟା; ଶୁଦ୍ର ଦ୍ବିତୀୟା ।	ଯଶୋଧନ-ବ. (ଯଶୋ-ଧନ) ଯଶୋଧା ।
ଯମନ-ବ. (ଯମ-ଅଥ) ସଂଯମକ; ବନ୍ଧନ ।	ଯଶି-ମଧୁ-ବ. ଯଶ ମୂଳବସେଷ ।
ଯମଦିବ-ବ. (ଯମ-ଦିବ-ଓ-ବଦ୍) ଯମଦ, ଯମକ-ବ. ଯମ୍ଭ, ଯାଅଳା । [ବିଦାନ୍ତ ।	ଯା-ବ. (ଯାଦୁଶବଦ୍) ଯଦେ ଯୁଦ୍ଧାଦି ।
ଯମାଳ-ବ. ଯମାଳି ।	ଯାଅଳା-ବ. (ଯାମଳଶବଦ୍) ଯମକ, ଯଦୁ- କାତ । [ବିଦ୍ ସକ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରକ ।
ଯମା-ବ. (ଯମ-ଭବ) ଯଦେହୁ ।	ଯାଭି-ବ. (ଯଦାଭୁଷଣବଦ୍) ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଜଳରେ
ଯମୁନା-ବ. (ଯମ-ଭବ-ଅ) ବାଲିକାବଦ୍ ; ଯମଭବିନୀ ।	ଯାଭି-ବ. (ଯାମଳଶବଦ୍) ଯୁଦ୍ଧ ।
ଯଯାତି-ବ. ଯୁଗଶେଷ ନୃସିଂହବସେଷ ।	ଯାକ-ବ. ଯମୁଦାୟ, ବ. ଭକ୍ତ ।
ଯଦ-ବ. (ଯ-ଅ) ଯଦ୍ୟବସେଷ; ଯଦିଆଦି ପରମାଣୁ; ଅଦୃଶ୍ୟ ସବସେଷ ।	ଯାକି-ବ. ଯିଦି ଧର୍ମବଦ୍ ।
ଯଦକ୍ଷା-ବ. (ଯଦ-କ୍ଷା) ଯଦକ୍ଷା ।	ଯାଗ-ବ. (ଯଦ-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ଯୋଗ । [ପ୍ରାର୍ଥା ।
ଯଦନ-ବ. (ଯ-ଅଥ) ଯଦନ, ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ବେଶର ଲେଖ; ଯୁଦ୍ଧଯମାତ । [ସର୍ବା ।	ଯାତକ-ବ. (ଯାତ-ଅଥ) ଯଜ୍ଞ, ଯାତକ୍ଷାବାସ୍ତବ, ଯାତକା } ବ. (ଯାତ-ଅଥ-ଅ, ବ-ଅ) ଯଜ୍ଞା, ଯାତକା } ପ୍ରାର୍ଥକା ।
ଯଦନିକା-ବ. (ଯଦକ-ବ-ଅ) ଯଦିଷ୍ଠୟଣା;	ଯାତକାୟ-ବ. (ଯଦ-ଅଥ) ପ୍ରାର୍ଥକାୟ ।
ଯଦାଗ୍ନି-ବ. (ଯ-ଅଗ୍ନି) ଯଦାଗ୍ନି; ଯାତ୍ ।	ଯାତକ-ବ. (ଯାତ-ଅଥ) ପ୍ରାର୍ଥକାୟ ।
ଯଦକ୍ଷ୍ମ } ବ. (ଯଦକ୍-ୟକ୍ଷ୍ମ, ଯଦ୍ବକ୍ଷ୍ମ) ଯଦ- ଯଦାୟାତ୍ } ଯଦା; ବନକ୍ଷ୍ମ ।	ଯାଜନ-ବ. (ଯାଜ-ଅଥ) ଯାଗ ବସୁଦେବ ।
ଯଶ-ବ. ଯଶାତ, ଯଜ୍ଞ ।	ଯାଜି-ବ. (ଯଦ-ୟଜ୍) ଯାଜକ ।
ଯଶଦି-ବ. ଯଶାଧାର ।	ଯାଜକନ୍ୟା-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ବଦ୍-ୟ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର- ସମେତା ମୁକବସେଷ ।

ଯାଜ୍ଞସେନୀ-କ. (ସଞ୍ଜେହ-ସ-ଇ) ଚୌପଦ ।	ଯାମ୍ୟ-କ. (ସା-ଶିର-ସ) ସାପଦୟ ।
ଯାଜ୍ଞିନ-କ. (ସଞ୍ଜ-ଇକ) ସଞ୍ଜବର୍ଣ୍ଣ; ସ୍ଵରୋପଦ ।	ଯାମି-କ. (ସା-ମ, ଶମ୍ଭା ସମ୍ଭ-ଅ) ପ୍ରହର ।
ଯାଜ୍ଞ-କ. (ସା-ଜ) ଗଦ ।	ଯାମି-ସୋଷ-କ. ବୁଝୁଟ; ଶୃଙ୍ଗାଳ ।
ଯାଜ୍ଞ-କ. (ସାହାଶବଳ) ସାହା. ଶବ୍ଦ ।	ଯାମିନି-କ. (ସମ୍ଭର-ଅ) ଗୁଡ଼. ସାମିନା ।
ଯାଜ୍ଞନୀ-କ. (ସତ୍-ଶିର-ଅ-ଅ) ଗୁଡ଼ବେଦନା, ସମ୍ଭାଗ ।	ଯାମିନୀ-କ. (କାୟା-ମା-କୃ) ବୁଝୁବେଦ, ଜାମାତା, କୁମର ।
ଯାଜ୍ଞା-କ. (ସାତ୍ତ୍ଵିକତ) ସା, ସତ୍ତ୍ଵ ବୁଝୁକାୟ ।	ଯାମି-କ. ରବିନା; ବୁଝୁକା; ବୁଝୁବୁ ।
ଯାଜ୍ଞାୟା-କ. (ସାତ-ଅୟାତ) ସମଜାସମଜ ।	ଯାମିନୀ-କ. (ସାମ-ଇ-ଇ) ସଞ୍ଜ ।
ଯାଜ୍ଞାୟା-କ. (ସା-ରୁ-ଆ-ଅ) ସଞ୍ଜସ, ନିଗାତର ।	ଯାମି-କ. (ସାମ-ଅ-ଇ) ଦଶମବର୍ଣ୍ଣ ।
ଯାଜ୍ଞା-କ. (ସା-କ-ଅ) ପ୍ରସ୍ତାବ, ଶମ୍ଭବ; ସଦ ।	ଯାମ୍ୟ-କ. (ସାମା-ସ) ଦଶମବର୍ଣ୍ଣ-ସମ୍ଭବକାୟ ।
ଯାଜ୍ଞା-କ. (ସାହା-ଇ) ସାହାବାଦ ।	ଯାମିକି-କ. (ସା-ସତ୍-ବର) ସତ୍ତ୍ଵାୟା- ଯାକି-କ. ଏବଂ ବୁଝୁବୁ । [ବାସ ।
ଯାଜ୍ଞାୟା-କ. (ସା-ଅୟା-ସ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ, ସଦାତା । [ସଦ-ବା ।	ଯାକି-କ. (ସୁ-ଅ-ଅ) ଅଳ୍ପବୁଦ୍ଧ, ଅଳ୍ପଜା ।
ଯାଜ୍ଞାୟା-କ. (ସାଧାର୍ଯ୍ୟ-ସ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ, ସଦାତା । [ସାଧାର୍ଯ୍ୟ ।	ଯାକିକି-କ. (ସା-ଅ-ଅ-ଅ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ- ସାଧାର୍ଯ୍ୟ । [ସାଧାର୍ଯ୍ୟ ।
ଯାକି-କ. (ସା-ଅ-ଅ, ଅବମ, ଅବମର ଚନ୍ଦ୍ର ।	ଯାକି-କ. (ସତ୍-କୃ) ସେତେ ସମ୍ଭାଗ;
ଯାକି-କ. (ସା-ଅ-ଅ) ସମ୍ଭବ; କରୁଣ ।	ଯାକିୟା-କ. (ସା-ଅ-ଇ) ସମ୍ଭବକାୟ; ସେତେ ଅସ୍ତ ।
ଯାକି-କ. (ସତ୍-ଅ) ଶିଳ୍ପୀ, ସତ୍ତ୍ଵବଦନ; କ. ସତ୍ତ୍ଵବଦନ ।	ସିୟା-କ. (ସତ୍-ସ-ଇ) ସମ୍ଭବକାୟ ।
ଯାକି-କ. କରୁଣାବଦନା; ସେତେବାଦ ।	ସିୟା-କ. (ସା-ସ-ଇ) ସମ୍ଭବକାୟ ।
ଯାକି-କ. (ସତ୍ତ୍ଵା-ଇ) ସେତେବାଦ ।	ସୁଅନି-କ. (ସେତେବାଦ) ସୁଅ ।
ଯାକି-କ. (ସତ୍ତ୍ଵା-ଅ) ସେତେବାଦ, ସେତେବାଦ ।	ସୁଅନି-କ. (ସତ୍ତ୍ଵା-ଅ) ସୁଅ, ସେତେବାଦ; ସେତେବାଦ ସଦ ।
ଯାକି-କ. (ସା-ଅ) ବାଦନ; ସେତେବାଦ, ସେତେବାଦ ।	ସୁଅନି-କ. (ସତ୍ତ୍ଵା-ଅ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ, ସେତେବାଦ; ସ-ଅସ୍ତ । [ବାସ ।
ଯାକି-କ. (ସା-ଶିର-ଅ) ବାଦନାବଦନ ।	ସୁଅନି-କ. (ସତ୍ତ୍ଵା-ଅ) ସାଧାର୍ଯ୍ୟ; କରୁଣ; ସମ୍ଭାଗ;
ଯାକି-କ. (ସା-ଶିର-ଅ) ବାଦନାବଦନ ।	

ସୁଗ-ବ. (ସୁ-ସ) ସୁଗ, ସୋଡ଼ା ; ସୁଅଳି ;
ସୁଦ, ସେବା, ବାପେଇ, ବଳି ଏହି ଶବ୍ଦବାଚକ ।
ସୁଗପକ୍ତି-ସ. (ସୁଗ-ପଦ) ଏକତା, ଏକ ସମ-
ସ୍ୱରେ ।

ସୁଗଲ-ବ. (ସୁଗ-ଲ) ସୁଗ, ସୋଡ଼ା ।

ସୁଗାନ୍ତି-ବ. (ସୁଗ-ଅନ୍ତି) ପଲସ୍ୱବାଚକ, ଏସୁଗଲ
ଅବସ୍ଥାବ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ-ମ) ସୁଗଲ, ସୋଡ଼ା ।

ସୁଗ୍ୟ-ବ. (ସୁଗ-ସ) ସୁଗବାସ୍ତୁ (ପଣ୍ଡା) ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁ-ଗ) ସୁଗ, ମିଳିତ ।

ସୁଗି-ବ. (ସୁ-ଗ) ସୋଗ, ମିଳିତ ।

ସୁଗି-ବ. (ସୁ-ଗ) ସୋଗ, ମିଳିତ ।

ସୁଗ୍ନସ୍ଥିର-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ସ୍ଥିର) ସମସ୍ତାଶ୍ରୟକର
ବେ-ଶ୍ଚ, ଅର୍ଥସ୍ଥିତି ।

ସୁଧ୍ୟମାନି-ବ. (ସୁଧ୍ୟ-ଅକ) ସୁଧ୍ୟସ୍ୱର ।

ସୁଧ୍ୟମାନି-ବ. ସେ ଶା ।

ସୁଧି-ବ. ବସ୍ତୁ ; ଉତ୍ତମ । [ସୌକର୍ଯ୍ୟ ।

ସୁଧି-ବ. (ସୁଧି-ବ) ସୁଧା, ଚରୁସ, ପ୍ରାପ୍ତ-

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର
କାଶା, ସୁଧିକାନି ।

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର

ସୁଧିକାନି-ବ. (ସୁଧି-କାନି) ସୁଧିକାନି ସାହାର

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ସୁଗ୍ନ-ବ. (ସୁଗ୍ନ-ମଦ) ସୁଗ୍ନ, ମଧ୍ୟ-ମସ୍ତକ ।

ଯୋଗିନୀ-ସଂ. ସେନାପତି ।

ଯୋଜି-ବ. ଓକିଲ ।

ଯୋକ୍ତା-ବ. (ସୁତ-ଦ୍ଵ) ଯୋଗବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯୋକ୍ତ-ବ. (ସୁତ-ସ) ଦଳବଳର ଉତ୍ତ, ଯୋଗ

ଯୋଗିବା-ବ. ଯୋଗିଦେବ । [ଦରଦ ।

ଯୋଗ-ବ. (ସୁତ-ସ) ମିଳନ, ଧ୍ୟାନ; ଶୁଭ
ବାଦ; ଲୋକ ଓ ପରମେଶ୍ଵର ସଂପର୍କ;
ଉପାୟ ।

ଯୋଗ-ଅନୁଷ୍ଠାନ-ବ. ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ଯୋଗୁ
ପରମାତ୍ମା ସହ ସଂସର୍ଗ ହୁଏ ।

ଯୋଗ-ଶେଷ-ବ. ଅନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି ଲଭି ଓ
ଲବ୍ଧ ହେଉ ଗଣା । [ନଦା ।

ଯୋଗ-ନିତ୍ୟ-ବ. ଲେଖନ ସେବା-ନିତ୍ୟରୁପ

ଯୋଗମାୟା-ବ. ତୁରୀ; ସଂସାର ମାୟା ।

ଯୋଗ-ଭୂତ-ବ. ବସିତ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରସୂତ ।

ଯୋଗ-ବାହୁ-ବ. ଅଭ୍ୟାସ ଓ ସହର୍ଷ ।

ଯୋଗାତ୍ମ-ବ. (ଯୋଗ-ଭକ୍ତ) ବର୍ଣ୍ଣନାଦ୍ଵାରା
ଉପାୟ ।

ଯୋଗାସନ-ବ. (ଯୋଗ-ଅସନ) ଧ୍ୟାନର
ଅସନ । [ସଂସ୍କୃତ ଯୋଗାସନେ ।

ଯୋଗିନୀ-ବ. ଯୋଗବାନୀର ନାମ; ୧୩

ଯୋଗୀ-ବ. (ସୁତ-ଭକ୍ତ) ଚପଟା, ସନ୍ନାୟା ।

ଯୋଗ୍ୟ-ବ. (ସୁତ-ସ) ପ୍ରମର୍ଥ; ଉପସ୍ଥାନ;
କଷଣ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ଦା-ବ. ଉପସ୍ଥାପନା; ଶ୍ରମଦା ।

ଯୋଜନ-ବ. (ସୁତ-ଶିଳ-ଅତ) ମିଳନବାଦ;
ତୁର ସହକୃତ ଲେଖନ ମିଳନବାଦ ।

ଯୋଜନ-ବ. (ସୁତ-ଅତ) ଲେଖନ ସମ୍ପର୍କ ।

ଯୋଜନା-ବ. (ସୁତ-ଅତ-ଅ) ଏକସଂଖ୍ୟ;
ସଂସଂଖ୍ୟ ।

ଯୋଜିତ-ବ. (ସୁତ-ଶିଳ-ତ) ମିଳିତ; ଚତୁର ।

ଯୋଡ଼ି-ବ. ସୁତ, ମିଳନ ।

ଯୋଡ଼ା-ବ. ସୁତ, ତୁର ।

ଯୋଡ଼ିବା-ବ. ଏକତ୍ର ହେବା ।

ଯୋଗ-ବ. (ଯୋଗୁଗତ) ସ୍ଵାଦ୍ୟ ବଳର
ଲବ୍ଧ, ଯୋଗ ଦରଦି ।

ଯୋଦା-ବ. କର୍ମସାଧୁତା ।

ଯୋଦା-ବ. (ସୁତ-ଦ୍ଵ) ସୁଦବାଦ୍ୟ; ବାଦ ।

ଯୋଧ-ବ. (ସୁତ-ଅ) ଯୋଦା ।

ଯୋନି-ବ. (ସୁ-ନ) ଉପସ୍ଥାନ; ବାଗର ।
ସ୍ତ୍ରୀ ଗିରି ।

ଯୋଷା } ବ. (ସୁତ-ଅ, ଇତ) କଷ୍ଟ ।
ଯୋଷିତ }

ଯୋଗିକ-ବ. (ସୁତ-ଭକ୍ତ) ଶୁକ୍ତିଶିଳ, ଶୁକ୍ତିପତ୍ର ।

ଯୋଗିକ-ବ. (ଯୋଗ-ଭକ୍ତ) ଯୋଗଜାତ;
ବ୍ୟାସରାଶରେ ପ୍ରଭୃତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥ-
ବାଦକ । [ଧନ ।

ଯୋଗୁକ-ବ. (ସୁ-ସୁ-ବ) ବ୍ୟାସବାଦରେ ଲବ୍ଧ

ଯୋଗି-ବ. (ଯୋଗ-ଅ) ଯୋଗସମ୍ପର୍କ;
ବ୍ୟାସସମ୍ପର୍କ । [ବସ୍ତା ।

ଯୋଗିନ-ବ. (ସୁତ-ଅ) ବାଗୁଣ, ବାଗୁଣ-
ଯୋଗିବ୍ୟାସ-ବ. (ସୁତ-ସ-ସ) ସୁତସମ୍ପର୍କ

ପଦ ।

ର ବାହରବର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ପର୍କ-ସ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରଂସୁ-ବ. (ରଂ-ସ) ବେତ, ଶୀତଳା ।

ରକମ୍ବ-ବ. (ଅରକ) ପ୍ରକାର ।

ରକା-ବ. ବାଦସ୍ବରସସେଷ ।

ରକ୍ତ-ବ. (ରକ୍ତ-ପ) ଶେ ଶିବ, ହୃଦୟ; ବ-
ରକ୍ତ; ଘେରୁତ; ମୟୁର ।

ରକ୍ତ-କର୍ଣ୍ଣ-ବ. ମୟୁରକର୍ଣ୍ଣପତ୍ର ।

ରକ୍ତ-ତମନ-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରବଦ୍ଧ ଓ ସାୟ ।

ରକ୍ତପିତ୍ତ-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣ ଦେବ ।

ରକ୍ତ-ବାନ-ବ. ସପ୍ତବର୍ଣ୍ଣେଷ ।

ରକ୍ତାକ୍ର-ବ. (ରକ୍ତ-ଅକ୍ର) ଶୋଣିତ-ଫଳିତ ।

ରକ୍ତିମା-ବ. (ରକ୍ତ-ମାତ୍ର) ଶୋଣିତବର୍ଣ୍ଣ, ଲଲ
ରଙ୍ଗ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରକ୍ଷିତ-ବ. (ରକ୍ଷ-ଅବ) ରକ୍ଷାବର୍ଣ୍ଣ, ପାଳନ-

ରକ୍ଷିତ-ବ. (ରକ୍ଷ-ଅବ) ପାଳନ, ପରାମର୍ଶ ।

ରକ୍ଷିତାୟ-ବ. (ରକ୍ଷ-ଅୟ) ରକ୍ଷା ସଂଚାର

ରକ୍ଷିତ-ବ. (ରକ୍ଷ-ଅୟ) ଦକ୍ଷତା । [ସୋପାନ ।

ରକ୍ଷି-ବ. (ରକ୍ଷ-ଅ-ଅ) ପାଳନ ।

ରକ୍ଷିତ-ବ. ପାଳନ ।

ରକ୍ଷି-ବ. (ରକ୍ଷ-ଇତ) ରକ୍ଷାବାଦ ।

ରକ୍ଷିବା-ବ. (ରକ୍ଷାବାଦ) ଧ୍ୟାନବା; ରକ୍ଷା
ବରଣ ।

ରଗ-ବ. ବସନ୍ତ ବାର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ଶିର ।

ରଗାଦି-ବ. ଶିର ବା ଚକ୍ରବାଦ ବର୍ଣ୍ଣବା ।

ରଘୁ-ବ. (ରଘୁ-ର) ପୂର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣାଦ୍ ଘେଷ୍ଠ ବର୍ଣ୍ଣ-
ବର ପତ୍ର ।

ରଘୁ-ନିଧି } ବ. ଘେଷ୍ଠସ୍ବ ସ୍ବର ବମରପତ୍ର ।
ରଘୁପତ୍ର }

ରକ୍ତ-ବ. (ରକ୍ତ-ଅ) ଲୁପ୍ତ; ବରଣ; ଘେଷ୍ଠ ।

ରକ୍ତ-ବ. (ରକ୍ତ-ର) ଶୂନ୍ୟବର୍ଣ୍ଣେଷ । [ପ୍ରାଣ ।

ରକ୍ତଗା-ବ. (ରକ୍ତ-ରାଗ) ରକ୍ତଗା ସ୍ବର; ଘେ-

ରକ୍ତ-ବ. (ରକ୍ତ-ଅ) ଧାତୁବର୍ଣ୍ଣେଷ; ବର୍ଣ୍ଣ;
ହାତ୍ୟାଗା; ଅଭିନୟ; ବଳାପ ।

ରକ୍ତଗା-ବ. ସ୍ବରବର୍ଣ୍ଣେଷ; ଚକ୍ରବାଦ କାବ-

ରକ୍ତ-ରୁମି-ବ. ମାତ୍ୟାଗା । [ବର୍ଣ୍ଣେଷ ।

ରକ୍ତ-ବ. ଘେଷ୍ଠ; ଚକ୍ର ।

ରକ୍ତାଗା-ବ. (ରକ୍ତ-ଅଗା) ଚିତ୍ରବାଦ;
ହାତ୍ୟାଗା ।

ରକ୍ତଗା-ବ. (ରକ୍ତ-ରାଗ) ବଳାପ ।

ରକ୍ତାୟ-ବ. ଗାମାଦ୍ୟ ଅଭିନୟବାଦ ।

ରକ୍ତ-ବ. (ରକ୍ତ-ଅବ) ରକ୍ତବାଦାର୍ଥ, ରକ୍ତ-
ସ୍ବର । [ବାଦ୍ୟବର୍ଣ୍ଣାସ; ପୂର୍ଣ୍ଣବା ।

ରକ୍ତନା-ବ. (ରକ୍ତ-ଅବ-ଅ) ଚକ୍ରବାଦ; ବଳାପ;

ରକ୍ତସ୍ବର-ବ. (ରକ୍ତ-ସ୍ବର-ବ) ଚକ୍ରବାଦ;
ଚକ୍ର ।

ରକ୍ତସ୍ବର-ବ. (ରକ୍ତସ୍ବର-ର) ଚକ୍ରବାଦ ।

ରକ୍ତ-ବ. (ରକ୍ତ-ସ୍ବର-ବ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ର;
ଘେଷ୍ଠ ।

ରକ୍ତ } ବ. (ରକ୍ତ-ଅ, ଅଗ) ଧୂଳି; ସ୍ବରବର୍ଣ୍ଣ;
ସ୍ବରାଦ୍ୟର ରକ୍ତ; ଅଭିନୟ-
ରକ୍ତ } ଚକ୍ର ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣେଷ ।

ରଜକ-ବ. (ରଜୁ-ଅବ) ଧୋଡ଼ା ।

ରଜଙ୍ଗି-ବ. (ରଜବ-ର) ଧୋବଣୀ । [ବର୍ଣ ।

ରଜିତ-ବ. (ରଜୁ-ଅବ) ଗୌରୀ; ବ. ଶୁଭ୍ର-

ରଜିତ } ବ. (ରଜୁ-ଅବ, ଅବ) ଲଗା, ରଜି;
ରଜିତା } ବରପ୍ରା ।

ରଜିନୀ-ଗଜି-ବ. ଶେଷବର୍ଣ ସମ୍ପର୍କପ୍ରାପ୍ତ ।

ରଜିଙ୍ଗ-ମୁଣି-ବ. ପ୍ରଦୋଷ, ସକଳବାଳ ।

ରଜିଷ୍ଟା-ବ. (ରଜସ୍-ବନ୍ଧ-ଅ) ରଜୁମତ ।

ରଜୁ-ବ. ବନ୍ଧନ; ବନ୍ଧନ । [ବାନ୍ଧବ ।

ରଜୁକ-ବ. (ରଜୁ-ଅବ) ରଜବାନ୍ଧବ; ପ୍ରାଚ-

ରଜୁନି-ବ. (ରଜୁ-ଅବ) ରଜ ବନ୍ଧନ; ସମ୍ପର୍କ
ସମ୍ବନ୍ଧ; ବ. ପ୍ରାଚୀନତ୍ବ । ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ରଜୁତି-ବ. (ରଜୁ-ଅ) ରଜା, ରଜସ୍ୟା;

ରଜିନ } ୧. (ରଜୁ-ଅବ-ଅ) ସୋଷଣା, ଶୁଭ୍ର,
ରଜିନା } ବସନ ।

ରଜିତ-ବ. ସୋଷିତ ।

ରଜିବା-ବ. (ରଜିଧାତୁ) ପକ୍ଷୀପକ୍ଷୀ ବନ୍ଧନ ।

ରଜି-ବ. ଜଳପ୍ର, ବ. ସଦୃଶ ।

ରଜି-ବ. (ରଜିଧାତୁ) ଗଜା । [ବରଜା ।

ରଜିବା-ବ. ବନ୍ଧନ ବ୍ୟାଧି, ରଜସ୍ବରରେ ଗଜ

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅ) ସୁଖ, ସମର ।

ରଜିପା-ବ. ଗୋଡ଼ରେ ବାନ୍ଧି ନାହିଁବାଲ ବାନ୍ଧୁ-
ବନ୍ଧନ ।

ରଜି-ରଜି-ବ. ରଜରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶିଳାପୁର ।

ରଜିଙ୍ଗିନି-ବ. (ରଜ-ଅବ-ଅ) ଯୁକ୍ତରମ୍ପି ।

ରଜିତି-ବ. ଯଜ୍ଞିତ ।

ରଜି-ବ. ବ୍ୟକ୍ତି; ବେଶ୍ୟା ।

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅ) ଅସତ୍ତ୍ବ; ବ. ରମଣ ।

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅ) ବାମଦତ୍ତା; ଅସତ୍ତ୍ବ; ଶତ୍ରୁ;
ରମଣ; ପ୍ରାଚ; ୪ ଧାତ ପରମାଣ ।

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅ) ମଣିମୁକ୍ତା ଗ୍ରହାଳାଦ ବସ୍ତୁ-
ମୂଲ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ବ । [ବଦ ଶାସ୍ତ୍ର ।

ରଜିକାର୍ତ୍ତି-ବ. (ରଜୁ-କର୍ତ୍ତ-ଅ) ପୁଷ୍ପା; ପୁଷ୍ପ-
ରଜିକାର୍ତ୍ତି-ବ. (ରଜୁ-ଅବ-ଅ) ସମ୍ପ୍ରପ୍ର; ରଜୁ-

ରଜିକାର୍ତ୍ତି-ବ. (ରଜୁ-ଅବ-ଅ) ସମ୍ପ୍ରପ୍ର; ରଜୁ-
ପଣି ।

ରଜିକାର୍ତ୍ତି-ବ. (ରଜୁ-ଅବ-ଅ) ରଜିର ବାଲ ।

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅ) ସନ୍ଦନ, ଶସ୍ୟାଦବାହନ ।

ରଜି-ପାଣି-ବ. ଅସାଦ ଶୁଦ୍ର ଦିଗ୍ବରେ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲକ୍ଷଣ । [ଶକ୍ତି ।

ରଜିଙ୍ଗି-ବ. (ରଜ-ଅବ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରବାହ

ରଜି-ବ. (ରଜ-ଅବ) ରଥାବୁଦ୍ଧବନ୍ଧି; ରଥସ୍ତ

ରଜି-ବ. ପଥ, ବନ୍ଧ । [ସୋଷା ।

ରଜି } ୧. (ରଜୁ-ଅ-ଅ) ଚକ୍ର, ବାହୁ;
ରଜିନ } ବନ୍ଧନ ।

ରଜି-ବ. ଅନାବରଣ-ବ ବୋଲି ଶିକ୍ଷିତ ବା
ବସନ୍ତ ।

ରଜିନି-ବ. (ରଜୁ-ଅବ) ପାଦ, ସମାଣ ।

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅ-ଅ) ଶୁଦ୍ର । [ଶୁଦ୍ଧ ।

ରଜି-ବ. (ପାଣି) ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ଲକ୍ଷଣ

ରଜି-ବ. (ପାଣି) ଅସୋଷରେ ଲକ୍ଷଣ ।

ରଜି-ବ. (ରଜୁ-ଅବ) ବେଶ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ଶିଭ୍-ସ) ଅବତରଣ ।

ରମିଠ-ବ. ପ୍ରଭା ।

ରମିଣୀ-ବ. (ରମ୍-ଶିଭ୍-ସ) ପତ୍ନୀ; ବ. ପ୍ରିୟ ।

ରମିଣୀ-ବ. ସୁନ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ ।

ରମିଣୀୟ-ବ. (ରମ୍-ଶିଭ୍-ଅର୍ଥ) ସୁନ୍ଦର, ମହୋରମ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ଶିଭ୍-ସ) ରକ୍ଷା ।

ରମି-ଧନ-ବ. ପୁଅ ।

ରମ୍ଭା-ବ. ବଦନ; ଅସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ରମ୍ୟ-ବ. (ରମ୍-ସ) ସୁନ୍ଦର, ମହୋତ୍ସବ ।

ରମ୍ଭ-ବ. (ରମ୍ଭ-ସ) ଦେବ; ପ୍ରେମ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶବ୍ଦ, ଝଟ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ବସନ, ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. ସୁଶୀଳ; ପୁତ୍ର ବା ସୁଶୀଳ ପ୍ରାୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିଷ୍ୟ; ଶାଳକାର ଶିଷ୍ୟ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ରମି-ବ. (ରମ୍-ସ) ଶିଳ୍ପ; ପତ୍ନୀ ।

ସ୍ୱାମୀଜୀ-ହଁ, ଭଲ ହେଉଛି ।

ଭିମ୍-ବ., (ରାଜ-ଶିଳ୍ପ-ଅ) ସୁମର; ବ. ଦାଞ୍ଚରସ
ସମ୍ପଦ; ପରଶୁରାମ; ଭୃଷ୍ମଦା ବଳଦେବ ।

ସ୍ୱାମୀନାଥ-କ-୧, (ଉପଶାସ୍ତ୍ର-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ଭୂମି-୧. ସମସ୍ତ ଜାତି ।

ଭୂମି/ସ୍ୱା. (ଭୂମି-ସ୍ୱା.) ବାଲ୍ୟବ୍ରତଣ
ଭୂମି-ସ୍ୱା. ମୂଳାବଳୀ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡଃ. ବସନ୍ତରାଜ ମହାପାତ୍ର

ଶ୍ରୀମଦ୍-ବିଷ୍ଣୁ-ସ୍ତୋତ୍ର-ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ-ପ୍ରକାଶନ-ସମିତି

ସୂଚକ-କ, (କ-ଅ) ରାଜ, ଧୂଳି ।

ଭୂବିଶ୍ୱ-କ. ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଗୀତା ।

ଶ୍ରବଣ-୧. (ସ୍ବରାଜ-ଈ) ସ୍ବରାଜ-ସ୍ବରାଜ ଇମକତ୍ ।

ଉତ୍ତ-୧. (ଉପ-ପ୍ରଶ୍ନ) ଉପାଦାନ ?

ଶ୍ରୀ-୧, କୁଶସମ୍ପଦ: ପୃଷ୍ଠ ୧

ଶ୍ରୀ-୧, ଶ୍ରୀ-୨, ଶ୍ରୀ-୩

ଗୁଣି-ଓଡ଼ି-୧. ମେଘଦୂତ ବାଦଲ ଗୁଣିଯାଇ ବୁଡ଼ି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍-ସଂ. ପ୍ରଥମାୟତ୍ତ ।

ଭୂ-ସ୍ୱ. (ସଂ-୫) ପୃଷ୍ଠା; ପୃଷ୍ଠା-୧୩ ।

ଗୁଣ-ବିଷ୍ଣୁ-ବ, ଶକ୍ତି-ବଦ୍ଧେ; ଶକ୍ତି-ବଦ୍ଧେ
ସଦ୍‌ବର୍ତ୍ତକ । [ବଦ୍ଧେ]

ଶିଷ୍ଟ-୧, (ରାଜ୍ୟ-ସ) ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କେ ଉଦ୍ଦ-

ସାଧାରଣ-ସ, ଶୁଦ୍ଧ, ବସ ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ-୩. (ରାମାୟଣ-୧୨) ରାମାୟଣ

ଶିଳ୍ପ-ବ. ମାର୍ଚ୍ଚ । [ବଦଳ ଶୁଦ୍ଧୀକାର ।

ଉତ୍ତର-୧. ଶ୍ରୀମତୀ ସତ୍ୟ-ବତ୍ସଲ, ସମ୍ବଲପୁର ।

ସିଦ୍ଧି-୧, (ପାର୍ଶ୍ବ) ମାର୍ଗ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-ସ. (ଆର୍ତ୍ତ) ଉଦ୍ଧାର ।

କ୍ଷିତି-୨. ଇନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟାବତାର ଗୁରୁ । (ସମ୍ଭାଷଣ ଗ୍ରନ୍ଥ
ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବାଦ୍‌ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ ନମଃ) ।

ଗୃହ-ପ୍ରାସ-୧, ଚନ୍ଦ୍ର-ସର୍ବ-ସୁଖ ।

ଉତ୍ତର-୧, (ଉତ୍ତର-୨) ଶିଳ୍ପ, ଉତ୍ତର ।

ଉତ୍କଳ-ବ. ଉତ୍କଳୀ, ଉତ୍କଳୀୟ ଉତ୍କଳିଣୀ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଉଦ୍ଧୃତ-୨, ଧର୍ମ । [ବସନ୍ତ]

ଉଁ-ବ. ବସୁ-ପ୍ରଭୃତିଗଣାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ଉପ-

ଉତ୍ତ-ବ. ଗହ୍ୱ : ବାମ-ହୋଧ-ଲୋର ମୋହ-
ମୁଦ-ମାତ୍ରସ୍ୟା ମନସ୍ୟା ଶ୍ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଉତ୍କଳ-ଦ. ଅଶ୍ୱର; ଶ୍ରୀମ ।

ଶ୍ରୀ-୧. (ଶ୍ରୀ-୧) ଶ୍ରୀ-୧; ଶ୍ରୀ-୧; ଶ୍ରୀ-୧-

୧୯-୭. ୩୫ । { ୨. ୪୦ / ୧୮ }

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧, ଶ୍ରୀରାମପୁରୀ ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୯, ୧୯୯୩: ୩୭: ୧୯୯୩।

ପୁଣି-୧. (ଗହ-୧) ସେବାକାରୀ: ଶାନ୍ତି । -

ବିଚିତ୍ର-୧, (୧୧-୧) ପାଠ: ଅନୁବାଦ: ଶାସ୍ତ୍ରୀ ।

ବୁଦ୍ଧି-ବ. (ବୁଦ୍ଧ-ଭାବ) ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ; ମଧୁର;
ଉତ୍ତମ ।

ବିପଦ-ହେ. ପାତ କାଗଜ: ପ୍ରତିପତ୍ର ଦେବା ।

১৯৭৭-৭৮ (১০০-১) ১৯৭৭/৭৮।

ଭୂମି, ଭେଟି-୧. (ବେଢ଼ିକାଗଡ଼) ଗୋଧୂମାଦ
ରଣିର ସିଂହଦେବପୁତ୍ର ।

⑤ 5]-97. 4980

କି-୨. (କ-୨) ପକ୍ଷ ପକ୍ଷୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ-୧, (କପ-କ) ପୃଷ୍ଠା: ୫୦୦

ଭୂତ-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) କେହିତ ; ବାହତ ;
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ । [ଦେବତା ; ଫ. ଉପାଦେ ।

ଭୂତ-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଶିବ ; ଏକାଦଶ ଗଣ-
ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ଵର ଗଣ,
ଏବଂ ଗଣରେ ଉପନାମା ଦେବତା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଭୂତା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଉକ୍ତ, ଶୋଣିତ ।

ଭୂମାଳ-ଫ. (ଗାୟା) ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗୁଳ ବହୁମଣ୍ଡ ।

ଭୂତ-ଫ. ଲୁପ୍ତପାତ୍ର ; ମୃତ୍ୟୁବେଶ ।

ଭୂତାଣି, ଭୂତ-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଭୂତାଣି ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦୋଷ ବହନୀ ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହନୀ ।

ଭୂତ-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବ, ଶୋଣ ।

ଭୂତ-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଉପାଦେ ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ; ଶାନ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଉପାଦେ ବା ଉପାଦେ ପ୍ରକାଶକ ।

ଭୂତମୂଳ-ଫ. ବହନୀ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା ।

ଭୂତ-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତ-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବତା ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଦେବତା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦୋଷ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବ, ଶାନ୍ତ-
ଉପାଦେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଉପାଦେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବତା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବ ବା ;
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବତା ।

ଭୂତାଣି, ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ, ଭୂତା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା । [ଦେବ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦୋଷ ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ;

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବ ବା ;
ଦୋଷ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା, ଦେବ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍, ଦୋଷ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍, ଦୋଷ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଗାୟା) ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଦେବ ବା) ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଦେବ ବା) ଦେବ ବା, ଦେବ ବା
ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଗାୟା) ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦୋଷ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଦେବ ବା) ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଦେବ ବା) ଦେବ ବା, ଦେବ ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବ ବା ।

ଭୂତାଣି-ଫ. (ଭୂତ-ଫ) ଦେବ ବା ;
ଭୂତାଣି-ଫ. ଦେବ ବା । [ଦେବ-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ।

ଗୋପି-ସଂ. ବାନ୍ତ-ପୁତ୍ର ।

ଗୋପି-ଭି-୧. (ସାହି) ଉପାରିତ ।

ଗୋପି-୧. ମୋଟ ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବନ ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ଦେଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଗୋପି-୧. ଗହ, ବୁଲ ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା; ଅବସ୍ଥା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ଶତ୍ରୁ ବନ୍ଧ
ପୋଷା; ପ୍ରାପ୍ତ; ଅର୍ଥ ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ପୋଷା ;

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ । [ଅର୍ଥ] ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି, ଗୋପି-୧. ବାହୁ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ଅସ୍ତ୍ର ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ । ବଂ.
ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ । ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. ସେମ, ରୁମ ।

ଗୋପି-୧. (ସାହି) ଅର୍ଥ ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. ବାଧା । [ଅର୍ଥ] ।

ଗୋପି-୧. ବାଧା, ବାଧା ; ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ଅର୍ଥ ; ବଂ. ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଗୋପି-୧. ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. ବାଧା, ବାଧା ; ବଂ. ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି, ଗୋପି

ବାଧା, ବାଧା ; ବଂ. ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଗୋପି-୧. (ଚୁ-ପତ) ବାଧା, ବାଧା ।

ଲୁଗାଲୁବା-କି. (ଲୁଗାଢ଼ୁରୁ) ବାଲୁକାବରଣ;
ବିକିବା; ସେବଣ ବରଣା । [ସଂସ୍କୃତ]

ଲୁଗାଟି-କ. ବସ; ବହାସ୍ଥର ବସ ଅବସରଣ

ଲୁଗାମି-କ. (ହାଣ୍ଡି) ପୋତାର ବାଣ ।

ଲୁଗା-କ. ଚମା, ଫୁଲ ।

ଲୁଗୁଡ଼ି-କ. ଶକ୍ତି ।

ଲୁଗୁ-କ. (ଲୁ-କ) ଶ୍ଵଶୁର; କ. ମେଘାଦ
ପଶିର ଉପସ୍ଥାପନ; ବ୍ୟାପାର ଶୁଭବାନ ।

ଲୁଗିମି-କ. (ଲୁ-କ) ଲୁଗା, ବାଲୁକା-
ପଣ; ଅପୌରବ ।

ଲୁଗିସ୍ତ-କ. (ଲୁ-କ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୁଗା ।

ଲୁଗାସ୍ତ-କ. (ଲୁ-କ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୁଗା ।

ଲୁଗ-କ. ବାଲୁକା; ଅସ୍ତ; ସାମାନ୍ୟ; ଶ୍ଵ-
ଚକ୍ରେ ଲୁଗ । [ସଂସ୍କୃତ; ବାଲୁକାପଣ ।

ଲୁଗା, ଲୁଗା, ଲୁଗା-କ. ଅସ୍ତ ଲୁଗା-

ଲୁଗା-କ. ଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ଲୁଗାଲୁଗା

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ଲୁଗାଲୁଗା

ଲୁଗା-କ. ଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. (ଲୁଗାଲୁଗା) ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. (ଲୁଗାଲୁଗା) ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. (ଲୁଗାଲୁଗା) ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଲୁଗାଲୁଗା-କ. ଲୁଗାଲୁଗା ।

ଭୂମି-୧, (ଭରଣ-ସ) ଶୁଦ୍ଧ ।

ଉତ୍ପ-ବ. ଉତ୍ପା, ଶର୍ବ; ଦୋଳାଶମାତ୍ର; ବ.
ଉତ୍ତମାତ୍ର ଉତ୍ତମ । [ପାଠ]

ଲମ୍ବିନୀ-୧ (ଲମ୍ବ-ସହ) ଡୋଲଟ; ସହରମହା:

ଉତ୍କଳ-ବି-ବି. (ଉତ୍କଳ-ବି-ବି) ଦେବୀଦାସୀ

ଉପିତ-୧. (ଭାଗ-୧) ପୋଲିସ ।

ଭିକ୍ଷୁକା, (ଭିକ୍ଷୁ) ଭାବେ; ଶାସ୍ତ୍ର ।

ଉତ୍ତରୀୟ (ସଂସ୍କୃତ) ଉତ୍ତରୀୟ ।

ଉତ୍ତର-୧. (ଉପସ୍ଥାପନ) ବାବୁ ପ୍ରଶଂସାଣି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବ, ମାଳ, ଦେହୁଡ଼ ବାହାରିବା ଶିଳ୍ପ :

ଉତ୍ତର-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧

ଲଘୁର-୧. (ସାମ୍ରା) ଶୈବ୍ୟ; ଇନ୍ଦ୍ରାବ-ଶରଣେ ।

ଲିପ୍ତିକ-ବନ୍ଧୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ମାତ୍ର, ସାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ମାତ୍ର ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨, (ନିମ୍ନ-କକ୍ଷ) ପରୀକ୍ଷା ।

ଲିମ୍ବିକ-ସ୍ତ, (ଇଉ-ସ୍ତ) ପ୍ରାପଣ ।

ଉତ୍କଳ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-୨. (କ-ସ) ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧତା; ଧାରା; ପ୍ରକାର;
କାରକ ବାପ୍ୟାଦି ପ୍ରମାଣ ବାଳ ।

ଉତ୍ତରୀ-୧. ଉତ୍ତରୀ, ଚଉଥ ।

ଲଘୁ-୧. (ଲଘୁଶବ୍ଦ) ଅଳ୍ପ ଶବ୍ଦ ।

ଲକ୍ଷଣ-୧. ରକ୍ତଶୟନକାରୀ ; ରକ୍ତାହତ

ଲକ୍ଷଣ:-ବ, ଶବ୍ଦ, ଗୁଣ । [ଅର୍ଥବୋଧକ]

କ୍ଷେତ୍ର-ଚିତ୍ର-୩, ପୃଷ୍ଠା ୧୫ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨, ସପ୍ତମ୍ବର ।

କାର୍ଯ୍ୟକାଳ-୫. (ସା.ସଂ) ନିଷପତ୍ତି ।

କଟି-ପ: ଉତ୍ତର: ଶ: ଯେଉଁ ସମସ୍ତାମାନଙ୍କୁ ।

ଲଗିବା-ଟି. ସ-ଲଗୁ ହେବା; ମିଳିବା; ଅନ୍ତ-
ରଙ୍ଗ ହେବା : ଯୁକ୍ତବା ସଂଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରା. (ପ୍ର. ୨) ପ୍ରା. ୨: ୨, ୨୨ ।

୫୫୫-୫୫୫

GR-0 GR: 001

ଶୁକ୍ର-୧୦, ୧୧, ୧୨

କୃଷ୍ଣ-ସ. ଉପସବୁ, ଉଦ୍‌ବୋଧ ।

କାଳିନ୍ଦୀ-ସ. (ଇସ୍-ସଂ) ବିଷୟ ଧର ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ଭୈରବ-ପୁରୀ-୧, ଗୋପାଳପାଲି ।

ନେ।ମ।ସ୍ୱ-୧, ସେମାସ ।

ଲେ।ନି-୧. ଗପନ; ଶିଖଳ; ସ୍ୱପ୍ନ ।

ଲେ।ଉପ-କ. (ଲେ-ଉପ-କ) ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଭୈଷ୍ଣବ, ଭୈଷ୍ଣବ-ବ, ଚେନ ।

ଭେଦ-୨, ଲୋକ, ସେନା ।

ଢେର/ହୁ-କା/ର-କ, ବସା/ର।

ଡେ. | ଡି. ଏ. ଗୋପ-କର୍ମୀଙ୍କ ବସ୍ତୁ ।

ଲେ/ହୁଏ-ସଂ. ଉଦ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ, ଶ୍ରୀରାମ ।

ଲୌକିକ-ବ., (ସେବ-ରକ) ସେବସମ୍ପାଦକ ;

ସ୍ୱା+ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟଃ; ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ-ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ-ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ-ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟ ।

ଚନ୍ଦ୍ରିକା-୧, (ସେଇ-ସ) ଗୁଡ଼ା; ସେଇ ।

କୌତୁ-ବ, ଭବା ! [ସ୍ବଦ୍ବ]

କୌତୁହଳ (କେତୁବ-ସ) ଲଭ; ବୁଦ୍ଧତା

୧ (ସମ୍ଭାଷଣ)

ଦି-ବ୍ୟାଘ୍ରବର୍ଷରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।

ବିଶ୍ୱ-ସ. ଭୁକ୍ତ; ବାହିନୀ; ବନୀ ।

ବିଶ୍ୱ-ଧର୍ମ-ସଂ. (କପ୍ପ-୪-ଅ) ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

ବୀଣ-ଲୋଚନ-ବ. ବରଜ ଗବରୁ ଉତ୍ତର
 ଶିଖରାବେଶ ।

ବିଶାଳସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ସ. ପୁରୁଷାବତାର ।

କାଶୀନୁଷ୍ଠାନ-୧, ବାଣୀପୁର, କଟକ ।

ବିଶାଳବିକାଶ-ପ୍ରବୃତ୍ତିର ସମାବେଶ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ବ, କେବ, ମୁରୁ ।

ବାଣୀ-ଧଉ-କ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବିଜୟ-ବ, ବଜ୍ରବନ୍ଧା ।

ଦଳ-ଦୁଇ-ଏ, ବକସର ବସନ୍ତବେଳେ ସେ
 ଶୁଭକା ନିର୍ବାହ କରେ; ବର୍ଷକ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ-୧, ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉ ।

ପୃଷ୍ଠା-୧୫, ଛୁଇଁ ।

ବିଜୟ-ସ୍ତ, ପୃଷ୍ଠା ।

କଟକ-୪. (ବିଲମ୍ବିତ) ଶହେ ମୁଦ ।

ବଳିବ।-ହେ, ଅନ୍ଧର୍ବ ବଢ଼ିବ ।

ବନ୍ଧୁଆଁ-ହଂ. ବାସ୍ତବ ।

ବିକ୍ରୟ-୧, ୧୦୦୦୦୦

ବିଭାଗ-୧, (ବି-୧୨) ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ

ବିଜ୍ଞା-୧, (ବିଜ୍ଞ-୧) ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପଢ଼ାବେଳା

ବକ୍ତିତ୍ବ-୧, (୧୧-୧୨) ପ୍ରଥମ; ମୌଡ଼ିକ

ବିକଳ-ବ, ସୁଖ, ଉଦୟ । [ସଂସାରୀ ।

ବି.ସି-୧., (ବି.ସି-୧) ବଙ୍ଗା, ଲୁଣିଆ

ବନ୍ଧୋଇ-୧. (୧୫-୧୬) ଶ୍ରୀମଦବାବୀ;
ବନ୍ଧୋଇ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧. (ସା.ଶା.) ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ।

ବି.ସି.ଏ-ସ. ଉପାଧିକାରୀ ।

ବିଶେଷାଂଶ-୧, (ବନ୍ଧୁ-ଉପ-ସ) ଗ୍ରାମ୍ୟ :

ବିଷୟମାତ୍ର-୧. (କି-ସ,ସାହ) ଗାଁରା ଗୋଟି-

ବିଶାଳ-କ, ବାଣ: କେ/ଠଅ । [ସିଦ୍ଧ]

ବିଶାଖାପାଟଣା-୬, ଭୁବନେଶ୍ୱର ସରକାର: ପ୍ରଶାସନ

ବିଶାଳ-ଓ, କାଳହଃ ଅଶୀଳ । [ବିଶାଳ ।

କଗଜି-କ. ମୋଟା (ଧୂଳିର ବା ପୁର) ।

କଗଲି-କ. ଶେଷଶେଷ ।

କଗିର୍-କ. (ପାଣି) ଘୋଟା, ଉଦାହ ।

କଗି-କ. ଏକପ୍ରକାର ପୋତାପାତ ।

କଗୁଲି-କ. ମାଲିକର ।

କଘାରି-କ. ବନ୍ଧନରେ ପୁରମସଲବ ଲେଖ ।

କଙ୍ଗା-କ. ବନ୍ଧ ।

କନ୍ଥା-କ. ଉତୁପଣ ।

କଙ୍ଗି-କ. ବହୁପ୍ରାପ୍ତପେଶ; ଉଦାହାରଣ ଥାଉ ।

କଙ୍ଗିଲି-କ. ପ୍ରଦେଶବଶେଷ; ଏକପ୍ରକାର ପାତ ।

କଠ-କ. ଉଷଧବଶେଷ ।

କଠନ, କଠି-କ. ବୟା, ଉକ୍ତି ! [ନାୟ ।

କଠମାୟ-କ. (ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ) ବଧସମ୍ପର୍କ; ନିଜ-

କଠପୁର-କ. (ବନ୍ଧା-କ-ଅ) ଅଙ୍ଗବନ୍ଧ ।

କଞ୍ଜ-କ. ବାଞ୍ଛନା ବାସ ପୃଷ୍ଠା ।

କଜିର-କ. ଏକପ୍ରକାର ବଜ୍ର ଶୈବା ।

କଜାରି-କ. ପଶ୍ୟ-ବନ୍ଧବ-ପ୍ରାପ୍ତ ।

କଜାରି-କ. ପଶ୍ୟ, ପରପୁ । [ବଠିକ ।

କଜ୍ଜି-କ. (ବନ୍ଧ-ର) ବୁଲିପ; ସ୍ତବ; କ. ଅତି

କଜ୍ଜି-କ. (ବନ୍ଧ-ର) ଲୁପ୍ତ । [ସ୍ତବ ।

କଞ୍ଜି-କ. (ବନ୍ଧ-ର) ପ୍ରଦାନକ; କ.

କଞ୍ଜି-କ. (ବନ୍ଧ-ର) ପ୍ରଦାନକ ।

କଞ୍ଜି-କ. ପ୍ରଦାନକ ।

କଞ୍ଜି-କ. ପ୍ରଦାନକ ।

କଞ୍ଜି-କ. ପ୍ରଦାନକ; ବେଦବନ୍ଧ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

[ପ୍ରଶ୍ନାତ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କଟି-କ. ବନ୍ଧନ ।

କ୍ଷଣିକ-୧୦, ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର :

ଉତ୍କଳ-ବ. (ବନ୍ଧୁ-ସହ) ବାଣିଜ୍ୟବାଣି; ବସନ୍ତ ।

୧୧।-୨, ୨୭ ୩।୫। ୧

ବିଭାଗ-୩. ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, କୁଳଦେବୀ ।

କ୍ରମ-୧. (ବାହ୍ୟାଂଶ) ପ୍ରଥମ ପର୍ବ ।

କଳି-୧. (ସର୍ବସ୍ୱରୂପ) ଶୁଦ୍ଧିତା: ସ୍ୱପ୍ନସଦୃଶ ।

କଦଳୀ-୧, ପାଣି-୨୦ ଗ୍ରାମ୍)

ବିଭାଗୀୟ-ଡି. କଳସିଂହ ଦେବ। ୩

ବିଶ୍ୱ-ସଂ. ଲଘୁ. ଶବ୍ଦ (ଶିକ୍ଷାରେ ପ୍ରୟୋଗ) :

କ୍ରମ-୧. ମହାବଳ (ସେତୁସରକ); ବାହୁଲ୍ୟ ।

ବନ୍ଧୁ-ବନ୍ଧୁ-ଏ, ବାହା !

ବିପ୍ରାଣ-୧, (ବିପ୍ରାଣ-ପ୍ରାଣ) ବାହ୍ୟାଂଶ, ବର୍ଣ୍ଣ ।

ବିସ୍ତାରିତ-୧. (ବସ୍ତୁ-କ) ସେବ-ସାଧନ ।

ବିଧି-୩, ୬-୧-୧୯୫୭

ବିଧି-୧. (କ୍ଷମାପ୍ରକଟ) ପାଠ, ଦେବନା ।

ବିଦ୍ୟ-୭୦. (ପାର୍ଶ୍ବ) ମୂଳ ।

ବ୍ରହ୍ମ-୧. (ବ୍ରହ୍ମ-ସହ) ମୁକ୍ତି !

୧୯୯୩-୪, ୧୯୯୪/୫ ।

ବିଦ୍ୟା-ପ. (ସାମାନ୍ୟ) ପରୀକ୍ଷା, ପରୀକ୍ଷା-ପ.

୧୦୦।୦୦।-୫ ୧୦୦୫୦ ୧୦୦୦୩ ।

0000-0000000000000000

୧୦୧୦୦/- ଟି. ଏପରିକି ଟେକା ।

ବୃତ୍ତିନିୟ-କ. (ଭବ-ପ୍ରଭା) ବାହାରିଲେ ।

କୃଷି-୧. (ପ୍ରାର୍ଥନା) ଅଗ୍ରହାର ।

ବିଧି-୫, (ବିଧି-ସ) ଦ୍ଵାରା, ପାତ୍ର, ବସନ ।

କଥାର ବସ୍ତୁର } ୧. ସାରାଂଶାଦିକ ।

କଥ-୧. (୧୯-୩) କବିକବିତ୍ୱେନା ସ୍ତ୍ରୀ; ଗୃହି;

ବ୍ୟକ୍ତି-ବ, ବାନ୍ଧବ, ବନ୍ଧ । [ବହୁବ୍ରହ୍ମ ।

ବିଧି-୧୦. (ବିଧି-୯) ବର୍ଦ୍ଧିତକାଳ ।

ବିନି-୭, (ବିନି-୫) ଅଭିନୀତ; ମୂଳ ।

ବୁଦ୍ଧ-ଭିକ୍ଷୁ-ସଂ. ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ, ଅରଣ୍ୟବ୍ରାଣୀ ।

ବିନିଷ୍ଠ-୩. (ବହ-ବହ-ଅ) ବହବାହ ।

ବିଜ୍ଞ-ବେଦିକା]-ବ. କଳରୁ ଅପ୍ତସ୍ତୁତୀ ଯେବଦା ।

ବନ-ମାଲି-ବ, ଅତୀତଦୂର ମାଲି ।

ବିନୟାଳୀ-୧. (ବଡ଼-ମାଳା-ଘଡ଼) ଶୁଭ୍ର ।

ବନସ୍ତ-୧. ବନ, ଅରଣ୍ୟ ।

ବିନିଷ୍କର୍ଷ-୧, (ବନ-ପତ୍ର) ୧୧୧୧ ୧୧୧

ବିନା । } ୧. (ବର୍ଣ୍ଣନାପଦ) ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତର-
ବିନା ନି । } ଗୁଣବ ଶୁଦ୍ଧିପଦେ ବହୁବା; ୧-୫୫
ବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରତିବର୍ଣ୍ଣ ସୋପାନ ।

ବନ୍ଧୁମିତ୍ର । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

ବିନୀତ-୧, ନୂଆଭିମୁକ୍ତ ବ୍ୟବସାୟ ।

ବୃତ୍ତି-୨. ପାଞ୍ଚ: ପ୍ରତି ୧

ସମ୍ପଦ-୧, ବ୍ୟବହାର ଓ ପ୍ରତି ସେବା କରନ୍ତା ।

ବିନୀ-୧, ୧୨ । [ସାବିତ୍ରୀ]

ବିଜ୍ଞ-ବି., ପୃଷ୍ଠା ୨୫ ।

ବିଜ୍ଞାନି } ୧. (ବିଦ୍ୟ-ସହ, ଆ. ପ୍ରଣାମ; ପ୍ରତି-
ବିଦ୍ୟାନୀ } ଶାସ୍ତ୍ର; ମହାବଳାଦିତୀ ।

ବିଜ୍ଞାନୀୟ-ବି. (ବନ୍-ଅନାୟ) ପ୍ରବନ୍ଧ, ପ୍ରବ-
ନାୟ ।

ବିନୟ-କ. ସମୁଦ୍ରକୁଳେ କାହାଣୀକବି
ଅଶ୍ୱ ସ୍ଥାନ ; କାହାଣୀ ବାଣୀ ବାଣୀକ
ବାଣୀ ସ୍ଥାନ । [ବାଣୀକ ।]

ବିଜ୍ଞାନ-ବି. (ବିଜ୍ଞାନ) ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ

ବିଜ୍ଞାପନା-୧. (ବେଞ୍ଚାହୁଡ଼) ମୁଦ୍ରାକାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିନାୟକ-୧. (ବନ-ଅନ୍ତ) ଶୁଭ ଚନ୍ଦ୍ର ୧ ।

ବିନୀ-୧, (୧୦-୧) ଶୁଦ୍ଧାଠକ : ପଦ୍ୟ ।

ବନ୍ଧୁ-ଶିଳ୍ପ-ବି. ବା. ସମ୍ପାଦକ ।

ବଜେ/ବସ୍ତ୍ର-୧. (ପାର୍ଶ୍ୱୀ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବିଜୟ-ବନ୍ଧୁ, (ବନ୍ଧୁ-ସ) ବଜ୍ରାୟ । [ଶବ୍ଦ]

ବିଶି-୧. (ବିଶି-ଅ) ସେଠା; ବଡ଼ହୁଡ଼; ଭଲ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବ, (ବିଜ୍ଞ-ଅଂ) ବାରିଦା ।

କବି ।

ବିନିଷ୍ଟ } ୧. ଚୂଣାଣି ଗହକ ସମ୍ପର୍କ ।

ବିନିଷ୍ଠ-୧, ଶାନ୍ତପୁର, କଟକ ।

କଳିଙ୍ଗ-ବନ୍ଧୁ (ବିଦ୍ରୋହ) ପ୍ରସଙ୍ଗ : ପୃଷ୍ଠା ୧୫୫ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବ. (ବିଜ୍ଞ-ସ-ସ) ମୁଦ୍ରାବଦ୍ଧ; ଜଳପାତ୍ର ।

ବିପକ୍ଷ-ବ. (ବସ-ସମ) ଶକ୍ତବୃତ୍ତିର ବାଣୀ ;

କ୍ଷୋଭାବୀନୀ ; ବସୁନ୍ଦରୀ ବା ଭୂବାବୁଦ୍ଧିନୀ ।

କମ୍ପ୍ୟୁ-୧, ଦେବୁରା ବଳ ।

ବସୁନ୍ଧରା-ବ. (ବସୁ-ଉଷ୍) ଉଷାର ; ପ୍ରସନ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ।

ବିପ୍ଳବୀ-୧. (ବିପ୍ଳବ-ମତ) ଉପସ୍ଥାପନା ।

ବିସ୍ତ୍ରୀ-୧. (ବସୁ-୧) ବସବଦାୟା, ବସୁ; ଭୃଷବ ।

ବିଷ୍ଣୁ-ବ. (ବସୁ-ଭ) ଶେଷ : ଚଢ଼ି : ସାବୁ ;
ପାଣିର । [ପିତୃବ। ଶବ୍ଦବ।]

ବନ୍ଧୁ-ଶ୍ରୀମତୀ:-ହ, ସେଇଭାବେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ହାଏ

ବମନ-ବ. (ବମ-ସହ) ଉଡ଼ି ଉଣ, ବାନ୍ତି ।

ବିପ୍ଳବୀ-୧, (ବିପ୍ଳବୀ) ବିପ୍ଳବୀ-୧ ।

ବିଷୟ-ବ, ବସ୍ତୁ, ଗୁଣଗୁଣାଦି; ଯେତେବେଳେ;

ବିଷୟ :- ସିନି-୧, ଗୌରବ୍ରାହ୍ମଣ । [ପୃଷ୍ଠା : ୧]

ବିଷ୍ଣୁ ପଦ୍ୟ-୧. (ବିଷ୍ଣୁ ପଦ୍ୟ-୧) ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟ; ପଦ୍ୟ ।

ବନ୍ଧୁତ୍ବମିତ୍ୟାଦି ପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର

ଦିନି-୫. (ସ୍ଵ.-ଅ) ସେବକା ନିବୃତ୍ତିରେ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଉତ୍ତ; ବଦୀବଦର୍ଶି; ଗପ; ବ-୩. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବିରାଟ-ସ୍ତ-ବି. ପଦ୍ମ-ବି. । [୧୦ ।

ବିଭାଗୀ-୫. ବୋଠା ଶୁଦ୍ଧ ବଢ଼ିମଧ୍ୟସ୍ଥ ସବୁ-

ବରଗିଦୀ-ଝି. ପଠାଲୁକା; ଶସ୍ତ୍ର ବରଦା ।

ବିଭାଗ-୩. ପାଠ ଶ୍ରେଣୀ

ବିଭାଗ-୧, ଡାକ୍ତର-ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବିଭାଗ - ୧, ଶାସନ-୨ ।

ବିଭାଗୀୟ-୧. ସାମାଜିକ ସେବା

ବରଫି-ଦଳ-ବାହୁ । [ସେହୁ ।

ବିଭାଗୀ-୦. (ସ୍ୱ-ସହ) ବଦାହନମେଳ ଅଭିଧାନ;

ବିଭାଗୀୟ-୩. (ବ-ସମ୍ଭାଷଣ) ବିଭାଗୀୟ ;

ପ୍ରାଧିକାର; କ୍ଷେତ୍ର ।

ସଂସ୍କୃତ- (ସଂସ୍କୃତ) ସଂସ୍କୃତ । [ସଂସ୍କୃତ]
ସଂସ୍କୃତ- (ସଂସ୍କୃତ) ସଂସ୍କୃତ । [ସଂସ୍କୃତ]

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା: ୧୯୫୫-୫୬ (୧୯୫୫-୫୬) ଏବଂ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା: ୧୯୫୫-୫୬ (୧୯୫୫-୫୬) ଏବଂ

ଦିଉର୍-ବ. ଶୁଣାଉ; ଶାବରେ ସମାବୃତ ହେଲା ।

ବିଭାଗୀୟ-୧, (କର-ବର୍ଷ-୧୫-୧) ପୃଷ୍ଠା ।

ବିଭାଗ-୫, ବର୍ଷ ।

ବହୁଳ-ସଂ, ବହୁତ, ସଂଖ୍ୟା ।

ବିଶାଳ, ବୃକ୍ଷାବଳୀ-ବ. କରକ ।

ବିଶ୍ୱକ-୧. (ପାଣି) ମାତ୍ର ବୁଝି: ବର୍ତ୍ତମାନ-
ସେବା ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-୧, (ବର-ଧାବେଳ-ସ) ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥ।

ବିଷୟ-୧, ପ୍ରାଚୀନ; ବିଷୟ-୨, ପ୍ରାଚୀନ ।

ବିଭାଗ-୧, (ଉଚ୍ଚ-ମଧ୍ୟ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ବିଜ୍ଞାନ-୧, (ଇ-ପାଠ୍ୟ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ବିଭାଗ-୧. (୧-ଅ) ଜଳସ୍ରୋତର ଅଧ୍ୟୟନ;
ସମ୍ପର୍କବସ୍ତୁ ।

ବିଭାଗୀୟ-୩, ବିଭାଗୀୟ-୩ ।

ବିବିଧ-୧. (ସ-୧୫) ବର୍ଷ, ପ. ୫ ।

ସବୁଜୀବୀ-୧, (ବେଘ-୩୫-୧) ପୃଷ୍ଠା ।

ବିଭାଗୀୟ-୫୫. (ପ-୧୭୫) ଗୋଷାଠ: ଶେଷ ୧

पुष्पाङ्गः, मङ्गाङ्गः, अङ्गाङ्गः ।

ବିର୍ଗ-୧, (ବୃ-ଅ) ଶ୍ରେଣୀ : ଶତ ଖଣ୍ଡ ବନ ;
 ଗଣ : ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ : ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରବଣଶୀଳ ଗଣ୍ୟକ ।

ବର୍ଗ ଶ୍ରେଣୀ-୧, ସମାଜ ଚୈତ୍ବ, ପ୍ରଭୁ ବର୍ଗ

ବିଶିଷ୍ଟ-୧. ଅସମାପ୍ତ ଚରିତ୍ର ଗଣର ମୂଲ୍ୟ
ରା ୧୦୦ ମଣି । ୧୪୦ ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣନା: ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ପ୍ରାୟ: ୧୫-୨୦ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ; ଶାସ୍ତ୍ର ।

ବର୍ତ୍ତନ-୧, (ବିଜ୍ଞ-ଅଞ୍ଜ) ପୃଷ୍ଠା ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଶ୍ରୀ, (କଳା-ସମ୍ପର୍କ) ଚନ୍ଦ୍ର, ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ।

१११-६, (११-६) अ.प्र. : १११ : १११ :

ବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଜାତି: ଶଙ୍ଖ: ।
 ଶଙ୍ଖ: ଶଙ୍ଖ: ଅଶ୍ଵତ୍ଥ: ।

ପୃଷ୍ଠି-୭. ପଦ୍ୟଭାଗ ।

ବର୍ଣ୍ଣନା, ବର୍ଣ୍ଣନା]-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ପଦ, ଅ) ବବରଣ;
ପାଠକପଦ ।

ପ୍ରତି-ପାତ୍ର-୧ ଓ ୨ ପ୍ରତି-ପ୍ରତି-ପ୍ରତି

ବର୍ଣ୍ଣ-ସଙ୍କଳ୍ପ-ବ, ମୁଦ୍ରାକାର; ଉକ୍ତ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ

୧୫୩୩

କଟାକ-ବି. ଦସ୍ତଦ, ବାସନାତ ; ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ବିଶେଷ-ଦ. (ବୃହ-ବଦ) ପୁର, ଭବନା; ପ୍ରାଚୀନ
ପୂର୍ବପାତ୍ର

ସଂଖ୍ୟା-୧, (ବୁଦ୍ଧ-ସଂ) ଶତାବ୍ଦୀ; ଉପ

କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଶତ୍ରୁ, ସେନା ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, (ପୁରୀ-ଶିବପୁର) ଶାଖା

ବର୍ତ୍ତମାନ-ସଂ. (ବୃତ୍ତ-ଭାଗ) ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ।

ବିଭାଗୀ-ବ., ଶେ.ମା.ଡ (ପ୍ରତ୍ୟେକ)

ବର୍ତ୍ତମାନ-ସମୟ, ଶେଷାଞ୍ଚଳ, ସୂର୍ଯ୍ୟ

ବୃତ୍ତି - ଶ୍ର. ପଥ. ମାର୍ଗ.

0000-0000-0000-0000

০০০০ : (০০০০-০০০০-০০০০-০০০০)

ବିଶେଷ-କ, (ବିଶେଷ-କ) ବିଶେଷ, ସୁସ୍ଥପତ୍ର ।

୧୫୯ ।

ବର୍ଣ୍ଣମାଳି-ବ. (ବୃହ-ସହ) ବୃଣ୍ଣମାଳ ।	ବରପୁ-ବ. ଦ୍ଵାରବନ୍ଧା, ବରଣ; ମଣ୍ଡପ ।
ବର୍ଣ୍ଣିତ-ବ. (ବୃହ-ଶିର-ତ) ବୃଣ୍ଣମାଳିତ ; ବୋର୍ଣ୍ଣିତ ।	ବରପୁର-ବ. ବେଣ୍ଟିତ ।
ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠ-ବ. (ବୃହ-ଘଣ୍ଟ) ବର୍ଣ୍ଣିତ-ଶାଳ ।	ବରପୁରୀ-ବ. (ବର-ବହ-ତା) ଘଣ୍ଟି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ।
ବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ବୃ-ମହ) ବରଣ, ଶାନ୍ତ ; ଶ୍ଵେତ୍ଵର ।	ବରକାଳି-ବ. (ବର-ବହ) ସମର୍ଥ, ଘଣ୍ଟିଶାଳା ।
ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ-ବ. (ବୃ-ସ) ଶେଷ । [ଉପାସ ।	ବରା-ବ. ବରପୁ ।
ବର୍ଣ୍ଣା-ବ. ସହ ଅସରା ଘେବ; ମାନ୍ଦତାତ ।	ବରାରି-ବ. ବରପୁ; ଅଶୁଭ ।
ବର୍ଣ୍ଣା-ବ. ବରପୁ ପତ ।	ବରାରିକା-ବ. ବରପୁର ବରପୁର ।
ବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ବୃ-ସ) ବରପୁ; ଦେଶ; ବୃଷ୍ଟି ।	ବରାରିକା-ବ. ବରପୁରୀ ।
ବର୍ଣ୍ଣଣ-ବ. (ବୃ-ସ-ତ) ବୃଷ୍ଟି ।	ବରାରିକା-ବ. ମେଘ; ବରପୁ ।
ବର୍ଣ୍ଣା-ବ. (ବୃ-ସ-ସ) ବୃଷ୍ଟି ବାଳ, ପ୍ରାୟଶ ।	ବରା-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ବ ବେପ) ।
ବର୍ଣ୍ଣା-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ରୁ-ହ) ବେପ ।	ବରା-ବ. ଅସୁବ ଦେବା; ଅବସ୍ଥା ବରପୁ ।
ବର୍ଣ୍ଣିଷ୍ଠ, ବର୍ଣ୍ଣାୟା-ବ. (ବୃ-ଘଣ୍ଟ, ଘଣ୍ଟ) ବୃଷ୍ଟି, ଅସୁ ବୃଷ୍ଟି । [ସମର ।	ବରା-ବ. ବୃଷ୍ଟି, ବରପୁ ।
ବର୍ଣ୍ଣାପାଳ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଉପାଳ) ବରପା, ଦୃଷ୍ଟ- ବର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ସ) ମରୁତ-ପ୍ରାୟ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବର୍ଣ୍ଣା-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ସ) ବାହିବେପ ।	ବରା-ବ. ବରପାତ୍ର ।
ବର୍ଣ୍ଣା-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଉପ) ମରୁତ, ଶେଷ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବର-ବ. (ବର-ସ) ଶେଷ; ଦେଶ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବରା-ବ. ଶୁଦ୍ଧ, ଶେଷ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବରା-ବ. ପ୍ରୟୋଗବ୍ୟାପକ, ଅବସ୍ଥା, ବରା-ବ. ବୃଷ୍ଟି, ବାମ୍ଫ । [ଗାନ୍ଧାର ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବରା-ବ. ବରପୁର, ଶ୍ରୀବତ୍ସ-ବ୍ରତ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବରା-ବ. ବରପୁର, ଶ୍ରୀବତ୍ସ-ବ୍ରତ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବରା-ବ. ବରପୁର, ଶ୍ରୀବତ୍ସ-ବ୍ରତ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।
ବରା-ବ. ବରପୁର, ଶ୍ରୀବତ୍ସ-ବ୍ରତ ।	ବରା-ବ. (ବର-ଉପ) ବରପାତ୍ର ।

ବନ୍ଧୁକ-ବ. ଓଢ଼ଣ, ଘୋଷାଳ ।

ବନ୍ଧୁକ-ବ. ଲତା ।

ବନ୍ଧୁକ-ବ. ଗହଳ ଲୁଗା, ଘଡ଼ିଆ ଲୁଗା ।

ବନ୍ଧ-ବ. ଜଳାଘାତ ବେଳେ ଶେଷ ।

ବନ୍ଧ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପ) ଅଧୀନ ; ବ. ଅଧୀନତା ।

ବନ୍ଧନିଷ-ପ. ଅଧୀନତା ଦେବୁରୁ ।

ବନ୍ଧନା-ବ. ଅଧୀନତା ।

ବନ୍ଧକର୍ତ୍ତା-ବ. ଅଧୀନ । [ବନ୍ଧକାରକ ।

ବନ୍ଧମୁଦ-ବ. (ବନ୍ଧ-ବଦ୍ଧ-ପ) ପ୍ରେମକାନ୍ଦା ;

ବନ୍ଧିଷ୍ଠ-ବ. ସୁନ୍ଦରଶେଷ, ଗପୁରୁଷ-ପୁରୁ ।

ବନ୍ଧୀ-ବ. (ବନ୍ଧ-ଇତ) ବେଦପୁର ।

ବନ୍ଧିକରଣ-ବ. ଅସହାୟତା ।

ବନ୍ଧିକୃତ-ବ. ଅସହାୟତା ।

ବନ୍ଧିଭୂତ-ବ. ଅଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତ ।

ବନ୍ଧ୍ୟ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପ) ଅଧୀନ ।

ବନ୍ଧ୍ୟତା-ବ. ଅଧୀନତା ।

ବନ୍ଧିତ-ବ. ଅଧିରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ମଧ୍ୟ ।

ବନ୍ଧିତା-ବ. ଅଧିରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ।

ବନ୍ଧିତ-ବ. ନାହିଁବାରି ଅଳଙ୍କାର ବେଶ ।

ବନ୍ଧିତ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପଦ) ଅଧୀନ ।

ବନ୍ଧିତ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପଦ) ବନ୍ଧୁ ।

ବନ୍ଧିତ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପଦ) ମଧୁର ।

ବନ୍ଧିତ-ବ. ବୋଧକ ।

ବନ୍ଧି-ବ. ମେଘା, ଘଡ଼ି । [ମଧୁ ପେଶା ।

ବନ୍ଧିକା-ବ. ଲବବେଶ ବସନା ; ଗୁଣରେ

ବନ୍ଧିକା-ବ. ଲବବେଶ ବସନା ; ବନ୍ଧୁ ।

ବନ୍ଧିକା । [ଅନ୍ତରାଳ ।

ବନ୍ଧୁ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପ) ଧନ ; ଲବ ; ଧ୍ରୁବ ଶୋମାତ

ବନ୍ଧୁକବି-ବ. ଲବ୍ଧିକ ବିଦା ।

ବନ୍ଧୁଧା-ବ. (ବନ୍ଧ-ଧା-ବନ୍ଧ) ସୁସ୍ଥ ।

ବନ୍ଧୁଧା-ବ. ଶାନ୍ତବେଶରେ ଲବରେ ବନ୍ଧ

ବନ୍ଧ-ଧା-ବ ।

ବନ୍ଧୁକରଣ-ବ. (ବନ୍ଧ-ଧ-ପ-ପ) ସୁସ୍ଥ ।

ବନ୍ଧୁକରଣ-ବ. (ବନ୍ଧ-ମଧ-ପ) ସୁସ୍ଥ ।

ବନ୍ଧୁ-ବ. ଶେଷ ; ଅଧୀନ ବନ୍ଧୁ ଅଧୀନ ।

ବନ୍ଧି-ବ. ଗର୍ଭପେଶ ; ଶାମ ।

ବନ୍ଧୁ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପ) ଅଧୀନ ; ବନ୍ଧୁ ।

ବନ୍ଧୁକ-ପ. ଶାମାର୍ଥରୂପେ ।

ବନ୍ଧୁ-ବ. (ବନ୍ଧ-ପ) ବନ୍ଧନ, ଲୁଗା ।

ବନ୍ଧୁ-ବନ୍ଧି-ବ. ବନ୍ଧୁ ।

ବନ୍ଧି-ବ. (ବନ୍ଧ-ପ) ବନ୍ଧନବାସ (ଶାମାଳ) ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. (ବନ୍ଧ-ପଦ) ବନ୍ଧନା ; ଶାମ ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. ବ. ବେଶ, ଶାମ ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. ପ୍ରଥମ ବନ୍ଧୁ ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. (ବନ୍ଧ-ପଦ) ବନ୍ଧନବାସ ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. (ବନ୍ଧ-ପଦ) ବନ୍ଧୁ ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. ଶାମ, ମୋଟ ।

ବନ୍ଧିନି-ପ. ବାହାରେ ।

ବନ୍ଧିନି-ବ. ବାହାରେ ପ୍ରିତ ।

ବନ୍ଧି-ବ. (ବାହା) ସୁସ୍ଥ ।

ବହୁବା-ଃ. ବୋହୂବା, ବାସ୍ତୁ ବା ବ୍ରୋତର
ପମର ବରଦା । [ସଂସ୍କୃତ] ।

ବହୁରାଜ୍ୟ-ଃ. (ବହୁ-ରାଜ୍ୟ) ଚକ୍ର ପ୍ରଭୃତି

ବହୁରାଜ୍ୟ-ଃ. (ବହୁ-ରାଜ୍ୟ) ବହୁରାଜ୍ୟ ।

ବହୁରାଜ୍ୟ-ଃ. (ବହୁ-ରାଜ୍ୟ) ବହୁରାଜ୍ୟ ।

ବହୁ-ଃ, ଅବେଦ ।

ବହୁ-ଃ. ଅବେଦ ।

ବହୁ-ଃ. (ବହୁ-ଃ) ଅବ । [ପଦ୍ୟ] ।

ବା-ଂ. ସତର, ଉତ୍ତର, ବହୁରାଜ୍ୟ; ବ.

ବା-ଂ. (ବାସ୍ତୁ ପ୍ରଭୃତି) ବାସ୍ତୁପେତ ।

ବା-ଂ. ପାଣି; ମାତ୍ରପାଣି ପ୍ରାୟ; ବର୍ଣ୍ଣପାଣି
ବର୍ଣ୍ଣପାଣି ।

ବା-ଂ. (ବାତପ୍ରଣାୟକ) ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ବହୁରାଜ୍ୟ ।

ବା-ଂ. ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ଅପାଣି ପାଣି । [ପଦ୍ୟ] ।

ବା-ଂ. (ବାତପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ବେଦ, ବହୁ ।

ବା-ଂ. ବାସ୍ତୁ, ସ୍ୱପ୍ନ । [ପଦ୍ୟ] ।

ବା-ଂ. (ବହୁ-ରାଜ୍ୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ

ବା-ଂ. (ଅପାଣି) ଅପାଣି ।

ବା-ଂ. ସୁଧାମି ପାଣି ।

ବା-ଂ. (ବହୁ-ରାଜ୍ୟ) ବହୁ; ବହୁ-ରାଜ୍ୟପ୍ରାୟ
ପ୍ରାୟ ପ୍ରାୟପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ମହାନ ଉପାଦାନପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ବୋହୂମୁଖର ଗହ୍ୱ; ଅପ୍ରାୟକ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ଉତ୍ତର-
ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ବହୁରାଜ୍ୟ ପ୍ରାୟ । [ପଦ୍ୟ] ।

ବା-ଂ. ସୁଧାମି ପାଣି, ପାଣି ।

ବା-ଂ. ବହୁରାଜ୍ୟ ପ୍ରାୟ-ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ଉତ୍ତରାୟ; ବହୁ-
ରାଜ୍ୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ଉତ୍ତରାୟ, ବହୁରାଜ୍ୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବହୁରାଜ୍ୟ; ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବହୁରାଜ୍ୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତପ୍ରାୟ) ପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ବହୁରାଜ୍ୟ ପ୍ରାୟ ବହୁରାଜ୍ୟ ।

ବା-ଂ. ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. ମୋତ; ବା. ବହୁ ।

ବା-ଂ. ବୋହୂ । [ପଦ୍ୟ] ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ବା

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ଅପ୍ରାୟବାତପ୍ରାୟ;
ବାତପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ବା-ଂ. (ବାତ-ପ୍ରାୟ) ବାତପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ବାଘ୍ୟ-ବ. (ବନ୍ଧୁ-ସ) ବନ୍ଧୁତ୍ବ; ବନ୍ଧନାୟ ।
 ଧାତୁର ରାସର ବଶେଷ ବଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଯେ
 ବଶେଷ ବଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ବା. ଛା. ବ. (ବସୁଦେବ) ବାସୁଦେବବଶେଷ;
 ଗୋଟିଏଶିଶୁ । [ବରଦା ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ପ୍ରଥମ ବର ଶେଷା; ବୋଧହୁଏ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. (ବସୁଦେବ) ଗୋବତ୍ସ ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଶ୍ରେୟଶୀଳ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ବା. ବା, ବା. ବା ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ବୈଦିକ ଯାଗବଶେଷ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. (ବା. ବେଦ-ସିଦ୍ଧ) ବା. ବା.
 ବେଦ-ଯାଗବଶେଷ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ବୃଦ୍ଧ; ବୃଦ୍ଧ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ଶ୍ରବଣ ଦେବ ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅସ୍ତ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ବସୁଦେବବଶେଷ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ବସୁଦେବ; ଧନ ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. ବସୁଦେବ-ସଦୃଶ ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. - ଶ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ବା. ବା, ବା. ବା ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବା. ଛା. ବ. (ବା. - ଧ) ଅଳଙ୍କାର, ଅଳଙ୍କାର ।

ବାଦରା-୧. (ଶାନ୍ତି) ପଞ୍ଚ ।

ବିଦ୍ୟାବଳୀ-ବ. (ବିଦ୍ୟା-ଅନୁବାଦ) ବିଦ୍ୟା-
ବଳୀ ।

ବି/ବି/ମି-୧. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ଚାହାନ୍ତି ଫଳ ।

ବିଦ୍ୟା-ବିଜ୍ଞାନ, (ବିଦ୍ୟା-ବିଜ୍ଞାନ) ପ୍ରତିଷ୍ଠା ।

ବି/ବିସି-୧. (ବି/ବି-୧୫) ବି/ବି-୧୬, ବି/ବି-୧୭ ।

ବି/ସି-୧୪, (୧୦-୦୭) ବଲ୍ଲଭ, ପରିସର ।

କାବ୍ୟ-୫, ପୃଷ୍ଠା, ୧୧୧୫ ।

ବିଧି-୧. ଉପରା ପାଣିବେଷ ।

ବି/ପ୍ୟ-୧, (କା/ପ-୧) ବାହାଣୀ, ବାହାଣୀ

କାଳହସ୍ତି-ବ. (୧୨-ଏ-ପ୍ରସ) ଉଦ୍‌ଭାସନା
ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟାସନା ବଦ ।

ବିଜୟ-୧, (ବନ୍ଧୁ-ପ୍ର-ପ) ମୁଦ୍ରିତ, ଶାନ୍ତିନଗର ।

ବିନି-ସ, ସତ୍ୟତା :

ବିଜୟ-ବ. ବେଦଗୁରୁ !

ବିଜ୍ଞ-ସଂ. (ସମ-ସ) ଉଦ୍ଦାର୍ଥ ।

କାଳି-୧, (୧୫-୧) ୧୫୧, ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ।

କାପ-କ. (କପ-କ) ଶୌରୀ; (କପୁରକକ)
 କପୁର । କପୁର ।

ବାପିତ-ଫ. (୧୦-ଶିତ-୧) ପ୍ରଶ୍ନିତ : ୧୫.

ବିଧି-୧, ୧୫, ୧୬, ୧୭, ୧୮

ବିବି-୧, ବିଜୁ । ପ୍ରମୋଦ ।

ଡାକ୍ତର-ପ. ଶରଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି :

ଦାମ-୧, କାଞ୍ଚ, ସମସ୍ତ ପ୍ରା.)

ପ୍ରମିତି-୫, (କାମ-୨-ପଦ) ଶବ୍ଦ; ଶ. ଶବ୍ଦ-
ରୂପ ଶବ୍ଦ; ବ୍ୟବହାର ଅବସରରେ ଶବ୍ଦ ।

ବିମେଳ-ବିମେଳ, (ବିମେଳ-ବିମେଳ) ଦର୍ଶନ ।

ଦାମ୍ଭ-୧, ୦.୫ ।

ବାସନାସୁ-ବ. ବାସନାସୁ ।

ବାସୁବ୍ୟ-ସଂ. (ବାସୁ-ସ) ବାସୁବେଶ; ବାସୁ-
ସେନାସୁ ।

ବିଶ୍ୱ-ବ. (ବିଶ୍ୱ-ବ.) ବାବୁ ।

ବିଷ୍ଣୁ-ପୁ., { ବା-ପୁ. } ଚିତ୍ର, ପ୍ରକାଶନ ।

०१-०३-८०

ନାମ-ପୃଷ୍ଠ-୧-୨

[illegible]

କାରି-କ, କାହିଁ; ସମ୍ଭବ; ପାଇଁ; ୧) ସାଫା

ବାରିଶ-ବ. (ବୁ-ଶିରୁ-ସଂ) ଦୁଷ୍ଟା; ଗଣେଷ ।

ବାରମ୍ବାର-୧, ବାରମ୍ବାର-୨, ବେଲ୍ ।

ବିଭାଗୀୟ-୨, ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ବିଭାଗୀୟ

ବାଲମ୍ବିକ-ସଂ. ପ୍ରଥମୋକ୍ତଃ । [ମତେ-]

ପାରିଶ୍ରମିକ-୩. (କାର୍ଯ୍ୟ-ସଫଳତା) ଦେଖନ୍ତୁ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧. (ବିଶ୍ୱାସ-ସଦା) ବନ୍ଧା ।

ବାରିଷ୍ଠ-୧. (ବାରିଷ୍ଠ-ଅବସ୍ଥା) ଅନୁ, ପ୍ରମାଣ

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ବ୍ରତ । [ଅନ୍ୟ ବା.ର ।

କାରିଗ୍ର-ବ. (ବା.ଉ-ନବ-ସ) ପଦ୍ମ ଶଙ୍ଖ ।

କାଉଁରୀ-କ, (କାଉଁରୀ-କା-କ) ଗୁଳ୍ମ, ଶୁଣ୍ଠା ।

ବାରିଷ୍ଟ { ୧ (ପାଠ୍ୟ ୫ ପଦ୍ୟ) ୧୫୦ ପଦ୍ୟ

ବାରିଧିସ୍ତ୍ରୀ

ବାଗି-ବାସି-ବ. ମେଘ ।

ବାଗାୟ-ବ. (ବାୟ-ଇତ୍ୟା) ସମୁଦ୍ର; ବରୁଣ ।

ବାଗୁଣୀ-ବ. (ବରୁଣ-ଅ-ଇ) ଶବ୍ଦମୟ; ବରୁଣବରଣ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାଗୁଦ-ବ. ସୋମନାମ ଗୈରିକ ଲୁଣିତଂଶ ।

ବାର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ବୃହ-ଅ-ଅ) ବୃକ୍ଷର, ଶ୍ୟାବ ।

ବାର୍ଣ୍ଣ-ବସି-ବ. ଦୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଧନ-ବ. ବାବନ; ମେଘ ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ବ. (ବୃହ-ବ-ସ) ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ।

ବାର୍ଦ୍ଧଶିଳ-ବ. (ବୃହ-ଇ-ବ) ବୃକ୍ଷାବସ୍ଥା ।

ବାସ୍ୟ-ବ. (ବାୟ-ସ) ବାୟଶାୟ, ବାୟ-ସୋମ ।

ବାସିକ-ବ. (ବର୍ଷ-ଇତ୍ୟା) ବାୟଶିଳ ।

ବାସି-ବ. ବର୍ଷାଦିର ବାତ ବାସିବା ଶ୍ରେୟ ।

ବାସିଶି-ବ. (ବାସି-ଇ) ଉଦାହର, ଚନ୍ଦ୍ର ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁଜ-ଇ) ମୃତ୍ୟୁଶେଷ ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁ-ସତ୍-ଇତ୍ୟା) ବାୟନ ।

ବାସ୍ତୁ } ବ. (ବା-ସୁଦ୍-ତ) ବାସ୍ତୁ ; ସମ୍ପ୍ରା ।

ବାସ୍ତୁ } ବ. (ବା-ସୁଦ୍-ତ) ବାସ୍ତୁ ; ସମ୍ପ୍ରା ।

ବାସି-ବ. (ବସୁ-ଅ) ବୃକ୍ଷ; ବସୁ; ସୁଦକ ।

ବାସିକ-ବ. ବାସ୍ୟ ଗର ।

ବାସିକ-ସକ୍ତା-ବ. ବେଶଭୂଷାସକ୍ତା ପ୍ରାୟିବା ।

ବାସିନ-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଅ) ସୁମଙ୍ଗଳଭରଣ ; ସାମ । [ସୁଦକ ।

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଅ-ଅ) ବାସିନୀ ; ସମା ;

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଅ) ବସିନୀ ଗର ଶ୍ରେୟ ।

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଅ-ଅ) ବସିନୀ ; ସମା ;

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଅ) ବସିନୀ ; ସମା ;

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଅ) ଗର ।

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଅ) ଗର । [ବସୁଦକ ।

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଅ) ସୁମଙ୍ଗଳଭରଣ ;

ବାସିନୀ-ବ. (ବାସି) ବାସିବା ।

ବାସିନୀ-ବ. (ବସୁ-ଇତ୍ୟା) ବାସିବା ଶ୍ରେୟ ।

ବାସୁ-ବ. (ବସୁ-ଇ) ବସୁଦକାଦି ବସୁ ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁ-ବ-ଇ) ସର୍ବଭର ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁ-ଇତ୍ୟା) ବାସୁଜି ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁ-ବେଦ-ଅ) ବାସୁଜି ।

ବାସୁଜି-ବ. ବସୁଜି ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁ-ଅ, ଇତ୍ୟା) ସର୍ବଭର,

ବାସୁଜି-ବ. ସର୍ବଭର ।

ବାସୁଜି-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଇତ୍ୟା) ବାସୁଜି ।

ବାସୁ-ବ. (ବସୁ-ଇ) ସୁଦ ।

ବାସୁ-ବ. ବାସୁଦକ । [ବସୁଦକ ।

ବାସୁ-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଅ) ବାସୁଦକ ; ବ.

ବାସୁ-ବ. (ବସୁ-ଶିତ୍-ଅ) ବାସୁଦକ ; ବସୁ,

ଅଥ, ଶୌକା ପ୍ରଭୃତି ।

ବାସୁ-ବ. (ବାସୁ-ଇତ୍ୟା) ବାସୁ ।

ବାସୁ-ବ. (ବାସୁ-ଇତ୍ୟା) ବାସୁ ।

ବାସୁ-ବ. (ବାସୁ-ଇତ୍ୟା) ବାସୁ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧, ପୃଷ୍ଠା ।

ବ୍ରାହ୍ମପୁର-୨, ଡି.ପି.ଓ. ।

ବି.ସି.ଇ-୩, ୧୯୯୭ ।

ବିଶ୍ୱାସୀ, ସୌଜନ୍ୟୀ ।

ବାହାରିବା-ଟି. ବ୍ୟବହାର ହେବା । ପ୍ରଭ ।

ଡାକ୍ତର-ଡ., (୧୦-ମିଠ-୧) ପଲିସ : ପରା-

ବିପ୍ଳବ-୧. (୧୩-୧୨-୧) ସେତା : ୧୩ ।

କ/ଉଚ୍ଚ-୫. ଶୈବା ଉତ୍ତାମକ ।

ବିଷୟ: (୧୦-୧) ଗୁଣ: ୨୦୦୦ ଗୁଣ ।

ବି.ସି.ଏ.-୧, ୧.୧ ଓ ୧.୨ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧, ୧୯୯୫ । ବିଶ୍ୱାସୀ ।

ବାହୁଡ଼ିଆ-୧, ପରିଶ୍ରମେଷ !

କାହାଣୀ-୧. ଗପାଳକଣ୍ଠବେଶମ୍ବରୀ ।

ଡାକ୍ତରୀ-୧ (ପ୍ୟାମେଡ଼ିକାଲ) ପଦ୍ମାବତୀ ।

୧।୨୨୭-୩. ଲେଖକମାନ ।

କୃଷି-୧୦, (ବଡ଼ ଶ୍ର) କଟକ : ୧୫.୧୧ ।

ବି-ଉପସର୍ଗ (ବା-ଉ) ବସତର, ବରଣ, ପ୍ରଭୃତି, ବସେଇ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ।

ବି:ଶି-୬, (୧-୩୦-୯) ଉ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ବିଂଶତି-୭, ବୋଲେଇ ଗ୍ରାମ, ୨୫ ।

ଶିଶୁମାର-୧, ୧୫ମେ ୧୯୫୫ ।

କ୍ରୀ.ଶି.ବି-୧, ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ବିଧାନ-ବ. ଧାରା-୧୧୧୧ । ୮୭୧୧୧୧ ।

ବିଭାଗ-୨. (ବର୍ତ୍ତମାନ) ଚର୍ଚ୍ଚାବଳୀ.

ସମ୍ବନ୍ଧ-୧. (୧-୧୦-୩) ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପୃ. ୩୦ ।

କଳିଙ୍ଗ-୧୫ (୧-୨୫-ସ) ରାସ୍ତାରେ; ୧୩୦ ।

ବିକ୍ରୟ-କ. (କ-ବଦ-ଅଳ) ପିଣ୍ଡାଶ୍ରାୟ ।

ବିକାଶ-୧. (୧-୨-୫୭) ପୃଷ୍ଠା ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବି. (ବ-ସ୍ତର) ଅବସ୍ଥା; ବହୁଳ; ଅସ-
ମ୍ଭବ; ଅସମ୍ଭବ ।

ବିଜ୍ଞାନ-୧. ବୃନ୍ଦାବନ ଶ୍ରେଣୀକ୍ରମ : ୧

ବିଜ୍ଞାନ-ବି. (ବିଜ୍ଞାନ-ସଂ) ଶୁଭାଫ, ଶୁଭ
ପ୍ରଭାତ । [ବନ୍ଧୁ ।

ବିଜ୍ଞାନ-୧, (ବ-ବକ୍ସ) ସମ୍ବେଦ; ଉତ୍ତମ; ବସନ୍ତ
 ବିଜ୍ଞାନ-୨, (ବ-ବକ୍ସ) ସମ୍ବେଦ; ଉତ୍ତମ; ବସନ୍ତ

ନିକସିତ } ପ୍ରସ୍ତୁତି ।

[illegible]

ବିଜ୍ଞାନ (ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ) ପ୍ରତିଷ୍ଠା

ସମ୍ପାଦକ-ପ. (ବି.ସି.ସି.) ପ୍ରକାଶନ ଯନ୍ତ୍ରଣାଳୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା

ସଂଖ୍ୟା ୧-୫, (୧-୫) ଉପରେ; ଉପରେ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ବିଲ୍‌ନମ୍ବର-୧. (୧-୨-୨୫) ବଜ୍ରପଦା ।

ବିଜ୍ଞାପିତ-୧୫. (୧-୧୨-୯) ବନ୍ଧୁ; ସମ୍ପ୍ରଦ ।

ବିଭୁତି-ବ. (ବ-ଭ-ବ) ଦହାଇଗ୍ରାସ୍ତ ।
ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ନିଉସ୍-୧, (୧-୯-୯) ପ୍ରକାଶନ ଅନୁସାରେ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବ. (ବ-ବିଜ୍ଞ-ବ) ପଦବୀ, ପୌରୀ;
 ବାବୁ; ପଦବୀ ।

ବି.ସି.ସ୍ୱ.-ବି. (୧-୩୧-ପ) ଶ୍ରେଣୀ । [ପ୍ରା.ନା. ।

ବି.କ୍ର।ନୁ-ସଂ. (ବ-ସମ୍ପ-୭) ପଦସଂଖ୍ୟା, ସଂସ୍କରଣ-

ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରୀ-ବ. ବସନ୍ତରାଜ, ବରପୁର ।

ବିଜେଡି-ବ. (୧-୫।୧) ବନ୍ଧୁ-ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବ., (ବ-ଜୀ-ସ) ବସନ୍ତ-ସୋପାନ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ-ଂ. (କ-ବୋ-ସ) ବସନ୍ତ; ବାବର ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୩. (୧-୩୨-୯) ଏକାଦଶେ ଚନ୍ଦ୍ରଃ ;
ଉଦାହରିତ ।

ଶିକ୍ଷକ-୧. (ବି. ଶି. ପ) ଅନନ୍ତ କେଶବ;
 ୨. ଶ୍ରୀ; ୩. ଶ୍ରୀ; ୪. ଶ୍ରୀ ।

ବିଶେଷ-ଭାଗ (କ-ସ୍ତମ୍ଭ-ପ) ଦୃଢ଼; ଗୁଣକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ (୧-୧୩-୭) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ବିଗତି-୧. (୧-ପ୍ରଶ୍ନ-୯) ଅଘଟ; ଗୁଡ଼ିକ ।

ଶିଳ୍ପ-୧. (୧-୩-୩) ଅବସ୍ଥା; ନିବୃତ୍ତି ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୨. (୭-୧୯-୫୭) ଉତ୍ତା. ଅନୁସାଧ.

စတုတ္ထ-ဇ. (၉-၁၁-၁၉-၁) ၁၉၉၁

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ- (୧-୫୦-୦) ମୂଲ୍ୟ: ୧୦୦

000001-12 0000 0000: 0000 0001:

ପିତାମହ-ପ୍ର. (୧୦୭) ଶେଷପଦ୍ୟ ।

ପିପ୍ପି-୨ (୧୦୦ ଟ) ପ୍ରତିପିପ୍ପି-୧: ୧୦୦୦

ପୃଷ୍ଠା ୩୫ (୧୫-୭) ଶୁକ୍ରବାର, ୧୫/୭/୧୯

1222

ବିଦ୍ୟାବଳୀ-୧. (ଉ-ଗଣ-ପଦ) ଉପାଦାନ : ଉପାଦାନ :

ବିଦ୍ୟାବିଳାସ-୧. (୧-୩୫-୯) ପୃଷ୍ଠା ୧୯୯, ୨୦୦ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ-୧. (୧-୧୧-୯) ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦ୍ୟ ।

କିଂ-ସ. (୧-୧୫-ସ) ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଗାନ୍ଧୀ ।

ବିଦ୍ୟା-ନାୟକ, ବିଦ୍ୟୋତ୍ତମ, ଶ୍ରୀମତୀ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ବିଠାଣି-କ. (ବ-କ-ଅ-ଅ) ଲମ୍ବ; ଦୃଢ଼;
 ଶୁଦ୍ଧ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ବ. ସଦାଶିବେନ୍ଦ୍ର; ସା.ଶ୍ରୀଶିବେନ୍ଦ୍ର ।

ବିଚଳିତ-ହଃ (ବ-କାନ୍ତ-ତ) ସ୍ତବକ; ଶୁଦ୍ଧ;
ଅସ୍ତର । [ଶବ୍ଦଗଣ ।

ବିଶ୍ୱ-ବି. (ବି-ଉ-ସ) ବ୍ୟବହାର; ସଂସାର୍ଥ-

ବିଶ୍ୱାସ-୧, (୧-୧୨-୧୯-୫୫) ବୟସ-
୦୬ : ୦୫ : ୦୫/୦୫/୦୫ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-୧, (ବି-ଭର-ସିର-ପଦ-ଆ-ବିଭାଗ,

ବିଶ୍ୱାସୀ-୧୫ (ବିଶ୍ୱାସୀ-ପଞ୍ଚମ) ବର୍ଷ,

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, (ବ-ସ୍ନାତକ) ବସେଇ, (ସାମାଜିକ)

ବିଶ୍ୱସ୍ତି-କ. (ବିଶ୍ୱସ୍ତି-କ) ବିଶ୍ୱସ୍ତି; ବିଶ୍ୱସ୍ତି-

ବିତରଣ-ଦ. (୧-୬୩ ପ) ପାଠାବଳୀ-ସମସ୍ତ;
ଅବସ୍ଥା-ସମସ୍ତ; ସମସ୍ତ ।

ବିତ୍ତିକ-୨. (ବେଶ-ଘର) ବାବାବଣ୍ଟି-ବନ୍ଧୁ ।

ବିଚିତ୍ରପୁ-ବ., (୧-୬-୭) ଅନେକପ୍ରକାର ।

ବିଜ୍ଞାନ-ସମ୍ପାଦକ (ଡି. ଡି. ସ୍କି-ସ) ଅନୁମୋଦିତ

ବିଶିଷ୍ଟ-୧. ବ୍ରାହ୍ମ, ବୃକ୍ଷ । [୧୧] ।

ବିଚ୍ଛେଦ-୧. (୧-ପ୍ରଶ୍ନ-୩) ବ୍ୟୋମ; ବରୁଣ;

କିଛି-କ. (ବୁଦ୍ଧିବୃଦ୍ଧି) ବୁଝିବ । [ପାଠ୍ୟବଳୀ
କିଛିଅନ୍ଧ-କ. କେ-କାଳ ପଦାବଳୀରେ ।

Abstract

ବିଦ୍ୟ-ବ. ସ୍ୱାମୀଚରଣ ବାମ ବାହୁରୁ ଅଳଙ୍କାର-
ବହୁପଥ । [ଉତ୍ତର; ଉତ୍ତର ।

ବିଦ୍ୟାଗ୍ର-ବ. (ବ-ବ-ବ) ଉତ୍ତର; ପଶ୍ଚିମ ;

ବିଦ୍ୟାର୍ଦ୍ଧ-ବ. ବସନ୍ତ ପ୍ରବେଶ ।

ବିଦ୍ୟାଳୀ-ବ. (ବାଧାହୀନ) ମେଘଶି ଧରାବ ।

ବିଦ୍ୟାୟ-ବ. (ବ-ଦା-ଦ) ଗମନାମୟ; ମେଘଶି ।

ବିଦ୍ୟାରତ୍ନ-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅବ) ବ୍ୟାପ୍ତିବାସ ।

ବିଦ୍ୟାରଣ-ବ. (ବ-ଦୃ-ଶିତ୍-ଅବ) ବ୍ୟାପ୍ତି-ବରଣ,
ଭେଦନ, ମାରଣ ।

ବିଦ୍ୟାପ୍ରତି-ବ. (ବ-ଦୃ-ଶିତ୍-ଅ) ଭେଦନ ।

ବିଦ୍ୟାବ-ବ. ଦୂର ଦେଶ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବୋଧ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦ-ଅ) ଅବତର, ଶର ।

ବିଦ୍ୟାଶ୍ରୀ-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ) ଶିବ; ଧର ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. ସୁସ୍ଥଶିଳ୍ପ ବିଦ୍ୟା ।

ବିଦ୍ୟାଶି-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ) ବ୍ୟାପ୍ତି-ବରଣ, ପଶ୍ଚିମ ।

ବିଦ୍ୟାସକ-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ) ବାହ୍ୟ-ବାହ୍ୟର
ପରିପାତ-ବ୍ୟାସ ପଦାର୍ଥ ।

ବି-ବିଦ୍ୟା-ବ. ଦେଶାନ୍ତର, ଉତ୍ତର ଦେଶ ।

ବିବିଦ୍ୟା, ବିବିଦ୍ୟାୟ-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର
ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରଦେଶବାସୀ ।

ବି-ବିଦ୍ୟା-ବ. ବିଷୟ; ବ-ଦେଶାନ୍ତର ।

ବିବି-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧ; ସମୁଦାୟଶ୍ରୀ ;
ଅବତର । [ଶୁଦ୍ଧ ।

ବିଦ୍ୟମାନି-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ) ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉତ୍ତର-
ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଅବ) ଅବତର-ଉତ୍ତର ।

ବିଦ୍ୟା-ଧର-ବ. ପବନ; ବହୁର ।

ବିଦ୍ୟାଧୀ-ବ. (ବ୍ୟା-ଅର୍ଥ-ଉତ୍ତର) ଶୁଦ୍ଧ, ଶିଷ୍ୟ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ୍ୟା-ଅଳୟ) ବ୍ୟାପ୍ତିଶାଳ
ସ୍ଥାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ୍ୟା-ବ-ଅବତର, ବହୁର ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ, ବ୍ୟାପ୍ତି-
ଶାଳ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ, ବ୍ୟାପ୍ତି-
ଶାଳ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. ବର୍ତ୍ତମାନ-ମଣି; ପ୍ରକାର, ବ୍ୟାପ୍ତିଶାଳ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ, ବ୍ୟାପ୍ତି-
ଶାଳ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟାଧାର-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଦ୍ୟା-ବ. (ବ-ଦୃ-ଅ-ଉତ୍ତର) ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ବିଧୁ-ବିଧି-ଅ. ଗପାବଧୁ ।

ବିଧୁ-ବ. (ବ-ଧ-ଭ) ଚନ୍ଦ୍ର; ବୃହତ୍ ।

ବିଧୁନନି-ବ. (ବ-ଧୁ-ନି-ଅ) ବସନ୍ତ ।

ବିଧୁକିତ-ବ. ବସନ୍ତ ।

ବିଧୁମୁଦ-ବ. (ବ-ଧୁ-ମୁ-ଅ) ସମୁଦ୍ର ।

ବିଧୁର-ବ. (ବ-ଧୁ-ର-ଅ) ଅର୍ଦ୍ଧ; ବାଦର;
ଦୁଃସ୍ଥିତ ।

ବିଧୁତ-ବ. (ବ-ଧୁ-ତ) ଧୃତ; ଅବଲମ୍ବିତ ।

ବିଧିଧି-ବ. (ବ-ଧା-ଧ) ସର୍ବବ୍ୟୟ; ଉଚିତ ।

ବିଧୁଂସ-ବ. (ବ-ଧୁ-ସ-ଅ) କଥା ।

ବିଧୁସ୍ତ-ବ. (ବ-ଧୁ-ସ୍ତ-ଅ) ବସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ତ) ଅନୁକମ୍ପା; ପ୍ରଣୟ ।

ବିନିତା-ବ. (ବ-ନି-ତ-ଅ) ବ୍ୟାପ-ମୁକ୍ତି-
ବଳା, ଅନୁକମ୍ପା ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ ମାତ୍ରା ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ, ଶିଶୁ ।

ବିନିତୁନି-ବ. (ବ-ନି-ଅ) ଶିଶୁ ।

ବିନିତା-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ମନୁ, ବସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଅନୁକମ୍ପା, ଧୃ-
ତ୍ୟା ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ବସନ୍ତ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ଅ. ବ-ଧରେବେ ।

ବିନିତୁନି-ବ. (ବ-ନି-ଅ) ଅନୁକମ୍ପା ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଅ) ଧୃତ; ବାସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ମନୁ ।

ବିନିତୁନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ବସନ୍ତ,
ବସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ବାସନ୍ତ, ବସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଅ) ବସନ୍ତ, ବସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ମନୁ, ବାସନ୍ତ; ଶିଶୁ;
ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ଅ. (ବ-ନି-ଅ) ବ-ଧରେବେ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନିତ, ବିନିତ-ବ. (ବ-ନି-ଅ, ଅ)
ବସନ୍ତ; ବସନ୍ତ । [ବସନ୍ତ ର ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିନି-ବ. (ବ-ନି-ଭା) ଶିଶୁ, ବାସନ୍ତ ।

ବିପଦିନୀୟ-ବ. (ବ-ପଦ-ଇ-ସ) ବିପଦନୀୟ ।

ବିପଦିନୀୟ-ବ. (ବ-ପଦ-ସମ୍ପ-ଇ) ବ୍ୟପଦନୀୟ,
ଓଲଟ ପାଇଟ ।

ବିପଦିନୀୟ-ବ. (ବ-ପଦ-ସମ୍ପ-ସ) ବ୍ୟପଦିନୀୟ ।

ବିପଦ-ବ. ବାଲର ସ୍ୱପ୍ନ ସଂଗ୍ରହ ।

ବିପଦିନୀୟ-ବ. ବ୍ୟପଦ ।

ବିପାକ-ବ. (ବ-ପଦ-ସ) ପରିବାସ; ବର୍ଣ୍ଣାବଳୀ ।

ବିପାକିନୀ-ବ. (ବ-ପଦ-ଶିବ-ସହ) ବିପାକିନୀ ।

ବିପିନୀ-ବ. ବାହର, ବହ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପଦ-ସ) ବିପ୍ଳବ, ମହତ୍ତ୍ୱ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପା-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବଶିଳୀ-ବ. (ବ-ପ-ବିଶ୍ୱ-ସହ) ବିପ୍ଳବମୟ ।

ବିପ୍ଳବଶିଳୀ-ବ. ବିପ୍ଳବଶିଳୀ । [ଉପ ।

ବିପ୍ଳବଶିଳୀ-ବ. (ବ-ପ-ବିଶ୍ୱ-ସହ) ବିପ୍ଳବ, ପ୍ରତ୍ୟା-
ବିପ୍ଳବଶିଳୀ-ବ. (ବ-ପ-ବିଶ୍ୱ-ସହ) ପ୍ରତ୍ୟାବିପ୍ଳବ ;

ବ୍ୟାପକ; ବ୍ୟାପକ ।

ବିପ୍ଳବଶିଳୀ-ବ. ପ୍ରତ୍ୟାବିପ୍ଳବ ; ବ. ପ୍ରତ୍ୟାବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ; ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ଅର୍ଥ; ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ, ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. ମୁଖ-ବିପ୍ଳବର ଅବସ୍ଥା ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ; ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. ବିପ୍ଳବ; ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ; ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ, ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ, ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିପ୍ଳବ-ବ. (ବ-ପ-ସ) ବିପ୍ଳବ ।

ବିଗ୍ରହ-ନା. (ବ-ଗ୍ରହ-ସ୍ୱ) ଶୋଭନାତ ; ବ.
ପରାତ । [ମହତ୍ତ୍ୱ ବସନ୍ତ ।

ବିମଳାଃ, ବିମଳସୁ-ବ. (ବ-ମହତ୍ତ୍ୱ-ବ) ଅନ-

ବିମଳାସୁମାଳି-ବ. (ବ-ମହତ୍ତ୍ୱ-ବ) ଅନ-

ବିମଳ-ବ. (ବ-ମହତ୍ତ୍ୱ-ବ) ଅନ-

ବିମଳ-ବ. (ବ-ମହତ୍ତ୍ୱ-ବ) ଅନ-

ବିମଳ-ବ. ଅନ-

ବିମଳା-ବ. ବାବଦ ମା ।

ବିମଳା-ବ. (ବ-ମା-ଅନ) ବୋମାମାନ ; ମହତ୍ତ୍ୱ ।

ବି-ମିତ୍ତ-ବ. ମିତ୍ତ । [ବ୍ୟକ୍ତି ।

ବିମୁକ୍ତ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ବ) ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ; ପର-

ବିମୁକ୍ତ-ବ. ପରାତ୍ତ୍ୱ ; ଅପରାତ୍ତ୍ୱ ।

ବିମୁକ୍ତ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ବ) ବିବୋଧ, ମୁକ୍ତି ।

ବିମୁକ୍ତାକାଶା, ବିମୁକ୍ତାକାଶା-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତା-
ମୁକ୍ତ-ବ-ଅନ) ଯେ ବାକ୍ତି ବ୍ୟବହାରୀ ବାକ୍ତି
ସମ୍ପର୍କରେ ।

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୁକ୍ତି ; ଉଦ୍ଧାର ।

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

ବିମୋଚନ-ବ. (ବ-ମୁକ୍ତ-ଅନ) ମୋଦ-

କିରୁମାଣି-ବ. (ବିରୁପ-ଅଣି) ଶିବ, ବିଭେଦକ ।

କିରୁତନ-ବ. (ବିରୁତ-ନିରୁ-ଅବ) ମଳ-
କାସାରଣ । [କାସାରଣ ।

କିରୁତନ-ବ. (ବିରୁତ-ନିରୁ-ଅବ) ମଳ-

କିରୁଧ-ବ. (ବିରୁଧ-ଅ) ବଚନା; ଦୈର ।

କିରୁଧୀ-ବ. ପ୍ରସବନ; ବ. ଗର୍ଭ ।

କିଳ-ବ. ବଦନ; ଗର୍ଭ ।

କିଲ-ବ. କ୍ଷେତ ।

କିଲ୍ଲିଣୀ-ବ. ସାଧାରଣ; ଉଦ୍ଧ ।

କିଲପନ, କିଲପିତ-ବ. (ବିଲପ୍-ଅବ, ତ)
କଳାପ ।

କିଲପମାନି-ବ. (ବିଲପ୍-ଅବ) କଳାପବାୟ ।

କିଲମ୍ବ-ବ. (ବିଲମ୍ବ-ଅ) ଦେହ; ଅଶାସ୍ତ୍ର ।

କିଲମ୍ବିତ-ବ. (ବିଲମ୍ବ-ଇତ) ଲମ୍ବମାତ୍ର,
ତୋଳାଶ୍ଚିତ ।

କିଲମ୍ବି-ବ. (ବିଲମ୍ବ-ଅ) ବହାବ; ଉଦ୍ଧ ।

କିଲପନ, କିଲପିତ-ବ. (ବିଲପ୍-ଅବ, ତ)

କିଲଲି-ବ. ଦେହ । [କଳାପକଳା ।

କିଲପି-ବ. (ବିଲପ୍-ଅ) ପେଟୋକ୍ତି ।

କିଲପି-ବ. (ବିଲପ୍-ଅ) ଦ୍ରବ ପ୍ରକାଶକ-
ଅଙ୍ଗଭାଗ; ଜାତୀୟ ଅଙ୍ଗପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରମୋଦ ।

କିଲପି-ବ. (ବିଲପ୍-ଇତ) ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ-
ପରେ ଉଦ୍ଧ ।

କିଲପିଲିଲି-ବ. ଦେହାଞ୍ଜଳାରେ ବଦନ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ତ) ଲମ୍ବପ୍ରସ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ଭୁକ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. ଶୁଭାଳ । [ଉଦ୍ଧ ।

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ପ୍ରସବ; ବଦା-

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ପ୍ରସବ ।

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ପ୍ରସବ,
ଉଦ୍ଧ । [ପ୍ରସବ ।

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ପ୍ରସବ,

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ପ୍ରସବ ବୋଧ ।

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ପ୍ରସବ ।

କିଲ୍ଲିଲି-ବିଶି-ବିଶିଷ୍ଟବଦନ କାତ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. ଦେହ, ଶୁଭାଳ । [ଉଦ୍ଧ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହବାଦ

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହବାଦ-
ବାୟ ଉଦ୍ଧା ସମ୍ପାଦକ ।

କିଲ୍ଲିଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହବାଦ,
ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଉଦ୍ଧ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

କିଲ୍ଲି-ବ. (ବିଲ୍ଲି-ଅବ) ଦେହ; ଦେହାଳ ।

ବିଦ୍ୟାପତି-ବ. (୧-ବିଶ୍ୱ-ଶିକ୍ଷ-ପଦ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ;
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷାବଳୀ ।

ବିବିଧ-୫. (ବ-ବସ-ଶିଳ-କ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ବ. (ବ-ବିଭ-ଅ) ପରୀକ୍ଷା ।

ବିଦ୍ୟାପୁର-୧. (୧-୧୧-୩୦-୩) ପରିଶୀଳନ ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୧. (୧-୧୦-୧) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ସ୍ୱାଧୀନତା;
ଅ. ୩୩ ।

ବିବିଧ-୧. (ବ-ପ୍ରା-ଘ) ପ୍ରାକୃତବାଚ ।

ବିଶ୍ୱ-କ. ମାତ୍ରଣ ମଣ୍ଡଳମାନଙ୍କ ଗୁଣ: ମାତ୍ରଣ ଗୁଣ:

ବିଦ୍ୟୁତ-ବ. (ବ-ସ୍-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବ୍ୟ. ଶା. ୧୦;
ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିଷୟ-ସଂ. (୧-୧-୦) ବ୍ୟା. ୧ । (ଉପାଧିକାର)

၂၀၁၆-၁၇, (၈-၈၀-၁) ငွေစား ပရိတ်

ବିଜିଅ-୧୦, (୧-୧୫-୧) ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ବିଶେଷକୃତ-୧. (୧-୧୦-୩) ଲଳିତାବତୀ ପୃଷ୍ଠା ୧୦

କଣ୍ଠରୁ କରାବାର ଶକ୍ତି; ସ୍ୱାଦେବତା ।

ନିବେଦନୀ-୧, (କଟକ-୨) ପ୍ରସ୍ତୋତ ।

କିଟ୍‌କିଟ୍‌କି-୧, (୧-୧୦-୧୫) ଗୁଣ୍ଠନାୟକ ।

ସ୍ୱାକ୍ଷର :- ଶ୍ରୀ (୧-୧୦-୧୯୭୩) ପୃଷ୍ଠା

ବସେନକୁ ସେ ଅନେତା ।

କଟକ-୧, (୧-୧୦-୬୬) ଶାଖା ।

ବିବେକ-୧. (୧-୨୦-୬) ବେବେନାୟାପା ।

ବିଶେଷ-୦୧. (୧ ପ୍ରଶ୍ନ) ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ।

ବିଶଦ, ବିଶଦ-ସଂ. (ବ-ଶଦ, ଶଦ-ଅ) ଶୁଭ,

କର୍ମକାଣ୍ଡଃ ଷଷ୍ଠଃ । (୬୭୫ ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୩. (ବିଶିଷ୍ଟ) ଶତ୍ରୁ-ରାଜ୍ୟ; ଯାଦବ-

ବିଶାଳ-କରଣୀ-ର. ସ୍ଵ+କ୍ଷବ ଶବ୍ଦ; ଶବ୍ଦ-
ପ୍ରକାଶକ । [ପଦ ।

ବିଶ୍ୱ-ବ. ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ, ଲୁ, ୨ = ୭। ୨୨

ବିଶାଖା-୨, ପ୍ରକାଶକମଣ୍ଡଳ । [ସଂ. ୧ ।

ବିଶାଖ-୧. (ଶ୍ରୀ-ରା-ସ) ଶ୍ରେଣୀ:

ବିଶାଳ-ହ. (ବ-ଶାଳ) ବଦଳ: ବସାଣି ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୧ (୧-୨୨) ବା.ଉ. ପୃଷ୍ଠା ୧

ବିଶିଷ୍ଟ-୧. (୧-ଶିଖ-୧) ପଦ: ଯେଉଁ: ବଦ:

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ।

ବିଶ୍ୱାସ-୧. (୧-୩୪-୧) ଭର୍ତ୍ତାଳ; ପଦ୍ୟ ।

ବିଶ୍ୱାସ-୧. (୧-୩୪-୧) ଉର୍ମିଭାଗ; ପ୍ରବନ୍ଧକା :

ବିଶ୍ୱକର୍ମ-ସଂ. (୫-ଶେଷଭାଗ) ଶଙ୍ଖଲଗ୍ନସଂ.

ଅନୁରୂପ । [ପ୍ରାୟଶଃ ୧୦. ଅସ୍ତ୍ରମ୍ଭ ।

ବିଶେଷ-୧, (୧-ଶିଶୁ-୩) ପ୍ରଭୃତି; ପ୍ରକାର;

ବିଶେଷ-ଦ୍ର-ସଂ. ୧୩ ।

ବିଶିଷ୍ଟ-୧, (ସ-ଶିକ୍ଷ-ଅଂ) ପ୍ରକାଶକ କାର୍ଯ୍ୟ

ଶେଷିକା । [ସ୍ତବ]

ବିଶେଷତା-ସ. (ଉପେକ୍ଷ-ଉପ) ଉପେକ୍ଷ-

ବିଶେଷ-୧. (କ ଶିଷ୍-ସିନ୍ଧୁ-୧) ପ୍ରଭେଦ;

ବେଶ୍ୟାମୟୀଙ୍କ ଚିଠି ।

ବିଚାରପତିଙ୍କ, ବ୍ୟାବହାରିକ କ୍ଷମା କ୍ଷମା

ହୀମବାଦେବ ଶିଳ । [ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଞ୍ଜି ।

ବିଶେଷାଧିକାର-୧. (୧-ଶ୍ରୁତି-ଅନୁ) ସଂଶୋଧନ;

ବିଷୟ-ବ. (ବ-ପ୍ରଶ୍ନ-୭) ବୟସ; ଧାର ।

କିଛି ମୂ-ବ. (ବ-ଶୁ-ସ) ଶାସିତ; ପ୍ରଶସ୍ତ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ସଂ. (ସ-ଶ୍ରେଣୀ) ବାଣିଜ୍ୟ ।

କିସ୍ତୁଳି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ତ) ବ-ସ୍ତୁ. ଚିନ୍ତିତ ।	କିହ୍ନିଲି-ବ. (ବ-ହ୍ନି-ଲି) ଶୋବାଦ ବାଦ ପର- ଲ୍ଲିତ; ବଦନ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ସ) ବଦ୍ଧ-ସ୍ତୁ-ସ; ଚନ୍ଦ୍ର- ବର୍ଣ୍ଣିତ; ଅବତ ।	କାଣ୍ଡି-ବ. (ବ-ଶ୍ଚ-ସ) ବର୍ଣ୍ଣିତ, ବର୍ଣ୍ଣଣ ।
କିସ୍ତୁରି, କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ସ, ଚ) ବ-ସ୍ତୁ- ଓଷାଦ; ଶ୍ରୀରାମ ।	କାନ୍ତି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ର ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ପ୍ରସାଦ ।	କାନ୍ତି-ବ. ମନ୍ତ୍ର; ବାଦନ; ଅବସ୍ଥା ପରିତ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ତ) ପ୍ରସାଦ; ଶ୍ରୀରାମ ।	କାନ୍ତି, ବ୍ୟାକ୍ତି-ବ. (ବ-ପଦ-ଅ) ପଦ୍ୟ; ପଦ୍ୟର ସମ୍ମାନ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ପଦ୍ୟ, ପାଦ୍ୟ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ପ୍ରସାଦପଦ୍ୟ ବାଦ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ପାଦ୍ୟ-ବ. ପ୍ରସାଦ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. (ବ-ଶ-ତ) ବଦନ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ମୁଖ୍ୟ ବଦନାର୍ଥ କାନ୍ତି; ପାଦ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି, କାନ୍ତି-ବ. ଶେଷ; ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ବରେ ବହୁ-ରାତ୍ନ ପଦ୍ୟ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ପ୍ରସାଦ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ପଦ୍ୟ ବଦନ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. (କାନ୍ତି-ସ) ଶ୍ରୀ; ବ ବ-ର ଲବ- ବଦନ; ବ- ବଦନାର୍ଥ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀରେ ପାଦ୍ୟାବଦନ ଉପବେଦନ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. (କାନ୍ତି-ସ) ଶ୍ରୀ; ବଦନ; ଚନ୍ଦ୍ର ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ମୁଖ୍ୟ; ପାଦ୍ୟ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ମୁଖ୍ୟ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ବହୁ-ରାତ୍ନ ବଦନ; ପ୍ରସାଦ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ପ୍ରସାଦ ।
କିସ୍ତୁରି-ବ. (ବ-ସ୍ତୁ-ଶି-ତ) ବହୁ-ରାତ୍ନ; ବହୁ-ରାତ୍ନ, ବହୁ-ରାତ୍ନ ।	କାନ୍ତି-ବ. ବହୁ-ରାତ୍ନ ବା ଶ୍ରୀ ।

କୁଡି-ବ. ଜଳରେ ମହୁ ।	କୁଞ୍ଜ-ପ୍ରମିତାମହ-ବ. ପିତାମହର ପିତାମହ ।
କୁଞ୍ଜିକା-ବ. ଗୁଡ଼ିକା ; ଗାଣିବେ ମନ୍ତ୍ର ଦେବା ।	କୁଞ୍ଜ-ପ୍ରମିତାମହ-ବ. ମାତାମହର ମାତାମହ ।
କୁଡ଼ା-ବ. ବୃକ୍ଷଲୋକ ; ଘାଟ-ବୁଡ଼ା ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବୃହ-ବ) ବର୍ଷତ ; ଉତ୍ତର ; ଅସବନ ;
କୁଞ୍ଜିଆଣି-ସ୍ତ. ମାବଜଣା ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. ଗଳ ଶୁଦ୍ଧୀକର ବେଶ । [କୁଞ୍ଜାତ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. ବର୍ଷତ ; ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. ଶମ୍ଭୁତ ; ଚନ୍ଦ୍ରଧର ବ-ଶ୍ୟ ।
କୁଞ୍ଜିକା-ବ. ବର୍ଷତ ବରଦା ; ବସ୍ତ୍ର ନିର୍ମଣ ବରଦା ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. ଗୁରୁତା ବ୍ରତ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. ଗୁରୁ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବର-ଅର-ବ) ଦେବତା ; କ୍ଷେତ୍ର
କୁଞ୍ଜିକା-ବ. କୁମ୍ଭଣ ବସରଦା ; ପୁରୁରଦା ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. କୁମ୍ଭ-ଧର୍ମ-ବିଶେଷ ।
କୁଞ୍ଜିକା-ବ. କୁମ୍ଭଣ ବରଦା ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. ବ୍ରତ । [ବେଶେଷ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. ବସ୍ତ୍ରର ଶୁଦ୍ଧ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧ ; ଶାନ୍ତବନ ବ୍ରତ-
କୁଞ୍ଜି-ବ. ଦେହାବାସ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧବୋଧ ।
କୁଞ୍ଜିକା-ବ. କୁମ୍ଭଣମତ ସାଶ୍ରବ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. ବ୍ରତ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. ବ୍ରତ, ଚନ୍ଦ୍ର ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ଲଗ୍ନ ।
କୁଞ୍ଜି-କାଞ୍ଜିକା-ବ. ଉପବସ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ବର୍ଷ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. ପାତ୍ର ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ବର୍ଷବର, ବରବର ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ) ପ୍ରାର୍ଥନା ; ଅଭାବନା ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ବ୍ରତ, ବସ୍ତ୍ର ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ) ବେଶେଷ ; ବାଜ ।	କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ଦେବତା ; ଶ୍ରଦ୍ଧ-
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ) ଗାତ ; ଅଗତ ; ବ.	ବେଶେଷ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ) ଗାତ ; ଅଗତ ; ବ.	ବେଶେଷ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ବର୍ଷ ; ବରବର ।	ବେଶେଷ-ବ. ବର୍ଷ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ଶ୍ରଦ୍ଧା ; ମହୋତ୍ସବ ;	ବେଶେଷ-ବ. ବ. ବର୍ଷ-ବ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. ଅଗୁର ବେଶେଷ । [ବ୍ୟାପକ ।	ବେଶେଷ-ବ. ଶ୍ରଦ୍ଧାର ପ୍ରକାଶନ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ଲଗ୍ନ ।	ବେଶେଷ-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ବ୍ରତ, ଶାନ୍ତତା ; ମହୋତ୍ସବ
କୁଞ୍ଜି-ଅ. ଶ୍ରଦ୍ଧାବ ।	ବର୍ଷମହୋତ୍ସବ ; ପ୍ରବାସ ।
କୁଞ୍ଜି-ବ. (ବ୍ରତ-ଅ) ବ୍ରତ ।	ବେଶେଷ-ବ. ବ୍ରତବେଶେଷ ।

ବେଗେ-ଟି. ଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଙ୍ଗି-ବ. (ବ.ଂଶବଦ୍) ବେଙ୍ଗ ।

ବେଙ୍ଗିଲି-ବ. ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ବଳବତ୍ତ୍ୱଦାୟକ ।

ବେଠି-ବ. (ବେଠିବଦ୍) ବେଠା ମୁଲରେ ପଲ୍ଲବନ ।

ବେଢି-ବ. ଶେଳ ।

ବେଡି-ବ. (ବେଡିବଦ୍) ବେଡି, ପରୁଷ ।

ବେଡି-ବ. ଶୁଭଅନୁର ପାଦେଇ ।

ବେଡିକି-ବ. (ବେଡିକିବଦ୍) ପେଡିକା ।

ବେଗି-ବ. ଉଗ୍ରାନ୍ତ, ଦୃଶ୍ୟବେଶ ।

ବେଗି-ବ. ବେଶବେଶ; ଶଳପଦ୍ମ ।

ବେଗି-ବ. ବାରିଶ; ବଣା ।

ବେଞ୍ଚି-ବ. (ବେଞ୍ଚିବଦ୍) ଅସ୍ତ୍ରାଦି ମୁଦା ।

ବେଜି-ବ. ବେଞ୍ଜ, ବେଞ୍ଜ । [ସଂସ୍କୃତ ।

ବେଜି-ବ. ପରୁଷମୟ ମୁଦ୍ଗ; ମାତୃକା ଗାୟ-

ବେଜି-ବ. ବେଞ୍ଜ ।

ବେଜି-ବ. ବେଞ୍ଜ ବେଞ୍ଜ । [ସଂସ୍କୃତ ।

ବେଜିଲି-ବ. ଶୁଭ; ପିଣ୍ଡା; ବ. ଶାସ୍ତ୍ରାଦିରେ

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ବ) ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. ବେଞ୍ଜବେଞ୍ଜ, ବେଞ୍ଜବେଞ୍ଜ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ବ) ଶୁଭ; ଶୁଭ; ଶାସ୍ତ୍ର, ଅପର

ଏବଂ ଶୁଭବେଦ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର; ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଜିଲି-ବ. (ବେଜି-ବ-ଅ) ବେଞ୍ଜବେଞ୍ଜ;

ବେଞ୍ଜ; ଅପର ।

ବେଜିଲି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶିଖା, ଦନ୍ତ,

ବ୍ୟବହାର, ନିରୁଦ୍ଧ, ଶୁଭ, ବେଞ୍ଜବେଞ୍ଜ ବେଞ୍ଜ

ଏବଂ ଶୁଭ ଅପର । [ସଂସ୍କୃତଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଜିଲି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ବୁଦ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଜି, ବେଜିଲି-ବ. ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର; ବେଞ୍ଜ ବା

ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ନିମନ୍ତେ ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ବେଞ୍ଜ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର; ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର

ପରୁଷମୟ ।

ବେଜି-ବ. ପରୁଷମୟ ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ବା ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର, ଶୁଭ ବେଞ୍ଜ

ବେଞ୍ଜ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଜି-ବ. ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ଅପର ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର, ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର,

ବେଜି-ବ. ଶୁଭ, ଅପର । [ସଂସ୍କୃତ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଜି-ବ. ବାଞ୍ଛା, ବାଞ୍ଛା ।

ବେଜି-ବ. ବାଞ୍ଛା, ବାଞ୍ଛା ।

ବେଜି-ବ. ବାଞ୍ଛା, ବାଞ୍ଛା ।

ବେଜି-ବ. ବାଞ୍ଛା, ବାଞ୍ଛା ।

ବେଜି-ବ. ବାଞ୍ଛା, ବାଞ୍ଛା ।

ବେଜି-ବ. ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. ବେଞ୍ଜ, ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. ଶୁଭ, ଶୁଭ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଞ୍ଜବେଞ୍ଜ) ବେଞ୍ଜ ବେଞ୍ଜ-

ବାଞ୍ଛା ବେଞ୍ଜବେଞ୍ଜ । [ସଂସ୍କୃତ ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ-ଅ) ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର; ଶୁଭଶାସ୍ତ୍ର;

ବେଜି-ବ. ବାଞ୍ଛା ବାଞ୍ଛାଶାସ୍ତ୍ର ।

ବେଜି-ବ. (ବେଜି-ଅ) ଶୁଭ ।

ବୈଶାଖୀ-୧, (୧୫-୬) ଶହାବଦୀ ।

ବୈଶାଖ-୧. (ବୃଷ-ସ) ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ।
 ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ।

ବୈଶି-୩, (ବୈଶି-୩) ଶାସ୍ତ୍ର ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ-୧, (ବିଭାଗ-୩) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ବୈଦ୍ୟାଳୟ-୧. (ବିଦ୍ୟା-ଭବ) ବିଦ୍ୟା-ପଥ-
ନାମ ।

ଚୈତ୍ର-୧. (ଶ୍ରୋତା-୩) ମାସ ଦଶମୀ ।

ବୈଶ୍ୟ-ବ. (ବର୍ଣ୍ଣ-ସ) ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଚାନ୍ଦବେଶ, ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭୃତି ।

ବୈପ୍ଳବୀ-କ. (୧୫୨୭-୩) ଗୁରୁ; କୁହେଲ ।

ଚୈତ୍ର, ନବ-୯, ବର୍ଷ ।

ଚୈତନ୍ୟ-ବ. (ବିଷୟ-ସାଧନା; ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ)

ବୈଷୟିକ-୧., (ପଞ୍ଚ-ଭା) ବସନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ।

ବୈଷ୍ଣବ-ବ. (ବସୁ-ଅ) ବସୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ : ବ.
ବସୁଭାଷା ।

ବୈଷାଖୀୟ-୩. (୧୨ବୃତ୍ତ-ସ) ବୈଷମ୍ୟ ।

ଦେଉଳିଆ, (ବହୁସଂସ୍କୃତ) ଜାତୀୟ ।

ବୈଦି-୧. ଉତ୍ତମ ।

ଦେଖି-ହ, ବର ; ମୁଣ୍ଡରେ ନିଅଣିବା ଭର ।

ବୈଦିଆ-ବ. ମଣ୍ଡଳେ ସରକାରୀ ।

ବେଢ଼ି-୧. ଗର୍ଭବେଶ ୧

ବୈଦି-ବ. ପାଞ୍ଚମଣ୍ଡା ।

ବିଭାଗ-୩. (ବହୁ-ଫ) ବହୁବଚନ; ଅନାଦିବଚନ ।

ବୋମ୍ବେ-୧, (ଇ.ସ. ୧୯୫୫) ବର୍ଷରୁ ।

ବେଢ଼ି-୧, ଡିଏ

ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ-୭, (ବୃଷ୍ଟ-ସ) ଶ୍ରୀମତୀ ।

ବୈ. ଧ୍ୟାନ-୬୦, (ସୁଧୁ-ଶିଷ୍-ଅବ) ଶବ୍ଦ; ସ୍ଵରୂପ ।

ଦେବଦାସ-୧, ଉପା; ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀମତୀ ।

ଦେ/ରଖ/ଖି-୧. ଶୁଭ ଚିନ୍ତା ।

ବୈଶା-୧, ପଞ୍ଚମୀ ବୃଥାଳୀ ।

ବେ/ଭୁ-ବ. ବସନ୍ତ ।

ବେ/ଲ-ସ, ଲେସ ; ବାମ୍ବୁ-ରସ ।

ଦେଲି-୫, ଗୁପ୍ତ ।

ଚକ୍ରାବର୍ତ୍ତ-ହେ. ବହୁଦା; ସ୍ବରାଜ୍ୟସା; ସେବାୟତା ।

ବୈଳକ-୫, ଲେପିକା : [ସମ୍ପାଦକ] ।

ଜେ।ଜେଲ୍‌ବି-ଟି, ଶୁକ ସରକା (ସମ୍ବୁଧକ୍ଷି-

ବେଢ଼ି-୧. (ବ୍ୟାଘ୍ର) ଘର; ପୁରୁଷ ।

ବ୍ୟକ୍ତି-ସଂ. (ସଂ-ଅନୁସଂ-ର ସ୍ୱରୂପ; ପ୍ରକୃତି, ପ୍ରକାଶ-
ପ୍ରାପ୍ତି ।

ବ୍ୟକ୍ତି-୭. (ସ-ଅନୁ-୭) ଶ୍ରେଣୀ ; ପ୍ରକାଶ ।

ବ୍ୟତି-କ୍ଷ. (ବ-ଅସ୍ତ। ଅକ୍ଷରବୋଧ; ବୁଝାଇ ।

ସମାପ୍ତି-୧. (୧-ପୃଷ୍ଠା) ସମାପ୍ତି ; ବନ୍ଧୁ ;
 ୧. ବନ୍ଧୁ ।

ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ-କ. ବୃଦ୍ଧେଶ୍ୱର ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ବାବଦ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ-୧. (୧-ସହ-ସହ) ପ୍ରକାଶନ ।

ବ୍ୟାଞ୍ଜନ-କ, (କ-ସମ୍ବନ୍ଧ-ସହ) ସ୍ୱରାକାର ; ଚନ୍ଦ୍ର-
ବ. ଶୁ ।

ବ୍ୟାପକତା-୧, (ବ-ସ-ଦ-ଘ-ଧ) ମୂଳାକ୍ଷର; ପଞ୍ଚମୀ

[୧୭]

ବ୍ୟାପାର-କ୍ର. (୧-ପଦ-ପ୍ରା-୧) ପ୍ରା-୧

କ୍ୟାରିରେକ-କ. (କ-ଅ-ରି-କ) ଅବକ ।
କ୍ୟାଟି-କ. (କ-ଅ-ଇ-କ) ଅକୋକ୍ତ
କ୍ରମ ।

କ୍ୟାଥା-କ. (କ-ଅ-ଅ-ଥା) ଗାଥା, କେଶ ।

କ୍ୟାଥୁ-କ. (କ-ଅ-ଥ) ଗାଡ଼ିକ; କୁଣ୍ଡିତ ।

କ୍ୟାପିଦେଶି-କ. (କ-ଅ-ପ-ଦେ-ଶି) କ୍ଷମ, ବ୍ୟାଜ ।

କ୍ୟାରିୟା-କ. (କ-ଅ-ରି-ୟ) କ୍ଷମ-
ଲକ୍ଷଣ, ଗରମରୂପ ବା ଗରମୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୁଝାଏ ।

କ୍ୟାରିୟାଶୀ-କ. (କ-ଅ-ରି-ୟ-ଶୀ) ଅପତ୍ତି ।

କ୍ୟାରିୟା-କ. (କ-ଅ-ରି-ୟ) କ୍ଷମ-
ଲକ୍ଷଣ ବା; ଗରମୀଶୀ ।

କ୍ୟାସ୍-କ. (କ-ଅ-ସ) ସମୟ; ଅପରମ ।

କ୍ୟାସ୍-କ. ଶାସ୍ତ୍ର ବା ବସ୍ତୁ ବସ୍ତୁତ୍ତ୍ୱାଦି ।

କ୍ୟାସ୍-କ. (କ-ଅ-ସ) ସେଇ, କ୍ଷମଣିକ ।

କ୍ୟାକିଲିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ଲି-ନି) କ୍ଷୋଭ,
ସେବିକା । [କ୍ରମ] ।

କ୍ୟାକିଲିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ଲି-ନି) କ୍ଷୋଭ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ,
ଅକ୍ଷୟ । [କ୍ୟାକିନି; ବୁଝ] ।

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;
କ୍ୟାକିନି । [କ୍ୟାକିନି] ।

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;
କ୍ୟାକିନି । [କ୍ୟାକିନି; ମୋକ୍ଷମା] ।

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;
ମୋକ୍ଷମା ବା ସେକ୍ଷମାକ୍ଷୟ ଶବ୍ଦ
ରକ୍ଷା; ଶବ୍ଦର ସ୍ୱରୂପ । [କ୍ୟାକିନି] ।

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;
କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

କ୍ୟାକିନି-କ. (କ-ଅ-କ-ନି) ଅକ୍ଷୟ;

[illegible]

ଶାଖା-୧, (ଶ୍ରେଣୀ-ଏ) ବର୍ଷିକ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ର-ବନ୍ଧୁ, ଭାଗ୍ୟବତୀ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଓ. ପ୍ରାଚୀନ; ଶେଷ ।

ଶାନ୍ତି-୫୦, ଶେଷ ।

ଶ୍ରୀକଳ୍ପ-ସଂ. ଚଣ୍ଡାଳାସୁରବଧ (ପ୍ରକା) ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ. (ସ୍ମୟ-କ୍ଷ) ସ୍ଥିର-ଚିତ୍ତ : କଳ୍ପଦଳ ।

ଶାନ୍ତିନିକେ-୧, (ଶାନ୍ତିନିକେ-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧

ଶାନ୍ତିନି-୧, ଶ୍ରୀରାମପୁର, କଟକ ।

ଗାନ୍ଧି-୧. (ସମ୍ମ-୧) ଚିହ୍ନଟି ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ଶାସି-ବ. (ଶସ୍ତ୍ର-ଅ) ଅସ୍ତ୍ରଶାସ; ପରମ ସମ-
ସ୍ଥାପନା ।

ଶ୍ରୀ/ବିଜ୍ଞ-୫.(ପ୍ରଜାତା/ପଦ୍ମ) ଶତ୍ରୁତା/ପ୍ର-ସଦାପତି ।

ଶିଳ୍ପ-ବ. (ଶବ୍ଦ-ସ) ଶବ୍ଦ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବେଦ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୧. (ପଦ-୦୩) ଶତ-ଶ୍ରୀ-କେଶ ।

ଶାମ୍ବକା-୧, (ସମ୍ବଲପୁର) ଶବ୍ଦ ।

ଶାମ୍ବିକ-୦. (ପର-ପ) ପରସମକାପ ।

ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶ୍ରୋ-ସହ) ଶ୍ରୀ. ବା.ସ. : ୧୭ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷିତ-୧, (ଆ-ଶିତ-୧) ବା.ସଂ: ୧୦୭/୧୦୮

ଶାରିର-ବ୍ୟ. (ଶରୀର-ବ୍ୟ) ଶରୀରବ୍ୟାଧି;
ବ୍ୟ. ସ୍ଥାନ-ବ୍ୟାଧି ।

ଶା.ଉ.ଦ୍ୱି-ସ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ବା.ସେବା ।

ଶାସ୍ତ୍ରୀ-କ. (ସରକ-ସମ୍ପାଦକ)

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମ-ସ୍ତୋତ୍ର (ଶ୍ରୀ ରାମ-ସ୍ତୋତ୍ର) ଦେବଦାସମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା

ଶାନ୍ତି-ବ. (ଶ୍ରୀ-ପ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଧର୍ମ ।

ଶାନ୍ତି-୧. (ଶାନ୍ତି-୧୨) ଧର୍ମାତ୍ମା; ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ବିଦ୍ୟାପଦ୍ୟ ।

ଶିଳ୍ପ, ସର୍ବସ୍ୱ : ପ୍ରାଚୀନ : ଶତ୍ରୁ

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି-ସ୍ୱ. ବସୁନ୍ଦରୀ ପୁରାଣ ଚର୍ଚ୍ଚା-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-
ବିଶେଷ ।

ଶ୍ରୀମତୀ-ପ୍ରତିଷ୍ଠା-ପ୍ର. ପ୍ରାଚୀନ-ପ୍ରାଚୀନ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୧୭. ୨୨ ।

ଶାନ୍ତି-ଦ. ଧାର୍ମ-ବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।

ଶିଳ୍ପ-ବିକାଶ-ବିଭାଗ, ପ୍ରତ୍ୟେକ-ପ୍ରକାରର ନବ-ବିକାଶ-କର୍ମ-ପାଇଁ

ଶାଳି-ବ. (ଶାଳ-ଘର) ବସନ୍ତ ଋତୁ
(ଶରାବେ) ।

ଶାଳି-୧. (ସ.ଭାଗ୧୧) ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୧୦. ଗୋପାଳ ।

ଶ୍ରୀମତୀ-୧. ଶିଶୁଟି ଖୁସି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଶ୍ରୀବତ୍ସ-୧, ଶ୍ରୀହରି

ଶାସନ-୧ (ପ୍ରାମ-୧୦)

ଶିକ୍ଷିତ-ପୁରୁଷ-ସଂଖ୍ୟା ୨୫,୦୦୦ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-୯. (ଶା.୩-୯) ରବିବ ମହାପାତ୍ର ।

ଶିଳ୍ପ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସମର୍ଥନ ଦେଇଥିବା ।

১। ১৯-১১ (১।১-১) ১।১১: ১১।

ଶି.ସି-୧. (ଶି.ସି-୫) ଶାସନ : ଧର୍ମଶାସନ :

७७-४३ ।

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-୯. (ଶାସ୍ତ୍ର-ଉପ) ଶାସ୍ତ୍ର-୧୫୦ ।

ଶିଅଲ-୧, (ପ୍ରତ୍ୟେକପକ୍ଷ) ଦେଖ ।

ଶିଳ୍ପ-୧, (ଯୈବ/ଲଘୁକଳ୍ପ) ଶୈବାଳ ।

ଶିଳ୍ପ-୧, (ଶିଳ୍ପ, ଗାୟକ) ଗୁରୁ-ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟ-

ଶିଳ୍ପ-ବି-ସ. ମୁଦ୍ରା : ଧାର

ଶିଷା-ବ. ଧାନ୍ୟାଦର ଶୀର୍ଷ ।

ଶିଳ୍ପ-ବ. ପୁଣ୍ୟାଳ; ବଳବ; ଲତ୍ତ ।

ଶିଳ୍ପିନୀ-ବ. ବହୁ ।

ଶିଷ୍ୟ-ବ. (ଶାସ୍ତ୍ର-ସ) ଶିଷ୍ୟ ।

ଶିଷ୍ଟ-ବ. ବୃକ୍ଷ-ସଂଗ୍ରହ ।

ଶୀତଳ-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରବଣା; ସୁନ୍ଦର ।

ଶୀତ୍ର-ବ. ବ. ଅବଳାସେ, ସରୁ ।

ଶିତ-ବ. ଶୀତଳ; ବ. ତାଡ଼ ।

ଶୀତଳ-ବ. ଶେତାପତ୍ର, ପତ୍ର ।

ଶୀତ୍ରା-ବ. ଶୀତେଇସଂକ୍ରାନ୍ତ; ତାଳ ।

ଶୀର୍ଣ୍ଣ-ବ. (ଶୁ-ତ) ଶୀର୍ଣ୍ଣ; ଶୁଷ୍କ; ସର ।

ଶୀର୍ଷ-ବ. ଶିରୀ, ମସ୍ତକ ।

ଶୀର୍ଷକ-ବ. (ଦ୍ରାବ୍ୟ-ବ) ଶୀର୍ଷ; ପତ୍ର, ମସ୍ତକ ।

ଶୀଳ-ବ. (ଶାଳ-ସ) ଶୁଦ୍ଧ; ସର ।

ଶୀଳନ-ବ. (ଶାଳ-ସ) ଅଲୋକ୍ୟ; ଅଲୋକ୍ୟ ।

ଶୂଳ-ବ. ଶୁଦ୍ଧପତ୍ର ।

ଶୂଳ୍ୟ-ବ. ଶୁଦ୍ଧ ମାତ୍ର ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ) ଶାମ୍ବର; ଶାମ୍ବ ।

ଶୂଳିନ-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୁଦ୍ଧପତ୍ର; ଶୂଳ-ପତ୍ର; ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୁଦ୍ଧପତ୍ର; ଶୂଳ-ପତ୍ର ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୁ-ତ-ସ) ଶୂଳ ।

ଶୁଳ-ପାଣି-କ. ଶିଶୁରାସ ଶିବ ।
 ଶୁଭାଳ-କ. ଶୁଭ, ଶିବା ।
 ଶୁଙ୍ଗାଳ-କ. ଶିଳ୍ପି, ଶେଷ ।
 ଶୁଙ୍ଗାଳିତ-କ. ଶୁଙ୍ଗାଳିତ ।
 ଶୁଙ୍ଗା-କ. ଶିଖର, ଅଳଙ୍କାର; ଶିଖ ।
 ଶୁଙ୍ଗାଟି-କ. ଚତୁଷ୍ପଦ, ଚୈତ୍ରା; ଶିଖର ।
 ଶୁଙ୍ଗାରି-କ. ଅଳଙ୍କାର; ଶୁଭରୂପର ପ୍ରଣୟ;
 ଶୁଭା, ଶେଷ ।
 ଶେଉଳ-କ. (ଶୁଭାଳଙ୍କର) ମୟାବଶେଷ ।
 ଶେଷି-କ. ଶୁଭା; ଶିବେଶ୍ୱର ।
 ଶେଠ-କ. (ଶେଷିଶବ୍ଦ) ଶୈବବଶେଷ ।
 ଶେଠାଳିକା-କ. ପଦପିତ୍ତ, ଶେଠାଳିକାର ।
 ଶେଠି-କ. (ଶେଠାଳିକାର) ଶେଷ ।
 ଶେଷ-କ. (ଶିଷ୍-ଅ) ଅଳ୍ପ; ଅବଶେଷ; ନାଶ;
 କାଶ୍ଵର; କ. ଅବଶେଷ ।
 ଶେଠ୍ୟ-କ. (ଶାଠ-ଅ) ଶାଠ୍ୟର ।
 ଶେଠିଲ-କ. (ଶିଷ୍ଟ-ଅ) ଶିଷ୍ଟର; ଶେଷ;
 ଶେଷ-କ. (ଶିଳା-ଅ) ପଦକ । [ଅଳଙ୍କାର]
 ଶେଳ-ପୁତା-କ. ପାଦପ ।
 ଶେଳୀ-କ. (ଶାଳ-ଅ-ଉ) ପଦକ, ପ୍ରଣାଳୀ ।
 ଶେଳେୟ-କ. (ଶେଳ-ଏୟ) ଶେଳ-କାର ।
 ଶେକ-କ. (ଶେ-ଅ) ଶିବରୂପ; କ. ଶିବ-
 ସମକାୟ ।
 ଶେବଳ, ଶେବାଳ-କ. ଶିଳ୍ପି ।
 ଶେବକଳ-କ. (ଶୈବକ-ଉ-ଉ) ଶିବା ।
 ଶେଶିକ-କ. (ଶିଷ୍ଟ-ଅ) ଶିଷ୍ଟର, କାଳାକ୍ରନ୍ତ ।

ଶେଉଳି-କ. (ଶାଠାଳିକାର) ଶିବରୂପ ।
 ଶେକ-କ. (ଶୁଭ-ଅ) ଶିବ-ବଶେଷ-କେତ
 ଦୁଃଖ ।
 ଶେଠିନୀ-କ. (ଶୁଭ-ଅ-ଅ) ଶେଷବଶେଷ ।
 ଶେଠ୍ୟ } କ. (ଶୁଭ-ଅ, ଅଳଙ୍କାର) ଦୁଃଖ
 ଶେଠ୍ୟାୟ } ବଶେଷ ଶେଷ ।
 ଶେଶ-କ. ଶୁଭ-ବର୍ଣ୍ଣ, ଶେଷ ।
 ଶେଶି-କ. ଶୁଭର, ଶୁଭ; କ. ଶେଷ ।
 ଶେଶିନୀ-କ. (ଶେଶ-ଉପର) ଶିଳ୍ପି ।
 ଶେଥ-କ. (ଶୁ-ଅ) ଶୁଭ ଶେଷ ।
 ଶେଥନୀ-କ. (ଶୁ-ଅ-ଅ) ଶିବବଶେଷ;
 ଶେଷରୂପ; ଶେଷର ।
 ଶେଥୁ-କ. ଅଳଙ୍କାର ବଶେଷ ।
 ଶେଥୁ-କ. (ଶୁଭ-ଉ-ଉ) ଶେଷର ।
 ଶେଥୁକା-କ. ଶିବବଶେଷ, ଶିବବଶେଷ ।
 ଶେଥୁନୀ-କ. (ଶୁଭ-ଶିଳ୍ପ-ଅ) ଶେଷରୂପ ।
 ଶେଥୁ-କ. (ଶୁଭ-ଅ) ଶିବବର୍ଣ୍ଣ ।
 ଶେଥୁ-କ. (ଶୁଭ-ଶିଳ୍ପ-ଉ) ଶିବରୂପ ।
 ଶେଷ-କ. (ଶୁଭ-ଅ) ଶୁଭର, ଶିବାବଶେଷ;
 ଶିବାବା ।
 ଶେଷି-କ. (ଶୁଭ-ଉ-ଅ) ଶିବାବଶେଷ ।
 ଶେଥୁକା-କ. ଶେଷରୂପର (ଶେଷ) ।
 ଶେଷି-କ. (ଶୁଭ-ଅ) ଶୁଭ, ଶୁଭର ।
 ଶେଷିକ-କ. (ଶୁଭ-ଉ-ଉ) ଶୁଭ ।
 ଶେଷି-କ. (ଶୁଭ-ଉ) ଶିବରୂପ ।
 ଶୁଣାଳି-କ. (ଶେଷ-ଶୁଭ-ଶା-ଅ) ମୟା ।

ଶୁଷ୍କ-ବ. ବସ; ବାତା ।

ଶୁଷ୍କି-ବ. (ଶୁଷ୍କ-ଇ) ଶୁଷ୍କବୈଷ୍ଣ ।

ଶ୍ୟାମ } ବ. ଶାନ୍ତିବା; ଉଷଦ୍ ଭୃଷ; ଉଷଦ୍
ଶ୍ୟାମଲ } ସୁନ୍ଦର ।

ଶ୍ୟାଲ, ଶ୍ୟାଲିନ-ବ. ସଦୃଶ ସୁନ୍ଦ ।

ଶ୍ୟାଳୀ, ଶ୍ୟାଳିକା-ବ. ସଦୃଶ ଭୃଷି ।

ଶୈଳ-ବ. ବାବୁରୀ ।

ଶୂନ୍ୟାନ-ବ. (ଶୂନ୍ୟ-ଆ-ପଦ) ଶୂନ୍ୟଶୂନ୍ୟ ।

ଶୂଳା-ବ. (ଶୂଳ-ଆ-ଅ) ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ; ବନ୍ଧାସ; ସଦୃଶ ।

ଶୂଳାକାନ୍ତି-ବ. (ଶୂଳା-ବଦ୍ଧ) ଶୂଳାଶୂଳ ।

ଶୂଳ-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ପରଶମ; ଅଭ୍ୟାସ; ଶାନ୍ତ ।

ଶୂଳଶ-ବ. ଶୈବ ସ୍ୱଭାବ ।

ଶୂଳ-କାନ୍ତି-ବ. ସର୍ମ ।

ଶୂଳୀ-ବ. (ଶୂଳ-ଇ) ପରଶମବାଦ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳିବା; ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳିଗୋପ-ବ. (ଶୂଳ-ଇ) ବର୍ଣ୍ଣ, ବାତ ।

ଶୂଳ-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳ-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ବାତ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ବାତ ।

ଶୂଳିକ-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳା, ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ମାତ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳ-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳ, ଶୂଳ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. ମାତ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. ଶୂଳ । [ଶୂଳ; ସୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ । [ଶୂଳ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶୂଳି-ବ. (ଶୂଳ-ଅ) ଶୂଳି-ବର୍ଣ୍ଣ; ଶୂଳ-ବର୍ଣ୍ଣ ।

୧ ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣନା ଦ୍ଵାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ସ୍ତମ୍ଭ-୭. (ସରୁଣ) ଅଣପାଳ ।

ସିଦ୍ଧିଚାଳି-କ. (ସପ୍ତମାସକ) ସପ୍ତମା ।

ପ୍ରଭୃତି-୧, (ପ୍ରାଣୀ) ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ।

ସତ୍ତ୍ୱବିଗ୍ରହ-ବିଧି ।

ସଂକଳ୍ପ-କ. (ସମ୍ପ-କଟ) ସଂକଳ୍ପ ; କପଳଗୁଣି ;
୧, ୧୧୧ ।

ସଂଜ୍ଞା-ବ, (ସମ୍ପ-ବ-ସ) ମିଶ୍ରଣ [ସମ ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-ସ. (ସମ୍ପ-କୃଷ-ସଂ) ଅବର୍ତ୍ତନ; ବଳ-

ସିଂହଲିନି-୫, (ସମ୍ପ-ବଳ-ସଞ୍ଜ) ଯୋଗ ।

ବିଂକଳିତ-ସ. (ସମ୍-ସକ-କ) ସଂସ୍କୃତ ।
ସଂସ୍କୃତ ।

ସିଂହଭୂମି-୭, (ପୂର୍ବ-କୁଚ-ସ)ମହୋଦଧି; ପ୍ରତିଷ୍ଠା ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-୫, ଶ୍ରେଣୀ: ପ୍ରଥମ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ-୧୫, (ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ସିଂଘାସି-୧୦, (ସମ୍ପ-୧-୧) ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୫୫ ।

ସିଂହାଞ୍ଜିନି-ର, (ସିନ୍-କୁ-ଅଞ୍ଜ) ଚୁଣାବ ବଞ୍ଚିତ,
ପ୍ରାଚୀନର ଶିଳ୍ପ-କଳା-ପାତ୍ର ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-୧, (ସମ୍ପର୍କ-୧) ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-୧

ସିଂହଭୂମି-ବ. (ସମ୍ପ-କୁଲ-ଅ) ସମାବେଶ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ସଂଖ୍ୟା-୪, (ସମ୍ପାଦନା-୧) ଗୁରୁତ୍ବ, ଲଗାତାର,
 ଚିତ୍ର ।

ଉପକ୍ରମ-୧. (ସମ୍ପର୍କ-ସ) ଶାନ୍ତିପଥ
ଉପକ୍ରମ-୨. ଅନ୍ତରାଳ

ସି.ଏମ.ଏ. (ସମ୍-ସମ୍-ସମ୍) ଗମକ; ପ୍ରଦେଶ;
ସଂ. ୩୩ ।

ସଂ. ୫୩, ୧- (ସମ୍ପ- ୧୨- ୧) ପୃଷ୍ଠା ୧୨୩- ୧୨୪

ପ୍ରକେଶ । [ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ (ସେବ) ।

ମିଃ କି (ପଦ୍ୟ-୧) (ପଦ୍ୟ-୨-୩) ପ୍ରକେଶପାତ୍ର

ପ୍ରଂ କ୍ରାମିତ କ- (ସମ୍ପ-ଶମ୍-ଶିର-କ) ପ୍ରବେଶକ;

ମୂଲ୍ୟ: ଟଙ୍କା ୧୦୦/-

ସଂପ୍ରଦେଶ-୧. (ସମ୍ପ୍ରଦେଶ-୧) ଅନୁସନ୍ଧାନ, ଚନ୍ଦ୍ର.

ସଂଖ୍ୟା/ଡି-୧୦. ପ୍ରକାର : [ଉପକ୍ରମ]

ସଂଖ୍ୟା-୧୦. (ସମ୍ପ-ଭା-୧) ପୃଷ୍ଠା-୧୦

ସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବ. (ସ୍ବୟଂ-ସ୍ବୟଂ-ଅ) ସଂ-ବଳକ; ଏବଂ ସଂ-
ବଳକ ।

ସଂଗ୍ରହାଦି । { ୧. (ସମ୍ପ୍ର-ଗ୍ରହ-ବୁ, ଧର) ସଂଗ୍ରହ-
ସଂଗ୍ରହାଦିକ । } ବାସ୍ତବ ।

ସିଂଗ୍ରାମ-୬, ପ୍ରାୟ; ପ୍ରାୟ ।

ପି.ସି.ଏ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପ-ସ) ସମ୍ପଦ; ଉଦ୍ଧ.

ସିଂହାସନ-ର ସମ୍ମୁଖ-ଅଂଶ) ସମ୍ମୁଖ; ଗଠନ;
ସଂକଳ୍ପ ।

ସଂଘର୍ଷ } ୧. (ସମ୍ବନ୍ଧ-ସ, ଯତ୍ନ) ସଂଘର୍ଷ;
ସଂଘର୍ଷ }

[illegible]

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ-ବ. (ସମ୍ପ-କ୍ଷ-ଅ) ଗୈରଦୃଶ୍ୟ ; ଅଦୃଶ୍ୟ ;

ପାରିଶ୍ରମିକ ଚଳଣି ସମ୍ପର୍କରେ ।

ସଂଯମି-କ. (ସମ୍-ସମ୍-ଓ) ନୟନିତ; ପମିତ ।
 ସଂଯମିନି-କ. (ସମ୍-ସମ୍-ଓ) ବନିତ; ଉନ୍ନୟ-
 ଇନ୍ଦ୍ର ।

ସଂଯମି-କ. (ସମ୍-ସମ୍-ଓ) ଉନ୍ନୟନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସଂଯୁକ୍ତି; ମିଶ୍ରିତ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. ଯୁକ୍ତି ।

ସଂଯୋଗ-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ମିଳିତ, ମିଶ୍ରିତ ।

ସଂଯୋଗିନି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସଂଯୋଗ-
 ବନ୍ଧନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) କୋଷ; କୋଷ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ମିଳିତ, ସଂଯୁକ୍ତି ।

ସଂଯୋଗ-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) କୋଷବନ୍ଧନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମାପନ-
 ପ୍ରକଳିତ ପଦ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ବନ୍ଧନ, ବର୍ଣ୍ଣ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ମିଳିତ; ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମାପନ; ସମ୍ବନ୍ଧ;
 କଥାବାର୍ତ୍ତ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ;
 ଉପାଦାନପ୍ରକା ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଯୁକ୍ତି ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଯୁକ୍ତି ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଯୁକ୍ତି ।

ସଂଯୋଗିନି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଯୁକ୍ତି-
 ବନ୍ଧନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ମିଳିତ, ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ସଂଯୋଗ-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) କୋଷ; ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ-
 କଥାବାର୍ତ୍ତ । [ସଂଯୋଗପଦ ।

ସଂଯୋଗ-କ. (ସଂଯୋଗ-ଓ) ସଂଯୋଗ;

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଯୁକ୍ତି, ମିଶ୍ରିତ;
 ମିଶ୍ରିତ ଧାରଣା; କୋଷବନ୍ଧନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସଂଯୋଗ-
 ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଯୋଗ୍ୟତା;
 କ. ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତି ଅର୍ଥବଦ୍ଧା ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ବନ୍ଧନ; ସମ୍ବନ୍ଧ; ପ୍ରାପ୍ତିତ-
 ବନ୍ଧନବଦ୍ଧା । [କୋଷ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ-ସଂଯୁକ୍ତି-
 ସଂଯୁକ୍ତି-କ. ସମ୍ବନ୍ଧ ଅର୍ଥ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସଂଯୁକ୍ତି ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ ।

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ;

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ;

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ;

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ;

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ;

ସଂଯୁକ୍ତି-କ. (ସମ୍-ଯୁକ୍ତି-ଓ) ସମ୍ବନ୍ଧ; ମିଶ୍ରିତ;

ସକାମ-ବ. ବାମନ-ସହୃଦ ।

ସକାଳି-ବ. ପ୍ରାତଃସାଧ ।

ସକାଶି-ବ. ଶବ୍ଦ; କର୍ମେତ୍ ।

ସକ୍ଷୁ-ବ. ସକାଶର ଛତୁ ।

ସର୍ଗା-ବ. ମିଶ୍ର ।

ସର୍ଗା-ବ. ସହୃଦୟ, ବସୁଧା ।

ସର୍ଗ୍ୟ-ବ. (ସର୍ଗ-ସ) ମିଶ୍ରତା ।

ସଗରି-ବ. (ସହ-ସର) ଦୃଢ଼ବଶେଷ ।

ସ-ଗୋ-ସି-ବ. ଶର, ଏବଂ-ବ-ଗୋପୁର ।

ସଙ୍ଗା-ବ. ବାଦ ଚୁପ୍ ।

ସଙ୍ଗାଳି-ବ. ସହସ୍ରଧର ।

ସଙ୍ଗୋଦିବ-ବ. ଅସଦ-ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଡ଼ ନିବ-
ତ୍ତବ୍ଧ ସାଧ ସାଧୁକା ଦେବୀ ।

ସଙ୍ଗି-ବ. (ସମ୍ଭ-ସ) ସଂସର୍ଗ; ଅସଙ୍ଗ ।

ସଙ୍ଗାତ-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ତ) ସୁକ୍ତିସୁକ୍ତି, ମିଳିତ ।

ସଙ୍ଗାତ-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ତ) ମିଳନ; ଶୌକ୍ତିବଦ ।

ସଙ୍ଗାମ-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ମିଳନ ।

ସଙ୍ଗାର-ବ. ସୁଖ; ପ୍ରତିଷ୍ଠା ।

ସଙ୍ଗାତ-ବ. (ସଂଗତଯତନ) ମିଶ୍ର ।

ସଙ୍ଗାମ-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସହସ୍ରଧର ।

ସଙ୍ଗାତ-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସହୃଦୟ । [ବ.ସ.]

ସଙ୍ଗାତ-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସାହ; ଦୃଢ଼-ଗୀତ-

ସତତାତ-ବ. (ସ-ତର-ସତର) ସ୍ଥାବର-
ଚକ୍ରମ; ସହସ୍ରଧର ।

ସତବ-ବ. ସମାଧାନ, ମଣ୍ଡା ।

ସତତତନି-ବ. (ସ-ତେଜସୀ) ଦେବତାପୁତ୍ର ।

ସତତତନି-ବ. (ସ-ତେଜସୀ) ଦେବତା, ଉଦ୍‌ଗୋଷୀ ।

ସତା-ବ. ପ୍ରଭୃତ, ଅଭ୍ୟର୍ଥନ ।

ସତ୍ତିବାମନ-ବ. (ସତ୍ତିବା-ସମ୍ଭ-ସ) ନିବ-
ଶର ଏବଂ-ସହୃଦୟ । [ବ.ସ.]

ସତା-ବ. (ସତା-ସମ୍ଭ-ସ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର,

ସତା-ବ. (ସତା-ସମ୍ଭ-ସ) ସହୃଦୟ ।

ସତା-ବ. (ସତା-ସମ୍ଭ-ସ) ସହୃଦୟ; ସତା ।

ସତା-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସତ; ସଂସମାନ;

ବସ୍ତାବ ।

ସତା-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସତା-ସମ୍ଭ ।

ସତା-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ;
ସତା-ସମ୍ଭ ।

ସତା-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସଂସମାନ ।

ସତା-ବ. ସତା । [ବ.ସ.]

ସତା-ବ. (ସମ୍ଭ-ସମ୍ଭ-ସ) ସତା-ସମ୍ଭ-ସ ।

ସତା-ବ. ସି-ସାହର ଦେବତା ।

ସତା-ବ. (ସ-ତା-ସ) ସାହ-ସମ୍ଭ-ସ ।

ସତା-ବ. ସତ, ସତା ।

ସତା-ବ. ସତ ।

ସତା-ବ. ସତା-ସମ୍ଭ-ସ ।

ସତା-ବ. ବର୍ତ୍ତମାନ-ସମ୍ଭ-ସ ।

ସତା-ବ. ସ. ନିରାଶ୍ରୟ, ସହୃଦୟ ।

ସତା-ବ. ନିରାଶ୍ରୟ-ସହୃଦୟ ।

ସତା-ବ. ସ. ସହୃଦୟ ।

ସତା-ବ. (ସହ-ସ) ସାହ, ସହୃଦୟ ।

ସତା-ବ. ସାହୃଦୟ ।

[illegible]

ସନ୍ଦିଗ୍ଧ-କ. (ସ୍ବର-ସ) ଶାମାଜକ; ଉତ୍ତର;
କ. ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ।

ସମ୍ପ-ସଂ. ସମ୍ପାଦକ, ସମ୍ପାଦକ, ମୁଦ୍ରାକାରୀ ବୋଧବ୍ୟ :

ସମ୍ପ-୧୦, (ସମ୍ପ-୯) ସମ୍ପାଦ; ପ୍ରକା; ଅବକଳ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡଃ. ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାପାତ୍ର ।

ସମ୍ପାଦ-ବ. (ସମ୍ପା-ଅଧି) ସମ୍ପାଦ; ପ୍ରବ.ର ।

ସମସ୍ତ-ବ. (ସମ-ସ୍ତ-ସ) ସମସ୍ତାସ, ସମସ୍ତୀ ।

ସମ୍ପର୍କ-କେ. (ପ୍ରାଣୀ) ବୁଝିବ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ-୧. (ସମ୍ପାଦକ-ସ.) ଉପସ୍ଥାପନା
କରନ୍ତୁ ।

ସମ୍ପ-କଳି-୧: ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ସମାବେଶମ୍ ।

ସମ୍ପଦା-୧. (ସମ୍ପଦା) ଉତ୍କଳ, ସାବୁର । -

ପ୍ରଶ୍ନ-୧. (ପ୍ରଶ୍ନ-ପତ୍ର) ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର
ସମ୍ପର୍କ ।

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-ବ. (ସମ୍ବଲପୁର) ପ୍ରଭୃତି ସହସ୍ରାଳ

ସମସ୍ତକ-କ. (ସମ୍ପ-ସମ୍ପଦ) ବସ୍ତୁ, ପ୍ରଭୃତି,
ଅବସ୍ଥା । [ସେଧ]

ସମ୍ମାନ-୭ (୧୫-୪୫-୦-୩) ବିଭାଗ: ୪୦-

ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟାପାର-କ୍ଷେତ୍ର (ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟାପାର-କ୍ଷେତ୍ର)

ସମସ୍ତ-୧. (ସଂ-ଠ-ଅ) କାଳ: ପରବର୍ତ୍ତୀ

ସମ୍ପର୍କ-କ, (ସମ୍ପର୍କ-ସ) ହାତୀମାନ, ଯଦି ।

ସମ୍ପର୍କ-୧. (ସମ୍ପର୍କ-ସଂ-ସ) ସମ୍ପର୍କ-ସଂ-ସ, ଯୋଗ୍ୟ ।

ସମର୍ଥନ-ର. (ସମ-ସର୍ଥ-ସହ) ପ୍ରଣାବରଣ ।

ସମର୍ପଣ-୧. (ସମ୍ପ-ଅର୍ପଣ) ଅର୍ପଣ; ସୁ.ପ୍ର.

ସମ୍ପଦାୟ-୧. (ସମ୍ପଦ-୧-୩) ନିଜ, ସମ୍ପଦ;
ସମ୍ପଦ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଶ୍ରୀ. (ସମ୍ପା-ଅବ-ଉ-୦) ମିଳିତ ।

ସମସ୍ତ-୧. (ସ୍ଥାନ ଅବ-୧) ସମସ୍ତ-୧: ସୋ:ସଂଜ୍ଞା ।

ସମସ୍ତ-୧, (ସମ-ସବ-ଓ) ସମ୍ପାଦକ ।

ସମସ୍ୟା]-୧. (ସମ-ଅସ-ସ-ଅ) ପ୍ରଶ୍ନ ।

ପ୍ରମାଣ-୧. (ସମ୍ମାନ-ଅବମାନ) ଶିଳ୍ପ ।

ସମାପ୍ତି-୧. (ସମ୍ପାଦକ) ସମ୍ପାଦକ ।

ସମ୍ପାଦନା-୧. (ସମ୍ପାଦନା-ସ) ଭଳି; ସମ୍ପାଦନା ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡ. (ସଂ-ଅବଳ) ଶଶିକାନ୍ତ ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ । { ୧. (ପ୍ରମ-ପ-ଆ-ପ-ଓ, ପଢ) ନିଷ୍ପତ୍ତି,

ସମାଧାନ । ସଂକଳ୍ପ ।

ସମାପ୍ତ-୧. (ସମ୍ପାଦନା-୧) ପୃଷ୍ଠା ୧୫୫;

ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଦେବତା ନିଧାନ ।

ପ୍ରମାଣ-ବ. (ସ-ମା.ସ) ଗୁରୁ, ଏବଂ ଗୁରୁ :

ସମାପ୍ତି-୧୦. ସମସ୍ତଭାବେ ।

ସମାଧାନ-୧. (ସମ୍ପ. ୧୨-୧୭) ସମାପ୍ତ ।

ସମାପ୍ତି - ୧୫. ସମାପ୍ତି - ୧୫. ସମାପ୍ତି - ୧୫ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡଃ. (ସି.ଏସ୍.ଏସ୍.ଏଚ୍.ଏସ୍.) ଶ୍ରୀମତୀ
ପି.ପି.ଏସ୍. (ସି.ଏସ୍.ଏସ୍.ଏଚ୍.ଏସ୍.) ଶ୍ରୀମତୀ

ସମାପ୍ତି-୧. (ସମ୍ପାଦକ-୧) ଶେଷ ।

ସମାବେଶ-୧, (ସମ-ଅ-କ୍ର-୩) ପୃଷ୍ଠା ୧ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡ. ବଳରାମ, ପଲ୍ଲୀ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ-

୧୧୧୧ । [୧୧୧୧ ।

ସମାବେଶ-୫. (ସମ୍ପ-ଅ-୧୩-୧) ଅଭିନବ,

ସମାବେଶ-କ, (ସମ୍ପ-ଅ-ସମ୍ପ-ଅ) ଏବଂ

ଅବସ୍ଥା । [ସଂସ୍କୃତାବଳୀ ।

ସମ୍ମାନ-୩. (ପଦ୍ମ-ବିଭୂଷଣ) ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ପିମ୍ପାପଣ-କ. (ସମ-ସ୍ଥ-ଅବ) ଅନାପ; ଭକ୍ତି ।

ସମ୍ବିଧାନ-୩, (ସମ୍ବ-୩-୩) ଉପକ୍ରମ, ପାଞ୍ଚ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ସଂ. (ସମ୍ପ-ସଂ-ସ) ପ୍ରକାଶ : ଶାନ୍ତିବିହାରୀ ।

ସିନେମା-୧, (ସମ୍ପର୍କ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର; ସୁ
ଭକ୍ତ । [୧-ସମ୍ପର୍କ]

ବିମ୍ବ-୧, (ସମ-ଉମ-ଧ) ସୁଶାନ୍ତ; ଉତ୍ତ-ଜନକ

ସମ୍ପାଦକ- (ସମ୍ପାଦକ-୨) ମା.ସମାଜ; ଉପ-
ସମ୍ପାଦକ ।

ସମ୍ପିଦ-୧, (ସମ୍ପ-ମଧ୍ୟ-୨) ପୃଷ୍ଠା, ପ୍ରାୟତଃ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡ. (ସମ୍ପ-ମହ-ସ) ସହକାରୀ ମହ;
ପ୍ରାଚୀନ ।

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ-୧. (ପ୍ରଶ୍ନ-ସାହ-ସ) ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡଃ. ସୁସମ୍ପାଦକ ।

ସୂଚକ-୧. (ସମ-ପିତ-ଅଂ) ପିତୃ

ପ୍ରମୁଖ-୧. ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱପ୍ନ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ-ସ୍ୱ. (ସଂଘ-୧୧) ସଂପର୍କୀୟ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧି: ପ୍ରମାଣିତ ।

ପ୍ରକାଶନ : (୧ମ ପରିସର) ଚିତ୍ରାବଳୀ ।

ପରି-ବ. (ସ୍-ଅ) ଦୁଇ ଉଷର ସାରି; ଭାରି ;
ପ୍ରମୋଦ ।

ପ୍ରତି:- ୧ / ୧-୩୩ / ୧୫୦୦୧ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନା

ପଞ୍ଜୀ-୧ (ପ୍ରାଚୀନ) ପୃଷ୍ଠା ୧

ସରକାରୀ-ସ. (ସୁ-ସମ୍ବ-ସ୍ୱ) ପଥ ।

ସରକାର-୧. (ପାଣି) ପ୍ର.

ସର-ପୁର-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରବଦନେଶ୍ୱର ।

ସରଳ-୭. ଲକ୍ଷ ।

ସିଲିକୋନ-୧, (୧-ଏଲ) ପ୍ରାୟ ; ଅବଶେଷ ;
 ୧. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ସ-ଉସ-କ- ଉସ-ସକ୍ର ; ମଧୁର ।

ସରସୀ-୩, (ସ-ଅସ-ଉ) ସ୍ୱପ୍ନେଶ୍ୱର ।

ସରସ୍ୱତୀ-ବ, (ସରସ୍-ବଦ୍-ଇ) ବାହ୍ୟେ ;
ବାଣ ।

ପରୀକ୍ଷା-୧. (ପାର୍ଶ୍ବ) ସଂକ୍ଷିପ୍ତାକାର ।

ପରାବ-କ, ପୁରୀ, ମୁଦ୍ରାପାଠ୍ୟ କଲେଜ ।

ସୂଚି-୧. (ସ୍ୱାଧୀନତା)ପ୍ରଭୃତି ।

ପରିଚ୍ଛେଦ-୩. ପରିଚ୍ଛେଦ

ସମ୍ବଳ-୫, (୫-୦୦) ଦ୍ଵୟ ।

ସମ୍ପାଦକ-ଡ. (ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ) ଚେଲି ପ୍ରାଣୀ କୋଷ
ବ୍ରହ୍ମ ସଂସ୍କୃତି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ବର୍ଧମାନ ।

ସ୍ଥିତି-୧. (ସ-୧) ସ୍ଥିତି: ସ୍ଥିତି ।

ସି-ସି-ସି. ୧୧ ।

ସିନିଗାଳି-୧, (ପୃଷ୍ଠ-୧୧-୩) ପୃଷ୍ଠା ୧

ସଂକ୍ଷେପ-୨. ପୃଷ୍ଠ-୨୨୨ ପୃଷ୍ଠା ୨୧ ।

ପିତାମହ-୧ (୧୦୧-୧୧) ପୃଷ୍ଠା ୧୦

ପର୍ବ-୧ (ପଦ-୩) ପଢ଼ି ଯାଆ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ୧୦୦୦୦

ପୂର୍ବରୁ (ପୃ. ୩୩) ୩୩

00-00000000000000000000000000000000

ଉପରୋକ୍ତ (୧୩-ଏ) ପ୍ରାପ୍ତ ।

ସାଧକ-୧. (ସ୍ୱ-ସ୍ୱ-ସ୍ୱ) ଶ୍ରୀମତୀ ।

ପ୍ରାୟ-୧୦. ପ୍ରାୟ-୧୦ ।

ସଙ୍ଗୀତ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-ବିଶେଷ-ସଂସ୍କୃତି ।

ସିଏ-ସି-୩୦, ପୁରୀବିଜୟ-୧୭।

ସାକେତ-କ. ଅଗୋଧ୍ୟା ହରଣ ।

ସାକ୍ଷାତ-କ. ସମ୍ମୁଖ । [ଭୂପେ ।

ସାକ୍ଷାତ୍-ସ. (ସ-ଅନ୍ତ-ସହ ଚିତ୍ର) ପଦ୍ୟ-ସ-

ସାକ୍ଷ, କୁଳାଳି-କ. ଦେଶା ବହନ ।

ସାକ୍ଷୀ-କ. (ସ-ଅନ୍ତ-ଭବ) ସାକ୍ଷାତ୍ ଚିତ୍ର ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ-କ. (ସାକ୍ଷ୍ୟ-ସ) ସାକ୍ଷୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ବସ୍ତୁବ୍ୟାପ୍ତି ।

ସାଗର-କ. ସମୁଦ୍ର । [ସ୍ଥଳେ ।

ସାଗରିକ-କ. (ସ-ସେତ-ଭବ) ସେତ-ସ-

ସାଗି-କ. (ସ-ଶ୍ୟା-ସ) ପର୍ଣ୍ଣପାତ୍ରପରିସଂହାର ।

ସାଗି-କ. (ସ-ସହ) ସ-ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସଂଘାତ-ଭବ) ମାତ୍ରଦେବ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସ-ଅନ୍ତ-ସା) ସାଂଘିକ; ସଂଘ

ସାଂଘିକ-କ. (ସ-ଅନ୍ତ-ସା) ସଂଘ; ସଂଘ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସ-ସହ) ସଂଘ; ସଂଘ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସ-ସହ) ସଂଘ; ସଂଘ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସ-ସହ) ସଂଘ; ସଂଘ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସ-ସହ) ସଂଘ; ସଂଘ ।

ସାଂଘିକ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସା) ସାଧ୍ୟବର୍ଣ୍ଣ ।

ସାଧନ, ସାଧନା-କ. ସମ୍ପାଦକ ; ଅବଧାନ ;

ଭବ । [ଭାବ ।

ସାଧାରଣ-କ. ସାମାନ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ-ସମ-

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. ଭବ ।

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସାଧ୍ୟ-କ. (ସାଧ୍ୟ-ସ) ସାଧ୍ୟ ; ଅସଂସ୍କୃତ ;

ସଂସ୍କୃତ-ସଂସ୍କୃତ, ସଂସ୍କୃତ-ସଂସ୍କୃତ ।

ସଂସ୍କୃତି-ସଂ. ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ।

ସା.ପା.ପ୍ର-୧, (ସା.ପା-ସମ୍ବନ୍ଧ) ସଂକଳନ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-୧. (ସ-ସୁଦ-ଂ) ସବୁବିଧାରେ ;
ଏବଂ । [୧. ଉଦ୍ଧୃତ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ. (ସ୍ବ-ସ୍ବ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂପଦ; ମହା;

ସା.ରାଜ-୧, (୧-ଶିଳ-ଅବ) ଲେଉଟ ।

ସା.ରାଜୀ-ବ, ଗ୍ରାସ; ଶୁଦ୍ଧ; ଧନ ।

ସା.ରାସ୍ତା-୧. (ସୁ-ନିର-ଅସୁର) ରାସ-ଶୁଭ ।

ସା.ର.ଆ-୧, ସା.ର.ସର ବର୍ମ ।

ସ୍ଵାମି-ଦ-ବ, ଗୁରୁପଦ, ବାବୁବା ।

ସା.ରମେଷୁ-୧. କରୁର; ପୁ. ସା.ରମେଷୁ ।

ସ୍ୱାଭାବିକ-ସ. (ସ୍ୱାଭାବ-ସ) ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ସାରବତୀ-୧. (ସାର-ବତୀ-୧) ସାର-ବତୀ-୧,
 ଉତ୍କଳଜାତ । [ବିଶେଷ; ପଦ୍ୟ ।

ସ।ଇସ-୧. (ସ୍ୱରୂପ-ଅ) ଜଳକରୁ ବାହାରି ପଡ଼ି-

ସା.ଗ୍ରା.ସଂ-୧. (ସରସ୍ୱତୀ-ଅ) ସରସ୍ୱତୀ-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ;
 ୧୭-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ; ସରସ୍ୱତୀ-ବିଦ୍ୟା-ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ସାହିତ୍ୟ-ସମ୍ମାନ ।

ସଂ. ୧୫. (ସଂ. ୧୫. ୧) ଅର୍ଥାତ୍: ସଂଗ୍ରହ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା-ସମ୍ପର୍କିତ-ସ୍ତବ-ସଂଗ୍ରହ-ସଂପାଦନ ।

ସ୍ୱାର୍ଥକ୍ଷ-ନାମା-୧୦. ସଦ୍‌ବୀର୍ଯ୍ୟ-ପ୍ରାଣ ପ୍ରସନ୍ନ-

ପ୍ରାଚୀନ-ପୁ. ଅବଶେଷ । (୧୫୫)

ସାବିତ୍ରୀ-କ. (ସ୍ବଚ୍ଛନ୍ଦ-ଭାବ) ସାବିତ୍ରୀ-
କବ; ସାବିତ୍ରୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପ୍ରା. ଶା. ଶା. ମ-୧. (ପ୍ରା. ଶା. ଶା. ମ-୧) ପ୍ରା. ଶା. ଶା. ମ-୧।

ପାଠକମାନଙ୍କୁ (ସଂସ୍କୃତ-ସଂସ୍କୃତ) ସମାବେଶରେ
କାମ : [ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା]

ସାବିତ୍ରୀନି-ଝ. (ସୁ-ଅବ-ଧା-ଅଞ୍ଜ) ୧୦୬;

ଶ୍ରୀ(ବିନ-କ., (ସହ-ଅ) ସହସ୍ରାଳୋକ; ଶ୍ରୀ-

ସମ୍ପାଦକ ୧ [ସଂ ।

ପାକିସ୍ତାନ-୧. ଗାୟତ୍ରୀ; ପ୍ରଭାତ ସମ୍ବାଦ ମହା-

ପାଠ୍ୟ-ପୁସ୍ତକ (ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧ) ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧ । [ସଂ. ୧]

ସାହିତ୍ୟିକ-୧, (ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ-ସ) ସଂଃ ସଂଃ-

ପ୍ରା.ସି-୧. (ପ୍ରା.ସି-୧) ଉପସାହ: ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ସାହସିକ, ସାହସୀ-ବ. ସାହସପୂର୍ବକ ବର୍ତ୍ତ-
ବାସ ।

ପାଠ୍ୟ-୧. (ପ୍ରଥମ-ପାଠ୍ୟ ପ୍ରଥମ-ପାଠ୍ୟ)

ସାହିତ୍ୟ-୧. (ସ୍ୱଚ୍ଛ-ସ) ସଂପାଦ; ବାହ୍ୟ
ଯାଏ ଉପାଦାନ । [ପ୍ରସଙ୍ଗ]

ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-୧, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-୨, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-୩, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ-୪

ଶିଳ୍ପ-ବି. (ସାକ୍ଷାତ୍ତ୍ୱ) ଶ୍ରଦ୍ଧାପାତ୍ର ବର୍ଗ
ପଦ୍ମାବତୀ

ଶିଂସୁ-୩ (୧୫୫-୩) ଫରାମି ଫରାମି

ଉପରୋକ୍ତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିର ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିର ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶ୍ରୀ. ୧-୧୨ | ୧୩-୧୬ ଶ୍ରୀ. ୧୭-୧୮ ୧୯-୨୦

ପିଂଡ଼ା ମିଶ୍ର-ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଚିନ୍ମୟ ଶର୍ମା ପଦାବଳୀ

ଶିକ୍ଷକ-ପ୍ର. ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ସିଦ୍ଧିପଥ- ସିଦ୍ଧିପଥ ।

ପ୍ରିତ-୧: (ପିତ-୧) ଅର୍ଦ୍ଧ-୧୦୦ ।

ପିତୃ-ମାତୃ-ସ୍ବର୍ଗ-ପୁଣ୍ୟ

ପିତୃତ୍ବ (ପିତାଙ୍କ ଦେବତା)

2020年11月10日

[illegible]

ସୁକ୍ତି-ବ. (ସୁ-ରୁକ୍ତି) ରସମ ବରଜ । [ଅସ୍ତ୍ର]	ସୁର୍ଯ୍ୟ-ବ. ବୁଦ୍ଧ ।
ସୁଷ୍ମ-ବ. (ସୁର-ସୁର) ସୁରୁ; ଘଣ୍ଟ; ଅଘଣ୍ଟସ୍ତ୍ର;	ସୁର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ସୁ-ପ) ବଦାବର ।
ସୁଷ୍ମଦୁର୍ଗା-ବ. ସୁରାଶୟ ।	ସୁର୍ଯ୍ୟ-କାନ୍ତ-ବ. ମନିଷ୍ୟେଷ ।
ସୁଫଳ-ବ. (ସୁର-ଫଳ) ଛଦବ । [ଛାପନ]	ସୁର୍ଯ୍ୟ-ମୁଖୀ-ବ. ସୁସୁଦେଶ ।
ସୁଫଳା-ବ. (ସୁର-ଫଳ-ଅ) ସୁଦେବ ଦ୍ରାବ	ସୁଜନ-ବ. (ସୁର-ଫଳ) ସୁଶ୍ରୀ ।
ସୁଫ, ସୁଫି-ବ. ହୁସ ।	ସୁଖ-ବ. (ସୁର-ଫ) ଛମକ, ଉଦିତ ।
ସୁଫଳ-ବ. ବରଜ ।	ସୁଖି-ବ. (ସୁର-ଫ) ଛମକ, ଉଦିତ ।
ସୁଫଳ-ବ. ସୁଦେବ ଦ୍ରାବ ଛାପିତ ।	ସେ-ସ୍ତ୍ର. ସେହୁ ।
ସୁଫି-ପତ୍ର-ବ. ଛତ୍ର ।	ସେଜ-ବ. (ସିର-ଅ) ସେଜନ ।
ସୁଫ-ବ. (ସୁ-ଫ) ସୁସୁଦ, ଗାତ ।	ସେଜକା-ବ. ଗାତ ଦେବା । [ଭବା]
ସୁଫା-ବ. ସୁଫ ।	ସେଜନ-ବ. (ସିର-ଫଳ) ସେଜନ; ଗାମି ମନ୍ତ୍ର-
ସୁଫଳା-ବ. ସୁଫଳରୁ ସୁ ।	ସେଜା-ବ. ଛେଦକୁ ଗାମି ବହୁବାର ଶବ୍ଦ ।
ସୁଫଳାଗାରି-ବ. ସୁଫଳସୁର । [ସୁଫଳାବ୍ୟା]	ସେଜୁ-ବ. ଛଦବଜ ।
ସୁସି-ବ. (ସୁ-ସି) ସୁଦା; ଗାୟତ୍ରୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ	ସେନା-ବ. ସେନାବଳ ।
ସୁସିଧାର) ବ. (ସୁ-ସି-ଅ) ନାଟ୍ୟପ୍ରସାଦବ;	ସେନା-ନିବେଶି-ବ. ଶିବର, କୁରୁଣା ।
ସୁସିଧାର) ବଢ଼େଇ ।	ସେନାଗା-ବ. ସେନାପତି । [ସେନା]
ସୁସ୍ତ-ପାତ୍ର-ବ. ସୁଦାସବାଦ୍ୟା; ବାଣୀର ସୁଚନା ।	ସେନ-ବ. ଓଜର ଓ ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତବେଶ (୧୭)
ସୁଫଳ-ବ. (ସୁର-ଫଳ) ବର ଶବ୍ଦ ।	ସେବକ-ବ. (ସେର-ଫଳ) ଗରୁଡ଼ବ ।
ସୁନା-ବ. ବସେଇଗାତା ।	ସେବନି-ବ. (ସେର-ଫଳ) ସେବା; ଉପଦେଶ ।
ସୁନୁ-ବ. (ସୁ-ନୁ) ସୁହୁ ।	ସେବା-ବ. (ସେର-ଫଳ) ଗରୁଡ଼ବ, ସେବନ ।
ସୁନିତ-ବ. ସୁନା ଓ ସିନ୍ଧୁ-ବାବ ।	ସେବିତ-ବ. (ସେର-ଫଳ) ଗରୁଡ଼ବ, ସୁକ୍ତ ।
ସୁପି-ବ. ହୋଇ ।	ସେବ୍ୟ-ବ. (ସେର-ଫଳ) ସେବକାୟ; ଗରୁଡ଼ବ-ସୋପା ।
ସୁପକାରି-ବ. ସୁପକ; ଉଚ୍ଚବର୍ଣ୍ଣ, ଗାତବ ।	ସେବିତ-ବ. (ସିବଦା-ଫଳ) ବାଲୁକାମୟ ଚକ୍ର, ସୁନିତ । [ବାସ୍ୟ]
ସୁର-ବ. ସୁର୍ଯ୍ୟ; ସୃଷ୍ଟି ।	ସେନାପତି-ବ. (ସେନାପତି-ଫଳ) ସେନାପତିର
ସୁର-ବ. ବର; ସୃଷ୍ଟି ।	ସେନିକ-ବ. (ସେନା-ଫଳ) ସେନାବଳସୁକ୍ତ ।

ସ୍ବ-ଦ୍ବି-ବ. ଅସ୍ବବାୟ; ଧରାବରେ ସ୍ବାମିତ୍ବ ।	ସ୍ବାଦିଶ୍ବ୍ୟ-ବ. (ସ୍ବଦିଶ୍ବ-ସ) ସ୍ବାଧୀବତା ।
ସ୍ବଧା-ସ. ଉତ୍ତ-ଉର୍ବଣର ମନ୍ତ୍ର ।	ସ୍ବାଞ୍ଜି-ବ. ବନ୍ଧନ-ବନ୍ଧେଷ ।
ସ୍ବନି-ବ. (ସ୍ବ-ସ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ବନି ।	ସ୍ବାଦି-ବ. (ସ୍ବଦି-ସ) ରସ; ଅସ୍ବାଦ ।
ସ୍ବନିତ-ବ. ଧ୍ବନିତ । [ଅବରୂପ ।	ସ୍ବାହୁ-ବ. ମଧୁର, ମିଷ୍ଟ ।
ସ୍ବପ୍ନ-ବ. (ସ୍ବପ୍ନ-ବ) ଚକ୍ରାବଳୀରେ ଅବର	ସ୍ବାଧୀନି-ବ. (ସ୍ବା-ଅଧୀନ) ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ବ-କି-ବ. ପ୍ରକୃତ; ସ୍ବସ୍ବଭାବ ।	ସ୍ବାଧ୍ୟାସ୍-ବ. (ସ୍ବା-ସ ଅସ୍ବା-ଭ-ସ) ବେଦ-ବାଠ ।
ସ୍ବଭାବ-ଭି-ସ. ପ୍ରକୃତ-ବିଶେଷ ।	ସ୍ବାଭାବିକ-ବ. (ସ୍ବାବଦ ରସ) ସ୍ବାବଦ ରସ ।
ସ୍ବୟଂ-ସ. ଅପେ, ଉପେ ।	ସ୍ବାମିତ୍ବ-ବ. (ସ୍ବାମିତ୍ବ ର) ସ୍ବାଦ; ପ୍ରଭୁ ।
ସ୍ବୟମ୍ଭୁତ-ବ. (ସ୍ବୟ-ସ୍ବ-ସ) ସ୍ବୟଂ ପଦବରଣ ।	ସ୍ବାମୀ-ବ. ପଦ; ପ୍ରଭୁ; ସ୍ବାଧୀନ ।
ସ୍ବୟମ୍ଭୁତ-ବ. ସ୍ବୟଂ ପଦବରଣ-ବାରିଣୀ ସ୍ବା ।	ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ବ. (ସ୍ବା-ସ୍ବାସ୍ତ୍ର) ଚକ୍ରର ଅଧୀନ ।
ସ୍ବୟମ୍ଭୁତ-ବ. (ସ୍ବୟ-ଭ-ସ୍ବ) ପରମେଶ୍ବର ।	ସ୍ବାସ୍ତ୍ରଜ୍ୟ-ବ. (ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ସ) ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ଅର୍ଥାତ୍ ପର-
ସ୍ବୟ-ବ. ସ୍ବୟଂ, ସ୍ବୟଂଭାବ ।	ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ବ. (ସ୍ବା-ସ୍ବାସ୍ତ୍ର) ଚକ୍ର-ପ୍ରଭାବ ।
ସ୍ବୟ-ବ. ସ୍ବୟଂଭାବ ।	ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ପରି-ବ. ଚକ୍ର ପ୍ରଭାବର ସ୍ବାସ୍ତ୍ରରେ ଚକ୍ର-
ସ୍ବ-ସ୍ବ-ବ. ପ୍ରଭୁତ୍ବରୂପ; ସ୍ବାବଦ । [ଶେଷ ।	ପର, ଅଧୀନ ପ୍ରଭାବର ପର ପ୍ରଭାବ-ବାସ୍ତ୍ର ।
ସ୍ବନି-ବ. (ସ୍ବଦି-ସେ-ସ) ଦେବଭାବ, ଅବଦ୍ଧ ।	ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ବ. (ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ସ) ସ୍ବାସ୍ତ୍ର ।
ସ୍ବର୍ଗୀୟ-ବ. ସ୍ବର୍ଗ-ସମ୍ପର୍କ ।	ସ୍ବାସ୍ତ୍ର-ସ. ଦୋଷ-ମନ୍ତ୍ର; ବ. ଅସ୍ତ୍ର-ପଦ୍ମ ।
ସ୍ବର୍ଗୀ-ବ. ସ୍ବର୍ଗ, ସ୍ବର୍ଗୀ ।	ସ୍ବେଦ-ବ. (ସ୍ବେଦ-ସ) ସ୍ବେଦପଦ୍ମ ।
ସ୍ବନ୍ତି-ବ. (ସ୍ବ-ସ୍ବ) ଅବଦ୍ଧ ।	ସ୍ବାକାର-ବ. (ସ୍ବା-ସ୍ବା-ସ) ଅଧୀନାର; ଶେଷ ।
ସ୍ବସା-ବ. (ସ୍ବସ୍ବଭାବ) ରସିକ ।	ସ୍ବାକୃତ-ବ. ଅଧୀନ । [ଶେଷ ।
ସ୍ବସ୍ତି-ବ. (ସ୍ବ-ସ୍ବ) ଅଧୀନାର ସ୍ବ ସ୍ବ ।	ସ୍ବେତାୟ-ବ. (ସ୍ବେତା-ଭ-ସ୍ବ) ସ୍ବେତାୟ-
ସ୍ବସ୍ତ୍ୟାୟ-ବ. (ସ୍ବସ୍ତ୍ୟା-ସ୍ବ) ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରଭାବ । ଶେଷ ।	ସ୍ବେଦ-ବ. (ସ୍ବେଦ-ସ) ସ୍ବେଦ, ହାତ ।
ସ୍ବସ୍ତ୍ୟାୟ-ବ. (ସ୍ବସ୍ତ୍ୟା-ସ୍ବ) ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରଭାବ । [ଶେଷ ।	ସ୍ବେଦନି-ବ. (ସ୍ବେଦ-ସ) ସ୍ବେଦ-ପ୍ରଭାବ ।
ସ୍ବସ୍ତ୍ୟାୟ-ବ. (ସ୍ବସ୍ତ୍ୟା-ସ୍ବ) ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରଭାବ ।	ସ୍ବେଦ-ବ. ସ୍ବେଦ ।
ସ୍ବାକାର-ବ. (ସ୍ବା-ସ୍ବା) ଅଧୀନ ।	ସ୍ବେଦ-ସ୍ବେଦ-ବ. ସ୍ବେଦ-ସ୍ବେଦ ।
ସ୍ବାକୃତ-ବ. (ସ୍ବା-ସ୍ବା) ଅଧୀନ ।	ସ୍ବେଦିଣୀ-ବ. ସ୍ବେଦାୟଣୀ, ବ-ସ୍ବେଦାୟଣୀ ।

କଂଠକର୍ଣ୍ଣିର ସ୍ଵରୂପ-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ହିଂସ-କ. ପଶ୍ଚିମପେଶ; ଫଳ: ଶୁ. ହଂସ ।

ହିଂସଗିରି-କ. ପଶ୍ଚିମପେଶ ।

ହି, ହି-କ. ପଶ୍ଚିମ-ପୂର୍ବ ଶବ୍ଦ । [ବାଇ ।

ହିକ-କ. (ଅରଣ୍ୟ) ନ୍ୟାସନ; କ. ନ୍ୟାସନ ପଥ-
ହିକା-କ. ଡାକ ।

ହିକମ୍-କ. (ଅରଣ୍ୟ) ପରିପାଦ ।

ହିଟ-କ. ଗୋରୁକ; ନାମକା ।

ହିଟହିଟ-କ. କଳମା ।

ହିଞ୍ଜି-କ. ପଶ୍ଚିମ ପରାମ୍ଭକା ।

ହିଞ୍ଜ-କ. ଦାଢ଼ ।

ହିଞ୍ଜ-କିଲିପିଲି-କ. ବେଶ୍ୟା ।

ହିଂ-କ. କଳାହର ।

ହିଂ-କି-କ. ପଦ୍ମା, ପଦ୍ମାହ ।

ହିଞ୍ଜି-କ. ଦାଢ଼ ।

ହିଞ୍ଜ-କ. (ହଂ) କଳ୍ପ: କଳାହର ।

ହିଞ୍ଜ-କିଲି-କ. କଳାହର ।

ହିଞ୍ଜ-କିଲି-କ. କଳାହର ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. କଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. କଳାହର; କଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. (ପାଣି) ଶବ୍ଦ ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପ, ନାମକା ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. ପଶ୍ଚିମପେଶ; ପଶ୍ଚିମ ।

ହିଞ୍ଜ-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପ; ମହାବି-କଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର, କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ପାଣି) ଶବ୍ଦ ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କୋରୁର ଶବ୍ଦ ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପ । [କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର; କ. ମହାବିକଳ୍ପ;

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର; କାହର; କଳ୍ପ-

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର; କାହର । [କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. ମହାବିକଳ୍ପାହର ଅର୍ଥକ-

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. ମହା, କଳ୍ପାହର । [କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କାହରକଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (କଳ୍ପ-ଅହର) କଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପ ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. ପାଣି ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହଂ-ପ) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହିଞ୍ଜି-ଅହର) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହିଞ୍ଜି-ଅହର) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହିଞ୍ଜି-ଅହର) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପାହର, କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. (ହିଞ୍ଜି-ଅହର) କଳ୍ପାହର ।

ହିଞ୍ଜି-କି-କ. କଳ୍ପାହର, କଳ୍ପାହର ।

ହରିଆ-ବ. ଦଳ-ବର୍ଣ୍ଣକ; ଲୁଗାବ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ସ) ହସ୍ୟବୋଧ୍ୟ, ହସ୍ୟାସ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. ମଣ୍ଡଳାବାରେ ହାମାବନର	ହାଲୁକା-ବ. ଲଘୁ ।
ହାବନ-ବ. (ହୁ-ଅବ) ପଞ୍ଚ, ଦୋମ ।	ହାବ-ବ. ହାବେବର ପରାବୋଧ୍ୟରେ ।
ହାବୀ ହାବ୍ୟ-ବ. ଦୋମାର୍ଥପୁର ।	ହାଗୁଣିକା-ବ. ଦୋହ ଲେଖିବା; ଧଳାବାବବ-
ହାବ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ଅ-ସ) ପୂରାସ ।	ହାବେବ-ବ. ବାବବବବବ । [ଲଘୁବବବବ ।
ହାବ-ବ. (ହୁ-ଅ) ହାବ୍ୟ ।	ହାସ, ହାସ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ଅ, ସ) ହସ; ବାବବ-
ହାସ୍ୟ-ବ. ଲଘୁବ ।	ହାହା-କାରି-ବ. ହୁଅ-ର ହାହାସ ।
ହାସ-ବ. ହାସ, ବର; ଶୁଣ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ଅ-ଅ) ବରର ଅବବ-ସାଧ-
ହାସ-ପକ-ବ. ମାହୁର । [ବର୍ଣ୍ଣ ।	ହେବ । [ହ-ଅ-ସାସ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ଅ-ସ) ହାସ, ବର; ହା-	ହାସ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ଅ-ସ) ହାସ, ବର; ହାସ୍ୟ-
ହାସ-ବ. ଦମ୍ଭ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ଦେବବବବବ ବେବବ । -
ହାସ୍ୟ-ବ. (ହାସ୍ୟ) ହୁସ୍ୟହୁର ଅମାସ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ଦେବ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. ହାସ୍ୟ ବରବର ବବବବ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ଦେବ ।
ହାସ-ବ. ବରାସ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ।
ହାସ-ବ. ହୁସ୍ୟ ।	ହାସ-ବ. ବରବ ବବବ ବବ ।
ହାସ-ବ. ଅସ୍ୟ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ-ବ. ମେବବବ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. ମୁହୁରବବବବ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ-ବ. (ହୁସ୍ୟବବ) ହୁସ୍ୟ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ-ବ. (ହୁସ୍ୟବବ) ହୁସ୍ୟ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ-ବ. (ହାସ) ହାସ; ବାସ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. ଦେବବବବ ବବ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. ବର୍ଣ୍ଣ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ-ବ. ମୁହୁରବ ମାଲ; ହୁସ୍ୟ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ୍ୟ, ହାସ୍ୟ-ବ. (ହୁ-ଅବ, ଲଘୁ) ହୁସ୍ୟ-	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।
ହାସ୍ୟ-ବ. ବବବବ ବବ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।	ହାସ୍ୟ-ବ. ହୁସ୍ୟବବ ବବ ।

[illegible]